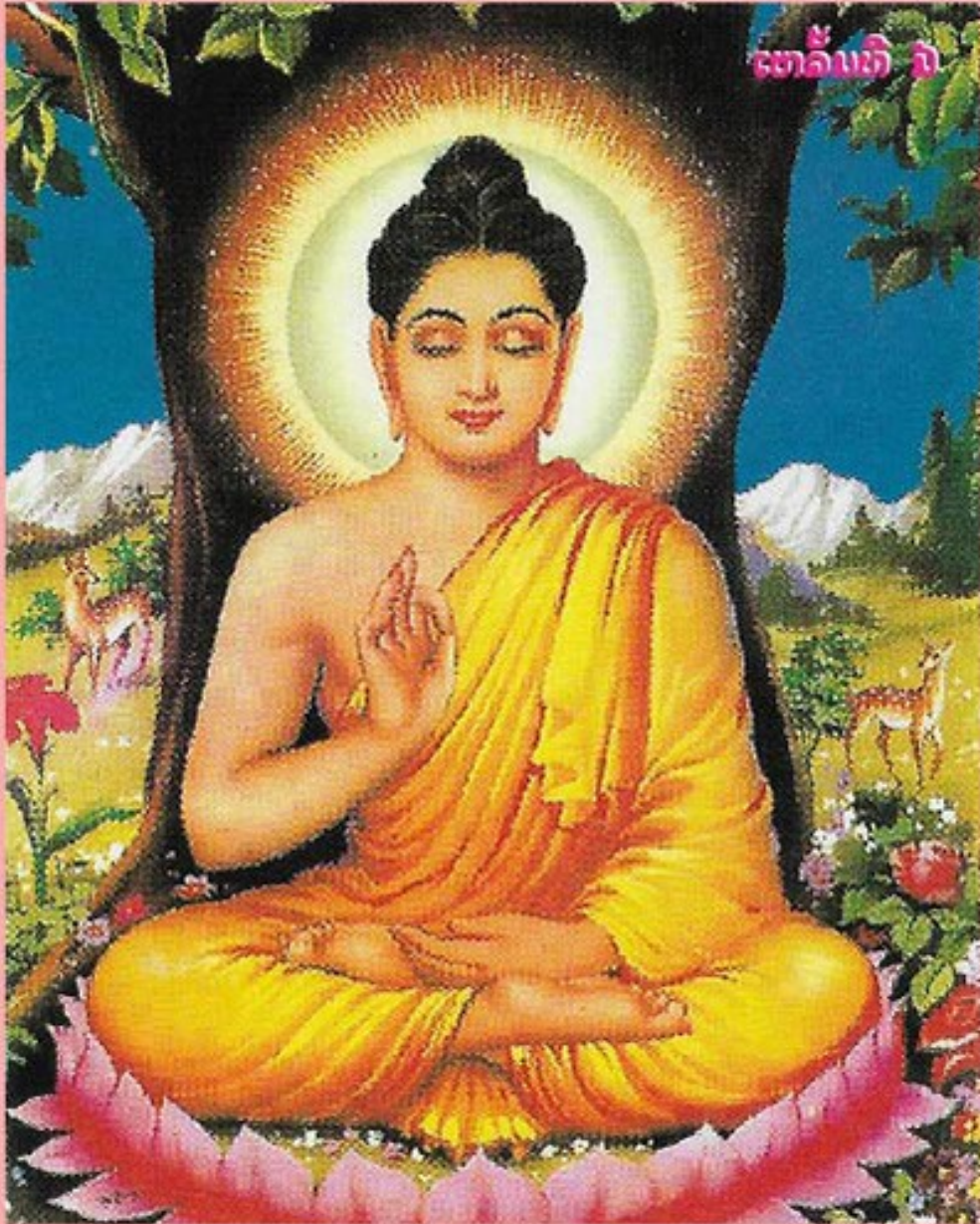

ປຶ້ມພຣະໂຕຣປິດົກພາສາລາວ

ແປຈາກປຶ້ມຂອງ ນຫາຈຸຣາລົງກອນອາຊວິທຍາລັຍ ໂດຍ ສົມສັກ ວົງຈານິດ
ສະບັບພາສາລາວ ສະກົດຕາມສຽງ ຕາມຫຼັກໂຈຍາກອນ ອາຊບັນດິດສະພາລາວ, ຈຸນກຸດ

ວິ
ນັຍ
ປິ
ດົກ

ສູນ

ມະ

ວິ

ພັງຄ໌

Tripitaka in Lao language Book 3

Translated in Lao by Somsak Chuck Vongvanith
from the Thai Tripitaka of MahaJuralonkorn Rajvithayalay
Written according to the Rajbandit Sapha Lao Grammar, 1971

໑. ປາຣາຊິກກັນທ໌

ປາຣາຊິກສຶກຂາ ບົດທີ ໑ (໑)

ວ່າດ້ວຍກາຣຍິນດີກາຣຈັບຕ້ອງທີ່ບໍ່ຮູ້ເຫນືອເຂົ້າຂຶ້ນໄປຂອງຊາຍ
ເຮືອງພິກສຸນີສຸນທຣີນັນທາ

[໖໕໖] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ພິພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖປິນ
ບຶກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ນາຍສາຣຸທະຫລານຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣມາຕາ ໒ ປະສົງຄ໌
ຈະສ້າງວິຫາຣຖວາຍພິກສຸນີສົງຂ໌ ນາຍສາຣຸທະຫລານຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣມາຕາຈຶ່ງເຂົ້າໄປແຈ້ງ
ຄວາມປະສົງຄ໌ແກ່ພິກສຸນີວ່າ “ຜູ້ຂ້າຕ້ອງກາຣຈະສ້າງວິຫາຣຖວາຍພິກສຸນີສົງຂ໌ ທ່ານທັງຫລາຍ
ໄປອດໃຫ້ພິກສຸນີຜູ້ເບິ່ງແຍງກາຣກໍ່ສ້າງຈັກ ໑ ຮູບເຖີດ”

ໝາຍເຫດ :

໑ ຖ້ານັບຮວມກັບສາທາຣະນະບັນຍັດຄືທີ່ພິກສຸຕ້ອງຮັກສາດ້ວຍສຶກຂາບົດນີ້ຈັດເປັນສຶກຂາບົດທີ ໕
໒ ຄຳວ່າ “ມິຄາຣນຕຸຕາ” ແປໄດ້ ໒ ນັຍ ໃນທີ່ນີ້ແປວ່າ ຫລານຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣມາຕາຕາມ
ອະຫຼິບາຍ (ວິ. ອ. ໒/໖໕໖/໔໖໒, ສາຣຕຸຖ. ຕຶກາ ໓/໖໕໖/໑໓໗) ສ່ວນໃນພຣະສຸຕຕັນຕປິດິກ
ແປວ່າ ຫລານຂອງມິຄາຣເສດຖີ (ອງ. ຕິກ. ໒໐/໖໗/໑໗໙) ຕາມອະຫຼິບາຍ (ອງ. ຕິກ. ອ. ໒/
໖໗/໒໐໔)

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໑. ປາຣາຊິກກັນທ໌] ປາຣາຊິກສຶກຂາບົດທີ ໑ ນິທານວັຕຖຸ

ສຸມັຍນັ້ນ ມີຍິງສາວ ໔ ຄົນພີ່ນ້ອງບວດຢູ່ໃນສຳນັກພິກສຸນີ ຄືນັນທາ ນັນທະວະດີ ສຸນທຣີນັນທາ
ຖຸລະນັນທາ ໃນຈຳນວນ ໔ ຮູບນີ້ ພິກສຸນີສຸນທຣີນັນທາບວດຕັ້ງແຕ່ວັຍສາວ ມີຮູບງາມຫນ້າເບິ່ງ
ຫນ້າຊົມ ເປັນບັນທຶຕ ສູລຽວສູລາດ ມີປັນຍາ ດຸຫມັ່ນ ບໍ່ກຽດຄ້ານ ປະກອບດ້ວຍປັນຍາໄຕ່ຕອງ
ໃນວຽກງານຕ່າງໆ ສາມາດກະທຳ ສາມາດຈັດແຈ້ງໄດ້ ພິກສຸນີສົງຂ໌ຈຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງພິກສຸນີສຸນທຣີນັນ
ທາ ໃຫ້ເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງກາຣກໍ່ສ້າງຂອງນາຍສາຣຸທະ ຫລານຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣມາຕາ ຄັ້ງນັ້ນ
ພິກສຸນີສຸນທຣີນັນທານັ້ນໄປບ້ານນາຍສາຣຸທະ ຫລານຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣມາຕາ ເນື່ອງໆ ບອກ
ວ່າ “ທ່ານຈຶ່ງໃຫ້ມິດ ຈຶ່ງໃຫ້ຂວານ ຈຶ່ງໃຫ້ຊ້ວນ ຈຶ່ງໃຫ້ຈົກ ຈຶ່ງໃຫ້ສົ່ວ” ຝ່າຍນາຍສາຣຸທະ
ຫລານຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣມາຕາກໍ່ຫມັ່ນໄປສຳນັກພິກສຸນີຢູ່ເນື່ອງໆ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ງານທີ່ທຳແລ້ວ

ແລະຍັງບໍ່ໄດ້ທຳ ຄົນທັງສອງນັ້ນມີຈິຕຮັກໃຄ່ຕໍ່ກັນເພາະພົບເຫັນກັນເນື່ອງໆ ນາຍສາສາຫະຫລານ ຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣມາຕາ ເລື່ອບໍ່ໄດ້ໂອກາສທີ່ຈະເຮັດມິດິມິຮ້າຍພິກສຸນີສູນທຣີນັນທາ ຈຶ່ງໄດ້ ຈັດຕຽມພັດຕາທາຣສຳລັບຖວາຍພິກສຸນີສົງຂໍ້ ເພື່ອຫາທາງທີ່ຈະປະທຸສຸຮ້າຍນາງນັ້ນ ເລື່ອຈະປູ ອາສູນະໃນໂຮງສັນ ໄດ້ປູອາສູນະໄວ້ນະສ່ວນຂ້າງນຶ່ງ ດ້ວຍຄິດວ່າ “ພິກສຸນີຈຳນວນເທົ່ານີ້ມີພັນສາ ແກ່ກວ່າແມ່ເຈົ້າສູນທຣີນັນທາ” ປູອາສູນະໄວ້ ນະສ່ວນຂ້າງນຶ່ງດ້ວຍຄິດວ່າ “ພິກສຸນີຈຳນວນເທົ່ານີ້ ມີພັນສາອ່ອນກວ່າ” ປູອາສູນະໄວ້ສຳລັບພິກສຸນີສູນທຣີນັນທາ ນະສ່ວນອີກຂ້າງນຶ່ງ ໃນທີ່ມິດຊິດ ມີທີ່ກຳບັງເພື່ອໃຫ້ພິກສຸນີຜູ້ເປັນເຖຣະເຂົ້າໃຈວ່າ “ພິກສຸນີສູນທຣີນັນທານຶ່ງຢູ່ກັບພວກພິກສຸນີ ນວກະ” ແມ່ນພິກສຸນີນວກະກໍຈະເຂົ້າໃຈໄປວ່າ “ພິກສຸນີສູນທຣີນັນທານຶ່ງຢູ່ກັບພວກພິກສຸນີຜູ້ເປັນ ເຖຣະ” ຄັນແລ້ວນາຍສາສາຫະຫລານຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣມາຕາຈຶ່ງໃຫ້ຄົນໄປຮຽນພິກສຸນີສົງຂໍ້ ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ໄດ້ເວລາແລ້ວ ພັດຕາທາຣເສັດແລ້ວ” ພິກສຸນີສູນທຣີນັນທາສັງເກດຮູ້ວ່າ “ນາຍສາສາ ຫະຫລານຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣມາຕາຕຽມກາຣໄວ້ມາກ ບໍ່ແມ່ນພຽງຈັດພັດຕາທາຣຖວາຍພິກສຸນີ ສົງຂໍ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ປະສົງຄືທີ່ຈະເຮັດມິດິມິຮ້າຍເຮົາ ຖ້າເຮົາໄປກໍຕ້ອງມີເຮື່ອງນອງນັ້ນແນ່” ຈຶ່ງສັ່ງ ພິກສຸນີອັນເຕອາສິນີໄປວ່າ “ທ່ານຈຶ່ງໄປນຳບິນທຸບາຕມາໃຫ້ເຮົາ ຖ້າມີຜູ້ຖາມເຖິງເຮົາ ຈຶ່ງຕອບວ່າ ເຮົາເປັນໄຂ້” ພິກສຸນີນັ້ນປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພິກສຸນີສູນທຣີນັນທາ ເວລານັ້ນ ນາຍສາສາຫະ ຫລານຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣມາຕາຢືນຄອຍທີ່ຊຸ້ມປະຕູດ້ານນອກ ຖາມເຖິງພິກສຸນີສູນທຣີນັນທາວ່າ “ແມ່ເຈົ້າສູນທຣີນັນທາໄປໃສ ຂະນ້ອຍ”

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸມິວິພັງຄ໌ [໑. ປາຣາຊິກກັນທ໌] ປາຣາຊິກສຶກຂາປິທທ໌ ໑ ມີທານວັຕຖຸ

ເລື່ອນາຍສາສາຫະຫລານຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣມາຕາ ກ່າວຢ່າງນັ້ນ ພິກສຸນີອັນເຕອາສິນີຂອງ ພິກສຸນີສູນທຣີນັນທາ ໄດ້ກ່າວກັບນາຍສາສາຫະຫລານຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣມາຕາ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານ ພິກສຸນີສູນທຣີນັນທາເປັນໄຂ້ ຂະນ້ອຍຈັກຮັບບິນທຸບາຕໄປຖວາຍ” ລຳດັບນັ້ນ ນາຍສາສາຫະຫລານ ຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣມາຕາ ຄິດວ່າ “ກາຣທີ່ເຮົາຕຽມອາທາຣຖວາຍພິກສຸນີສົງຂໍ້ ກໍເພາະແມ່ເຈົ້າ ສູນທຣີນັນທາ” ຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ລ້ຽງດູພິກສຸນີສົງຂໍ້ແລ້ວເຂົ້າໄປທາງສຳນັກພິກສຸນີ ສຸມຍນັ້ນແລ ພິກສຸນີສູນທຣີນັນທາຢືນຄອຍນາຍສາສາຫະຫລານຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣມາຕາ ຢູ່ນອກຊຸ້ມປະຕູວັດ ພໍເຫັນເຂົາຢ່າງມາແຕ່ໄກຈຶ່ງຫລົບເຂົ້າທີ່ຢູ່ນອນຄຸມໂປງຢູ່ເບິ່ງຕຽງ ລຳດັບນັ້ນ ນາຍສາສາຫະເຂົ້າໄປ ຫາພິກສຸນີສູນທຣີນັນທາເຖິງທີ່ຢູ່ ຄັນເຖິງແລ້ວ ຖາມພິກສຸນີສູນທຣີນັນທາດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານບໍ່ສະບາຍ ຫລື ເປັນຫຍັງຈຶ່ງນອນຢູ່ ຂະນ້ອຍ” ພິກສຸນີສູນທຣີນັນທາກ່າວວ່າ “ນາຍ ສະຕິຜູ້ປອາຖຸນາຄົນ

ທີ່ບໍ່ປະຖາມຕອບ ກໍມີອາກາດເຊັ່ນນີ້ແຫລະ” ເຂົາກ່າວວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ເປັນຫຍັງ ຜູ້ຂ້າຈະບໍ່ປະຖາມ ທ່ານ ແຕ່ຫາໂອກາສທີ່ຈະເຮັດມິດິນິຮ້າຍທ່ານບໍ່ໄດ້” ມີຄວາມກຳຫນົດ ຖືກຕ້ອງກາຍພິກສຸນີສຸນ ທຣີນັນທາຊຶ່ງມີຄວາມກຳຫນົດ ຄາວນັ້ນ ພິກສຸນີຊາມິຕິນເຈັບຮູບນຶ່ງ ນອນຢູ່ບໍ່ໄກຈາກທີ່ຂອງພິກ ສຸນີສຸນທຣີນັນທານັ້ນ ເຫັນນາຍສາສາຫະຫລານຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣນາຕາ ຜູ້ກຳຫນົດກຳລັງຖືກ ຕ້ອງກາຍກັບພິກສຸນີສຸນທຣີນັນທາຜູ້ກຳຫນົດ ຈຶ່ງຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດແມ່ເຈົ້າ ສຸນທຣີນັນທາຜູ້ກຳຫນົດຈຶ່ງຍິນດີກາດຖືກຕ້ອງກາຍກັບຊາຍຜູ້ກຳຫນົດ ລະ” ບອກເຮືອງນັ້ນແກ່ ພິກສຸນີທັງຫລາຍ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ສັນໂດດ ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມຣະມັດ ຣະວັງ ໃຝ່ ກາຣສິກສາ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດແມ່ເຈົ້າສຸນທຣີນັນທາຜູ້ກຳຫນົດຈຶ່ງ ຍິນດີກາດຖືກຕ້ອງກາຍກັບຊາຍຜູ້ກຳຫນົດລະ” ຈາກນັ້ນ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງນຳເຮືອງໄປບອກ ພິກສຸທັງຫລາຍ ພວກພິກສຸຜູ້ມັກນ້ອຍ ສັນໂດດ ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມຣະມັດຣະວັງ ໃຝ່ ກາຣສິກສາ ກໍຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດແມ່ເຈົ້າສຸນທຣີນັນທາຜູ້ກຳຫນົດຈຶ່ງຍິນດີ ກາດຖືກຕ້ອງກາຍກັບຊາຍຜູ້ກຳຫນົດລະ” ຄັນພິກສຸເຫລົ່ານັ້ນຕຳຫນິພິກສຸນີສຸນທຣີນັນທາໂດຍປະ ກາດຕ່າງໆແລ້ວຈຶ່ງນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງ ຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີສຸນທຣີນັນທາກຳຫນົດຍິນດີກາດຖືກຕ້ອງກາຍກັບ ຊາຍຜູ້ກຳຫນົດແມ່ນແທ້ບໍ່” ພວກພິກສຸທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຂອງພິກສຸນີສຸນທຣີນັນທາບໍ່ສົມຄວນ ບໍ່ ຄ້ອຍຕາມ ບໍ່ເໝາະສົມ ບໍ່ແມ່ນກິຈຂອງສະໝະ ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ບໍ່ຄວນທຳ ຈຶ່ງໃດພິກສຸນີສຸນທຣີນັນ ທາຜູ້ກຳຫນົດຈຶ່ງຍິນດີກາດຖືກຕ້ອງກາຍກັບຊາຍຜູ້ກຳຫນົດລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ທີ່ຈົງກັບຈະເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ກໍບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໄປເລີຍ ຄົນທີ່ ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວບາງພວກກໍຈະກາຍເປັນອື່ນໄປ” ຄັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງຕຳຫນິພິກສຸນີສຸນທຣີ ນັນທາໂດຍປະກາດຕ່າງໆແລ້ວ ໄດ້ຕຣັສໄທສແຫ່ງຄວາມເປັນຄົນລ້ຽງຍາກ ບຳຣຸງຍາກ ມັກມາກ ບໍ່ສັນໂດດ ຄວາມເກືອກກົວ ຄວາມກຽດຄ້ານ ຕຣັສຄຸນແຫ່ງຄວາມເປັນຄົນລ້ຽງງ່າຍ ບຳຣຸງງ່າຍ ມັກນ້ອຍ ສັນໂດດ ຄວາມຂັດເກົາ ຄວາມກຳຈັດກິເລສ ອາກາດຫນ້າເຫລື້ອມໃສ່ ກາຣບໍ່ສະສົມ

ກາຣປາຣິພຄວາມພຽນໂດຍປະກາຣຕ່າງໆຊົງສະແດງທັມມິກຖາແກ່ພິກສຸທັງຫລາຍ ໃຫ້ເຫມາະສົມ ໃຫ້ຄ້ອຍຕາມກັບເຣື່ອງນັ້ນ ແລ້ວຮັບສັງກັບພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ເພາະເຫດນັ້ນ ເຮົາຈະບັນຍັດສຶກຂາບິທແກ່ພິກສຸນິທັງຫລາຍ ໂດຍອາສັຍອຳນາຈປໂຍດ ໑໐ ປະກາຣ ຄື

໑. ເພື່ອຄວາມຮັບວ່າດີແຫ່ງສົງຂໍ້
໒. ເພື່ອຄວາມຜາສຸກແຫ່ງສົງຂໍ້
໓. ເພື່ອຂົ່ມພິກສຸນິທັງຜູ້ເກື້ອກຸນຍາກ
໔. ເພື່ອຄວາມຢູ່ຜາສຸກແຫ່ງເຫລົ່າພິກສຸນິທັງຜູ້ມີສິລດົງາມ
໕. ເພື່ອປົດກັນອາສູ່ວະທັງຫລາຍອັນຈະບັງເກີດໃນປັຈຈຸບັນ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໑. ປາຣາຊິກກັນທ໌] ປາຣາຊິກສຶກຂາບິທທີ່ ໑ ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

໖. ເພື່ອກຳຈັດອາສູ່ວະທັງຫລາຍອັນຈະບັງເກີດໃນອນາຄິຕ
 ໗. ເພື່ອຄວາມເຫລື່ອມໃສ່ຂອງຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື່ອມໃສ່
 ໘. ເພື່ອຄວາມເຫລື່ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄປຂອງຄົນທີ່ເຫລື່ອມໃສ່ແລ້ວ
 ໙. ເພື່ອຄວາມຕັ້ງຫມັ້ນແຫ່ງສັທທັມ
 ໑໐. ເພື່ອເອື້ອເພື່ອວິນັຍ
- ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໖໕໗] ກໍພິກສຸນິໃດກຳຫນົດຍົນດິກາຣຈັບຕ້ອງ ກາຣລູບຄຳ ກາຣຈັບ ກາຣຕ້ອງຫລືກາຣບິບຂອງ ອາຍຜູ້ກຳຫນົດບໍ່ວິເວນໃຕ້ຮາກຂວັນ໑ ລົງມາເຫນືອເຂົ້າຂຶ້ນໄປ ແມ່ນພິກສຸນິນີ້ເປັນປາຣາຊິກ ທີ່ຊື່ວ່າອຸພພຸຊານຸມັນທລິກາຣ ຫາສັງວາສູ່ບໍ່ໄດ້.

ເຣື່ອງພິກສຸນິສຸນທຣີນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໖໕໗] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ມີກາຣງານ ມີຊາຕິວັນນະ ມີຊີ ມີຕະກູນ ມີ ລັກສະນະນິສັຍ ມີຄຸນທັມ ມີອາຣົມນຸຢ່າງໃດ ເປັນເຖຣະ ນວກະ ຫລື ມັຊຢົມະ ນີ້ທັງພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະອາສັຍກາຣບາງວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະໃຊ້ຜົນຜ້າທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເສັ້ນຮາຄາ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະຮຽກກັນໂດຍໂອບາຣ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະກາຣປະຕິຍານຕົນ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະພຣະພຸດທະເຈົ້າຊົງບວຊໃຫ້ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ອຸປະສັນປົກດ້ວຍໄຕຣສູນຄົມນ໌

ໝາຍເຫດ :

໑ ໃຕ້ຮາກຂວັນ ຄືໃຕ້ສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍທີ່ຮຽກວ່າ ທ້ອງນ້ອຍ

໒ ຄຳວ່າ “ອຸພພຸຊານຸມັນທຸລິກາ” ແປວ່າ ບໍລິເວນເຫນືອເຂົ້າ ແມ່ນບໍລິເວນເຫນືອຂໍ້ສອກກໍ່ຮວມຢູ່ກັບບໍລິເວນເຫນືອເຂົ້າ ຄຳນີ້ເປັນຊື່ຮຽກພິກສຸນີຜູ້ຕ້ອງອາບຕິປາຣາຊິກສິກຂາບທນີ້ (ວິ. ອ. ໒/໖໕໗-໗/໔໖໓)

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໑. ປາຣາຊິກກັນທ໌] ປາຣາຊິກສິກຂາບທນີ້ ໑ ສິກຂາບທນິວິພັງຄ໌

ຊື່ວ່າພິກສຸນີເພາະເປັນຜູ້ຈະເຣີນ ຊື່ວ່າພິກສຸນີເພາະເປັນຜູ້ມີສູ້າຣະ ຊື່ວ່າພິກສຸນີເພາະເປັນຜູ້ຍັງຕ້ອງສຶກສາ ຊື່ວ່າພິກສຸນີເພາະເປັນຜູ້ບໍ່ຕ້ອງສຶກສາ ຊື່ວ່າພິກສຸນີເພາະເປັນຜູ້ທີ່ສົງຂໍ້ ໒ ຝ່າຍພ້ອມພຽງກັນອຸປະສັນປົກໃຫ້ດ້ວຍຍັຕຕິຈຕຸຕຸກັນທີ່ຖືກຕ້ອງສົມຄວນແກ່ເຫຕຸ ໃນພິກສຸນີທີ່ກ່າວມານັ້ນ ພິກສຸນີທີ່ສົງຂໍ້ ໒ ຝ່າຍພ້ອມພຽງກັນອຸປະສັນປົກໃຫ້ດ້ວຍຍັຕຕິຈຕຸຕຸກັນທີ່ຖືກຕ້ອງສົມຄວນແກ່ເຫຕຸນັ້ນທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມໝາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ກຳຫນົດ ໄດ້ແກ່ ພິກສຸນີມີຄວາມຍິນດີ ເພ່ງເລ່ງ ມີຈິຕຮັກໃຄ່

ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ກຳຫນົດ ໄດ້ແກ່ ຊາຍມີຄວາມຍິນດີ ເພ່ງເລ່ງ ມີຈິຕຮັກໃຄ່

ທີ່ຊື່ວ່າ ຊາຍ ໄດ້ແກ່ ມະນຸສຢູ່ຜູ້ຊາຍ ບໍ່ແມ່ນຍັກສ໌ ບໍ່ແມ່ນເຜດ ບໍ່ແມ່ນສັຕວ໌ເດັງຣະສານຕົວຜູ້ແຕ່ເປັນຊາຍທີ່ຮູ້ດຽງສາ ສາມາດຖືກຕ້ອງກາຍໄດ້

ຄຳວ່າ ໃຕ້ຮາກຂວັນລົງມາ ໄດ້ແກ່ ພາຍໃຕ້ຮາກຂວັນລົງມາ

ຄຳວ່າ ເຫນືອເຂົ້າຂຶ້ນໄປ ໄດ້ແກ່ ບໍລິເວນເຂົ້າສ່ວນເທິງຂຶ້ນໄປ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຈັບຕ້ອງ ໄດ້ແກ່ ກິຣິຍາພຽງແຕ່ລູບຄຳ

ທີ່ຊື່ວ່າ ລູບຄຳ ໄດ້ແກ່ ລູບຄຳໄປທາງຟຸ້ນທາງນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຈັບ ໄດ້ແກ່ ລັກສະນະພຽງແຕ່ຈັບ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຕ້ອງ ໄດ້ແກ່ ລັກສະນະພຽງສັມຜັສ

ຄຳວ່າ ຍິນດີ . . . ຫລືກາຣບົບ ໄດ້ແກ່ ຍິນດີທີ່ຈະໃຫ້ຈັບອວຍວະແລ້ວບົບ

ຄຳວ່າ ແມ່ນພິກສຸນີນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັດສິນທຽບຄຽງພິກສຸນີຮູບກ່ອນໆ໑

ຄຳວ່າ ເປັນປາຣາຊິກ ອະຫຼິບາຍວ່າ ພິກສຸນີກຳຫນັດຍິນດີກາຣຈັບຕ້ອງ ກາຣລູບຄຳ ກາຣຈັບ ກາຣ

ຕ້ອງ ຫລືກາຣບົບຂອງຊາຍຜູ້ກຳຫນັດບໍ່ຣິເວນໃຕ້ຮາກຂວັນລົງມາເຫນືອເຂົ້າຂຶ້ນໄປ ຍ່ອມບໍ່

ເປັນສະໝະນະຍິງ ບໍ່ເປັນເຊື້ອສາຍສາກຍທຼິດາ ປຽບເຫມືອນຄົນຖືກຕັດສີ່ສະ ບໍ່ອາຈນີຊີວິຕຢູ່ໄດ້

ໂດຍກາຣຕັດສີ່ສະເຂົ້າກັບຮ່າງກາຍນັ້ນ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຈຶ່ງຕັດສິນວ່າ ເປັນປາຣາຊິກ

ໝາຍເຫດ :

໑ ໝາຍເຖິງພິກສຸນີຜູ້ຕ້ອງອາບຕິປາຣາຊິກ ໔ ສີກຂາບົບ ອັນເປັນຄວາມຜິດເຊັ່ນດຽວກັບປາຣາຊິກ

໔ ສີກຂາບົບ ຂອງພິກສຸສົງຂໍ້ (ດູ ພຣະວິນັຍປິດົກແປລ ໑/໓໖/໒໖, ໔໒/໓໑, ໔໔/໓໒, ກູລ/ກູລ-
ກູລ, ໖໑/ກູ໑, ໑໖໗/໑໓໖, ໑໗໑/໑໔໐-໑໔໑, ໑໖໖/໑໗໒, ໑໖໗/໑໗໓)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໑. ປາຣາຊິກກັນທ໌] ປາຣາຊິກສີກຂາບົບທີ່ ໑ ບາທາຊານິຍ໌

ຄຳວ່າ ຫາສັງວາສູ່ບໍ່ໄດ້ ອະຫຼິບາຍວ່າ ທີ່ຊື່ວ່າສັງວາສ ໄດ້ແກ່ ກັນທ໌ທຳຮ່ວມກັນ ອຸທເທສູ່ທີ່ສູວດ
ຮ່ວມກັນ ຄວາມມີສີກຂາສູ່ເນີກັນ ນີ້ຊື່ວ່າສັງວາສ ສັງວາສນັ້ນບໍ່ມີກັບພິກສຸນີຮູບນັ້ນ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຈຶ່ງຕັດສິນວ່າ ຫາສັງວາສູ່ບໍ່ໄດ້

ບົທພາຊານິຍ໌

[໖໕໖] ທັງສອງຝ່າຍມີຄວາມກຳຫນັດ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງໃຊ້ກາຍຈັບຕ້ອງກາຍບໍ່ຣິເວນໃຕ້ຮາກ
ຂວັນລົງມາເຫນືອເຂົ້າຂຶ້ນໄປ ພິກສຸນີຕ້ອງອາບຕິປາຣາຊິກ໑ ໃຊ້ກາຍຈັບຕ້ອງຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍ
ກາຍ ຕ້ອງອາບຕິຖຸລລັຈຈັຍ ໃຊ້ຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍຖືກຕ້ອງກາຍ ຕ້ອງອາບຕິຖຸລລັຈຈັຍ ໃຊ້
ຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກ
ຕ້ອງກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິ
ທຸກກະຕະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ໂຍນມາ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ໃຊ້ກາຍຖືກຕ້ອງກາຍບໍ່
ຣິເວນເຫນືອຮາກຂວັນຂຶ້ນໄປໃຕ້ເຂົ້າລົງມາ ຕ້ອງອາບຕິຖຸລລັຈຈັຍ ໃຊ້ກາຍຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ເນື່ອງ

ດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ໃຊ້ຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍຖືກຕ້ອງກາຍ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ໃຊ້ຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ໃຊ້ຂອງໂຍນ ໄປຖືກຕ້ອງກາຍ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງ ອາບຕິບຸກກະຕະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ໂຍນນາ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

[໖໖໐] ຝ່າຍນຶ່ງມີຄວາມກຳຫນົດ ໃຊ້ກາຍຈັບຕ້ອງກາຍ ບໍ່ຣິເວນໃຕ້ຮາກຂວັນລົງມາເຫນືອເຂົ້າຂຶ້ນ ໄປ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ໃຊ້ກາຍຈັບຕ້ອງຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ໃຊ້ ຂອງເນື່ອງດ້ວຍກາຍຖືກຕ້ອງກາຍ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ໃຊ້ຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍຖືກຕ້ອງຂອງ ທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງກາຍຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ໃຊ້ ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງຂອງ ທີ່ໂຍນນາ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ໝາຍເຫດ :

໑ ເມື່ອພິກສຸນີແລະຊາຍມີຄວາມກຳຫນົດໃນອັນຈະຖືກຕ້ອງກາຍກັນ ພິກສຸນີໃຊ້ກາຍຕາມທີ່ກຳ ຫນົດ ຖືກຕ້ອງກາຍສ່ວນໃດສ່ວນນຶ່ງຂອງຊາຍຫລືຊາຍ ໃຊ້ກາຍສ່ວນໃດສ່ວນນຶ່ງ ຖືກຕ້ອງກາຍ ຕາມທີ່ກຳຫນົດຂອງພິກສຸນີດ້ວຍອາກາຣທັງ ໒ ນັ້ນ ພິກສຸນີຕ້ອງອາບຕິປາຣາຊິກ (ວິ. ອ. ໒/ ຝ໕໙/໔໖໓)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໑. ປາຣາຊິກກັນທ໌] ປາຣາຊິກສຶກຂາບທທີ່ ໑ ບທພາຊນີຍ໌

ໃຊ້ກາຍຈັບຕ້ອງກາຍບໍ່ຣິເວນເຫນືອຮາກຂວັນຂຶ້ນໄປໃຕ້ເຂົ້າລົງມາ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ໃຊ້ກາຍ ຈັບຕ້ອງຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ໃຊ້ຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍຖືກ ຕ້ອງກາຍ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ໃຊ້ຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິ ບຸກກະຕະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງກາຍ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ໂຍນນາ ຕ້ອງອາບຕິ ບຸກກະຕະ

[໖໖໑] ທັງສອງຝ່າຍມີຄວາມກຳຫນັດ ໃຊ້ກາຍຖືກຕ້ອງກາຍຂອງຍັກສ໌ ເຜດ ກະເທີຍ ຫລືສັຕວ໌ ເດັງຣະສານທີ່ແປງກາຍເປັນມະນຸສ໌ ບໍ່ຣິເວນໃຕ້ຮາກຂວັນລົງມາເຫນືອເຂົ້າຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງອາບຕິ ຖຸລລັຈຈັຍ ໃຊ້ກາຍຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍ ກາຍຖືກຕ້ອງກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍ ກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ຂອງໂຍນ ໄປຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ໂຍນມາ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ກາຍຖືກຕ້ອງກາຍບໍ່ຣິເວນເຫນືອຮາກຂວັນຂຶ້ນໄປໃຕ້ເຂົ້າລົງມາ ຕ້ອງ ອາບຕິທຸກກະຕູະ

ໃຊ້ກາຍຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍຖືກຕ້ອງ ກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິ ທຸກກະຕູະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ ເນື່ອງ

ດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ໂຍນມາ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

[໖໖໒] ຝ່າຍນຶ່ງມີຄວາມກຳຫນັດ ໃຊ້ກາຍຈັບຕ້ອງກາຍ ບໍ່ຣິເວນໃຕ້ຮາກຂວັນລົງມາເຫນືອເຂົ້າຂຶ້ນ ໄປ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ກາຍຈັບຕ້ອງຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ຂອງ ທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍຖືກຕ້ອງກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງຂອງ ທີ່ໂຍນມາ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ກາຍຈັບຕ້ອງກາຍບໍ່ຣິເວນເຫນືອຮາກຂວັນຂຶ້ນໄປໃຕ້ເຂົ້າລົງ ມາ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ກາຍຈັບຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ຂອງທີ່ ເນື່ອງດ້ວຍກາຍຖືກຕ້ອງກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງຂອງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ໃຊ້ຂອງໂຍນໄປຖືກຕ້ອງຂອງ ທີ່ໂຍນມາ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໖໖໓] ໑. ພິກສຸນີບໍ່ຈົງໃຈ

໒. ພິກສຸນີບໍ່ມີສຸຕິ

໓. ພິກສຸນີຜູ້ບໍ່ຮູ້

໔. ພິກສຸນີຜູ້ບໍ່ຍິນດີ

໕. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໖. ພິກສຸນີຈິຕປັນປ່ວງ

໗. ພິກສຸນີກະວົນກະວາຍເພາະເວທນາ

໘. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ປາຣາຊິກສຶກຂາບົດທີ ໑ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໑. ປາຣາຊິກກັນທ໌] ປາຣາຊິກສຶກຂາບົດທີ ໒ ນິທານວັຕຖຸ

ປາຣາຊິກສຶກຂາບົດທີ ໒ ວ່າດ້ວຍກາຣປົກປິດໂທສູ່

ເຮືອງພິກສຸນີສຸນທຣີນັນທາ

[໖໖໔] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ທິກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັງນັ້ນ ພິກສຸນີສຸນທຣີນັນທາມີຄັນພັກບນາຍສາຣຸທະຫລານຂອງນາງ ວິສາຂາມິຄາຣມາຕາ ແຕ່ປົກປິດເຮືອງໄວ້ໃນຂະນະທີ່ຄັນພັກຍັງອ່ອນໆ ເມື່ອຄັນພັກແກ່ຈຶ່ງສຶກໄປຄອດ ບຸຜຣ ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີຖຸລະນັນທາດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ສຸນທຣີນັນທາສຶກໄປ ບໍ່ດົນກໍຄອດບຸຜຣ ທ່ານຄົງຈະມີຄັນພັກເປັນພິກສຸນີແລ້ວຕິບ” ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ຈຶ່ງຍອມ ຮັບ ພິກສຸນີທັງຫລາຍກ່າວວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານຮູ້ວ່າພິກສຸນີຕ້ອງອາບັຕິປາຣາຊິກ ເຫຼັກໃດຈຶ່ງບໍ່ໂຈບ ເອງ ບໍ່ບອກແກ່ຄຸນະລະ” ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຕອບວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຄວາມເສັຽຫາຍຂອງພິກສຸນີ ສຸນທຣີນັນທານີ້ກໍຄືຄວາມເສັຽຫາຍຂອງດິແນວນັ້ນແຫລະ ຄວາມເສັຽອມກຽດຂອງພິກສຸນີ ສຸນທຣີນັນທາ ນີ້ກໍ

ຄືຄວາມເສັຽອມກຽດຂອງດິແນວນັ້ນແຫລະ ຄວາມອັປຍິສຂອງພິກສຸນີສຸນທຣີນັນທາ ນີ້ກໍຄືຄວາມ

ອັປຍິສຂອງດີແນວນັ້ນແຫລະ ຄວາມເສື່ອມລາພຂອງພິກສຸນີສຸນທອນນັ້ນ ນີ້ກໍຄືຄວາມເສື່ອມລາພຂອງດີແນວນັ້ນແຫລະ ຂະນ້ອຍຈະບອກຄວາມເສັ້ງຫາຍຂອງຕົນ ຄວາມເສື່ອມກຽດຂອງຕົນ ຄວາມອັປຍິສຂອງຕົນ ຄວາມເສື່ອມລາພຂອງຕົນແກ່ຄົນອື່ນໄດ້ຢ່າງໃດ” ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະມັນນາຮູ້ຢູ່ຈັ່ງບໍ່ທັກທ້ວງພິກສຸນີ ຜູ້ຕ້ອງຫຼັມຄືປາຣາຊິກດ້ວຍຕົນເອງ ບໍ່ບອກແກ່ຄຸນະລະ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ແລ້ວຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລະມັນນາຮູ້ຢູ່ ບໍ່ທັກທ້ວງພິກສຸນີຜູ້ຕ້ອງຫຼັມ ຄືປາຣາຊິກດ້ວຍຕົນເອງ ບໍ່ບອກແກ່ຄຸນະ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດ ພິກສຸນີຖຸລະມັນນາຮູ້ຢູ່ຈັ່ງບໍ່ທັກທ້ວງພິກສຸນີຜູ້ຕ້ອງຫຼັມຄືປາຣາຊິກດ້ວຍຕົນເອງ ບໍ່ບອກແກ່ຄຸນະລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາອະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໖໖໕] ກໍພິກສຸນີໃດຮູ້ຢູ່ບໍ່ທັກທ້ວງພິກສຸນີຜູ້ຕ້ອງຫຼັມຄືປາຣາຊິກດ້ວຍຕົນເອງ ບໍ່ບອກແກ່ຄຸນະ ກໍໃນກາລໃດພິກສຸນີນັ້ນຍັງຄອງເພສຢູ່ກໍດີ ເຄື່ອນໄປກໍດີ ຖືກນາສູນະກໍດີ ໄປເຂົ້າຮິດກໍດີ ພາຍຫລັງພິກສຸນີຜູ້ຮູ້ເຮືອງນັ້ນຄວນກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ເມື່ອກ່ອນຂະນ້ອຍຮູ້ຈັກພິກສຸນີນີ້ດີວ່າ ‘ນາງມີຄວາມປະພຶດຢ່າງນຶ່ງແຕ່ຂະນ້ອຍບໍ່ໄດ້ໂຈບດ້ວຍຕົນເອງ ບໍ່ໄດ້ບອກແກ່ຄຸນະ’ ແມ່ນພິກສຸນີນີ້ເປັນປາຣາຊິກທີ່ຊື່ວ່າວັຊຊ-ປຣິຈສາທິກາດ ຫາສັງວາສູ່ບໍ່ໄດ້

ເຮືອງພິກສຸນີສຸນທອນນັ້ນ ຈົບ

ສຶກຂາບທວີພັງຄ໌

[໖໖໖] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄືຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັດສີວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າ ພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງ ປະສົງຄ໌ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຫມາຍເຫດ :

໑ ຄຳວ່າ “ວັຊຸປຕິຈສາທິກາ” ແປວ່າ ປົກປິດໂທສຸ, ປົກປິດຄວາມຜິດ ເປັນຊື່ຮຽກພິກສຸນີຜູ້ຕ້ອງ ອາບັຕິປາຣາຊິກ ສຶກຂາບທນີ້ (ວິ. ອ. ໒/໖໖໕/໔໖໕)

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກສຸນີວິພັງຄ໌ [໑. ປາຣາຊິກກັນທ໌] ປາຣາຊິກສຶກຂາບທທີ່ ໒ ສຶກຂາບທວີພັງຄ໌

ທີ່ຊື່ວ່າ ຮູ້ ຄື ພິກສຸນີນັ້ນຮູ້ເອງ ຄົນເຫລົ່າອື່ນບອກທ່ານ ຫລືພິກສຸນີທີ່ຕ້ອງອາບັຕິນັ້ນບອກ

ຄຳວ່າ ຕ້ອງຫຼັມຄືປາຣາຊິກ ຄື ຕ້ອງອາບັຕິປາຣາຊິກ ກູ ຂໍໃດຂໍນຶ່ງ

ຄຳວ່າ ບໍ່ໂຈທດ້ວຍຕົນເອງ ຄື ບໍ່ທັກທ້ອງເອງ

ຄຳວ່າ ບໍ່ບອກແກ່ຄນະ ຫມາຍເຖິງ ບໍ່ບອກພິກສຸນີອື່ນໆ

ຄຳວ່າ ກໍໃນກາລໃດພິກສຸນີນັ້ນຍັງຄອງເພສຢູ່ກໍດີ ເຄື່ອນໄປກໍດີ ເປັນຕົ້ນ

ອະທິບາຍວ່າ ທີ່ຊື່ວ່າ ຄອງເພສຢູ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັດສີຫມາຍເຖິງພິກສຸນີຜູ້ດຳລົງຢູ່ໃນເພສ

ຂອງຕົນ ທີ່ຊື່ວ່າ ເຄື່ອນໄປ ຕັດສີຫມາຍເຖິງພິກສຸນີຜູ້ມີຣະນະພາບ ທີ່ຊື່ວ່າ ຖືກນາສູນະ ຕັດສີ

ຫມາຍເຖິງພິກສຸນີຜູ້ສຶກເອງຫລືຖືກຜູ້ອື່ນໃຫ້ສຶກ ທີ່ຊື່ວ່າ ເຂົ້າຮິດ ຕັດສີຫມາຍເຖິງພິກສຸນີຜູ້

ເຂົ້າຮິດເດັງຣະຖິຍ໌ ພາຍຫລັງພິກສຸນີຜູ້ຮູ້ເຮື່ອງນັ້ນຄວນກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ເມື່ອກ່ອນຂະນ້ອຍ

ຮູ້ຈັກພິກສຸນີນີ້ດີວ່າ ‘ນາງມີຄວາມປະພຶດຢ່າງນີ້ໆ’

ຄຳວ່າ ແຕ່ຂະນ້ອຍບໍ່ໄດ້ໂຈທດ້ວຍຕົນເອງ ຄື ແຕ່ຂະນ້ອຍບໍ່ໄດ້ທັກທ້ອງດ້ວຍຕົນເອງ

ຄຳວ່າ ບໍ່ໄດ້ບອກແກ່ຄນະ ຄື ຂະນ້ອຍບໍ່ບອກພິກສຸນີເຫລົ່າອື່ນ

ຄຳວ່າ ແມ່ນພິກສຸນີນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັດສີທຽບຄຽງພິກສຸນີຮູບກ່ອນໆ

ຄຳວ່າ ເປັນປາຣາຊິກ ອະທິບາຍວ່າ ພິກສຸນີຮູ້ຢູ່ວ່າພອທອດທູຣະວ່າ “ເຮົາຈະບໍ່ທັກທ້ອງພິກສຸນີຜູ້ ຕ້ອງຫຼັມຄືປາຣາຊິກດ້ວຍຕົນເອງ ຈະບໍ່ບອກແກ່ຫມູ່ຄນະ” ທ່ານຍ່ອມບໍ່ເປັນສະມະນະຍິງ ບໍ່ເປັນ

ເຊື້ອສາຍສາກຍຫຼົດາ ປຽບເຫມືອນໃບໄມ້ແກ່ວເຫລືອງຫລຸດຈາກຂ້ວນ ແລ້ວບໍ່ອາຈເປັນ
ຂອງຂຽວ ສົດຕໍ່ໄປໄດ້ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຈຶ່ງຕຣັສສວ່າ ເປັນປາຣາຊິກ
ຄຳວ່າ ຫາສັງວາສູ່ບໍ່ໄດ້ ອະຫຼົບາຍວ່າ ທີ່ຊື່ວ່າສັງວາສ ໄດ້ແກ່ ກັນທີ່ທຳຮ່ວມກັນ ອຸບາເຫສທີ່ສວດ
ຮ່ວມກັນ ຄວາມມີສູກຂາສູ່ເມີກັນ ນີ້ຊື່ວ່າສັງວາສ ສັງວາສນັ້ນບໍ່ມີກັບພິກສຸນີຮູບນັ້ນ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຈຶ່ງຕຣັສສວ່າ ຫາສັງວາສູ່ບໍ່ໄດ້

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາປັຕຕິ ຄື

- [໖໖໗] ໑. ພິກສຸນີບໍ່ບອກດ້ວຍຄິດວ່າ “ສົງຂໍ້ຈັກບາດຫມາງ ຜິດຖຽງ ຂັດແຍ້ງຫລືວິວາຫັນ”
໒. ພິກສຸນີບໍ່ບອກດ້ວຍຄິດວ່າ “ສົງຂໍ້ຈັກແຕກແຍກ ຈັກແຕກແຍກ”
໓. ພິກສຸນີບໍ່ບອກດ້ວຍຄິດວ່າ “ພິກສຸນີນີ້ເປັນຄົນຫຍາບຊ້າ ໂຫດຮ້າຍ ຈັກທຳອັນຕຣາຍແກ່
ອິວິຕຫລືອັນຕຣາຍແກ່ພຣົມຈັນຍໄດ້”
໔. ພິກສຸນີບໍ່ບອກເພາະບໍ່ພົບພິກສຸນີອື່ນໆທີ່ສົມຄວນ
໕. ພິກສຸນີບໍ່ປະສົງຄໍ້າຈະປົກປິດແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບອກໃຜ
໖. ພິກສຸນີບໍ່ບອກດ້ວຍຄິດວ່າ “ຜູ້ນັ້ນຈັກເປີດເຜີຍເພາະກັນຂອງຕົນເອງ”
໗. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ
໘. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ປາຣາຊິກສູກຂາປິດທີ ໒ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໑. ປາຣາຊິກກັນທ໌] ປາຣາຊິກສູກຂາບທທີ ໓ ນິທານວັຕຖຸ

ປາຣາຊິກສູກຂາປິດທີ ໓

ວ່າດ້ວຍກາຣປະພິດຕາມພິກສຸທີ່ຖືກສົງຂໍ້ລົງອຸກເຂປນິຍກັນ

ເຣື້ອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໖໖໘] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຣາມຂອງອນາຖບິນ

ພົກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພົກສຸນີຖຸລະນັນທາປະພຶດຕາມພຣະອຸຕຖະຜູ້ມີບັນພະບຸຣຸສ ເປັນພານຂ້ານິກແຮງທີ່ສົງຂໍ້ພ້ອມພຽງກັນລົງອຸກເຂປນີຍກັນແລ້ວ ບັນດາພົກສຸນີຜູ້ນັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດ ແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈຶ່ງປະພຶດຕາມພຣະອຸຕຖະຜູ້ ມີບັນພະບຸຣຸສເປັນພານຂ້ານິກແຮງທີ່ສົງຂໍ້ພ້ອມພຽງກັນລົງອຸກເຂປນີຍກັນລະ” ຄັນແລ້ວ ພົກສຸນີ ເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພົກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພົກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພົກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພົກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພົກສຸນີຖຸລະນັນທາປະພຶດຕາມພົກສຸຊື່ອຸຕຖະຜູ້ມີບັນພະ ບຸຣຸສເປັນພານຂ້ານິກແຮງທີ່ສົງຂໍ້ພ້ອມພຽງກັນລົງອຸກເຂປນີຍກັນ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພວກພົກສຸທູລ ຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ຊົງຕໍາຫນີວ່າ “ຯລຯ ພົກສຸ ທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພົກສຸນີຖຸລະນັນທາຈຶ່ງປະພຶດຕາມພົກສຸຊື່ອຸຕຖະຜູ້ມີບັນພະບຸຣຸສເປັນພານຂ້ານິກ ແຮງ ທີ່ສົງຂໍ້ພ້ອມພຽງກັນລົງອຸກເຂປນີຍກັນລະ ພົກສຸທັງຫລາຍ ກາຣາກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມ ໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພົກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາ ບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງ ດັ່ງນີ້

ໝາຍເຫດ :

໑ ຄຳວ່າ “ປະພຶດຕາມພຣະອຸຕຖະ” ໃນທີ່ນີ້ໝາຍເຖິງປະພຶດໃນທຳນອງດຽວກັນ ປະພຶດຮຽນ ແບບ ຄື ພຣະອຸຕຖະມີບົດຖືບາປເກີດຂຶ້ນໃນໃຈວ່າ “ຕົວເອງຮູ້ທັງເຖິງຂະໜາດທີ່ວ່າ ທັງຕາມທີ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕອບສະວ່າ ເປັນທັງທຳອັນຕາຍກຳຫາສາມາດທຳອັນຕາຍໄດ້ຈົບ. . . ” ພົກສຸນີຖຸລະນັນທາກໍມີບົດຖື ເຊັ່ນນັ້ນເຫມືອນກັນ (ເບິ່ງ ວິນັຍປິດົກແປລ ເຫລັ້ມ ໒/໔໑໗/ ໕໒໕)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພົກຊຸນີວິພັງຄ໌ [໑. ປາຣາຊິກກັນທ໌] ປາຣາຊິກສຶກຂາບທທີ່ ໓ ສຶກຂາບທວິພັງຄ໌

ພຣະບັນຍັດ

[໖໖໖] ກໍພິກສຸນິໄດປະພຶດຕາມພິກສຸຜູ້ຖືກສົງຂໍ້ພ້ອມພຽງກັນລົງອຸກເຂປນິຍກັນໂດຍຫຼັມ ໂດຍວິນັຍ ໂດຍສັຕຕຸສາສະນັ້ນ ຜູ້ບໍ່ເອື້ອເຟື້ອ ສົງຂໍ້ຍັງບໍ່ຮັບຮອງ ຍັງບໍ່ໄດ້ທຳພິກສຸຜູ້ນີ້ສົງວາສ ສຸເລີກັນໃຫ້ເປັນສະຫາຍ໑ ພິກສຸນິນັ້ນອັນພິກສຸນິທັງຫລາຍ ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າພິກສຸນິນັ້ນຖືກສົງຂໍ້ພ້ອມພຽງກັນລົງອຸກເຂປນິຍກັນໂດຍຫຼັມ ໂດຍວິນັຍ ໂດຍສັຕຕຸສາສະນັ້ນ໒ ເປັນຜູ້ບໍ່ເອື້ອເຟື້ອ ສົງຂໍ້ຍັງບໍ່ຮັບຮອງ ຍັງບໍ່ໄດ້ທຳພິກສຸຜູ້ນີ້ສົງວາສສຸເລີກັນໃຫ້ເປັນສະຫາຍ ແມ່ເຈົ້າຢ່າປະພຶດຕາມພິກສຸນິນັ້ນ” ພິກສຸນິນັ້ນຜູ້ອັນພິກສຸນິທັງຫລາຍວ່າກ່າວຢູ່ຢ່າງນີ້ ຍັງຍົກຍ້ອງຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ພິກສຸນິນັ້ນອັນພິກສຸນິທັງຫລາຍຄວນສວດສູນນຸພາສຸນິຈົນຄົບ ລໍ ຄັ້ງເພື່ອໃຫ້ສູລະເຮືອງນັ້ນ ຖ້ານາງກຳລັງຖືກສວດສູນນຸພາສຸນິກວ່າຈະຄົບ ລໍ ຄັ້ງສູລະເຮືອງນັ້ນໄດ້ນັ້ນເປັນກາຣດີ ຖ້ານາງບໍ່ສູລະແມ່ນພິກສຸນິນີ້ກໍເປັນປາຣາຊິກຊີອຸກຂີຕານຸວັຕຕິກາລິ ຫາສົງວາສບໍ່ໄດ້.

ເຮືອງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບທວິພຸງຄໍ

[໖໗໐] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄືຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທັກພຣະຜູ້ນີ້ພຣະພາກຕອ້ສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະຫຼີບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທັກພຣະຜູ້ນີ້ພຣະພາກຊົງປະສົງຄໍເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ໝາຍເຫດ :

໑ ສູມານສູ່ວາສຸກາ ພິກຂຸ ສະຫາຍາ ນາມ, ຍສູສ ປນ ໄສ ສູ່ວາໄສ ເຕຫິ ສູທຫິ ນຕຖິ ນ ເຕນ ເຕ ສະຫາຍາ ກຕາ ໂຫນຕິ, ອິຕິ ໄສ ອກຕສູຫາໂຍ ນາມ. ພິກສຸທັງຫລາຍຜູ້ນີ້ສົງວາສສຸເລີກັນຊື່ວ່າ ສະຫາຍ ກໍພິກສຸໃດບໍ່ມີສົງວາສນັ້ນກັບສະຫາຍເຫລົ່ານັ້ນ (ແລະ)ພິກສຸນັ້ນບໍ່ໄດ້ທຳພິກສຸຜູ້ນີ້ສົງວາສສຸເລີກັນນັ້ນໃຫ້ເປັນສະຫາຍຂອງຕົນ ເພາະເຫດນັ້ນ ພິກສຸນັ້ນຈຶ່ງຊື່ວ່າ ຍັງບໍ່ໄດ້ທຳພິກສຸຜູ້ນີ້ສົງວາສສຸເລີກັນໃຫ້ເປັນສະຫາຍ (ກຸງຂາ. ອ. ໓໔໔)

໒ “ໂດຍຫຼັມ” ຄືເຮືອງຈົງ,ໂດຍເຮືອງທີ່ເປັນແມ່ນແທ້“ໂດຍວິນັຍ” ຄືໂຈທແລ້ວໃຫ້ຈຳເລີຍໃຫ້ກາຣ “ໂດຍສັຕຕຸສາສະນັ້ນ” ຄື ດ້ວຍຄວາມເຖິງພ້ອມແຫ່ງຍັຕຕິແລະອນຸສາວນາຫລືໂດຍສາສະນາຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ (ວິ. ອ. ໒/໖໖໖-໖໗໐/໔໖໖)

໓ ຄຳວ່າ “ອຸກຂີຕານຸວັຕຕິກາ” ແປວ່າ ປະພຶດຕາມຜູ້ຖືກສົງຂໍ້ຍກວັຕຣ ຖືກສົງຂໍ້ລົງໂທສໂດຍ

ກາຣໄລ່ອອກຈາກຫມູ່ ຫມາຍເຖິງຖືກສົງຂໍລົງອຸກເຂປນິຍກັມນັ້ນເອງ ຄຳນີ້ເປັນຊື່ຮຽກຟັກສຸນິຜູ້
ຕ້ອງອາບັຕິປາຣາຊິກສຶກຂາບທນີ້

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໑. ປາຣາຊິກກັນທ໌] ປາຣາຊິກສຶກຂາບທທີ່ ໓ ສຶກຂາບທວິພັງຄ໌

ສົງຂໍທີ່ຊື່ວ່າ ພ້ອມພຽງກັນ ຄື ມີສັງວາສສຸເມີກັນ ຢູ່ໃນສູມານສັງວາສສຸເມີ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຖືກ . . . ລົງອຸກເຂປນິຍກັມ ຄື ຖືກລົງອຸກເຂປນິຍກັມເພາະບໍ່ເຫັນ ເພາະບໍ່ທຳຄືນ ຫລື
ເພາະບໍ່ສູລະຄືນອາບັຕິ

ຄຳວ່າ ໂດຍທຸ້ມ ໂດຍວິນັຍ ຄື ໂດຍທຸ້ມໃດ ໂດຍວິນັຍໃດ

ຄຳວ່າ ໂດຍສັຕທຸສາສຸນ໌ ຄື ໂດຍຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະຊົນເຈົ້າ ໂດຍຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸດທະ
ເຈົ້າ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ບໍ່ເອື້ອເຟື້ອ ຄື ບໍ່ຍອມຮັບສົງຂໍ ຄນະ ບຸຄຄົລ ຫລືກັມ

ທີ່ຊື່ວ່າ ສົງຂໍຍັງບໍ່ຮັບຮອງ ຄື ຖືກສົງຂໍຂັບໄລ່ແລ້ວຍັງບໍ່ຮຽກກັບເຂົ້າຫມູ່

ທີ່ຊື່ວ່າ ຍັງບໍ່ໄດ້ທຳພິກສຸຜູ້ມີສັງວາສສຸເມີກັນໃຫ້ເປັນສະຫາຍ ຄື ພິກສຸທັງຫລາຍ ຜູ້ມີສັງວາສສຸເມີ
ກັນ໑ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຮຽກວ່າ ຜູ້ເປັນສະຫາຍ ພິກສຸຜູ້ຖືກສົງຂໍລົງອຸກເຂປນິຍກັມ ບໍ່ມີ
ສັງວາສສຸນັ້ນກັບພິກສຸເຫລົ່ານັ້ນ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຈຶ່ງຕຣັສວ່າ “ຍັງບໍ່ໄດ້ທຳພິກສຸຜູ້ມີ
ສັງວາສສຸເມີກັນໃຫ້ເປັນສະຫາຍ”

ຄຳວ່າ ປະພິດຕາມພິກສຸ . . . ນັ້ນ ຄວາມວ່າ ພິກສຸນັ້ນມີຄວາມເຫັນເຊັ່ນໃດ ມີຄວາມຊອບໃຈ
ເຊັ່ນໃດ ມີຄວາມພໍໃຈເຊັ່ນໃດ ແມ່ນພິກສຸນັ້ນກໍເປັນຜູ້ມີຄວາມເຫັນເຊັ່ນນັ້ນ ມີຄວາມຊອບໃຈ
ເຊັ່ນນັ້ນ ມີຄວາມພໍໃຈເຊັ່ນນັ້ນ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນັ້ນ ໄດ້ແກ່ ພິກສຸນິຜູ້ປະພິດຕາມພິກສຸຜູ້ຖືກສົງຂໍລົງອຸກເຂປນິຍກັມ

ຄຳວ່າ ອັນພິກສຸນິທັງຫລາຍ ໄດ້ແກ່ ພິກສຸນິເຫລົ່າອື່ນ ພິກສຸນິທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ເຫັນໄດ້ຍິນຄວນ
ວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ພິກສຸນັ້ນຖືກສົງຂໍພ້ອມພຽງກັນລົງອຸກເຂປນິຍກັມໂດຍທຸ້ມ
ໂດຍວິນັຍ ໂດຍສັຕທຸສາສຸນ໌ ເປັນຜູ້ບໍ່ເອື້ອເຟື້ອ ສົງຂໍຍັງບໍ່ຮັບຮອງ ຍັງບໍ່ໄດ້ທຳພິກສຸຜູ້ມີສັງວາສ
ສຸເມີກັນໃຫ້ເປັນສະຫາຍ ແມ່ເຈົ້າຢ່າປະພິດຕາມພິກສຸນັ້ນ” ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານແມ່ນຄັ້ງທີ
໒ ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຖ້າທ່ານສູລະໄດ້ ນັ້ນເປັນກາຣດີ ຖ້າທ່ານບໍ່ສູລະ

ແລ້ວຄວນສວດສູນນຸພາສຸນິພິກສຸນິຊີນີ້ເພື່ອໃຫ້ສູລະເຣື້ອງນັ້ນ ນີ້ເປັນຍັຕຕິ໑ ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍຈົງ ຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ພິກສຸນິນີ້ປະພຶດຕາມພິກສຸຜູ້ຖືກສົງຂໍພ້ອມພຽງກັນລົງອຸກເຂປນິຍກັນໂດຍຫຼັມ ໂດຍ ວິນັຍ ໂດຍສັຕຕຸສາສຸນິ ເປັນຜູ້ບໍ່ເອື້ອເພື່ອ ສົງຂໍຍັງບໍ່ຮັບຮອງ ຍັງບໍ່ໄດ້ທຳພິກສຸຜູ້ນີ້ສັງວາສສ ເລີກັນໃຫ້ເປັນສະຫາຍ ທ່ານບໍ່ສູລະເຣື້ອງນັ້ນ ສົງຂໍສວດສູນນຸພາສຸນິພິກສຸນິຊີນີ້ເພື່ອໃຫ້ສູລະເຣື້ອງ ນັ້ນ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດເຫັນດ້ວຍກັບກາສວດສູນນຸພາສຸນິພິກສຸນິນີ້ເພື່ອໃຫ້ສູລະເຣື້ອງນັ້ນ ແມ່ເຈົ້າ ຮູບນັ້ນຄວນນຶ່ງ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນທັກທ້ວງ ແມ່ນຄັງທີ ໒ ຂ້າ ພະເຈົ້າຂໍກ່າວຄວາມນີ້ ຯລຯ ແມ່ນຄັງທີ ໓ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວຄວາມນີ້ ຯລຯ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຍັຕຕິ ຄື ກາສປະກາດໃຫ້ສົງຂໍຊາບເພື່ອທຳກິຈຮ່ວມກັນ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໑. ປາຣາຊິກກັນທ໌] ປາຣາຊິກສຶກຂາບທທິ ມີ ບທພາຊນິຍ໌

ພິກສຸນິຊີນີ້ສົງຂໍສວດສູນນຸພາສຸນິເພື່ອໃຫ້ສູລະເຣື້ອງນັ້ນແລ້ວ ສົງຂໍເຫັນດ້ວຍ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິຢ່າງນີ້" ຈົບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ ຈົບກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບັຕິຖຸລລັຈຈັຍ ຈົບກັມວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ຕ້ອງອາບັຕິປາຣາຊິກ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນິແມ່ນນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັດສິນທຽບຄຽງພິກສຸນິຮູບກ່ອນໆ

ຄຳວ່າ ເປັນປາຣາຊິກ ອະທິບາຍວ່າ ພິກສຸນິຖືກສົງຂໍສວດສູນນຸພາສຸນິຈົນຄົບ ມີ ຄັ້ງກໍຍັງບໍ່ຍອມ ສູລະ ທ່ານຍ່ອມບໍ່ເປັນສະມະນະຍິງ ບໍ່ເປັນເຊື້ອສາຍສາກຍທິດາ ປຽບເຫມືອນແຜ່ນສິລາຫນາແຕກ ອອກເປັນ ໒ ປ່ຽງຈະປະສານໃຫ້ສູນິທເປັນເນື້ອດຽວກັນອີກບໍ່ໄດ້ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກຈຶ່ງຕັດສິນວ່າ ເປັນປາຣາຊິກ

ຄຳວ່າ ຫາສັງວາສບໍ່ໄດ້ ອະທິບາຍວ່າ ທີ່ຊື່ວ່າສັງວາສ ໄດ້ແກ່ ກັນທຳຮ່ວມກັນອຸທະທະສັທິສວດ ຮ່ວມກັນ ຄວາມມີສຶກຂາສຸເລີກັນ ນີ້ຊື່ວ່າສັງວາສ ສັງວາສນັ້ນບໍ່ມີກັບພິກສຸນິຮູບນັ້ນ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຈຶ່ງຕັດສິນວ່າ ຫາສັງວາສບໍ່ໄດ້

ບທພາຊນິຍ໌

ຕິກປາຣາຊິກ

[໖໗໒] ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ໑ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ບໍ່ສຸລະ ຕ້ອງອາບຕິປາຣາຊິກ
 ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບໍ່ສຸລະ ຕ້ອງອາບຕິປາຣາຊິກ
 ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບໍ່ສຸລະ ຕ້ອງອາບຕິປາຣາຊິກ

ໝາຍເຫດ :

໑ “ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ” ໃນທີ່ນີ້ໝາຍເຖິງອຸກເຂປນິຍກັມ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໑. ປາຣາຊິກກັນທ໌] ປາຣາຊິກສູກຂາປິດທິ ໓ ອນາປັຕຕິວາຣ
 ຕິກທຸກກະຕະ**

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ
 ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ
 ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິປາຣາຊິກ ຄື

[໖໗໓] ໑. ພິກສຸນີຍັງບໍ່ຖືກສວດສຸມນຸພາສຸນ໌

໒. ພິກສຸນີຍອມສຸລະ

໓. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ປາຣາຊິກສູກຂາປິດທິ ໓ ຈົບ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໑. ປາຣາຊິກກັນທ໌] ປາຣາຊິກສູກຂາປິດທິ ໔ ນິທານວັຕຖຸ
 ປາຣາຊິກສູກຂາປິດທິ ໔**

ວ່າດ້ວຍວັຕຖຸ ໗ ນິກາອຍິນດິກາອຈັບມືຂອງຊາຍເປັນຕົ້ນ

ເຣື່ອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌

[໖໗໔] ສູ້ມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫຼີກເສັດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ກຳຫນັດ ຍິນດີກາຣຈັບມືແດ່ ຍິນດີກາຣ ທີ່ຊາຍຜູ້ກຳຫນັດຈັບມຸມສັງຂາຕິແດ່ ຢືນຄຽງຄູ່ກັນກັບຊາຍແດ່ ສິນທນາກັນແດ່ ໄປທີ່ນັດຫມາຍ ແດ່ ຍິນດີກາຣທີ່ຊາຍມາຫາແດ່ ຍ່າງຕາມເຂົ້າໄປສູ່ທີ່ລັບແດ່ ນ້ອມກາຍເຂົ້າໄປເພື່ອເກືອກກ້ວກັນ ດ້ວຍກາຍນັ້ນເພື່ອຈະເສຍພອສັທທຸມນັ້ນຈັບກັບຊາຍຜູ້ກຳຫນັດແດ່ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ນັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາ ກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຈັ່ງກຳຫນັດຍິນດີກາຣຈັບມືແດ່ ຍິນດີກາຣທີ່ຊາຍຜູ້ກຳຫນັດຈັບມຸມສັງຂາຕິແດ່ ຢືນຄຽງຄູ່ກັນກັບຊາຍແດ່ ສິນທນາກັນແດ່ ໄປທີ່ນັດ ຫມາຍແດ່ ຍິນດີກາຣທີ່ຊາຍມາຫາແດ່ ຍ່າງຕາມເຂົ້າໄປສູ່ທີ່ລັບແດ່ ນ້ອມກາຍເຂົ້າໄປເພື່ອເກືອກ ກ້ວກັນດ້ວຍກາຍນັ້ນ ເພື່ອຈະເສຍພອສັທທຸມກັບຊາຍຜູ້ກຳຫນັດແດ່ລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່າ ນັ້ນ ໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈັ່ງໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະ ຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ກຳຫນັດຍິນດີກາຣຈັບມືແດ່ ຍິນດີ ກາຣທີ່ຊາຍຜູ້ກຳຫນັດຈັບມຸມສັງຂາຕິແດ່ ຢືນຄຽງຄູ່ກັນກັບຊາຍແດ່ ສິນທນາກັນແດ່ ໄປທີ່ນັດ ຫມາຍແດ່ ຍິນດີກາຣທີ່ຊາຍມາຫາແດ່ ຍ່າງຕາມເຂົ້າໄປສູ່ທີ່ລັບແດ່ ນ້ອມກາຍເຂົ້າໄປເພື່ອ ເກືອກ ກ້ວກັນດ້ວຍກາຍນັ້ນເພື່ອຈະເສຍພອສັທທຸມກັບຊາຍຜູ້ກຳຫນັດແດ່ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພວກພິກສຸທູລຮັບ ວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງ ຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ ມີຄວາມກຳຫນັດຍິນດີກາຣຈັບມືແດ່ ຍິນດີກາຣທີ່ຊາຍຜູ້ ກຳຫນັດຈັບມຸມສັງຂາຕິແດ່ ຢືນຄຽງຄູ່ກັນກັບຊາຍແດ່ ສິນທນາກັນແດ່ ໄປທີ່ນັດຫມາຍແດ່ ຍິນດີ ກາຣທີ່ຊາຍມາຫາແດ່ ຍ່າງຕາມເຂົ້າໄປສູ່ທີ່ລັບແດ່ ນ້ອມກາຍເຂົ້າໄປເພື່ອເກືອກກ້ວກັນດ້ວຍກາຍ ນັ້ນເພື່ອຈະເສຍພອສັທທຸມກັບຊາຍຜູ້ກຳຫນັດແດ່ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈັ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໖໗໕] ກໍພິກສຸນີໃດກໍາຫນັດຄວນຍິນດີກາຣຈັບມື ຍິນດີກາຣທີ່ຊາຍຜູ້ກໍາຫນັດຈັບມຸມສັງຂາຕິ ຢືນຄຽງຄູ່ກັນກັບຊາຍ ສິນທນາກັນ ໄປທີ່ນັດຫມາຍ ຍິນດີກາຣທີ່ຊາຍມາຫາ ຍ່າງຕາມເຂົ້າໄປສູ່ທີ່ລັບ ຫລືນ້ອມກາຍເຂົ້າໄປເພື່ອເກືອກກ້ວກັນດ້ວຍກາຍນັ້ນ ເພື່ອຈະເສຍພອສັບທັມໝວນນັ້ນກັບຊາຍຜູ້ກໍາຫນັດ ແມ່ນພິກສຸນີນີ້ເປັນປາຣາຊິກຊີອັຕຖວັຕຖຸກາ໒ ຫາສັງວາສູ່ບໍ່ໄດ້

ເຮືອງພິກສຸນີສັພຸດຄີຍ໌ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໖໗໖] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄືຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ໝາຍເຫດ :

໑ “ອສັບທັມ” ໃນທີ່ນີ້ໝາຍເຖິງກາຣຖືກຕ້ອງກັນທາງກາຍ ບໍ່ແມ່ນເມຖຸນທັມ (ວິ. ອ. ໒/໖໗໕/໔໖໗)

໒ ຄຳວ່າ “ອັຕຖວັຕຖຸກາ” ແປວ່າ ວັຕຖຸ ເຫຕຸ ຫລືກໍຣະນີ ກູ ຢ່າງ ເປັນຊື່ຮຽກພິກສຸນີຜູ້ຕ້ອງອາບັຕິປາຣາຊິກ ສຶກຂາບິທນີ້ ເມື່ອທຳຄົບ ກູ ຢ່າງຄື (໑) ຍິນດີກາຣຈັບມື (໒) ຍິນດີກາຣຈັບມຸມສັງຂາຕິ (໓) ຢືນ ຄຽງຄູ່ (໔) ສິນທນາກັນ (໕) ໄປທີ່ນັດຫມາຍ (໖) ຍິນດີທີ່ເຂົາມາຫາ (໗) ຍ່າງຕາມເຂົ້າໄປສູ່ທີ່ລັບ (໘) ນ້ອມກາຍເຂົ້າເພື່ອຈະເສຍພອສັບທັມກັບຊາຍຜູ້ກໍາຫນັດ (ວິ. ອ. ໒/໖໗໖/໔໖໗)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໑. ປາຣາຊິກກັນທ໌] ປາຣາຊິກສຶກຂາບິທນີ ໔ ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

ທີ່ຊື່ວ່າ ກໍາຫນັດ ໄດ້ແກ່ ພິກສຸນີມີຄວາມຍິນດີ ເພ່ງເລ່ງ ມີຈິຕຮັກໃຄ່

ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ກໍາຫນັດ ໄດ້ແກ່ ຊາຍມີຄວາມຍິນດີ ເພ່ງເລ່ງ ມີຈິຕຮັກໃຄ່

ທີ່ຊື່ວ່າ ຊາຍ ໄດ້ແກ່ ມະນຸສຢູ່ຜູ້ຊາຍ ບໍ່ແມ່ນຍັກສູ້ ບໍ່ແມ່ນເຜດ ບໍ່ແມ່ນສັດວໍ້ເດັງຣະສານຕົວຜູ້
ແຕ່ເປັນຊາຍທີ່ຮູ້ດຽງສາ ສາມາດຖືກຕ້ອງກາຍໄດ້

ຄຳວ່າ ຍິນດີກາຣຈັບມື ຄວາມວ່າ ທີ່ຊື່ວ່າ ມືອ ຫມາຍເອົາຕັ້ງແຕ່ຂໍ້ສອກເຖິງປາຍເລັບ ພິກສຸນີຍິນດີ
ກາຣຈັບອວຍວະບໍລິເວນເຫນືອຮາກຂວັນຂຶ້ນໄປ ໃຕ້ເຂົ້າລົງມາ ເພື່ອຈະເສຍພອສັທທັມນັ້ນ ຕ້ອງ
ອາບຕິຖຸລລັຈຈັຍ

ຄຳວ່າ ຍິນດີກາຣ. . . ຈັບມຸມສັງຂາຕິ ຄື ຍິນດີກາຣຈັບຜ້ານຸ່ງຫລືຜ້າທີ່ເພື່ອຈະເສຍພອສັທທັມນັ້ນ
ຕ້ອງອາບຕິຖຸລລັຈຈັຍ

ຄຳວ່າ ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຄື ຢືນຢູ່ໃນຣະຍະຊ່ວງແຂນຂອງຊາຍເພື່ອຈະເສຍພອສັທທັມນັ້ນ ຕ້ອງອາບຕິ
ຖຸລລັຈຈັຍ

ຄຳວ່າ ສົນທນາກັນ ຄື ຢືນສົນທນາຢູ່ໃນຣະຍະຊ່ວງແຂນຂອງຊາຍເພື່ອຈະເສຍພອສັທທັມນັ້ນ ຕ້ອງ
ອາບຕິຖຸລລັຈຈັຍ

ຄຳວ່າ ໄປທີ່ນັດຫມາຍ ຄວາມວ່າ ພິກສຸນີທີ່ຊາຍສັ່ງວ່າ “ຈົ່ງມາຍັງທີ່ຊື່ນີ້” ແລ້ວໄປເພື່ອຈະເສຍ
ພອສັທທັມນັ້ນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະທຸກໆຢ່າງ ພໍຢ່າງເຂົ້າຣະຍະຊ່ວງແຂນຂອງຊາຍ ຕ້ອງອາບຕິ
ຖຸລລັຈຈັຍ

ຄຳວ່າ ຍິນດີກາຣທີ່ຊາຍມາຫາ ຄວາມວ່າ ຍິນດີກາຣທີ່ຊາຍມາເພື່ອຈະເສຍພອສັທທັມ ຕ້ອງອາບຕິ
ທຸກກະຕະ ພໍຢ່າງເຂົ້າຣະຍະຊ່ວງແຂນ ຕ້ອງອາບຕິຖຸລລັຈຈັຍ

ຄຳວ່າ ຢ່າງຕາມເຂົ້າໄປສູ່ທີ່ລັບ ຄວາມວ່າ ພໍຢ່າງເຂົ້າສະຖານທີ່ທີ່ປົກປິດດ້ວຍວັຕຖຸຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງ
ເພື່ອຈະເສຍພອສັທທັມນັ້ນ ຕ້ອງອາບຕິຖຸລລັຈຈັຍ

ຄຳວ່າ ຫລືນ້ອມກາຍເຂົ້າໄປເພື່ອເກືອກກ້ວກັນດ້ວຍກາຍນັ້ນ ຄວາມວ່າ ຢູ່ໃນຣະຍະຊ່ວງແຂນຂອງ
ຊາຍ ນ້ອມກາຍເຂົ້າໄປເພື່ອຈະເສຍພອສັທທັມນັ້ນ ຕ້ອງອາບຕິຖຸລລັຈຈັຍ

ຄຳວ່າ ແມ່ນພິກສຸນີນີ້ ພຣະຜູ້ພິພາກຕັດສິນທຽບຄຽງພິກສຸນີຮູບກ່ອນໆ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໑. ປາຣາຊິກກັນທ໌] ປາຣາຊິກສຶກຂາບທທີ່ ໔ ອນາປັຕຕິວາຣ

ຄຳວ່າ ເປັນປາຣາຊິກ ອະທິບາຍວ່າ ພິກສຸນີເມື່ອທຳວັຕຖຸຄົບທັງ ໗ ປະກາຣຍ່ອມບໍ່ເປັນສະມະນະຍິງ
ບໍ່ເປັນເຊື້ອສາຍສາກຍທິດາ໑ ປຽບເຫມືອນຕົ້ນຕາລຍອດກັນທີ່ບໍ່ອາຈງອກໄດ້ຕໍ່ໄປ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ
ພຣະຜູ້ພິພາກຈຶ່ງຕັດສິນວ່າ ເປັນປາຣາຊິກ

ຄຳວ່າ ຫາສັງວາສູ່ບໍ່ໄດ້ ອະທິບາຍວ່າ ທີ່ຊື່ວ່າສັງວາສູ່ ໄດ້ແກ່ ກັນທີ່ທຳຮ່ວມກັນອຸບາເບສູ່ທີ່ສູດ

ຮ່ວມກັນ ຄວາມມີສຶກຂາສູ່ເນີກັນ ນີ້ຊື່ວ່າສັງວາສ ສັງວາສນັ້ນບໍ່ມີກັບພິກສຸນີຮູບນັ້ນ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຈຶ່ງຕຣັສວ່າ ຫາສັງວາສບໍ່ໄດ້

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[ຝັກກຸ] ໑. ພິກສຸນີບໍ່ຈົງໃຈ

໒. ພິກສຸນີບໍ່ມີສຸຕິ

ໝາຍເຫດ :

໑ ເມື່ອພິກສຸນີລ່ວງລະເມີດແຕ່ລະວັຕຖຸ ຕ້ອງອາບຕິເລັກນ້ອຍດັ່ງນີ້

໑. ໃນຂະນະທີ່ຍ່າງທາງໄປທີ່ນັດໝາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະທຸກໆຍ່າງກ້າວ ພອກ້າວເຂົ້າສູ່ຫັຕຖຸບາສູ (ຣະຍະຊ່ວງແຂນ) ຂອງຊາຍ ຕ້ອງອາບຕິທຸລລັຈຈັຍ

໒. ຍິນດີກາຣທີ່ຊາຍມາ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ພອຊາຍກ້າວເຂົ້າສູ່ຫັຕຖຸບາສູ ຕ້ອງອາບຕິທຸລລັຈຈັຍ ສ່ວນວັຕຖຸທີ່ເຫລືອອີກ ໖ ຄື ໑. ຍິນດີກາຣຈັບມື ໒. ຍິນດີກາຣຈັບມຸມສັງຂາຕິ ໓. ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ໔. ສົນທນາກັນ ໕. ຕາມເຂົ້າໄປສູ່ທີ່ລັບ ໖. ນ້ອມກາຍເຂົ້າໄປເພື່ອຈະເສຍພອສັທທຸມ ປັບອາບຕິທຸລລັຈຈັຍເທົ່ານັ້ນສຳລັບແຕ່ລະວັຕຖຸ ພິກສຸນີຕ້ອງອາບຕິທຸລລັຈຈັຍເພາະລ່ວງລະເມີດແຕ່ລະວັຕຖຸ ແລ້ວ ບໍ່ຄິດຈະສຸລັດຖິ້ມ ໂດຍຄິດວ່າ “ເຮົາຈະຕ້ອງອາບຕິແມ່ນເພາະວັຕຖຸອື່ນອີກ” ແມ່ນຈະສະແດງ(ປລົງ)ອາບຕິກໍບໍ່ເປັນອັນສະແດງ ອາບຕິນັ້ນຍັງສະສົມຢູ່ ເມື່ອຕ້ອງອາບຕິທຸລລັຈຈັຍເພາະລ່ວງລະເມີດວັຕຖຸອື່ນໆກໍເປັນກາຣສະສົມອາບຕິເລື້ອຍໄປ ພໍເມື່ອລ່ວງລະເມີດຄົບວັຕຖຸທັງ ໗ ຕ້ອງອາບຕິປາຣາຊິກ ແຕ່ຖ້າພິກສຸນີນັ້ນລ່ວງລະເມີດວັຕຖຸໃດວັຕຖຸໜຶ່ງແລ້ວ ຄິດສຸລັດຖິ້ມໄປວ່າ “ບັດນີ້ເຮົາຈັກບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ”

ແລ້ວສະແດງ(ປລົງ)ອາບຕິ ອາບຕິທຸລລັຈຈັຍນັ້ນຍ່ອມຕົກໄປ ບໍ່ສະສົມຢູ່ ແມ່ນຈະລ່ວງລະເມີດວັຕຖຸອື່ນໆອີກຈົນຄົບທັງ ໗ ກໍບໍ່ຕ້ອງອາບຕິປາຣາຊິກ ເພາະທ່ານທ່າກາຣສຸລັດຖິ້ມໂດຍສະແດງ(ປລົງ) ອາບຕິທຸກຄັ້ງທີ່ລ່ວງລະເມີດວັຕຖຸແຕ່ລະຢ່າງ (ວິ. ອ. ໒/ຝັກຜ/໔໖໗, ກົງຂາ. ອ. ໓໔໕-໓໔໖)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໑. ປາຣາຊິກກັນທ໌] ບບສູຣຸປ

໓. ພິກສຸນີຜູ້ບໍ່ຮູ້
໔. ພິກສຸນີຜູ້ບໍ່ຍິນດີ
໕. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ
໖. ພິກສຸນີຈິຕປັນປ່ວງ
໗. ພິກສຸນີກະວົນກະວາຍເພາະເວທນາ
໘. ພິກສຸນີຕົນບັນຍັດ

ປາຣາຊິກສຶກຂາບິດທິ ໔ ຈົບ

ບົທສຸຣຸບ

ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຫຼັມຄືປາຣາຊິກ ກູ ສຶກຂາບິທ ໑ ຂ້າພະເຈົ້າຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວແຕ່ລະຂັ້ນຊຶ່ງ ພິກສຸນີຕ້ອງເຂົ້າແລ້ວຍ່ອມຢູ່ຮ່ວມກັບພິກສຸນີທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ ເປັນປາຣາຊິກຫາສັງວາສູ່ບໍ່ໄດ້ ເຫມືອນເນື້ອກ່ອນບວຊ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໃນຫຼັມຄືປາຣາຊິກ ກູ ສຶກຂາບິທນັ້ນວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ສຸດທ້າຍແລ້ວຫລື” ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມເປັນຄັ້ງທີ ໒ ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ສຸດທ້າຍແລ້ວຫລື” ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມເປັນຄັ້ງທີ ໓ ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ສຸດທ້າຍແລ້ວຫລື” ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ສຸດທ້າຍແລ້ວໃນຫຼັມຄືປາຣາຊິກ ກູ ສຶກຂາບິທນັ້ນ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນພະຕິຢ່າງນີ້

ປາຣາຊິກກັນທິໃນພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ປາຣາຊິກຂອງພິກສຸນີທີ່ເຫລືອອີກ ໔ ສຶກຂາບິທ ມີເນື້ອຄວາມເຫມືອນກັນກັບປາຣາຊິກ ໔ ສຶກຂາບິທຂອງພິກສຸ ສະນັ້ນຈຶ່ງຮວມເປັນ ກູ ສຶກຂາບິທ (ດູ ວິນັຍປິດກແປລ ເຫລັ້ມ ໑/໔໔/໓໒,໙໑/໗໐,໑໗໑/໑໔໐-໑,໑໙໗/໑໗໓)

ພຣະວິນັຍປິດກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທິ] ສັງຂາທິເລສຸກຂາບິທທີ່ ໑ ນິທານ ວັຕຖຸ

໒. ສັງຂາທິເສສຸກັນທ໌ ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຫຼັກຄືສັງຂາທິເສສຸ ໑໗ ສຶກຂາບິທເຫລົ່ານີ້ມາເຖິງວາຣະ ທີ່ຈະຍົກຂຶ້ນສະແດງເປັນຂັ້ງຕາມລຳດັບ

ສັງຂາທິເສສຸສຶກຂາບິດທິ ໑

ວ່າດ້ວຍກາຣກໍຄຕິພິພາບ

ເຮືອງອຸບາສຶກກັບພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[ຝັກກູ] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫຼີກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ອຸບາສຶກຄົນນຶ່ງຖວາຍໂຮງເກັບຂອງແກ່ພິກສຸນີສົງຂໍແລ້ວເຖິງ ແກ່ກັນ ເຂົາມີບຸຕຣ ໒ ຄົນ ຄົນນຶ່ງບໍ່ມີສັດທາບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ອີກຄົນນຶ່ງມີສັດທາເຫລື້ອມໃສ່ ບຸຕຣ ທັງສອງແບ່ງສົມບັດຂອງບິດາ ບຸຕຣຄົນທີ່ບໍ່ມີສັດທາບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໄດ້ກ່າວກັບບຸຕຣຄົນທີ່ມີສັດທາ ເຫລື້ອມໃສ່ນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ພວກເຮົາຍັງມີໂຮງເກັບຂອງຢູ່ ເອົາໂຮງເກັບຂອງນີ້ມາແບ່ງກັນ ເຖິດ” ເມື່ອເຂົາກ່າວຢ່າງນັ້ນ ບຸຕຣຄົນທີ່ມີສັດທາເຫລື້ອມໃສ່ໄດ້ກ່າວກັບບຸຕຣຄົນທີ່ບໍ່ມີສັດທາບໍ່ເຫລື້ອມ ໃສ່ດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານຢ່າໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ ບິດາຂອງພວກເຮົາຖວາຍໂຮງເກັບຂອງໃຫ້ພິກສຸນີສົງຂໍແລ້ວ” ບຸຕຣຄົນທີ່ບໍ່ມີສັດທາບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໄດ້ກ່າວກັບບຸຕຣຄົນທີ່ມີສັດທາເຫລື້ອມໃສ່ນັ້ນແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ດັ່ງ ນີ້ວ່າ “ພວກເຮົາຍັງມີໂຮງເກັບຂອງຢູ່ ເອົາມັນມາແບ່ງກັນເຖິດ” ບຸຕຣຄົນທີ່ມີສັດທາເຫລື້ອມ ໃສ່ກ່າວກັບບຸຕຣຄົນທີ່ບໍ່ມີສັດທາບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານຢ່າໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ ບິດາຂອງພວກ ເຮົາຖວາຍໂຮງເກັບຂອງໃຫ້ພິກສຸນີສົງຂໍແລ້ວ” ບຸຕຣຄົນທີ່ບໍ່ມີສັດທາບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ກ່າວກັບ ບຸຕຣຄົນທີ່ມີສັດທາເຫລື້ອມໃສ່ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ວ່າ “ພວກເຮົາຍັງມີໂຮງເກັບຂອງຢູ່ ເອົາມັນມາແບ່ງ ກັນເຖິດ” ຕໍ່ມາ ບຸຕຣຄົນທີ່ມີສັດທາເຫລື້ອມໃສ່ຄິດວ່າ ຖ້າເຮົາໄດ້ໂຮງເກັບຂອງກໍຈັກຖວາຍພິກສຸນີ ສົງຂໍຈຶ່ງກ່າວກັບບຸຕຣຄົນທີ່ບໍ່ມີສັດທາບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ດັ່ງນີ້ວ່າ “ຕົກລົງ ເຮົາຈະແບ່ງມໍຣດົກກັນ”

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເສສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເສສຸສຶກຂາບິດທິ ໑ ນິທານ ວັຕຖຸ

ຄັ້ງນັ້ນ ເມື່ອທັງສອງກຳລັງແບ່ງກັນຢູ່ ໂຮງເກັບຂອງຕກເປັນສົມບັດຂອງບຸຕຣຄົນທີ່ບໍ່ມີສັດທາບໍ່ ເຫລື້ອມໃສ່ ຕໍ່ມາ ບຸຕຣຄົນທີ່ບໍ່ມີສັດທາບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີທັງຫລາຍແລ້ວ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຊີນທ່ານທັງຫລາຍອອກໄປ ໂຮງເກັບຂອງເປັນສົມບັດຂອງຜູ້ຂ້າ” ເມື່ອເຂົາກ່າ ວຢ່າງນີ້ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາໄດ້ກ່າວກັບບຸຕຣສູ່ນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານຢ່າໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ ບິດາຂອງທ່ານ

ຖວາຍໂຮງເກັບຂອງໃຫ້ພິກສຸນີສົງຂໍ້ແລ້ວ” ທັງສອງຝ່າຍໄດ້ຖຽງກັນວ່າ ຖວາຍ ບໍ່ໄດ້ຖວາຍ ຈຶ່ງພາກັນໄປຟ້ອງພວກມຫາອນາຕຍ໌ຜູ້ພິພາກສາ ພວກມຫາອນາຕຍ໌ຖາມວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ມີໃຜແດ່ທີ່ພໍ່ຈະຮູ້ເຫັນເປັນພຍານໄດ້ວ່າໂຮງເກັບຂອງເຂົາຖວາຍພິກສຸນີສົງຂໍ້ແລ້ວ” ເມື່ອພວກມຫາອນາຕຍ໌ກ່າວຢ່າງນີ້ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຈຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບພວກມຫາອນາຕຍ໌ດັ່ງນີ້ວ່າ “ພວກທ່ານເຄີຍເຫັນຫລືໄດ້ຍິນແດ່ບໍ່ວ່າ ເມື່ອຈະຖວາຍທານຈະຕ້ອງມີພຍານດ້ວຍ” ພວກມຫາອນາຕຍ໌ຕອບວ່າ “ແມ່ເຈົ້າກ່າວຈິງ” ຈຶ່ງຕັດສິນມອບໂຮງເກັບຂອງໃຫ້ພິກສຸນີສົງຂໍ້ໄປ ບຸຣຸສນັນເສັຽຄດີ ຈຶ່ງຕໍາຫນີ ປະນາມໂພນທະນາວ່າ “ຍິງຊົ່ວຫົວໄລ້ນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນສະໝະນະຍິງ ຈຶ່ງໃດຈຶ່ງໃຫ້ຜູ້ພິພາກສາຮິບເອົາໂຮງເກັບຂອງຂອງເຮົາລະ” ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາບອກເຮືອງນັ້ນໃຫ້ພວກມຫາອນາຕຍ໌ຊາບ ພວກມຫາອນາຕຍ໌ໄດ້ປັບສິນໄຫມເຂົາ ບຸຣຸສນັນຖືກປັບຈຶ່ງໃຫ້ສ້າງທີ່ພັກອາຊີວກ ໓ ໄວ້ໃກ້ທີ່ຢູ່ພິກສຸນີແລ້ວ ສິ່ງອາຊີວກວ່າ “ພວກທ່ານຈຶ່ງຊ່ວຍກັນເວົ້າຕະໂກນໃສ່ພິກສຸນີເຫລົ່ານີ້” ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຈຶ່ງບອກເຮືອງນັ້ນໃຫ້ພວກມຫາອນາຕຍ໌ຊາບ ພວກມຫາອນາຕຍ໌ສັ່ງໃຫ້ຈັບບຸຣຸສນັນຈອງຈໍາໄວ້ ພວກຊາວບ້ານພາກັນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຄັ້ງແຮກພວກພິກສຸນີໃຫ້ເຈົ້າຫນ້າທີ່ຮິບເອົາໂຮງເກັບຂອງ ຄັ້ງທີ ໒ ໃຫ້ປັບສິນໄຫມ ຄັ້ງທີ ໓ ໃຫ້ຈອງຈໍາ ຄາວນີ້ເຫັນທີຈະສັ່ງຂ້າ”

ໝາຍເຫດ :

໑ ຄຳວ່າ “ອາຊີວກ” ເປັນຄຳຮຽກກັບວຊຸຊີເປື້ອຍພວກນຶ່ງໃນຄັ້ງພຸທທຸກາລ ເປັນສູ່າວິກຂອງມັກຂລີໂຄສູາລ (ເບິ່ງ ທິຂຸນິກາຍ ສີລຂັນວັດ ແປລ ລ/໑໖໗-໑໖໙/໕໔-໕໖)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສິກຂາບທທີ່ ໑ ສິກຂາບທວິພັງຄ໌

ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຊາວບ້ານຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈຶ່ງມັກກໍ່ຄດີພິພາບລະ” ລຳດັບນັ້ນ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສິກຂາບທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຄຫບໍດີ ໄດ້ແກ່ ຊາຍຜູ້ຄອງເຮືອນຄົນໃດຄົນນຶ່ງ
 ທີ່ຊື່ວ່າ ບຸຕຣຄຫບໍດີ ໄດ້ແກ່ ບຸຕຣແລະພີ່ນ້ອງຊາຍຄົນໃດຄົນນຶ່ງ
 ທີ່ຊື່ວ່າ ທາສຸ ໄດ້ແກ່ ທາສຸໃນເຮືອນເບັງ ທາສຸນ້ຳເງິນ ທາສຸຊະເລີຍ
 ທີ່ຊື່ວ່າ ກັມກອນ ໄດ້ແກ່ ຄົນຮັບຈ້າງຊົ່ວຄາວ ຄົນງານປະຈຳ
 ທີ່ຊື່ວ່າ ສະນະນະປຣິພາຊກ ໄດ້ແກ່ ນັກບວຊຄົນໃດຄົນນຶ່ງຢູ່ໃນລັບທິປຣິພາຊກ ຍົກເວັ້ນພິກສຸ
 ພິກສຸນີ ສິກຂມານາ ສາມເນຣ ແລະສາມເນຣີ ພິກສຸນີແສ້ວງທາເພື່ອນຫລືຍ່າງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ
 “ຈະກໍ່ຄດີ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ບອກເຮືອງຂອງຄົນນຶ່ງ(ແກ່ຕຸລາກາຣ) ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ບອກ
 ເຮືອງຂອງຄົນທີ່ສູງ ຕ້ອງອາບຕິທຸລລັຈຈັຍ ເນື້ອສາລຕັດສິນແລ້ວ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສຸ
 ຄຳວ່າ ປຸນາປັຕຕິກະ ຄີ ຕ້ອງອາບຕິພ້ອມກາຣລ່ວງລະເມີດວັຕຖຸໂດຍບໍ່ຕ້ອງສູດສູນນຸພາສຸນັ
 ຄຳວ່າ ນິສສາຣນິຍະ ໄດ້ແກ່ ເຮັດໃຫ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກຫມູ່
 ຄຳວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ ຄວາມວ່າ ສຳລັບອາບຕິນັ້ນສົງຂໍ້ເທົ່ານັ້ນໃຫ້ມານັຕ ຊັກເຂົ້າຫາອາບຕິເດີມ
 ຮຽກເຂົ້າຫມູ່໑ ພິກສຸນີຫລາຍຮູບກໍທຳບໍ່ໄດ້ ພິກສຸນີຮູບດຽວກໍທຳບໍ່ໄດ້ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະ
 ພາກຈຶ່ງຕຣັສວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ
 ຄຳວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ ນີ້ເປັນກາຣຂນານນາມ ເປັນຄຳຮຽກຫມອດອາບຕິນັ້ນນັ້ນເອງ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ
 ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຈຶ່ງຕຣັສວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ໒

ໝາຍເຫດ :

໑ “ຊັກເຂົ້າຫາອາບຕິເດີມ” ຄືມູລປຕິກສສຸນາ “ຮຽກເຂົ້າຫມູ່” ຄືອັພພານ
 ໒ ສັງຂາທິເສສຸນີ້ເປັນຊື່ຮຽກກອງອາບຕິ ແປວ່າ “ຫມູ່ອາບຕິທີ່ຕ້ອງກາຣສົງຂໍ້ທັງໃນຣະຍະເບື້ອງ
 ຕົ້ນແລະໃນຣະຍະທີ່ເຫລືອ” ໝາຍຄວາມວ່າ ພິກສຸນີຜູ້ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສຸຈະອອກຈາກ
 ອາບຕິນັ້ນໄດ້ຕ້ອງອາສັຍສົງຂໍ້ໃຫ້ມານັຕ(ປັກຂມານັຕ) ຊັກເຂົ້າຫາອາບຕິເດີມແລະອັພພານ(ຮຽກເຂົ້າ
 ຫມູ່) ໃນກັນທັງຫມົດນີ້ ຂາດສົງຂໍ້ເສັ້ງແລ້ວ ກໍທຳບໍ່ໄດ້ສຳເລັດ ພິກສຸນີຜູ້ຈະອອກຈາກອາບຕິສັງຂາ
 ທິເສສຸ ນັ້ນແມ່ນຈະປິດອາບຕິໄວ້ກໍບໍ່ຕ້ອງຢູ່ປຣິວາສຸ ປະພິດປັກຂມານັຕໃນສົງຂໍ້ ໒ ຝ່າຍເລີຍທິ
 ດຽວ” (ກຸງຂາ. ອ. ໓໕໕, ດູ ວິ. ມຫາ. ໑/໒໓໗/໒໕໒ ໝາຍເຫດ)

**ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເສສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເສສຸສິກຂາບທທີ່ ໑ ອນາປັຕຕິ
 ວາຣ**

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕີ ຄື

[໖໗໑] ໑. ພິກສຸນີຖືກພວກຊາວບ້ານດຶງຕົວໄປ

໒. ພິກສຸນີຂອອາຮັກຂາ

໓. ພິກສຸນີບອກບໍ່ເຈາະຈົງບຸຄຄົລ

໔. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສັງຂາທິເສສສິກຂາປິດທິ ໑ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສສິກຂາບທິ ໒ ນິທານ
ວັຕຖຸ

ສັງຂາທິເສສສິກຂາປິດທິ ໒

ວ່າດ້ວຍກາຣບວອຸໃຫ້ສະຕິຜູ້ເປັນໃຈຣ

ເຮືອງຊາຍາເຈົ້າລິຈສວີກັບພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໖໗໒] ສຸມັຍນັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ
ຫິກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ໃນກຸງເວສາລີ ຊາຍາຂອງເຈົ້າລິຈສວີອົງຄ໌ນຶ່ງປະພຶດນອກໃຈ
ພຣະສູວາມີ ເຈົ້າລິຈສວີຜູ້ນັ້ນຕຣັສກັບຍິງນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ເອົາລະທ່ານຈົ່ງງົດເວັ້ນ ຖ້າບໍ່ເຊັ່ນນັ້ນຂ້ອຍ
ຈະເຮັດໂທສູ່ທ່ານ” ນາງແມ່ນຈະຖືກວ່າກ່າວຢ່າງນີ້ກໍບໍ່ເຊື່ອ ຕໍ່ມາ ຄນະເຈົ້າລິຈສວີໄດ້ປະຊຸມກັນ
ດ້ວຍຣາຊກໍຣະນີຍກິຈບາງຢ່າງ ເຈົ້າລິຈສວີອົງຄ໌ນັ້ນໄດ້ຕຣັສກັບພວກເຈົ້າລິຈສວີດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງ
ຫລາຍ ຂໍອນຸຍາຕໃຫ້ ຂະນ້ອຍຈັດກາຣກັບສະຕິຄົນນຶ່ງ” ຄນະຖາມວ່າ “ສະຕິຜູ້ນັ້ນຄືໃຜ” ເຈົ້າລິຈ
ສວີນັ້ນຕອບວ່າ “ນາງຄືພູຣຍາປະພຶດນອກໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກຂ້ານາງ” ຄນະກ່າວວ່າ
“ທ່ານຈົ່ງຮູ້ເຖິງ” ສະຕິນັ້ນຊາບຂ່າວວ່າ ສາມີປະສົງຄ໌ຈະຂ້ານາງ ຈຶ່ງເກັບຂອງສຳຄັນໆຫນຶ່ງໄປ
ຍັງກຸງສາວັຕຖີ ເຂົ້າໄປຫາພວກເດັງຣະຖືຍ໌ຂອບວອຸ ພວກເດັງຣະຖືຍ໌ບໍ່ຕ້ອງກາຣບວອຸໃຫ້ ນາງຈຶ່ງ
ເຂົ້າໄປຫາພວກພິກສຸນີຂອບວອຸ ພວກພິກສຸນີກໍບໍ່ຕ້ອງກາຣຈະບວອຸໃຫ້ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາ
ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາອວດຂອງມີຄ່າແລ້ວຂອບວອຸ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຮັບເອົາສິ່ງຂອງແລ້ວບວອຸ

ໃຫ້ນາງຕໍ່ມາ ເຈົ້າລິຈສຸວີນັນຊົງຕາມຫາສະຕຣີນັນໄປເຖິງກຸງສາວັຕຖີ ພົບນາງບວດຢູ່ໃນສຳນັກ
ພິກສຸນີ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະເຈົ້າປເສນບິໂກສິລເຖິງທີ່ປະທັບ ຄັນເຖິງແລ້ວໄດ້ຂາບທູລພຣະເຈົ້າປ
ເສນບິໂກສິລດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂໍເດຊະ ຊາຍາຂອງຂະນ້ອຍລັກຂອງນີຄຳຫນີມາກຸງສາວັຕຖີ ຂໍພຣະອົງຄໍ້ຈໍ່
ຊົງອນຸຍາຕໃຫ້ຈັບນາງ” ພຣະເຈົ້າປເສນບິໂກສິລຕັອສູ່ວ່າ “ເຊີນທ່ານສືບຫານາງ ພົບແລ້ວຈໍ່
ງມາບອກ” ເຈົ້າລິຈສຸວີຂາບທູລວ່າ “ຂະນ້ອຍເຫັນນາງບວດຢູ່ໃນສຳນັກພິກສຸນີ ຂະນ້ອຍ”

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສິກຂາບທທີ່ ໒ ພຣະບັຢຢູຕິ

ພຣະເຈົ້າປເສນບິໂກສິລຕັອສູ່ວ່າ “ຖ້ານາງບວດຢູ່ໃນສຳນັກພິກສຸນີ ໃຜງກໍເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້
ພຣະຫຼ້ມອັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັອສູ່ໄວ້ດີແລ້ວ ຂໍໃຫ້ນາງປະພຶດພຣິມຈັນຍ໌ເພື່ອທຳທີ່ສຸດທຸກຂ໌ໂດຍ
ຊອບເຖິດ” ຄັ້ງນັ້ນ ເຈົ້າລິຈສຸວີນັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຶ່ງບວຊ
ໃຫ້ສະຕຣີຜູ້ເປັນໂຈຣລະ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນເຈົ້າລິຈສຸວີນັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາ
ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖູລະນັນທາ
ຈຶ່ງບວຊໃຫ້ສະຕຣີຜູ້ເປັນໂຈຣລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸໃຫ້
ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂ໌ບັນຍັດສິກຂາບົທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂ໌ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖູລະນັນທາບວຊໃຫ້ສະຕຣີຜູ້ເປັນໂຈຣ ແມ່ນ
ແທ້ບໍ່” ພວກພິກສຸທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງ
ຕຳຫນີວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນີຖູລະນັນທາຈຶ່ງບວຊໃຫ້ສະຕຣີຜູ້ເປັນໂຈຣລະ
ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຫລືເຮັດ
ໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້
ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສິກຂາບົທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໖໗໓] ກໍພິກສຸນີໃດຮູ້ຢູ່ບໍ່ບອກພຣະຣາຊາ ສົງຂ໌ ຄນະ ສຸມາຄົມ ຫລືກຸ່ມຊົນໃຫ້ຊາບ ບວຊໃຫ້

ສະຕິຜູ້ເປັນໂຈຣຊຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າຕ້ອງໂທສູ່ປະທານ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ສະຕິທີ່ສົມຄວນ ແມ່ນພິກສຸນີ ນີ້ກໍຕ້ອງໄດ້ມີສັງຂາທິເສສຸທີ່ຊື່ວ່າປຸຸມາປັຕຕິກະນິສສາຣນິຍະ

ເຮືອງຊາຍາເຈົ້າລິຈສວິກັບພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ. ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເສສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເສສຸສິກຂາປິດທິ ໒ ສິກຂາປິທວິ ພັງຄ໌

ສິກຂາປິທວິພັງຄ໌

[ຝັກູ໔] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຮູ້ຢູ່ ຄື ພິກສຸນີນັ້ນຮູ້ເອງ ຄົນອື່ນບອກໃຫ້ທ່ານຮູ້ ຫລືສະຕິຜູ້ເປັນໂຈຣນັ້ນບອກ

ທີ່ຊື່ວ່າ ສະຕິຜູ້ເປັນໂຈຣ ຄື ສະຕິຜູ້ຖືເອົາສິ່ງຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ ມີອາຄາ ໕ ມາສຸກຫລື

ຫລາຍກວ່າ ໕ ມາສຸກ ໂດຍສ່ວນແຫ່ງຈິຕຄິດຈະລັກ ນີ້ຊື່ວ່າສະຕິຜູ້ເປັນໂຈຣ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຕ້ອງໂທສູ່ປະທານ ຫມາຍເຖິງ ຜູ້ທຳຄວາມຜິດໂທສູ່ເຖິງປະທານຊີວິດ

ທີ່ຊື່ວ່າ ເປັນທີ່ຮູ້ກັນ ຫມາຍເຖິງ ຜູ້ຄົນເຫລົ່າອື່ນກໍຮູ້ວ່າຜູ້ນີ້ຕ້ອງໂທສູ່ປະທານຊີວິດ

ຄຳວ່າ ບໍ່ບອກ. . . ໃຫ້ຊາບ ຄື ບໍ່ບອກ

ທີ່ຊື່ວ່າ ພຣະຣາຊາ ຄວາມວ່າ ພຣະຣາຊາຊົງປົກຄອງໃນທີ່ໃດ ຕ້ອງຂໍພຣະບໍລິມຣາຊານຸຍາດໃນຖິ່ນນັ້ນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ສົງຂ໌ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ເຖິງພິກສຸນີສົງຂ໌ ຕ້ອງຂອນຸຍາດພິກສຸນີສົງຂ໌

ທີ່ຊື່ວ່າ ຄນະ ຄວາມວ່າ ຄນະປົກຄອງໃນຖິ່ນໃດ ຕ້ອງບອກຄນະໃນຖິ່ນນັ້ນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ສຸມາຄົມ ຄວາມວ່າ ສຸມາຄົມປົກຄອງໃນຖິ່ນໃດ ຕ້ອງບອກສຸມາຄົມໃນຖິ່ນນັ້ນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ກຸ່ມຊົນ ຄວາມວ່າ ກຸ່ມຊົນປົກຄອງໃນຖິ່ນໃດ ຕ້ອງບອກກຸ່ມຊົນໃນຖິ່ນນັ້ນ

ຄຳວ່າ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ສະຕິທີ່ສົມຄວນ ອະທິບາຍວ່າ ຍົກເວັ້ນແຕ່ສະຕິຜູ້ສົມຄວນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ສະຕິທີ່ສົມຄວນ ມີ ໒ ປະເພດ ຄື (໑) ຜູ້ທີ່ບວຊໃນສຳນັກເດັງຣະຖິຍ໌

(໒) ຜູ້ທີ່ບວຊໃນສຳນັກພິກສຸນີອື່ນ ພິກສຸນີຄິດວ່າ “ເຮົາຈັກບວຊໃຫ້ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຜູ້ທີ່ຜ່ານກາຣ

ບວຊຸມາແລ້ວ” ແລ້ວຈຶ່ງແສ້ວງຫາຄຸນະ ກັມວາຈາຈາຣຍ໌ ບາຕຣບາລີຈິວອນ ຫລືສົມມຸດສີມາ
ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສິກຂາບິດທິ ໒ ບິທພາຊຸນິຍ໌

ຈິບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ຈິບກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບຕິຖຸລລັຈຈັຍ
ຈິບກັມວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ອຸປັຊຢາຍ໌ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສຸ ຄຸນະແລະອາຈາຣຍ໌ຕ້ອງອາບຕິ
ບຸກກະຕະ

ຄຳວ່າ ແມ່ນພິກສຸນີນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສທຽບຄຽງພິກສຸນີຮູບກ່ອນ
ຄຳວ່າ ປຸກມາປັຕຕິກະ ຄື ຕ້ອງອາບຕິພ້ອມກັບກາຣລ່ວງລະເມີດວັຕຖຸ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງສຸວດສຸມນຸພາສຸນ໌
ຄຳວ່າ ນິສຸສາຣນິຍະ ໄດ້ແກ່ ເຮັດໃຫ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກຫມູ່
ຄຳວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ ຄວາມວ່າ ສຳລັບອາບຕິນັ້ນ ສົງຂໍເທົ່ານັ້ນໃຫ້ມານັດ ຯລຯ
ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຈຶ່ງຕຣັສວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ

ບິທພາຊຸນິຍ໌

[໖໗໕] ສະຕຣິຜູ້ເປັນໂຈຣ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນສະຕຣິຜູ້ເປັນໂຈຣ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິ
ເສສຸ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ສະຕຣິທີ່ສົມຄວນ

ສະຕຣິຜູ້ເປັນໂຈຣ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ສະຕຣິທີ່ສົມຄວນ
ສະຕຣິຜູ້ເປັນໂຈຣ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນສະຕຣິຜູ້ເປັນໂຈຣ ບວຊຸໃຫ້ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ສະຕຣິທີ່
ສົມຄວນ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ບໍ່ແມ່ນສະຕຣິຜູ້ເປັນໂຈຣ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນສະຕຣິຜູ້ເປັນໂຈຣ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ບໍ່ແມ່ນສະຕຣິຜູ້ເປັນໂຈຣ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ບໍ່ແມ່ນສະຕຣິຜູ້ເປັນໂຈຣ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນສະຕຣິຜູ້ເປັນໂຈຣ ບວຊຸໃຫ້ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິອນາ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສິກຂາບທິ ໒ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕີ ຄື

[ຝັກູຝັ] ໑. ພິກສຸນີບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນສະຕິຜູ້ເປັນໂຈຣຈຶ່ງບວຊໃຫ້

໒. ພິກສຸນີຂ່ອນຸຍາຕແລ້ວບວຊໃຫ້

໓. ພິກສຸນີບວຊໃຫ້ສະຕິຜູ້ເປັນໂຈຣຜູ້ສົມຄວນ

໔. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສັງຂາທິເສສສິກຂາປິດທິ ໒ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເສສັກນທ໌] ສັງຂາທິເສສສິກຂາປິດທິ ໓ ນິທານວັຕຖຸ

ສັງຂາທິເສສສິກຂາປິດທິ ໓

ວ່າດ້ວຍກາຣເຂົ້າບໍຣິເວນຫມູ່ບ້ານຕາມລຳພັງເປັນຕົ້ນ

ເຣື່ອງພິກສຸນີອັນເຕວາສີນີຂອງພຣະພັທທກາປິລານີ

[ຝັກູຝັ] ສູ້ມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫຼີກເສັດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ອັນເຕວາສີນີຂອງພຣະພັທທກາປິລານີຜິດຖຽງກັບພິກສຸນີທັງ ຫລາຍ ຈຶ່ງຫນີໄປຕະກູນຍາຕໃນຫມູ່ບ້ານພຣະພັທທກາປິລານີບໍ່ເຫັນທ່ານຈຶ່ງຖາມພິກສຸນີທັງຫລາຍ ວ່າ “ພິກສຸນີຊື່ນີ້ຫາຍໄປໃສ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍຕອບວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານຜິດຖຽງກັບພິກສຸນີທັງ ຫລາຍແລ້ວຫາຍໄປ” ພຣະພັທທກາປິລານີກ່າວວ່າ “ທີ່ຫມູ່ບ້ານພຸ້ນ ມີຕະກູນຍາຕຂອງພິກສຸນີ ນີ້ຢູ່ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງໄປສືບຫາດູທີ່ຕະກູນຍາຕນັ້ນ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄປທີ່ຕາແສງນັ້ນພົບພິກສຸນີ ນັ້ນແລ້ວໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າເປັນຫຍັງທ່ານມາຄົນດຽວ ບໍ່ຖືກໃຜທຳມິດິມິຮ້າຍແດ່ຫລີ” ທ່ານ ຕອບວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຂະນ້ອຍບໍ່ຖືກໃຜທຳມິດິມິຮ້າຍເລີຍ” ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດພິກສຸນີຈຶ່ງໄປສູ່ບໍຣິເວນຫມູ່ບ້ານຮູບດຽວລະ” ຄັນ ແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີເຂົ້າບໍ່ອິເວນຫມູ່ບ້ານຮູບດຽວ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພວກພິກສຸທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນີຈົ່ງໄປສູ່ບໍ່ອິເວນຫມູ່ບ້ານຮູບດຽວລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣ ກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສຶກຂາບິດທິ ໓ ພຣະບັນຍັດ

ພຣະບັນຍັດ

ກໍພິກສຸນີໃດໄປສູ່ບໍ່ອິເວນຫມູ່ບ້ານຮູບດຽວ ແມ່ນພິກສຸນີນີ້ຕ້ອງທັມຄືສັງຂາທິເລສຸທີ່ຊື່ວ່າປຖຸນາ ປັຕຕິກະ ນິສຸສາຣນິຍະ ສຶກຂາບິທນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງບັນຍັດໄວ້ແກ່ພິກສຸນີທັງຫລາຍຢ່າງນີ້ ເຣື່ອງພິກສຸນີອັນເຕວາສິນີຂອງພຣະພັທທກາປິລານີ. ຈົບ

ເຣື່ອງພິກສຸນີ ໒ ຮູບ

[ດັກກູ] ສຸມຍນັ້ນ ພິກສຸນີ ໒ ຮູບຢ່າງທາງໄກຈາກເມືອງສາເກຕໄປກຸງສາວັຕຖິຣະຫວ່າງທາງຕ້ອງ ຂ້າມແມ່ນ້ຳ ລຳດັບນັ້ນ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເຂົ້າໄປຫາພວກເຮືອຈ້າງແລ້ວໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານ ທັງຫລາຍໄປອດສົງເຄາະພວກຂະນ້ອຍໃຫ້ຂ້າມຟາກດ້ວຍເຖີດ” ພວກເຮືອຈ້າງຕອບວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດພາຂ້າມໄປຄາວລະ ໒ ຮູບໄດ້ນາຍເຮືອຈ້າງຄົນນຶ່ງຈົ່ງພາພິກສຸນີຮູບນຶ່ງຂ້າມຟາກ ນາຍເຮືອຈ້າງຄົນທີ່ຂ້າມຟາກແລ້ວຂົ່ມຂຶ້ນພິກສຸນີຮູບທີ່ຂ້າມຟາກແລ້ວ ນາຍເຮືອຈ້າງຄົນທີ່ຍັງບໍ່ຂ້າມ ຟາກກໍຂົ່ມຂຶ້ນອີກຮູບນຶ່ງທີ່ຍັງບໍ່ຂ້າມຟາກ ພາຍຫລັງ ພິກສຸນີທັງສອງນັ້ນພບກັນແລ້ວຖາມກັນວ່າ “ທ່ານບໍ່ຖືກທຳມິດິມິຮ້າຍແດ່ຫລື” ຮູບທີ່ຖືກຖາມຕອບວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂ້ອຍຖືກທຳມິດິມິຮ້າຍ ກໍທ່ານ ບໍ່ຖືກທຳມິດິມິຮ້າຍແດ່ຫລື” ອີກຮູບນຶ່ງຕອບວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂ້ອຍກໍຖືກທຳມິດິມິຮ້າຍ” ຄັນທ່ານທັງ ສອງເຖີງກຸງສາວັຕຖິ ບອກເຣື່ອງນີ້ໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຊາບ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ບລະ ພາ

ກັນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພິກສຸນີຈັ່ງຂ້າມຝັ່ງແມ່ນ້ຳຮູບດຽວລະ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນີ ເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງໄປຂາບທຸລພຣະ ຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸກຂາບິດທິ ໓ ພຣະອນຸບັນ ຍັດ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຂ້າມຝັ່ງແມ່ນ້ຳຮູບດຽວແມ່ນແທ້ບໍ່” ພວກພິກສຸ ທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕໍາຫນີວ່າ “ພິກສຸທັງ ຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນີຈັ່ງຂ້າມຝັ່ງແມ່ນ້ຳຮູບດຽວລະ ພິກສຸທັງຫລາຍກາຣະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈັ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະອນຸບັນຍັດ

ອີກຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີໃດໄປສູ່ບໍລິເວນຫມູ່ບ້ານຮູບດຽວ ຫລືຂ້າມຝັ່ງແມ່ນ້ຳຮູບດຽວ ແມ່ນພິກສຸນີນີ້ກໍ ຕ້ອງຫມູ່ຄືສັງຂາທິເລສຸກທີ່ຊື່ວ່າປຸນມາປັຕຕິກະ ນິສສາຣນິຍະ ສຶກຂາບິທນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງບັນຍັດໄວ້ແກ່ພິກສຸນີທັງຫລາຍຢ່າງນີ້ເຮືອງພິກສຸນີ ໒ ຮູບ ຈົບ

ເຮືອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ

[ຝັກຸລ] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພິກສຸນີຈຳນວນຫລາຍຮູບຢ່າງທາງໄປກຸງສາວັຕຖິ ໃນແຄວ້ນໂກສິລໄດ້ເຂົ້າ ໄປສູ່ຫມູ່ບ້ານນຶ່ງໃນຕອນເຢັນ ໃນບັນດາພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນ ພິກສຸນີຮູບນຶ່ງມີຮູບງາມຫນ້າເບິ່ງ ຫນ້າຊົມ ຊາຍຄົນນຶ່ງພໍໄດ້ເຫັນກໍມີຈິຕຮັກໃຄ່ພິກສຸນີນັ້ນ ຊາຍຜູ້ນັ້ນເລື່ອຈັດທຳນອນຖວາຍພິກສຸນີ ເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ຈັດທຳນອນໄວ້ເພື່ອພິກສຸນີຮູບງາມນັ້ນ ນະ ສ່ວນຂ້າງນຶ່ງພິກສຸນີນັ້ນຮູ້ທັນວ່າ “ຊາຍຄົນນີ້ຖືກຣາຄະຄອບງຳ ຖ້າເຂົາມາທາຕອນກາງຄືນ ເຮົາຕ້ອງເສັງຫາຍແນ່” ຈຶ່ງໄປນອນທີ່ຕະ ກູນນຶ່ງໂດຍບໍ່ບອກພິກສຸນີທັງຫລາຍ ຄັ້ງນັ້ນ ຊາຍຜູ້ນັ້ນມາຄົ້ນຫາພິກສຸນີນັ້ນ ພໍດີໄປຖືກຕົວພິກສຸນີ ທັງຫລາຍ ພວກພິກສຸນີ(ຕົ້ນຂຶ້ນມາ)ບໍ່ເຫັນພິກສຸນີນັ້ນຈຶ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ພິກສຸນີນັ້ນອອກໄປກັບ

ຜູ້ຊາຍແລ້ວແນ່ນອນ” ຄັນເລື່ອຜ່ານຣາຕຣີນັ້ນ ພິກສຸນີນັ້ນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີທັງຫລາຍ ພວກພິກສຸນີໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານອອກໄປກັບຜູ້ຊາຍຫລື” ພິກສຸນີນັ້ນກ່າວວ່າ“ແມ່ເຈົ້າ ຂະນ້ອຍບໍ່ໄດ້ອອກໄປກັບຜູ້ຊາຍ” ແລ້ວບອກເຣື່ອງນັ້ນໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຊາບ

ພຣະວິນັຍປິດກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸກຂາບທທິ ໓ ພຣະອນຸບັຢຢູຕິ

ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພິກສຸນີຈຶ່ງອອກໄປຢູ່ພັກແຮມໃນຣາຕຣີພຽງຮູບດຽວລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສິກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີອອກໄປຢູ່ພັກແຮມໃນຣາຕຣີພຽງຮູບດຽວແມ່ນແທ້ບໍ່” ພວກພິກສຸທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນີຈຶ່ງອອກໄປຢູ່ພັກແຮມໃນຣາຕຣີພຽງຮູບດຽວລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສິກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະອນຸບັນຍັດ

ອີກຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີໃດໄປສູ່ບໍຣິເວນຫມູ່ບ້ານຮູບດຽວ ຂ້າມຝັ່ງແມ່ນ້ຳຮູບດຽວ ຫລືອອກໄປຢູ່ພັກແຮມໃນຣາຕຣີຮູບດຽວ ແມ່ນພິກສຸນີນັ້ນກໍຕ້ອງຫມູ່ຄືສັງຂາທິເສສຸຊີ ປຸກມາປັຕຕິກະ ນິສຸສາຣນິຍະ ສິກຂາບິທນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງບັນຍັດໄວ້ແກ່ພິກສຸນີທັງຫລາຍຢ່າງນີ້
ເຣື່ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ເຣື່ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ

[໖໙໐] ສຸມຍນັ້ນ ພິກສຸນີຈຳນວນຫລາຍຮູບຢ່າງທາງໄກໄປກຸງສາວັຕຖິ ໃນແຄວ້ນໄກສລ ພິກສຸນີຮູບນຶ່ງປວດອຸຈຈາຣະ ຈຶ່ງຫລີກຕົວ ຢ່າງຕາມຫລັງໄປຮູບດຽວ ຄົນທັງຫລາຍເຫັນທ່ານ

ຈຶ່ງຂົ່ມຂືນ ລຳດັບນັ້ນ ພິກສຸນີນັ້ນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນ ພວກພິກສຸນີໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີນັ້ນ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຫລີກຕົວຢູ່ພຽງຮູບດຽວ ບໍ່ຖືກທຳມິດິນິຮ້າຍດອກຫລື” ພິກສຸນີນັ້ນຈຶ່ງ ຕອບວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂະນ້ອຍຖືກທຳມິດິນິຮ້າຍ” ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ນັ້ນກໍ່ອອກ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະ ນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດພິກສຸນີຈຶ່ງຢ່າງຫລີກຕົວຈາກຄນະຢູ່ພຽງຮູບດຽວລະ” ຯລຯ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສິກຂາປິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຢ່າງຫລີກຕົວຈາກຄນະຢູ່ພຽງຮູບດຽວ ແມ່ນ ແທ້ບໍ່” ພວກພິກສຸທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງ ຕຳຫນິວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈຶ່ງໃດພິກສຸນີຈຶ່ງຢ່າງຫລີກຕົວຈາກຄນະຢູ່ພຽງຮູບດຽວລະ ພິກສຸທັງ ຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນອີກໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງ ຫລາຍຍົກສິກຂາປິທນັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະອນຸບັນຍັດ

[໖໖໑] ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ພິກສຸນີໃດໄປສູ່ບໍຣິເວນຫມູ່ບ້ານຮູບດຽວ ຂ້າມຝັ່ງແມ່ນ້ຳຮູບດຽວອອກໄປຢູ່ ພັກແຮມໃນຣາຕຣິຮູບດຽວ ຫລືຫລີກຕົວຈາກຄນະຢູ່ຮູບດຽວ ແມ່ນພິກສຸນີນີ້ກໍ່ຕ້ອງຫມູ່ມື ສັງຂາທິເສສທີ່ຊື່ວ່າປຸນມາປັຕຕິກະ ນິສສາຣນິຍະ ເຮືອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສິກຂາປິທວິພັງຄ໌

[໖໖໒] ຄຳວ່າ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ . . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣິສູວ່າ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ . . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ໄປສູ່ບໍຣິເວນຫມູ່ບ້ານຮູບດຽວ ຄວາມວ່າ ເມື່ອເຫຼື້າງຕົນກ້າວທີ ໑ ເຂົ້າສູ່ບໍຣິເວນຮົ່ວຂອງ ຫມູ່ບ້ານທີ່ມີຮົ່ວລ້ອມ ຕ້ອງອາບຕິຖຸລລັຈຈັຍ ຢ່າງຕົນກ້າວທີ ໒ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸກິກຂາບິດທິ ມ໌ ອນາປັຕຕິວາຣ

ເມື່ອນາງຢ່າງຕີນກ້າວທີ ໑ ເຂົ້າສູ່ອຸປຈາຣຂອງຫມູ່ບ້ານທີ່ບໍ່ມີຮົວລ້ອມ ຕ້ອງອາບຕິຖຸລລັຈຈັຍ ຢ່າງຕີນກ້າວທີ ໒ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສຸ
ຄຳວ່າ ຂ້າມຝັ່ງແຜ່ນ້ຳຮູບດຽວ ຄວາມວ່າ ທີ່ຊື່ວ່າແຜ່ນ້ຳ ຄືສະຖານທີ່ໃດທີ່ນຶ່ງຊຶ່ງເມື່ອພິກສຸນິຄອງ ຜ້າປົກປິດມົນທົລ ມ໌ ຢ່າງຂ້າມ ອັນຕຣວາສຸກປຽກ ເມື່ອນາງຢ່າງຕີນກ້າວທີ ໑ ຂ້າມໄປຕ້ອງອາບຕິ ຖຸລລັຈຈັຍ ຢ່າງຕີນກ້າວທີ ໒ ຂ້າມໄປຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສຸ
ຄຳວ່າ ອອກໄປຢູ່ພັກແຮມໃນຣາຕຣີຮູບດຽວ ຄວາມວ່າ ທ່ານລະຫັຕຖຸບາສຸ(ອະຍະຫ່າງສອງສອກ ເຄິ່ງ)ຈາກພິກສຸນິທີ່ເປັນເພື່ອນໃນຂນະທີ່ອຸຣຸຂຶ້ນ ຕ້ອງອາບຕິຖຸລລັຈຈັຍ ພື້ນຫັຕຖຸບາສຸແລ້ວ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສຸ
ຄຳວ່າ ຫລືຫລີກຕົວຈາກຄນະຢູ່ຮູບດຽວ ຄວາມວ່າ ໃນປ່າຊຶ່ງບໍ່ມີຫມູ່ບ້ານຢູ່ ເມື່ອຢ່າງໄປກຳລັງ ຈະພັນຣະຍະທີ່ຈະເບິ່ງເຫັນໄດ້ຫລືບໍ່ຮູ້ເວນທີ່ເພື່ອນພິກສຸນິຈະໄດ້ຍິນສຽງ ຕ້ອງອາບຕິຖຸລລັຈຈັຍ ເມື່ອພັນໄປແລ້ວ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສຸ
ຄຳວ່າ ແມ່ນພິກສຸນິນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຸທຽບຄຽງພິກສຸນິຮູບກ່ອນໆ
ຄຳວ່າ ປຸກມາປັຕຕິກະ ຄື ຕ້ອງອາບຕິພ້ອມກັບກາຣລ່ວງລະເນີດວັຕຖຸໂດຍບໍ່ຕ້ອງສວດສຸມນຸພາສຸນ໌
ຄຳວ່າ ນິສຸສາຣນິຍະ ໄດ້ແກ່ ເຮັດໃຫ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກຫມູ່
ຄຳວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ ຄວາມວ່າ ສຳລັບອາບຕິນັ້ນ ສົງຂໍເກົ່ານັ້ນໃຫ້ມານັດ ຯລຯ
ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຈຶ່ງຕຣັສຸວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໖໙໓] ໑. ພິກສຸນິທີ່ເພື່ອນພິກສຸນິຈາກໄປ ສຶກ ມໍຣະນະພາພ ຫລືໄປເຂົ້າຮິດ

໒. ພິກສຸນິຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໓. ພິກສຸນິວິກິລຈິຕ

໔. ພິກສຸນິຕັນບັນຍັດ

ສັງຂາທິເສສສິກຂາບົດທີ ໓ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເສສກັນທ໌] ສັງຂາທິເສສສິກຂາບົດທີ ໔ ນິທານວັຕຖຸ

ສັງຂາທິເສສສິກຂາບົດທີ ໔

ວ່າດ້ວຍກາຣຮຽກພິກສຸນິທິຖືກສົງຂໍລົງອຸກເຂປນິຍກັມເຂົ້າຫມູ່

ເຮືອງພິກສຸນິຈັນທຸກາລີ

[໖໖໔] ສູ້ມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິຈັນທຸກາລີເປັນຜູ້ກໍ່ຄວາມບາດຫມາງ ກໍ່ກາຣຜິດຖຽງ ກໍ່ກາຣວິວາທ ກໍ່ຄວາມອຶກກະທົກຖືກຖຽງ ກໍ່ອຸປັກຣ໌(ບັນຫາຂອງສົງຂໍ)ໃນສົງຂໍ ເມື່ອສົງຂໍຈະລົງ ໂທສຸພິກສຸນິຈັນທຸກາລີນັ້ນ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາກໍ່ຄັດຄ້ານ ຕໍ່ມາພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຍ່າງທາງໄປ ຫມູ່ບ້ານດ້ວຍທູຣະບາງຢ່າງ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິສົງຂໍຊາບວ່າ “ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຈາກໄປແລ້ວ” ຈຶ່ງລົງອຸກເຂປນິຍກັມພິກສຸນິຈັນທຸກາລີເພາະບໍ່ເຫັນອາບັຕີ ຄັນພິກສຸນິຖຸລະນັນທາທ່າທູຣະໃນ ຫມູ່ບ້ານເສັດແລ້ວກັບມາຍັງກຸງສາວັຕຖີ ເມື່ອພິກສຸນິຖຸລະນັນທາກໍ່ລັງມາພິກສຸນິຈັນທຸກາລີບໍ່ປູ ອາສູນະ ບໍ່ຕັ້ງນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນ ບໍ່ລຸກຮັບບາຕຣແລະຈິວອນ ບໍ່ເອົານ້ຳດື່ມຕ້ອນ ຮັບ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນິຈັນທຸກາລີນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ເມື່ອຂ້ອຍກໍ່ລັງມາ ຈຶ່ງໃດ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ປູອາສູນະ ບໍ່ຕັ້ງນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນ ບໍ່ລຸກຮັບບາຕຣແລະຈິວອນ ບໍ່ເອົານ້ຳດື່ມຕ້ອນຮັບລະ” ພິກສຸນິຈັນທຸກາລີຕອບວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຄົນບໍ່ມີທີ່ເພິ່ງກໍ່ເຮັດຢ່າງນີ້ແຫລະ” ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຖາມວ່າ “ເພາະເຫຼົ່າໃດ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ມີທີ່ເພິ່ງ” ພິກສຸນິຈັນທຸກາລີຕອບວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ພິກສຸນິເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ‘ຂະນ້ອຍເປັນຄົນບໍ່ມີທີ່ເພິ່ງ ບໍ່ມີຊື່ສຽງ ບໍ່ມີໃຜຄອຍກ່າວປົກປ້ອງ’ ຈຶ່ງລົງອຸກເຂປນິຍກັມຂະນ້ອຍເພາະບໍ່ເຫັນອາບັຕີ” ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາກ່າວວ່າ “ພິກສຸນິພວກນີ້ ໂງ່ງາວ ພິກສຸນິພວກນີ້ບໍ່ສຸລາດພິກສຸນິພວກນີ້ບໍ່ຮູ້ຈັກກັນ ໂທສຸຂອງກັນ ກັນວິບັຕີ ຫລືກັນສົມບັຕ ເຮົານີ້ແຫລະຮູ້ຈັກກັນແດ່ ໂທສຸຂອງກັນແດ່ ກັນວິບັຕີແດ່ ກັນສົມບັຕແດ່ ເຮົານີ້ແຫລະຄວນທ່າກັນ ທີ່ຍັງບໍ່ມີໃຜທ່າຫລືຮູ້ຝັນກັນທີ່ຕັດສິນໄປແລ້ວໄດ້” ຈຶ່ງສົ່ງໃຫ້ປະຊຸມພິກສຸນິສົງຂໍທັນທີ ແລ້ວຮຽກພິກສຸນິຈັນທຸກາລີກັບເຂົ້າຫມູ່ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕ່າຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈຶ່ງຮຽກພິກສຸນິທີ່ສົງຂໍຟ້ອມພຽງກັນລົງອຸກເຂປນິຍກັມ

ໂດຍຫຼັມ ໂດຍວິນຍ ໂດຍສັຕຕຸສາສຸນິໃຫ້ກັບເຂົ້າຫມູ່ ໂດຍບໍ່ບອກກາຣກສິງຂໍ້໑ ບໍ່ຮັບຮູ້ສັນທະຂອງຄນະລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພະຜູ້ມີພະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສິງຂໍ້ບັນຍັດສິກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກຮັບສິງໃຫ້ປະຊຸມສິງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິທູລລະນັນທາຮຽກພິກສຸນິທີ່ສິງຂໍ້ພ້ອມພຽງກັນລົງອຸກເຂປນິຍກັມໂດຍຫຼັມ ໂດຍວິນຍ ໂດຍສັຕຕຸສາສຸນິໃຫ້ກັບເຂົ້າຫມູ່ໂດຍບໍ່ບອກກາຣກສິງຂໍ້ ບໍ່ຮັບຮູ້ສັນທະຂອງຄນະ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພວກພິກສຸທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນິທູລລະນັນທາຮຽກພິກສຸນິຜູ້ທີ່ສິງຂໍ້ພ້ອມພຽງກັນລົງອຸກເຂປນິຍກັມໂດຍຫຼັມ ໂດຍວິນຍ ໂດຍສັຕຕຸສາສຸນິໃຫ້ກັບເຂົ້າຫມູ່ໂດຍບໍ່ບອກກາຣກສິງຂໍ້ ບໍ່ຮັບຮູ້ສັນທະຂອງຄນະລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຢ່າງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສິງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສິກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນັ້ນ

ພະບັນຍັດ

[໖໖໕] ກໍພິກສຸນິໃດຮຽກພິກສຸນິທີ່ສິງຂໍ້ພ້ອມພຽງກັນລົງອຸກເຂປນິຍກັມໂດຍຫຼັມ ໂດຍວິນຍ ໂດຍສັຕຕຸສາສຸນິໃຫ້ກັບເຂົ້າຫມູ່ໂດຍບໍ່ບອກກາຣກສິງຂໍ້ ທັງບໍ່ຮັບຮູ້ສັນທະຂອງຄນະ ແມ່ນພິກສຸນິນີ້ຕ້ອງຫຼັມຄືສິງຂາບິເສສະທີ່ຊື່ວ່າປຸນມາປັຕຕິກະນິສສາຣນິຍະ

ເຮືອງພິກສຸນິຈັນທາກາລີ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ “ກາຣກສິງຂໍ້” ຄືສິງຂໍ້ຜູ້ດຳເນີນກາຣໃນກິຈສຳຄັນ ເຊັ່ນ ກາຣສັງຄາຍນາທາລີສັງຂັນກັນຕ່າງໆໃນທີ່ນີ້ໝາຍເຖິງ ສິງຂໍ້ຜູ້ຮ່ວມກັນທຳອຸກເຂປນິຍກັມ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸກຂາບິດທິ ໔ ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[ຝັດຝັ] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັດສີວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ສົງຂໍ້ທີ່ຊື່ວ່າ ພ້ອມພຽງກັນ ຄື ມີສັງວາສສເມີກັນ໑ ຢູ່ໃນສູນານສັງວາສສີມາ໒

ທີ່ຊື່ວ່າ ທີ່. . . ລົງອຸກເຂປນິຍກັນ ຄື ຖືກສົງຂໍລົງໂທສເພາະບໍ່ເຫັນຫລືບໍ່ທຳຄືນອາບັຕິ ຫລື ເພາະບໍ່ຍອມສູລະທິຕຸຖິບາປ

ຄຳວ່າ ໂດຍທຸ້ມ ໂດຍວິນັຍ ຄື ໂດຍທຸ້ມໃດ ໂດຍວິນັຍໃດ

ຄຳວ່າ ໂດຍສັຕຕຸສາສັນ ຄື ໂດຍຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະຊົນເຈົ້າ ໂດຍຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ

ຄຳວ່າ ໂດຍບໍ່ບອກ ຄື ບໍ່ບອກສົງຂໍຜູ້ກະທຳກັນ

ຄຳວ່າ ບໍ່ຮັບຮູ້ສັນທະຂອງຄນະ ຄື ບໍ່ຮູ້ຄວາມພໍໃຈຂອງຄນະພິກສຸນີຄິດວ່າ “ຈະຮຽກເຂົ້າຫມູ່” ຈຶ່ງ ແສ້ວງຫາຄນະ ຫລືສົມມຸດສີມາ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈົບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈົບກັນ ວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບັຕິຖຸລລັຈຈັຍ ຈົບກັນວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ຕ້ອງອາບັຕິສັງຂາທິເສສ

ຄຳວ່າ ແມ່ນພິກສຸນີນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັດສີທຽບຄຽງພິກສຸນີຮູບກ່ອນໆ

ຄຳວ່າ ປຸນນາປັຕຕິກະ ຄື ຕ້ອງອາບັຕິພ້ອມກັບກາຣລ່ວງລະເມີດວັຕຖຸໂດຍບໍ່ຕ້ອງສູດສູນນຸພາສັນ

ຄຳວ່າ ນິສສາຣນິຍະ ໄດ້ແກ່ ເຮັດໃຫ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກຫມູ່

ຄຳວ່າ ສັງຂາທິເສສ ຄວາມວ່າ ສຳລັບອາບັຕິນັ້ນ ສົງຂໍ້ເທົ່ານັ້ນໃຫ້ມານັຕ ຯລຯ

ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຈຶ່ງຕັດສີວ່າ ສັງຂາທິເສສ

ໝາຍເຫດ :

໑ “ມີສັງວາສສເມີກັນ” ຄືມີກາຣທຳກັນຮ່ວມກັນ ສູດອຸທະຫະສູ(ປາຕິໂມກຂ໌)ຮ່ວມກັນ ມີສຶກຂາສສເມີກັນ (ດູ ຂ໌ ຝັຖູ ຫນ້າ ໗ ໃນເຫລັ້ມນີ້)

໒ “ຢູ່ໃນສູນານສັງວາສສີມາ” ຢູ່ໃນເຂດທີ່ກຳຫນົດໄວ້ເປັນພິເສສສຳລັບສົງຂໍ້ເພື່ອເປັນສະຖານທີ່

ທຳສັງຂານຮ່ວມກັນ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສິກຂາບິທທ ໔ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ບິທພາຊນິຍ໌

ຕິກສັງຂາທິເສສ໌

[໖໙໗] ກັນທິທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນກັນທິທຳຖືກຕ້ອງ ຮຽກເຂົ້າຫມູ່ ຕ້ອງອາບຕິ
ສັງຂາທິເສສ໌

ກັນທິທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ຮຽກເຂົ້າຫມູ່ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສ໌

ກັນທິທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນກັນທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຮຽກເຂົ້າຫມູ່ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສ໌

ຕິກທຸກກະຕະ

ກັນທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນກັນທິທຳຖືກຕ້ອງ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ກັນທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ກັນທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນກັນທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕ່ຳໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໖໙໗] ໑. ພິກສຸນິບອກສົງຂໍຜູ້ທຳກັນແລ້ວຮຽກກັບເຂົ້າຫມູ່

໒. ພິກສຸນິຮຽກກັບເຂົ້າຫມູ່ ເມື່ອຮັບຮູ້ສັນທະຂອງຄຸນະແລ້ວ

໓. ພິກສຸນິຮຽກພິກສຸນິຜູ້ປະພຶດຂ້ອວັຕຣກັບເຂົ້າຫມູ່

໔. ພິກສຸນິຮຽກກັບເຂົ້າຫມູ່ໃນເມື່ອບໍ່ມີກາຣສົງຂໍຜູ້ທຳກັນ

໕. ພິກສຸນິວິກົລຈິຕ

໖. ພິກສຸນິຕົ້ນບັນຍັດ

ສັງຂາທິເສສສິກຂາບົດທີ ໔ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເສສກັນທ໌] ສັງຂາທິເສສສິກຂາບົດທີ ໕ ພຣະບັນຍັດ

ສັງຂາທິເສສສິກຂາບົດທີ ໕

ວ່າດ້ວຍກາຣັບໂພຊນະຈາກມືຊາຍຜູ້ກຳຫນັດ

ເຣື່ອງພິກສຸນີສຸນທອນັນທາ

[ຝັລລ] ສຸມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ທິກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ສຸມຍນັ້ນ ພິກສຸນີສຸນທອນັນທາມີຮູບງາມ ຫນ້າເບິ່ງຫນ້າຊົມ ຄົນທັງ ຫລາຍເຫັນທ່ານທີ່ໄຮງສັນ ຕ່າງກຳຫນັດ ຈຶ່ງຖວາຍອາຫານທີ່ດີໆແກ່ນາໆຜູ້ກຳຫນັດ ພິກສຸນີ ສຸນທອນັນທາຈຶ່ງໄດ້ສັນຕາມຄວາມຕ້ອງການ ສ່ວນພິກສຸນີອື່ນໆບໍ່ໄດ້ສັນຕາມທີ່ຄິດໄວ້ ບັນດາ ພິກສຸນີຜູ້ກັກກັອຍ ຯລຯ ຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດພິກສຸນີສຸນທອນັນທາກຳຫນັດ ຈຶ່ງຮັບຂອງຄ້ຽວຫລືຂອງສັນຈາກມືຊາຍຜູ້ກຳຫນັດດ້ວຍມືຂອງຕົນແລ້ວຄ້ຽວສັນລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບ ທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສິກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີສຸນທອນັນທາກຳຫນັດຮັບຂອງຄ້ຽວຫລືຂອງສັນ ຈາກມືຊາຍຜູ້ກຳຫນັດດ້ວຍມືຂອງຕົນແລ້ວຄ້ຽວສັນ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພວກພິກສຸທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈຶ່ງໃດ ພິກສຸນີສຸນທອນັນທາກຳຫນັດຈຶ່ງຮັບຂອງຄ້ຽວຫລືຂອງສັນຈາກມືຊາຍຜູ້ກຳຫນັດດ້ວຍມືຂອງຕົນ ແລ້ວຄ້ຽວສັນລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງ ຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສິກຂາບົດນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພະບັນຍັດ

[໗໐໐] ກໍພິກສຸນີໃດກໍາຫນັດ ຮັບຂອງຄ້ຽວຫລືຂອງສັນຈາກມືຊາຍຜູ້ກໍາຫນັດດ້ວຍມືຂອງຕົນ ແລ້ວຄ້ຽວຫລືສັນ ແມ່ນພິກສຸນີນີ້ຕ້ອງຫຼົ້ມຄືສັງຂາທິເສສຸທິຊີ ປຸນນາປັຕຕິກະ ນິສສາຣນິຍະ

ເຮືອງພິກສຸນີສູນທຣິນັນທາ ຈົບ

ພະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສິກຂາປິດທິ ໕ ສິກຂາປິທວິພັງຄ໌

ສິກຂາປິທວິພັງຄ໌

[໗໐໑] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພະຜູ້ມີພະພາກຕອຳສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພະຜູ້ມີພະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ກໍາຫນັດ ໄດ້ແກ່ ພິກສຸນີມີຄວາມຍືນດີ ເພ່ງເລ່ງ ມີຈິຕຮັກໃຄ່

ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ກໍາຫນັດ ໄດ້ແກ່ ຊາຍມີຄວາມຍືນດີ ເພ່ງເລ່ງ ມີຈິຕຮັກໃຄ່

ທີ່ຊື່ວ່າ ຊາຍ ໄດ້ແກ່ ມະນຸສຢູ່ຜູ້ຊາຍ ບໍ່ແມ່ນຍັກສູ້ ບໍ່ແມ່ນເຜດ ບໍ່ແມ່ນສູ້ຕົວເດັງອະສານຕົວຜູ້ ແຕ່ເປັນຊາຍທີ່ຮູ້ດຽງສາ ສາມາດທີ່ຈະກໍາຫນັດໄດ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຂອງຄ້ຽວ ຄື ຍົກເວັ້ນໄພຊນະ ໕ ນ້ຳແລະໄມ້ຊຳຮະແຂ້ວ ນອກນັ້ນຊື່ວ່າຂອງຄ້ຽວ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຂອງສັນ ໄດ້ແກ່ ໄພຊນະ ໕ ຄື ເຂົ້າສຸກ ຂົນມສູດ ເຂົ້າຕູ ປາ ຊີ້ນ ພິກສຸນີຮັບປະເຄນ ດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະຄ້ຽວ ຈະສັນ” ຕ້ອງອາບຕິຖຸລັຈຈັຍ ສັນຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສຸທຸກໆຄຳກິນ ຄຳວ່າ ແມ່ນພິກສຸນີນີ້ ພະຜູ້ມີພະພາກຕອຳສູ່ທຽບພິກສຸນີຮູບກ່ອນໆ

ຄຳວ່າ ປຸນນາປັຕຕິກະ ຄື ຕ້ອງອາບຕິຟ້ອມກັບກາອລ່ວງລະເມີດວັຕຖຸໂດຍບໍ່ຕ້ອງສວດສຸມນຸພາສຸນ໌

ຄຳວ່າ ນິສສາຣນິຍະ ໄດ້ແກ່ ເຮັດໃຫ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກຫມູ່

ຄຳວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ ຄວາມວ່າ ສຳລັບອາບຕິນັ້ນ ສົງຂໍເທົ່ານັ້ນໃຫ້ມານັດ ຯລຯ

ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກຈົ່ງຕອຳສູ່ວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ ພິກສຸນີຮັບປະເຄນນ້ຳແລະໄມ້ຊຳຮະ ແຂ້ວ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ເມື່ອຝ່າຍນຶ່ງກໍາຫນັດ ຮັບປະເຄນດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະຄ້ຽວ ຈະສັນ”

ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສິກຂາປິດທິ ໕ ອນາປັຕຕິວາຣ

ບົທພາຊນິຍ໌

[໗໐໒] ສັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸລລຈຈັຍ ທຸກໆຄຳກິນ ພິກສຸນິຮັບປະເຄນນ້ຳແລະໄມ້ຊຳຮະແຂ້ວ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ເມື່ອທັງສອງຝ່າຍຕ່າງກຳຫນັດ ຮັບປະເຄນຈາກນິຍົກສູ້ ເຜດ ກະເທີຍຫລືສັຕວ໌ເດັງຣະສານນິກາຍ ເປັນນະນຸສູ້ຍ໌ ດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະຄັງວ ຈະສັນ” ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ສັນຕ້ອງອາບຕິທຸລລຈຈັຍ ທຸກໆຄຳກິນ ຮັບປະເຄນນ້ຳແລະໄມ້ຊຳຮະແຂ້ວ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ເມື່ອກຳຫນັດຝ່າຍດຽວ ຮັບປະເຄນດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະຄັງວ ຈະສັນ” ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ສັນຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະທຸກໆຄຳກິນ ຮັບປະເຄນນ້ຳແລະໄມ້ຊຳຮະແຂ້ວ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕ໌ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໗໐໓] ໑. ພິກສຸນິບໍ່ກຳຫນັດຮັບຂອງຈາກຊາຍຜູ້ບໍ່ກຳຫນັດ

໒. ພິກສຸນິຮູ້ຢູ່ວ່າ “ເຂົາບໍ່ກຳຫນັດ” ຈຶ່ງຮັບປະເຄນ

໓. ພິກສຸນິວິກົລຈິຕ

໔. ພິກສຸນິຕົ້ນບັນຍັດ

ສັງຂາທິເສສຸສິກຂາປິດທິ ໕ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສິກຂາປິດທິ ໖ ນິທານວັຕພຸ

ສັງຂາທິເສສສິກຂາບົດທີ ໖

ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມພິກສຸນິໃຫ້ຮັບໂພຂຸນະຈາກມືຊາຍຜູ້ກຳຫນັດ

ເຮືອງພິກສຸນິສຸນທຣີນັນທາ

[໗໐໔] ສັມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫຼືກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິສຸນທຣີນັນທາມີຮູບງາມ ຫນ້າເບິ່ງຫນ້າຊົມ ຄົນທັງ ຫລາຍເຫັນພິກສຸນິສຸນທຣີນັນທານັ້ນທີ່ໂຮງສັ້ນ ຕ່າງກໍກຳຫນັດ ຈຶ່ງຖວາຍອາຫານທີ່ດຶງແກ່ພິກສຸນິ ສຸນທຣີນັນທາ ແຕ່ພິກສຸນິສຸນທຣີນັນທາມີຄວາມຢ້າເກງ ບໍ່ຍອມຮັບປະເຄນ ພິກສຸນິຜູ້ນັ້ງຖືດຸກັນ ໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນິສຸນທຣີນັນທານັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າເຫຼັກໃຈທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຮັບປະເຄນ” ນາງຕອບວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ເພາະພວກເຂົາເປັນຜູ້ກຳຫນັດ” ພິກສຸນິນັ້ນຖາມວ່າ “ກໍທ່ານກຳຫນັດດ້ວຍຫລື” ນາງຕອບ ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂະນ້ອຍບໍ່ກຳຫນັດ” ພິກສຸນິນັ້ນເວົ້າວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຊາຍຜູ້ນີ້ຈະກຳຫນັດຫລືບໍ່ກຳຫນັດ ກໍເຮັດຫຍັງທ່ານບໍ່ໄດ້ເພາະທ່ານບໍ່ກຳຫນັດ ມີມົນຕໍ່ເຖິດ ແມ່ເຈົ້າ ຊາຍຜູ້ນີ້ຈະຖວາຍຂອງຄ້ຽວຫລື ຂອງສັນກໍຕາມທ່ານຈຶ່ງຮັບປະເຄນຂອງນັ້ນດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງແລ້ວຄ້ຽວຫລືສັນເຖິດ” ບັນດາ ພິກສຸນິຜູ້ນັ້ນກັນອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດ ພິກສຸນິຈຶ່ງໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ ວ່າ ‘ແມ່ເຈົ້າ ຊາຍຜູ້ນີ້ຈະກຳຫນັດຫລືບໍ່ກຳຫນັດກໍຕາມກໍເຮັດຫຍັງທ່ານບໍ່ໄດ້ ເພາະທ່ານບໍ່ກຳຫນັດ ມີມົນຕໍ່ເຖິດ ແມ່ເຈົ້າ ຊາຍຜູ້ນີ້ຈະຖວາຍສິ່ງໃດ ຈະເປັນຂອງຄ້ຽວຫລືຂອງສັນກໍຕາມ ທ່ານຈຶ່ງຮັບ ປະເຄນຂອງນັ້ນດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງແລ້ວຄ້ຽວສັນເຖິດ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງ ຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສິກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສົງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຼັກ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ແມ່ເຈົ້າບວີພັງຄ໌ ຊາຍຜູ້ນີ້ຈະ ກຳຫນັດຫລືບໍ່ກຳຫນັດກໍຕາມກໍເຮັດຫຍັງທ່ານບໍ່ໄດ້ ເພາະທ່ານບໍ່ກຳຫນັດມີມົນຕໍ່ເຖິດແມ່ເຈົ້າ ຊາຍ ຜູ້ນີ້ຈະຖວາຍສິ່ງໃດ ຈະເປັນຂອງຄ້ຽວຫລືຂອງສັນກໍຕາມ ທ່ານຈຶ່ງຮັບປະເຄນຂອງນັ້ນດ້ວຍມື ຂອງຕົນເອງແລ້ວຄ້ຽວຫລືສັນເຖິດ ດັ່ງນີ້ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພວກພິກສຸທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະ ພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈຶ່ງໃດພິກສຸນິ

ຈຶ່ງໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ແມ່ເຈົ້າ ຊາຍຜູ້ນີ້ຈະກຳຫນົດຫລືບໍ່ກຳຫນົດກໍຕາມ ກໍເຮັດຫຍັງທ່ານບໍ່ໄດ້ ເພາະທ່ານບໍ່ມີຄວາມກຳຫນົດ ນິມົນຕໍ່ເຖິດ ແມ່ເຈົ້າ ຊາຍຜູ້ນີ້ຈະຖວາຍສິ່ງໃດ ຈະເປັນຂອງຄ້ຽວຫລືຂອງສັນກໍຕາມ ທ່ານຈຶ່ງຮັບປະເຄນຂອງນັ້ນດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງແລ້ວຄ້ຽວຫລືສັນເຖິດ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ທຳຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸທັງຫລາຍຍົກສູ່ກາຣາບິທານີຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໗໐໕] ກໍພິກສຸນີໃດກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ຊາຍຜູ້ນີ້ຈະກຳຫນົດຫລືບໍ່ກຳຫນົດກໍຕາມກໍເຮັດຫຍັງທ່ານບໍ່ໄດ້ ເພາະທ່ານບໍ່ກຳຫນົດ ນິມົນຕໍ່ເຖິດ ແມ່ເຈົ້າ ຊາຍຜູ້ນີ້ຈະຖວາຍສິ່ງໃດຈະເປັນຂອງຄ້ຽວຫລືຂອງສັນກໍຕາມ ທ່ານຈຶ່ງຮັບປະເຄນຂອງນັ້ນດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງແລ້ວຄ້ຽວຫລືສັນເຖິດ” ດັ່ງນີ້ ແມ່ນພິກສຸນີນີ້ຕ້ອງທຸ້ມຄືສັງຂາທິເສສຸ ທີ່ຊື່ວ່າປຸນມາປັຕຕິກະ ນິສຸສາຣນິຍະ ເຣື່ອງພິກສຸນີສູນທຣີນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພຸງຄໍ

[໗໐໖] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຊວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄໍເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ກ່າວຢ່າງນີ້ ຄວາມວ່າ ພິກສຸນີສິ່ງເສີມດ້ວຍກ່າວວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຊາຍຜູ້ນີ້ຈະກຳຫນົດຫລືບໍ່ກຳຫນົດກໍຕາມກໍເຮັດຫຍັງທ່ານບໍ່ໄດ້ ເພາະທ່ານບໍ່ກຳຫນົດ ນິມົນຕໍ່ເຖິດ ແມ່ເຈົ້າ ຊາຍຜູ້ນີ້ຈະຖວາຍສິ່ງໃດຈະເປັນຂອງຄ້ຽວຫລືຂອງສັນກໍຕາມ ທ່ານຈຶ່ງຮັບປະເຄນຂອງນັ້ນດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງແລ້ວຄ້ຽວຫລືສັນເຖິດ” ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ພິກສຸນີຮັບປະເຄນຕາມຄຳຂອງພິກສຸນີນັ້ນດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະຄ້ຽວ ຈະສັນ” ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ສັນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸລລັຈຈັຍທຸກໆຄຳກິນສັນເສັດແລ້ວ ຕ້ອງອາບັຕິສັງຂາທິເສສຸ

ຄຳວ່າ ແມ່ນພິກສຸນີນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສທຽບຄຽງພິກສຸນີຮູບກ່ອນໆ

ຄຳວ່າ ປຸນມາປັຕຕິກະ ຄື ຕ້ອງອາບັຕິພ້ອມກັບກາຣລ່ວງລະເມີດວັຕຖຸໂດຍບໍ່ຕ້ອງສູວດສຸມນຸພາສັນ

ຄຳວ່າ ນິສຸສາຣນິຍະ ໄດ້ແກ່ ເຮັດໃຫ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກຫມູ່

ຄຳວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ ຄວາມວ່າ ສຳລັບອາບັຕິນັ້ນ ສິ່ງຂໍ້ເທົ່ານັ້ນໃຫ້ມານັດ ຯລະ

ດ້ວຍເຫດຜົນນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຈຶ່ງຕຳລັບວ່າ ສັງຂາທິເສສ໌
ພິກສຸນີສິ່ງເສີມດ້ວຍກ່າວວ່າ “ຈຶ່ງຮັບປະເຄນນ້ຳແລະໄມ້ຊ່າຮະແຂ້ວ” ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ພິກສຸນີ
ຮັບປະເຄນຕາມຄຳຂອງພິກສຸນີນັ້ນດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະຄັງວ ຈະສັນ” ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ບົທພາຊນີຍ໌

[໗໐໗] ຝ່າຍນຶ່ງກຳຫນົດ ພິກສຸນີສິ່ງເສີມດ້ວຍກ່າວວ່າ “ຈຶ່ງຄັງວຂອງຄັງວຫລືຈຶ່ງສັນຂອງສັນ
ຈາກມືຂອງຍັກສ໌ ເຜດ ກະເທີຍ ຫລືສັຕວ໌ເດັງອະສານທີ່ມີກາຍເປັນນະນຸສຸຍ໌” ຕ້ອງອາບຕິ
ບຸກກະຕະ

ພິກສຸນີຮັບປະເຄນຕາມຄຳຂອງພິກສຸນີນັ້ນດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະຄັງວ ຈະສັນ” ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ
ສັນ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະບຸກກະຕະຄຳກິນ ເມື່ອສັນເສັດ ຕ້ອງອາບຕິຖຸລັຈຈັຍ
ພິກສຸນີສິ່ງເສີມດ້ວຍກ່າວວ່າ “ຈຶ່ງຮັບປະເຄນນ້ຳແລະໄມ້ສີຟ້ນ” ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ
ພິກສຸນີຮັບປະເຄນຕາມຄຳຂອງພິກສຸນີນັ້ນດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະຄັງວ ຈະສັນ” ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສສັກນ໌] ສັງຂາທິເລສສັກຂາບົດທີ ໖ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

- [໗໐໗] ໑. ພິກສຸນີຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຊາຍບໍ່ກຳຫນົດ” ຈຶ່ງສິ່ງເສີມ
- ໒. ພິກສຸນີຮູ້ຢູ່ວ່າ “ນາງໂກດ ຈຶ່ງບໍ່ຮັບປະເຄນ” ຈຶ່ງສິ່ງເສີມ
- ໓. ພິກສຸນີຮູ້ຢູ່ວ່າ “ນາງຈະບໍ່ຮັບປະເຄນເພາະຄວາມເອັນດູຕະກູນ” ຈຶ່ງສິ່ງເສີມ
- ໔. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ
- ໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສັງຂາທິເສສສັກຂາບົດທີ ໖ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸກິກຂາບິດທິ ໗ ນິທານວັຕຖຸ

ສັງຂາທິເລສຸກິກຂາບິດທິ ໗

ວ່າດ້ວຍກາຣບອກຄືນພຣະຣັຕນຕຣັຍ

ເຣື້ອງພິກສຸນິຈັນທຸກາລີ

[໗໐໙] ສູ່ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫຼີກເສັດຖີ ເຂດກຸງສຳວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິຈັນທຸກາລີຜິດຖຽງກັບພິກສຸນິທັງຫລາຍ ໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ຈຶ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາຂໍບອກລາພຣະພຸທທຸຂໍບອກລາພຣະຫຼົມ ຂໍບອກລາພຣະສົງຂູ່ ຂໍບອກລາສຸກຂາ ສະມະນະຍິງຈະມີແຕ່ສະມະນະສາກຍທຼິດາເຫລົ່ານີ້ປານນັ້ນຫລື ແມ່ນສະມະນະຍິງເຫລົ່າອື່ນທີ່ປະພຶດດີມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມຣະມັດຣະວັງ ໃຝ່ກາຣສຶກສາກໍຍັງມີຢູ່ ເຮົາຈະໄປປະພຶດພຣົມຈັນຍ໌ໃນສຳນັກສະມະນະຍິງເຫລົ່ານັ້ນ” ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຈັນທຸກາລີໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ແລ້ວຈຶ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ຂະນ້ອຍຂໍບອກລາພຣະພຸທທຸ ຂໍບອກລາພຣະຫຼົມ ຂໍບອກລາພຣະສົງຂູ່ ຂໍບອກລາສຸກຂາ ສະມະນະຍິງຈະມີແຕ່ສະມະນະສາກຍທຼິດາເຫລົ່ານີ້ ປານນັ້ນຫລື ແມ່ນສະມະນະຍິງເຫລົ່າອື່ນທີ່ປະພຶດດີ ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມຣະມັດຣະວັງ ໃຝ່ກາຣສຶກສາກໍຍັງມີຢູ່ ເຮົາຈະໄປປະພຶດພຣົມຈັນຍ໌ໃນສຳນັກສະມະນະຍິງເຫລົ່ານັ້ນດັ່ງນີ້ລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂູ່ບັນຍັດສຸກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂູ່ເພາະເຣື້ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຈັນທຸກາລີໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ແລ້ວກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ຂ້າພະເຈົ້າຂໍບອກລາພຣະພຸທທຸ ຂໍບອກລາພຣະຫຼົມ ຂໍບອກລາພຣະສົງຂູ່ ຂໍບອກລາສຸກຂາ ສະມະນະຍິງຈະມີແຕ່ສະມະນະສາກຍທຼິດາເຫລົ່ານີ້ປານນັ້ນຫລື ແມ່ນສະມະນະຍິງເຫລົ່າອື່ນທີ່ປະພຶດດີມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມຣະມັດຣະວັງ ໃຝ່ກາຣສຶກສາກໍຍັງມີຢູ່ ເຮົາຈະໄປປະພຶດພຣົມຈັນຍ໌ໃນສຳນັກສະມະນະຍິງເຫລົ່ານັ້ນ ດັ່ງນີ້ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພວກພິກສຸທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນິຈັນທຸກາລີໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ຈຶ່ງເວົ້າຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ຂ້າພະເຈົ້າຂໍບອກລາພຣະພຸທທຸ ຂໍບອກລາພຣະຫຼົມ ຂໍບອກລາພຣະສົງຂູ່ ຂໍບອກ

ລາສຶກຂາ ສະມະນະຍິງຈະມີແຕ່ສະມະນະສາກຍທິດາເຫລົ່ານີ້ປານນັ້ນຫລື ແມ່ນສະມະນະຍິງເຫລົ່າອື່ນ ທີ່ປະພຶດດີ ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມຣະມັດຣະວັງ ໃຝ່ກາຣສຶກສາກໍມີຢູ່ ເຮົາຈະໄປປະພຶດພົມຈັນຍ໌ ໃນສຳນັກສະມະນະຍິງເຫລົ່ານັ້ນ'ດັ່ງນີ້ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາປົກນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໗໑໐] ກໍພິກສຸນິໄດໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ຂະນ້ອຍຂໍບອກລາພຣະພຸທທູ ຂໍບອກລາ ພຣະທຸ້ມ ຂໍບອກລາພຣະສົງຂຶ້ ຂໍບອກລາສຶກຂາ ສະມະນະຍິງຈະມີແຕ່ສະມະນະສາກຍທິດາເຫລົ່ານັ້ນ ປານນັ້ນຫລື ແມ່ນສະມະນະຍິງເຫລົ່າອື່ນຜູ້ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມຣະມັດຣະວັງ ໃຝ່ກາຣສຶກສາກໍ ຍັງມີຢູ່ ເຮົາຈະໄປປະພຶດພົມຈັນຍ໌ໃນສຳນັກຂອງສະມະນະຍິງເຫລົ່ານັ້ນ” ພິກສຸນິນັ້ນອັນພິກສຸນິ ທັງຫລາຍ ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ກໍຢ່າໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ຂະນ້ອຍ ຂໍບອກລາພຣະພຸທທູ ຂໍບອກລາພຣະທຸ້ມ ຂໍບອກລາພຣະສົງຂຶ້ ຂໍບອກລາສຶກຂາ ສະມະນະ ຍິງຈະມີແຕ່ສະມະນະສາກຍທິດາປານນັ້ນຫລື ແມ່ນສະມະນະຍິງເຫລົ່າອື່ນຜູ້ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມ ຣະມັດຣະວັງ ໃຝ່ກາຣສຶກສາກໍມີຢູ່ ເຮົາຈະໄປປະພຶດພົມຈັນຍ໌ໃນສຳນັກຂອງສະມະນະຍິງເຫລົ່ານັ້ນ’ ດັ່ງນີ້ ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານຈຶ່ງຍິນດີເຖີດ ພຣະທຸ້ມອັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັສໄວ້ດີແລ້ວ ຈຶ່ງປະພຶດພົມ ຈັນຍ໌ເພື່ອທຳທີ່ສຸດທຸກຂໍ້ໂດຍຊອບເຖີດ” ພິກສຸນິນັ້ນອັນພິກສຸນິທັງຫລາຍວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຢູ່ຢ່າງ ນີ້ ກໍຍັງຢືນຢັນຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ພິກສຸນິນັ້ນອັນພິກສຸນິທັງຫລາຍຄວນສວດສຸມນຸພາສຸນິຈົນຄົບ ມີ ຄັ້ງ ເພື່ອ ໃຫ້ສູລະເຮືອງນັ້ນ ຖ້າທ່ານກຳລັງຖືກສວດສຸມນຸພາສຸນິກວ່າຈະຄົບ ມີ ຄັ້ງ ສູລະເຮືອງນັ້ນໄດ້ ນັ້ນເປັນກາຣດີ ຖ້າບໍ່ສູລະ ແມ່ນພິກສຸນິນີ້ຕ້ອງທຸ້ມຄືສັງຂາທິເສສ ທີ່ຊື່ວ່າຍາວຕຕິຍກະ ນິສສາຣນິຍະ

ເຮືອງພິກສຸນິຈັນທຸກາລີ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສຶກຂາປິດທິ ກຸ ສຶກຂາປິທ ວິພັງຄ໌

ສຶກຂາປິທວິພັງຄ໌

[໗໑໑] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທ່ານພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັສໄວ້ວ່າ ກໍ. . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງ
ປະສົງຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມໝາຍນີ້

ຄຳວ່າ ໂກດບໍ່ພໍໃຈ ຄື ບໍ່ຊອບໃຈ ແຄ້ນໃຈ ເຈັບໃຈ

ຄຳວ່າ ກ່າວຢ່າງນີ້ ຄື ກ່າວວ່າ “ຂະນ້ອຍຂໍບອກລາພຣະພຸທທຸ ຂໍບອກລາພຣະທັມ ຂໍບອກລາພຣະ
ສົງຂໍ ຂໍບອກລາສຶກຂາ ສະມະນະຍິງຈະມີແຕ່ສະມະນະສາກຍທິດາເຫລົ່ານີ້ປານນັ້ນຫລື ແມ່ນສະມະນະ
ຍິງເຫລົ່າອື່ນຜູ້ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມຣະມັດຣະວັງ ໃຝ່ກາຣສຶກສາກໍມີຢູ່ ເຮົາຈະໄປປະພຶດພຣົມ
ຈັນຍ໌ໃນສຳນັກສະມະນະຍິງເຫລົ່ານັ້ນ”

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີນັ້ນ ໄດ້ແກ່ ພິກສຸນີຜູ້ກ່າວຢ່າງນັ້ນ

ຄຳວ່າ ອັນພິກສຸນີທັງຫລາຍ ໄດ້ແກ່ ພິກສຸນີເຫລົ່າອື່ນ

ພິກສຸນີທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ເຫັນໄດ້ຍິນຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ກໍຢ່າ
ໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ຂະນ້ອຍຂໍບອກລາພຣະພຸທທຸ ຂໍບອກລາພຣະທັມ ຂໍບອກລາພຣະສົງຂໍ ຂໍບອກ
ລາສຶກຂາ ສະມະນະຍິງຈະມີແຕ່ສະມະນະສາກຍທິດາເຫລົ່ານີ້ ປານນັ້ນຫລື ແມ່ນສະມະນະຍິງເຫລົ່າ
ອື່ນຜູ້ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມຣະມັດຣະວັງ ໃຝ່ກາຣສຶກສາກໍຍັງມີຢູ່ ເຮົາຈະໄປປະພຶດພຣົມຈັນຍ໌ໃນ
ສຳນັກຂອງສະມະນະຍິງເຫລົ່ານັ້ນ’ ດັ່ງນີ້ ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານຈົ່ງຍິນດີເຖີດ ພຣະທັມອັນພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກຕຣັສໄວ້ດີແລ້ວ ຈົ່ງປະພຶດພຣົມຈັນຍ໌ເພື່ອທຳທີ່ສຸດທຸກຂໍ້ ໂດຍຊອບເຖີດ”

ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຖ້າທ່ານສູລະ
ໄດ້ ນັ້ນເປັນກາຣດີ ຖ້າບໍ່ສູລະ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນແລ້ວບໍ່ວ່າກ່າວ ຕ້ອງ
ອາບັຕິທຸກກະຕະ ພິກສຸນີນັ້ນອັນພິກສຸນີທັງຫລາຍຄວນນຳມາທ່ານກາງສົງຂໍວ່າກ່າວຕັກເຕືອນວ່າ
“ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ກໍຢ່າໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ຂະນ້ອຍຂໍບອກລາພຣະພຸທທຸ ຂໍບອກລາ
ພຣະທັມ ຂໍບອກລາພຣະສົງຂໍ ຂໍບອກລາສຶກຂາ ສະມະນະຍິງຈະມີແຕ່ສະມະນະສາກຍທິດາເຫລົ່ານີ້
ປານນັ້ນຫລື ແມ່ນສະມະນະຍິງເຫລົ່າອື່ນຜູ້ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມຣະມັດຣະວັງ ໃຝ່ກາຣສຶກສາກໍ
ຍັງມີຢູ່ ເຮົາຈະໄປປະພຶດພຣົມຈັນຍ໌ໃນສຳນັກຂອງສະມະນະຍິງເຫລົ່ານັ້ນ’ ດັ່ງນີ້ ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານຈົ່ງ
ຍິນດີເຖີດ ພຣະທັມອັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສໄວ້ດີແລ້ວ ຈົ່ງປະພຶດພຣົມຈັນຍ໌ເພື່ອທຳທີ່ສຸດທຸກຂໍ້
ໂດຍຊອບເຖີດ” ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານແມ່ນຄັ້ງທີ ໒

ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຖ້າທ່ານສູລະໄດ້ ນັ້ນເປັນກາຣດີ ຖ້າບໍ່ສູລະ ຕ້ອງອາບັຕິ
ທຸກກະຕະ ພິກສຸນີນັ້ນອັນສົງຂໍຄວນສູດສູນພາສີນ

ວິທີສວດສູນນຸພາສຸນ໌ແລະກັນວາຈາສວດສູນນຸພາສຸນ໌

ພິກສຸທັງຫລາຍ ກໍສົງຂໍຄວນສວດສູນນຸພາສຸນ໌ພິກສຸນີ້ນຢ່າງນີ້ ຄື ພິກສຸນີ້ຜູ້ສຸລາດສາມາດຄວນປະກາດໃຫ້ສົງຂໍຊາບດ້ວຍຍັດຕິຈຕຸຕຸກັນວາຈາວ່າ

[໗໑໒] “ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ພິກສຸນີ້ຊື່ນີ້ໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ຂະນ້ອຍ ຂໍບອກລາພຣະພຸທທູ ຂໍບອກລາພຣະບຸຸ້ມ ຂໍບອກລາພຣະສົງຂໍ ຂໍບອກລາສິກຂາ ສະມະນະຍິງຈະມີແຕ່ສະມະນະສາກຍບູດາເຫລົ່ານີ້ປານນັ້ນຫລື ແມ່ນສະມະນະຍິງເຫລົ່າອື່ນຜູ້ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມອະມັດ ອະວັງ ໃຝ່ກາສສິກສາກໍຍັງມີຢູ່ ເຮົາຈະໄປປະພຶດພຣົມຈັນຍ໌ໃນສຳນັກຂອງສະມະນະຍິງເຫລົ່ານັ້ນ’ ທ່ານບໍ່ຍອມສູລະເຮືອງນັ້ນ ຖ້າສົງຂໍຟ້ອມກັນແລ້ວຄວນສວດສູນນຸພາສຸນ໌ພິກສຸນີ້ຊື່ນີ້ ເພື່ອໃຫ້ສູລະເຮືອງນັ້ນ ນີ້ເປັນຍັດຕິ ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ພິກສຸນີ້ຊື່ນີ້ໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ຂະນ້ອຍ ຂໍບອກລາພຣະພຸທທູ ຂໍບອກລາພຣະບຸຸ້ມ ຂໍບອກລາພຣະສົງຂໍ ຂໍບອກລາສິກຂາສະມະນະຍິງຈະມີແຕ່ສະມະນະສາກຍບູດາເຫລົ່ານີ້ປານນັ້ນຫລື ແມ່ນສະມະນະຍິງເຫລົ່າອື່ນຜູ້ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມອະມັດອະວັງ ໃຝ່ກາສສິກສາກໍຍັງມີຢູ່ ເຮົາຈະໄປປະພຶດພຣົມຈັນຍ໌ໃນສຳນັກຂອງສະມະນະຍິງເຫລົ່ານັ້ນ’ ທ່ານບໍ່ສູລະເຮືອງນັ້ນ ສົງຂໍສວດສູນນຸພາສຸນ໌ພິກສຸນີ ຊື່ນີ້ ເພື່ອໃຫ້ສູລະເຮືອງນັ້ນ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດເຫັນດ້ວຍກັບກາສສວດສູນນຸພາສຸນ໌ພິກສຸນີ້ຊື່ນີ້ເພື່ອໃຫ້ສູລະເຮືອງນັ້ນ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນນຶ່ງ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນທັກທ້ວງຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຄວາມນີ້ເປັນຄັ້ງທີ ໒ ຯລຯ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຄວາມນີ້ເປັນຄັ້ງທີ ໓ ຯລຯ ພິກສຸນີ້ສົງຂໍສວດສູນນຸພາສຸນ໌ເພື່ອໃຫ້ສູລະເຮືອງນັ້ນແລ້ວ ສົງຂໍເຫັນດ້ວຍ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິຢ່າງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກສຸນີວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສິກຂາບິດທິ ໗ ບິທພາຊນິຍ໌

ຈົບຍັດຕິ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ ຈົບກັນວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບັຕິຖຸລລັຈຈັຍ

ຈົບກັນວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ຕ້ອງອາບັຕິສັງຂາທິເສສຸ ເມື່ອທ່ານຕ້ອງອາບັຕິສັງຂາທິເສສຸ

ອາບັຕິທຸກກະຕູະ(ທີ່ຕ້ອງ)ເພາະຍັດຕິ ຖຸລລັຈຈັຍ(ທີ່ຕ້ອງ)ເພາະກັນວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຍ່ອມອະງັບໄປ

ຄຳວ່າ ແມ່ນພິກສຸນີນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັອສຸທຽບຄຽງພິກສຸນີຮູບກ່ອນໆ

ຄຳວ່າ ຍາວຕຕິຍກະ ຄື ຕ້ອງອາບັຕິເພາະສວດສູນນຸພາສຸນ໌ຈົບ ໓ ຄັ້ງ ບໍ່ແມ່ນຕ້ອງອາບັຕິຟ້ອມກັບ

ກາຣລ່ວງລະເນີດວັຕຖຸ

ຄຳວ່າ ນິສັສາຣນິຍະ ໄດ້ແກ່ ເຮັດໃຫ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກຫມູ່

ຄຳວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ ຄວາມວ່າ ສຳລັບອາບັຕິນັ້ນ ສົງຂູ່ເທົ່ານັ້ນໃຫ້ມານັ້ນ ຯລຯ

ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຈຶ່ງຕັດສິນວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ

ບົທພາຊນິຍ໌

ຕົກສັງຂາທິເສສຸ

[໗໑໓] ກັມ໑ທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ບໍ່ສູ່ລະ໒ ຕ້ອງອາບັຕິ

ສັງຂາທິເສສຸ

ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບໍ່ສູ່ລະ ຕ້ອງອາບັຕິສັງຂາທິເສສຸ

ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບໍ່ສູ່ລະ ຕ້ອງອາບັຕິສັງຂາທິເສສຸ

ໝາຍເຫດ :

໑ “ກັມ” ຫມາຍເຖິງຍັດຕິຈຕຸຕຖກັມວາຈາສຳລັບສູ່ວດສູ່ມນຸພາສຸນິ

໒ “ບໍ່ສູ່ລະ” ຄືບໍ່ສູ່ລະເຮື່ອງທີ່ກ່າວດ້ວຍອຳນາຈຄວາມໂກດວ່າ “ຂໍບອກລາພຣະພຸທທຸ” ເປັນຕົ້ນ
ນັ້ນ

໓ ຕ້ອງອາບັຕິສັງຂາທິເສສຸຫລັງຈາກທີ່ສົງຂູ່ສູ່ວດສູ່ມນຸພາສຸນິຄົບ ໓ ຄັ້ງ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເສສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເສສຸສຶກຂາປິດທິ ໗ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ຕົກທຸກກະຕູະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕີ ຄື

[໗໑໔] ໑. ພິກສຸນີຍັງບໍ່ຖືກສວດສມນຸພາສັນ

໒. ພິກສຸນີຍອມສູລະ

໓. ພິກສຸນີວິກລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສັງຂາທິເສສສິກຂາບົດທີ ໗ ຈົບ

ພະນັກງານປະສານ ພິກຂຸນີວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເສສກັນທ໌] ສັງຂາທິເສສສິກຂາບົດທີ ໗ ນິທານວັຕຖຸ

ສັງຂາທິເສສສິກຂາບົດທີ ໗

ວ່າດ້ວຍພິກສຸນີໂກດເພາະຖືກຕັດສິນໃຫ້ເສັຽຄດີໃນອຸທິກອນ໌(ບັນຫາຂອງສິງຂຸ້)

ເຮືອງພິກສຸນີຈັນທຸກາລີ

[໗໑໕] ສຸມັຍນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພະເຈດຕະວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ທຶກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຈັນທຸກາລີຖືກຕັດສິນໃຫ້ເສັຽຄດີໃນອຸທິກອນ໌(ບັນຫາຂອງສິງຂຸ້)ນຶ່ງ໑ ໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ພວກພິກສຸນີລຳອຽງ ເພາະຊອບພວກພິກສຸນີລຳອຽງເພາະຊັງ ພວກພິກສຸນີລຳອຽງເພາະຫລົງ ແລະພວກພິກສຸນີລຳອຽງເພາະຢ້ານ” ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຈັນທຸກາລີ ເມື່ອຖືກຕັດ ສິນໃຫ້ເສັຽຄດີໃນອຸທິກອນ໌(ບັນຫາຂອງສິງຂຸ້)ນຶ່ງແລ້ວໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ພວກພິກສຸນີລຳອຽງເພາະຊອບ ພວກພິກສຸນີລຳອຽງເພາະຊັງ ພວກພິກສຸນີລຳອຽງເພາະຫລົງແລະພວກພິກສຸນີ ລຳອຽງເພາະຢ້ານລະ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພະຜູ້ມີພະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສິງຂຸ້ບັນຍັດສິກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກຮັບສິງຂຸ້ໃຫ້ປະຊຸມສິງຂຸ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ

ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຈັນທຸກາລິຖົກຕັດສິນໃຫ້ເສັຽຄດີໃນອຸທິກອນ໌(ບັນທາຂອງສົງຂໍ້)ນຶ່ງ ໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ພວກພິກສຸນິລຳອຽງເພາະຊອບພວກພິກສຸນິລຳອຽງເພາະຊັງ ພວກພິກສຸນິລຳອຽງເພາະຫລົງ ແລະພວກພິກສຸນິລຳອຽງເພາະຢ້ານ’ ດັ່ງນີ້ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພວກພິກສຸທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຍລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນິຜູ້ຈັນທຸກາລິເລື່ອຖົກຕັດສິນໃຫ້ເສັຽຄດີໃນອຸທິກອນ໌(ບັນທາຂອງສົງຂໍ້)ນຶ່ງ ໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ພວກພິກສຸນິ

ໝາຍເຫດ :

໑ “ອຸທິກອນ໌(ບັນທາຂອງສົງຂໍ້)ນຶ່ງ” ໝາຍເຖິງອຸທິກອນ໌(ບັນທາຂອງສົງຂໍ້)ຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງໃນອຸທິກອນ໌(ບັນທາຂອງສົງຂໍ້) ໔ (ວິ. ອ. ໒/໗໑໕/໔໗໐, ດູ ອຸທິກອນ໌(ບັນທາຂອງສົງຂໍ້) ໔ ໃນສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌ແຫ່ງສຶກຂາບິທນີ້ ແລະໃນ ວິ. ປ. ໗/໓໔໗/໓໒໓-໓໒໕)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສຶກຂາບິດທິ ກູ ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

ລຳອຽງເພາະຊອບ ພວກພິກສຸນິລຳອຽງເພາະຊັງ ພວກພິກສຸນິລຳອຽງເພາະຫລົງແລະພວກພິກສຸນິລຳອຽງເພາະຢ້ານລະ’ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣະກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ທຳຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຍລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໗໑໖] ກໍພິກສຸນິໃດຖົກຕັດສິນໃຫ້ເສັຽຄດີໃນອຸທິກອນ໌(ບັນທາຂອງສົງຂໍ້)ນຶ່ງ ໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ຈຶ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ພວກພິກສຸນິລຳອຽງເພາະຊອບ ພວກພິກສຸນິລຳອຽງເພາະຊັງພວກພິກສຸນິລຳອຽງເພາະຫລົງ ແລະພວກພິກສຸນິລຳອຽງເພາະຢ້ານ” ພິກສຸນິນັ້ນອັນພິກສຸນິທັງຫລາຍຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານເລື່ອຖົກຕັດສິນໃຫ້ເສັຽຄດີໃນອຸທິກອນ໌(ບັນທາຂອງສົງຂໍ້)ນຶ່ງ ໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ກໍຢ່າໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ພວກພິກສຸນິລຳອຽງເພາະຊອບ ພວກພິກສຸນິລຳອຽງເພາະຊັງ ພວກພິກສຸນິລຳອຽງເພາະຫລົງ ແລະພວກພິກສຸນິລຳອຽງເພາະຢ້ານ’ ແມ່ເຈົ້າເອງກໍຍັງລຳອຽງເພາະຊອບແດ່ລຳອຽງເພາະຊັງແດ່ ລຳອຽງເພາະຫລົງແດ່ ລຳອຽງເພາະຢ້ານແດ່” ພິກສຸນິນັ້ນ ອັນ

ພິກສຸນີທັງຫລາຍວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຢູ່ຢ່າງນີ້ກໍຍັງຢືນຢັນຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ພິກສຸນີນັ້ນ ອັນພິກສຸນີທັງ
ຫລາຍຄວນສວດສູນນຸພາສຸນິຈົນຄົບ ມີ ຄັ້ງເພື່ອໃຫ້ສູລະເຮືອງນັ້ນ ຖ້າທ່ານກຳລັງຖືກສວດສູນນຸ
ພາສຸນິກວ່າຈະຄົບ ມີ ຄັ້ງສູລະເຮືອງນັ້ນໄດ້ ນັ້ນເປັນກາຣດີ ຖ້າບໍ່ສູລະ ແມ່ນພິກສຸນີນີ້ກໍຕ້ອງທຸ້ມຄົ
ສັງຂາທິເສສະທີ່ຊື່ວ່າຍາວຕຕິຍກະ ນິສະສາຣນິຍະ

ເຮືອງພິກສຸນີຈັນທຸກາລີ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໗໐໗] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີ
ພຣະພາຄຊົງປະສົງຄ໌ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສຶກຂາບິດທິ ກູ ສຶກຂາບິທວິ ພັງຄ໌

ຄຳວ່າ ໃນອຫຼິກຣ໌(ບັນຫາຂອງສົງຂໍ)ນຶ່ງ ຄື ທີ່ຊື່ວ່າ ອຫຼິກຣ໌(ບັນຫາຂອງສົງຂໍ) ໄດ້ແກ່
ອຫຼິກຣ໌ (ບັນຫາຂອງສົງຂໍ) ໔ ຢ່າງ໑ ຄື

(໑) ວິວາທາທິກຣ໌ (໒) ອນຸວາທາທິກຣ໌ (໓) ອາປັຕຕາທິກຣ໌ (໔) ກິຈຈາທິກຣ໌
ທີ່ຊື່ວ່າ ຖືກຕັດສິນໃຫ້ເສັຽຄດີ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ຫມາຍເຖິງຜູ້ເສັຽຄດີ

ຄຳວ່າ ໂກດບໍ່ພໍໃຈ ຄື ບໍ່ຊອບໃຈ ແຄ້ນໃຈ ເຈັບໃຈ

ຄຳວ່າ ກ່າວຢ່າງນີ້ ຄື ກ່າວວ່າ ພວກພິກສຸນີລຳອຽງເພາະຊອບ ຯລຯ ແລະພວກພິກສຸນີລຳອຽງ
ເພາະຢ້ານ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີນັ້ນ ຄື ພິກສຸນີຜູ້ກ່າວຢ່າງນັ້ນ

ຄຳວ່າ ອັນພິກສຸນີທັງຫລາຍ ຄື ອັນພິກສຸນີເຫລົ່າອື່ນ

ພິກສຸນີທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ເຫັນໄດ້ຍິນຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານຖືກຕັດສິນໃຫ້ເສັຽຄດີ
ໃນອຫຼິກຣ໌(ບັນຫາຂອງສົງຂໍ)ນຶ່ງແລ້ວ ໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ກໍຢ່າໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ພວກພິກສຸນີ ລຳ
ອຽງເພາະຊອບ ຯລຯ ແລະພວກພິກສຸນີລຳອຽງເພາະຢ້ານ ແມ່ເຈົ້າເອງກໍຍັງລຳອຽງເພາະຊອບແດ່
ຯລຯ ລຳອຽງເພາະຢ້ານແດ່” ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານແມ່ນຄັ້ງທີ ໒

ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຖ້າທ່ານສູລະໄດ້ ນັ້ນເປັນກາຣດີ ຖ້າບໍ່ສູລະ ຕ້ອງອາບັຕິ
ທຸກກະຕະ ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນແລ້ວບໍ່ຕັກເຕືອນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ພິກສຸນີນັ້ນ ອັນພິກສຸນີ
ທັງຫລາຍຄວນພາມາທ່ານກາງສົງຂໍ້ແລ້ວວ່າກ່າວຕັກເຕືອນວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານເລື່ອຖືກຕັດສິນໃຫ້
ເສັຽຄດີໃນອຸທິກອນ໌(ບັນຫາຂອງສົງຂໍ້)ນຶ່ງແລ້ວ ໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ກໍຢ່າໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ພວກພິກສຸນີ
ລຳອຽງເພາະຊອບ ຯລຯ ແລະພວກພິກສຸນີລຳອຽງເພາະຢ້ານ’ ດັ່ງນີ້ ແມ່ເຈົ້າເອງກໍຍັງລຳອຽງເພາະ
ຊອບແດ່ ຯລຯ ລຳອຽງເພາະຢ້ານແດ່” ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານແມ່ນຄັ້ງທີ ໒
ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຖ້າທ່ານສູລະໄດ້ ນັ້ນເປັນກາຣດີ ຖ້າບໍ່ສູລະ ຕ້ອງອາບັຕິ
ທຸກກະຕະ ພິກສຸນີນັ້ນອັນສົງຂໍ້ຄວນສວດສູນນຸພາສຸນ໌

ໝາຍເຫດ :

- ໑ ອຸທິກອນ໌(ບັນຫາຂອງສົງຂໍ້) ໔ ຢ່າງ ຄື
໑. ວິວາທາທິກອນ໌ ໄດ້ແກ່ ກາຣຖຽງກັນວ່າ ນີ້ເປັນທຸມວິນັຍ ນີ້ບໍ່ແມ່ນທຸມວິນັຍເປັນຕົ້ນ
໒. ອນຸວາທາທິກອນ໌ ໄດ້ແກ່ ກາຣໄຈທກັນດ້ວຍສິລວິບັຕິ ອາຈາຣວິບັຕິ ທິຕຖິວິບັຕິ ຫລືອາຊິວ
ວິບັຕິ
໓. ອາປັຕທາທິກອນ໌ ໄດ້ແກ່ ກາຣຕ້ອງອາບັຕິ ກາຣປັບອາບັຕິແລະແກ້ຕ່າງໃຫ້ພົ້ນອາບັຕິ
໔. ກິຈຈາທິກອນ໌ ໄດ້ແກ່ ກິຈທຸຣະຂອງສົງຂໍ້ ເຊັ່ນ ອປໂລກນກັມ ຍັຕຕິກັມ ຍັຕຕິທຸຕິຍກັມ
ຍັຕຕິຈຕຸຕຖກັມ ມີກາຣສວດປາຕິໄມກຂໍ້ເປັນຕົ້ນ (ດູ ວິ. ປ. ກູ/໓໔໗/໒໒໒-໒໒໕)

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສຶກຂາປິດທິ ກູ ສຶກຂາປິທວິ
ພັງຄ໌**

ວິທີສວດສູນນຸພາສຸນ໌ແລະກັນວາຈາສວດສູນນຸພາສຸນ໌

ພິກສຸທັງຫລາຍ ກໍສົງຂໍ້ຄວນສວດສູນນຸພາສຸນ໌ພິກສຸນີນັ້ນຢ່າງນີ້ ຄື ພິກສຸນີຜູ້ສຸລາດ ສາມາດຄວນ
ປະກາດໃຫ້ສົງຂໍ້ຊາບດ້ວຍຍັຕຕິຈຕຸຕຖກັມວາຈາວ່າ

[໗໐໗] “ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍ້ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ພິກສຸນີຊື່ນີ້ຖືກຕັດສິນໃຫ້ເສັຽຄດີໃນ ອຸທິກອນ໌(ບັນຫາ
ຂອງສົງຂໍ້)ນຶ່ງ ໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ຈຶ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ພວກພິກສຸນີລຳອຽງເພາະຊອບ ຯລຯ ແລະພວກ

ພິກສຸນີລຳອຽງເພາະຢ້ານ” ທ່ານບໍ່ສູ່ລະເຮືອງນັ້ນ ຖ້າສົງຂໍ້ພ້ອມກັນແລ້ວຄວນສວດສູ່ນຸພາສູ່ນ
 ພິກສຸນີຊື່ນີ້ເພື່ອໃຫ້ສູ່ລະເຮືອງນັ້ນ ນີ້ເປັນຍັຕຕິ ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍ້ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ພິກສຸນີຊື່ນີ້ຖືກ
 ຕັດສິນໃຫ້ເສັ້ງຄຕິໃນອາຣຸກຣ໌(ບັນຫາຂອງສົງຂໍ້)ເຮືອງນຶ່ງ ໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ຈົ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ
 ‘ພວກພິກສຸນີລຳອຽງເພາະຊອບ ຯລະ ແລະພວກພິກສຸນີລຳອຽງເພາະຢ້ານ’ ທ່ານບໍ່ສູ່ລະເຮືອງນັ້ນ
 ສົງຂໍ້ສວດສູ່ນຸພາສູ່ນພິກສຸນີຊື່ນີ້ເພື່ອໃຫ້ສູ່ລະເຮືອງນັ້ນ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດເຫັນດ້ວຍກັບກາສວດສູ່ນ
 ນຸພາສູ່ນພິກສຸນີຊື່ນີ້ເພື່ອໃຫ້ສູ່ລະເຮືອງນັ້ນ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນນຶ່ງ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ
 ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນທັກທ້ວງຂະນ້ອຍກ່າວຄວາມນີ້ແມ່ນຄັງທີ ໒ ຯລະ ຂະນ້ອຍກ່າວຄວາມນີ້ແມ່ນ
 ຄັງທີ ໓ ຯລະພິກສຸນີຊື່ນີ້ສົງຂໍ້ສວດສູ່ນຸພາສູ່ນແລ້ວເພື່ອໃຫ້ສູ່ລະເຮືອງນັ້ນ ສົງຂໍ້ເຫັນດ້ວຍ
 ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິຢ່າງນີ້
 ຈົບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ຈົບກັມວາຈາ ໒ ຄັງ ຕ້ອງອາບຕິຖຸລລັຈຈັຍ
 ຈົບກັມວາຈາຄັງສຸດທ້າຍ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສ ເມື່ອທ່ານຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສ
 ອາບຕິທຸກກະຕະ(ທີ່ຕ້ອງ)ເພາະຍັຕຕິ ອາບຕິຖຸລລັຈຈັຍ(ທີ່ຕ້ອງ)ເພາະກັມວາຈາ ໒ ຄັງ
 ຍ່ອມຮະງັບໄປ
 ຄຳວ່າ ພິກສຸນີແມ່ນນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັດສິນທຽບຄຽງພິກສຸນີຮູບກ່ອນໆ
 ຄຳວ່າ ຍາວຕຕິຍກະ ຄື ຕ້ອງອາບຕິເພາະສວດສູ່ນຸພາສູ່ນຈົບ ໓ ຄັງ ບໍ່ແມ່ນ
 ຕ້ອງອາບຕິພ້ອມກັບກາສວດລະເມີດວັຕຖຸ
 ຄຳວ່າ ນິສຸສາຣນິຍະ ໄດ້ແກ່ ເຮັດໃຫ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກຫມູ່
 ຄຳວ່າ ສັງຂາທິເສສ ຄວາມວ່າ ສຳລັບອາບຕິນັ້ນ ສົງຂໍ້ເທົ່ານັ້ນໃຫ້ມານັດ ຯລະ
 ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຈຶ່ງຕັດສິນວ່າ ສັງຂາທິເສສ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກສຸນີວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສິກຂາບົດທີ ໗ ອນາປັຕຕິ
 ວາຣ

ປົກພາຊນິຍ໌

ຕິກສັງຂາທິເສສ

[໗໑໙] ກັນທິທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັນທິທຳຖືກຕ້ອງ ບໍ່ສຸລະ ຕ້ອງອາບຕິ
ສັງຂາທິເສສ

ກັນທິທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບໍ່ສຸລະ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສ

ກັນທິທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັນທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບໍ່ສຸລະ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສ

ຕິກທຸກກະຕະ

ກັນທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັນທິທຳຖືກຕ້ອງ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ກັນທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ກັນທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັນທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາອ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໗໒໐] ໑. ພິກສຸນີຍັງບໍ່ຖືກສົງຂໍສວດສຸມນຸພາສັນ

໒. ພິກສຸນີຜູ້ສຸລະ

໓. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສັງຂາທິເສສສິກຂາບົດທີ ໗ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສິກຂາບົດທີ ໙ ນິທານ
ວັຕຖຸ

ສັງຂາທິເສສສິກຂາບົດທີ ໙

ວ່າດ້ວຍພິກສຸນີມີຄວາມປະພຶດຊົ່ວຊາມ

ເຣື້ອງພິກສຸນີອັນເຕວາສີນີຂອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໗໒໑] ສຸມັຍນັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ

ບົກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກພິກສຸນີອັນເຕວາສີນີຂອງພິກສຸນີຖຸລະນັນບາຢູ່ເກືອກ ກ້ວກັນ໑ ມີຄວາມປະພຶດຊົ່ວຊາມ ມີກິຕິສັພທ໌ໃນທາງເສື່ອມເສັ້ງນີຊື່ສຽງບໍ່ດີ໒ ມັກບຽດບຽນ ພິກສຸນີສົງຂໍ ປົກປິດໂທສຂອງກັນແລະກັນບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈັ່ງຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ມີຄວາມປະພຶດຊົ່ວຊາມ ມີກິຕິສັພທ໌ໃນ ທາງເສື່ອມເສັ້ງນີຊື່ສຽງບໍ່ດີ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີສົງຂໍ ປົກປິດໂທສຂອງກັນແລະກັນລະ” ຄັນ ແລ້ວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນໍາເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບພວກພິກສຸໄດ້ນໍາເຮືອງນີ້ ໄປຂາບທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍບັນຍັດສຶກຂາບົທ

ລໍາດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ມີຄວາມປະພຶດຊົ່ວຊາມ ມີ ກິຕິສັພທ໌ໃນທາງເສື່ອມເສັ້ງ ມີຊື່ສຽງບໍ່ດີ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີສົງຂໍ ປົກປິດໂທສຂອງກັນແລະ ກັນ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພວກພິກສຸທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະ ເຈົ້າຊົງຕໍາຫນີວ່າ ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈັ່ງຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ມີຄວາມປະພຶດ ຊົ່ວຊາມ ມີກິຕິສັພທ໌ໃນທາງເສື່ອມເສັ້ງ ມີຊື່ສຽງບໍ່ດີ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີສົງຂໍ ປົກປິດໂທສ ຂອງກັນແລະກັນລະ ພິກສຸທັງຫລາຍກາຣະທໍາຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວ ຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບົທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ໝາຍເຫດ :

໑ “ຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ” ໃນທີ່ນີ້ໝາຍເຖິງຢູ່ເກືອກກ້ວກັນກັບພວກຄຣິຫັສຖຸທັງທາງກາຍ ເຊັ່ນ ກາຣຕໍາເຂົ້າ ຫຼຽເຂົ້າ ປິດຂອງຫອມ ຮ້ອຍດອກໄມ້ ເປັນຕົ້ນ ແລະທາງອາຈາ ເຊັ່ນ ກາຣຊ່ວຍສົ່ງ ຂ່າວສາຣ ກາຣຊັກສື້ອ ເປັນຕົ້ນ (ວິ. ອ. ໒/໗໒໓/໔໗໐)

໒ “ມີຊື່ສຽງບໍ່ດີ” ຄືມີຄວາມເປັນຢູ່ທີ່ເສື່ອມເສັ້ງ ມີອາຊີພບໍ່ເໝາະສົມ (ວິ. ອ. ໒/໗໒໓/໔໗໐)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸກຂາບິດທິ ລ ສຸກຂາບິ ທວິພັງຄ໌

ພຣະບັນຍັດ

[໗໒໒] ກໍພິກສຸນິທັງຫລາຍຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ມີຄວາມປະພຶດຊົ່ວຊາມ ມີກິຕິສັພທ໌ໃນທາງເສື່ອມເສັງ ມີຊື່ສຽງບໍ່ດີ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນິສົງຂໍ້ ປົກປິດໂທສູຂອງກັນແລະກັນ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນອັນພິກສຸນິທັງຫລາຍຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຢ່າງນີ້ວ່າ “ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ມີຄວາມປະພຶດຊົ່ວຊາມ ມີກິຕິສັພທ໌ໃນທາງເສື່ອມເສັງ ມີຊື່ສຽງບໍ່ດີ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນິສົງຂໍ້ ປົກປິດໂທສູຂອງກັນແລະກັນ ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງແຍກກັນຢູ່ເຖິດ ສົງຂໍ້ຍ່ອມສັອເສີນ ກາອແຍກກັນຢູ່ຂອງນ້ອງຍິງທັງຫລາຍເທົ່ານັ້ນ” ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນອັນພິກສຸນິທັງຫລາຍວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຢູ່ຢ່າງນີ້ ກໍຍິງຢືນຢັນຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນອັນພິກສຸນິທັງຫລາຍຄວນສວດສຸມນຸພາສຸນິຈົນຄົບ ໓ ຄັ້ງ ເພື່ອໃຫ້ສຸລະເຮືອງນັ້ນ ຖ້າພວກທ່ານກຳລັງຖືກສວດສຸມນຸພາສຸນິ ກວ່າຈະຄົບ ໓ ຄັ້ງ ສຸລະເຮືອງນັ້ນໄດ້ ນັ້ນເປັນກາອດີ ຖ້າບໍ່ສຸລະ ແມ່ນພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນກໍຕ້ອງທັມຄືສັງຂາທິເສສຸທິຊື່ວ່າຍາວຕຕິຍກະນິສຸສາອນິຍະ

ເຮືອງພິກສຸນິອັນເຕວາສິນິຂອງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສຸກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໗໒໓] ຄຳວ່າ ກໍ ພິກສຸນິທັງຫລາຍ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຸທນາຍເຖິງມາຕຸຄາມທັອຸປສົມບົທແລ້ວ

ຄຳວ່າ ຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ຄື ທີ່ຊື່ວ່າ ເກືອກກ້ວກັນ ໄດ້ແກ່ ຢູ່ເກືອກກ້ວກັນທາງກາຍແລະທາງວາຈາ ທີ່ບໍ່ເຫມາະສົມ

ຄຳວ່າ ມີຄວາມປະພຶດຊົ່ວຊາມ ຄື ປະກອບດ້ວຍຄວາມປະພຶດຊົ່ວຊາມ

ຄຳວ່າ ມີກິຕິສັພທ໌ໃນທາງເສື່ອມເສັງ ຄື ມີກິຕິສັພທ໌ເສື່ອມເສັງແຜ່ໄປ

ຄຳວ່າ ມີຊື່ສຽງບໍ່ດີ ຄື ລ້ຽງຊີພດ້ວຍມິຈສາອາຊີວະຊົ່ວຊາມ

ຄຳວ່າ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນິສົງຂໍ້ ຄື ເມື່ອຖືກສົງຂໍ້ທຳກັນແກ່ພວກດຽວກັນກໍຄັດຄ້ານ

ຄຳວ່າ ປົກປິດໂທສູຂອງກັນແລະກັນ ຄື ປົກປິດຄວາມຜິດຂອງກັນແລະກັນໄວ້

ຄຳວ່າ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ແກ່ ພິກສຸນິທີ່ຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ

ຄຳວ່າ ອັນພິກສຸນີທັງຫລາຍ ໄດ້ແກ່ ອັນພິກສຸນີເຫລົ່າອື່ນ

ພິກສຸນີທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ເຫັນໄດ້ຊາບຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນວ່າ “ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ມີຄວາມປະພຶດຊົ່ວຊາມ ມີກິຕິສັພທ໌ໃນທາງເສື່ອມເສັ້ງ ມີຊື່ສຽງບໍ່ດີ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີສົງຂໍ້ ປົກປິດໂທສຸຂອງກັນແລະກັນ ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງແຍກກັນຢູ່ເຖິດ ສົງຂໍ້ຍ່ອມສັອເສີນ ກາຣແຍກກັນຢູ່ຂອງນ້ອງຍິງທັງຫລາຍເທົ່ານັ້ນ”

ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນພວກທ່ານ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນພວກທ່ານແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຖ້າພວກທ່ານສູລະໄດ້ນັ້ນເປັນກາຣດີ ຖ້າບໍ່ສູລະ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນແລ້ວບໍ່ວ່າກ່າວຕັກເຕືອນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນອັນ ພິກສຸນີທັງຫລາຍ ຄວນນຳມາທຳມາກາງສົງຂໍ້ວ່າກ່າວຕັກເຕືອນວ່າ “ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ມີຄວາມປະພຶດຊົ່ວຊາມ ມີກິຕິສັພທ໌ໃນທາງເສື່ອມເສັ້ງ ມີຊື່ສຽງບໍ່ດີ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີສົງຂໍ້ ປົກປິດໂທສຸຂອງກັນແລະກັນ ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງແຍກກັນຢູ່ເຖິດ ສົງຂໍ້ ຍ່ອມສັອເສີນກາຣແຍກກັນຢູ່ຂອງນ້ອງຍິງທັງຫລາຍເທົ່ານັ້ນ” ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນພວກທ່ານ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນພວກທ່ານແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຖ້າພວກທ່ານສູລະໄດ້ ນັ້ນເປັນກາຣດີ ຖ້າບໍ່ສູລະ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນອັນສົງຂໍ້ຄວນສູວສູນນຸພາສຸນ

ວິທີສູວສູນນຸພາສຸນແລະກັມວາຈາສູວສູນນຸພາສຸນ

ພິກສຸທັງຫລາຍ ກໍສົງຂໍ້ຄວນສູວສູນນຸພາສຸນພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນຢ່າງນີ້ ຄື ພິກສຸນີຜູ້ສູລາດສູ້ ມາດຄວນປະກາດໃຫ້ສົງຂໍ້ຊາບດ້ວຍຍັຕຕິຈຕຸຕຸກັມວາຈາວ່າ

[໗໒໔] “ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍ້ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ພິກສຸນີຊື່ນີ້ແລະຊື່ນີ້ຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ມີຄວາມປະພຶດຊົ່ວຊາມ ມີກິຕິສັພທ໌ໃນທາງເສື່ອມເສັ້ງ ມີຊື່ສຽງບໍ່ດີ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີສົງຂໍ້ ປົກປິດໂທສຸຂອງກັນແລະກັນ ພວກທ່ານບໍ່ສູລະເຮືອງນັ້ນ ຖ້າສົງຂໍ້ຟ້ອມກັນແລ້ວຄວນສູວສູນນຸພາສຸນ ພິກສຸນີຊື່ນີ້ ແລະຊື່ນີ້ເພື່ອໃຫ້ສູລະເຮືອງນັ້ນ ນີ້ເປັນຍັຕຕິ

ພຣະວິນັຍປິດກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສິກຂາປິດທິ ໙ ປິທພາ ຊຸນິຍ໌

ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ພິກສຸນີຊີ້ນີ້ແລະຊີ້ນີ້ຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ມີຄວາມປະພຶດຊົ່ວຊາມ ມີ
ກິຕຕິສັພທ໌ໃນທາງເສື່ອມເສັ້ງ ມີຊີ້ສຽງບໍ່ດີ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີສົງຂໍ ປົກປິດໄທສຸຂອງກັນແລະ
ກັນ ພວກທ່ານຍັງບໍ່ສຸລະເຮືອງນັ້ນ ສົງຂໍສູວສຸມນຸພາສຸນິພິກສຸນີຊີ້ນີ້ແລະຊີ້ນີ້ເພື່ອໃຫ້ສຸລະເຮືອງ
ນັ້ນ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດເຫັນດ້ວຍກັບກາສູວສຸມນຸພາສຸນິພິກສຸນີຊີ້ນີ້ແລະຊີ້ນີ້ເພື່ອໃຫ້ສຸລະເຮືອງ
ນັ້ນ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນນຶ່ງ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນທັກທ້ອງ ຂ້າພະເຈົ້າ
ກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຯລຯ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແມ່ນຄັ້ງ ທີ ໓ ຯລຯ
ພິກສຸນີຊີ້ນີ້ແລະຊີ້ນີ້ສົງຂໍສູວສຸມນຸພາສຸນິພິກສຸນີຊີ້ນີ້ເພື່ອໃຫ້ສຸລະເຮືອງນັ້ນ ສົງຂໍເຫັນດ້ວຍ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງ
ນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນນະຕິຢ່າງນີ້”

ຈົບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ຈົບກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບຕິຖຸລລັຈຈັຍ ຈົບກັມວາຈາຄັ້ງ
ສຸດທ້າຍ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສຸ ເມື່ອທ່ານຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສຸ ອາບຕິທຸກກະຕູະ(ທີ່ຕ້ອງ)
ເພາະຍັຕຕິ ອາບຕິຖຸລລັຈຈັຍ(ທີ່ຕ້ອງ)ເພາະກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຍ່ອມຮະງັບໄປ ສົງຂໍຄວນສູວສຸມນຸ
ພາສຸນິພິກສຸນີ ໒-໓ ຮູບຄາວດຽວກັນ ບໍ່ຄວນສູວສຸມນຸພາສຸນິ ພິກສຸນີຫລາຍກວ່ານັ້ນຄາວດຽວ
ກັນ

ຄຳວ່າ ແມ່ນພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັອສຸທຽບຄຽງພິກສຸນີຮູບກ່ອນໆ

ຄຳວ່າ ຍາວຕຕິຍກະ ຄື ຕ້ອງອາບຕິເພາະສູວສຸມນຸພາສຸນິຈົບ ໓ ຄັ້ງ ບໍ່ແມ່ນຕ້ອງອາບຕິພ້ອມກັບ
ກາຣລ່ວງລະເມີດວັຕຖຸ

ຄຳວ່າ ນິສຸສາຣນິຍະ ໄດ້ແກ່ ເຮັດໃຫ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກຫມູ່

ຄຳວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ ຄວາມວ່າ ສຳລັບອາບຕິນັ້ນ ສົງຂໍເທົ່ານັ້ນໃຫ້ມານັ້ນ ຯລຯ

ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຈຶ່ງຕັອສຸວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ

ບົທພາຊນີຍ໌

[໗໒໕] ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ບໍ່ສຸລະ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສຸ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສຶກຂາບິດທິ ລ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບໍ່ສຸລະ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສຸ

ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ບໍ່ສຸລະ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສຸ

ຕົກທຸກກະຕະ

ກັນທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັນທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕ້ອງອາບຕົກທຸກກະຕະ

ກັນທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕົກທຸກກະຕະ

ກັນທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັນທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕ້ອງອາບຕົກທຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕົ ຄື

[໗໒໖] ໑. ພິກສຸນີຍັງບໍ່ຖືກສັວດສຸມນຸພາສຸນັ

໒. ພິກສຸນີຜູ້ສູ້ລະ

໓. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີມີຈິຕປັນປ່ວງ

໕. ພິກສຸນີກະວົນກະວາຍເພາະເວທນາ

໖. ພິກສຸນີຕົນບັນຍັດ

ສັງຂາທິເສສສິກຂາບົດທີ ໙ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສສິກຂາບົດທີ ໑໐ ນິທານ
ວັຕຖຸ

ສັງຂາທິເສສສິກຂາບົດທີ ໑໐

ວ່າດ້ວຍກາຣຍຸຍງສິ່ງເສີມໃຫ້ພິກສຸນີປະພຶດຊົ່ວຊາມ

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໗໒໗] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ
ບຶກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາກ່າວກັບພິກສຸນີທັງຫລາຍຜູ້ຖືກສົງຂໍສັວດ
ສຸມນຸພາສຸນັແລ້ວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈຶ່ງຢູ່ເກືອກກ້ວກັນເຖີດ ຢ່າແຍກກັນຢູ່
ພິກສຸນີເຫລົ່າອື່ນຜູ້ມີຄວາມປະພຶດຢ່າງນີ້ ມີກິຕຕິສັພທ໌ຢ່າງນີ້ ມີຊື່ສຽງຢ່າງນີ້ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີ
ສົງຂໍ ປົກປິດໂທສຂອງກັນແລະກັນກໍມີຢູ່ໃນສົງຂໍ ສົງຂໍກໍບໍ່ໄດ້ວ່າກ່າວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນເລີຍ ສົງຂໍ

ໄດ້ແຕ່ວ່າກ່າວພວກທ່ານເທົ່ານັ້ນດ້ວຍຄວາມດູຫມິ່ນຢຽດຫຍາມ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ພໍໃຈ ດ້ວຍກາຣຂົ່ມ
ຊູ່ ເພາະພວກທ່ານອ່ອນແອຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ມີຄວາມປະ ພິດ ຊົ່ວຊາມ
ມີກິຕຕິສັພທ໌ໃນທາງເສື່ອມເສັຽ ມີຊື່ສຽງບໍ່ດີ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີສົງຂໍປົກປິດໂທສຸຂອງກັນແລະ
ກັນ ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງແຍກກັນຢູ່ເຖິດ ສົງຂໍຍ່ອມສັອເສີນກາຣແຍກກັນຢູ່ຂອງນ້ອງ
ຍິງທັງຫລາຍເທົ່ານັ້ນ” ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕໍາຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈົ່ງ
ໃດພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຈົ່ງກ່າວກັບພິກສຸນີທັງຫລາຍຜູ້ຖືກສົງຂໍສວດສຸມນຸພາສຸນ໌ແລ້ວຢ່າງນີ້
ວ່າ ‘ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຢູ່ເກືອກກ້ວ ຢ່າແຍກກັນຢູ່ ພິກສຸນີເຫລົ່າອື່ນ ຯລະ ກໍມີຢູ່ໃນສົງຂໍ ຯລະ
ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງແຍກກັນຢູ່ເຖິດ ສົງຂໍຍ່ອມສັອເສີນກາຣແຍກ ກັນຢູ່ຂອງນ້ອງຍິງ
ທັງຫລາຍເທົ່ານັ້ນ’ ດັ່ງນີ້ລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນໍາເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍ
ໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນໍາເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍບັນຍັດສິກຂາບິທ

ລໍາດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາກ່າວກັບພິກສຸນີທັງຫລາຍຜູ້ຖືກສົງຂໍ
ສວດສຸມນຸພາສຸນ໌ແລ້ວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ຢ່າແຍກກັນຢູ່ ພິກສຸນີເຫລົ່າ
ອື່ນຜູ້ມີຄວາມປະພິດຢ່າງນີ້ ມີກິຕຕິສັພທ໌ຢ່າງນີ້ມີຊື່ສຽງຢ່າງນີ້ກໍມີຢູ່ໃນສົງຂໍ ສົງຂໍກໍບໍ່ໄດ້ວ່າກ່າວ
ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນເລີຍ ສົງຂໍໄດ້ແຕ່ວ່າກ່າວພວກທ່ານເທົ່ານັ້ນ ດ້ວຍຄວາມດູຫມິ່ນຢຽດຫຍາມ
ດ້ວຍຄວາມບໍ່ພໍໃຈ ດ້ວຍກາຣຂົ່ມຊູ່ ເພາະພວກທ່ານອ່ອນແອ ຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍຢູ່
ເກືອກກ້ວກັນ ມີຄວາມປະພິດຊົ່ວຊາມ ມີກິຕຕິສັພທ໌ໃນທາງເສື່ອມເສັຽ ມີຊື່ສຽງບໍ່ດີ ມັກບຽດບຽນ
ກັນ ພິກສຸນີສົງຂໍປົກປິດໂທສຸຂອງກັນແລະກັນ ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງແຍກກັນຢູ່
ເຖິດສົງຂໍຍ່ອມສັອເສີນກາຣແຍກກັນຢູ່ຂອງນ້ອງຍິງທັງຫລາຍເທົ່ານັ້ນ’ ດັ່ງນີ້ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພວກ
ພິກສຸທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕໍາຫນົວ່າ “ຯລະ
ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຈົ່ງບອກພິກສຸນີທັງຫລາຍຜູ້ຖືກສົງຂໍສວດ ສຸມນຸພາສຸນ໌
ແລ້ວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຢູ່ເກືອກກ້ວ ຢ່າແຍກກັນຢູ່ ພິກສຸນີເຫລົ່າອື່ນ ຯລະ ກໍມີຢູ່
ໃນສົງຂໍ ຯລະ ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງແຍກກັນຢູ່ເຖິດ ສົງຂໍຍ່ອມສັອເສີນກາຣແຍກກັນຢູ່
ຂອງນ້ອງຍິງທັງຫລາຍເທົ່ານັ້ນດັ່ງນີ້ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍກາຣະທໍາຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່
ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ
ຯລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສິກຂາບິທນັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໗໒໗] ກໍພິກສຸນີໃດກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ຢ່າແຍກກັນຢູ່ ພິກສຸນີເຫລົ່າອື່ນຜູ້ມີຄວາມປະພຶດຢ່າງນີ້ ມີກິຕຕິສັພທ໌ຢ່າງນີ້ ມີຊີ່ສູງຢ່າງນີ້ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີສົງຂໍ້ ປົກປິດໂທສຸຂອງກັນແລະກັນໄວ້ກໍມີຢູ່ໃນສົງຂໍ້ ສົງຂໍ້ກໍບໍ່ໄດ້ວ່າກ່າວພວກທ່ານເລີຍ ສົງຂໍ້ໄດ້ແຕ່ວ່າກ່າວພວກທ່ານເທົ່ານັ້ນດ້ວຍຄວາມດູຫມິ່ນຢຽດຫຍາມ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ພໍໃຈ ດ້ວຍກາຣຂົ່ມຂູ່ເພາະພວກທ່ານອ່ອນແອ ຢ່າງນີ້ວ່າ “ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ມີຄວາມປະພຶດຊົ່ວຊາມ ມີກິຕຕິສັພທ໌ໃນທາງເສື່ອມເສັ້ງ ມີຊີ່ສູງບໍ່ດີ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີສົງຂໍ້ ປົກປິດໂທສຸຂອງກັນແລະກັນ ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງແຍກກັນຢູ່ເຖິດ ສົງຂໍ້ຍ່ອມສັອເສີນກາຣແຍກກັນຢູ່ຂອງນ້ອງຍິງທັງຫລາຍເທົ່ານັ້ນ”

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສິກຂາປິດທິ ໑໐ ສິກຂາປິທວິພັງຄ໌

ພິກສຸນີນັ້ນອັນພິກສຸນີທັງຫລາຍຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຢ່າງນີ້ວ່າ “ນ້ອງຍິງ ທ່ານຢ່າກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ຢ່າແຍກກັນຢູ່ ພິກສຸນີແມ່ນເຫລົ່າອື່ນຜູ້ມີຄວາມປະພຶດຢ່າງນີ້ ມີກິຕຕິສັພທ໌ຢ່າງນີ້ ມີຊີ່ສູງຢ່າງນີ້ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີສົງຂໍ້ ຊອບປົກປິດໂທສຸກັນໄວ້ກໍມີຢູ່ໃນສົງຂໍ້ ສົງຂໍ້ກໍບໍ່ໄດ້ວ່າກ່າວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນເລີຍ ໄດ້ແຕ່ວ່າກ່າວພວກທ່ານເທົ່ານັ້ນ ດ້ວຍຄວາມດູຫມິ່ນຢຽດຫຍາມ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ພໍໃຈ ດ້ວຍກາຣຂົ່ມຂູ່ ເພາະພວກທ່ານອ່ອນແອ ຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ມີຄວາມປະພຶດຊົ່ວຊາມມີກິຕຕິສັພທ໌ໃນທາງເສື່ອມເສັ້ງ ມີຊີ່ສູງບໍ່ດີ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີສົງຂໍ້ ປົກປິດໂທສຸຂອງກັນແລະກັນ ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງແຍກກັນຢູ່ເຖິດ ສົງຂໍ້ຍ່ອມສັອເສີນກາຣແຍກກັນຢູ່ຂອງນ້ອງຍິງທັງຫລາຍເທົ່ານັ້ນ” ພິກສຸນີນັ້ນອັນພິກສຸນີທັງຫລາຍວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຢູ່ຢ່າງນີ້ ກໍຍັງຢືນຢັນຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ພິກສຸນີນັ້ນອັນ ພິກສຸນີທັງຫລາຍຄວນສູວດສຸມນຸພາສຸນ໌ຈິນຄົບ ມີ ຄັ້ງເພື່ອໃຫ້ສູລະເຮືອງນັ້ນ ຖ້າທ່ານກຳລັງຖືກສູວດສຸມນຸພາສຸນ໌ກວ່າຈະຄົບ ມີ ຄັ້ງສູລະເຮືອງນັ້ນໄດ້ ນັ້ນເປັນກາຣດີ ຖ້າບໍ່ສູລະແມ່ນພິກສຸນີນັ້ນກໍຕ້ອງຫຼັມຄືສັງຂາທິເສສຸທ໌ທີ່ຊື່ວ່າຍາວຕຕິຍກະ ນິສຸສາຣນິຍະ

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບົທວິພັງຄ໌

[໗໒໙] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕອສສວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ກ່າວຢ່າງນີ້ ຄື ກ່າວວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ຢູ່ ແຍກກັນຢູ່ ພິກສຸນີເຫລົ່າອື່ນທີ່ມີຄວາມປະພຶດຢ່າງນີ້ ມີກິຕິສັພທ໌ຢ່າງນີ້ ມີຊື່ສຽງຢ່າງນີ້ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີສົງຂໍ ຊອບປົກປິດໂທສຸກັນໄວ້ກໍມີຢູ່ໃນສົງຂໍ ສົງຂໍບໍ່ວ່າກ່າວຫຍັງພິກສຸນີ ເຫລົ່ານັ້ນ”

ຄຳວ່າ ສົງຂໍ . . . ວ່າກ່າວພວກທ່ານ . . . ດ້ວຍຄວາມດູຫມິ່ນ ໄດ້ແກ່ ດ້ວຍຄວາມດູຖືກ

ຄຳວ່າ ຢຽດຫຍາມ ໄດ້ແກ່ ຄວາມຫຍາບຄາຍ

ຄຳວ່າ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ພໍໃຈ ໄດ້ແກ່ ດ້ວຍຄວາມໂກດເຄີງ

ຄຳວ່າ ດ້ວຍກາຣຂົ່ມຂູ່ ໄດ້ແກ່ ດ້ວຍກາຣກໍາຣາບ

ຄຳວ່າ ເພາະພວກທ່ານອ່ອນແອ ຄື ເພາະຄວາມບໍ່ມີພວກສົງຂໍວ່າກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ນ້ອງຍິງທັງ ຫລາຍຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ມີຄວາມປະພຶດຊົ່ວຊາມ ມີກິຕິສັພທ໌ໃນທາງເສື່ອມເສັ້ງ ມີຊື່ສຽງບໍ່ດີ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີສົງຂໍປົກປິດໂທສຸກຂອງກັນແລະກັນ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງແຍກກັນຢູ່ ສົງຂໍ ຍ່ອມສັຣເສີນກາຣແຍກກັນຢູ່ຂອງນ້ອງຍິງທັງຫລາຍເທົ່ານັ້ນ”

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີນັ້ນ ໄດ້ແກ່ ພິກສຸນີຜູ້ຊອບເວົ້າເຊັ່ນນັ້ນ

ຄຳວ່າ ອັນພິກສຸນີທັງຫລາຍ ໄດ້ແກ່ ອັນພິກສຸນີພວກອື່ນ

ພິກສຸນີທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ເຫັນໄດ້ຍິນຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານຢູ່ເວົ້າຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ພວກທ່ານຈົ່ງຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ຢູ່ແຍກກັນ ຯລຯ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງແຍກກັນຢູ່ ສົງຂໍຍ່ອມສັຣເສີນ ກາຣແຍກກັນຢູ່ຂອງນ້ອງຍິງທັງຫລາຍ” ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານແມ່ນຄັ້ງທີ ໒

ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຖ້າທ່ານສູລະໄດ້ ນັ້ນເປັນກາຣດີ ຖ້າບໍ່ສູລະ ຕ້ອງອາບັຕິ ທຸກກະຕະ ພິກສຸນີທັງຫລາຍຮູ້ແຕ່ບໍ່ຕັກເຕືອນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ພິກສຸນີນັ້ນອັນພິກສຸນີທັງຫລາຍຄວນນຳມາທ່າມກາງສົງຂໍ ວ່າກ່າວຕັກເຕືອນວ່າ “ແມ່ ເຈົ້າ ທ່ານຢູ່ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງເກືອກກ້ວກັນ ຢູ່ແຍກກັນຢູ່ ຯລຯ ພວກທ່ານຈົ່ງແຍກກັນຢູ່ ສົງຂໍຍ່ອມສັຣເສີນກາຣແຍກກັນຢູ່ຂອງນ້ອງຍິງທັງຫລາຍເທົ່ານັ້ນ”

ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຖ້າທ່ານສູລະໄດ້ ນັ້ນເປັນກາຣດີ ຖ້າບໍ່ສູລະ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ພິກສຸນີນັ້ນອັນສົງຂໍ້ຄວນສວດສູນນຸພາສຸນ

ວິທີສວດສູນນຸພາສຸນແລະກັນວາຈາສວດສູນນຸພາສຸນ

ພິກສຸທັງຫລາຍ ກໍສົງຂໍ້ຄວນສວດສູນນຸພາສຸນພິກສຸນີນັ້ນຢ່າງນີ້ ຄື ພິກສຸນີຜູ້ສຸລາດສາມາດຄວນປະກາດໃຫ້ສົງຂໍ້ຊາບດ້ວຍຍັຕຕິຈຕຸຕຸກັນວາຈາວ່າ

[໗໓໐] “ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍ້ຈົ່ງຟັງ ພິກສຸນີຊື່ນີ້ກ່າວກັບພິກສຸນີທັງຫລາຍຜູ້ຖືກສົງຂໍ້ສວດສູນນຸພາສຸນແລ້ວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ພວກທ່ານຈົ່ງຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ຢ່າແຍກກັນຢູ່ ພິກສຸນີເຫລົ່າອື່ນທີ່ມີຄວາມປະພຶດຢ່າງນີ້ ມີກິຕຕິສັພທ໌ຢ່າງນີ້ ມີຊື່ສຽງຢ່າງນີ້ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີສົງຂໍ້ ຊອບປົກປິດໂທສຸກັນໄວ້ ກໍມີຢູ່ໃນສົງຂໍ້ ສົງຂໍ້ກໍບໍ່ໄດ້ວ່າກ່າວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນເລີຍ ສົງຂໍ້ໄດ້ແຕ່ວ່າກ່າວພວກທ່ານເທົ່ານັ້ນດ້ວຍຄວາມດູຫມິ່ນຢຽດຫຍາມດ້ວຍຄວາມບໍ່ພໍໃຈ ດ້ວຍກາຣຂົ່ມຂູ່ ເພາະພວກທ່ານອ່ອນແອ ຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ມີຄວາມປະພຶດຊົ່ວຊາມ ມີກິຕຕິສັພທ໌ໃນທາງເສື່ອມເສັ້ງ ມີຊື່ສຽງໃນທາງບໍ່ດີ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີສົງຂໍ້ ປົກປິດໂທສຸຂອງກັນແລະກັນ ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍພວກທ່ານຄວນແຍກກັນຢູ່ເຖິດ ສົງຂໍ້ຍ່ອມສັອເສີນກາຣແຍກກັນຢູ່ຂອງນ້ອງຍິງທັງຫລາຍເທົ່ານັ້ນ” ພິກສຸນີນັ້ນຍັງບໍ່ສູລະເຣື້ອງນັ້ນ ຖ້າສົງຂໍ້ພ້ອມກັນແລ້ວ ກໍຄວນສວດສູນນຸພາສຸນພິກສຸນີຊື່ນີ້ ເພື່ອໃຫ້ສູລະເຣື້ອງນັ້ນ ນີ້ເປັນຍັຕຕິ ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍ້ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ພິກສຸນີນີ້ກ່າວກັບພິກສຸນີທັງຫລາຍຜູ້ຖືກສົງຂໍ້ສວດສູນນຸພາສຸນແລ້ວຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ພວກທ່ານຈົ່ງຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ຢ່າແຍກກັນຢູ່ ພິກສຸນີເຫລົ່າອື່ນທີ່ມີຄວາມປະພຶດຢ່າງນີ້ ມີກິຕຕິສັພທ໌ຢ່າງນີ້ ມີຊື່ສຽງຢ່າງນີ້ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີສົງຂໍ້ ຊອບປົກປິດໂທສຸກັນໄວ້ກໍມີໃນສົງຂໍ້ ສົງຂໍ້ກໍບໍ່ໄດ້ວ່າກ່າວພວກທ່ານເລີຍ ສົງຂໍ້ໄດ້ແຕ່ວ່າກ່າວພວກທ່ານເທົ່ານັ້ນດ້ວຍຄວາມດູຫມິ່ນຢຽດຫຍາມ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ພໍໃຈດ້ວຍກາຣຂົ່ມຂູ່ ເພາະພວກທ່ານອ່ອນແອ ຢ່າງນີ້ວ່າ “ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍຢູ່ເກືອກກ້ວກັນ ມີຄວາມປະພຶດຊົ່ວຊາມ ມີກິຕຕິສັພທ໌ໃນທາງເສື່ອມເສັ້ງ ມີຊື່ສຽງບໍ່ດີ ມັກບຽດບຽນພິກສຸນີສົງຂໍ້ ປົກປິດໂທສຸຂອງກັນແລະກັນ ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງແຍກກັນຢູ່ເຖິດ ສົງຂໍ້ຍ່ອມສັອເສີນກາຣແຍກກັນຢູ່ຂອງນ້ອງຍິງທັງຫລາຍເທົ່ານັ້ນ” ພິກສຸນີນັ້ນຍັງບໍ່ສູລະເຣື້ອງນັ້ນ ສົງຂໍ້ສວດສູນນຸພາສຸນພິກສຸນີຊື່ນີ້ເພື່ອໃຫ້ສູລະເຣື້ອງນັ້ນ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດເຫັນດ້ວຍກັບກາຣສວດສູນນຸພາສຸນພິກສຸນີຊື່ນີ້ເພື່ອໃຫ້ສູລະເຣື້ອງນັ້ນ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນນຶ່ງແມ່ເຈົ້າຮູບໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນທັກທ້ວງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຄວາມນີ້ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຯລຯ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຄວາມນີ້ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຯລຯ

ພິກສຸນີຊີ້ນີ້ ສົງຂໍສູດສູນນຸພາສູນເພື່ອໃຫ້ສູລະເຮືອງນັ້ນ ສົງຂໍເຫັນດ້ວຍ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າ
ພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນນະຕິຢ່າງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເລສຸກັນທ໌] ສັງຂາທິເລສຸສິກຂາບົດທີ ໑໐ ບົດພາ ຊຸນິຍ໌

ຈົບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ຈົບກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບຕິທຸລລັຈຈັຍ
ຈົບກັມວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສຸ ເມື່ອທ່ານຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສຸ ອາບຕິ
ທຸກກະຕູະ(ທີ່ຕ້ອງ)ເພາະຍັຕຕິ ອາບຕິທຸລລັຈຈັຍ(ທີ່ຕ້ອງ)ເພາະກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຍ່ອມຮະງັບໄປ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນີແມ່ນນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສທຽບຄຽງພິກສຸນີຮູບກ່ອນໆ
ຄຳວ່າ ຍາວຕຕິຍກະ ຄື ຕ້ອງອາບຕິເພາະສູດສູນນຸພາສູນຈົບ ໓ ຄັ້ງ ບໍ່ແມ່ນຕ້ອງອາບຕິພ້ອມກັບ
ກາຣລ່ວງລະເມີດວັຕຖຸ
ຄຳວ່າ ນິສຸສາຣນິຍະ ໄດ້ແກ່ ເຮັດໃຫ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກຫມູ່
ຄຳວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ ຄວາມວ່າ ສຳລັບອາບຕິນັ້ນ ສົງຂໍເທົ່ານັ້ນໃຫ້ມານັ້ນ ອັກເຂົ້າຫາອາບຕິເດີມ
ຮຽກເຂົ້າຫມູ່ ພິກສຸນີຫລາຍຮູບກໍທຳບໍ່ໄດ້ ພິກສຸນີຮູບດຽວກໍທຳບໍ່ໄດ້ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກຈຶ່ງຕຣັສວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ
ຄຳວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ ນີ້ເປັນກາຣຂນານນາມ ເປັນຄຳຮຽກຫມວດອາບຕິນັ້ນນັ້ນເອງ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຈຶ່ງຕຣັສວ່າ ສັງຂາທິເສສຸ

ບົດພາຊຸນິຍ໌

ຕິກສັງຂາທິເສສຸ

[໗໓໑] ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ບໍ່ສູລະ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສຸ
ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບໍ່ສູລະ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສຸ
ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບໍ່ສູລະ ຕ້ອງອາບຕິສັງຂາທິເສສຸ

ຕິກທຸກກະຕູະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ກັນທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ກັນທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັນທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເສສັກນທ໌] ບົທສຸຣຸປ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໗໓໒] ໑. ພິກສຸນີຍັງບໍ່ຖືກສວດສູນນຸພາສຸນ໌

໒. ພິກສຸນີຜູ້ສູລະ

໓. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສັງຂາທິເສສັກຂາບິດທິ ໑໐ ຈົບ

ບົທສຸຣຸປ

ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຫຼັມຄືສັງຂາທິເສສັກ ໑໗ ສືກຂາບິທ໌ ໑ ຂ້າພະເຈົ້າຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ຄື ລ ສືກຂາບິທແຮກ ຕ້ອງອາບຕິໃນຂະນະທີ່ລ່ວງລະເມີດບົດງຽວ ກູ ສືກຂາບິທຫລັງ ຕ້ອງອາບຕິເມື່ອສວດສູນນຸພາສຸນ໌ຄົບ ໓ ຄັ້ງ ພິກສຸນີຕ້ອງອາບຕິຂໍ້ໃດຂໍ້ນຶ່ງແລ້ວຕ້ອງປະພຶດປັກຂະມານ ໒໒ ໃນສົງຂໍ້ ໒ ຝ່າຍ ພິກສຸນີຜູ້ປະພຶດມານ ໒ ແລ້ວຖືກສົງຂໍ້ຮຽກເຂົ້າຫນູ່ໃນສີມາທີ່ມີພິກສຸນີສົງຂໍ້ ໒໐ ຮູບ ຖ້າພິກສຸນີສົງຂໍ້ມີຄຸນະ ໒໐ ຮູບຂາດໄປແມ່ນພຽງ ໑ ຮູບ ຮຽກພິກສຸນີນັ້ນເຂົ້າຫນູ່ ພິກສຸນີນັ້ນບໍ່ເປັນອັນສົງຂໍ້ຮຽກເຂົ້າຫນູ່ ແລະພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນຄວນຖືກຕຳຫນິ ນີ້ເປັນກາຣທຳທີ່ສົມຄວນໃນກັນນັ້ນ

ໝາຍເຫດ :

໑ ສັງຂາທິເສສັກ ໑໗ ສືກຂາບິທຂອງພິກສຸນີສົງຂໍ້ນີ້ປາກົດໃນທີ່ນີ້ພຽງ ໑໐ ສືກຂາບິທ ເປັນອສາຫຼາຣະນະບັນຍັດ ຄື ພິກສຸສົງຂໍ້ບໍ່ຕ້ອງຮັກສາ ທີ່ເປັນສາຫຼາຣະນະບັນຍັດ ຄື ພິກສຸສົງຂໍ້ຕ້ອງຮັກສາດ້ວຍ ໗ ສືກຂາບິທ ຄື

(໑) ສັງຂາທິເສສັກຂາບິທ ວ່າດ້ວຍກາຣຊັກສີ (໒) ປຸນນຸທຸຕຸໂທສະ ຂໍ້ທີ ໑ ວ່າດ້ວຍພິກສຸນີຂັດເຄື່ອງມືໂທສະ (໓) ທຸຕິຍທຸຕຸໂທສະ ວ່າດ້ວຍພິກສຸນີຂັດເຄື່ອງມືໂທສະຂໍ້ທີ ໒ (໔) ສັງຂເພທ ວ່າດ້ວຍກາຣທຳສົງຂໍ້ໃຫ້ແຕກກັນ (໕) ສັງຂເພທານຸວັຕຕກະ ວ່າດ້ວຍພິກສຸນີຜູ້ປະພຶດຕາມກ່າວສູ່

ນັບສູນຸນພິກສຸຜູ້ທຳລາຍສິ່ງຂີ້ (ຝ) ທຸພພຈະ ວ່າດ້ວຍພິກສຸນີເປັນຄົນວ່າຍາກ (໗) ກຸລທຸສູກະ ວ່າດ້ວຍພິກສຸນີຜູ້ປະທຸສູຮ້າຍຕະກູນ (ເບິ່ງ ວິນັຍປິດົກ ແປລ ໑/໒໙໙/໓໔໒,໓໐໑/໓໔໔,໓໗໕/໔໑໙,໓໙໒/໔໓໒,໔໑໑/໔໔໔-໔໕,໔໑໗/໔໕໐,໔໒໕/໔໕໕,໔໓໖/໔໖໖-໔໖໗)
 ໒ ປັກຂມານັຕ ຄືອະເບີຍບປະຕິບັດໃນກາຣອອກຈາກອາບຕິຫນັກສຳລັບພິກສຸນີ ໃຊ້ເວລາ ໑໕ ວັນ (ກົງຂາ. ອ. ໑໗໔-໑໗໙)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໒. ສັງຂາທິເສສຸກັນທ໌] ບິທສູຣຸປ

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໃນທຸມຄືສັງຂາທິເສສຸ ໑໗ ສິກຂາບິທເຫລົ່ານັ້ນວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ອີສຸດທ໌ແລ້ວຫລື” ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມເປັນຄັ້ງທີ ໒ ວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ອີສຸດທ໌ແລ້ວຫລື” ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມເປັນຄັ້ງທີ ໓ ວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ອີສຸດທ໌ແລ້ວຫລື”
 ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຜູ້ບໍ່ອີສຸດທ໌ແລ້ວໃນທຸມຄືສັງຂາທິເສສຸ ໑໗ ສິກຂາບິທນີ້ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິຢ່າງນີ້

ສັງຂາທິເສສຸ ໑໗ ສິກຂາບິທ ຈິບ

ສັງຂາທິເສສຸກັນທ໌ໃນພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ ຈິບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຸສັຄຄິຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສິກຂາບິດທິ ໑ ນິທານວັຕຖຸ ໓. ນິສຸສັຄຄິຍກັນທ໌

ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ທຸມຄືນິສຸສັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌ ໓໐ ສິກຂາບິທເຫລົ່ານີ້ມາສູ່ວາຣະທີ່ຈະຍົກຂຶ້ນສະແດງ ເປັນຂັ້ງຕາມລຳດັບ

໑. ປັຕຕວັຄ

ຫນວດວ່າດ້ວຍບາຕຣ

ສິກຂາບິດທິ ໑

ວ່າດ້ວຍກາຣສະສິມບາຕຣ

ເຮືອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌

[໗໓໓] ສູນັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ທຳກາອສະສົມບາຕຣໄວ້ເປັນອັນມາກ ພວກຊາວບ້ານຢ່າງທຽວຕາມວິຫາອເຫັນເຂົ້າຈຶ່ງຕຳຫນີ ປະນາມໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຈຶ່ງທຳກາອສະສົມບາຕຣໄວ້ເປັນອັນມາກ ຈະຂາຍບາຕຣຫລືຕັ້ງຮ້ານຂາຍພາຊນະດິນ ເຜົາຫລື” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນພວກຊາວບ້ານຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຈຶ່ງທຳກາອສະສົມບາຕຣລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ທຳກາອສະສົມບາຕຣແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນີວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຈຶ່ງທຳກາອສະສົມບາຕຣລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາອກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໗໓໔] ກໍພິກສຸນີໃດທຳກາອສະສົມບາຕຣ ຕ້ອງອາບຕິນີສູ່ສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌໑
ເຮືອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໗໓໕] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕອບສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້
ທີ່ຊື່ວ່າ ບາຕຣ ໄດ້ແກ່ ບາຕຣ ໒ ຊນິດ ຄື (໑) ບາຕຣເຫລັກ (໒) ບາຕຣດິນເຜົາບາຕຣມີ ມີ

ຂນາດ ຄື (໑) ບາຕຣຂນາດໃຫຍ່ (໒) ບາຕຣຂນາດກາງ (໓) ບາຕຣຂນາດນ້ອຍທີ່ຊື່ວ່າ ບາຕຣຂນາດໃຫຍ່ ຈຸເຂົ້າສຸກຈາກເຂົ້າສາຣ ໒ ທະນານ ຈຸຂອງຄັງວເສສຸນຶ່ງສ່ວນສີ່໒ ຈຸ ກັບເຂົ້າພໍສົມຄວນແກ່ເຂົ້າສຸກນັ້ນ
ທີ່ຊື່ວ່າ ບາຕຣຂນາດກາງ ຈຸເຂົ້າສຸກຈາກເຂົ້າສາຣ ໑ ທະນານ ຈຸຂອງຄັງວເສສຸນຶ່ງສ່ວນສີ່ ຈຸ ກັບເຂົ້າພໍສົມຄວນແກ່ເຂົ້າສຸກນັ້ນ
ທີ່ຊື່ວ່າ ບາຕຣຂນາດນ້ອຍ ຈຸເຂົ້າສຸກຈາກເຂົ້າສາຣ ເຄິ່ງທະນານ ຈຸຂອງຄັງວເສສຸນຶ່ງສ່ວນສີ່ ຈຸ ກັບເຂົ້າພໍສົມຄວນແກ່ເຂົ້າສຸກນັ້ນ

ໝາຍເຫດ :

- ໑ ບາຕຣເປັນນິສຸສັຄຄີຍ ຄືເປັນຂອງທີ່ຕ້ອງສູລະໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ພິກສຸນີຜູ້ສະສົມບາຕຣ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌
- ໒ ຄືເສສຸນຶ່ງສ່ວນສີ່ຂອງເຂົ້າສຸກ (ວິ. ອ. ໒/໖໐໒/໒໑໕)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຸສັຄຄີຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໑ ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

ບາຕຣທີ່ມີຂນາດໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນເປັນບາຕຣທີ່ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ບາຕຣມີຂນາດນ້ອຍກວ່ານັ້ນກໍເປັນບາຕຣທີ່ໃຊ້ບໍ່ໄດ້
ຄຳວ່າ ທຳກາຣສະສົມ ຄື ບາຕຣທີ່ບໍ່ໄດ້ອຸທິສຸຖານ ບໍ່ໄດ້ວິກັປ
ຄຳວ່າ ບາຕຣເປັນນິສຸສັຄຄີຍ ຄວາມວ່າ ບາຕຣເປັນນິສຸສັຄຄີຍພ້ອມກັບອຸຣຸນຂຶ້ນ ຄືເປັນຂອງຈຳຕ້ອງສູລະແກ່ສິງຂຸ້ ແກ່ຄນະ ຫລືແກ່ພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກໍພິກສຸນີຄວນສູລະບາຕຣທີ່ເປັນນິສຸສັຄຄີຍຢ່າງນີ້

ວິທີສູລະບາຕຣທີ່ເປັນນິສຸສັຄຄີຍ

ສູລະແກ່ສິງຂຸ້

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາສິງຂຸ້ ຫ້າມອຸຕຕາສິງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕີນພິກສຸນີຜູ້ແກ່ພັນສາ ນຶ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ບາຕຣນ່ວຍນີ້ຂອງຂະນ້ອຍເກີນກຳຫນົດຣາຕຣີ ເປັນນິສຸສັຄຄີຍ ຂະນ້ອຍຂໍສູລະບາຕຣນ່ວຍນີ້ແກ່ສິງຂຸ້” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕິ ພິກສຸນີຜູ້

ສູ່ລາດສູ່າມາດຄວນຮັບອາບັຕິ ຄວນຄືນບາຕຣທີ່ທ່ານສູ່ລະໃຫ້ດ້ວຍຍັຕຕິກັມວາຈາວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ
ຂໍສົງຂໍຈົງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ບາຕຣນ່ວຍນີ້ຂອງພິກສຸນີຊີນີ້ເປັນນິສຸສັຄຄີຍ໌ ທ່ານສູ່ລະແກ່ສົງຂໍ ຖ້າສົງຂໍ
ພ້ອມກັນແລ້ວຄວນຄືນບາຕຣນ່ວຍນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊີນີ້”

ສູ່ລະແກ່ຄນະພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີທລາຍຮູບ ທ່ານອຸຕຕາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງຂາບ
ຕີນພິກສຸນີຜູ້ແກ່ພັນສາ ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມື ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງທລາຍ ບາຕຣນ່ວຍນີ້
ຂອງຂະນ້ອຍເກີນກຳຫນົດຣາຕຣີ ເປັນນິສຸສັຄຄີຍ໌ ຂະນ້ອຍຂໍສູ່ລະບາຕຣນ່ວຍນີ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າທັງ
ທລາຍ” ຄັນສູ່ລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕິພິກສຸນີຜູ້ສູ່ລາດສູ່າມາດຄວນຮັບອາບັຕິ
ຄວນຄືນບາຕຣທີ່ທ່ານສູ່ລະໃຫ້ດ້ວຍກ່າວວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງທລາຍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ບາຕຣນ່ວຍນີ້ຂອງ
ພິກສຸນີຊີນີ້ເປັນນິສຸສັຄຄີຍ໌ ທ່ານສູ່ລະແລ້ວແກ່ແມ່ເຈົ້າທັງທລາຍ ຖ້າແມ່ເຈົ້າທັງທລາຍພ້ອມກັນ
ແລ້ວຄວນຄືນບາຕຣນ່ວຍນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊີນີ້”

ສູ່ລະແກ່ບຸຄຄົລ

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ ທ່ານອຸຕຕາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມື
ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ບາຕຣນ່ວຍນີ້ຂອງຂະນ້ອຍເກີນກຳຫນົດຣາຕຣີ ເປັນນິສຸສັຄຄີຍ໌ ຂະນ້ອຍຂໍ
ສູ່ລະບາຕຣນີ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ” ຄັນສູ່ລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕິ ພິກສຸນີຜູ້ຮັບສູ່ລະນັ້ນຄວນຮັບອາບັຕິ
ແລ້ວຄືນບາຕຣທີ່ທ່ານສູ່ລະໃຫ້ດ້ວຍກ່າວວ່າ “ຂະນ້ອຍຄືນບາຕຣນີ້ໃຫ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ”

ບົທພາຊນີຍ໌

ນິສຸສັຄຄີຍ໌ປາຈິຕຕິຍ໌

[໗໓໖] ບາຕຣທີ່ເກີນກຳຫນົດຣາຕຣີ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເກີນກຳຫນົດແລ້ວ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຸສັຄຄີຍ໌
ປາຈິຕຕິຍ໌

ບາຕຣທີ່ເກີນກຳຫນົດຣາຕຣີ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຸສັຄຄີຍ໌ປາຈິຕຕິຍ໌

ບາຕຣທີ່ເກີນກຳຫນົດຣາຕຣີ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ເກີນ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຸສັຄຄີຍ໌
ປາຈິຕຕິຍ໌

ບາຕຣຍັງບໍ່ໄດ້ອຸທິສຖານ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າອຸທິສຖານແລ້ວ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຸສັຄຄີຍ໌
ປາຈິຕຕິຍ໌

ບາຕຣຍັງບໍ່ໄດ້ວິກັປ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າວິກັປແລ້ວ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຸສັຄຄີຍ໌ປາຈິຕຕິຍ໌

ບາຕຣຍັງບໍ່ໄດ້ສູລະ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າສູລະແລ້ວ ຕ້ອງອາບຕິນິສູສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌
 ບາຕຣຍັງບໍ່ໄດ້ສູນຫາຍ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າສູນຫາຍແລ້ວ ຕ້ອງອາບຕິນິສູສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌
 ບາຕຣຍັງບໍ່ຈົບຫາຍ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຈົບຫາຍແລ້ວ ຕ້ອງອາບຕິນິສູສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌
 ບາຕຣຍັງບໍ່ແຕກ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າແຕກແລ້ວ ຕ້ອງອາບຕິນິສູສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌
 ບາຕຣຍັງບໍ່ຖືກໄຈຣຊິງເອົາໄປ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຖືກຊິງເອົາໄປແລ້ວ ຕ້ອງອາບຕິນິສູສັຄຄີຍ
 ປາຈິຕຕິຍ໌

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສູສັຄຄີຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສຸກຂາບົດທີ ໒ ອນາປັຕຕິ
 ວາຣ**

ຕິກທຸກກະຕະ

ບາຕຣທີ່ເປັນນິສູສັຄຄີຍ໌ ພິກສຸນີຍັງບໍ່ສູລະ ໃຊ້ສູອຍ ຕ້ອງອາບຕິກທຸກກະຕະ
 ບາຕຣທີ່ຍັງບໍ່ເກີນກຳຫນົດອາຕຣີ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເກີນກຳຫນົດແລ້ວ ຕ້ອງອາບຕິກທຸກກະຕະ
 ບາຕຣທີ່ຍັງບໍ່ເກີນກຳຫນົດອາຕຣີ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິກທຸກກະຕະ
 ບາຕຣທີ່ຍັງບໍ່ເກີນກຳຫນົດອາຕຣີ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ເກີນກຳຫນົດ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

- [໗໓໗] ໑. ພິກສຸນີຜູ້ອຸທິສຖານພາຍໃນອຣຸນຂັນ
໒. ພິກສຸນີຜູ້ວັກປໄວ້ພາຍໃນອຣຸນຂັນ
໓. ພິກສຸນີຜູ້ສູລະໃຫ້ໄປພາຍໃນອຣຸນຂັນ
໔. ພິກສຸນີຜູ້ມີບາຕຣສູນຫາຍພາຍໃນອຣຸນຂັນ
໕. ພິກສຸນີຜູ້ມີບາຕຣຈົບຫາຍພາຍໃນອຣຸນຂັນ
໖. ພິກສຸນີຜູ້ມີບາຕຣແຕກພາຍໃນອຣຸນຂັນ
໗. ພິກສຸນີຜູ້ມີບາຕຣຖືກໄຈຣຊິງເອົາໄປພາຍໃນອຣຸນຂັນ
໘. ພິກສຸນີຜູ້ມີບາຕຣຖືກຖິວສູ້ສະເອົາໄປພາຍໃນອຣຸນຂັນ
໙. ພິກສຸນີຜູ້ວິກົລຈິຕ
໑໐. ພິກສຸນີຜູ້ຕົນບັນຍັດ

ເຮືອງບໍ່ຍອມຄືນບາຕຣໃຫ້ເຈົ້າຂອງເດີມ

ສົມຍນັ້ນ ພວກພິກສຸນີສັພພັດຄືຍໍ່ຍອມຄືນບາຕຣທີ່ມີຜູ້ສູ່ລະໃຫ້ ພິກສຸທັງຫລາຍຈຶ່ງນຳເຮືອງນີ້ ໄປຂາບທູລພະຜູ້ມີພະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ ພະອົງຄຳຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ບາຕຣທີ່ພິກສຸນີ ສູ່ລະໃຫ້ແລ້ວຈະບໍ່ຄືນໃຫ້ບໍ່ໄດ້ ພິກສຸນີຮູບໃດບໍ່ຄືນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ”

ສິກຂາປິດທິ ໑ ຈົບ

ພະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຊັຄຄິຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສິກຂາປິດທິ ໒ ນິທານວັຕຖຸ

໑. ປັຕຕວັຄ

ສິກຂາປິດທິ ໒

ວ່າດ້ວຍກາຣແຈກອກາລຈິວອນ

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໗໓໗] ສົມຍນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫຼືກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັງນັ້ນ ພິກສຸນີຫລາຍຮູບຈຳພັນສາໃນວັດໃກ້ຫມູ່ບ້ານແຫ່ງນຶ່ງ ມີ ວັຕຣປະຕິບັດສົມບູນ ມີອິຣິຍາບິຖົງດຽມ ແຕ່ມີຜ້າບໍ່ດີ ມີແຕ່ຈິວອນເກ່າໆໄດ້ຍ່າງທາງໄປກຸງສາວັຕ ຖີ ອຸບາສິກອຸບາສິກາເຫັນພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວຄິດວ່າ “ພິກສຸນີເຫລົ່ານີ້ມີວັຕຣປະຕິບັດສົມບູນ ມີ ອິຣິຍາບິຖົງດຽມ ແຕ່ມີຜ້າບໍ່ດີ ມີແຕ່ຈິວອນເກ່າໆຄົງຖືກໂຈຣຊົງເອົາໄປ” ຈຶ່ງພາກັນຖວາຍອກາລ ຈິວອນແກ່ພິກສຸນີສົງຂໍພິກສຸນີຖຸລະນັນທາກ່າວວ່າ “ພວກເຮົາກຣາມກະຖິນແລ້ວ ຜ້ານີ້ເປັນກາລຈິ ວອນ” ແລ້ວອຸບົສັຖານໃຫ້ແຈກກັນ ອຸບາສິກອຸບາສິກາເຫັນພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຈິວອນແດ່ບໍ່” ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນຕອບວ່າ “ຍັງບໍ່ໄດ້ຈິວອນ ແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນ ທາກ່າວວ່າ ‘ພວກເຮົາກຣາມກະຖິນແລ້ວ ຜ້ານີ້ເປັນກາລຈິວອນ’ ແລ້ວອຸບົສັຖານໃຫ້ແຈກກັນ” ອຸ ບາສິກອຸບາສິກາຕຳຫນີ ປະນາມ ໄພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈຶ່ງອຸບົສັຖານອກາລຈິ ວອນ ເປັນກາລຈິວອນແລ້ວໃຫ້ແຈກກັນລະ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍືນອຸບາສິກອຸບາສິກາຕຳຫນີ ປະ ນາມ ໄພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໄພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດ ແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈຶ່ງອຸບົສັຖານອກາລຈິວອນເປັນກາລຈິວອນແລ້ວໃຫ້ແຈກກັນລະ” ຄັນແລ້ວ

ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈຶ່ງໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປ
ຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຸສັຄຄິຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໒ ສຶກຂາບິທວິ
ພັງຄ໌**

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາອບຸກສຸຖານອກາລຈິວອນເປັນກາລຈິ
ວອນແລ້ວໃຫ້ແຈກກັນ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ”
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຈົ່ງ
ອບຸກສຸ ຖານ ອກາລຈິວອນເປັນກາລຈິວອນແລ້ວໃຫ້ແຈກກັນລະ ພິກສຸທັງຫລາຍກາຣະທຳຢ່າງນີ້
ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວ
ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນ
ສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໗໓໖] ກໍພິກສຸນີໃດອບຸກສຸຖານອກາລຈິວອນເປັນກາລຈິວອນແລ້ວໃຫ້ແຈກກັນ ຕ້ອງອາບິຕິນິສຸ
ສັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໗໔໐] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕອບສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ອກາລຈິວອນ໑ ໄດ້ແກ່ (໑) ຜ້າທີ່ເກີດຂຶ້ນຕລອດ ໑໑ ເດືອນໃນເມື່ອບໍ່ໄດ້ກຣາມກະຖິນ
(໒) ຜ້າທີ່ເກີດຂຶ້ນຕລອດ ໗ ເດືອນໃນເມື່ອໄດ້ກຣາມກະຖິນແລ້ວ (໓) ແມ່ນຜ້າທີ່ເຂົາຖອຍ
ເຈາະຈົງໃນກາລ ນີ້ຊື່ວ່າ ອກາລຈິວອນ

ໝາຍເຫດ :

໑ ອກາລຈິວອນ ໝາຍເຖິງຈິວອນທີ່ເກີດຂຶ້ນນອກຣະດູກາລ ຄື (໑) ໃນເມື່ອບໍ່ໄດ້ກຳນົດກະຖິນຈິວອນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຣະຫວ່າງແຮມ ໑ ຄ່ຳ ເດືອນ ໑໒ ເຖິງຂຶ້ນ ໑໕ ຄ່ຳ ເດືອນ ໑໑ ຂອງປີຖັດໄປ (ຕາມຈັນທອຄຕິ) ຮວມເປັນ ໑໑ ເດືອນ ຊື່ວ່າອກາລຈິວອນ (໒) ໃນເມື່ອໄດ້ກຳນົດກະຖິນແລ້ວ ຈິວອນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຣະຫວ່າງແຮມ ໑ ຄ່ຳ ເດືອນ ໔ ເຖິງຂຶ້ນ ໑໕ ຄ່ຳ ເດືອນ ໑໑ ໃນປີດຽວກັນ (ຕາມຈັນທອຄຕິ) ຮວມເປັນ ໗ ເດືອນ ຊື່ວ່າອກາລຈິວອນ (໓) ສ່ວນຈິວອນທີ່ເກີດຂຶ້ນນອກເວລາທັງ ໒ ກໍຣະນີດັ່ງກ່າວນີ້ ຊື່ວ່າອກາລຈິວອນ ພິກສຸນີອຍໂຫສິຖານອກາລຈິວອນເປັນອກາລຈິວອນແລ້ວໃຫ້ແຈກກັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະໃນຂະນະທີ່ແຈກຈິວອນ ເປັນນິສັສັດຄີຍ໌ເພາະໄດ້ມາ ຄືເປັນຂອງຈຳຕ້ອງສູລະແກ່ສົງຂໍ້ ແກ່ຄນະຫລືແກ່ພິກສຸນີຮູບນຶ່ງພິກສຸທັງຫລາຍ ພິກສຸນີຄວນສູລະຈິວອນທີ່ເປັນນິສັສັດຄີຍ໌ຢ່າງນີ້

ວິທີສູລະຈິວອນທີ່ເປັນນິສັສັດຄີຍ໌**ສູລະແກ່ສົງຂໍ້**

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາສົງຂໍ້ ທີ່ມອຸຕຕຣາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕົນພິກສຸນີຜູ້ແກ່ພັນສາ ນຶ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ອກາລຈິວອນຜົນນີ້ຂະນ້ອຍອຍໂຫສິຖານເປັນອກາລຈິວອນແລ້ວໃຫ້ແຈກກັນ ເປັນນິສັສັດຄີຍ໌ ຂະນ້ອຍຂໍສູລະອກາລຈິວອນຜົນນີ້ແກ່ສົງຂໍ້” ຄັນສູລະແລ້ວ ຄວນສະແດງອາບຕິ ພິກສຸນີຜູ້ສູລາດສາມາດຄວນຮັບອາບຕິ ຄວນຄືນອກາລຈິວອນ ທີ່ທ່ານສູລະໃຫ້ ດ້ວຍຍັຕຕິກັມວາຈາວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍ້ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ອກາລຈິວອນຜົນນີ້ຂອງພິກສຸນີຊື່ນີ້ເປັນນິສັສັດຄີຍ໌ ທ່ານສູລະແກ່ສົງຂໍ້ ຖ້າສົງຂໍ້ພ້ອມກັນແລ້ວຄວນຄືນອກາລຈິວອນຜົນນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊື່ນີ້”

ສູລະແກ່ຄນະ

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ທີ່ມອຸຕຕຣາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕົນພິກສຸນີຜູ້ແກ່ພັນສາ ນຶ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຯລະ ຂະນ້ອຍຂໍສູລະອກາລຈິວອນຜົນນີ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບຕິ “ຯລະ ຄວນຄືນອກາລຈິວອນ ຜົນນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊື່ນີ້”

ສູລະແກ່ບຸຄຄິລ

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ ທີ່ມອຸຕຕຣາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງນຶ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີ

ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຯລຯ ຂະນ້ອຍຂໍສູ້ລະອກາລຈິວອນຜົນນີ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ” ຄັນສູ້ລະແລ້ວຄວນ
ສູ້ແດງອາບັຕິ ຯລຯ “ຂະນ້ອຍຄືນອກາລຈິວອນຜົນນີ້ໃຫ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ”໑

ໝາຍເຫດ :

໑ ຄວາມທີ່ຫຍໍ້ໄວ້ທຸກສູ້ກຂາບິທໃນນິສູ້ສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌ ຄວນປຽບທຽບໃນປັຕຕວັຄ ສູ້ກຂາບິດ
ທີ ໑ ນິສູ້ສັຄຄີຍກັນທ໌ ຂໍ ກຸໂມ ໕ ຫນ້າ ກຸໂມ-໘໐ ໃນເຫລັ້ມນີ້

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໓. ນິສູ້ສັຄຄີຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສູ້ກຂາບິດທີ ໒ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ບິທພາຊນິຍ໌

ຕິກນິສູ້ສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌

[໗໔໑] ອກາລຈິວອນ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນອກາລຈິວອນ ອບຸສຸຖານເປັນກາລຈິວອນແລ້ວໃຫ້
ແຈກກັນ ຕ້ອງອາບັຕິນິສູ້ສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌

ອກາລຈິວອນ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ອບຸສຸຖານເປັນກາລຈິວອນແລ້ວໃຫ້ແຈກກັນ ຕ້ອງອາບັຕິນິສູ້
ສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌

ອກາລຈິວອນ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນກາລຈິວອນ ອບຸສຸຖານເປັນກາລຈິວອນແລ້ວໃຫ້ແຈກກັນ
ຕ້ອງອາບັຕິນິສູ້ສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌

ທຸກທຸກກະຕູະ

ກາລຈິວອນ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນອກາລຈິວອນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ກາລຈິວອນ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ກາລຈິວອນ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນກາລຈິວອນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໗໔໒] ໑. ພິກສຸນິຜູ້ໃຫ້ແຈກອກາລຈິວອນດ້ວຍສຳຄັນວ່າເປັນກາລຈິວອນ

໒. ພິກສຸນີໃຫ້ແຈກກາລຈິວອນດ້ວຍສຳຄັນວ່າເປັນກາລຈິວອນ

໓. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໒ ຈົບ

ພະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໓. ນິສຊັຄຄິຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໓ ນິທານວັຕຖຸ

໑. ປັຕຕວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໓

ວ່າດ້ວຍກາຣແລກປ່ຽນຈິວອນ

ເຣື່ອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໗໔໓] ສຸມັຍນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາແລກປ່ຽນຈິວອນກັບພິກສຸນີຮູບນຶ່ງໃຊ້ ສອຍ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີນັ້ນພັບຈິວອນເກັບໄວ້ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ຈິວອນທີ່ທ່ານແລກປ່ຽນກັບຂະນ້ອຍຢູ່ທີ່ໃດ” ພິກສຸນີນັ້ນຈຶ່ງນຳຈິວອນນັ້ນອອກມາໃຫ້ພິກສຸນີ ຖຸລະນັນທາ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຈຶ່ງກ່າວກັບພິກສຸນີນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຈິວອນຂອງທ່ານ ຈຶ່ງ ນຳຈິວອນຂອງຂະນ້ອຍມາ ຈິວອນຂອງທ່ານຕ້ອງເປັນຂອງທ່ານ ຈິວອນຂອງຂະນ້ອຍຕ້ອງເປັນ ຂອງຂະນ້ອຍ ຈຶ່ງນຳຈິວອນຂອງຂະນ້ອຍມາ ຈຶ່ງຮັບເອົາຈິວອນຂອງທ່ານຄືນໄປເຖິງ” ແລ້ວຊຶ່ງ ເອົາຄືນ ລຳດັບນັ້ນ ພິກສຸນີນັ້ນນຳເຣື່ອງໄປບອກພິກສຸນີທັງຫລາຍບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍສິນໄດດ ຯລຯ ຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາແລກປ່ຽນຈິວອນກັບພິກສຸນີ ແລ້ວຈຶ່ງຊຶ່ງເອົາຄືນລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ ຊາບ ພວກພິກສຸຈຶ່ງໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທຸລພະຜູ້ມີພະພາກໃຫ້ຊຶ່ງຊາບ

ຊຶ່ງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊຶ່ງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາແລກປ່ຽນຈິວອນກັບພິກສຸນີແລ້ວຊຶ່ງ

ເອົາຄືນແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທຸລະຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນິຖຸລະນັ້ນທາງຈົ່ງແລກປ່ຽນຈິວອນກັບພິກສຸນິແລ້ວຊົງເອົາຄືນລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣະກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສີກຂາບທັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໗໔໔] ກໍພິກສຸນິໃດແລກປ່ຽນຈິວອນກັບພິກສຸນິ ພາຍຫລັງພິກສຸນິນັ້ນກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຈິວອນຂອງທ່ານ ຈົ່ງນຳຈິວອນຂອງຂະນ້ອຍມາ ຈິວອນຂອງທ່ານຕ້ອງເປັນຂອງທ່ານ ຈິວອນຂອງຂະນ້ອຍຕ້ອງເປັນຂອງຂະນ້ອຍ ຈົ່ງນຳຈິວອນຂອງຂະນ້ອຍມາ ຈົ່ງຮັບເອົາຈິວອນຂອງທ່ານຄືນໄປເຖິດ” ຊົງເອົາຄືນຫລືໃຊ້ໃຫ້ຊົງເອົາຄືນ ຕ້ອງອາບຜົນສູ້ສູ້ຄຣິຍປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນິຖຸລະນັ້ນທາ ຈົບ

ສີກຂາບທວີພັງຄ໌

[໗໔໕] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ກັບພິກສຸນິ ຄື ກັບພິກສຸນິຮູບອື່ນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຈິວອນ ໄດ້ແກ່ ຈິວອນ ໖ ຊນິດ໑ ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຊຶ່ງມີຂະໜາດພໍທີ່ຈະເຮັດວິກັປໄດ້ ເປັນຢ່າງຕ່ຳ

ຄຳວ່າ ແລກປ່ຽນ ຄື ແລກປ່ຽນຈິວອນເນື້ອດີກັບຈິວອນເນື້ອບໍ່ດີ ຫລືຈິວອນເນື້ອດີກັບຈິວອນເນື້ອບໍ່ດີ

ຄຳວ່າ ຊົງເອົາຄືນ ຄື ຊົງເອົາຄືນເອງ ຕ້ອງອາບຜົນສູ້ສູ້ຄຣິຍປາຈິຕຕິຍ໌

ໝາຍເຫດ :

໑ ຈິວອນ ໖ ຊນິດ ຄື ໂຂມະ(ຈິວອນຜ້າເປືອກໄມ້) ກັປປາສີກະ(ຈິວອນຜ້າຝ້າຍ) ໂກເສຍຍະ(ຈິວອນຜ້າໄຫມ) ກັມພລະ(ຈິວອນຜ້າຂົນສັດ) ສຸານະ(ຈິວອນຜ້າປ່ານ) ພັງຄະ(ຈິວອນຜ້າຜູ້ສົມ) (ວິ.

ອ. ໒/໔໖໒-໔໖໓/໑໔໒)

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຸສັຄຄີຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສູິກຂາບິດທິ ມ ສູິກຂາບິທວິ
ພັງຄ໌

ຄຳວ່າ ໃຊ້ໃຫ້ຊົງເອົາຄືນ ຄື ໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊົງ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ ຜູ້ຮັບຄຳສັ່ງຄັ້ງດຽວແຕ່ຊົງ
ເອົາຄືນຫລາຍຄັ້ງ ຈິວອນນັ້ນເປັນນິສຸສັຄຄີຍ ຄືເປັນຂອງຈຳຕ້ອງສູລະແກ່ສົງຂໍ້ແກ່ຄນະຫລືແກ່
ພິກສຸນິຮູບນຶ່ງ ພິກສຸທັງຫລາຍ ພິກສຸນິຄວນສູລະຈິວອນທີ່ເປັນນິສຸສັຄຄີຍຢ່າງນີ້

ວິທີສູລະຈິວອນທີ່ເປັນນິສຸສັຄຄີຍ

ສູລະແກ່ສົງຂໍ້

ພິກສຸນິຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາສົງຂໍ້ ທີ່ມອຸຕຕາສົງຂໍ້ບ່ຽງປ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕິນພິກສຸນິຜູ້ແກ່ພັນສາ
ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຈິວອນຜົນນີ້ ຂະນ້ອຍແລກປ່ຽນກັບພິກສຸນິແລ້ວຊົງເອົາ
ຄືນ ເປັນນິສຸສັຄຄີຍ ຂະນ້ອຍຂໍສູລະຈິວອນຜົນນີ້ແກ່ສົງຂໍ້” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕິ
ພິກສຸນິຜູ້ສຸລາດສາມາດຄວນຮັບອາບັຕິ ຄວນຄືນຈິວອນທີ່ທ່ານສູລະໃຫ້ດ້ວຍຍັຕຕິກັມວາຈາວ່າ “ແມ່
ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍ້ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຈິວອນຜົນນີ້ຂອງພິກສຸນິຊື່ນີ້ເປັນນິສຸສັຄຄີຍ ທ່ານສູລະແກ່ສົງຂໍ້
ຖ້າສົງຂໍ້ພ້ອມກັນແລ້ວຄວນຄືນຈິວອນຜົນນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນິຊື່ນີ້”

ສູລະແກ່ຄນະ ພິກສຸນິຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນິຫລາຍຮູບ ທີ່ມອຸຕຕາສົງຄ໌ບ່ຽງປ່າຂ້າງນຶ່ງ
ຂາບຕິນພິກສຸນິຜູ້ແກ່ພັນສາ ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຯລະ ຂະ
ນ້ອຍຂໍສູລະຈິວອນຜົນນີ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕິ “ຯລະ
ຄວນຄືນຈິວອນຜົນນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນິຊື່ນີ້”

ສູລະແກ່ບຸຄຄົລ

ພິກສຸນິຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນິຮູບນຶ່ງ ທີ່ມອຸຕຕາສົງຄ໌ບ່ຽງປ່າຂ້າງນຶ່ງ ນັ່ງກະໂຫຍ່ງ
ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຯລະ ຂະນ້ອຍຂໍສູລະຈິວອນຜົນນີ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນ
ສະແດງອາບັຕິ ຯລະ “ຂະນ້ອຍຄືນຈິວອນຜົນນີ້ໃຫ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ”

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຸສັຄຄິຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສຸກຂາບົດທິ ໓ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ບິທພາຊນິຍ໌

[໗໔໖] ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ແລກປ່ຽນຈົວອນກັນແລ້ວຊິງເອົາຄົນຫລືໃຊ້
ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຊິງເອົາຄົນ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຸສັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌

ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ແລກປ່ຽນຈົວອນກັນແລ້ວຊິງເອົາຄົນຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຊິງເອົາຄົນ
ຕ້ອງອາບັຕິນິສຸສັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌

ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ແລກປ່ຽນຈົວອນກັນແລ້ວຊິງເອົາຄົນ ຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນ
ໃຫ້ຊິງເອົາຄົນ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຸສັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌

ທຸກກະຕະ

ພິກສຸນິປ່ຽນບໍລິຂາດຢ່າງອື່ນແລ້ວຊິງເອົາຄົນຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຊິງເອົາຄົນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ
ພິກສຸນິປ່ຽນຈົວອນຫລືບໍລິຂາດຢ່າງອື່ນກັບອຸປສັມບັນແລ້ວຊິງເອົາຄົນຫລືໃຊ້ຄົນອື່ນໃຫ້ຊິງເອົາ
ຄົນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ໑

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໗໔໗] ໑. ພິກສຸນິຜູ້ຮັບແລກປ່ຽນຄືນໃຫ້ເອງ ຫລືພິກສຸນິຜູ້ແລກປ່ຽນຖືເອົາຄົນໂດຍວິສາສະຈາກ
ພິກສຸນິຜູ້ຮັບແລກປ່ຽນແລ້ວ

໒. ພິກສຸນິວິກົລຈິຕ

໓. ພິກສຸນິຕົ້ນບັນຍັດ

ສຸກຂາບົດທິ ໓ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຊັຄຄິຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສູິກຂາບິດທິ ໔ ນິທານວັຕຖຸ
໑. ປັຕຕວັຄ

ສູິກຂາບິດທິ ໔

ວ່າດ້ວຍກາຣອອກປາກຂໍຂອງຢ່າງນຶ່ງແລ້ວອອກປາກຂໍຂອງຢ່າງອື່ນ

ເຣື້ອງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ

[໗໔໗] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ
ບົກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາເປັນໄຂ້ຢູ່ ອຸບາສຶກຄົນນຶ່ງເຂົ້າໄປຢ້ຽມ
ເຖິງທີ່ຢູ່ຖາມວ່າ “ແມ່ເຈົ້າບໍ່ສະບາຍຫລື ຈະໃຫ້ຂະນ້ອຍນຳຫຍັງມາຖວາຍ” ນາງຕອບວ່າ “ຂະນ້ອຍ
ຕ້ອງກາຣເນີຍໃສ” ຄັ້ງນັ້ນ ອຸບາສຶກນັ້ນນຳເນີຍໃສ່ອາຄາ ໑ ກຫາປະມານຈາກບ້ານຂອງເຈົ້າຂອງ
ຮ້ານຄ້າຄົນນຶ່ງຖວາຍແກ່ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ຂະນ້ອຍບໍ່ຕ້ອງ
ກາຣເນີຍໃສ ແຕ່ຕ້ອງກາຣນ້ຳມັນ” ລຳດັບນັ້ນ ອຸບາສຶກນັ້ນກັບໄປຫາເຈົ້າຂອງຮ້ານຄ້າຄົນນັ້ນເຖິງທີ່
ຮ້ານ ຄັນເຖິງແລ້ວໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າຂອງຮ້ານຄ້ານັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງກາຣເນີຍໃສ ແຕ່ຕ້ອງ
ກາຣນ້ຳມັນໄປຣດຮັບເນີຍໃສ່ຂອງທ່ານຄືນໄປ ໄປຣດໃຫ້ນ້ຳມັນແກ່ຂະນ້ອຍ” ເຈົ້າຂອງຮ້ານຄ້າຈຶ່ງ
ຕອບວ່າ “ນາຍ ຖ້າເຮົາຮັບຂອງທີ່ຂາຍໄປກັບຄືນອີກ ເມື່ອໃດເຮົາຈຶ່ງຂາຍສິນຄ້າໄດ້ ທ່ານຊື້ເນີຍ
ໃສ່ຕາມອາຄາເນີຍໃສ່ໄປແລ້ວ ທ່ານຈະເອົານ້ຳມັນກໍຈຶ່ງນຳເງິນຄ່ານ້ຳມັນນາ”

ຄັ້ງນັ້ນ ອຸບາສຶກນັ້ນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາອອກປາກຂໍຂອງຢ່າງນຶ່ງ
ແລ້ວ ຈຶ່ງໃດຈຶ່ງອອກປາກຂໍຂອງຢ່າງອື່ນລະ” ພິກສຸນິທັງຫລາຍໄດ້ຍິນອຸບາສຶກຕຳຫນິ ປະນາມ
ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດແມ່
ເຈົ້າຖຸລະນັນທາອອກປາກຂໍຂອງຢ່າງນຶ່ງແລ້ວຈຶ່ງຂໍຂອງຢ່າງອື່ນລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນ
ໄດ້ນຳເຣື້ອງນັ້ນໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື້ອງນັ້ນໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີ
ພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຊັຄຄິຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສູິກຂາບິດທິ ໔ ສູິກຂາບິທວິ
ພັງຄ໌

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍບັນຍັດສູິກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຄ໌ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຈົ່ງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາອອກປາກຂໍຂອງຢ່າງນຶ່ງແລ້ວອອກ ປາກຂໍຂອງອີກຢ່າງນຶ່ງແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍບຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍຈົ່ງໃດພິກສຸນິຖຸລະນັນທາອອກ ປາກຂໍຂອງຢ່າງນຶ່ງແລ້ວຈົ່ງອອກປາກຂໍຂອງຢ່າງອື່ນລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາອະກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມ ໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງ ດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໗໔໙] ກໍພິກສຸນິໃດອອກປາກຂໍຂອງຢ່າງນຶ່ງແລ້ວອອກປາກຂໍຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບິຕິນິສຸສັຄຄີຍ ປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື່ອງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພຸງຄ໌

[໗໕໐] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຳໜິວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ອອກປາກຂໍຂອງຢ່າງນຶ່ງແລ້ວ ຄື ອອກປາກຂໍສິ່ງຂອງຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງແລ້ວ

ຄຳວ່າ ອອກປາກຂໍຂອງຢ່າງອື່ນ ຄວາມວ່າ ອອກປາກຂໍສິ່ງຂອງຢ່າງອື່ນນອກຈາກທີ່ອອກປາກຂໍໄວ້ ກ່ອນນັ້ນ ຕ້ອງອາບິຕິທຸກກະຕະໃນຂະນະທີ່ຂໍ ຂອງນັ້ນເປັນນິສຸສັຄຄີຍ ເພາະໄດ້ມາ ຄືເປັນຂອງ

ຈຳຕ້ອງສຸລະແກ່ສົງຄ໌ ແກ່ຄນະ ຫລືແກ່ພິກສຸນິຮູບນຶ່ງ

ພິກສຸທັງຫລາຍ ພິກສຸນິຄວນສຸລະຂອງທີ່ເປັນນິສຸສັຄຄີຍນັ້ນຢ່າງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໓. ນິສຸສັຄຄີຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສຶກຂາບິທວິ ໔ ບິທພາຊນີຍ໌ ວິທິສຸລະຂອງທີ່ເປັນນິສຸສັຄຄີຍ

ສຸລະແກ່ສົງຄ໌

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາສົງຂໍ ທົ່ມອຸຕຕາສົງຂໍບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕົນພິກສຸນີຜູ້ແກ່ພັນສາ ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມື ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂອງນີ້ຂະນ້ອຍອອກປາກຂໍຂອງຢ່າງນຶ່ງແລ້ວຈຶ່ງອອກ ປາກຂໍມາ ເປັນນິສຸັສັຄຄີຍ ຂະນ້ອຍຂໍສູລະຂອງນີ້ແກ່ສົງຂໍ” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕິ ພິກສຸນີຜູ້ສຸລາດສາມາດຄວນຮັບອາບັຕິ ຄວນຄືນຂອງທີ່ທ່ານສູລະໃຫ້ດ້ວຍຍັຕຕິກັມວາຈາວ່າ “ແມ່ ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຂອງນີ້ຂອງພິກສຸນີຊື່ນີ້ເປັນນິສຸັສັຄຄີຍ ທ່ານສູລະແກ່ສົງຂໍຖ້າສົງຂໍ ພ້ອມກັນແລ້ວຄວນຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊື່ນີ້”

ສູລະແກ່ຄນະ

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ທົ່ມອຸຕຕາສົງຂໍບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕົນພິກສຸນີ ຜູ້ແກ່ພັນສາ ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມື ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຯລະ ຂະນ້ອຍຂໍສູລະຂອງນີ້ແກ່ ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕິ “ຯລະ ຄວນຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊື່ນີ້”

ສູລະແກ່ບຸຄຄົລ

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ ທົ່ມອຸຕຕາສົງຂໍບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມື ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຯລະ ຂະນ້ອຍຂໍສູລະຂອງນີ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕິ ຯລະ “ຂະນ້ອຍຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ”

ບົທພາຊນີຍ໌

ຕິກນິສຸັສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌

[໗໕໑] ຂອງຢ່າງອື່ນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນຂອງຢ່າງອື່ນ ອອກປາກຂໍຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຸ ສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຸັສັຄຄີຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໔ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ຂອງຢ່າງອື່ນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ອອກປາກຂໍຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບຕີນິສູ້ສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌
ຂອງຢ່າງອື່ນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນຂອງຢ່າງອື່ນ ອອກປາກຂໍຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບຕີນິສູ້
ສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌

ທຸກກະຕູະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງຢ່າງອື່ນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນຂອງຢ່າງອື່ນ ອອກປາກຂໍຂອງທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງຢ່າງອື່ນ
(ນັ້ນ) ຕ້ອງອາບຕີທຸກກະຕູະ
ບໍ່ແມ່ນຂອງຢ່າງອື່ນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ອອກປາກຂໍຂອງທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງຢ່າງອື່ນ(ນັ້ນ) ຕ້ອງອາບຕີ
ທຸກກະຕູະ
ບໍ່ແມ່ນຂອງຢ່າງອື່ນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນຂອງຢ່າງອື່ນ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕີ

ອນາປັຕຕິວາອ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕີ ຄື

- [໗໕໒] ໑. ພິກສຸນີຜູ້ອອກປາກຂໍຂອງນັ້ນເພີ່ມແລະອອກປາກຂໍຂອງຄູ່ຢ່າງອື່ນ໑
- ໒. ພິກສຸນີສະແດງອານິສັງສີແລ້ວຈຶ່ງຄ່ອຍອອກປາກຂໍ
- ໓. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ
- ໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູິກຂາບົດທີ ໔ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

- ໑ ຄືຂອງທີ່ຂອຄັງທຳອິດນັ້ນບໍ່ພໍຈຶ່ງຂອອີກແລະຂໍຂອງທີ່ຄວນປຸງດ້ວຍກັນ ເຊັ່ນ ຂໍເນີຍໃສ່ກ່ອນ
ແລ້ວຂອນ້ຳມັນອີກເພື່ອໃຊ້ປຸງດ້ວຍກັນ (ວິ. ອ. ໒/໗໕໒/໔໗໓-໔໗໔)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສູ້ສັຄຄີຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສູິກຂາບົດທີ ໕ ນິທານວັຕຖຸ

໑. ປັຕຕວັຄ

ສຶກຂາບິດທິ ໕

ວ່າດ້ວຍກາຣໃຫ້ຊື້ຂອງຢ່າງໜຶ່ງແລ້ວໃຫ້ຊື້ຂອງຢ່າງອື່ນ

ເຣື້ອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໗໕໓] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ບຶກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາເປັນໄຂ້ ລຳດັບນັ້ນອຸບາສຶກຄົນໜຶ່ງເຂົ້າ ໄປຢ້ຽມພິກສຸນີຖຸລະນັນທາເຖິງທີ່ຢູ່ ຄັນເຖິງແລ້ວໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີຖຸລະນັນທາດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າຍັງສະບາຍດີຫລື ຍັງພໍເປັນຢູ່ໄດ້ຫລື” ນາງຕອບວ່າ “ທ່ານ ຂະນ້ອຍບໍ່ສະບາຍ ຈະເປັນຢູ່ບໍ່ໄດ້” ເຂົາປອາຣນາວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຜູ້ຂ້າຝາກກຫາປະໄວ້ທີ່ບ້ານຂອງເຈົ້າຂອງຮ້ານຄ້າຊື່ຜຸ້ນ ທ່ານໃຊ້ໃຫ້ຄົນໄປນຳສິ່ງທີ່ຕ້ອງກາຣມາເຖິດ ຂະນ້ອຍ” ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາສັ່ງສຶກຂມານາຮູບໜຶ່ງ ວ່າ “ສຶກຂມານາ ທ່ານຈົ່ງໄປນຳນ້ຳມັນຣາຄາ ໑ ກຫາປະໄວ້ ມາຈາກບ້ານຂອງເຈົ້າຂອງຮ້ານຄ້າຊື່ຜຸ້ນ” ລຳດັບນັ້ນ ສຶກຂມານານັ້ນໄປນຳນ້ຳມັນຣາຄາ ໑ ກຫາປະໄວ້ມາຈາກບ້ານຂອງເຈົ້າຂອງຮ້ານຄ້ານັ້ນ ແລ້ວໄດ້ຖວາຍແກ່ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ເຮົາບໍ່ຕ້ອງກາຣນ້ຳມັນ ແຕ່ຕ້ອງກາຣເນີຍໃສ” ລຳດັບນັ້ນ ສຶກຂມານານັ້ນກັບໄປຫາເຈົ້າຂອງຮ້ານຄ້າຄົນນັ້ນເຖິງທີ່ຮ້ານ ຄັນເຖິງແລ້ວໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າຂອງຮ້ານຄ້ານັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງກາຣນ້ຳມັນ ແຕ່ຕ້ອງກາຣເນີຍໃສ ໂປຣດຮັບນ້ຳມັນຂອງທ່ານຄົນໄປ ໂປຣດໃຫ້ເນີຍໃສແກ່ຂະນ້ອຍ” ເຈົ້າຂອງຮ້ານຄ້າຈຶ່ງຕອບວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຖ້າເຮົາຮັບຂອງທີ່ຂາຍໄປກັບຄົນອີກ ເມື່ອໃດເຮົາຈຶ່ງຈະຂາຍສິນຄ້າໄດ້ ທ່ານຊື້ນ້ຳມັນຕາມຣາຄານ້ຳມັນໄປແລ້ວ ທ່ານຈະເອົາເນີຍໃສກໍຈຶ່ງນຳເງິນຄ່າເນີຍໃສມາ” ຄັ້ງນັ້ນ ສຶກຂມານານັ້ນໄດ້ຢືນຮ້ອງໄຫ້ ພິກສຸນີທັງຫລາຍຈຶ່ງຖາມວ່າ “ທ່ານຮ້ອງໄຫ້ເພາະເຫດໃດ” ທ່ານຈຶ່ງບອກເຣື້ອງນັ້ນ ໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຊາບ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈົ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຊື້ຂອງຢ່າງໜຶ່ງແລ້ວໃຫ້ຊື້ຂອງຢ່າງອື່ນລະ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປຂາບທູລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື້ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາສັ່ງໃຫ້ຊື້ຂອງຢ່າງໜຶ່ງແລ້ວສັ່ງໃຫ້ຊື້ຂອງຢ່າງອື່ນ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີ

ພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນິຖຸລະນັນທາສັ່ງໃຫ້ຊື້ ຂອງຢ່າງນຶ່ງແລ້ວສັ່ງໃຫ້ຊື້ຢ່າງອື່ນລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບທັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໗໕໔] ກໍພິກສຸນິໃດສັ່ງໃຫ້ຊື້ຂອງຢ່າງນຶ່ງແລ້ວສັ່ງໃຫ້ຊື້ຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບຕິນິສຸສັຄຄີຍ ປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບທວິພັງຄ໌

[໗໕໕] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື້ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ສັ່ງໃຫ້ຊື້ຂອງຢ່າງນຶ່ງແລ້ວ ຄື ສັ່ງໃຫ້ຊື້ຂອງຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງແລ້ວ

ຄຳວ່າ ສັ່ງໃຫ້ຊື້ຂອງຢ່າງອື່ນ ຄວາມວ່າ ສັ່ງໃຫ້ຊື້ຂອງຢ່າງອື່ນນອກຈາກຂອງທີ່ໃຫ້ສັ່ງໃຫ້ຊື້ກ່ອນ ນັ້ນ ຕ້ອງອາບຕິນິສຸສັຄຄີຍໃນຂະນະທີ່ສັ່ງໃຫ້ຊື້ ຂອງນັ້ນເປັນນິສຸສັຄຄີຍເພາະໄດ້ມາ ຄືເປັນຂອງ ຈຳຕ້ອງສຸລະແກ່ສົງຂ໌ ແກ່ຄນະ ຫລືແກ່ພິກສຸນິຮູບນຶ່ງ ພິກສຸທັງຫລາຍ ພິກສຸນິຄວນສຸລະຂອງທີ່ ເປັນນິສຸສັຄຄີຍນັ້ນ ຢ່າງນີ້

ວິທີສຸລະຂອງທີ່ເປັນນິສຸສັຄຄີຍ

ສຸລະແກ່ສົງຂ໌

ພິກສຸນິຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາສົງຂ໌ ຫ້າມອຸຕຕາສົງຄ໌ບ່າງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕິນິພິກສຸນິຜູ້ແກ່ພັນສາ ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂອງນີ້ຂະນ້ອຍສັ່ງໃຫ້ຊື້ຂອງຢ່າງນຶ່ງແລ້ວຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຊື້ ມາ ເປັນນິສຸສັຄຄີຍ ຂະນ້ອຍຂໍສຸລະຂອງນີ້ແກ່ສົງຂ໌” ຄັນສຸລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບຕິນິພິກສຸນິຜູ້ ສຸລາດສາມາດຄວນຮັບອາບຕິ ຄວນຄືນຂອງທີ່ທ່ານສຸລະໃຫ້ດ້ວຍຍັຕຕິກັມວາຈາວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂ໌ຈຶ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຂອງນີ້ຂອງພິກສຸນິຊື້ນີ້ເປັນນິສຸສັຄຄີຍ ທ່ານສຸລະແກ່ສົງຂ໌ ຖ້າສົງຂ໌ພ້ອມ ກັນແລ້ວຄວນຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນິຊື້ນີ້”

ສູລະແກ່ຄນະ

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີທາລາຍຮູບ ຫົ່ມອຸຕຕອາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕົນພິກສຸນີ ຜູ້ແກ່ພັນສາ ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງທາລາຍ ຯລຯ ຂະນ້ອຍຂໍສູລະຂອງນີ້ແກ່ ແມ່ເຈົ້າທັງທາລາຍ” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕີ “ຯລຯ ຄວນຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊື່ນີ້”

ສູລະແກ່ບຸຄຄົລ

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ ຫົ່ມອຸຕຕອາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຯລຯ ຂະນ້ອຍຂໍສູລະຂອງນີ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕີ ຯລຯ “ຂະນ້ອຍຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ”

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຊັຄຄິຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສິກຂາບິດທິ ໕ ອນາປັຕຕິວາຣ

ບິທພາຊນິຍ໌

ຕິກນິສຊັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌

[໗໕໖] ຂອງຢ່າງອື່ນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນຢ່າງອື່ນ ສັ່ງໃຫ້ຊື້ຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຊັຄຄິຍ ປາຈິຕຕິຍ໌

ຂອງຢ່າງອື່ນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ສັ່ງໃຫ້ຊື້ຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຊັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌

ຂອງຢ່າງອື່ນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນຂອງຢ່າງອື່ນ ສັ່ງໃຫ້ຊື້ຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຊັຄຄິຍ ປາຈິຕຕິຍ໌

ທຸກທຸກກະຕະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງຢ່າງອື່ນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນຂອງຢ່າງອື່ນ ສັ່ງໃຫ້ຊື້ຂອງທີ່ບໍ່ແມ່ນຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງ ອາບັຕິທຸກກະຕະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງຢ່າງອື່ນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ສັ່ງໃຫ້ຊື້ຂອງທີ່ບໍ່ແມ່ນຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງຢ່າງອື່ນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນຂອງຢ່າງອື່ນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໗໕໗] ໑. ພິກສຸນີສັງໃຫ້ຊື່ຂອງນັ້ນເພີ່ມແລະສັງໃຫ້ຊື່ຂອງຄູ່ຢ່າງອື່ນ

໒. ພິກສຸນີສະແດງອານິສັງສ໌ແລ້ວສັງໃຫ້ຊື່

໓. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສິກຂາບົດທີ ໕ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສັສັຄຄິຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສິກຂາບົດທີ ໕ ນິທານວັຕຖຸ

໑. ປັຕຕວັຄ

ສິກຂາບົດທີ ໕

ວ່າດ້ວຍກາຣແລກປ່ຽນບໍລິຂາດທີ່ເຂົາຖວາຍສົງຂໍ້ທີ ໑

ເຮືອງພິກສຸນີທລາຍຮູບ

[໗໕໗] ສູ່ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ອຸບາສິກແລະອຸບາສິກາຮວບຮວມບໍລິຂາດ ທີ່ເຂົາໃຫ້ດ້ວຍ ຄວາມພໍໃຈເພື່ອຄ່າຈິວອນຖວາຍພິກສຸນີສົງຂໍ້ແລ້ວຝາກໄວ້ທີ່ບ້ານຂອງຄົນຂາຍຜ້າຄົນນຶ່ງແລ້ວເຂົ້າ ໄປຫາພິກສຸນີທັງຫລາຍ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ພວກເຮົາຝາກບໍລິຂາດຄ່າຈິວອນໄວ້ທີ່ບ້ານ ຂອງຄົນຂາຍຜ້າຊື່ຜຸ່ນ ທ່ານທັງຫລາຍໂປຣດໃຫ້ໄວຍາວຈກອນໄປນຳຈິວອນຈາກບ້ານນັ້ນມາແຈກ ກັນເຖິດ ຂະນ້ອຍ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໃຫ້ເອົາບໍລິຂາດນັ້ນແລກປ່ຽນເພສັຊເອງແລ້ວບໍລິໄພຄ ອຸ ບາສິກແລະອຸບາສິກາຊາບເຂົ້າ ຈຶ່ງຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຶ່ງໃຫ້ເອົາບໍ ຣິຂາດ ທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍລິຈາດ ແກ່ສົງຂໍ້ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນລະ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນພວກອຸບາສິກແລະອຸບາສິກາຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກກັອຍ ຯລຯ ຈຶ່ງຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດ ພວກພິກສຸນີຈຶ່ງໃຫ້ເອົາບໍລິຂາດ ທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍ ອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍລິຈາດແກ່ສົງຂໍ້ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນລະ ຯລຯ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນີ ເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ບໍລິຂາດ ໝາຍເຖິງກັບປົບພັນທ໌ ຄືຂອງທີ່ສົມຄວນແກ່ພິກສຸນີສົງຄ໌ (ກົງຂາ. ອ. ໓໖໐)

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຸສັຄຄິຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສຸກຂາບິດທິ ໖ ສຸກຂາບິທວິພັງຄ໌

ຊົງປະຊຸມສົງຄ໌ບັນຍັດສຸກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຄ໌ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີໃຫ້ເອົາບໍລິຂາດທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໄຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍລິຈາດແກ່ສົງຄ໌ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈົ່ງໃຫ້ເອົາບໍລິຂາດທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໄຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍລິຈາດແກ່ສົງຄ໌ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນລະ ພິກສຸທັງຫລາຍກາຣະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຸກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໗໕໙] ກໍພິກສຸນີໃດໃຫ້ເອົາບໍລິຂາດທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໄຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍລິຈາດແກ່ສົງຄ໌ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບິຕິນິສຸສັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື່ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສຸກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໗໖໐] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມໝາຍນີ້

ຄຳວ່າ ເອົາບໍລິຂາດທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ຄື
ຂອງທີ່ທາຍົກຖວາຍເປັນມູນຄ່າປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ
ຄຳວ່າ ທີ່ເຂົາບໍລິຈາດແກ່ສົງຂໍ້ ຄື ທີ່ເຂົາບໍລິຈາດເພື່ອປໂຍດແກ່ສົງຂໍ້ ບໍ່ແມ່ນແກ່ຄນະ ບໍ່ແມ່ນແກ່ບຸ
ຄຄົນ
ຄຳວ່າ ໃຫ້ . . . ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຄວາມວ່າ ໃຫ້ແລກປ່ຽນເປັນປັຈຈັຍຢ່າງອື່ນນອກຈາກທີ່
ເຂົາຖວາຍເຈາະຈົງໄວ້ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະໃນຂນະທີ່ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງນັ້ນເປັນນິສັສັດຄືຍໍ້ເພາະ
ໄດ້ມາ ຄືເປັນຂອງຈຳຕ້ອງສູ່ລະແກ່ສົງຂໍ້ ແກ່ຄນະ ຫລືແກ່ພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ
ພິກສຸທັງຫລາຍ ພິກສຸນີຄວນສູ່ລະຂອງທີ່ເປັນນິສັສັດຄືຍໍ້ ຢ່າງນີ້

ວິທີສູ່ລະຂອງທີ່ເປັນນິສັສັດຄືຍໍ້

ສູ່ລະແກ່ສົງຂໍ້

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາສົງຂໍ້ ທີ່ມອຸຕຕາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕົນພິກສຸນີຜູ້ແກ່ພັນສາ
ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂອງນີ້ຂະນ້ອຍໃຫ້ເອົາບໍລິຂາດທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປ
ໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງທີ່ເຂົາບໍລິຈາດແກ່ສົງຂໍ້ ແລກປ່ຽນມາ ເປັນ
ນິສັສັດຄືຍໍ້ ຂະນ້ອຍຂໍສູ່ລະຂອງນີ້ແກ່ສົງຂໍ້” ຄັນສູ່ລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບຕິ
ພິກສຸນີຜູ້ສູ່ລາດສາມາດຄວນຮັບອາບຕິ ຄວນຄືນຂອງທີ່ທ່ານສູ່ລະໃຫ້ນັ້ນດ້ວຍຍັຕຕິກັມວາຈາວ່າ
“ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍ້ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຂອງນີ້ຂອງພິກສຸນີຊື່ນີ້ເປັນນິສັສັດຄືຍໍ້ ທ່ານສູ່ລະແກ່ສົງຂໍ້
ຖ້າສົງຂໍ້ພ້ອມກັນແລ້ວຄວນຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊື່ນີ້”

ສູ່ລະແກ່ຄນະ

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ທີ່ມອຸຕຕາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງຂາບຕົນພິກສຸນີຜູ້
ແກ່ພັນສາ ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຯລະ ຂະນ້ອຍຂໍສູ່ລະຂອງນີ້ແກ່
ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ” ຄັນສູ່ລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບຕິ “ຯລະ ຄວນຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊື່ນີ້”

ສູ່ລະແກ່ບຸຄຄົນ

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ ທີ່ມອຸຕຕາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ນັ່ງກະໂຫຍ່ງ
ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຯລະ ຂະນ້ອຍຂໍສູ່ລະຂອງນີ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ” ຄັນສູ່ລະແລ້ວຄວນສະ

ແດງອາບັຕີ ຯລຯ “ຂະນ້ອຍຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ”

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໓. ນິສຸສັຄຄືຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສຸກຂາບົດທີ ໖ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ບິທພາຊນິຍ໌

ຕິກນິສຸສັຄຄືຍປາຈິຕຕິຍ໌

[໗໖໑] ຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍ
ເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຸສັຄຄືຍປາຈິຕຕິຍ໌
ຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງ
ອາບັຕິນິສຸສັຄຄືຍປາຈິຕຕິຍ໌

ຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍ ເພື່ອ
ປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຸສັຄຄືຍປາຈິຕຕິຍ໌ ພິກສຸນິໄດ້
ຂອງທີ່ສູລະແລ້ວຄືນມາຄວນຮວມກັບປັຈຈັຍທີ່ເຂົາຖວາຍໄວ້

ທຸກທຸກກະຕະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍ
ເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍ
ເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໗໖໒] ໑. ພິກສຸນິນຳກັບປິຍພັນທ໌ທີ່ເຫລືອໄປໃຊ້ເພື່ອປໂຍດຢ່າງອື່ນ

໒. ພິກສຸນິຂໍນຸຍາຕເຈົ້າຂອງກ່ອນຈຶ່ງນຳໄປໃຊ້ເພື່ອປໂຍດຢ່າງອື່ນ

໓. ພິກສຸນິຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໔. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໕. ພິກສຸນີຕັ້ນບັນຍັດ

ສູກຂາບົດທີ ໖ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຸສັຄຄິຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສູກຂາບົດທີ ໗ ນິທານວັຕຖຸ

໑. ປັຕຕວັຄ

ສູກຂາບົດທີ ໗

ວ່າດ້ວຍກາຣແລກປ່ຽນບໍຣິຂາຣທີ່ເຂົາຖວາຍສົງຂໍ້ທີ ໒

ເຣື່ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ

[໗໖໓] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ອຸບາສຶກແລະອຸບາສຶກາຮວບຮວມບໍຣິຂາຣທີ່ເຂົາໃຫ້ດ້ວຍ ຄວາມພໍໃຈເພື່ອຄ່າຈົວອນຖວາຍພິກສຸນີສົງຂໍ້ແລ້ວຝາກໄວ້ທີ່ບ້ານຂອງຄົນຂາຍຜ້າຄົນນຶ່ງແລ້ວເຂົ້າ ໄປຫາພິກສຸນີທັງຫລາຍ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ພວກເຮົາຝາກບໍຣິຂາຣຄ່າຈົວອນໄວ້ທີ່ບ້ານ ຂອງຄົນຂາຍຜ້າຊື່ພຸນ ທ່ານທັງຫລາຍໂປຣດໃຫ້ໄວຍາວຈກອນໄປນຳຈົວອນຈາກບ້ານນັ້ນມາແຈກ ກັນເຖິດ ຂະນ້ອຍ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍຂໍໃຫ້ເອົາບໍຣິຂາຣນັ້ນແລກປ່ຽນເພສັຊເອງແລ້ວບໍຣິໄພຄ ພວກອຸບາສຶກແລະອຸບາສຶກາຊາບເຂົ້າ ຈຶ່ງຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຶ່ງ ໃຫ້ເອົາບໍຣິຂາຣທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ ເຂົາບໍຣິຈາຄແກ່ສົງຂໍ້ ທີ່ຂອມາເອງ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນລະ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນອຸບາສຶກ ແລະອຸບາສຶກາຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຶ່ງໃຫ້ເອົາບໍຣິຂາຣທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງໄວ້ຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍຣິຈາຄແກ່ສົງຂໍ້ ທີ່ຂອມາເອງ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ລະ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນັ້ນໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງ ນັ້ນໄປຂາບທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສູກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ

ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິໃຫ້ເອົາບໍລິຂາດທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ ປັຈຈັຍຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍລິຈາດແກ່ສົງຄ໌ ທີ່ຂອມາເອງ ແລກປ່ຽນ ຂອງຢ່າງອື່ນແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີ ພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພວກພິກສຸນິຈົ່ງໃຫ້ເອົາບໍລິຂາດ ທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍລິຈາດແກ່ສົງຄ໌ ທີ່ຂອມາເອງ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍ ຍົກສິກຂາປີທັນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໗໖໔] ກໍພິກສຸນິໃດໃຫ້ເອົາບໍລິຂາດທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສ ຂອງຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍລິຈາດແກ່ສົງຄ໌ ທີ່ຂອມາເອງ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຸສັຄຄີຍ ປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນິຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສິກຂາປີທວິພັງຄ໌

[໗໖໕] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັດສີວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ເອົາບໍລິຂາດທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງໜຶ່ງ ຄື ຂອງທີ່ທາຍົກຖວາຍເປັນມູນຄ່າປັຈຈັຍຢ່າງໜຶ່ງ

ຄຳວ່າ ທີ່ເຂົາບໍລິຈາດແກ່ສົງຄ໌ ຄື ທີ່ເຂົາບໍລິຈາດເພື່ອປໂຍດແກ່ສົງຄ໌ ບໍ່ແມ່ນແກ່ຄນະ ບໍ່ແມ່ນແກ່ບຸ ຄຄິລ

ຄຳວ່າ ທີ່ຂອມາເອງ ຄື ຂອມາແລ້ວເອງ

ຄຳວ່າ ໃຫ້ . . . ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຄວາມວ່າ ໃຫ້ແລກປ່ຽນເປັນປັຈຈັຍຢ່າງອື່ນນອກຈາກທີ່ ເຂົາຖວາຍເຈາະຈົງໄວ້ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະໃນຂນະທີ່ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງນັ້ນ ເປັນນິສຸສັຄຄີຍເພາະ

ໄດ້ມາ ຄືເປັນຂອງຈຳຕ້ອງສູ່ລະແກ່ສົງຂໍ້ ແກ່ຄນະ ຫລືແກ່ພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ
ພິກສຸທັງຫລາຍ ພິກສຸນີຄວນສູ່ລະຂອງທີ່ເປັນນິສັສັດຄືຍູ່ງນີ້

ວິທີສູ່ລະຂອງທີ່ເປັນນິສັສັດຄືຍູ່ງ

ສູ່ລະແກ່ສົງຂໍ້

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາສົງຂໍ້ ຫົ່ມອຸຕຣາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕົນພິກສຸນີຜູ້ແກ່ພັນສາ
ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂອງນີ້ຂະນ້ອຍໃຫ້ເອົາບໍລິຂາດທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໄຍດ
ແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸບົດຂອງຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍລິຈາດແກ່ສົງຂໍ້ ທີ່ຂໍມາເອງ ແລກປ່ຽນ
ມາ ເປັນນິສັສັດຄືຍູ່ງ ຂະນ້ອຍຂໍສູ່ລະຂອງນີ້ແກ່ສົງຂໍ້” ຄັນສູ່ລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕິພິກສຸນີຜູ້
ສູ່ລາດສາມາດຄວນຮັບອາບັຕິ ຄວນຄືນຂອງທີ່ທ່ານສູ່ລະໃຫ້ດ້ວຍຍັດຕິກັມວາຈາວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ
ຂໍສົງຂໍ້ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຂອງນີ້ຂອງພິກສຸນີຊື່ນີ້ເປັນນິສັສັດຄືຍູ່ງ ທ່ານສູ່ລະແກ່ສົງຂໍ້ ຖ້າສົງຂໍ້ພ້ອມ
ກັນແລ້ວຄວນຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊື່ນີ້”

ສູ່ລະແກ່ຄນະ

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຫົ່ມອຸຕຣາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕົນພິກສຸນີ
ຜູ້ແກ່ພັນສາ ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຯລະ ຂະນ້ອຍຂໍສູ່ລະຂອງນີ້ແກ່
ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ” ຄັນສູ່ລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕິ “ຯລະ ຄວນຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊື່ນີ້”

ສູ່ລະແກ່ບຸຄຄົລ

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ ຫົ່ມອຸຕຣາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີ
ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຯລະ ຂະນ້ອຍຂໍສູ່ລະຂອງນີ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ” ຄັນສູ່ລະແລ້ວຄວນສະແດງ
ອາບັຕິ
ຯລະ “ຂະນ້ອຍຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ”

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສັສັດຄືຍູ່ງກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສູ່ກຂາບົດທິ ໗ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ

ປິທພາຊນີຍ໌

ຕິກນິສຊັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌

[໗໖໖] ຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍ ເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບຕິກນິສຊັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌ ຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບຕິກນິສຊັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌

ຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍ ເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບຕິກນິສຊັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌ ພິກສຸນີໄດ້ຂອງທີ່ສູລະແລ້ວຄືນມາຄວນຮວມກັບປັຈຈັຍທີ່ເຂົາຖວາຍໄວ້

ທຸກທຸກກະຕູະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍ ເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍ ເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໗໖໗] ໑. ພິກສຸນີນຳກັບປິຍພັນທ໌ທີ່ເຫລືອໄປໃຊ້ເພື່ອປໂຍດຢ່າງອື່ນ

໒. ພິກສຸນີຂ່ອນຸຍາຕເຈົ້າຂອງກ່ອນຈຶ່ງນຳໄປໃຊ້ເພື່ອປໂຍດຢ່າງອື່ນ

໓. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໔. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບິດທິ ໗ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໓. ນິສຊັຄຄິຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໗ ນິທານວັຕຖຸ

໑. ປັຕຕວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໗

ວ່າດ້ວຍກາຣແລກປ່ຽນບໍຣິຂາຣທີ່ເຂົາຖວາຍຄຸນະຂໍ້ທີ ໑

ເຣື່ອງພິກສຸນີທລາຍຮູບ

[ກຸດຖູ] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ທິກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີທັງຫລາຍອາສັຍຢູ່ໃນບໍຣິເວນຂອງສູນາຄົມແຫ່ງນຶ່ງ ອັຕຄັດເຂົ້າປຽກ ສູນາຄົມນັ້ນຈຶ່ງຮວບຮວມບໍຣິຂາຣທີ່ເຂົາໃຫ້ດ້ວຍຄວາມພອເພື່ອຄ່າເຂົ້າຕົ້ມຖວາຍ ພິກສຸນີທັງຫລາຍແລ້ວຝາກໄວ້ທີ່ບ້ານຂອງເຈົ້າຂອງຮ້ານຄ້າຄົນນຶ່ງແລ້ວເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີທັງຫລາຍ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ພວກເຮົາຝາກບໍຣິຂາຣຄ່າເຂົ້າຕົ້ມໄວ້ທີ່ບ້ານຂອງເຈົ້າຂອງຮ້ານຄ້າຊື່ຜຸນ ທ່ານທັງຫລາຍໄປຮອດໃຫ້ໄວຍາວຈກອນໄປນຳເຂົ້າສາຣຈາກບ້ານນັ້ນມາຫຼຸດຕົ້ມສັ້ນເຖິດ ຂະນ້ອຍ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໃຫ້ເອົາບໍຣິຂາຣນັ້ນແລກປ່ຽນເພສັອຸແລ້ວບໍຣິໄໝຄສູນາຄົມນັ້ນຊາບເຂົ້າ ຈຶ່ງ ຕຳຫນົ ປະນາມ ໄພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຶ່ງໃຫ້ເອົາບໍຣິຂາຣທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດ ແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍຣິຈາຄແກ່ພິກສຸນີຈຳນວນຫລາຍ ແລກ ປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນລະ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນສູນາຄົມນັ້ນຕຳຫນົ ປະນາມ ໄພນທະນາ ບັນດາ ພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນົ ປະນາມ ໄພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຶ່ງໃຫ້ເອົາບໍຣິ ຂາຣ ທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງທີ່ເຂົາບໍຣິຈາຄ ແກ່ພິກສຸນີຈຳນວນຫລາຍ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນລະ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງ ຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີໃຫ້ເອົາບໍຣິຂາຣທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍຣິຈາຄແກ່ພິກສຸນີຈຳນວນຫລາຍແລກປ່ຽນ ຂອງຢ່າງອື່ນ ແມ່ນແທ້ບໍ” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີ ພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈຶ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຶ່ງໃຫ້ເອົາບໍຣິຂາຣ ທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍຣິຈາຄແກ່ ພິກສຸນີຈຳນວນຫລາຍແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດ

ໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບທັນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໗໖໙] ກໍພິກສຸນີໃດໃຫ້ເອົາບໍຣິຂາຣທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສ ຂອງຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍຣິຈາຄແກ່ພິກສຸນີຈຳນວນຫລາຍ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບຕິນິສູ ສັດຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສຶກຂາບທວີພັງຄ໌

[໗໗໐] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ເອົາບໍຣິຂາຣທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ຄື ຂອງທີ່ທາຍົກຖວາຍເປັນມູນຄ່າປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ

ຄຳວ່າ ທີ່ເຂົາບໍຣິຈາຄແກ່ພິກສຸນີຈຳນວນຫລາຍ ຄື ທີ່ເຂົາບໍຣິຈາຄເພື່ອປໂຍດແກ່ຄນະ ບໍ່ແມ່ນ ແກ່ສົງຂໍ້ ບໍ່ແມ່ນແກ່ບຸຄຄີລ

ຄຳວ່າ ໃຫ້ . . . ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຄວາມວ່າ ໃຫ້ແລກປ່ຽນເປັນປັຈຈັຍຢ່າງອື່ນນອກຈາກທີ່ ເຂົາຖວາຍເຈາະຈົງໄວ້ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຫຼະໃນຂນະທີ່ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງນັ້ນເປັນນິສູສັດຄີຍເພາະ ໄດ້ມາ ຄືເປັນຂອງຈຳຕ້ອງສູລະແກ່ສົງຂໍ້ ແກ່ຄນະ ຫລືແກ່ພິກສຸນີຮູບດຽວ

ພິກສຸທັງຫລາຍ ພິກສຸນີຄວນສູລະຂອງທີ່ເປັນນິສູສັດຄີຍຢ່າງນີ້

ວິທີສູລະຂອງທີ່ເປັນນິສູສັດຄີຍ

ສູລະແກ່ສົງຂໍ້

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາສົງຂໍ້ ທີ່ມອຸຕຕອາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕິນພິກສຸນີຜູ້ແກ່ພັນສາ ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະມົມມິກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂອງນີ້ຂະນ້ອຍໃຫ້ເອົາບໍຣິຂາຣທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດ ແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍຣິຈາຄແກ່ພິກສຸນີຈຳນວນຫລາຍ ແລກ ປ່ຽນມາ ເປັນນິສູສັດຄີຍຂະນ້ອຍຂໍສູລະຂອງນີ້ແກ່ສົງຂໍ້” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບຕິ ພິກສຸນີ

ຜູ້ສູ້ລາດສຳນາດຄວນຮັບອາບັຕິ ຄວນຄືນຂອງທີ່ທ່ານສູ້ລະໃຫ້ດ້ວຍຍັຕຕິກັມວາຈາວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ
ຂໍສົງຂໍຈົງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຂອງນີ້ຂອງພິກສຸນີຊີນີ້ເປັນນິສຸສັຄຄີຍ໌ ທ່ານສູ້ລະແກ່ສົງຂໍ ຖ້າສົງຂໍພ້ອມ
ກັນແລ້ວຄວນຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊີນີ້”

ສູ້ລະແກ່ຄນະ

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີທາລາຍຮູບ ທົ່ມອຸຕຕອາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງຂາບຕີນພິກສຸນີຜູ້
ແກ່ພັນສາ ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງທາລາຍ ຯລະ ຂະນ້ອຍຂໍສູ້ລະຂອງນີ້ແກ່
ແມ່ເຈົ້າທັງທາລາຍ” ຄັນສູ້ລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕິ “ຯລະ ຄວນຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊີນີ້”

ສູ້ລະແກ່ບຸຄຄົລ

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ ທົ່ມອຸຕຕອາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ນັ່ງກະໄຫຍ່ງ
ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຯລະ ຂະນ້ອຍຂໍສູ້ລະຂອງນີ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ” ຄັນສູ້ລະແລ້ວຄວນແສະ
ແດງອາບັຕິ ຯລະ “ຂະນ້ອຍຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ”

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຸສັຄຄີຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ກູ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ບິທພາຊນີຍ໌

ຕິກນິສຸສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌

[໗໗໑] ຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໄຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍ
ເພື່ອປໄຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຸສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌
ຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໄຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງ
ອາບັຕິນິສຸສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌

ຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໄຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປ
ໄຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຸສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌
ພິກສຸນີໄດ້ຂອງທີ່ສູ້ລະແລ້ວຄືນມາຄວນຮວມກັບປັຈຈັຍທີ່ເຂົາຖວາຍໄວ້

ທຸກທຸກກະຕະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍ
ເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍ
ເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[ກຸງ໒] ໑. ພິກສຸນີນຳກັບປິຍພັນທ໌ທີ່ເຫລືອໄປໃຊ້ເພື່ອປໂຍດຢ່າງອື່ນ

໒. ພິກສຸນີຂ້ອນຍາຕເຈົ້າຂອງກ່ອນຈຶ່ງນຳໄປໃຊ້ເພື່ອປໂຍດຢ່າງອື່ນ

໓. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໔. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໗ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຸສັຄຄິຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໙ ນິທານວັຕຖຸ

໑. ປັຕຕວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໙

ວ່າດ້ວຍກາຣແລກປ່ຽນບໍລິຂາຣທີ່ເຂົາຖວາຍແກ່ຄນະຂໍ້ທີ ໒

ເຮືອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ

[ກຸງ໓] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ
ບຶກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຳວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີທັງຫລາຍທີ່ອາສັຍຢູ່ໃນບໍລິເວນຂອງສູ້ມາຄົມແຫ່ງນຶ່ງ
ອັຕຕິດເຂົ້າຕົ້ມ ສູ້ມາຄົມນັ້ນຈຶ່ງຮວບຮວມບໍລິຂາຣທີ່ເຂົາໃຫ້ດ້ວຍຄວາມພໍໃຈເພື່ອຄ່າເຂົ້າຕົ້ມຖວາຍ
ພິກສຸນີທັງຫລາຍແລ້ວຝາກໄວ້ທີ່ບ້ານຂອງເຈົ້າຂອງຮ້ານຄ້າຄົນນຶ່ງ ແລ້ວເຂົາໄປຫາພິກສຸນີທັງ

ຫລາຍ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ພວກເຮົາຝາກບໍ່ຮູ້ຂາດຄ່າເຂົ້າຕົ້ມໄວ້ທີ່ບ້ານຂອງເຈົ້າຂອງຮ້ານຄ້າ ຊື່ຜູ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍໄປຮດໃຫ້ໄວຍາວຈກອນໄປນຳເຂົ້າສູ່ຈາກບ້ານນັ້ນມາທຸງຕົ້ມສັນເຖິດ ຂະນ້ອຍ” ພິກສຸທັງຫລາຍຂໍໃຫ້ເອົາບໍ່ຮູ້ຂາດນັ້ນແລກປ່ຽນເພສັດຊ່ອງແລ້ວບໍ່ຮູ້ໄຟຄ ສູນາຄົມນັ້ນຊາບເຂົ້າ ຈຶ່ງຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຶ່ງໃຫ້ເອົາບໍ່ຮູ້ຂາດທີ່ເຂົາຖວາຍ ເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງທີ່ເຂົາບໍ່ຮູ້ຈາດແກ່ພິກສຸນີຈຳນວນ ຫລາຍ ທີ່ຂອມາເອງ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນລະ” ພິກສຸທັງຫລາຍໄດ້ຍິນສູນາຄົມນັ້ນຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ກັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະ ນາ ວ່າ “ຈຶ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຶ່ງໃຫ້ເອົາບໍ່ຮູ້ຂາດທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງທີ່ເຂົາບໍ່ຮູ້ຈາດແກ່ພິກສຸນີຈຳນວນຫລາຍ ທີ່ຂອມາເອງ ແລກປ່ຽນຂອງ ຢ່າງອື່ນລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍເພາະເຮື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີໃຫ້ເອົາບໍ່ຮູ້ຂາດທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍ່ຮູ້ຈາດແກ່ພິກສຸນີຈຳນວນຫລາຍ ທີ່ຂອມາເອງ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈຶ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຶ່ງໃຫ້ເອົາບໍ່ຮູ້ຂາດທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍ່ຮູ້ຈາດແກ່ພິກສຸນີຈຳນວນຫລາຍທີ່ຂອມາເອງ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ທຳຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໗໗໔] ກໍພິກສຸນີໃດໃຫ້ເອົາບໍ່ຮູ້ຂາດທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍ່ຮູ້ຈາດແກ່ພິກສຸນີຈຳນວນຫລາຍ ທີ່ຂອມາເອງ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບິຕິນິສູສັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີທາລາຍຮູບ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໗໗໕] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ເອົາບໍລິຂາດທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ຄື ຂອງທີ່ທາຍົກຖວາຍເປັນມູນຄ່າປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ

ຄຳວ່າ ທີ່ເຂົາບໍລິຈາດແກ່ພິກສຸນີຈຳນວນຫລາຍ ຄື ທີ່ເຂົາບໍລິຈາດເພື່ອປໂຍດແກ່ຄນະ ບໍ່ແມ່ນ ແກ່ສົງຂໍ້ ບໍ່ແມ່ນແກ່ບຸຄຄົນ

ຄຳວ່າ ທີ່ຂໍມາເອງ ຄື ຂໍມາແລ້ວເອງ

ຄຳວ່າ ໃຫ້ . . . ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຄວາມວ່າ ໃຫ້ແລກປ່ຽນເປັນປັຈຈັຍຢ່າງອື່ນນອກຈາກທີ່ ເຂົາຖວາຍເຈາະຈົງໄວ້ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະໃນຂນະທີ່ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງນັ້ນເປັນນິສັສັດຄີຍ໌ເພາະ ໄດ້ມາ ຄືເປັນຂອງຈຳຕ້ອງສູລະແກ່ສົງຂໍ້ ແກ່ຄນະ ຫລືແກ່ພິກສຸນີຮູບດຽວ

ພິກສຸທັງຫລາຍ ພິກສຸນີຄວນສູລະຂອງທີ່ເປັນນິສັສັດຄີຍ໌ຢ່າງນີ້

ວິທີສູລະທີ່ເປັນນິສັສັດຄີຍ໌

ສູລະແກ່ສົງຂໍ້

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປທາສົງຂໍ້ ທີ່ມອຸຕຕາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕົນພິກສຸນີຜູ້ແກ່ພັນສາ ນັ່ງຄູ່ເຂົາ ປະນົມມື ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂອງນີ້ຂະນ້ອຍໃຫ້ເອົາບໍລິຂາດທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍລິຈາດແກ່ພິກສຸນີຈຳນວນຫລາຍ ທີ່ຂໍມາເອງ ແລກປ່ຽນມາ ເປັນນິສັສັດຄີຍ໌ ຂະນ້ອຍຂໍສູລະຂອງນີ້ແກ່ສົງຂໍ້” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະ ແດງອາບັຕິ ພິກສຸນີຜູ້ສູລາດສູາມາດຄວນຮັບອາບັຕິ ຄວນຄືນຂອງ ທີ່ທ່ານສູລະໃຫ້ດ້ວຍຍັຕຕິກັມ ວາຈາວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍ້ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຂອງນີ້ຂອງພິກສຸນີຊື່ນີ້ເປັນນິສັສັດຄີຍ໌ ທ່ານສູລະ ແກ່ສົງຂໍ້ ຖ້າສົງຂໍ້ພ້ອມກັນແລ້ວຄວນຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊື່ນີ້”

ສູລະແກ່ຄນະ

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປທາພິກສຸນີທາລາຍຮູບ ທີ່ມອຸຕຕາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງຂາບຕົນພິກສຸນີຜູ້

ແກ່ພັນສາ ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມື ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຯລຯ ຂະນ້ອຍຂໍສູລະຂອງນີ້ແກ່
ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕີ “ຯລຯ ຄວນຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊື່ນີ້”

ສູລະແກ່ບຸດຄົລ

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ ຫົ່ມອຸຕຕຣາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມື
ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຯລຯ ຂະນ້ອຍຂໍສູລະຂອງນີ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະແດງ
ອາບັຕີ ຯລຯ “ຂະນ້ອຍຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ”

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຸສັຄຄິຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສຸກຂາບິດທິ ໙ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ບິທພາຊຸນິຍ໌

ຕິກນິສຸສັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌

[ກຸງ໖] ຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໄຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍ
ເພື່ອປໄຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນຕ້ອງອາບັຕິນິສຸສັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌
ຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໄຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງ
ອາບັຕິນິສຸສັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌

ຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໄຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປ
ໄຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຸສັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌
ພິກສຸນີໄດ້ຂອງທີ່ສູລະແລ້ວຄືນມາຄວນຮວມກັບປັຈຈັຍທີ່ເຂົາຖວາຍໄວ້

ທຸກທຸກກະຕູະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໄຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍ
ເພື່ອປໄຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໄຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໄຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍ
ເພື່ອປໄຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕີ ຄື

[໗໗໗] ໑. ພິກສຸນີນຳກັບປິຍພັນທ໌ທີ່ເຫລືອໄປໃຊ້ເພື່ອປໂຍດຢ່າງອື່ນ

໒. ພິກສຸນີຂໍອນຸຍາດເຈົ້າຂອງກ່ອນຈຶ່ງນຳໄປໃຊ້ເພື່ອປະໂຍຊຸຢ່າງອື່ນ

໓. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໔. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສີກຂາບົດທີ ໙ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຸສັຄຄິຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສີກຂາບົດທີ ໑໐ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໑. ປັຕຕວັຄ

ສີກຂາບົດທີ ໑໐

ວ່າດ້ວຍກາຣແລກປ່ຽນບໍຣິຂາຣທີ່ເຂົາຖວາຍແກ່ບຸຄຄົລ

ເຣື້ອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໗໗໗] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ
ບຶກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາເປັນພບຸສູຕ ເປັນນັກເວົ້າ ເກັ່ງກ້າ ສາ
ມາດກ່າວຫຼັມມິກຖາ ຄົນຈຳນວນຫລາຍເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຖຸລະນັນທານັ້ນ ສຸມັຍນັ້ນ ບໍຣິເວນທີ່ຢູ່
ຂອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາເປ່ເຜ ຊາວບ້ານໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີຖຸລະນັນທາດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ເພາະ
ເຫຕຸໃດບໍຣິເວນທີ່ຢູ່ຂອງທ່ານຈຶ່ງເປ່ເຜລະ” ນາງຕອບວ່າ “ເພາະບໍ່ມີທາຍົກ ຜູ້ກໍ່ສ້າງສັອມແປງກໍບໍ່
ມີ” ຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງຮວບຮວມບໍຣິຂາຣທີ່ເຂົາໃຫ້ດ້ວຍຄວາມພໍໃຈເປັນຄ່າບູຮານບໍຣິເວນຖວາຍ
ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ແຕ່ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຂໍໃຫ້ເອົາບໍຣິຂາຣນັ້ນແລກປ່ຽນເພສັຊເອງແລ້ວບໍຣິ
ໄພຄພວກຊາວບ້ານຊາບເຣື້ອງເຂົ້າ ຈຶ່ງຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນ
ທາຈຶ່ງໃຫ້ເອົາບໍຣິຂາຣທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງ
ທີ່ເຂົາບໍຣິຈາຄແກ່ບຸຄຄົລ ທີ່ຂອມາເອງ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້

ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈຶ່ງໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາໃຫ້ເອົາບໍຣິຂາຣທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸບົສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍຣິຈາຄແກ່ບຸຄຄົລທີ່ຂອນາເອງ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ແມ່ນແທ້ບໍ” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຈຶ່ງໃຫ້ເອົາບໍຣິຂາຣທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸບົສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍຣິຈາຄແກ່ບຸຄຄົລ ທີ່ຂອນາເອງ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນ ບລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນັ້ນ

ພຣະບັນຍັດ

[ກຸກຸລ] ກໍພິກສຸນິໃດໃຫ້ເອົາບໍຣິຂາຣທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸບົສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍຣິຈາຄແກ່ບຸຄຄົລ ທີ່ຂອນາເອງ ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບຖິນີສູ່ສັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[ກຸກຸ໐] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ເອົາບໍຣິຂາຣທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸບົສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ຄື ຂອງທີ່ທາຍົກຖວາຍເປັນມູລຄຳປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ

ຄຳວ່າ ທີ່ເຂົາບໍຣິຈາຄແກ່ບຸຄຄົລ ຄື ທີ່ເຂົາບໍຣິຈາຄເພື່ອປໂຍດແກ່ບຸຄຄົລ ບໍ່ແມ່ນແກ່ສົງຂໍ ບໍ່ແມ່ນແກ່ຄນະ

ຄຳວ່າ ທີ່ຂອນາເອງ ຄື ຂອນາແລ້ວເອງ

ຄຳວ່າ ໃຫ້ . . . ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຄວາມວ່າ ໃຫ້ແລກປ່ຽນປັຈຈັຍຢ່າງອື່ນນອກຈາກທີ່ເຂົາ
ຖວາຍເຈາະຈົງໄວ້ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະໃນຂນະທີ່ໃຫ້ແລກປ່ຽນ ຂອງນັ້ນເປັນນິສຸສັດຄືຍເພາະ
ໄດ້ມາ ຄືເປັນຂອງຈຳຕ້ອງສູ້ລະແກ່ສົງຂໍ້ ແກ່ຄນະ ຫລືແກ່ພິກສຸນີຮູບດຽວ
ພິກສຸທັງຫລາຍ ພິກສຸນີຄວນສູ້ລະຂອງທີ່ເປັນນິສຸສັດຄືຍຢ່າງນີ້

ວິທີສູ້ລະຂອງທີ່ເປັນນິສຸສັດຄືຍ

ສູ້ລະແກ່ສົງຂໍ້

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາສົງຂໍ້ ທີ່ມອຸຕຕາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕົນພິກສຸນີຜູ້ແກ່ພັນສາ
ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມື ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂອງນີ້ຂະນ້ອຍໃຫ້ເອົາບໍຣິຈາຄທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປ
ໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາຖວາຍອຸທິສຂອງຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ເຂົາບໍຣິຈາຄແກ່ບຸຄຄົລທີ່ຂໍມາເອງ ແລກ
ປ່ຽນມາ ເປັນນິສຸສັດຄືຍ ຂະນ້ອຍຂໍສູ້ລະຂອງນີ້ແກ່ສົງຂໍ້” ຄັນສູ້ລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕິ
ພິກສຸນີຜູ້ສຸລາດສາມາດຄວນຮັບອາບັຕິ ຄວນຄືນຂອງທີ່ທ່ານສູ້ລະໃຫ້ດ້ວຍຍັຕຕິກັນວາຈາວ່າ “ແມ່
ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍ້ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຂອງນີ້ຂອງພິກສຸນີຊື່ນີ້ເປັນນິສຸສັດຄືຍ ທ່ານສູ້ລະແກ່ສົງຂໍ້ ຖ້າສົງຂໍ້
ພ້ອມກັນແລ້ວຄວນຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊື່ນີ້”

ສູ້ລະແກ່ຄນະພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ທີ່ມອຸຕຕາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງຂາບ
ຕົນພິກສຸນີຜູ້ແກ່ພັນສາ ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມື ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຯລຯ ຂະນ້ອຍຂໍ
ສູ້ລະຂອງນີ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ” ຄັນສູ້ລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕິ “ຯລຯ
ຄວນຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊື່ນີ້”

ສູ້ລະແກ່ບຸຄຄົລ

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ ທີ່ມອຸຕຕາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມື
ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຯລຯ ຂະນ້ອຍຂໍສູ້ລະຂອງນີ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ” ຄັນສູ້ລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕິ
ຯລຯ “ຂະນ້ອຍຄືນຂອງນີ້ໃຫ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ”

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຸສັດຄືຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໑໐ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ

ບົທພາຊນິຍ໌

ຕິກນິສຊັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌

[ກຸງ໑] ຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍ
ເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບຕິນິສຊັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌
ຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງ
ອາບຕິນິສຊັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌
ຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປ
ໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ໃຫ້ແລກປ່ຽນຂອງອື່ນ ຕ້ອງອາບຕິນິສຊັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌
ພິກສຸນີໄດ້ຂອງທີ່ສູລະແລ້ວຄືນມາຄວນຮວມກັບປັຈຈັຍທີ່ເຂົາຖວາຍໄວ້ເດີມ

ທຸກທຸກກະຕະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍ
ເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ
ບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ
ບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນຂອງທີ່ເຂົາຖວາຍ
ເພື່ອປໂຍດແກ່ປັຈຈັຍຢ່າງນຶ່ງ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕ່ຳໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

- [ກຸງ໒] ໑. ພິກສຸນີນຳກັບປິຍພັນທ໌ທີ່ເຫລືອໄປໃຊ້ເພື່ອປໂຍດຢ່າງອື່ນ
໒. ພິກສຸນີຂ່ອນຸຍາຕເຈົ້າຂອງກ່ອນຈຶ່ງນຳໄປໃຊ້ເພື່ອປໂຍດຢ່າງອື່ນ
໓. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ
໔. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ
໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສິກຂາບົດທີ ໑໐ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໓. ນິສຊັຄຄິຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໑໑ ນິທານ ວັຕຖຸ

໑. ປັຕຕວັຄ

ສຶກຂາບິດທິ ໑໑

ວ່າດ້ວຍກາຣຂໍຜ້າຫົ່ມທານາໃນຣະດູທານາວ

ເຣື້ອງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ

[ກຸງໄມ] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາເປັນພາສຸຕ ເປັນນັກເວົ້າ ແກ້ງກ້າ ສາມາດກ່າວທຸ່ມນິກາຖາ ສຸມັຍນັ້ນໃນຣະດູທານາວ ພຣະເຈົ້າປະສານທິໂກສິລຊົງຜ້າກັມພິລຣາຄາແພງເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນິຖຸລະນັນທາເຖິງທີ່ຢູ່ ຊົງອະພິວາທແລ້ວປະທັບນັ່ງນະທີ່ສົມຄວນ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຊື້ແຈງໃຫ້ພຣະເຈົ້າປະສານທິໂກສິລຜູ້ປະທັບນັ່ງ ນະທີ່ສົມຄວນເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ປຸກໃຈໃຫ້ອາຈຫານແກ້ງກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສູດຊື່ນເບີກບານດ້ວຍທຸ່ມນິກາຖາ ລຳດັບນັ້ນ ພຣະເຈົ້າປະສານທິໂກສິລຜູ້ຊົງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຊື້ແຈງໃຫ້ເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ປຸກໃຈໃຫ້ອາຈຫານແກ້ງກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສູດຊື່ນເບີກບານດ້ວຍທຸ່ມນິກາຖາແລ້ວ ໄດ້ຕຣັສກັບພິກສຸນິຖຸລະນັນທາດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທ່ານຕ້ອງກາຣສິ່ງໃດກໍໄປຮັດໄດ້ ບອກເຖີດ” ພິກສຸນິຖຸລະນັນທານັ້ນທູລວ່າ “ຂໍຖວາຍພຣະພອນ ຖ້າພຣະອົງຄົ້ນພຣະອາຊປະສົງຄ໌ຈະພຣະອາຊທານ ກໍຂໍໄດ້ໄປຮັດພຣະອາຊທານຜ້າກັມພິລຣານີ້ເຖີດ” ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າປະສານທິໂກສິລຖວາຍຜ້າກັມພິລຣານັ້ນແກ່ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ ສູ່ເດັຈຈຸກຈາກທີ່ປະທັບນັ່ງຊົງອະພິວາທພິກສຸນິຖຸລະນັນທາແລ້ວທຳປະທັບສິນ(ວຽນໄປທາງຂວາ)ສູ່ເດັຈຈາກໄປ ພວກຊາວບ້ານຕຳຫນີ ປະນາມໂພນທະນາວ່າ “ພວກພິກສຸນິເປັນຄົນມັກມາກບໍ່ສັ້ນໂດດ ຈິ່ງໃດຈິ່ງອອກປາກທູລຂໍຜ້າກັມພິລຈາກພຣະອາຊາລະ” ພິກສຸນິທັງຫລາຍໄດ້ຍິນພວກຊາວບ້ານຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນ ທະນາ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈິ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈິ່ງອອກປາກທູລຂໍຜ້າກັມພິລຈາກພຣະອາຊາລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈິ່ງໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື້ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດຖຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ

ອອກປາກບູລຸຂໍຜ້າກັນພິລຈາກພຣະຣາຊາ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸບັງຫລາຍບູລຸຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຊ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວວ່າ “ບລະ ພິກສຸບັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນິຖຸລລັນນທາຈົ່ງອອກປາກບູລຸຂໍຜ້າກັນພິລຈາກພຣະຣາຊາລະ ພິກສຸບັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ມີໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍບລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸບັງຫລາຍຍກສີຂາບທັນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[ກຸງ໔] ກໍພິກສຸນີເລື່ອຈະຂໍຜ້າຫົ່ມຫນາ ຄວນຂໍໄດ້ພຽງຣາຄາ ໔ ກັງສະ໑ ເປັນຢ່າງມາກ ຖ້າຂໍເກີນກວ່ານັ້ນ ຕ້ອງອາບຕີນິສຸສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໒

ເຮືອງພິກສຸນິຖຸລລະນັນທາ ຈົບ

ສີກຂາບທວີພຸງຄໍ

[ກຸງ໕] ທີ່ຊື່ວ່າ ຜ້າຫົ່ມຫນາ ໄດ້ແກ່ ຜ້າຫົ່ມຊຸນິດນຶ່ງທີ່ໃຊ້ຫົ່ມໃນຣະດູຫນາວມໍ

ຄຳວ່າ ເລື່ອຈະຂໍ ຄື ເລື່ອຈະອອກປາກຂໍ

ຄຳວ່າ ຄວນຂໍໄດ້ພຽງຣາຄາ ໔ ກັງສະ ຄື ຄວນຂໍຜ້າທີ່ມີຣາຄາ ໑໖ ກຫາປນະໄດ້

ຄຳວ່າ ຖ້າຂໍເກີນກວ່ານັ້ນ ຄວາມວ່າ ພິກສຸນີອອກປາກຂໍຜ້າຣາຄາເກີນກວ່ານັ້ນ ຕ້ອງອາບຕີທຸກກະຕະໃນຂນະທີ່ຂໍຜ້ານັ້ນເປັນນິສຸສັຄຄີຍເພາະໄດ້ມາ ຄື ເປັນຂອງຈຳຕ້ອງສູລະແກ່ສົງຂໍ້ ແກ່ຄນະຫລືແກ່ພິກສຸນີຮູບດຽວ

ພິກສຸບັງຫລາຍ ພິກສຸນີຄວນສູລະຜ້າທີ່ເປັນນິສຸສັຄຄີຍຢ່າງນີ້

ໝາຍເຫດ :

໑ ໑ ກັງສະ ເທົ່າກັບ ໔ ກຫາປນະ, ໔ ກັງສະ ຈຶ່ງເທົ່າກັບ (໔x໔) ໑໖ ກຫາປນະ (ກົງຂາ. ອ. ໓໖໒)

໒ ຫມາຍຄວາມວ່າ ພິກສຸນີຂໍຈາກຄົນອື່ນ ຕ້ອງອາບຕີນິສຸສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ ແຕ່ຖ້າຂໍຈາກສຸຫທຸຣຣມິກ ຍາຕແລະຄົນປວາຣນາ ແມ່ນຈະຣາຄາເກີນ ໔ ກັງສະ ກໍບໍ່ຕ້ອງອາບຕີ (ກົງຂາ. ອ. ໓໖໒)

໓ ຫມາຍເຖິງຜ້າຫົ່ມເນື້ອຫນາສຳລັບຫົ່ມໃນຣະດູຫນາວ (ສີຕກາເລ ຫົ ມນຸສີສາ ຖູລປາວຸຣນໍ ປາ
ຣຸປນິຕິ -ປາຈິຕິຍາຫົ-ໂຍຊຸນາ ກຸກູ໔/໑໕ກູ ມ.)

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຸສັຄຄິຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສີກຂາບິດຫົ ໑໑ ບິທພາ
ຊຸນິຍ໌**

ວິທີສູລະຜ້າຫົ່ມທີ່ເປັນນິສຸສັຄຄິຍ໌

ສູລະແກ່ສົງຂ໌

ພິກສຸນິຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາສົງຂ໌ ຫົ່ມອຸຕຕາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕີນພິກສຸນິຜູ້ແກ່ພັນສາ
ນຶ່ງຄູເຂົ້າ ປະນົມນິ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຜ້າຫົ່ມຫນາຜົນນີ້ຣາຄາເກີນ ໔ ກັງສະຂະນ້ອຍຂອນາ
ເປັນນິສຸສັຄຄິຍ໌ ຂະນ້ອຍຂໍສູລະຜ້າຫົ່ມຫນາຜົນນີ້ແກ່ສົງຂ໌” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະແດງ
ອາບັຕິພິກສຸນິຜູ້ສູລາດສາມາດຄວນຮັບອາບັຕິ ຄວນຄືນຜ້າຫົ່ມຫນາທີ່ທ່ານສູລະໃຫ້
ດ້ວຍຍັຕຕິກັມວາຈາວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂ໌ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຜ້າຫົ່ມຫນາຜົນນີ້ຂອງພິກສຸຊີນີ້ ເປັນນິສຸ
ສັຄຄິຍ໌ທ່ານສູລະແກ່ສົງຂ໌ ຖ້າສົງຂ໌ພ້ອມກັນແລ້ວຄວນຄືນຜ້າຫົ່ມຫນາຜົນນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນິຊີນີ້”

ສູລະແກ່ຄນະ

ພິກສຸນິຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນິຫລາຍຮູບ ຫົ່ມອຸຕຕາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕີນພິກສຸນິ
ຜູ້ແກ່ພັນສາ ນຶ່ງຄູເຂົ້າ ປະນົມນິ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຯລະ ຂະນ້ອຍຂໍສູລະຜ້າຫົ່ມຫ
ນາຜົນນີ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕິ “ຯລະ ຄວນຄືນຜ້າຫົ່ມຫນາຜົນນີ້
ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນິຊີນີ້”

ສູລະແກ່ບຸຄຄິລ

ພິກສຸນິຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນິຮູບນຶ່ງ ຫົ່ມອຸຕຕາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງນຶ່ງຄູເຂົ້າ ປະນົມນິ
ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຯລະ ຂະນ້ອຍຂໍສູລະຜ້າຫົ່ມຫນາຜົນນີ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະ
ແດງອາບັຕິ ຯລະ “ຂະນ້ອຍຄືນຜ້າຫົ່ມຫນາຜົນນີ້ໃຫ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ”

ບິທພາຊຸນິຍ໌

ຕິກນິສຊັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌

[ກຸງຝ] ຜ້າຫົ່ມຫນາຣາຄາເກີນ ໔ ກັງສະ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເກີນ ຂໍ ຕ້ອງອາບຕິນິສຊັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌

ຜ້າຫົ່ມຫນາຣາຄາເກີນ ໔ ກັງສະ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຂໍ ຕ້ອງອາບຕິນິສຊັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌

ຜ້າຫົ່ມຫນາຣາຄາເກີນ ໔ ກັງສະ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າມີຣາຄາຫນ້ອຍກວ່າ ຂໍ ຕ້ອງອາບຕິນິສຊັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌

ທຸກທຸກກະຕະ

ຜ້າຫົ່ມຫນາຣາຄາຫນ້ອຍກວ່າ ໔ ກັງສະ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເກີນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ຜ້າຫົ່ມຫນາຣາຄາຫນ້ອຍກວ່າ ໔ ກັງສະ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ຜ້າຫົ່ມຫນາຣາຄາຫນ້ອຍກວ່າ ໔ ກັງສະ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຫນ້ອຍກວ່າ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[ກຸງກຸ] ໑. ພິກສຸນີຂໍຜ້າຫົ່ມຫນາຣາຄາ ໔ ກັງສະເປັນຢ່າງຫລາຍ

໒. ພິກສຸນີຂໍຜ້າຫົ່ມຫນາຣາຄາຫນ້ອຍກວ່າ ໔ ກັງສະ

໓. ພິກສຸນີຂໍຈາກຍາຕ

໔. ພິກສຸນີຂໍຈາກຄົນປວາຣນາ

໕. ພິກສຸນີຂໍເພື່ອປໂຍດແກ່ຜູ້ອື່ນ

໖. ພິກສຸນີຊື້ມາດ້ວຍຊຸ້ພຍ໌ຂອງຕົນ

໗. ພິກສຸນີຈ່າຍຜ້າຣາຄາຖືກ ແຕ່ບາຍົກຜູ້ຕ້ອງກາຣໃຫ້ຈ່າຍຜ້າຣາຄາແພງ

໘. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໙. ພິກສຸນີຕັ້ນບັນຍັດ

ສູິກຂາປິດທີ ໑໑ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊຽຣ໌ [໓. ນິສຊັຄຄິຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສູິກຂາປິດທີ ໑໒ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໑. ປັຕຕວັຄ

ສູິກຂາປິດທິ ໑໒

ວ່າດ້ວຍກາຣຂໍຜ້າຫໍ່ມບາງໃນຣະດູຮ້ອນ

ເຣື່ອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[ກຸກຸກຸ] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫຼືກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາເປັນພຸດສຸຕ ເປັນນັກເວົ້າ ແກ້ງກ້າ ສາມາດກ່າວຫຼັມມິກຖາ ສຸມັຍນັ້ນໃນຣະດູຮ້ອນ ພຣະເຈົ້າປະສານທິໂກສິລຊົງຜ້າເປືອກໄມ້ອາຄາແພງ ເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຖຸລະນັນທາເຖິງທີ່ຢູ່ ຊົງອະພິວາທແລ້ວປະທັບນັ່ງ ນະທີ່ສົມຄວນ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຊື້ແຈງໃຫ້ພຣະເຈົ້າປະສານທິໂກສິລຜູ້ປະທັບນັ່ງນະທີ່ສົມຄວນໃຫ້ເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ປຸກໃຈໃຫ້ອາຈຫານແກ້ງກ້າປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສູິດຊື່ນເບີກບານດ້ວຍຫຼັມມິກຖາ ລຳດັບນັ້ນ ພຣະເຈົ້າປະສານທິໂກສິລຜູ້ຊົງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຊື້ແຈງໃຫ້ເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ປຸກໃຈໃຫ້ອາຈຫານແກ້ງກ້າປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສູິດຊື່ນເບີກບານດ້ວຍຫຼັມມິກຖາແລ້ວ ໄດ້ຕັດສິນກັບພິກສຸນີຖຸລະນັນທາດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານຕ້ອງກາຣສິ່ງໃດກໍໄປຮດໄດ້ບອກເຖິດ” ພິກສຸນີຖຸລະນັນທານັ້ນບູລວ່າ “ຂໍຖວາຍພຣະພອນ ຖ້າພຣະອົງຄໍ້ມີພຣະອາຊປະສົງຄໍ້ຈະພຣະອາຊທານ ກໍຂໍໄດ້ໄປຮດພຣະອາຊທານຜ້າເປືອກໄມ້ຜົນນີ້ເຖິດ” ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າປະສານທິໂກສິລຖວາຍຜ້າເປືອກໄມ້ຜົນນັ້ນແກ່ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາສູ່ເດັຈລຸກຈາກທີ່ປະທັບນັ່ງແລ້ວຊົງອະພິວາທພິກສຸນີຖຸລະນັນທາແລ້ວ ທຳປຣະທັກສິນ(ວງນໄປທາງຂວາ)ສູ່ເດັຈຈາກໄປພວກຊາວບ້ານ ຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ພວກພິກສຸນີເປັນຄົນມັກມາກບໍ່ສູິນໂດດ ຈົ່ງໃດຈົ່ງອອກປາກທູລຂໍຜ້າເປືອກໄມ້ຈາກພຣະອາຊາລະ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນພວກຊາວບ້ານຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈົ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາ ຈົ່ງອອກປາກທູລຂໍຜ້າເປືອກໄມ້ຈາກພຣະອາຊາລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈຶ່ງໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍບັນຍັດສູິກຂາປິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ

ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາອອກປາກທູລຂໍຜ້າເປືອກໄມ້ຈາກ
ພຣະຣາຊາ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຈົ່ງອອກປາກ
ທູລຂໍຜ້າເປືອກໄມ້ຈາກພຣະຣາຊາລະ ພິກສຸທັງຫລາຍກາຣະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່
ເຫລື່ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື່ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື່ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື່ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ
ບລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບທັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[ກຸກູລ] ກໍພິກສຸນິເພື່ອຈະຂໍຜ້າຫົ່ມບາງ ຄວນຂໍໄດ້ພຽງຣາຄາ ໒ ກັງສະເຄິ່ງເປັນຢ່າງຫລາຍ ຖ້າຂໍ
ເກີນກວ່ານັ້ນ ຕ້ອງອາບຕີນິສຸສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌

ເລື່ອງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບທວີພັງຄ໌

[ກຸລ໐] ທີ່ຊື່ວ່າ ຜ້າຫົ່ມບາງ ໄດ້ແກ່ ຜ້າຫົ່ມຊຸນິດນຶ່ງທີ່ໃຊ້ໃນຣະດູຮ້ອນ໑

ຄຳວ່າ ເພື່ອຈະຂໍ ຄື ເພື່ອຈະອອກປາກຂໍ

ຄຳວ່າ ຄວນຂໍໄດ້ພຽງຣາຄາ ໒ ກັງສະເຄິ່ງເປັນຢ່າງຫລາຍ ຄື ຄວນຂໍຜ້າມີຣາຄາ ໑໐ ກຫາປນະ
ໄດ້

ໝາຍເຫດ :

໑ ໝາຍເຖິງຜ້າຫົ່ມເນື້ອບາງສຳລັບຫົ່ມໃນຣະດູຮ້ອນ (ອຸນິທກາເລ ຫຼື ມນຸສີສາ ສຸຂຸມປາວຸອນ
ປາຣຸປນິຕິ -ປາຈິຕິຍາຫິ-ໂຍຊຸນາ ກຸກູລ/໑໕໗ ມ.)

ຄຳວ່າ ຖ້າຂໍເກີນກວ່ານັ້ນ ຄວາມວ່າ ພິກສຸນິອອກປາກຂໍຜ້າຣາຄາເກີນກວ່ານັ້ນ ຕ້ອງອາບຕີທຸກກະຕະ
ໃນຂນະທີ່ຂໍ ຜ້ານັ້ນເປັນນິສຸສັຄຄີຍໄດ້ມາ ຄືເປັນຂອງຈຳຕ້ອງສຸລະແກ່ສົງຂໍ້ ແກ່ຄນະຫລືແກ່
ພິກສຸນິຮູບດຽວ ພິກສຸທັງຫລາຍ ພິກສຸນິຄວນສຸລະຜ້າຫົ່ມບາງທີ່ເປັນນິສຸສັຄຄີຍຢ່າງນີ້

ວິທີສຸລະຜ້າຫົ່ມທີ່ເປັນນິສຸສັຄຄີຍ໌

ສູລະແກ່ສົງຂໍ້

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາສົງຂໍ້ ຫົ່ມອຸຕຕຣາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕົນພິກສຸນີຜູ້ແກ່ພັນສາ ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຜ້າຫົ່ມບາງຜົນນີ້ຣາຄາເກີນ ໒ ກັງສະເຄິ່ງ ຂະນ້ອຍຂໍ ມາ ເປັນນິສຸສັຄຄີຍ໌ ຂະນ້ອຍຂໍສູລະຜ້າຫົ່ມບາງຜົນນີ້ແກ່ສົງຂໍ” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕິ ພິກສຸນີຜູ້ສູລາດສາມາດຄວນຮັບອາບັຕິ ຄວນຄືນຜ້າຫົ່ມບາງທີ່ທ່ານສູລະໃຫ້ດ້ວຍຍັຕຕິກັມວາຈາ ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຜ້າຫົ່ມບາງຜົນນີ້ຂອງພິກສຸນີຊື່ນີ້ເປັນນິສຸສັຄຄີຍ໌ທ່ານສູລະແກ່ສົງຂໍ ຖ້າສົງຂໍພ້ອມກັນແລ້ວຄວນຄືນຜ້າຫົ່ມບາງຜົນນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊື່ນີ້”

ສູລະແກ່ຄນະພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີທລາຍຮູບ ຫົ່ມອຸຕຕຣາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງຂາບ ຕົນພິກສຸນີຜູ້ແກ່ພັນສາ ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງທລາຍ ຯລຯ ຂະນ້ອຍຂໍ ສູລະຜ້າຫົ່ມບາງຜົນນີ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າທັງທລາຍ” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕິ “ຯລຯ ຄວນຄືນຜ້າຫົ່ມບາງຜົນນີ້ໃຫ້ແກ່ພິກສຸນີຊື່ນີ້”

ສູລະແກ່ບຸຄຄິລ

ພິກສຸນີຮູບນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ ຫົ່ມອຸຕຕຣາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຯລຯ ຂະນ້ອຍຂໍສູລະຜ້າຫົ່ມບາງຜົນນີ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ” ຄັນສູລະແລ້ວຄວນສະແດງອາບັຕິ ຯລຯ “ຂະນ້ອຍຄືນຜ້າຫົ່ມບາງຜົນນີ້ໃຫ້ແກ່ແມ່ເຈົ້າ”

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໓. ນິສຸສັຄຄີຍກັນທ໌] ໑. ປັຕຕວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໑໒ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ບົທພາຊນິຍ໌

ຕິກນິສຸສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌

[໗໙໑] ຜ້າຫົ່ມບາງຣາຄາເກີນ ໒ ກັງສະເຄິ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເກີນ ຂໍ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຸສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌

ຜ້າຫົ່ມບາງຣາຄາເກີນ ໒ ກັງສະເຄິ່ງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຂໍ ຕ້ອງອາບັຕິນິສຸສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌

ຜ້າຫົ່ມບາງຮາຄາເກີນ ໒ ກັງສະເຄິ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຫນ້ອຍກວ່າ ຂໍ ຕ້ອງອາບຕີນີສູ້ສັຄຄີຍ
ປາຈິຕຕິຍ໌

ບຸກບຸກກະຕະ

ຜ້າຫົ່ມບາງຮາຄາຫນ້ອຍກວ່າ ໒ ກັງສະເຄິ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເກີນ ຕ້ອງອາບຕີບຸກກະຕະ

ຜ້າຫົ່ມບາງຮາຄາຫນ້ອຍກວ່າ ໒ ກັງສະເຄິ່ງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕີບຸກກະຕະ

ຜ້າຫົ່ມບາງຮາຄາຫນ້ອຍກວ່າ ໒ ກັງສະເຄິ່ງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຫນ້ອຍກວ່າ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕີ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕີ ຄື

[ກຸລ໒] ໑. ພິກສຸນີຂໍຜ້າຫົ່ມບາງຮາຄາ ໒ ກັງສະເຄິ່ງເປັນຢ່າງຫລາຍ

໒. ພິກສຸນີຂໍຜ້າຫົ່ມບາງຮາຄາຫນ້ອຍກວ່າ ໒ ກັງສະເຄິ່ງ

໓. ພິກສຸນີຂໍຈາກຍາຕ

໔. ພິກສຸນີຂໍຈາກຄົນປວາຣນາ

໕. ພິກສຸນີຂໍເພື່ອປໂຍດແກ່ຜູ້ອື່ນ

໖. ພິກສຸນີຊື້ມາດ້ວຍອຸພັຍຂອງຕົນ

໗. ພິກສຸນີຈ່າຍຜ້າຮາຄາຖືກຕໍ່ທາຍົກຜູ້ຕ້ອງກາຣໃຫ້ຈ່າຍຜ້າຮາຄາແພງ

໘. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໙. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສິກຂາບົດທີ ໑໒ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໓. ນິສູ້ສັຄຄີຍກັນທ໌] ບົທສຸຣຸປ

ບົທສຸຣຸປ

ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຫຼັມຄືນິສູ້ສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌ ໓໐ ສິກຂາບົທ໑ ຂ້າພະເຈົ້າຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ຂ້າ
ພະເຈົ້າຂໍຖາມແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໃນຫຼັມຄືນິສູ້ສັຄຄີຍປາຈິຕຕິຍ໌ ໓໐ ສິກຂາບົທເຫລົ່ານັ້ນວ່າ “ແມ່
ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ອິສຸດທ໌ແລ້ວຫລື” ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມເປັນຄັ້ງທີ ໒ ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ອິສຸດທ໌

ແລ້ວຫລື” ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມເປັນຄັ້ງທີ ໓ ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ອະນຸຍາດແລ້ວຫລື” ແມ່ເຈົ້າທັງ
ຫລາຍບໍ່ອະນຸຍາດແລ້ວໃນທຸນຄືນີ້ສິດຄິດປາຈິຕຕິຍ໌ ໓໐ ສິກຂາບິທ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າ
ພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິຢ່າງນີ້

ນິສັສັດຄິດກັນທັງໃນພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ນິສັສັດຄິດປາຈິຕຕິຍ໌ຂອງພິກສຸນີມີ ໓໐ ສິກຂາບິທ ໃນພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ນີ້ສະແດງສະເພາະອສາ
ທຸກຣນສິກຂາບິທ ຄື ພິກສຸສິງຂີ້ບໍ່ຕ້ອງຮັກສາພຽງ ໑໒ ສິກຂາບິທ ທີ່ເຫລືອ ໑໘ ສິກຂາບິທ ຄື

໑. ປຸນກຸນສິກຂາບິດທີ ໑ ບ່ອນຈົວອນວັດຂອງພິກສຸສິງຂີ້
໒. ອຸທໂທສິກຂາບິດທີ ໒ ບ່ອນຈົວອນວັດຂອງພິກສຸສິງຂີ້
໓. ຕຕິຍກຸນສິກຂາບິດທີ ໓ ບ່ອນຈົວອນວັດຂອງພິກສຸສິງຂີ້
໔. ອັຢຢາຕກວິຢັຕິສິກຂາບິດທີ ໔ ບ່ອນຈົວອນວັດຂອງພິກສຸສິງຂີ້
໕. ຕຕຸຕຕິສິກຂາບິດທີ ໕ ບ່ອນຈົວອນວັດຂອງພິກສຸສິງຂີ້
໖. ອຸປັກຂຕສິກຂາບິດທີ ໖ ບ່ອນຈົວອນວັດຂອງພິກສຸສິງຂີ້
໗. ທຸຕິຍອຸປັກຂຕສິກຂາບິດທີ ໗ ບ່ອນຈົວອນວັດຂອງພິກສຸສິງຂີ້
໘. ຣາຊສິກຂາບິດທີ ໑໐ ບ່ອນຈົວອນວັດຂອງພິກສຸສິງຂີ້
໙. ຣູປິຍສິກຂາບິດທີ ໙ ບ່ອນໂກສິຍວັດຂອງພິກສຸສິງຂີ້
໑໐. ຣູປິຍສັງໄວທາຣສິກຂາບິດທີ ໙ ບ່ອນໂກສິຍວັດຂອງພິກສຸສິງຂີ້
໑໑. ກຍວິກກຍສິກຂາບິດທີ ໑໐ ບ່ອນໂກສິຍວັດຂອງພິກສຸສິງຂີ້
໑໒. ອຸນປັຢຈພັນທຸນສິກຂາບິດທີ ໒ ບ່ອນປັຕຕວັດຂອງພິກສຸສິງຂີ້
໑໓. ເພສັຊຊສິກຂາບິດທີ ໓ ບ່ອນປັຕຕວັດຂອງພິກສຸສິງຂີ້
໑໔. ຈົວອນອັຈສິທນສິກຂາບິດທີ ໕ ບ່ອນປັຕຕວັດຂອງພິກສຸສິງຂີ້
໑໕. ສຸຕຕວິຢັຕຕິສິກຂາບິດທີ ໖ ບ່ອນປັຕຕວັດຂອງພິກສຸສິງຂີ້
໑໖. ມຫາປະສູກາຣສິກຂາບິດທີ ໗ ບ່ອນປັຕຕວັດຂອງພິກສຸສິງຂີ້
໑໗. ອັຈເຈກຈົວອນສິກຂາບິດທີ ໙ ບ່ອນປັຕຕວັດຂອງພິກສຸສິງຂີ້
໑໘. ປຣິນຕສິກຂາບິດທີ ໑໐ ບ່ອນປັຕຕວັດຂອງພິກສຸສິງຂີ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສູິກຂາບິດທິ ໑ ນິທານວັຕຖຸ ໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌

ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ທຸ່ມຄືປາຈິຕຕິຍ໌ ໑໖໖ ສູິກຂາບິດທິເຫລົ່ານີ້ມາເຖິງວາຣະທີ່ຈະຍົກຂຶ້ນສະແດງ
ເປັນຂັ້ງຕາມລຳດັບ

໑. ລສຸນວັຄ

ຫມວດວ່າດ້ວຍກະທຽມ

ສູິກຂາບິດທິ ໑

ວ່າດ້ວຍກາຣຂໍກະທຽມ

ເຣື້ອງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ

[ກຸລລ໌] ສູ້ມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ
ຫົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ອຸບາສູິກຄົນນຶ່ງປວາຣນາດ້ວຍກະທຽມກັບພິກສຸນິສົງຂໍໄວ້ວ່າ
“ຜູ້ຂ້າຂໍປວາຣນາແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ຕ້ອງກາຣກະທຽມ ດ້ວຍກະທຽມ” ແລະສົ່ງຄົນເຝົ້າໄຮ່ວ່າ “ຖ້າ
ພິກສຸນິທັງຫລາຍມາກໍຈົ່ງຖວາຍທ່ານໄປຮູປລະ ໒-໓ ກ່າ” ຄັ້ງນັ້ນມີມຫໍຣສຸພິນກຸງສາວັຕຖີ ກະ
ທຽມທີ່ເຂົານຳມາເກັບໄວ້ໄດ້ຫມົດລົງ ພິກສຸນິທັງຫລາຍເຂົ້າໄປຫາອຸບາສູິກນັ້ນໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ
“ພວກເຮົາຕ້ອງກາຣກະທຽມ” ອຸບາສູິກນັ້ນກ່າວວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ກະທຽມບໍ່ມີ ກະທຽມທີ່ເຂົາ
ນຳມາເກັບໄວ້ຫມົດແລ້ວ ທ່ານທັງຫລາຍໄປອດໄປທີ່ໄຮ່” ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາໄປທີ່ໄຮ່ແລ້ວໃຫ້
ນຳກະທຽມໄປເປັນຈຳນວນຫລາຍໂດຍບໍ່ຮູ້ຈັກປະມານ ຄົນເຝົ້າໄຮ່ຈຶ່ງຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາ
ວ່າ “ຈຶ່ງໃດພວກພິກສຸນິຈຶ່ງໄປທີ່ໄຮ່ແລ້ວໃຫ້ນຳກະທຽມໄປເປັນຈຳນວນຫລາຍ ໂດຍບໍ່ຮູ້ຈັກປະ
ມານລະ” ພິກສຸນິທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄົນເຝົ້າໄຮ່ຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ
ຈລະ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈຶ່ງໃຫ້ນຳກະທຽມໄປ
ເປັນຈຳນວນຫລາຍໂດຍບໍ່ຮູ້ຈັກປະມານລະ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປບອກ
ພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈຶ່ງໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປຂາບທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍບັນຍັດສູິກຂາບິດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສົ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍເພາະເຣື້ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ

ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາໃຫ້ນຳກະທຽມໄປເປັນຈຳນວນ
ຫລາຍໂດຍບໍ່ຮູ້ຈັກປະມານ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ”
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວວ່າ “ບຸຣ ພິກສຸທັງຫລາຍຈົ່ງໃດພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຈົ່ງ
ໃຫ້ນຳກະທຽມໄປເປັນຈຳນວນຫລາຍ ໂດຍບໍ່ຮູ້ຈັກປະມານລະພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້
ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ທີ່ຈົງກັບຈະເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຫລືອມໃສ່ກໍບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໄປເລີຍ ຄົນທີ່
ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວບາງພວກກໍຈະກາຍເປັນອື່ນໄປ” ຄັນຊົງຕຳຫນົວພິກສຸນິຖຸລະນັນທາໂດຍປະ
ກາຣຕ່າງໆແລ້ວ ຊົງສະແດງທັມມິກຖາແກ່ພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ເຫມາະສົມໃຫ້ຄ້ອຍຕາມກັບເຮືອງ
ນັ້ນ ຮັບສັ່ງກັບພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ເຮືອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ
ເຄີຍເປັນພຣະຍາຂອງພຣາມ໌ຄົນນຶ່ງ ມີບຸດາ ພໍ ຄົນ ຊື່ນັນທາ ນັນທະວະດີ ສຸນທຣີນັນທາ ພິກສຸ
ທັງຫລາຍ ຕໍ່ມາພຣາມ໌ນັ້ນຕາຍໄປເກີດເປັນທົງສູ່ຕົວນຶ່ງ ມີຂົນເປັນທອງຄຳລ້ວນ ທົງສູ່ນັ້ນມາ
ສູ່ລັດຂົນທອງ ຄຳ ໃຫ້ແກ່ບຸດາເຫລົ່ານັ້ນຄົນລະຂົນ ຕໍ່ມາພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຄິດວ່າ “ທົງສູ່ຕົວນີ້
ສູ່ລັດຂົນໃຫ້ ພວກເຮົາຄົນລະຂົນເທົ່ານັ້ນ” ຈຶ່ງຈັບພະຍາທົງສູ່ຫລັກຂົນຈົນຫມົດ ແຕ່ຂົນທົງອກ
ຂຶ້ນໃຫມ່ກາຍເປັນສີຂາວ ໃນຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາເສື່ອມຈາກທອງຄຳເພາະຄວາມໂລພເກີນ
ໄປ ບັດນີ້ກໍເສື່ອມຈາກກະທຽມ ໄດ້ສິ່ງໃດ ຄວຣພໍໃຈສິ່ງນັ້ນ ຄວາມໂລພເກີນໄປເປັນຄວາມຊົ່ວ
ຮ້າຍ (ເຫມືອນ) ຖຸລະນັນທາຈັບພະຍາທົງສູ່ແລ້ວເສື່ອມຈາກທອງຄຳ” ໑

ໝາຍເຫດ :

໑ ຊ. ຊາ. ໒໗/໑໓໖/໓໔

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໑ ບິທພາຊນິຍ໌

ເທື່ອນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງຕຳຫນົວພິກສຸນິຖຸລະນັນທາໂດຍປະກາຣຕ່າງໆແລ້ວຮັບສັ່ງໃຫ້
ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິດທິຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[ກຸລ໔] ກໍພິກສຸນີໃດສັນກະທຽມ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[ກຸລ໕] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ກະທຽມ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ຫມາຍເຖິງ ກະທຽມຊື່ມາຄຫຼີກະ໑

ພິກສຸນີຮັບປະເຄນດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະສັນ” ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ສັນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ທຸກໆຄຳກິນ

ບິທພາຊນີຍ໌**ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌**

[ກຸລ໖] ກະທຽມ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກະທຽມ ສັນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ກະທຽມ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ສັນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ກະທຽມ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນກະທຽມ ສັນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ໝາຍເຫດ :

໑ ຄຳວ່າ “ມາຄຫຼີກະ” ເປັນຊື່ສະເພາະຂອງກະທຽມພັນທຸ້ນີ້ ເພາະເກີດໃນແຄວ້ນມຄຫຼ ກະທຽມ ຊນິດນີ້ ນຶ່ງຕົ້ນຈະມີຫລາຍຫົວຕິດກັນເປັນພວງ ບໍ່ແມ່ນຫົວດຽວ (ວິ. ອ. ໒/ກຸລ໕/໔ກູກູ)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສຶກຂາບິດຫີ ໑ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ທຸກທຸກກະຕະ

ບໍ່ແມ່ນກະທຽມ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກະທຽມ ສັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ບໍ່ແມ່ນກະທຽມ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ສັນ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ
ບໍ່ແມ່ນກະທຽມ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນກະທຽມ ສັນ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[ກຸລກ] ໑. ພິກສຸນີສັນກະທຽມເຫລືອງ໑

໒. ພິກສຸນີສັນກະທຽມແດງ

໓. ພິກສຸນີສັນກະທຽມຂຽວ

໔. ພິກສຸນີສັນກະທຽມຕົ້ນດຽວ

໕. ພິກສຸນີສັນກະທຽມປຸງໃນແກງ

໖. ພິກສຸນີສັນກະທຽມປຸງໃນຊີ້ນ

໗. ພິກສຸນີສັນກະທຽມຈີນນ້ຳມັນ

໘. ພິກສຸນີສັນກະທຽມປຸງໃນຍຳຜັກສີດ

໙. ພິກສຸນີສັນກະທຽມປຸງໃນແກງອ່ອນ

໑໐. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໑໑. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສິກຂາປິດຫີ ໑ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ກະທຽມຊຸນິດອື່ນໆນິລັກສູນະຕ່າງຈາກກະທຽມມາຄຫຼີກະ ສະເພາະສີແລະເຍື່ອເທົ່ານັ້ນ (ວິ. ອ. ໒/ ກຸລກ/໔ກູ) ແຕ່ພຣະວິນັຍປິຕິກ ແປແລະຮຽບຮຽງຈາກ ສະບັບ “PALI TEXT SOCIETY ກ່າວ ວ່າ ຄຳວ່າ “ກະທຽມເຫລືອງ” ຫມາຍເຖິງຫົວຫອມ “ກະທຽມແດງ” ຫມາຍເຖິງຫົວຜັກກາດ “ກະທຽມຂຽວ” ຫມາຍເຖິງສູ່ມໍ່ເຫລືອງ (ດູ The Book of the Discipline Vol. III, PP ໒໔໕, PTS.)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໒ ນິທານວັຕຖຸ

໑. ລສຸນວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໒

ວ່າດ້ວຍກາຣຫລົກຂົນໃນທີ່ແຄບ

ເຣື່ອງພິກສຸນິສັພພັຄຄີຍ໌

[ກຸລກູ] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກພິກສຸນິສັພພັຄຄີຍ໌ໃຫ້ຫລົກຂົນໃນທີ່ແຄບ ເປື້ອຍກາຍ ອາບນ້ຳທ່າດຽວກັນກັບພວກຍິງແພສຍາ ໃນແມ່ນ້ຳອຈິຣວດີ ພວກຍິງແພສຍາຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິຈັ່ງໃຫ້ຫລົກຂົນໃນທີ່ແຄບເຫມືອນຍິງຄຣີຫັສຖຸຜູ້ບໍ່ອິໄພຄ ກາມລະ” ພິກສຸນິທັງຫລາຍໄດ້ຍິນພວກຍິງແພສຍາຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິສັພພັຄຄີຍ໌ຈັ່ງໃຫ້ ຫລົກຂົນໃນທີ່ແຄບລະ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ ຊາບ ພວກພິກສຸຈັ່ງໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊິງຊາບ

ຊິງປະຊຸມສົງຂໍບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນເຫຕຸ ຊິງສອບຖາມພິກສຸທັງ ຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິສັພພັຄຄີຍ໌ໃຫ້ຫລົກຂົນໃນທີ່ແຄບ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊິງຕຳຫນີ ວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິສັພພັຄຄີຍ໌ຈັ່ງໃຫ້ຫລົກຂົນໃນທີ່ແຄບລະ ພິກສຸ ທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນ ທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈັ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິທັງ ຫລາຍຍົກ ສຶກຂາບົດນີ້ຂຶ້ນສະແດງ ດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[ກຸລລ] ກໍພິກສຸນິໃດໃຫ້ຫລົກຂົນໃນທີ່ແຄບ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື່ອງພິກສຸນິສັພພັຄຄີຍ໌ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສຸກຂາປິດທິ ໒ ອນາປັຕຕິວາຣ

ສຸກຂາປິດທິວິພັງຄ໌

[໗໐໐] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທ່ານພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທ່ານພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້
ທີ່ຊື່ວ່າ ທີ່ແຄບ ຄື ຮັກແອ້ທັງ ໒ ຂ້າງ ບໍ່ອີເວນອົງຄ໌ກຳເນີດ
ຄຳວ່າ ໃຫ້ຖອນ ຄື ໃຫ້ຫລົກຂົນ ແມ່ນເສັ້ນດຽວ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ໃຫ້ຫລົກຂົນຫລາຍເສັ້ນ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໗໐໑] ໑. ພິກສຸນິຫລົກຂົນເພາະອາພາບເປັນເຫຕຸ໑

໒. ພິກສຸນິວິກົລຈິຕ

໓. ພິກສຸນິຕົນບັນຍັດ

ສຸກຂາປິດທິ ໒ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຄືເພາະເປັນຫົດ ເພາະຄັນ (ວິ. ອ. ໒/໗໐໑/໔໗໐)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສຸກຂາປິດທິ ໓ ນິທານວັຕຖຸ
໑. ລສຸນວັຄ

ສຸກຂາປິດທິ ໓

ວ່າດ້ວຍກາຣສັມຜັສູອົງຄ໌ກຳເນີດ

ເຮືອງພິກສຸນີ ໒ ຮູບ

[໗໐໒] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີ ໒ ຮູບຖືກຄວາມບໍ່ຍິນດີບິບຄັ້ນ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປສູ່ຫ້ອງ ຊັ້ນໃນແລ້ວໃຊ້ຝາມີຕິບອົງຄ໌ກຳເນີດກັນ ພິກສຸນີທັງຫລາຍພາກັນແລ່ນເຂົ້າໄປຕາມສູງນັ້ນແລ້ວ ໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີທັງ ໒ ຮູບນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງທຳມິດິມັຮ້າຍກັບຊາຍ ລະໂ ພິກສຸນີທັງສອງຕອບວ່າ “ພວກຂະນ້ອຍບໍ່ໄດ້ທຳມິດິມັຮ້າຍກັບຊາຍ” ແລ້ວເລົ່າເຮືອງນັ້ນໃຫ້ ພິກສຸນີທັງຫລາຍຊາບ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງ ໃດພິກສຸນີທັງຫລາຍຈຶ່ງໃຊ້ມີຕິບອົງຄ໌ກຳເນີດກັນລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈຶ່ງໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ ອຸ ງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສິກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸທັງຫລາຍໃຊ້ຝາມີຕິບອົງຄ໌ກຳເນີດກັນ ແມ່ນ ແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະ ເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈຶ່ງໃດພິກສຸນີທັງຫລາຍຈຶ່ງໃຊ້ຝາມີຕິບອົງຄ໌ກຳເນີດກັນ ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣເຮັດຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່

ໝາຍເຫດ :

໑ ຫມາຍເຖິງມີຄວາມສັ້ນພັນຫຼັກກັນໃນທາງຊູ່ສາວ

ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນ ຯລະ” ແລ້ວຈຶ່ງ ຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສິກຂາບິທນັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໗໐໓] ພິກສຸນີຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ເພາະໃຊ້ຝາມີຕິບອົງຄ໌ກຳເນີດ

ເຮືອງພິກສຸນີ ໒ ຮູບ ຈົບ

ສຶກຂາບົວວິພຸງຄ໌

[໗໐໔] ທີ່ຊື່ວ່າ ໃຊ້ຝາມິຕິບອົງຄ໌ກຳເນີດ ຄື ພິກສຸນີຍົນດິກາຣສັມຜັສ ໂດຍທີ່ສຸດໃຊ້ກາບບົວຕິ ທີ່ອົງຄ໌ກຳເນີດ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໗໐໕] ໑. ພິກສຸນີສັມຜັສເພາະອາພາບເປັນເຫຕຸ໑

໒. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໓ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຄືຈະບົບຝີຫລືແຜ (ວິ. ອ. ໒/໗໐໕/໔໙໐)

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໔ ນິທານວັຕຖຸ

໑. ລສຸນວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໔

ວ່າດ້ວຍການໃຊ້ທ່ອນຍາງ

ເຮືອງພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ

[໗໐໖] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນທິ ກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ອດີຕນາງສຸມັຍຂອງພຣະອາຊາໄປບວດຢູ່ໃນສຳນັກພິກສຸນີ ພິກສຸນີຮູບນຶ່ງຖືກຄວາມບໍ່ຍິນດີຍິ່ງບົບຄັ້ນ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີ(ຜູ້ເຄີຍເປັນນາງສຸມັຍ)ນັ້ນເຖິງທີ່ຢູ່ ຄັນເຖິງແລ້ວ ໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າພຣະອາຊາສຸເດັຈໄປຫາທ່ານດົນໆຄັ້ງ ທ່ານ ບົນຢູ່ໄດ້ຢ່າງໃດ” ພິກສຸນີນັ້ນຕອບວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂະນ້ອຍໃຊ້ທ່ອນຍາງ” ພິກສຸນີນັ້ນຖາມວ່າ “ແມ່ ເຈົ້າ ທ່ອນຍາງນີ້ເປັນຢ່າງໃດ” ລຳດັບນັ້ນ ພິກສຸນີຜູ້ເຄີຍເປັນນາງສຸມັຍບອກທ່ອນຍາງແກ່ພິກສຸນີ

ນັ້ນ ຕໍ່ມາພິກສຸນີນັ້ນໃຊ້ທ່ອນຍາງແລ້ວລືມລ້າງວາງຖິ້ມໄວ້ໃນທີ່ແຫ່ງນຶ່ງ ພິກສຸນີທັງຫລາຍເຫັນ ທ່ອນຍາງມີແນງວັນຕອມຈຶ່ງຖາມວ່າ “ນີ້ເປັນກາຣກະທຳຂອງໃຜ” ພິກສຸນີນັ້ນກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ນີ້ເປັນ ກາຣກະທຳຂອງຂະນ້ອຍເອງ” ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນ ທະນາ ວ່າ “ຈິ່ງໃດພິກສຸນີຈຶ່ງໃຊ້ທ່ອນຍາງລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກ ພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈຶ່ງໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງ ຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີໃຊ້ທ່ອນຍາງ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລ ຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໔ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈິ່ງໃດພິກສຸນີຈຶ່ງໃຊ້ທ່ອນຍາງລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິດທິນີ້ຂຶ້ນສະ ແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[ກູ່໐ກູ] ພິກສຸນີຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ເພາະໃຊ້ທ່ອນຍາງ

ເຮືອງພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ ຈົບ

ສຶກຂາບິດທິວິພັງຄ໌

[ກູ່໐ກູ] ທີ່ຊື່ວ່າ ທ່ອນຍາງ ໄດ້ແກ່ ສິ່ງທີ່ເຮັດດ້ວຍຍາງ ທ່ອນຍາງທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ ທ່ອນຍາງທີ່ ເຮັດດ້ວຍແປ້ງ ທ່ອນຍາງທີ່ເຮັດດ້ວຍດິນ ພິກສຸນີຍົກດິກາຣສັມຜັສໂດຍທີ່ສຸດແມ່ນສູດກົບອຸປົລ ເຂົ້າອົງຄ໌ກຳເນີດ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໗໐໙] ໑. ພິກສຸນີໃຊ້ຫ່ອນຍາງເພາະອາພາບເປັນເຫຕຸ

໒. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສິກຂາປິດທິ ໔ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສິກຂາປິດທິ ໕ ນິທານວັຕຖຸ

໑. ລສຸນວັຄ

ສິກຂາປິດທິ ໕

ວ່າດ້ວຍກາຣໃຊ້ນ້ຳຊຳຮະ

ເຣື່ອງພຣະນາງມຫາປຊາບໍດິໂຄຕມິ

[໗໑໐] ສັມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ນິໂຄຣຫຼາຣາມ ເຂຕກຸງກບິລພັສຊັດ ແຄວ້ນສັກກະ ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະນາງມຫາປຊາບໍດິໂຄຕມິເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຖິງທີ່ປະທັບ ຄັນ ເຖິງແລ້ວ ຖວາຍອະພິວາທແລ້ວຢືນໃນທີ່ໃຕ້ລົມ ຂາບທູລວ່າ “ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ມາຕຸຄາມ ກິນບໍ່ດີ” ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສສູ່ວ່າ “ພິກສຸນີທັງຫລາຍຈົ່ງໃຊ້ນ້ຳຊຳຮະທຳຄວາມ ສະອາດ” ຊົງຊີ້ແຈງໃຫ້ພຣະນາງມຫາປຊາບໍດິໂຄຕມິເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ປຸກໃຈໃຫ້ອາຈຫານເກັ່ງກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສູດຊື່ນເບີກບານດ້ວຍຫຼັມມິກຖາ ລຳດັບນັ້ນ ພຣະ ນາງມຫາປຊາບໍດິໂຄຕມິຜູ້ຊົງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊີ້ແຈງໃຫ້ເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຢາກຮັບເອົາໄປປະຕິ ບັດປຸກໃຈໃຫ້ອາຈຫານເກັ່ງກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສູດຊື່ນເບີກບານດ້ວຍຫຼັມມິກຖາແລ້ວ ຖວາຍ ອະພິວາທພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ກະທຳປຣະທັກສິນ(ວຽນໄປທາງຂວາ)ແລ້ວຈາກໄປພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກຊົງສະແດງຫຼັມມິກຖາເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຮັບສັ່ງກັບພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງ ຫລາຍ ເຮົາອນຸຍາຕໃຫ້ພິກສຸນີໃຊ້ນ້ຳຊຳຮະທຳຄວາມສະອາດໄດ້”

ເຣື່ອງພຣະນາງມຫາປຊາບໍດິໂຄຕມິ ຈົບ

ເຮືອງພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ

ສູ້ມັຍນັ້ນ ພິກສຸນີຮູບນຶ່ງຊາບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງອນຸຍາຕນ້ຳຊຳຮະທຳຄວາມສະອາດ” ຈຶ່ງໃຊ້ນ້ຳຊຳຮະທຳຄວາມສະອາດເລິກເກິນໄປ ເຮັດໃຫ້ເກີດແຜຂຶ້ນທີ່ອົງຄຳກຳເນີດຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານບອກເຮືອງນັ້ນໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຊາບ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດພິກສຸນີໃຊ້ນ້ຳຊຳຮະທຳຄວາມສະອາດເລິກເກິນໄປລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈຶ່ງໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນັ້ນເປັນຕົ້ນເຫດຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີໃຊ້ນ້ຳຊຳຮະທຳຄວາມສະອາດເລິກເກິນໄປ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈຶ່ງໃດພິກສຸນີຈຶ່ງໃຊ້ນ້ຳຊຳຮະທຳຄວາມສະອາດເລິກເກິນໄປລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບົທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໗໑໑] ກໍພິກສຸນີຜູ້ຈະໃຊ້ນ້ຳຊຳຮະທຳຄວາມສະອາດ ຄວນໃຊ້ນ້ຳຊຳຮະທຳຄວາມສະອາດເລິກພຽງ ໒ ຂ້ອງຄຸລີເປັນຢ່າງຫລາຍ ໃຫ້ເກິນກຳຫນົດນັ້ນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ ຈົບ

ສຶກຂາບົທວິພຽງຄໍ

[໗໑໒] ທີ່ຊື່ວ່າ ນ້ຳຊຳຮະທຳຄວາມສະອາດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຫມາຍເຖິງນ້ຳຊຳຮະບໍ່ອິເວນ ອົງຄຳກຳເນີດ

ຄຳວ່າ ຜູ້ຈະໃຊ້ ຄື ຜູ້ຊະລ້າງ

ຄຳວ່າ ຄວນໃຊ້ນ້ຳຊຳຮະທຳຄວາມສະອາດເລິກພຽງ ໒ ຂ້ອງຄຸລີເປັນຢ່າງຫລາຍຄືໃຊ້ນ້ຳຊຳຮະນົກພຽງ ໒ ຂໍ້ໃນ ໒ ອົງຄຸລີເປັນຢ່າງຫລາຍ

ຄຳວ່າ ໃຫ້ເກີນກຳຫນົດນັ້ນ ຄວາມວ່າ ພິກສຸນີຍິນດີກາຣສັມຜັສຸໃຫ້ລ່ວງເລີຍເຂົ້າໄປໂດຍທີ່ສຸດ
ພຽງປາຍເສັ້ນຜົມ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

**ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສຸກຂາບົດທີ ໕ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ປິທພາຊຸນິຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໗໑໓] ເກີນ ໒ ຂ້ອງຄຸລີ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເກີນ ຊຳຮະ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌
ເກີນ ໒ ຂ້ອງຄຸລີ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຊຳຮະ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌
ເກີນ ໒ ຂ້ອງຄຸລີ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຫນ້ອຍກວ່າ ຊຳຮະ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ບຸກບຸກກະຕະ

ຫນ້ອຍກວ່າ ໒ ຂ້ອງຄຸລີ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເກີນ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ
ຫນ້ອຍກວ່າ ໒ ຂ້ອງຄຸລີ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ
ຫນ້ອຍກວ່າ ໒ ຂ້ອງຄຸລີ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຫນ້ອຍກວ່າ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

- [໗໑໔] ໑. ພິກສຸນີຊຳຮະນົກພຽງ ໒ ຂ້ອງຄຸລີເປັນຢ່າງຫລາຍ
໒. ພິກສຸນີຊຳຮະນົກບໍ່ເຖິງ ໒ ຂ້ອງຄຸລີ
໓. ພິກສຸນີຊຳຮະນົກເກີນເພາະອາພາບເປັນເຫຕຸ
໔. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ
໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຸກຂາບົດທີ ໕ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໖ ນິທານວັຕຖຸ ໑. ລສຸນວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໖

ວ່າດ້ວຍກາຣປົນນິບັຕິ

ເຣື່ອງພິກສຸນິອດິຕພັຣຍາມຫາອນາຕຍ໌

[ກູ໑໕] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຣາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ມຫາອນາຕຍ໌ຊື່ອາໄຣທັນຕະບວຊໃນສຳນັກພິກສຸ ອດິຕພັຣຍາ ຂອງທ່ານບວຊໃນສຳນັກພິກສຸນິ ຕໍ່ມາ ພິກສຸນັ້ນຮ່ວມສັນພັຕຕາຫາຣໃນສຳນັກຂອງພິກສຸນິນັ້ນ ຂນະທີ່ທ່ານກຳລັງສັນ ພິກສຸນິນັ້ນເຂົ້າໄປຢືນປົນນິບັຕິຢູ່ໃກ້ໆດ້ວຍນ້ຳສັນແລະກາຣພັດວິ ເວົ້າກ່ຽວ ກັບເຣື່ອງຄອບຄົວ ເວົ້າຫລາຍເກີນໄປ ລຳດັບນັ້ນ ພິກສຸນັ້ນຈຶ່ງຕໍ່ວ່າພິກສຸນິນັ້ນວ່າ “ນ້ອງຍິງຢ່າໄດ້ ເຮັດຢ່າງນີ້ ເຣື່ອງນີ້ບໍ່ສົມຄວນ” ພິກສຸນິນັ້ນກ່າວວ່າ “ເລື່ອກ່ອນທ່ານເຮັດຢ່າງນີ້ກັບຂະນ້ອຍ ບັດນີ້ ພຽງເທົ່ານັ້ນກໍບໍ່ໄດ້” ຈຶ່ງຂ້ອມຂັນນ້ຳລົງເທິງສີ່ສະແລ້ວໃຊ້ພັດຕິ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພິກສຸນິຈຶ່ງຕິພິກສຸລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈຶ່ງໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີ ພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຕິພິກສຸ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນິຈຶ່ງຕິພິກສຸລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມ ໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບົດນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໖ ປິທພາຊນິຍ໌ ພຣະບັນຍັດ

[໗໑໖] ກໍພິກສຸນີໃດປົນນິບັຕິພິກສຸຜູ້ກຳລັງສັນຢູ່ດ້ວຍນ້ຳດື່ມຫລືດ້ວຍກາຣພັດວີ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງອດິຕພັນຍາຂອງມຫາອມາຕຍ໌ ຈົບ

ສິກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໗໑໗] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທ່ານພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ພິກສຸນີນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ພິກສຸ ຄື ອຸປສັມບັນ

ຄຳວ່າ ຜູ້ກຳລັງສັນຢູ່ ຄື ຜູ້ກຳລັງສັນໄພຊນະ ໕ ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ

ທີ່ຊື່ວ່າ ນ້ຳດື່ມ ໄດ້ແກ່ ນ້ຳດື່ມຊນິດໃດຊນິດໜຶ່ງ

ທີ່ຊື່ວ່າ ກາຣພັດວີ ໄດ້ແກ່ ພັດຊນິດໃດຊນິດໜຶ່ງ

ຄຳວ່າ ປົນນິບັຕິຢູ່ ຄວາມວ່າ ຢືນຢູ່ໃນອະຍະທັດຖບາສູ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ບິທພາຊນິຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໗໑໘] ອຸປສັມບັນ໑ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ປົນນິບັຕິຢູ່ດ້ວຍນ້ຳດື່ມຫລືກາຣພັດວີ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ປົນນິບັຕິຢູ່ດ້ວຍນ້ຳດື່ມຫລືກາຣພັດວີ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຫມາຍເຫດ :

໑ “ອຸປສັມບັນ” ໃນທີ່ນີ້ຫມາຍເຖິງພິກສຸທີ່ພິກສຸນີນັ້ນປົນນິບັຕິ

ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ປົນນິບັຕິຢູ່ດ້ວຍນ້ຳດື່ມຫລືກາຣພັດວີ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ທຸກກະຕຸະ

ພິກສຸນີປົນນິບັຕິຢູ່ນອກທັດຖບາສູ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕຸະ

ພິກສຸກຳລັງຄັງວຂອງຄັງວ ພິກສຸນີເຂົ້າໄປປົນນິບັຕິ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕຸະ

ພິກສຸນີເຂົ້າໄປປົນນິບັຕິອນຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ
 ອນຸປສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ
 ອນຸປສັມບັນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ
 ອນຸປສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອນຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

- [ກູ໑໐] ໑. ພິກສຸນີຖວາຍ
- ໒. ພິກສຸນີໃຫ້ຄົນອື່ນຖວາຍ
- ໓. ພິກສຸນີສັງອນຸປສັມບັນໃຫ້ປົນນິບັຕິ
- ໔. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ
- ໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສິກຂາບົດທີ ໖ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສິກຂາບົດທີ ໗ ນິທານວັຕຖຸ

໑. ລສຸນວັຄ

ສິກຂາບົດທີ ໗

ວ່າດ້ວຍກາຣຂໍເຂົ້າເປືອກດິບ

ເຣື່ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ

[ກູ໒໐] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຣາມຂອງອນາຖບິນ
 ບິກເສດຖີ ເຂດກຸງສຳວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ໃນຣະດູເກັບກ່ຽວ ພວກພິກສຸນີອອກປາກຂໍເຂົ້າເປືອກດິບ
 ນຳໄປໃນເມືອງ ພໍເຖິງປະຕູເມືອງ ພວກຄົນເຝົ້າປະຕູກັກຕົວໄວ້ໂດຍກ່າວວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານທັງ
 ຫລາຍໄປຣດໃຫ້ສ່ວນແບ່ງແດ່” ແລ້ວປ່ອຍໄປ ຄັນກັບເຖິງສຳນັກໄດ້ບອກເຣື່ອງນັ້ນໃຫ້ພິກສຸນີ
 ທັງຫລາຍຊາບ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ດຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພິກສຸນີຈິ່ງ
 ອອກປາກຂໍເຂົ້າເປືອກດິບລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍ
 ໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈິ່ງໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຄ໌ບັນຍັດສິກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຄ໌ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີ້ອອກປາກຂໍເຂົ້າເປືອກດິບແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍບຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິ ວ່າ “ບຸລ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພວກພິກສຸນີ້ຈົ່ງອອກປາກຂໍເຂົ້າເປືອກດິບ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມ ໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບຸລ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີ້ທັງຫລາຍຍົກສິກ ຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໗໒໑] ກໍພິກສຸນີ້ໃດອອກປາກຂໍຫລືໃຊ້ໃຫ້ອອກປາກຂໍ ຂໍຫລືໃຊ້ໃຫ້ຂໍຕຳຫລືໃຊ້ໃຫ້ຕຳ ທຸງຫລືໃຊ້ໃຫ້ທຸງເຂົ້າເປືອກດິບແລ້ວສັນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີ້ຫລາຍຮູບ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສິກຂາບິດທິ ກ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ສິກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໗໒໒] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບຸລ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕອຣສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ້ ມີອະຫຼິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ້ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບຸລ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ້ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ເຂົ້າເປືອກດິບ ໄດ້ແກ່ ເຂົ້າສູາລີ ເຂົ້າເຈົ້າ ເຂົ້າຫນຽວ ເຂົ້າລະມານ ເຂົ້າຟ່າງ ຫມາກ ເດືອຍ ຫຍ້າກັບແກ້ວ

ຄຳວ່າ ອອກປາກຂໍ ຄື ອອກປາກຂໍເອງ

ຄຳວ່າ ໃຊ້ໃຫ້ອອກປາກຂໍ ຄື ໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ອອກປາກຂໍ

ຄຳວ່າ ຂ້ວ ຄື ຂ້ວເອງ
 ຄຳວ່າ ໃຊ້ໃຫ້ຂ້ວ ຄື ໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຂ້ວ
 ຄຳວ່າ ຕ່າ ຄື ຕ່າເອງ
 ຄຳວ່າ ໃຊ້ໃຫ້ຕ່າ ຄື ໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຕ່າ
 ຄຳວ່າ ທຸງ ຄື ທຸງເອງ
 ຄຳວ່າ ໃຊ້ໃຫ້ທຸງ ຄື ໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ທຸງ
 ພິກສຸນີຮັບປະເຄນ ດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະສັນ” ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ສັນ ຕ້ອງອາບຕິ
 ປາຈິຕຕິຍ໌ທຸກໆຄຳກິນ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

ໝາຍເຫດ :

໑ ຮຽກວ່າ “ບຸພຸພັນຊາຕິ” (ວິ. ອ. ໑/໑໐໔/໓໖໗, ສຸາຣຕິຖ. ຕິກາ ໒/໑໐໔/໑໗໖)

[໗໒໓] ໑. ພິກສຸນີອອກປາກຂໍເຂົ້າມາສັນເພາະເຫດຜົນຄືອາພາບ

໒. ພິກສຸນີອອກປາກຂໍອຸປະຮັບຊາຕິ໑

໓. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສິກຂາບິດທິ ກຸ ຈິບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ອຸປະຮັບຊາຕິ ໄດ້ແກ່ ຖົ່ວຂຽວ ຖົ່ວຣາຊມາສູ ໘ ພືອຜັກທີ່ກິນຫລັງອາຫານ (ວິ. ອ. ໑/໑໐໔/໓໖໗, ສຸາຣຕິຖ. ຕິກາ ໒/໑໐໔/໑໗໖)

ພະແນກປະຕິບັດ ພິກຂຸນິວິພັກ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລຸສຸນວັດ ສຶກຂາບົດທິ ກູ ນິທານວັຕຖຸ
໑. ລຸສຸນວັດ

ສຶກຂາບົດທິ ກູ

ວ່າດ້ວຍກາຣຖືມອຸຈາຈາຣະເປັນຕົ້ນພາຍນອກຝາ

ເລື່ອງພຣາມນຸ້ມຄົນນຶ່ງ

[໗໒໔] ສຸມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ພິພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພຣາມນຸ້ມຄົນນຶ່ງໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ເກັບສ່ວຍສິ່ງຫລວງ ໑ ຄົດວ່າ “ເຮົາຈັກບູລຸຂໍຕຳແຫນ່ງນາຍດ່ານນັ້ນ” ໒ ຈຶ່ງສູນານກະມ່ອມແລ້ວຍ່າງໄປອາຊສຳນັກຜ່ານ ທີ່ຢູ່ພິກສຸນິ ພິກສຸນິຮູບນຶ່ງຖ່າຍອຸຈາຈາຣະລົງໃນຫມໍ້ ແລ້ວເທຖືມພາຍນອກຝາ ຮາດລົງເທິງສີສະ ຂອງພຣາມນຸ້ມນັ້ນພໍດີ ພຣາມນຸ້ມນັ້ນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຍິງຊົ່ວຫົວໄລ້ນພວກນີ້ບໍ່ ແມ່ນສະມະນະຍິງ ຈຶ່ງໃດຈຶ່ງເທຫມໍ້ຄູຖຸ ລົງທີ່ສີສະຂອງເຮົາ ເຮົາຈັກເຜົາສຳນັກພວກນາງ” ຖືຄົບຄວນເຂົ້າໄປສຳນັກພິກສຸນິ ອຸບາສຶກຄົນນຶ່ງກຳລັງອອກຈາກສຳນັກພິກສຸນິ ໄດ້ເຫັນພຣາມນຸ້ມ ນັ້ນຖືຄົບຄວນ

ຍ່າງເຂົ້າໄປສູ່ສຳນັກ ຈຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບພຣາມນຸ້ມນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຫຼົ່າໃດທ່ານຈຶ່ງຖືຄົບຄວນໄປສຳນັກ ພິກສຸນິລະ” ພຣາມນຸ້ມນັ້ນກ່າວວ່າ “ຍິງຊົ່ວຫົວໄລ້ນພວກນີ້ເທຫມໍ້ຄູຖຸລົງທີ່ສີສະຂອງເຮົາ ເຮົາ ຈັກເຜົາສຳນັກພວກນາງ” ອຸບາສຶກກ່າວວ່າ “ກັບເຖິດ ພຣາມນຸ້ມຜູ້ຈະເຮັດ ເຫຼົ່າກາຣນີ້ຈັດວ່າເປັນ ນຸງຄຸລ ທ່ານຈະໄດ້ຊັພຍ໌ ໑,໐໐໐ ແລະຈະໄດ້ຕຳແຫນ່ງນາຍດ່ານນັ້ນ” ພຣາມນຸ້ມນັ້ນສູດິນກະມ່ອມ ແລ້ວໄປອາຊສຳນັກ ໄດ້ຊັພຍ໌ ໑,໐໐໐ ແລະໄດ້ຕຳແຫນ່ງນາຍດ່ານນັ້ນ

ໝາຍເຫດ :

- ໑ ພຣາມນຸ້ມຜູ້ນີ້ ເປັນຄົນທຳຫນ້າທີ່ເກັບສ່ວຍສິ່ງພຣະຣາຊາແລ້ວໄດ້ຮັບຕຳແຫນ່ງຫນ້າທີ່ຜູ້ນຶ່ງ ແລະ ໄດ້ຮັບຮາຍໄດ້ຈາກຕຳແຫນ່ງນັ້ນ ຕໍ່ມາຢາກໄດ້ຕຳແຫນ່ງນາຍດ່ານ ຈຶ່ງນຳສ່ວຍໄປສິ່ງພຣະຣາຊາ ເພື່ອຈະບູລຸຂໍຕຳແຫນ່ງນາຍດ່ານ (ວິ. ອ. ໒/໗໒໔/໔໐໓, ສຳຣຕິຖ. ຕຶກາ ມ/໗໒໔/໑໕໒)
- ໒ ຈະສິ່ງສ່ວຍພຣະຣາຊາແລ້ວບູລຸຂໍຕຳແຫນ່ງນາຍດ່ານ (ວິ. ອ. ໒/໗໒໔/໔໐໓, ສຳຣຕິຖ. ຕຶກາ. ມ/໗໒໔/໑໕໒) ໃນວຊິອຸບຸທຸທິກາວ່າ ຈະໄປຂໍຄຳບຳເຫັນຈ (ວຊິອຸ. ຕຶກາ ກູ໒໔/໔໗໗)

ຄັ້ງນັ້ນ ອຸບາສຸກນັ້ນກັບເຂົ້າໄປສູ່ນັກ ແຈ້ງເຮືອງນັ້ນແກ່ພິກສຸນີທັງຫລາຍແລ້ວບໍ່ຣິພາສູດ
ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ນັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດ ພິກສຸນີທັງຫລາຍ
ຈັ່ງເທອຈາຈາຣະ ພາຍນອກຝາລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງ
ຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈັ່ງໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີເທອຈາຈາຣະພາຍນອກຝາ ແມ່ນແທ້ບໍ່”
ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົ
ວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈັ່ງເທອຈາຈາຣະພາຍນອກຝາລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ
ກາຣະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທຳຢ່າງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທຳເຫລື້ອມ
ໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈັ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກ
ຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[ກູ໒໕] ກໍພິກສຸນີໃດເທຫລືໃຊ້ໃຫ້ເທອຈາຈາຣະຫລືປັສສາວະ ກາກເທ
ຍື່ອຫລືຂອງເປັນເດນພາຍນອກຝາຫລືພາຍນອກກຳແພງ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພຣາມນຸຄົນນຶ່ງ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[ກູ໒໖] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທັງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕອບສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຄືປຣາມພວກພິກສຸນີວ່າ “ຢ່າກະທຳຢ່າງນີ້ອີກ” (ວິ. ອ. ໒/ກູ໒໔/໔໙໓)

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມໝາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ອຸຈຈາຣະ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຊຸທນາຍເຖິງຄູຖ

ທີ່ຊື່ວ່າ ປັສຊຸທາວະ ຕຣັສຊຸທນາຍເຖິງນູຕຣ

ທີ່ຊື່ວ່າ ກາກເຫຍື້ອ ຕຣັສຊຸທນາຍເຖິງຂີ້ເຫຍື້ອມູລຝອຍ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຂອງເປັນເດນ ຕຣັສຊຸທນາຍເຖິງອາມິສຊຸທິເປັນເດນ ກະດູກເປັນເດນ ຫລືນ້ຳເປັນເດນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຝາ ໄດ້ແກ່ ຝາ ມີ ຊຸນິດ ຄື (໑) ຝາອິດ (໒) ຝາແຜ່ນສິລາ (໓) ຝາໄມ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ກຳແພງ ໄດ້ແກ່ ກຳແພງ ມີ ຊຸນິດ ຄື (໑) ກຳແພງອິດ (໒) ກຳແພງສິລາ (໓) ກຳແພງໄມ້

ຄຳວ່າ ພາຍນອກຝາ ຄື ອີກດ້ານນຶ່ງຂອງຝາ

ຄຳວ່າ ພາຍນອກກຳແພງ ຄື ອີກດ້ານນຶ່ງຂອງກຳແພງ

ຄຳວ່າ ເທ ຄື ເທເອງ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຄຳວ່າ ໃຊ້ໃຫ້ເທ ຄື ໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ເທ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ຜູ້ຮັບຄຳສັ່ງຄັງດຽວແຕ່ເທຫລາຍຄັ້ງ
ພິກສຸນີຜູ້ສັ່ງ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໗໒໗] ໑. ພິກສຸນີເບິ່ງດູກ່ອນແລ້ວຈຶ່ງເທ

໒. ພິກສຸນີເທໃນທີ່ທີ່ເຂົາບໍ່ໃຊ້ສັນຈອນ

໓. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົນບັນຍັດ

ສີກຂາບົດທີ ໗ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກສຸນີວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສີກຂາບົດທີ ໙ ນິທານວັຕຖຸ

໑. ລສຸນວັຄ

ສີກຂາບົດທີ ໙

ວ່າດ້ວຍກາຣຖືມອຸຈຈາຣະເປັນຕົ້ນພາຍນອກກຳແພງ

ເຮືອງພິກສຸນີທລາຍຮູບ

[ກູ໒໗] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພຣາມ໌ຄົນນຶ່ງມີນາເຂົ້າຫນຽວແປງນຶ່ງຢູ່ຕິດກັບສຳນັກພິກສຸນີ ພວກພິກສຸນີເທອຈຈາຣະແດ່ ປັສສະຊາວະແດ່ ກາກເຫຍື້ອແດ່ ຂອງເປັນເດນແດ່ ຖິ້ມລົງໃນນາເຂົ້າ ຫນຽວ(ຂອງພຣາມ໌ນັ້ນ) ພຣາມ໌ຕຳຫນິປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຶ່ງທຳນາ ເຂົ້າຫນຽວຂອງເຮົາໃຫ້ເສັ້ງຫາຍລະ” ພິກສຸນີທັງທລາຍໄດ້ຍິນພຣາມ໌ນັ້ນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກກັອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກ ພິກສຸນີເທອຈຈາຣະແດ່ ປັສສະຊາວະແດ່ ກາກເຫຍື້ອແດ່ ຂອງເປັນເດນແດ່ ລົງເທິງຂອງຂຽວລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງທລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈຶ່ງໄດ້ ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງທລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງທລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີເທອຈຈາຣະແດ່ ປັສສະຊາວະແດ່ ກາກເຫຍື້ອ ແດ່ ຂອງເປັນເດນແດ່ ລົງເທິງຂອງຂຽວ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງທລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງທລາຍ ຈັ່ງໃດ ພວກພິກສຸນີຈຶ່ງເທອຈຈາຣະແດ່ ປັສສະຊາວະແດ່ ກາກເຫຍື້ອແດ່ ຂອງເປັນເດນແດ່ ລົງເທິງຂອງ ຂຽວ ພິກສຸທັງທລາຍ ກາອກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຮັບສັ່ງໃຫ້ ພິກສຸທັງທລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໙ ສຶກຂາບິທວິ ພັງຄ໌

ພຣະບັນຍັດ

[ກູ໒໙] ກໍພິກສຸນີໃດເທຫລືໃຊ້ໃຫ້ເທອຈຈາຣະຫລືປັສສະຊາວະ ກາກເຫ ຍື້ອຫລືຂອງເປັນເດນລົງເທິງຂອງຂຽວ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີທາລາຍຮູບ ຈົບ

ສຶກຂາປິທວິພັງຄ໌

[ກູໂມ໐] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ ອຸຈຈາຣະ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ຫມາຍເຖິງຄູຖຸ

ທີ່ຊື່ວ່າ ປັສສະຣາວະ ຕັ້ງສູ່ຫມາຍເຖິງມູຕຣ

ທີ່ຊື່ວ່າ ກາກເຫຍື້ອ ຕັ້ງສູ່ຫມາຍເຖິງຂີ້ເຫຍື້ອມູລຝອຍ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຂອງເປັນເດນ ຕັ້ງສູ່ຫມາຍເຖິງອາມິສຸທີ່ເປັນເດນ ກະດູກເປັນເດນ ຫລືນ້ຳເປັນເດນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຂອງຂຽວ ໄດ້ແກ່ ບຸພພັນຊາຕິ ອປັນຊາຕິ໑ທີ່ເຂົ້າປູກໄວ້ສຳລັບອຸປະໂຫລບໍລິໂພດ

ຄຳວ່າ ເທ ຄື ເທເອງ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຄຳວ່າ ໃຊ້ໃຫ້ເທ ຄື ໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ເທ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ຜູ້ຮັບຄຳສັ່ງຄັງດຽວແຕ່ເທທາລາຍຄັງ ພິກສຸນີຜູ້ສັ່ງຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຫມາຍເຫດ :

໑ ບຸພພັນຊາຕິ ອປັນຊາຕິ ເບິ່ງຂໍ້ ກູ໒໒-ກູ໒໓ ຫນ້າ ໑໔໔-໑໔໕ (ຫມາຍເຫດ)

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກສຸນີວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສຶກຂາປິດທິ ລ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ປິທພາຊນີຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[ກູໂມ໑] ຂອງຂຽວ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນຂອງຂຽວ ເທຫລືໃຊ້ໃຫ້ເທ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຂອງຂຽວ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ເທຫລືໃຊ້ໃຫ້ເທ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຂອງຂຽວ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ແນ່ນຂອງຂຽວ ເທຫລືໃຊ້ໃຫ້ເທ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ທຸກທຸກກະຕະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງຊຽວ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນຂອງຊຽວ ເທຫລືໃຊ້ໃຫ້ເທ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງຊຽວ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ເທຫລືໃຊ້ໃຫ້ເທ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ບໍ່ແມ່ນຂອງຊຽວ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ແມ່ນຂອງຊຽວ ເທຫລືໃຊ້ໃຫ້ເທ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[ກູໂລ] ໑. ພິກສຸນີເບິ່ງດູກ່ອນແລ້ວຈຶ່ງເທ

໒. ພິກສຸນີເທເທຍຄັນນາ

໓. ພິກສຸນີບອກເຈົ້າຂອງກ່ອນແລ້ວຈຶ່ງເທ

໔. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາປິດທີ ໙ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສຶກຂາປິດທີ ໑໐ ນິທານວັຕຖຸ

໑. ລສຸນວັຄ**ສຶກຂາປິດທີ ໑໐**

ວ່າດ້ວຍກາຣດູກາຣຂັບຮ້ອງຟ້ອນລຳ

ເຮືອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌

[ກູໂລ] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຈຣຸວັນ ສະຖານທີ່ໃຫ້ເຫຍື້ອ
ແກ່ກະແຕ ເຂຕກຸງຣາຊຄີທ໌ ຄັ້ງນັ້ນ ມີງານມຫຳສັພເທິງຍອດເຂົາ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ພາກັນ
ໄປເບິ່ງມຫຳສັພເທິງຍອດເຂົາ ພວກຊາວບ້ານຈຶ່ງຕຳຫນິ ປະນາມໄພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດພວກ
ພິກສຸນີຈຶ່ງໄປເບິ່ງກາຣຟ້ອນລຳແດ່ ກາຣຂັບຮ້ອງແດ່ ກາຣປະສານສູງດົນຕຣີແດ່ ເຫມືອນຍິງຄຣີ
ຫັສຖຸຜູ້ບໍ່ວິໄພຄກາມລະ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຊາວບ້ານຕຳຫນິ ປະນາມ ໄພນທະນາ ບັນດາ
ພິກສຸນີຜູ້

ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຈັ່ງໄປດູກາຣ ຟ້ອນລຳແດ່ ກາຣຂັບຮ້ອງແດ່ ກາຣປະສານສູງງດົນຕຣີແດ່ ເຫນືອນຍິງຄຣີຫັສຸຖຸຜູ້ບໍຣິໄພຄການ ລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈັ່ງ ໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ພຣະພາຄຣັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງ ຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ໄປເບິ່ງກາຣຟ້ອນລຳແດ່ ກາຣຂັບ ຮ້ອງແດ່ ກາຣປະສານສູງງດົນຕຣີແດ່ ແມ່ນແທ້ບໍ” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະ ພຸດທະເຈົ້າຂ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນີ ຈັ່ງໄປເບິ່ງກາຣຟ້ອນລຳແດ່ ກາຣຂັບຮ້ອງແດ່ ກາຣປະສານສູງງດົນຕຣີແດ່ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມ ໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈັ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກ ຂາບົທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໑. ລສຸນວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໑໐ ບົທພາ ຊຸນີຍ໌

ພຣະບັນຍັດ

[ກູໂລ໔] ກໍພິກສຸນີໃດໄປເບິ່ງກາຣຟ້ອນລຳ ກາຣຂັບຮ້ອງ ຫລືກາຣປະສານສູງງດົນຕຣີ ຕ້ອງອາບັຕິ ປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ ຈົບ

ສຶກຂາບົດວິພັງຄ໌

[ກູໂລ໕] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄືຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຊວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະວ່າເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງ ປະສົງຄ໌ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ກາຣຟ້ອນລຳ ໄດ້ແກ່ ກາຣຟ້ອນລຳຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ

ທີ່ຊື່ວ່າ ກາຣຊັບຮ້ອງ ໄດ້ແກ່ ກາຣຊັບຮ້ອງຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ

ທີ່ຊື່ວ່າ ກາຣປະສານສຽງດົນຕີ ໄດ້ແກ່ ກາຣປະສານສຽງດົນຕີຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ

ບົທພາຊນີຍ໌

[ກູໂລ] ພິກສຸນີຍຳໄປເພື່ອທີ່ຈະດູ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ຢືນຢູ່ໃນທີ່ທີ່ພໍ່ຈະເບິ່ງເຫັນຫລືໄດ້ຍິນ

ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ພື້ນສາຍຕາໄປແລ້ວກັບແລດູຫລືຟັງອີກ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ພິກສຸນີຍຳໄປເພື່ອຈະດູມຫໍ່ສົບແຕ່ລະຢ່າງ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ຢືນເບິ່ງຢູ່ໃນທີ່ທີ່ພໍ່ຈະເບິ່ງ

ເຫັນຫລືໄດ້ຍິນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ພື້ນສາຍຕາໄປແລ້ວກັບແລດູຫລືຟັງອີກ ຕ້ອງອາບຕິ

ປາຈິຕຕິຍ໌

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກສຸນີວິພັກ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສຸກຂາບົດທີ ໑໐ ອນາ
ປັຕຕິວາຣ**

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕ່ຳໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[ກູໂລ] ໑. ພິກສຸນີຢືນໃນອາຮາມ ເຫັນຫລືໄດ້ຍິນ ໑

໒. ພິກສຸນີຢືນ ນັ່ງຫລືນອນຢູ່ ເຂົາຟ້ອນລຳ ຂັບຮ້ອງ ຫລືປະໂຄນຜ່ານມາຍັງທີ່ນັ້ນ

໓. ພິກສຸນີຍຳສ່ວນທາງໄປເຫັນຫລືໄດ້ຍິນ

໔. ພິກສຸນີມີທຸກະຈຳເປັນຢ່າງຜ່ານໄປເຫັນຫລືໄດ້ຍິນ

໕. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໖. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໗. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຸກຂາບົດທີ ໑໐ ຈົບ

ລສຸນວັຄທີ ໑ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຢືນຢູ່ພາຍໃນອາຮາມ ເຫັນຫລືໄດ້ຍິນກາລຳພ້ອມລຳເປັນຕົ້ນພາຍໃນອາຮາມຫລືພາຍນອກອາຮາມ (ວິ. ອ. ໒/ກູກຸ/໔໙໕)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສູິກຂາປິດທິ ໑ ນິທານວັຕຖຸ

໒. ອັນທຸກາຣວັຄ

ຫມວດວ່າດ້ວຍຄວາມມືດ

ສູິກຂາປິດທິ ໑

ວ່າດ້ວຍກາລສິນທນາກັບຊາຍໃນທີ່ມືດ

ເຣື້ອງພິກສຸນິອັນເຕວາສິນິຂອງພຣະພັທທກາປິລານິ

[ກູລຸກູ] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫຼືກເສດຖີ ເຂດກຸງສຳວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ຊາຍຜູ້ເປັນຍາຕຂອງພິກສຸນິຜູ້ເປັນອັນເຕວາສິນິຂອງພຣະພັທທກາປິລານິຢ່າງທາງຈາກຫມູ່ບ້ານໄປກຸງສຳວັຕຖີດ້ວຍທຸກະບາງຢ່າງ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິນັ້ນຢືນຄຽງຄູ່ກັນແດ່ ສິນທນາກັນແດ່ສອງຕໍ່ສອງກັບຊາຍນັ້ນໃນເວລາຄຳຄືນ ບໍ່ມີປະທັບ໒ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພິກສຸນິຈັ່ງຢືນຄຽງຄູ່ກັນແດ່ ສິນທນາກັນແດ່ສອງຕໍ່ສອງກັບຊາຍໃນເວລາຄຳຄືນ ບໍ່ມີປະທັບລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສູິກຂາປິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື້ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຢືນຄຽງຄູ່ກັນແດ່ ສິນທນາກັນແດ່ສອງຕໍ່ສອງກັບຊາຍໃນເວລາຄຳຄືນ ບໍ່ມີປະທັບ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະ

ເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນິຈົ່ງຢືນ
ຄຽງຄູ່ກັນແດ່ ສີນທນາກັນແດ່ສອງຕໍ່ສອງ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຫມາຍເຖິງສີນທນາກັນໃນເຣື່ອງກ່ຽວກັບກາຣຄອງເຮືອນ (ວິ. ອ. ໒/ກຸນົລ/໔໐໕)

໒ ຄຳວ່າ “ບໍ່ມີປະທັບ” ຫມາຍເຖິງບໍ່ມີແສງສູ່ວ່າງຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງ ໃນບັນດາແສງຕະກຽງ ແສງ
ຈັນທຣ໌ ແສງອາທິຕຍ໌ ແລະແສງໄຟ (ວິ. ອ. ໒/ກຸນົລ/໔໐໕)

ກັບຊາຍ ໃນເວລາຄຳຄືນບໍ່ມີປະທັບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່
ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ
ບລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບທນັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[ກຸນົລ] ກໍພິກສຸນິໃດຢືນຄຽງຄູ່ກັນຫລືສີນທນາກັນສອງຕໍ່ສອງກັບຊາຍໃນເວລາຄຳຄືນ ບໍ່ມີປະທັບ
ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື່ອງພິກສຸນິອັນເຕວາສີນິຂອງພຣະພັທທກາປິລານິ ຈົບ

ສຶກຂາບທວິພັງຄ໌

[ກຸ໔໐] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ໃນເວລາຄຳຄືນ ໄດ້ແກ່ ເນື້ອດວງອາທິຕຍ໌ຕົກແລ້ວ

ຄຳວ່າ ບໍ່ມີປະທັບ ຄື ບໍ່ມີແສງສູ່ວ່າງ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຊາຍ ໄດ້ແກ່ ມະນຸສຢູ່ຜູ້ຊາຍ ບໍ່ແມ່ນຍັກສ໌ ບໍ່ແມ່ນເຜດ ບໍ່ແມ່ນສັຕວ໌ເດັງອະສານຕົວຜູ້
ແຕ່ເປັນມະນຸສຢູ່ຜູ້ຊາຍທີ່ຮູ້ດຽງສາ ສາມາດຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ສີນທນາກັນໄດ້

ຄຳວ່າ ກັບ ຄື ໂດຍຄວາມເປັນອັນດຽວກັນ

ຄຳວ່າ ສອງຕໍ່ສອງ ຄື ຊາຍ ແລະພິກສຸນິ

ຄຳວ່າ ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຄື ຢືນຢູ່ໃນຊ່ວງແຂນຊາຍ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຄຳວ່າ ຫລືສົນທນາກັນ ຄື ຢືນເຈຣຈາຢູ່ໃນຣະຍະຊ່ວງແຂນຊາຍ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສຸກຂາປິດທິ ໑ ອນາປັຕຕິວາຣ

ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຫລືສົນທນາກັນພັນຣະຍະຊ່ວງແຂນ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຫລືສົນທນາກັນກັບຍັກສ໌ ເຜດ ກະເທີຍຫລືສັຕວ໌ເດັງຣະສານຕົວຜູ້ ທີ່ມີຮ່າງຄ້າຍມະນຸສ໌ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕ໌ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໗໔໑] ໑. ພິກສຸນິມີສະຕຣິຄົນໃດຄົນໜຶ່ງທີ່ຮູ້ດຽງສາຢູ່ເປັນເພື່ອນ

໒. ພິກສຸນິຜູ້ບໍ່ປະສົງຈະຢູ່ໃນທີ່ລັບ ຢືນຄຽງຄູ່ກັນຫລືສົນທນາກັນ

໓. ພິກສຸນິທີ່ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຫລືສົນທນາກັນແຕ່ຄິດໃນເຮືອງອື່ນ

໔. ພິກສຸນິວິກົລຈິຕ

໕. ພິກສຸນິຕົນບັນຍັດ

ສຸກຂາປິດທິ ໑ ຈິບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສຸກຂາປິດທິ ໒ ນິທານວັຕຖຸ

໒. ອັນທຸກາຣວັຄ

ສຸກຂາປິດທິ ໒

ວ່າດ້ວຍກາຣຢືນກັບຊາຍໃນທີ່ກຳບັງ

ເຣື້ອງພິກສຸນີອັນເຕວາສີນີຂອງພຣະພັບທກາປິລານີ

[໗໔໒] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ຊາຍຜູ້ເປັນຍາຕຂອງພິກສຸນີຜູ້ເປັນອັນເຕວາສີນີຂອງພຣະພັບທກາປິລານີຢ່າງທາງຈາກຫມູ່ບ້ານໄປກຸງສາວັຕຖີດ້ວຍທຸກະບາງຢ່າງ ລຳດັບນັ້ນ ພິກສຸນີນັ້ນຄິດວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງຫ້າມຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ສິນທນາກັນສູງຕ່ສູງກັບຊາຍໃນເວລາຄຳມືດ ບໍ່ມີປະທັບ” ຈຶ່ງຢືນຄຽງຄູ່ກັນແດ່ ສິນທນາກັນແດ່ໃນໂອກາສທີ່ກຳບັງ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດພິກສຸນີຈຶ່ງຢືນຄຽງຄູ່ກັນແດ່ ສິນທນາກັນແດ່ສູງຕ່ສູງກັບຊາຍໃນໂອກາສທີ່ກຳບັງລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈຶ່ງໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປຂາບທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສິກຂາປິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື້ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຢືນຄຽງຄູ່ກັນແດ່ ສິນທນາກັນແດ່ສູງຕ່ສູງກັບຊາຍໃນໂອກາສທີ່ກຳບັງ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນີວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈຶ່ງໃດພິກສຸນີຈຶ່ງຢືນຄຽງຄູ່ກັນແດ່ ສິນທນາກັນແດ່ສູງຕ່ສູງກັບຊາຍໃນໂອກາສທີ່ກຳບັງລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສິກຂາປິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສິກຂາປິດທິ ໒ ສິກຂາປິທວິພັງຄ໌

ພຣະບັນຍັດ

[໗໔໓] ກໍພິກສຸນີໃດຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຫລືສິນທນາກັນສູງຕ່ສູງກັບຊາຍໃນໂອກາສທີ່ກຳບັງ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື້ອງພິກສຸນີອັນເຕວາສີນີຂອງພຣະພັບທກາປິລານີ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພຸງຄ໌

[໗໔໔] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອົງບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະວ່າເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງ ປະສົງຄ໌ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ໂອກາສູ່ຊື່ວ່າ ທີ່ກຳບັງ ໄດ້ແກ່ ທີ່ກຳບັງດ້ວຍຝາ ບານປະຕູ ເສື້ອລຳແຜນ ມ່ານຕົ້ນໄມ້ ເສົາ ຫລື ພ້ອມໆ ຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຊາຍ ໄດ້ແກ່ ມະນຸສຢູ່ຜູ້ຊາຍ ບໍ່ແມ່ນຍັກສູ່ ບໍ່ແມ່ນເຜດ ບໍ່ແມ່ນສັດວ່ເດັງຣະສານຕົວຜູ້ ແຕ່ເປັນມະນຸສຢູ່ຜູ້ຊາຍທີ່ຮູ້ດຽງສູ່ ສາມາດຈະຢືນຄຽງຄູ່ສົນທານາກັນໄດ້

ຄຳວ່າ ກັບ ຄື ໂດຍຄວາມເປັນອັນດຽວກັນ

ຄຳວ່າ ສອງຕໍ່ສອງ ຄື ຊາຍ ແລະພິກສຸນີ

ຄຳວ່າ ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຄື ຢືນຢູ່ໃນຣະຍະຊ່ວງແຂນຊາຍ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຄຳວ່າ ຫລືສົນທານາກັນ ຄື ສົນທານຢູ່ໃນຣະຍະຊ່ວງແຂນຜູ້ຊາຍ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຫລືສົນທານາກັນພື້ນຣະຍະຊ່ວງແຂນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕຸະ

ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຫລືສົນທານາກັນກັບຍັກສູ່ ເຜດ ກະເບີຍ ຫລືສັດວ່ເດັງຣະສານຕົວຜູ້ທີ່ມີຮ່າງຄ້າຍມະນຸສຢູ່ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕຸະ

ໝາຍເຫດ :

໑ “ພ້ອມ” ຄືພາຊນະສານຂນາດໃຫຍ່ສຳລັບບັນຈຸເຂົ້າເປືອກ ບາງທີຮຽກວ່າ ກະພ້ອມ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໒ ອນາປັຕຕິວາຣ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

- [໗໔໕] ໑. ພິກສຸນີມີສະຕິຄົນໃດຄົນນຶ່ງທີ່ຮູ້ດຽງສູ່ຢູ່ເປັນເພື່ອນ
໒. ພິກສຸນີຜູ້ບໍ່ປະສົງຄ໌ທີ່ຈະຢູ່ໃນທີ່ລັບ ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຫລືສົນທານາກັນ
໓. ພິກສຸນີທີ່ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຫລືສົນທານາກັນແຕ່ຄິດໃນເຮືອງອື່ນ

໔. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູກຂາບົດທີ ໒ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິທັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສູກຂາບົດທີ ໓ ນິທານ ວັຕຖຸ

໒. ອັນທຸກາຣວຣຄ

ສູກຂາບົດທີ ໓

ວ່າດ້ວຍກາຣສູນທນາກັບຊາຍໃນທີ່ແຈ້ງ

ເຣື່ອງພິກສຸນີອັນເຕວາສູນິຂອງພຣະພັທທກາປິລານີ

[ກູ໔໖] ສຸມັຍມັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຣາມຂອງອນາຖບິນ ທິກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ຊາຍຜູ້ເປັນຍາຕຂອງພິກສຸນີຜູ້ເປັນອັນເຕວາສູນິຂອງພຣະ ພັທທກາປິລານີຢ່າງທາງຈາກຫລ່ຽມບ້ານໄປກຸງສາວັຕຖີດ້ວຍທຸກະບາງຢ່າງລຳດັບນັ້ນ ພິກສຸນີນັ້ນຄິດວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງຫ້າມຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ສູນທນາກັນສູງຕ່ສູງກັບຊາຍໃນໂອກາສູ່ທີ່ກຳບັງ” ຈຶ່ງຢືນຄຽງຄູ່ກັນແດ່ ສູນທນາກັນແດ່ສູງຕ່ສູງກັບຊາຍໃນທີ່ແຈ້ງ ພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດນາງພິກສຸນີຈຶ່ງຢືນຄຽງຄູ່ກັນແດ່ ສູນທນາກັນແດ່ສູງຕ່ສູງກັບຊາຍໃນທີ່ແຈ້ງລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍ ໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈຶ່ງໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສູກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຢືນຄຽງຄູ່ກັນແດ່ ສູນທນາກັນແດ່ສູງຕ່ສູງກັບ ຊາຍໃນທີ່ແຈ້ງ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ຈຶ່ງພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍຈຶ່ງໃດພິກສຸນີຈຶ່ງຢືນຄຽງຄູ່ກັນແດ່ ສູນທນາ ກັນແດ່ສູງຕ່ສູງກັບຊາຍໃນທີ່ແຈ້ງລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່

ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້
ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

**ພຣະວິນັຍປິດກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສູ່ກຂາບດທິ ມ ສູ່ກຂາບ
ທວິພັງຄ໌**

ພຣະບັນຍັດ

[໗໔໗] ກໍພິກສຸນີໃດຢືນຄຽງຄູ່ກັນຫລືສູນທນາກັນສ່ອງຕໍ່ສ່ອງກັບຊາຍໃນທີ່ແຈ້ງ ຕ້ອງອາບັຕິ
ປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮື້ອງພິກສຸນີອັນເຕວາສູນິຂອງພຣະພັທທກາປິລານີ ຈົບ

ສູ່ກຂາບທວິພັງຄ໌

[໗໔໗] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ທີ່ແຈ້ງ ໄດ້ແກ່ ສະຖານທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳບັງດ້ວຍຝາ ບານປະຕູ ເສື້ອລຳແພນ ມ່ານຕົ້ນໄມ້ ເສົາ
ຫລືພ້ອມຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຊາຍ ໄດ້ແກ່ ມະນຸສຊົນຜູ້ຊາຍ ບໍ່ແມ່ນຍັກສ໌ ບໍ່ແມ່ນເຜດ ບໍ່ແມ່ນສັດວໍເດັງຣະສູນຕົວຜູ້
ແຕ່ເປັນມະນຸສຊົນຜູ້ຊາຍທີ່ຮູ້ດຽງສາ ສາມາດຢືນຄຽງຄູ່ສູນທນາກັນໄດ້

ຄຳວ່າ ກັບ ຄື ໂດຍຄວາມເປັນອັນດຽວກັນ

ຄຳວ່າ ສ່ອງຕໍ່ສ່ອງ ຄື ຊາຍ ແລະພິກສຸນີ

ຄຳວ່າ ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຄື ຢືນຢູ່ໃນຣະຍະຊ່ວງແຂນຊາຍ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຄຳວ່າ ຫລືສູນທນາກັນ ຄື ສູນທນາຢູ່ໃນຣະຍະຊ່ວງແຂນຊາຍ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຫລືສູນທນາກັນພື້ນຣະຍະຊ່ວງແຂນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຫລືສູນທນາກັນກັບຍັກສ໌ ເຜດ ກະເທີຍ ຫລືສັດວໍເດັງຣະສູນຕົວຜູ້ທີ່ມີຮ່າງຄ້າຍມະ

ນຸສຸຍ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສຸກຂາປິດທິ ລໍ ອນາ ປັຕຕິວາຣ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

- [ກູ໔໙] ໑. ພິກສຸນີມີສະຕຣິຄົນໃດຄົນໜຶ່ງທີ່ຮູ້ດຽງສາຍຢູ່ເປັນເພື່ອນ
- ໒. ພິກສຸນີຜູ້ບໍ່ປະສົງຄ໌ທີ່ຈະຢູ່ໃນທີ່ລັບ ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຫລືສົນທນາກັນ
- ໓. ພິກສຸນີທີ່ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຫລືສົນທນາກັນແຕ່ຄິດໃນເຮືອງອື່ນ
- ໔. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ
- ໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຸກຂາປິດທິ ລໍ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສຸກຂາປິດທິ ໔ ນິທານ ວັຕຖຸ

໒. ອັນທຸກາຣວັຄ

ສຸກຂາປິດທິ ໔

ວ່າດ້ວຍກາຣສິ່ງເພື່ອນພິກສຸນີກັບ

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະມັນທາ

[ກູ໕໐] ສຸມັຍມັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຖຸລະມັນທາຢືນຄຽງຄູ່ກັນແດ່ ສົນທນາກັນແດ່ ເວົ້າ ກະຊິບຂ້າງຫູແດ່ສອງຕໍ່ສອງກັບຊາຍໃນຖົນິນແດ່ ທາງຮ່ອມຕັນແດ່ ທາງສາມແຍກແດ່ ສິ່ງ ພິກສຸນີຜູ້ເປັນເພື່ອນກັບໄປກ່ອນແດ່ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕໍາຫນິ ປະນາມ

ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຢືນຄຽງຄູ່ກັນແດ່ ສິນທນາກັນແດ່ ເວົ້າຊຶ້ມຂ້າງຫູແດ່ ສອງຕໍ່ ສອງກັບຊາຍໃນຖົນິນແດ່ ຮ່ອມຕັນແດ່ ທາງສາມແຍກແດ່ ສິ່ງພິກສຸນີຜູ້ເປັນເພື່ອນກັບໄປ ກ່ອນແດ່ລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກ ພິກສຸຈຶ່ງໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຢືນຄຽງຄູ່ກັນແດ່ ສິນທນາກັນແດ່ ເວົ້າຊຶ້ມຂ້າງຫູແດ່ສອງຕໍ່ສອງກັບຊາຍໃນຖົນິນແດ່ ທາງຮ່ອມຕັນແດ່ ທາງສາມແຍກແດ່ ສິ່ງພິກສຸ ນີ ຜູ້ເປັນເພື່ອນກັບໄປກ່ອນແດ່ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະ ເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນີ ຖຸລະນັນທາຢືນຄຽງຄູ່ກັນແດ່ ສິນທນາກັນແດ່ ເວົ້າຊຶ້ມຂ້າງຫູແດ່ ສອງຕໍ່ສອງກັບຊາຍໃນຖົນິນແດ່ ທາງຮ່ອມ ຕັນແດ່ ທາງສາມແຍກແດ່ ສິ່ງພິກສຸນີຜູ້ເປັນເພື່ອນກັບໄປກ່ອນແດ່ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ທຳຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໔ ສຶກຂາບິ ທວິພັງຄ໌

ພຣະບັນຍັດ

[໗໕໑] ກໍພິກສຸນີໃດຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຫລືສິນທນາກັນ ຫລືເວົ້າຊຶ້ມຂ້າງຫູແດ່ ສອງຕໍ່ສອງກັບຊາຍ ໃນຖົນິນແດ່ ທາງຮ່ອມຕັນແດ່ ທາງສາມແຍກແດ່ ຫລືສິ່ງພິກສຸນີຜູ້ເປັນເພື່ອນກັບໄປ ຕ້ອງອາບຕິ ປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບົທວິພັງຄ໌

[ກູ໕໒] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຖຸນົນ ໄດ້ແກ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ຫມາຍເຖິງທາງຢ່າງ

ທີ່ຊື່ວ່າ ທາງຮ່ອມຕັນ ໄດ້ແກ່ ຄົນເຂົ້າໄປທາງໃດຕ້ອງຢ່າງອອກທາງນັ້ນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ທາງສາມແຍກ ໄດ້ແກ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ຫມາຍເຖິງທາງແຍກ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຊາຍ ໄດ້ແກ່ ມະນຸດສຸຍຸດຊາຍ ບໍ່ແມ່ນຍັກສູ້ ບໍ່ແມ່ນເຜດ ບໍ່ແມ່ນສັດວໍເດັງຣະສານຕົວຜູ້ ແຕ່ເປັນມະນຸດສຸຍຸດຊາຍທີ່ຮູ້ດຽງສາ ສາມາດຢືນຮ່ວມກັນ ສົນທານກັນໄດ້

ຄຳວ່າ ກັບ ຄື ໂດຍຄວາມເປັນອັນດຽວກັນ

ຄຳວ່າ ສອງຕໍ່ສອງ ຄື ຊາຍ ແລະພິກສຸນີ

ຄຳວ່າ ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຄື ຢືນຢູ່ໃນຣະຍະຊ່ວງແຂນຊາຍ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຄຳວ່າ ຫລືສົນທານກັນ ຄື ສົນທານກັນຢູ່ໃນຣະຍະຊ່ວງແຂນຊາຍ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຄຳວ່າ ຫລືເວົ້າກະຊິບຂ້າງຫູ ຄື ບອກເນື້ອຄວາມໃກ້ຫູຊາຍ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຄຳວ່າ ຫລືສົ່ງພິກສຸນີຜູ້ເປັນເພື່ອນກັບໄປ ຄື ປະສົງຄ໌ຈະປະພຶດບໍ່ສົມຄວນ ຈຶ່ງສົ່ງພິກສຸນີຜູ້ເປັນ

ເພື່ອນກັບໄປ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ເມື່ອພິກສຸນີຜູ້ເປັນເພື່ອນພັນຣະຍະທີ່ຈະເບິ່ງເຫັນ ຫລືຣະຍະ

ທີ່ຈະໄດ້ຍິນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ເມື່ອພິກສຸນີຜູ້ເປັນເພື່ອນພັນໄປແລ້ວ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຫລືສົນທານກັນກັບຊາຍພັນຣະຍະຊ່ວງແຂນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ຢືນຄຽງຄູ່ກັນ ຫລືສົນທານກັນກັບຍັກສູ້ ເຜດ ກະເບີຍ ຫລືສັດວໍເດັງຣະສານຕົວຜູ້ທີ່ມີຮ່າງຄ້າຍມະນຸດສຸຍຸດ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[ກູ໕໓] ໑. ພິກສຸນີມີສະຕຣີຄົນໃດຄົນນຶ່ງທີ່ຮູ້ດຽງສາຢູ່ເປັນເພື່ອນ

໒. ພິກສຸນີຜູ້ບໍ່ປະສົງຄ໌ທີ່ຈະຢູ່ໃນທີ່ລັບຢືນຄຽງຄູ່ກັນຫລືສົນທານກັນ

໓. ພິກສຸນີທີ່ຢືນຄຽງຄູ່ກັນຫລືສົນທານກັນແຕ່ຄິດໃນເລື່ອງອື່ນ

໔. ພິກສຸນີສົ່ງເພື່ອນພິກສຸນີກັບເມື່ອມີເຫດຖືກຈຳເປັນ

໕. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໖. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູກຂາປິດທີ ໔ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນີວິຊັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສູກຂາປິດທີ ໕ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໒. ອັນທຸກາຣວັຄ

ສູກຂາປິດທີ ໕

ວ່າດ້ວຍກາຣຈາກໄປໂດຍບໍ່ບອກເຈົ້າຂອງ

ເຣື່ອງພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ

[໗໕໔] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນທິ
ກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຸາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຮູບນຶ່ງເປັນພິກສຸນີປະຈຳຕະກູນນຶ່ງ ຮັບພັດຕາຫາຣປະຈຳ
ຄັນເວລາເຊົ້າ ພິກສຸນີນັ້ນຄອງອັນຕຣວາສູກ ຖືບາຕຣແລະຈິວອນຈເຂົ້າໄປເຖິງທີ່ຕະກູນນັ້ນ ຄັນ
ເຖິງແລ້ວ ນັ່ງເທິງອາສູນະ ແລ້ວຈາກໄປໂດຍບໍ່ບອກເຈົ້າຂອງບ້ານ ຍິງຮັບໃຊ້ຕະກູນນັ້ນກວາດ
ເຮືອນໄດ້ເກັບອາສູນະນັ້ນໄວ້ຮະຫວ່າງພາຊນະ ຄົນໃນບ້ານບໍ່ເຫັນອາສູນະ ໄດ້ໄປຖາມພິກສຸນີນັ້ນ
ດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ອາສູນະຢູ່ທີ່ໃດ” ພິກສຸນີນັ້ນກ່າວວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍ ຂະນ້ອຍກໍບໍ່ເຫັນອາສູນະ
ນັ້ນ” ຄົນເຫລົ່ານັ້ນເວົ້າວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ໂປຣດໃຫ້ອາສູນະນັ້ນເຖິດ” ບໍຣິພາສຸແລ້ວເຊົ້າຖວາຍພັດຕາ
ຫາຣປະຈຳ ຕໍ່ມາຄົນເຫລົ່ານັ້ນທຳຄວາມສະອາດບ້ານຫລັງນັ້ນ ພິບອາສູນະລີ້ຢູ່ຮະຫວ່າງພາຊນະ
ຈຶ່ງຂໍຂມາພິກສຸນີນັ້ນ ແລ້ວໄດ້ເລີ່ມ(ຖວາຍ)ພັດຕາຫາຣປະຈຳ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີນັ້ນບອກເຣື່ອງນັ້ນ
ໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຊາບ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ
“ຈຶ່ງໃດພິກສຸນີຈຶ່ງເຂົ້າໄປສູ່ຕະກູນໃນເວລາກ່ອນສັນພັດຕາຫາຣ ນັ່ງເທິງອາສູນະແລ້ວຈາກໄປ
ໂດຍບໍ່ບອກເຈົ້າຂອງ(ບ້ານ)ລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍ
ໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈຶ່ງໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີເຂົ້າສູ່ຕະກູນໃນເວລາ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຄອງອັນຕຣວາສຸກຖືບາຕຣຈິວອນ ດູ ວິນັຍປິດົກແປລ ເຫລັ້ມ ໑ ຂໍ້ ໒໒ ຫນ້າ ໑໔ (ໝາຍ ເຫດ)

ກ່ອນສັນພັຕຕາຫາຣ ນັ່ງເບິ່ງອາສານະແລ້ວຈາກໄປໂດຍບໍ່ບອກເຈົ້າຂອງບ້ານ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸ ທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນີເຂົ້າສູ່ຕະກູນໃນເວລາກ່ອນສັນພັຕຕາຫາຣ ນັ່ງເບິ່ງອາສານະ ແລ້ວຈາກໄປໂດຍບໍ່ບອກເຈົ້າຂອງບ້ານລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບົທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[ກູ໕໕] ກໍພິກສຸນີໃດເຂົ້າໄປສູ່ຕະກູນໃນເວລາກ່ອນສັນພັຕຕາຫາຣ ນັ່ງເບິ່ງອາສານະແລ້ວຈາກໄປ ໂດຍບໍ່ບອກເຈົ້າຂອງບ້ານ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ ຈົບ

ສຶກຂາບົທວິພຸງຄ໌

[ກູ໕໖] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະຫຼິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມໝາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ເວລາກ່ອນສັນພັຕຕາຫາຣ ຄື ຕັ້ງແຕ່ເວລາອຸນຂຶ້ນຈົນເຖິງທ່ຽງວັນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຕະກູນ ໝາຍເຖິງຕະກູນ ໔ ໄດ້ແກ່ ຕະກູນກຣັສຕຣິຍ໌ ຕະກູນພຣາມນ໌ຕະກູນແພສຍ໌ ຕະກູນ ສຸທອ

ຄຳວ່າ ເຂົ້າໄປ ຄື ໄປໃນຕະກູນນັ້ນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ອາສຸນະ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຸທາມາຍເຖິງທີ່ສຳລັບນັ້ງຂັດສູນາທິ

ຄຳວ່າ ນັ້ງ ຄື ນັ້ງເທິງອາສຸນະນັ້ນ

ຄຳວ່າ ຈາກໄປໂດຍບໍ່ໄດ້ບອກເຈົ້າຂອງບ້ານ ຄວາມວ່າ ບໍ່ບອກຄົນໃດຄົນນຶ່ງໃນຕະກູນນັ້ນຜູ້ຮູ້ດຽງ
ສູ່ ກ້າວພື້ນຊາຍຄາ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຍ່າງລ່ວງເຂດບ້ານໃນທີ່ແຈ້ງ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ບົທພາຊນິຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[ກູໄຊ] ຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ຈາກໄປ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຈາກໄປ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບອກແລ້ວ ຈາກໄປ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຕິກທຸກກະຕະ

ທີ່ບໍ່ແມ່ນທີ່ສຳລັບນັ້ງຂັດສູນາທິ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ບອກແລ້ວ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ບອກແລ້ວ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ບອກແລ້ວ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບອກແລ້ວ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[ກູໄຊ] ໑. ພິກສຸນີໄປໂດຍບອກແລ້ວ

໒. ພິກສຸນີຜູ້ນັ້ງເທິງອາສຸນະທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍບໍ່ໄດ້

໓. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້

໔. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໕. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໖. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູ່ກຂາບົດທີ ໕ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສູ່ກຂາບົດທີ ໖ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໒. ອັນທຸກາຣວັຄ

ສູ່ກຂາບົດທີ ໖

ວ່າດ້ວຍກາຣນັ່ງນອນເທິງອາສູນະໂດຍບໍ່ບອກເຈົ້າຂອງ

ເຣື່ອງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ

[ກູ໕໙] ສູ່ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ
ທິກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາເຂົ້າໄປສູ່ຕະກູນທັງຫລາຍພາຍຫລັງສັນ
ພັຕຕາຫາຣ ນັ່ງແດ່ ນອນແດ່ເທິງອາສູນະໂດຍບໍ່ບອກເຈົ້າຂອງ(ບ້ານ) ຄົນໃນບ້ານເກງໃຈພິກສຸນິ
ຖຸລະນັນທາ ຈຶ່ງບໍ່ກ້ານັ່ງຫລືນອນເທິງອາສູນະ ຄົນທັງຫລາຍພາກັນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາ
ວ່າ “ຈຶ່ງໃດພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຈຶ່ງເຂົ້າໄປສູ່ຕະກູນພາຍຫລັງສັນພັຕຕາຫາຣ ນັ່ງແດ່ ນອນແດ່ເທິງ
ອາສູນະ ໂດຍບໍ່ບອກເຈົ້າຂອງ(ບ້ານ)ລະ” ພິກສຸນິທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄົນພວກນັ້ນຕໍາຫນີ ປະນາມ
ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດພິກສຸນິ
ຖຸລະນັນທາຈຶ່ງເຂົ້າໄປສູ່ຕະກູນພາຍຫລັງສັນພັຕຕາຫາຣ ນັ່ງແດ່ ນອນແດ່ເທິງອາສູນະໂດຍບໍ່
ບອກເຈົ້າຂອງ(ບ້ານ)ລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນໍາເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້
ຊາບ ພວກພິກສຸຈຶ່ງໄດ້ນໍາເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສູ່ກຂາບົດ

ລໍາດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາເຂົ້າໄປສູ່ຕະກູນພາຍຫລັງສັນ
ພັຕຕາຫາຣ ນັ່ງແດ່ ນອນແດ່ເທິງອາສູນະໂດຍບໍ່ບອກເຈົ້າຂອງ(ບ້ານ) ຈົງຫລີ” ພິກສຸທັງຫລາຍ
ທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕໍາຫນີວ່າ “ຯລະ ພິກສຸ
ທັງຫລາຍ ຈຶ່ງໃດພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຈຶ່ງເຂົ້າໄປສູ່ຕະກູນພາຍຫລັງສັນພັຕຕາຫາຣ ນັ່ງແດ່ ນອນ

ແດ່ເບີງອາສຸນະໂດຍບໍ່ບອກເຈົ້າຂອງ(ບ້ານ)ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍກາກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນ
ທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນ
ໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບທັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສຶກຂາບດທິ ໖ ສຶກຂາບ
ທວິພັງຄ໌**

ພຣະບັນຍັດ

[ກູດ໖໐] ກໍພິກສຸນິໃດເຂົ້າໄປສູ່ຕະກູນພາຍຫລັງສັນພັຕຕາຫາຣ ນັ່ງຫລືນອນເບີງອາສຸນະໂດຍບໍ່
ບອກເຈົ້າຂອງບ້ານ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນິທຸລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບທວິພັງຄ໌

[ກູດ໖໑] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັຣສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ພາຍຫລັງສັນພັຕຕາຫາຣ ໄດ້ແກ່ ຕັ້ງແຕ່ເວລາທ່ຽງວັນໄປຈົນເຖິງດວງອາທິຕຍ໌ຕົກ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຕະກູນ ຫມາຍເຖິງຕະກູນ ໔ ໄດ້ແກ່ ຕະກູນກສັຕຕິຍ໌ ຕະກູນພຣາມນ໌ ຕະກູນແພສຍ໌ ຕະ
ກູນສູທາຣ

ຄຳວ່າ ເຂົ້າໄປ ຄື ໄປໃນຕະກູນນັ້ນ

ຄຳວ່າ ໂດຍບໍ່ບອກເຈົ້າຂອງບ້ານ ຄື ບໍ່ຂໍອນຸຍາຕເຈົ້າຂອງບ້ານຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນຕະກູນນັ້ນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ອາສຸນະ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັຣສູ່ຫມາຍເຖິງທີ່ສຳລັບນັ່ງຂັດສູ່ມາທິ

ຄຳວ່າ ນັ່ງ ຄື ນັ່ງເບີງອາສຸນະນັ້ນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຄຳວ່າ ຫລືນອນ ຄື ນອນເບີງອາສຸນະນັ້ນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຫມາຍເຫດ :

໑ ນັ່ງແລ້ວໄປ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ຕົວດຽວ ບໍ່ນັ່ງແຕ່ນອນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ຕົວດຽວ ນັ່ງ

ແລ້ວນອນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ໒ ຕົວ (ວິ. ອ. ໒/໗໖໐/໔໙໗)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສຸກຂາບິດທິ ໖ ອນາ ປັຕຕິວາຣ

ບິທພາຊນິຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໗໖໒] ຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ນັ່ງຫລືນອນເທິງອາສູນະຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ນັ່ງຫລືນອນເທິງອາສູນະ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າບອກແລ້ວ ນັ່ງຫລືນອນເທິງອາສູນະ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຕິກທຸກກະຕູະ

ບໍ່ແນ່ນທຳສຳລັບນັ່ງຂັດສູນາທິ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ບອກແລ້ວ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ບອກແລ້ວ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ບອກແລ້ວ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າບອກແລ້ວ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕ່າໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໗໖໓] ໑. ພິກສຸນິບອກແລ້ວນັ່ງຫລືນອນເທິງອາສູນະ

໒. ພິກສຸນິນັ່ງຫລືນອນເທິງອາສູນະທີ່ເຂົາປູໄວ້ປະຈຳ

໓. ພິກສຸນິຜູ້ເປັນໄຂ້

໔. ພິກສຸນິຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໕. ພິກສຸນິວິກິລຈິຕ

໖. ພິກສຸນິຕັນບັນຍັດ

ສຶກຂາປິດທິ ໖ ຈົບ

ພະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສຶກຂາປິດທິ ໗ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໒. ອັນທຸກາຣວັຄ

ສຶກຂາປິດທິ ໗

ວ່າດ້ວຍກາຣປູລາດໂດຍບໍ່ບອກ

ເຮືອງພິກສຸນິທລາຍຮູບ

[໗໖໔] ສຸມັຍນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ
ບຶກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິທລາຍຮູບຢ່າງທາງໄປກຸງສາວັຕຖີ ແຄວ້ນໂກສິລ
ເຖິງຫມູ່ບ້ານແຫ່ງນຶ່ງໃນເວລາແລງ ເຂົ້າໄປສູ່ຕະກູນພຣາມນ໌ຕະກູນນຶ່ງຂໍໂອກາສ ລຳດັບນັ້ນ
ພຣາຫມນິໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ໄປຣດຖ້າຈົນກວ່າພຣາມນ໌ຈະ
ມາ” ພວກພິກສຸນິກ່າວວ່າ “ພວກເຮົາຈະຖ້າຈົນກວ່າພຣາມນ໌ຈະມາ” ໄດ້ປູທິນອນ ບາງພວກນຶ່ງ
ບາງພວກນອນ ຄັນໃນຕອນກາງຄືນ ພຣາມນ໌ກັບມາພົບເຫັນໄດ້ກ່າວກັບພຣາຫມນິ ດັ່ງນີ້ວ່າ
“ສະຕຣີເຫລົ່ານີ້ເປັນໃຜ” ພຣາຫມນິກ່າວວ່າ “ພໍ່ເຈົ້າ ສະຕຣີເຫລົ່ານີ້ເປັນພິກສຸນິ” ພຣາມນ໌ກ່າວວ່າ
“ພວກທ່ານຈົ່ງຂັບໄລ່ຍິງຊົ່ວຫົວໄລ້ນພວກນີ້ອອກໄປ” ແລ້ວໃຫ້ຂັບໄລ່ອອກຈາກເຮືອນ ຄັນ
ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄປເຖິງກຸງສາວັຕຖີ ເລົ່າເຮືອງນັ້ນໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຊາບ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກ
ນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈົ່ງໃດພວກພິກສຸນິຈົ່ງເຂົ້າໄປສູ່ຕະກູນໃນ
ເວລາວິກາລ ປູຫລີໃຊ້ໃຫ້ປູທິນອນໂດຍບໍ່ບອກເຈົ້າຂອງບ້ານແລ້ວນັ່ງແດ່ ນອນແດ່ລະ” ຄັນແລ້ວ
ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈົ່ງໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປ
ຂາບທູລພະຜູ້ມີພະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາປິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິເຂົ້າໄປສູ່ຕະກູນໃນເວລາວິກາລ ປູຫລີໃຊ້

ໃຫ້ປູທີ່ນອນໂດຍບໍ່ບອກເຈົ້າຂອງບ້ານແລ້ວນັ້ງແດ່ ນອນແດ່ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບ
ວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວວ່າ“ ຯລະ ພິກສຸທັງ
ຫລາຍ ຈົ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈົ່ງເຂົ້າໄປສູ່ຕະກູນໃນເວລາວິກາລ ປູຫລືໃຊ້ໃຫ້ປູທີ່ນອນໂດຍບໍ່ບອກ
ເຈົ້າຂອງບ້ານແລ້ວນັ້ງແດ່ ນອນແດ່ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່
ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້
ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບທັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[ກູດ໕] ກໍພິກສຸນີໃດເຂົ້າໄປສູ່ຕະກູນໃນເວລາວິກາລ ປູຫລືໃຊ້ໃຫ້ປູທີ່ນອນໂດຍບໍ່ບອກເຈົ້າຂອງ
ບ້ານແລ້ວນັ້ງຫລືນອນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສຶກຂາບທວີພັງຄ໌

[ກູດ໖] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕອ້ສຸວ່າ ກໍ. . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ເວລາວິກາລ ຄື ຕັ້ງແຕ່ເວລາດວງອາທິຕຍ໌ຕກໄປຈົນເຖິງອຸນຂຶ້ນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຕະກູນ ຫມາຍເຖິງຕະກູນ ໔ ໄດ້ແກ່ ຕະກູນກສັຕຕິຍ໌ ຕະກູນພຣາມນ໌ ຕະກູນແພສຍ໌ ຕະ
ກູນສຸທາຣ

ຄຳວ່າ ເຂົ້າໄປ ຄື ໄປໃນຕະກູນນັ້ນ

ຄຳວ່າ ໂດຍບໍ່ບອກເຈົ້າຂອງບ້ານ ຄື ບໍ່ຂໍອນຸຍາດເຈົ້າຂອງບ້ານຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນຕະກູນນັ້ນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ທີ່ນອນ ໂດຍທີ່ສຸດແມ່ນເຄື່ອງປູລາດທີ່ເຮັດດ້ວຍໃບໄມ້

ຄຳວ່າ ປູ ຄື ປູເອງ

ຄຳວ່າ ໃຊ້ໃຫ້ປູ ຄື ໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ປູ

ຄຳວ່າ ນັ່ງ ຄື ນັ່ງເທິງທີ່ນອນນັ້ນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຄຳວ່າ ຫລືນອນ ຄື ນອນເທິງທີ່ນອນນັ້ນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ປົກພາຊນິຍ໌

[ກູດັກ] ຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ປູທາລີໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ປູທິນອນແລ້ວນັ່ງຫລື
ນອນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ປູທາລີໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ປູທິນອນແລ້ວນັ່ງຫລືນອນ ຕ້ອງອາບຕິ
ປາຈິຕຕິຍ໌

ຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບອກແລ້ວ ປູທາລີໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ປູທິນອນແລ້ວນັ່ງຫລືນອນ ຕ້ອງ
ອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ທຸກທຸກກະຕູະ

ບອກແລ້ວ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ບອກແລ້ວ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ບອກແລ້ວ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບອກແລ້ວ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕ່ຳໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[ກູດັກ] ໑. ພິກສຸນີບອກເຈົ້າຂອງ ປູເອງຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ປູທິນອນ ນັ່ງຫລືນອນ

໒. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້

໓. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໔. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູນິກຂາບົດທີ ໗ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສູນິກຂາບົດທີ ໗ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໒. ອັນທຸກາຣວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໗

ວ່າດ້ວຍກາຣໃຫ້ຜູ້ອື່ນໂພນທະນາ

ເຣື່ອງພິກສຸນີອັນເຕວາສີນີຂອງພຣະພັທທກາປິລານີ

[ກູໂລ] ສັມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນທິກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີອັນເຕວາສີນີຂອງພຣະພັທທກາປິລານີອຸປັຕຖາກພຣະພັທທກາປິລານີໂດຍເຄົາລົບ ພຣະພັທທກາປິລານີໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີທັງຫລາຍດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າພິກສຸນີນີ້ອຸປັຕຖາກເຮົາໂດຍເຄົາລົບ ເຮົາຈະໃຫ້ຈິວອນທ່ານ” ແຕ່ພິກສຸນີນັ້ນເພາະຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດເພາະໃຄ່ຄວນຜິດ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນໂພນທະນາວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ເຂົາວ່າຂະນ້ອຍບໍ່ໄດ້ອຸປັຕຖາກແມ່ເຈົ້າໂດຍເຄົາລົບ ແມ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ຈິວອນແກ່ຂະນ້ອຍ” ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈິ່ງໃດພິກສຸນີຈິ່ງໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ໂພນທະນາເພາະເຂົາໃຈຜິດ ເພາະໃຄ່ຄວນຜິດລະ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີໃຫ້ຜູ້ອື່ນໂພນທະນາ ເພາະເຂົາໃຈຜິດ ເພາະໃຄ່ຄວນຜິດ ແມ່ນແທ້ບໍ່ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ຈິ່ງ ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈິ່ງໃດພິກສຸນີຈິ່ງໃຫ້ຜູ້ອື່ນໂພນທະນາເພາະເຂົາໃຈຜິດ ເພາະໃຄ່ຄວນຜິດລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈິ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບົດນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໗ ປິທພາຊນິຍ໌

ພຣະບັນຍັດ

[໗໗໐] ກໍພິກສຸນີໃດເພາະເຂົ້າໃຈຜິດ ເພາະໃຄ່ຄວນຜິດ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນໂພນທະນາ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີອັນເຕວາສີນີຂອງພຣະພັບທກາປິລານີ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໗໗໑] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ເພາະເຂົ້າໃຈຜິດ ຄື ເພາະເຂົ້າໃຈເປັນຢ່າງອື່ນ

ຄຳວ່າ ເພາະໃຄ່ຄວນຜິດ ຄື ເພາະໃຄ່ຄວນເປັນຢ່າງອື່ນ

ຄຳວ່າ ຜູ້ອື່ນ ໄດ້ແກ່ ໃຫ້ອຸປະສັມບັນໂພນທະນາ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ບິທພາຊນີຍ໌**ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌**

[໗໗໒] ອຸປະສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປະສັມບັນ ໃຫ້ໂພນທະນາ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອຸປະສັມບັນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ໃຫ້ໂພນທະນາ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອຸປະສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອນຸປະສັມບັນ ໃຫ້ໂພນທະນາ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ກູ ອນາ ປັຕຕິວາຣ

ທຸກກະຕູະ

ພິກສຸນີໃຫ້ອນຸປະສັມບັນໂພນທະນາ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ອນຸປະສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປະສັມບັນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ອນຸປະສັມບັນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ອນຸປະສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອນຸປະສັມບັນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[ກູກຸໂມ] ໑. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໒. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສິກຂາບົດທີ ໗ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສິກຂາບົດທີ ໙ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໒. ອັນທຸກາຣວັຄ

ສິກຂາບົດທີ ໙

ວ່າດ້ວຍກາຣສູ້ປແຊ່ງຕົນເອງແລະຜູ້ອື່ນ

ເຮືອງພິກສຸນີຈັນທຸກາລີ

[ກູກຸ໔] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ
ຫຼີກເສັດຖີ ເຂດກຸງສຳວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີທັງຫລາຍບໍ່ເຫັນສິ່ງຂອງຂອງຕົນໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີ
ຈັນທຸກາລີດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານເຫັນສິ່ງຂອງຂອງພວກເຮົາ ແດ່ບໍ່” ພິກສຸນີຈັນທຸກາລີຕຳຫນີ
ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຂະນ້ອຍນີ້ແຫລະທີ່ເປັນລັກ ຂະນ້ອຍນີ້ແຫລະບໍ່ມີຄວາມລະອາຍ ພວກແມ່
ເຈົ້າທີ່ບໍ່ເຫັນສິ່ງຂອງຂອງຕົນ ຕ່າງພາກັນກ່າວກັບຂະນ້ອຍຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ເຫັນສິ່ງຂອງຂອງພວກເຮົາ
ແດ່ບໍ່’ ແມ່ເຈົ້າ ຖ້າຂະນ້ອຍເອົາສິ່ງຂອງຂອງພວກທ່ານໄປ ຂະນ້ອຍກໍຈົ່ງເປັນຜູ້ບໍ່ແມ່ນສະມະນະຍິງ
ຈົ່ງເຄື່ອນຈາກພຣົມຈັນຍ໌ ຈົ່ງບັງເກີດໃນນະຣົກ ສ່ວນຜູ້ທີ່ກ່າວຫາຂະນ້ອຍດ້ວຍເຮືອງທີ່ບໍ່ຈົ່ງ
ກໍຈົ່ງບໍ່ເປັນສະມະນະຍິງ ຈົ່ງເຄື່ອນຈາກພຣົມຈັນຍ໌ ຈົ່ງບັງເກີດໃນນະຣົກ” ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ
ຈະ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈົ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຈັນທຸກາລີ ຈົ່ງສູ້ປແຊ່ງຕົນເອງແດ່
ຜູ້ອື່ນແດ່ ດ້ວຍນະຣົກແດ່ ດ້ວຍພຣົມຈັນຍ໌໑ ແດ່ລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້
ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊິ
ງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດຢູ່ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຈັນທຸກາລິສຳປແຊ່ງຕົນເອງ

ໝາຍເຫດ :

໑ ສຳປແຊ່ງດ້ວຍນະຣົກດ້ວຍພຣົມຈັນຍ໌ໃນທີ່ນີ້ ຄືວ່າໂດຍນັບເປັນຕົ້ນວ່າ ຂໍໃຫ້ຂະໜ້ອຍຈົງ ບັງເກີດໃນນະຣົກອເວຈີ ຫລືຂໍໃຫ້ຜູ້ອື່ນຈົງບັງເກີດໃນນະຣົກອເວຈີ ຂໍໃຫ້ຂະໜ້ອຍເປັນຄຣິຫັສຸຖຸ ກັບໄປນຸ່ງຜ້າຂາວ ເປັນປຣົພາຊິກາ ຫລືຂໍໃຫ້ຜູ້ອື່ນຈົງເປັນຢ່າງທີ່ຂະໜ້ອຍເປັນນີ້ ຄືສຳປແຊ່ງຕົນ ແລະຜູ້ອື່ນໃຫ້ຕົກນະຣົກ ສຳປແຊ່ງຕົນແລະຜູ້ອື່ນໃຫ້ເຄື່ອນຈາກພຣົມຈັນຍ໌ (ວິ. ອ. ໒/ກູກຸ໕/ ໔໙໗)

ແດ່ ຜູ້ອື່ນແດ່ ດ້ວຍນະຣົກແດ່ ດ້ວຍພຣົມຈັນຍ໌ແດ່ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນິຈັນທຸກາລິຈົ່ງສຳປແຊ່ງຕົນເອງແດ່ ຜູ້ອື່ນແດ່ ດ້ວຍນະຣົກແດ່ ດ້ວຍພຣົມຈັນຍ໌ແດ່ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນິ ທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[ກູກຸ໕] ກໍພິກສຸນິໃດສຳປແຊ່ງຕົນເອງຫລືຜູ້ອື່ນດ້ວຍນະຣົກຫລືດ້ວຍພຣົມຈັນຍ໌ ຕ້ອງອາບັຕິ ປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນິຈັນທຸກາລິ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[ກູກຸ໖] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕອບສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມໝາຍນີ້

ຄຳວ່າ ຕົນເອງ ຄື ສະເພາະຕົວເອງ

ຄຳວ່າ ຜູ້ອື່ນ ໄດ້ແກ່ ອຸປະສັມບັນ ພິກສຸນີສຳປແຊ່ງ(ອຸປະສັມບັນ)ດ້ວຍນະຣົກຫລືດ້ວຍພຣົມຈັນຍ໌
ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ບົທພາຊນີຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[ກູກາ] ອຸປະສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປະສັມບັນ ສຳປແຊ່ງດ້ວຍນະຣົກຫລືດ້ວຍພຣົມຈັນຍ໌
ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອຸປະສັມບັນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ສຳປແຊ່ງດ້ວຍນະຣົກຫລືດ້ວຍພຣົມຈັນຍ໌ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອຸປະສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປະສັມບັນ ສຳປແຊ່ງດ້ວຍນະຣົກຫລືດ້ວຍພຣົມຈັນຍ໌ ຕ້ອງ
ອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ທຸກກະຕູະ

ພິກສຸນີສຳປແຊ່ງດ້ວຍ(ຄຳທີ່ບ່ຽເຖິງ)ກຳເນີດສັຕວ໌ເດັງອະສຸານ ເຜດວິສັຍ ຫລືຄົນໄຊຄຣ້າຍ໑ ຕ້ອງ
ອາບຕິທຸກກະຕູະ

ພິກສຸນີສຳປແຊ່ງອຸປະສັມບັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ອຸປະສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປະສັມບັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ອຸປະສັມບັນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ອຸປະສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປະສັມບັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕ່ຳໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[ກູກາ] ໑. ພິກສຸນີມຸ່ງອັນຖະ໒

໒. ພິກສຸນີມຸ່ງຫຼັມ໓

໓. ພິກສຸນີມຸ່ງສັງສອນ

໔. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາປິດທິ ໙ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຄືສູ້ປແຊ່ງໃຫ້ເປັນຄົນມີຮູບຮ່າງແປກປະຫລາດວ່າ “ຂໍໃຫ້ເຮົາຕາບອດ ເປັນງ່ອຍ ຫລືໃຫ້ຄົນອື່ນເປັນຢ່າງນີ້” (ກົງຂາ. ຕຶກາ ໔໙໗)

໒ “ນຸ່ງອັນຖະ” ໃນທີ່ນີ້ໝາຍເຖິງກ່າວອັນຖະກຖາ (ວິ. ອ. ໒/ກູກູ/໔໙໗)

໓ “ນຸ່ງຫຼັມ” ໃນທີ່ນີ້ໝາຍເຖິງບອກບາລີ (ວິ. ອ. ໒/ກູກູ/໔໙໗)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສຶກຂາປິດທິ ໑໐ ນິທານວັຕຖຸ

໒. ອັນທຸກາຣວັຄ

ສຶກຂາປິດທິ ໑໐

ວ່າດ້ວຍກາຣຮ້ອງໄຫ້ທຸບຕິຕິນເອງ

ເຮືອງພິກສຸນິຈັນທຸກາລີ

[ກູກູ໑] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫຼືກເສດຖີ ເຂດກຸງສຳວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິຈັນທຸກາລີຜິດຖຽງກັບພິກສຸນິທັງຫລາຍແລ້ວຮ້ອງໄຫ້ທຸບຕິຕິນເອງ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດ ແມ່ເຈົ້າຈັນທຸກາລີຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ທຸບຕິຕິນເອງລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາປິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຈັນທຸກາລີຮ້ອງໄຫ້ທຸບຕິຕິນເອງ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນິຈັນທຸກາລີຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ທຸບຕິຕິນເອງລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ

ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມ
ໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍ ຍົກສູ່ກາ
ຂາບິທນີຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[ກູກູ໐] ກໍພິກສຸນີໃດຮ້ອງໄຫ້ທຸບຕິຕົນເອງ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຈັນທຸກາລີ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໒. ອັນທຸກາຣວັຄ ສູ່ກຂາບິດທິ ໑໐ ອນາ
ປັຕຕິວາຣ

ສູ່ກຂາບິດທິວິພັງຄ໌

[ກູກູ໑] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິປາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ຕົນເອງ ຄື ສະເພາະຕົນເອງ

ພິກສຸນີຮ້ອງໄຫ້ທຸບຕິຕົນເອງ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ທຸບຕິ(ຕົນເອງ)ແຕ່ບໍ່ຮ້ອງໄຫ້ ຕ້ອງອາບຕິ
ທຸກກະຕູະ ຮ້ອງໄຫ້ແຕ່ບໍ່ທຸບຕິ(ຕົນເອງ) ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[ກູກູ໒] ໑. ພິກສຸນີຖືກຄວາມເສື່ອມຍາຕ ເສື່ອມໄພຄະຫລືໂຣຄຣຸມເອົາ ຮ້ອງໄຫ້ແຕ່ບໍ່ທຸບຕິຕົນ
ເອງ

໒. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູ່ກຂາບິດທິ ໑໐ ຈົບ

ອັນຍາກອາດຈະ ໒ ຈົບ

ພະແນກປະສານສານ ພິກຂຸນິວິທະຍາ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທຸ] ມ. ນັຄຄວັດ ສຶກຂາບົດທີ ໑ ນິທານວັຕຖຸ

ມ. ນັຄຄວັດ

ຫມວດວ່າດ້ວຍກາລເປືອຍກາຍ

ສຶກຂາບົດທີ ໑

ວ່າດ້ວຍກາລເປືອຍກາຍອາບນ້ຳ

ເຮືອງພິກສຸນິທາລາຍຮູບ

[ກູງຸມ] ສຸມັຍນັ້ນ ພະຜູ້ພິພິພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພະເຈົ້າອະນຸຣາດ ອາຮາມຂອງອານາຖະບິນ ພິກຂຸນິວິທະຍາ ເຂດກຸງສາວະຕິ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິທາລາຍຮູບເປືອຍກາຍອາບນ້ຳໃນແມ່ນ້ຳອຳຈຳວັດ ທ່າ ດຽວກັບຍິງແພສຍາ ພວກຍິງແພສຍາເຍ້ຍຫຍັນພິກສຸນິທາລາຍຮູບເຫລົ່ານັ້ນວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ພວກ ທ່ານຍັງເປັນສາວ ຈະປະພຶດພຣົມຈັນຍ໌ໄປເປັນຫຍັງກັນ ທັມດາມະນຸສຊົນຄວນຈະໄປເຊື່ອກາມ ບໍ່ແມ່ນ ບໍ່ ຕໍ່ເລື່ອນຊາພວກທ່ານຈຶ່ງຄ່ອຍປະພຶດພຣົມຈັນຍ໌ ເລື່ອນເປັນຢ່າງນີ້ ຊື່ວ່າໄດ້ຈັບສວຍເອົາປໂຍດ ທັງສອງແລ້ວ” ພວກພິກສຸນິທາລາຍຮູບພວກຍິງແພສຍາເຍ້ຍຫຍັນຕ່າງເກີ້ເຂົນ ຄັນກັບໄປສູ່ນັກແລ້ວ ຈຶ່ງບອກເຮືອງນັ້ນໃຫ້ພິກສຸນິທາລາຍຮູບ ພວກພິກສຸນິທາລາຍຮູບໄດ້ບອກເຮືອງນີ້ໃຫ້ພິກສຸນິທາລາຍຮູບ ພວກພິກສຸນິທາລາຍຮູບໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທຸລພະຜູ້ພິພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຄ໌ບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພະຜູ້ພິພິພາກຊົງສະແດງທັມນິກາຖາເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຮັບສັງກັບພິກສຸນິທາລາຍຮູບວ່າ “ພິກສຸນິທາລາຍ ເພາະເຫດນັ້ນ ເຮົາຈະບັນຍັດສຶກຂາບົດແກ່ພິກສຸນິທາລາຍ ໂດຍ ອາສັຍອຳນາຈປໂຍດ ໑໐ ປະກາດ ຄື

໑. ເພື່ອຄວາມຮັບວ່າດີແຫ່ງສົງຄ໌

໒. ລະ

໑໐. ເພື່ອເຮືອງເພື່ອວິນັຍ

ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນິທາລາຍຮູບສຶກຂາບົດນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ໝາຍເຫດ :

໑ ດູຄວາມພິສູດາຣຂໍ້ ຝັດຝັ ຫນ້າ ໔-໕ ໃນເຫລັ້ມນີ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ນັຄຄວັຄ ສຸກຂາບົດທີ ໑ ອນາປັຕຕິວາຣ

ພຣະບັນຍັດ

[ກູກູ໔] ກໍພິກສຸນິໃດເປື້ອຍກາຍອາບນ້ຳ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື້ອງພິກສຸນິຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສຸກຂາບົດວິພັງຄ໌

[ກູກູ໕] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມໝາຍນີ້

ຄຳວ່າ ເປື້ອຍກາຍອາບນ້ຳ ຄື ບໍ່ນຸ່ງຜ້າຫລືບໍ່ຫົ່ມຜ້າອາບນ້ຳ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະໃນຂະນະທີ່ອາບອາບເສັດແລ້ວ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[ກູກູ໖] ໑. ພິກສຸນິຖືກໂຈຣລັກຈິວອນຫລືຈິວອນຫາຍ

໒. ພິກສຸນິຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໓. ພິກສຸນິວິກົລຈິຕ

໔. ພິກສຸນິຕົ້ນບັນຍັດ

ສຸກຂາບົດທີ ໑ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ນັຄຄວັຄ ສຸກຂາບົດທີ ໒ ນິທານວັຕຖຸ

໓. ນັຄຄວັຄ

ສູິກຂາບົດທີ ໒

ວ່າດ້ວຍກາຣໃຊ້ຜ້າອາບນ້ຳບໍ່ໄດ້ຂນາດ

ເຣື່ອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌

[ກູກູກ] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນທິ ກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຳວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງອນຸຍາຕໃຫ້ພິກສຸນີໃຊ້ຜ້າອາບນ້ຳ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຄິດວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງອນຸຍາຕຜ້າອາບນ້ຳແລ້ວ” ພາກັນໃຊ້ຜ້າອາບນ້ຳບໍ່ໄດ້ ຂນາດ ຍ່າງທຽວຍ້ອຍຂ້າງຫນ້າແດ່ ຍ້ອຍຂ້າງຫລັງແດ່ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຈັ່ງໃຊ້ຜ້າອາບນ້ຳບໍ່ໄດ້ຂນາດລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສູິກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ໃຊ້ຜ້າອາບນ້ຳບໍ່ໄດ້ຂນາດ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຈັ່ງໃຊ້ຜ້າອາບນ້ຳບໍ່ໄດ້ຂນາດລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູິກຂາບົດນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໓. ນັຄຄວັຄ ສູິກຂາບົດທີ ໒ ບົທພາຊນິຍ໌

ພຣະບັນຍັດ

[ກູກູກ] ກໍພິກສຸນີຜູ້ຈະໃຫ້ທຳຜ້າອາບນ້ຳ ຄວນເຮັດໃຫ້ໄດ້ຂນາດ ຂນາດໃນຂັ້ນນີ້ຄື ຍາວ ໔ ຄືບກວ້າງ ໒ ຄືບ ໂດຍຄືບສຸຄຕ໑ ເຮັດໃຫ້ເກີນຂນາດນັ້ນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ທີ່ຊື່ວ່າເສທນກະ໒

ເຮືອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[ກູລູ] ທີ່ຊື່ວ່າ ຜ້າອາບນ້ຳ ໄດ້ແກ່ ຜ້າທີ່ໃຊ້ນຸ່ງອາບນ້ຳ

ຄຳວ່າ ຜູ້ຈະໃຫ້ທຳ ອະຫຼິບາຍວ່າ ພິກສຸນີທຳເອງຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ທຳ ຄວນເຮັດໃຫ້ໄດ້ຂນາດ
ຂນາດໃນຂັ້ນນີ້ ຄື ຍາວ ໔ ຄືບ ກວ້າງ ໒ ຄືບ ໂດຍຄືບສຸຄຕ ພິກສຸນີທຳເອງຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້
ທຳເກີນຂນາດນັ້ນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະໃນຂນະທີ່ທຳ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ເພາະໄດ້ມາ ຕ້ອງຕັດ
ຂອງນັ້ນເສັ້ງກ່ອນແລ້ວສະແດງອາບັຕິ

ບິທພາຊນີຍ໌

ປາຈິຕຕິຍ໌

[ກູລູ] ພິກສຸນີທຳຜ້າອາບນ້ຳທີ່ຕົນທຳຄ້າງໄວ້ຕໍ່ຈົນສູ່ເຮັດດ້ວຍຕົນເອງ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌
ພິກສຸນີໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ທຳຜ້າອາບນ້ຳທີ່ຕົນທຳຄ້າງໄວ້ຕໍ່ຈົນສູ່ເຮັດ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌
ພິກສຸນີທຳຜ້າອາບນ້ຳທີ່ຜູ້ອື່ນທຳຄ້າງໄວ້ຕໍ່ຈົນສູ່ເຮັດດ້ວຍຕົນເອງ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌
ພິກສຸນີໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ທຳຜ້າອາບນ້ຳທີ່ຜູ້ອື່ນທຳຄ້າງໄວ້ຕໍ່ຈົນສູ່ເຮັດ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ໝາຍເຫດ :

໑ ຊື່ອມາຕຣາວັດ ໑ ຄືບສຸຄຕ ເທົ່າກັບ ໓ ຄືບ ຂອງຄົນສັນຖານປານກາງ ເທົ່າກັບ ໑ ສອກເຄິ່ງ
ໂດຍສອກຊ່າງໄມ້ ແຕ່ໃນປັຈຈຸບັນໃຫ້ຖືຕາມໄມ້ເມຕຣ ຄືເທົ່າກັບ ໒໕ ເຊນຕິເມຕຣ (ວິ. ອ ໒/
໓໔໗-໓໔໙/໖໑)

໒ ຄຳວ່າ “ເສັ້ນກະ” ເປັນຊື່ສະເພາະຂອງສຶກຂາບິທວິ ຫມາຍເຖິງອາບັຕິທີ່ເລື່ອຕ້ອງເຂົ້າແລ້ວຈຳ
ເປັນຕ້ອງຕັດຫລືແຫກຜ້າອາບນ້ຳທີ່ເກີນຂນາດອອກເສັ້ງກ່ອນຈຶ່ງຈະສູ້ມາດສະແດງອາບັຕິຕກໄປໄດ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ມ. ນັຄຄວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໒ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ

ບຸກບຸກກະຕະ

ພິກສຸນີທຳເອງຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ທຳເພື່ອປໂຍດແກ່ຜູ້ອື່ນ ຕ້ອງອາບັຕິບຸກກະຕະ

ພິກສຸນີໄດ້ຜ້າອາບນ້ຳທີ່ຜູ້ອື່ນທຳໄວ້ມາໃຊ້ສູ່ອຍ ຕ້ອງອາບັຕິບຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[ກູລ໑] ໑. ພິກສຸນີທຳຜ້າອາບນ້ຳໄດ້ຂະໜາດ

໒. ພິກສຸນີທຳຜ້າອາບນ້ຳຫນ້ອຍກວ່າຂະໜາດ

໓. ພິກສຸນີໄດ້ຜ້າອາບນ້ຳທີ່ຜູ້ອື່ນທຳໄວ້ເກີນຂະໜາດມາຕັດໃຫ້ໄດ້ຂະໜາດແລ້ວໃຊ້ສູ່ອຍ

໔. ພິກສຸນີທຳເປັນເພດານ ຜ້າປູຟ້ນ ຜ້າມ່ານ ຜ້າເປືອກເສື້ອຫລືຫມອນ

໕. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໖. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູິກຂາປິດທີ ໒ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ມ. ນັຄຄວັຄ ສູິກຂາປິດທີ ໓ ນິທານວັຕຖຸ

໓. ນັຄຄວັຄ

ສູິກຂາປິດທີ ໓

ວ່າດ້ວຍກາຣເລາະຈິວອນແລ້ວບໍ່ຍົບ

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[ກູລ໒] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສັດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຮູບນຶ່ງທຳຈິວອນບໍ່ດີ ຍົບບໍ່ດີທັງທີ່ໃຊ້ຜ້າສຳລັບທຳຈິວອນອາຄາແພງ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຜ້າສຳລັບທຳຈິວອນຂອງທ່ານດີແມ່ນແທ້ແຕ່ກັບທຳຈິວອນບໍ່ດີ ຍົບບໍ່ດີ” ພິກສຸນີນັ້ນກ່າວວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂະນ້ອຍຈະເລາະອອກ ທ່ານຈະຍົບໃຫ້ຫລື” ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາກ່າວວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂະນ້ອຍຈະຍົບໃຫ້” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີນັ້ນຈຶ່ງເລາະຈິວອນແລ້ວມອບໃຫ້ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ກ່າວວ່າ “ຂະ

ນ້ອຍຈະຍິບໃຫ້ ຂະນ້ອຍຈະຍິບໃຫ້” ແຕ່ບໍ່ຍິບໃຫ້ ທັງບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຍິບ ພິກສຸນີນັ້ນ ຈຶ່ງບອກເຮືອງນັ້ນໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຊາບ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນົ ປະ ນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈຶ່ງໃຫ້ເລາະຈິວອນຂອງພິກສຸນີແລ້ວບໍ່ຍິບໃຫ້ ທັງບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຍິບລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງ ຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາໃຫ້ເລາະຈິວອນຂອງພິກສຸນີແລ້ວບໍ່ ຍິບໃຫ້ ທັງບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຍິບ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະ ພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈຶ່ງໃດພິກສຸນີ ຖຸລະນັນທາຈຶ່ງໃຫ້ເລາະຈິວອນຂອງພິກສຸນີແລ້ວບໍ່ຍິບໃຫ້ ທັງບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ຜູ້ອື່ນຍິບລະ ພິກສຸ ທັງຫລາຍ ກາຣະກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງ ຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[ກູລ໌໓] ກໍພິກສຸນີໃດເລາະຫລືໃຊ້ໃຫ້ເລາະຈິວອນຂອງພິກສຸນີແລ້ວ ພາຍຫລັງພິກສຸນີນັ້ນຜູ້ບໍ່ມີ ອັນຕອາຍ໑ ບໍ່ຍິບ ບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຍິບ ພັນ ໔-໕ ວັນ໒ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພຸງຄ໌

[ກູລ໌໔] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຳຫນົວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະຫຼິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້
ຄຳວ່າ ຂອງພິກສຸນີ ໄດ້ແກ່ ພິກສຸນີຮູບອື່ນ
ທີ່ຊື່ວ່າ ຈິວອນ ໄດ້ແກ່ ຈິວອນ ໖ ຊນິດ ຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງ

ຄຳວ່າ ເລາະ ຄື ເລາະດ້ວຍຕົນເອງ
 ຄຳວ່າ ໃຊ້ໃຫ້ເລາະ ຄື ໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ເລາະ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຫມາຍເຖິງບໍ່ຕົກຢູ່ໃນອັນຕຣາຍຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງໃນອັນຕຣາຍ ໑໐ ຢ່າງ ຄື (໑) ພຣະຣາຊາ
 ສຸເດັຈມາ (໒) ໂຈຣມາປຸ່ນ (໓) ໄຟໄຫມ້ (໔) ນ້ຳຫລາກມາ (໕) ຄົນມາມາກ (໖) ຜີເຂົ້າພິກສຸ
 (໗) ສັຕວ໌ຮ້າຍເຂົ້າມາໃນວັດ (໘) ງູເລືອເຂົ້າມາ (໙) ພິກສຸເປັນໂຣຄຮ້າຍ (໑໐) ເກີດອັນຕຣາຍ
 ແກ່ພຣມຫຈຣອຍ໌ ເຊັ່ນມີຄົນມາຈັບພິກສຸນິສິກ (ວິ. ອ. ໒/ກູລຸລ໌-໔/໕໐໐, ດູ ວິ. ມ. ໔/໑໕໐/
 ໑໕໐)

໒ “ພັນ ໔-໕ ວັນ” ຫມາຍເຖິງລ່ວງເລີຍ ໕ ວັນ ນັບຈາກວັນທີ່ເລາະຈົວອນນັ້ນ (ສູ້າຣຕິຖ. ຕິ
 ກາ. ໓/ກູລຸລ໌/໑໕໓)

ຄຳວ່າ ພາຍຫລັງ ພິກສຸນິນັ້ນຜູ້ບໍ່ມີອັນຕຣາຍ ຄື ເມື່ອບໍ່ມີອັນຕຣາຍ

ຄຳວ່າ ບໍ່ຍົບ ຄື ບໍ່ຍົບດ້ວຍຕົນເອງ

ຄຳວ່າ ບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຍົບ ຄື ບໍ່ສັ່ງຜູ້ອື່ນ

ຄຳວ່າ ພັນ ໔-໕ ວັນ ຄື ເກັບໄວ້ໄດ້ ໔-໕ ວັນ ພໍທອດຫຼຸຣະວ່າ “ເຮົາຈັກບໍ່ຍົບ ຈັກບໍ່ຂົນຂວາຍ
 ໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຍົບ” ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ປົກໜ້າຊຸນິຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[ກູລຸ໕] ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ເລາະຫລືໃຊ້ໃຫ້ເລາະຈົວອນ ພາຍຫລັງ
 ພິກສຸນິນັ້ນຜູ້ບໍ່ມີອັນຕຣາຍ ບໍ່ຍົບ ທັງບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຍົບ ພັນ ໔-໕ ວັນ ຕ້ອງອາບຕິ
 ປາຈິຕຕິຍ໌

ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ເລາະຫລືໃຊ້ໃຫ້ເລາະຈົວອນ ພາຍຫລັງພິກສຸນິນັ້ນຜູ້ບໍ່ມີອັນຕຣາຍ ບໍ່
 ຍົບ ທັງບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຍົບ ພັນ ໔-໕ ວັນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອນຸປສັມບັນ ເລາະຫລືໃຊ້ໃຫ້ເລາະຈິວອນ ພາຍຫລັງພິກສຸນີນັ້ນ ຜູ້ບໍ່ມີອັນຕຣາຍ ບໍ່ຍົບ ທັງບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຍົບ ພັນ ໔-໕ ວັນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ບຸກກະຕະ

ພິກສຸນີເລາະຫລືໃຊ້ໃຫ້ເລາະບໍ່ຣິຂາຣຢ່າງອື່ນ ພາຍຫລັງພິກສຸນີນັ້ນຜູ້ບໍ່ມີອັນຕຣາຍ ບໍ່ຍົບ ທັງບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຍົບ ພັນ ໔-໕ ວັນ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ພິກສຸນີເລາະຫລືໃຊ້ໃຫ້ເລາະຈິວອນຫລືບໍ່ຣິຂາຣຢ່າງອື່ນຂອງອນຸປສັມບັນ ພາຍຫລັງພິກສຸນີນັ້ນຜູ້ບໍ່ມີອັນຕຣາຍ ບໍ່ຍົບ ທັງບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຍົບ ພັນ ໔-໕ ວັນ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ອນຸປສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ອນຸປສັມບັນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ອນຸປສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອນຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[ກູລຝ] ໑. ພິກສຸນີບໍ່ຍົບໃນເມື່ອມີອັນຕຣາຍ

໒. ພິກສຸນີແສ້ວງຫາແລ້ວບໍ່ໄດ້

໓. ພິກສຸນີກຳລັງທຳກາຣຍົບ ພັນ ໔-໕ ວັນ

໔. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້

໕. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໖. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໗. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສີກຂາບົດທີ ໓ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໓. ນັຄຄວັຄ ສີກຂາບົດທີ ໔ ນິທານວັຕຖຸ

໓. ນັຄຄວັຄ

ສຶກຂາບິດທິ ໔

ວ່າດ້ວຍກາຣບໍ່ຜັດປ່ຽນປ່ຽນສັງຂາຕິຕາມກຳຫນົດ

ເຮືອງພິກສຸນີທາລາຍຮູບ

[ກູລກູ] ສັມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີທັງຫລາຍຝາກຈິວອນໄວ້ກັບພວກພິກສຸນີ ມີພຽງອຸຕຕ ອາສິງຄ໌ກັບອັນຕຣວາສຸກທາລິກາຈາຣິກໄປສູ່ຊົນບິທ ຈິວອນນັ້ນເກັບໄວ້ນານຈຶ່ງຂຶ້ນຮາ ພວກພິກສຸນີ (ທີ່ຮັບຝາກ)ຈຶ່ງນຳອອກຜຶງແດດ ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີ(ທີ່ຮັບຝາກ)ເຫລົ່ານັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຈິວອນທີ່ຂຶ້ນຮາເຫລົ່ານີ້ເປັນຂອງໃຜ” ລຳດັບນັ້ນ ພວກພິກສຸນີ(ທີ່ຮັບຝາກ)ຈຶ່ງ ບອກເຮືອງນັ້ນໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຊາບ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈິ່ງໃດພິກສຸນີທັງຫລາຍຈຶ່ງຝາກຈິວອນໄວ້ກັບພວກພິກສຸນີແລ້ວມີພຽງອຸຕຕ ອາສິງຄ໌ກັບອັນຕຣວາສຸກຈາຣິກໄປສູ່ຊົນບິທລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປ ບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸທັງຫລາຍຝາກຈິວອນໄວ້ກັບພວກພິກສຸນີແລ້ວມີ ພຽງອຸຕຕອາສິງຄ໌ກັບອັນຕຣວາສຸກຈາຣິກໄປສູ່ຊົນບິທ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈຶ່ງໃດພິກສຸນີຈຶ່ງຝາກຈິວອນໄວ້ກັບພິກສຸນີແລ້ວມີພຽງອຸຕຕອາສິງຄ໌ກັບອັນຕຣວາສຸກຈາຣິກໄປສູ່ຊົນ ບິທລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[ກູລກູ] ກໍພິກສຸນີໃດໃຫ້ວາຣະຜັດປ່ຽນປ່ຽນສັງຂາຕິ໑ ທີ່ມີກຳຫນົດຣະຍະເວລາ ໕ ວັນລ່ວງເລີຍ ໄປ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີທາລາຍຮູບ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[ກູລລ] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມໝາຍນີ້

ຄຳວ່າ ໃຫ້ອາຣະຜັດປ່ຽນປ່ຽນສັງຂາດີທີ່ມີກຳຫນົດອະຍະເວລາ ໕ ວັນລ່ວງເລີຍໄປອະທິບາຍວ່າ ບໍ່ ນຸ່ງ ບໍ່ຫົມ ບໍ່ຜັງຈິວອນ ໕ ຜົນ ສິ້ນວັນທີ ໕ ຄືໃຫ້ລ່ວງເລີຍໄປເປັນວັນທີ ໕ ຕ້ອງອາບັຕິ ປາຈິຕຕິຍ໌

ບິທພາຊນີຍ໌

ປາຈິຕຕິຍ໌

[໙໐໐] ລ່ວງເລີຍ ໕ ວັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າລ່ວງເລີຍ ໕ ວັນແລ້ວ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ລ່ວງເລີຍ ໕ ວັນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ລ່ວງເລີຍ ໕ ວັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ລ່ວງເລີຍ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ໝາຍເຫດ :

໑ ຄຳວ່າ “ສັງຂາດີ” ໃນທີ່ນີ້ໝາຍເຖິງຈິວອນ ໕ ຜົນຂອງພິກສຸນີ ຄື (໑) ສັງຂາດີ (໒) ອຸຕຕ ຣາສັງຄ໌ (໓) ອັນຕຣວາສຸກ (໔) ຜ້າອາບນ້ຳ (໕) ຜ້າຮັດຖັນ ພິກສຸນີຕ້ອງນຳຜ້າ ໕ ຜົນນີ້ອອກມາ ໃຊ້ສູ່ອຍຫລືຜັງແດດ ຫ້າມເກັບໄວ້ເກີນ ໕ ວັນ ຖ້າເກັບຜົນໃດຜົນນຶ່ງໄວ້ເກີນ ໕ ວັນ ຕ້ອງ ອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ : ເກັບໄວ້ ໑ ຜົນ ຕ້ອງອາບັຕິ ໑ ຕົວ ເກັບໄວ້ ໕ ຜົນ ຕ້ອງອາບັຕິ ໕ ຕົວ (ວິ. ອ. ໒ /໓໙໗-໙/໕໐໐-໕໐໑, ກົງຂາ. ອ. ໓໗໕, ສຸາຣຕິຖ. ຕຶກາ ໓/໗໙໗/໑໕໔)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ມ. ນັຄຄວັດ ສຶກຂາບິດທິ ໔ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ທຸກທຸກກະຕູະ

ຍັງບໍ່ລ່ວງເລີຍ ໕ ວັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າລ່ວງເລີຍແລ້ວ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ຍັງບໍ່ລ່ວງເລີຍ ໕ ວັນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ
ຍັງບໍ່ລ່ວງເລີຍ ໕ ວັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ລ່ວງເລີຍ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໙໐໑] ໑. ພິກສຸນີ ນຸ່ງ ຫົ່ມຈິວອນ ໕ ຕື້ນ ຫລືນຳອອກຜຶງແດດໃນວັນທີ ໕

໒. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້

໓. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ໑

໔. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູິກຂາບົດທີ ໔ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຈິວອນມີຄ່າມາກ ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດໃຊ້ສູ້ອຍໃນຄາວມີພັນອັນເກີດຈາກໄຈຣຜູ້ຮ້າຍເປັນຕົ້ນ ໃນກໍຣະນີ
ເຊັ່ນນີ້ ຊື່ວ່າ ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ (ວິ. ອ. ໒/໙໐໑/໕໐໑, ກົງຂາ. ອ. ໓໗໕)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ມ. ນັຄຄວັຄ ສູິກຂາບົດທີ ໕ ນິທານວັຕຖຸ

ມ. ນັຄຄວັຄ

ສູິກຂາບົດທີ ໕

ວ່າດ້ວຍກາຣຫົ່ມຈິວອນສູ້ບປ່ຽນກັນ

ເຮືອງພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ

[໙໐໒] ສຸັມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ
ບຶກເສດຖີ ເຂດກຸງສຳວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຮູບນຶ່ງທຽວບິນທຸບາຕແລ້ວຜຶງຈິວອນທີ່ປຽກຊຸ່ມ ແລ້ວ
ເຂົ້າວິຫາຣ ພິກສຸນີອີກຮູບນຶ່ງຫົ່ມຈິວອນຜົນນັ້ນເຂົ້າໄປບິນທຸບາຕໃນຫມູ່ບ້ານ ພິກສຸນີ(ເຈົ້າຂອງຈິ
ວອນ)ນັ້ນອອກມາຖາມພິກສຸນີທັງຫລາຍວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍເຫັນຈິວອນຂອງຂະນ້ອຍແດ່ບໍ່”

ພິກສຸນີທັງຫລາຍບອກເຮືອງນັ້ນໃຫ້ພິກສຸນີນັ້ນຊາບ ລຳດັບນັ້ນ ພິກສຸນີນັ້ນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພິກສຸນີຈັ່ງຫົ່ມຈິວອນຂອງຂະນ້ອຍໂດຍບໍ່ບອກລະ” ແລ້ວບອກເຮືອງນັ້ນ ໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຊາບບັນດາພິກສຸນີຜູ້ກັນນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພິກສຸນີຈັ່ງຫົ່ມຈິວອນຂອງພິກສຸນີອື່ນໂດຍບໍ່ບອກລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳ ເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ໃຫ້ຊົງ ຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຫົ່ມຈິວອນຂອງພິກສຸນີອື່ນໂດຍບໍ່ບອກ ແມ່ນ ແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະ ເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນີຈັ່ງຫົ່ມຈິວອນຂອງພິກສຸນີອື່ນໂດຍບໍ່ບອກ ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື່ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື່ອມໃສ່ ຫລື ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື່ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື່ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈັ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ນັຄຄວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໕ ບິທພາຊຸນິຍ໌

ພຣະບັນຍັດ

[໙໐໓] ກໍພິກສຸນີໃດຫົ່ມຈິວອນສັບປ່ຽນກັນ ຕ້ອງອາບິຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ ຈົບ

ສຶກຂາບິດທິວິພັງຄ໌

[໙໐໔] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕອບສະວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຈິວອນສັບປ່ຽນກັນ ໄດ້ແກ່ ຈິວອນ ໕ ຜືນ໑ ຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງຂອງອຸປະສັມບັນ ພິກສຸນີ ນຸ່ງຫລືຫົ່ມຈິວອນນັ້ນທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ ຫລືໂດຍບໍ່ໄດ້ບອກກ່າວ ຕ້ອງອາບິຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ບົທພາຊນິຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໙໐໕] ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ທົ່ມຈິວອນສັບປ່ຽນກັນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ທົ່ມຈິວອນສັບປ່ຽນກັນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ທົ່ມຈິວອນສັບປ່ຽນກັນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ໝາຍເຫດ :

໑ ຈິວອນ ໕ ຜົນ ດູ ໝາຍເຫດຂໍ້ ກູລກູ ຫນ້າ ໑໙໔

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ມ. ນັຄຄວັຄ ສູິກຂາປິດທິ ໕ ອນາປັຕຕິວາຣ

ທຸກກະຕະ

ພິກສຸນີທົ່ມຈິວອນສັບປ່ຽນກັນກັບອຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໙໐໖] ໑. ພິກສຸນີນຸ່ງຫລີທົ່ມຈິວອນທີ່ເຈົ້າຂອງໃຫ້ ຫລີພິກສຸນີນຸ່ງຫລີທົ່ມຈິວອນນັ້ນ ໂດຍບອກເຈົ້າຂອງກ່ອນ

໒. ພິກສຸນີມີຈິວອນຖືກຊິງໄປ

໓. ພິກສຸນີມີຈິວອນສູນຫາຍ

໔. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໕. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໖. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູກຂາບົດທີ ໕ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ນັຄຄວັຄ ສູກຂາບົດທີ ໖ ນິທານວັຕຖຸ
ລ. ນັຄຄວັຄ

ສູກຂາບົດທີ ໖

ວ່າດ້ວຍກາຣທຳອັນຕຣາຍແກ່ຈິວອນລາພຸຂອງຄນະ

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໒໐໗] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ
ບຶກເສດຖີ ເຂດກຸງສຳວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ຕະກູນອຸປັຕຖາກຂອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີ
ຖຸລະນັນທາດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ພວກເຮົາຈະຖວາຍຈິວອນແກ່ພິກສຸນີສົງຄ໌” ພິກສຸນີຖຸລະນັນ
ທາກ່າວວ່າ “ພວກທ່ານມີກິຈະມາກ ມີສິ່ງທີ່ຕ້ອງທຳມາກ” ໄດ້ທຳອັນຕຣາຍ(ແກ່ລາພຸຂອງຄນະ) ຕໍ່
ນາ ເຮືອນຕະກູນນັ້ນຖືກໄຟໄຫມ້ ພວກເຂົາຕຳຫນິປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພິກສຸນີ
ຖຸລະນັນທາຈຶ່ງທຳອັນຕຣາຍໄທຍຫຼັມຂອງພວກເຮົາລະ ພວກເຮົາຕ້ອງຄາດຈາກສົມບັດທັງສອງ
ຄື ໂພຄສົມບັດແລະບຸນສົມບັດ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາ
ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາ
ຈຶ່ງທຳອັນຕຣາຍແກ່ຈິວອນທີ່ຄນະຈະຄວນໄດ້ລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປ
ບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຄ໌ບັນຍັດສູກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຄ໌ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາທຳອັນຕຣາຍແກ່ຈິວອນທີ່ຄນະ
ຈະຄວນໄດ້ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ຈຶ່ງທຳອັນຕຣາຍ
ແກ່ຈິວອນທີ່ຄນະຈະຄວນໄດ້ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣເຮັດຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມ

ໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ”
ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສິ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກາຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

**ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ມ. ນັຄຄວັຄ ສູ່ກາຂາບິດທິ ໖ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ພຣະບັນຍັດ

[໙໐໗] ກໍພິກສຸນີໃດທຳອັນຕຣາຍແກ່ຈິວອນທີ່ຄຸນະຈະຄວນໄດ້ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສູ່ກາຂາບິດທິວິພັງຄ໌

[໙໐໙] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຄຸນະ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຫມາຍເຖິງພິກສຸນີສົງຄ໌

ທີ່ຊື່ວ່າ ຈິວອນ ໄດ້ແກ່ ຈິວອນ ໖ ຊນິດ ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຊຶ່ງມີຂະໜາດພໍທີ່ຈະວິກັປ ໄດ້ເປັນຢ່າງຕ່ຳ

ຄຳວ່າ ທຳອັນຕຣາຍ ຄື ທຳອັນຕຣາຍດ້ວຍກ່າວວ່າ “ຊົນທັງຫລາຍຈະຄວນຖວາຍຈິວອນນີ້ໄດ້ຢ່າງ
ໃດກັນ” ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ທຳອັນຕຣາຍບໍ່ຣິຂາຣຢ່າງອື່ນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕຸະ ທຳອັນຕຣາຍ
ຈິວອນຫລືບໍ່ຣິຂາຣຢ່າງອື່ນຂອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ພິກສຸນີຮູບດຽວຫລືຂອງອນຸປສັມບັນ ຕ້ອງ
ອາບັຕິທຸກກະຕຸະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໙໑໐] ໑. ພິກສຸນີສະແດງອານິສົງສ໌ແລ້ວກ່າວຫ້າມ

໒. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົນບັນຍັດ

ສູ່ກາຂາບິດທິ ໖ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ນັຄຄວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໗ ນິທານວັຕຖຸ ລ. ນັຄຄວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໗

ວ່າດ້ວຍກາຣຄັດຄ້ານກາຣແຈກຈີວອນທີ່ຊອບທຸ້ມ

ເຮືອງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ

[໙໑໑] ສູນຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ອກາລຈີວອນເກີດຂຶ້ນແກ່ພິກສຸນິສົງຂໍ້ ລຳດັບນັ້ນ ພິກສຸນິສົງຂໍ້ປະສົງຄ໌ຈະແຈກຈີວອນນັ້ນ ຈຶ່ງປະຊຸມກັນ ເວລານັ້ນພວກພິກສຸນິອັນເຕວາສີນີຂອງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຫລີກໄປແລ້ວ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ພິກສຸນິທັງຫລາຍຫລີກໄປແລ້ວ ຢ່າຄວນແຈກຈີວອນເລີຍ” ຄັດຄ້ານກາຣແຈກຈີວອນ ພວກພິກສຸນິກ່າວວ່າ “ຢ່າຄວນແຈກຈີວອນເລີຍ” ແລ້ວແຍກຍ້າຍກັນໄປ ເມື່ອເຫລົ່າພິກສຸນິອັນເຕວາສີນີກັບມາ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຈຶ່ງໃຫ້ແຈກຈີວອນນັ້ນ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈຶ່ງຄັດຄ້ານກາຣແຈກຈີວອນທີ່ຊອບທຸ້ມ໑ ລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດຖູ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຄັດຄ້ານກາຣແຈກຈີວອນທີ່ຊອບທຸ້ມ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈຶ່ງໃດພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ

ໝາຍເຫດ :

໑ “ກາຣແຈກຈີວອນທີ່ຊອບທຸ້ມ” ຄືກາຣແຈກຈີວອນທີ່ສົງຂໍ້ຜູ້ພ້ອມພຽງກັນ ປະຊຸມກັນແລ້ວຕຳເນີນກາຣຮ່ວມກັນ (ກົງຂາ. ອ. ນັກຖາ)

ຈຶ່ງຄັດຄ້ານກາຣແຈກຈົວອນທີ່ຊອບທຸ້ມລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນ
ທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນ
ໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບທັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໙໑໒] ກໍພິກສຸນິໃດຄັດຄ້ານກາຣແຈກຈົວອນທີ່ຊອບທຸ້ມ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນິກຸລລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບທວິພັງຄ໌

[໙໑໓] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ກາຣແຈກຈົວອນທີ່ຊື່ວ່າ ຊອບທຸ້ມ ໄດ້ແກ່ ພິກສຸນິສົງຂໍຜູ້ພ້ອມພຽງກັນ ປະຊຸມກັນແຈກ
ຄຳວ່າ ຄັດຄ້ານ ຄື ຄັດຄ້ານວ່າ “ຈະແຈກຈົວອນນີ້ຢ່າງໃດ” ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ປົກພາຊນິຍ໌

[໙໑໔] ກາຣແຈກຊອບທຸ້ມ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າຊອບທຸ້ມ ຄັດຄ້ານ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ກາຣແຈກຊອບທຸ້ມ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ຄັດຄ້ານ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ກາຣແຈກຊອບທຸ້ມ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າບໍ່ຊອບທຸ້ມ ຄັດຄ້ານ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ກາຣແຈກຊອບທຸ້ມ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າຊອບທຸ້ມ ຄັດຄ້ານ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ກາຣແຈກບໍ່ຊອບທຸ້ມ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ຄັດຄ້ານ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ກາຣແຈກບໍ່ຊອບທຸ້ມ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າບໍ່ຊອບທຸ້ມ ຄັດຄ້ານ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕ່ຳໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໙໑໕] ໑. ພິກສຸນິສະແດງອານິສົງສ໌ແລ້ວຄັດຄ້ານ໑

໒. ພິກສຸນິວິກິລຈິຕ

໓. ພິກສຸນິຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໗ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ “ສະແດງອານິສັງສ໌ແລ້ວຄັດຄ້ານ” ຫມາຍເຖິງໃນກໍລະນີທີ່ຈົວອນນີ້ບໍ່ພໍແບ່ງກັນໃຫ້ໄດ້ຄົບທຸກຮູບ ຈຶ່ງສະແດງອານິສັງສ໌ ຄືໃຫ້ເຫດຜົນວ່າ ຜ້າສຳລັບພຽງພອຍັງຂາດຢູ່ຜືນນຶ່ງ ໄປຮດຖ້າສັກ ໒-໓ ວັນເຖິດ ເມື່ອຜ້າສຳລັບພໍທີ່ຈະແຈກກັນຄົບທຸກຮູບແລ້ວຈຶ່ງແຈກກັນ (ວິ. ອ. ໒/໙໑໕/໕໐໒)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ນັຄຄວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໗ ນິທານວັຕຖຸ ລ. ນັຄຄວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໗

ວ່າດ້ວຍກາຣໃຫ້ສະມະນະຈົວອນແກ່ຜູ້ບໍ່ແມ່ນພິກສຸນີ

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໙໑໖] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫຼີກເສັດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາໃຫ້ສະມະນະຈົວອນແກ່ພວກຄຣູນັກຟ້ອນແດ່ ພວກນັກຟ້ອນແດ່ ພວກໂຕນໄມ້ຄ້ຳແດ່ ພວກນາຍາກົລແດ່ພວກຕົກກອງແດ່ ກ່າວວ່າ “ພວກທ່ານ ຈຶ່ງກ່າວພັນນາຄຸນຂອງຂະນ້ອຍໃນຊຸມນຸມຊົນ” ພວກຄຣູນັກຟ້ອນແດ່ ພວກນັກຟ້ອນແດ່ ພວກໂຕນໄມ້ຄ້ຳແດ່ ພວກນາຍາກົລແດ່ພວກຕົກກອງແດ່ ຕ່າງກ່າວພັນນາຄຸນຂອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາໃນຊຸມນຸມຊົນວ່າ “ແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາເປັນພູສູງ ເປັນນັກເວົ້າ ເກັ່ງກ້າ ສາມາດກ່າວຫຼັກມີກຖາ ພວກທ່ານຈຶ່ງຖວາຍ ຈຶ່ງກະທຳ(ສັກກາຣະ)ແກ່ທ່ານ” ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈຶ່ງໃຫ້ສະມະນະຈົວອນແກ່ຊາວບ້ານລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸບັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດຖຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ

ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາໃຫ້ສະມະນະຈິວອນແກ່ຊາວບ້ານ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍບຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະ ເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຈົ່ງໃຫ້ສະມະນະຈິວອນແກ່ ຊາວບ້ານລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣະກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມ ໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງ ໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສີກຂາບທັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ນ. ນັຄຄວັຄ ສີກຂາບິດທິ ກູ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ພຣະບັນຍັດ

[໙໑໗] ກໍພິກສຸນິໃດໃຫ້ສະມະນະຈິວອນແກ່ຊາວບ້ານ ແກ່ປຣິພາຊກ ຫລືປຣິພາຊິກາ ຕ້ອງອາບັຕິ ປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສີກຂາບິດທິວິພັງຄ໌

[໙໑໗] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຊາວບ້ານ ໄດ້ແກ່ ຜູ້ຄອງເຮືອນຄົນໃດຄົນນຶ່ງ

ທີ່ຊື່ວ່າ ປຣິພາຊກ ໄດ້ແກ່ ນັກບວຊຸຊາຍຄົນໃດຄົນນຶ່ງຜູ້ຢູ່ໃນລັທທິປຣິພາຊກ ຍົກເວັ້ນພິກສຸແລະ ສາມເນຣ

ທີ່ຊື່ວ່າ ປຣິພາຊິກາ ໄດ້ແກ່ ນັກບວຊຸຍິງຄົນໃດຄົນນຶ່ງຜູ້ຢູ່ໃນລັທທິປຣິພາຊິກາ ຍົກເວັ້ນພິກສຸນິ ສີກຂມານາ ແລະສາມເນຣ

ທີ່ຊື່ວ່າ ສະມະນະຈິວອນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສສູ່ຫມາຍເຖິງຜ້າທີ່ກຳກັປປະແລ້ວ ພິກສຸນິໃຫ້ຜ້ານັ້ນ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕີ ຄື

[໙໑໙] ໑. ພິກສຸນີໃຫ້ແກ່ມາຣດາບິດາ

໒. ພິກສຸນີໃຫ້ເປັນຂອງຍື່ມ

໓. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໗ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໓. ນັຄຄວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໙ ນິທານວັຕຖຸ
໓. ນັຄຄວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໙

ວ່າດ້ວຍກາຣໃຫ້ລ່ວງເລີຍສູ້ມັຍແຫ່ງຈິວອນກາລ

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໙໒໐] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ
ທຶກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ຕະກູນອຸປັຕຖາກຂອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີ
ຖຸລະນັນທາດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຖ້າພວກເຮົາສາມາດ ກໍຈະຖວາຍຈິວອນແກ່ພິກສຸນີສົງຂຶ້ນ” ຄັນ
ພິກສຸນີທັງຫລາຍຈຳພັນສາແລ້ວປະຊຸມກັນດ້ວຍປະສົງຄ໌ຈະແຈກຈິວອນ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ
ໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໄປຮອດຖ້າກ່ອນ ພິກສຸນີສົງຂຶ້ນຄວາມ
ຫວັງໃນຈິວອນ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີຖຸລະນັນທາດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ເຊີນທ່ານ
ໄປສືບດູຈິວອນນັ້ນໃຫ້ຮູ້ເຮືອງ” ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາເຂົ້າໄປເຖິງຕະກູນນັ້ນ ຄັນເຖິງແລ້ວໄດ້ກ່າວ
ກັບຄືນເຫລົ່ານັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຖວາຍຈິວອນແກ່ພິກສຸນີສົງຂຶ້ນ” ຄືນເຫລົ່ານັ້ນກ່າວວ່າ
“ພວກເຮົາຍັງບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຖວາຍຈິວອນແກ່ພິກສຸນີສົງຂຶ້ນ” ພິກສຸນີຖຸລະນັນທານຳເຮືອງນັ້ນໄປ
ບອກໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຊາບ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະ
ນາ ວ່າ “ຈົ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈົ່ງໃຫ້ລ່ວງເລີຍສູ້ມັຍແຫ່ງຈິວອນກາລດ້ວຍຄວາມຫວັງໃນ

ຈົວອນທີ່ເລື່ອນລອຍ໒ ລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍ
ໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ສູ້ມັຍແຫ່ງຈົວອນກາລ ຄືໃນເມື່ອບໍ່ໄດ້ກຳນົດກະຖິນນັບເອົາຕັ້ງແຕ່ແຮມ ໑ ຄ່ຳເດືອນ ໑໑ ເຖິງ
ຂຶ້ນ ໑໕ ຄ່ຳເດືອນ ໑໒ ຮວມເວລາ ໑ ເດືອນ ໃນເມື່ອໄດ້ກຳນົດກະຖິນແລ້ວ ນັບເອົາຕັ້ງແຕ່
ແຮມ ໑ ຄ່ຳ ເດືອນ ໑໑ ເຖິງຂຶ້ນ ໑໕ ຄ່ຳ ເດືອນ ໔ ຮວມເວລາ ໕ ເດືອນ ຣະຍະເວລາ
ໃນຊ່ວງນີ້ຮຽກວ່າ ສູ້ມັຍແຫ່ງຈົວອນກາລ

໒ “ຄວາມຫວັງໃນຈົວອນທີ່ເລື່ອນລອຍ” ໝາຍເຖິງຄວາມຫວັງທີ່ພິກສຸນີຕັ້ງໄວ້ເພາະໄດ້ຟັງ
ພຽງຄຳຂອງທາຍິກວ່າ “ຖ້າສາມາດກໍຈະຖວາຍ” ເປັນຄວາມຫວັງທີ່ເລື່ອນລອຍ ບໍ່ແນ່ນອນ (ກົງ
ຂາ. ອ. ສັກກູ)

**ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ສ. ນັຄຄວັຄ ສຸກຂາປິດທິ ລ ສຸກຂາປິທວິ
ພັງຄ໌**

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຸກຂາປິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີທຸລະມັນທາໃຫ້ລ່ວງເລີຍສູ້ມັຍແຫ່ງຈົວອນກາລ
ຜ່ານໄປດ້ວຍຄວາມຫວັງໃນຈົວອນທີ່ເລື່ອນລອຍ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນ
ແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຍລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງ
ໃດພິກສຸນີທຸລະມັນທາຈົ່ງໃຫ້ລ່ວງເລີຍສູ້ມັຍແຫ່ງຈົວອນກາລຜ່ານໄປດ້ວຍຄວາມຫວັງໃນຈົວອນ
ທີ່ເລື່ອນລອຍລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ການກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້
ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຍລະ” ແລ້ວ
ຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຸກຂາປິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໙໒໑] ກໍພິກສຸນີໃດໃຫ້ລ່ວງເລີຍສູ້ມັຍແຫ່ງຈິວອນກາລດ້ວຍຄວາມຫວັງໃນຈິວອນທີ່ເລື່ອນລອຍ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິຊັງຄ໌

[໙໒໒] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິປາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຄວາມຫວັງໃນຈິວອນທີ່ເລື່ອນລອຍ ໄດ້ແກ່ ທີ່ທາຍົກເບິ່ງວາຈາປວາຣນາວ່າ “ຖ້າພວກເຮົາສູ້ມາດ ກໍຈະຖວາຍ ຈະເຮັດ”

ທີ່ຊື່ວ່າ ສູ້ມັຍແຫ່ງຈິວອນກາລ ຄື ເມື່ອຍັງບໍ່ໄດ້ກຳນົດກະຖືນ ມີກຳຫນົດ ໑ ເດືອນ ທ້າຍຣະດູຝົນ ເມື່ອໄດ້ກຳນົດກະຖືນແລ້ວມີກຳຫນົດ ໕ ເດືອນ

ຄຳວ່າ ໃຫ້ລ່ວງເລີຍສູ້ມັຍແຫ່ງຈິວອນກາລ ຄວາມວ່າ ເມື່ອຍັງບໍ່ໄດ້ກຳນົດກະຖືນ ໃຫ້ລ່ວງເລີຍ ວັນສຸດທ້າຍຣະດູຝົນ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ເມື່ອໄດ້ກຳນົດກະຖືນແລ້ວ ໃຫ້ລ່ວງເລີຍວັນທີ່ກຳນົດ ເດາະ໑ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ບິທພາຊນີຍ໌

[໙໒໓] (ຄວາມຫວັງໃນ)ຈິວອນທີ່ເລື່ອນລອຍ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າ(ເປັນຄວາມຫວັງໃນ) ຈິວອນທີ່ເລື່ອນລອຍ ໃຫ້ລ່ວງເລີຍສູ້ມັຍຈິວອນກາລໄປ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

(ຄວາມຫວັງໃນ)ຈິວອນທີ່ເລື່ອນລອຍ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ໃຫ້ລ່ວງເລີຍສູ້ມັຍແຫ່ງຈິວອນກາລ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

(ຄວາມຫວັງໃນ)ຈິວອນທີ່ເລື່ອນລອຍ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນ(ຄວາມຫວັງໃນ)ຈິວອນບໍ່ເລື່ອນລອຍ ໃຫ້ລ່ວງເລີຍສູ້ມັຍແຫ່ງຈິວອນກາລ ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ

(ຄວາມຫວັງໃນ)ຈິວອນທີ່ບໍ່ເລື່ອນລອຍ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນ(ຄວາມຫວັງໃນ)ຈິວອນທີ່ເລື່ອນລອຍ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

(ຄວາມຫວັງໃນ)ຈິວອນທີ່ບໍ່ເລື່ອນລອຍ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

(ຄວາມຫວັງໃນ)ຈົວອນທີ່ບໍ່ເລື່ອນລອຍ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນ(ຄວາມຫວັງໃນ)ຈົວອນທີ່ບໍ່ເລື່ອນ
ລອຍ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕີ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕີ ຄື

[໙໒໔] ໑. ພິກສຸນີສະແດງອານິສັງສິດແລ້ວທ້າມ

໒. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາປິດຫີ ໙ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຫມາຍເຖິງຍກເລີກອານິສັງສິດກຸນທີ່ພິກສຸແລະພິກສຸນີຄວນໄດ້ຮັບ ດູ ເຫຕຸໃຫ້ກຸນເດາະ ພະ
ວິນັຍປິດກແປລ ເຫລັ້ມ ໒ ຂໍ້ ໔໖໓ ຫນ້າ ໔

ພະວິນັຍປິດກ ພິກຂຸນິວິພຽຄ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ມີ. ນັຄຄວັຄ ສຶກຂາປິດຫີ ໑໐ ນິທານວັຕຖຸ

໓. ນັຄຄວັຄ

ສຶກຂາປິດຫີ ໑໐

ວ່າດ້ວຍກາອຫ້າມກາອເດາະກະຖິນທີ່ຊອບທຸ້ມ

ເຣື້ອງອຸບາສຶກຄົນນຶ່ງ

[໙໒໕] ສຸມັຍນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ
ບຶກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ອຸບາສຶກຄົນນຶ່ງໃຫ້ສ້າງວິຫາອອຸບິສ(ຖວາຍ)ສົງຂໍ້ ໃນກາອສຸລ
ອງວິຫາອນັ້ນ ອຸບາສຶກນັ້ນປະສົງຄໍ້າຈະຖວາຍອກາລຈົວອນແກ່ສົງຂໍ້ທັງສອງຝ່າຍ ແຕ່ເວລານັ້ນສົງຂໍ້
ທັງສອງຝ່າຍກອານກະຖິນແລ້ວ ລຳດັບນັ້ນ ອຸບາສຶກນັ້ນເຂົ້າໄປຫາສົງຂໍ້ ຂໍກາອເດາະກະຖິນ໑ ພິກສຸ
ທັງຫລາຍຈຶ່ງໄດ້ຂາບທູລເຣື້ອງນັ້ນໃຫ້ພະຜູ້ມີພະພາກຊົງຊາບ ລຳດັບນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກຊົງ

ສະແດງທັມນິກາຖາເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຕັ້ງສູ່ວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ເຮົາອນຸຍາດໃຫ້ເດາະກະຖິນໄດ້”

ວິທີກາອເດາະກະຖິນແລະກັນວາຈາເດາະກະຖິນ

ພິກສຸທັງຫລາຍຄວນເດາະກະຖິນຢ່າງນີ້ ຄືພິກສຸຜູ້ສຸລາດສາມາດຄວນປະກາດໃຫ້ສົງຂໍຊາບ ດ້ວຍຍັຕຕິບຸຕິຍກັນວາຈາວ່າ

[໙໒໖] “ທ່ານຜູ້ຈະເຮີນ ຂໍສົງຂໍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຖ້າສົງຂໍພ້ອມກັນແລ້ວກໍຄວນເດາະກະຖິນ ນີ້ເປັນຍັຕຕິ ທ່ານຜູ້ຈະເຮີນ ຂໍສົງຂໍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ສົງຂໍຍ່ອມເດາະກະຖິນ ທ່ານຮູບໃດເຫັນດ້ວຍກັບ

ກາອເດາະກະຖິນ ທ່ານຮູບນັ້ນຄວນນຶ່ງ ທ່ານຮູບໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ທ່ານຮູບນັ້ນຄວນທັກທ້ວງ ສົງຂໍເດາະກະຖິນແລ້ວ ສົງຂໍເຫັນດ້ວຍ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງ ນັ້ນເປັນມະຕິຢ່າງນີ້”

ໝາຍເຫດ :

໑ ຂໍກາອເດາະກະຖິນ ໃນທີ່ນີ້ຄືຂໍໃຫ້ສົງຂໍຍກເລີກອານິສົງສູ່ກຖິນກ່ອນຫມົດເຂຕອານິສົງສູ່ກຖິນ ດ້ວຍຕ້ອງກາອຈະຖວາຍຜ້າເປັນອກາລຈິອອນໃນສູ່ມັຍທີ່ຍັງເປັນຈິອອນກາລ (ດູ ວິນັຍປິດົກແປລເຫລັ້ມ ໒ ຂໍ ໕໐໐ ຫນ້າ ໒໑)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ມ. ນັຄຄວັຄ ສູິກຂາບິດທິ ໑໐ ສູິກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໙໒໗] ຕໍ່ມາ ອຸບາສຶກນັ້ນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນິສົງຂໍ ຂໍເດາະກະຖິນ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາກ່າວວ່າ “ພວກຂະນ້ອຍຈັກມີຈິອອນ” ຄັດຄ້ານກາອເດາະກະຖິນ ຄັ້ງນັ້ນ ອຸບາສຶກນັ້ນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈົ່ງໃດພິກສຸນິທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ໃຫ້ກາອເດາະກະຖິນແກ່ເຮົາລະ” ພິກສຸນິທັງຫລາຍໄດ້ຍິນ ອຸບາສຶກຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈົ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈຶ່ງຄັດຄ້ານກາອເດາະກະຖິນທີ່ຊອບທັມລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບ ທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຄັດຄ້ານກາຣເດາະກະຖິນທີ່ຊອບທັມ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະ ເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ ຈົ່ງຄັດຄ້ານກາຣເດາະກະຖິນ ທີ່ຊອບທັມລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ທຳຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັງໃຫ້ ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໙໒໗] ກໍພິກສຸນິໃດຄັດຄ້ານກາຣເດາະກະຖິນທີ່ຊອບທັມ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື່ອງອຸບາສຶກຄົນນຶ່ງ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໙໒໙] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງ ປະສົງຄ໌ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ມ. ນັຄຄວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໑໐ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ກາຣເດາະກະຖິນທີ່ຊື່ວ່າ ຊອບທັມ ຄື ພິກສຸນິສົງຂໍ້ຜູ້ພ້ອມພຽງກັນປະຊຸມກັນເດາະ ຄຳວ່າ ຄັດຄ້ານ ຄື ຄັດຄ້ານວ່າ “ຈະເດາະກະຖິນໄດ້ຢ່າງໃດ” ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ບິທພາຊນິຍ໌

[໙໓໐] ກາຣເດາະທີ່ຊອບທັມ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າຊອບທັມ ຄັດຄ້ານ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌
ກາຣເດາະທີ່ຊອບທັມ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ຄັດຄ້ານ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ
ກາຣເດາະທີ່ຊອບທັມ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າບໍ່ຊອບທັມ ຄັດຄ້ານ ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ

ກາຣເດາະທີ່ບໍ່ຊອບູທັມ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຊອບູທັມ ຄັດຄ້ານ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ກາຣເດາະທີ່ບໍ່ຊອບູທັມ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຄັດຄ້ານ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ກາຣເດາະທີ່ບໍ່ຊອບູທັມ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ຊອບູທັມ ຄັດຄ້ານ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໙໓໑] ໑. ພິກສຸນີສະແດງອານິສົງສ໌ແລ້ວທ້າມ

໒. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູນິກຂາປິດທິ ໑໐ ຈົບ

ນັຄຄວັດທິ ໓ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕູວັຄ ສູນິກຂາປິດທິ ໑ ນິທານວັຕຖຸ

໔. ຕຸວັຕຕູວັຄ

ຫມວດວ່າດ້ວຍກາຣນອນຮ່ວມກັນ

ສູນິກຂາປິດທິ ໑

ວ່າດ້ວຍກາຣນອນເບີງຕຽງດຽວກັນ

ເຣື່ອງພິກສຸນີນອນຮ່ວມກັນ ໒ ຮູບ

[໙໓໒] ສູນິຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫຼີກເສັດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີ ໒ ຮູບ ນອນເບີງຕຽງດຽວກັນ ຄົນທັງຫລາຍທຽວ ຈາຣິກໄປຕາມວິຫາຣເຫັນແລ້ວຈຶ່ງຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພິກສຸນີ ໒ ຮູບຈຶ່ງນອນ ເບີງຕຽງດຽວກັນເຫມືອນຍິງຄຣິຫ໌ສຸຖຸຜູ້ບໍ່ຣິໄພຄກາມລະ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຊາວບ້ານ ຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ເລະ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພິກສຸນີ ໒ ຮູບຈຶ່ງນອນຕຽງດຽວກັນລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປ ບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີ ໒ ຮູບນອນເບິ່ງຕຽງດຽວກັນ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົ ວ່າ “ບຸລ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນີ ໒ ຮູບຈົ່ງນອນເບິ່ງຕຽງດຽວກັນລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື່ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື່ອມໃສ່ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື່ອມ ໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື່ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບຸລ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍ ຍົກສຶກ ຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໙໓໓] ກໍພິກສຸນີເຫລົ່າໃດ ໒ ຮູບນອນເບິ່ງຕຽງດຽວກັນ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື່ອງພິກສຸນີນອນຮ່ວມກັນ ໒ ຮູບ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໑ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ສຶກຂາບິດທິວິພັງຄ໌

[໙໓໔] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບຸລ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຳໜົວວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຳໜົວສຸທາມາຍເຖິງເຫລົ່າມາຕຸຄາມທີ່ອຸປະສົມປົກແລ້ວ ຄຳວ່າ ໒ ຮູບ ນອນເບິ່ງຕຽງດຽວກັນ ຄື ເລື່ອຮູບນຶ່ງນອນ ອີກຮູບນຶ່ງກໍນອນ ຕ້ອງອາບັຕິ ປາຈິຕຕິຍ໌ ຫລືນອນພ້ອມກັນ ໒ ຮູບ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ທັງ ໒ ຮູບ ລຸກຂຶ້ນແລ້ວກັບນອນ ອີກ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໙໓໕] ໑. ພິກສຸນີຮູບນຶ່ງນອນ ອີກຮູບນຶ່ງ ຫລືນຶ່ງທັງ ໒ ຮູບ

໒. ພິກສຸນິວິກິລຈິຕ

໓. ພິກສຸນິຕັ້ນບັນຍັດ

ສູກຂາປິດທິ ໑ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກສຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສູກຂາປິດທິ ໒ ນິທານວັຕຖຸ

໔. ຕຸວັຕຕວັຄ

ສູກຂາປິດທິ ໒

ວ່າດ້ວຍກາຣໃຊ້ຜ້າຜົນດຽວເປັນທັງຜ້າປູນອນແລະຜ້າຫົ່ມ

ເຄື່ອງພິກສຸນິນອນຮ່ວມກັນ ໒ ຮູບ

[໒໓໖] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ທົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນພິກສຸນິ ໒ ຮູບໃຊ້ຜ້າຜົນດຽວເປັນທັງຜ້າປູນອນແລະຜ້າຫົ່ມ ນອນຮ່ວມກັນ ຄົນທັງຫລາຍທຽວຈາຣິກໄປຕາມວິທາຣເຫັນແລ້ວຈຶ່ງຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ວ່າ “ຈິ່ງໃດພິກສຸນິ ໒ ຮູບຈຶ່ງໃຊ້ຜ້າຜົນດຽວເປັນທັງຜ້າປູນອນແລະຜ້າຫົ່ມ ນອນຮ່ວມກັນເຫມືອນ ຍິງຄຣິຫັສຸຖຸຜູ້ບໍ່ຮູ້ໂພຄກາມລະ” ພິກສຸນິທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄົນພວກນັ້ນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈິ່ງໃດ ພິກສຸນິ ໒ ຮູບ ຈຶ່ງໃຊ້ຜ້າຜົນດຽວເປັນທັງຜ້າປູນອນແລະຜ້າຫົ່ມ ນອນຮ່ວມກັນລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ນໍາເຄື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນໍາເຄື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຄ໌ບັນຍັດສູກຂາປິທ

ລໍາດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຄ໌ເພາະເຄື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າພິກສຸນິ ໒ ຮູບ ໃຊ້ຜ້າຜົນດຽວເປັນທັງຜ້າປູນອນແລະຜ້າ ຫົ່ມນອນຮ່ວມກັນ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ຈິ່ງພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີ ພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕໍາຫນີວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍຈິ່ງໃດພິກສຸນິ ໒ ຮູບຈຶ່ງໃຊ້ຜ້າຜົນດຽວ ເປັນທັງຜ້າປູນອນແລະຜ້າຫົ່ມນອນຮ່ວມກັນລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທໍາຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດ

ໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສຸກຂາບິດທິ ໒ ບິທພາຊນີຍ໌

ພຣະບັນຍັດ

[໙໓໗] ກໍພິກສຸນີເຫລົ່າໃດ ໒ ຮູບໃຊ້ຜ້າຜືນດຽວເປັນທັງຜ້າປູນອນແລະຜ້າຫົ່ມ ນອນຮ່ວມກັນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີນອນຮ່ວມກັນ ໒ ຮູບ ຈົບ

ສຸກຂາບິດທິວິພັງຄ໌

[໙໓໗] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ຫມາຍເຖິງເຫລົ່າມາຕຸຄາມທີ່ອຸປະສົມບິທແລ້ວ ຄຳວ່າ ໒ ຮູບໃຊ້ຜ້າຜືນດຽວເປັນທັງຜ້າປູນອນແລະຜ້າຫົ່ມນອນຮ່ວມກັນ ຄື ທັງ ໒ ຮູບປູຜ້າຜືນ ນັ້ນແລ້ວຫົ່ມຜ້າຜືນນັ້ນແຫລະ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ບິທພາຊນີຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໙໓໙] ຜ້າຜືນດຽວເປັນທັງຜ້າປູນອນແລະຜ້າຫົ່ມ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຜ້າຜືນດຽວເປັນທັງຜ້າປູນອນ ແລະຜ້າຫົ່ມ ນອນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຜ້າຜືນດຽວເປັນທັງຜ້າປູນອນແລະຜ້າຫົ່ມ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ນອນ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ຜ້າຜືນດຽວເປັນທັງຜ້າປູນອນແລະຜ້າຫົ່ມ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຜ້າຜືນດຽວເປັນທັງຜ້າປູນອນແລະຜ້າຫົ່ມ ນອນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ບຸກກະຕະ

ຜ້າປູນອນຜືນນຶ່ງ ຜ້າຫົ່ມນອນຕ່າງຜືນ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ຜ້າປູນອນຕ່າງຜືນ ຜ້າຫົ່ມນອນຜືນດຽວກັນ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ຜ້າປູນອນແລະຜ້າຫົ່ມນອນຕ່າງຜືນກັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຜ້າຜືນດຽວເປັນທັງຜ້າປູນອນແລະຜ້າຫົ່ມ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ຜ້າປູນອນແລະຜ້າຫົ່ມນອນຕ່າງຜືນກັນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ຜ້າປູນອນແລະຜ້າຫົ່ມນອນຕ່າງຜືນກັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຜ້າຜືນດຽວເປັນທັງຜ້າປູນອນແລະຜ້າຫົ່ມ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໙໔໐] ໑. ພິກສຸນີສະແດງເຄື່ອງກຳຫນົດແລ້ວນອນ

໒. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູິກຂາປົດທີ ໒ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສູິກຂາປົດທີ ໓ ນິທານວັຕຖຸ

໔. ຕຸວັຕຕວັຄ

ສູິກຂາປົດທີ ໓

ວ່າດ້ວຍກາຣຈົງໃຈກໍ່ຄວາມຮຳຄານ

ເຄື່ອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໙໔໑] ສູ້ມຍນັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫຼືກເສດຖີ ເຂດກຸງສຳວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາເປັນພບູສູ່ຕ ເປັນນັກເວົ້າ ເກັ່ງກ້າ ສຳ ນາດກ່າວຫຼັມມິກຖາໄດ້ ແມ່ນພຣະພັບທາກາປິລານີກໍ່ເປັນພບູສູ່ຕ ເປັນນັກເວົ້າ ເກັ່ງກ້າ ສຳນາດ ກ່າວຫຼັມມິກຖາໄດ້ ທັງທ່ານກໍ່ໄດ້ຮັບສັອເສີນວ່າມີຄຸນສົມບັດຍິ່ງກວ່າ໑ ຄົນທັງຫລາຍຊາບວ່າ “ແມ່ ເຈົ້າພັບທາກາປິລານີເປັນພບູສູ່ຕ ເປັນນັກເວົ້າ ເກັ່ງກ້າສຳນາດກ່າວຫຼັມມິກຖາ ທັງໄດ້ຮັບສັອເສີນວ່າ ມີຄຸນສົມບັດຍິ່ງກວ່າ” ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາພຣະພັບທາກາປິລານີກ່ອນແລ້ວໄປຫາພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ພາຍຫລັງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຖືກຄວາມອິສະຍາຄອບງຳ ຄິດວ່າ “ຊາບມາວ່າ ຫຼັມດາພິກສຸນີຜູ້

ສາລະວນຢູ່ກັບກາຣອພິປາຍເຣື້ອງຣາວໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຂົ້າໃຈ ຍ່ອມມັກນ້ອຍ ສັ້ນໂດດ ຊອບສັງເກດ ບໍ່ເກືອກກ້ວ” ຈຶ່ງຈົງກົມ ແດ່ ຢືນແດ່ ນັ່ງແດ່ ນອນແດ່ ຍົກຂຶ້ນສະແດງເອງແດ່ ໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງແດ່ ທ່ອງຈົ່ມແດ່ ຕໍ່ຫນ້າພຣະພັບທາກາປິລານິບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈຶ່ງຈົງໃຈກໍຄວາມບໍ່ຜາສຸກແກ່ແມ່ເຈົ້າພັບທາກາປິລານິລະ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ໝາຍເຫດ :

໑ “ມີຄຸນສົມບັດຍິ່ງກວ່າ” ຄືບວດຈາກຕະກູນທີ່ໃຫຍ່ຫລືປະເສີດກວ່າແລະເປັນຜູ້ປະເສີດກວ່າໂດຍຄຸນທັງຫລາຍ (ວິ. ອ. ໒/໙໔໑/໕໐໕)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສຶກຂາປິດທິ ມໍ ສຶກຂາປິທວິພັງຄ໌

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາປິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື້ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຈຶ່ງໃຈກໍຄວາມບໍ່ຜາສຸກແກ່ພັບທາກາປິລານິ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈຶ່ງໃດພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຈຶ່ງຈົງໃຈກໍຄວາມບໍ່ຜາສຸກແກ່ພັບທາກາປິລານິລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາປິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໙໔໒] ກໍພິກສຸນີໃດຈົງໃຈກໍຄວາມບໍ່ຜາສຸກແກ່ພິກສຸນີ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື້ອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພຸງຄ໌

[໙໔໓] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້
 ຄຳວ່າ ແກ່ພິກສຸນີ ຄື ແກ່ພິກສຸນີຮູບອື່ນ
 ຄຳວ່າ ຈົງໃຈ ຄື ຮູ້ຢູ່ ຮູ້ດີຢູ່ ຈົງໃຈ ຝ່າຝືນ ລ່ວງລະເມີດ
 ຄຳວ່າ ກໍຄວາມບໍ່ຜາສຸກ ຄື ພິກສຸນີຜູ້ກໍຄວາມບໍ່ຜາສຸກນັ້ນຄິດວ່າ “ວິທີນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ພິກສຸນີນີ້ບໍ່
 ຜາສຸກ” ບໍ່ຂໍໂອກາສ ຈົງກົມແດ່ ຢືນແດ່ ນັ່ງແດ່ ນອນແດ່ຍົກຂຶ້ນສະແດງເອງແດ່ ໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຍົກ
 ກຂຶ້ນສະແດງແດ່ ທ່ອງຈົມແດ່ ຢູ່ຂ້າງຫນ້າ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ພຣະວິນັຍປັດຖະ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ມ໌ ອນາປັຕຕິ
 ວາຣ

ບິທພາຊນິຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໙໔໔] ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ຈົງໃຈກໍຄວາມບໍ່ຜາສຸກ ຕ້ອງອາບຕິ
 ປາຈິຕຕິຍ໌
 ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຈົງໃຈກໍຄວາມບໍ່ຜາສຸກ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌
 ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ຈົງໃຈກໍຄວາມບໍ່ຜາສຸກ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ທຸກກະຕູະ

ພິກສຸນີຈົງໃຈກໍຄວາມບໍ່ຜາສຸກແກ່ອນຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ
 ອນຸປສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ
 ອນຸປສັມບັນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ
 ອນຸປສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອນຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕີ ຄື

[໙໔໕] ໑. ພິກສຸນີບໍ່ປະສົງຄຳກ່ວາມບໍ່ຜາສຸກ ຂໍໂອກາສ ຈົງກົມ ຢືນ ນັ່ງນອນ ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ເອງ ໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຫລືທ່ອງຈົ່ມຂ້າງຫນ້າ

໒. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໓ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນີວິພຽຄ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໔ ນິທານວັຕຖຸ

໔. ຕຸວັຕຕວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໔

ວ່າດ້ວຍກາຣບໍ່ໃສ່ໃຈເບິ່ງແຍງເພື່ອນພິກສຸນີ

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໙໔໖] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫຼືກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາບໍ່ເບິ່ງແຍງຊ່ວຍເຫລືອສຸທຊີວິນິດຜູ້ໄດ້ ຮັບຄວາມລຳບາກ ທັງບໍ່ໃສ່ໃຈມອບຫມາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນເບິ່ງແຍງຊ່ວຍເຫລືອ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກ ນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈັ່ງບໍ່ເບິ່ງແຍງ ຊ່ວຍເຫລືອສຸທຊີວິນິ ຜູ້ໄດ້ຮັບຄວາມລຳບາກ ທັງບໍ່ໃສ່ໃຈມອບຫມາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນເບິ່ງແຍງ ຊ່ວຍເຫລືອ ລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາບໍ່ເບິ່ງແຍງຊ່ວຍເຫລືອສຸທຊີວິນິດຜູ້ ເດືອດຮ້ອນ ທັງບໍ່ໃສ່ໃຈມອບຫມາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນເບິ່ງແຍງຊ່ວຍເຫລືອ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງ

ຫລາຍທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຈຶ່ງບໍ່ເບິ່ງແຍງຊ່ວຍເຫລືອສູ່ຫຸຸວິນິຜູ້ໄດ້ຮັບຄວາມ ລຳບາກ ທັງບໍ່ໃສ່ໃຈມອບຫມາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນເບິ່ງແຍງຊ່ວຍເຫລືອລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາອກະທຳ ຢ່າງນີ້
ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍບລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງ ດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໙໔໗] ກໍພິກສຸນິໃດບໍ່ເບິ່ງແຍງຊ່ວຍເຫລືອ ຫລືບໍ່ໃສ່ໃຈມອບຫມາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນດູແລຊ່ວຍເຫລືອ ສູ່ຫຸຸວິນິຜູ້ໄດ້ຮັບຄວາມລຳບາກ ຕ້ອງອາບິຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື່ອງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ສູ່ຫຸຸວິນິ ຄືພິກສຸນິຜູ້ທີ່ຕົນເປັນອຸປັຊຢາຍ໌ບວຊໃຫ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສູ່ກຂາບິດທິ ໔ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ສູ່ກຂາບິດທິວິພັງຄ໌

[໙໔໗] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິປາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ໄດ້ຮັບຄວາມລຳບາກ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຫມາຍເຖິງຜູ້ເປັນໄຂ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ສູ່ຫຸຸວິນິ ຕຣັສຫມາຍເຖິງສູ່ຫຸຸວິນິທາອິນິ

ຄຳວ່າ ບໍ່ເບິ່ງແຍງຊ່ວຍເຫລືອ ຄື ບໍ່ເບິ່ງແຍງຊ່ວຍເຫລືອດ້ວຍຕົນເອງ

ຄຳວ່າ ບໍ່ໃສ່ໃຈມອບຫມາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນເບິ່ງແຍງຊ່ວຍເຫລືອ ຄື ບໍ່ສັ່ງຜູ້ອື່ນ

ພິກສຸນີທອດທູຣະວ່າ “ຈະບໍ່ເບິ່ງແຍງຊ່ວຍເຫລືອ ຈະບໍ່ໃສ່ໃຈມອບຫມາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນເບິ່ງແຍງຊ່ວຍເຫລືອ” ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ພິກສຸນີບໍ່ເບິ່ງແຍງຊ່ວຍເຫລືອ ບໍ່ໃສ່ໃຈມອບຫມາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນເບິ່ງແຍງຊ່ວຍເຫລືອອັນເຕວາສີນີ ຫລືອນຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໙໔໙] ໑. ພິກສຸນີຜູ້ທອດທູຣະເລື້ອມີອັນຕຣາຍ

໒. ພິກສຸນີຫາຜູ້ຊ່ວຍບໍ່ໄດ້

໓. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້

໔. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໕. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໖. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສິກຂາປິດທິ ໔ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑. ສຸທຊີວິນີ ຄືພິກສຸນີຜູ້ທີ່ຕົນເປັນອຸປັຊຢາຍ໌ບວຊຸໃຫ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕູວັຄ ສິກຂາປິດທິ ໕ ນິທານວັຕຖຸ

໔. ຕຸວັຕຕູວັຄ

ສິກຂາປິດທິ ໕

ວ່າດ້ວຍກາຣດົງແກ່ອອກ

ເຮືອງພິກສຸນີທຸລະນັນທາ

[໙໕໐] ສຸມັຍນັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫຼືກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັງນັນ ພຣະພິທທາປິລານິຈຳພັນສາທຳເລື້ອງສາເກຕ ທ່ານສົ່ງທູດໄປ

ສຳນັກຂອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາດ້ວຍທຸກະບາງຢ່າງ ໃຫ້ແຈ້ງວ່າ “ຖ້າແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາໃຫ້ທີ່ພັກ ຂະນ້ອຍຈະມາກຸງສຳວັຕຖີ” ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາກ່າວວ່າ “ເຊີນມາເຖີດ ຂະນ້ອຍຈະໃຫ້” ລຳດັບນັ້ນ ພຣະພັທທກາປິລານີຢ່າງທາງຈາກເມືອງສຳເກຕໄປເຖີງກຸງສຳວັຕຖີ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາໄດ້ໃຫ້ທີ່ ພັກແກ່ພຣະພັທທກາປິລານີ ສຸມັຍນັ້ນ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາເປັນພະບູສຸຕ ເປັນນັກເວົ້າ ແກ້ງກ້າ ສຳ ມາດກ່າວຫຼັມມິກຖາ ແມ່ນພຣະພັທທກາປິລານີກໍເປັນພະບູສຸຕ ເປັນນັກເວົ້າ ແກ້ງກ້າ ສຳ ມາດກ່າວຫຼັມມິກຖາ ທັງທ່ານກໍໄດ້ຮັບສັອສີເສີນວ່າ ມີຄຸນສົມບັດຍິ່ງກວ່າຄົນທັງຫລາຍເຫັນວ່າ ພິກສຸນີພັທທກາປິລານີເປັນພະບູສຸຕ ເປັນນັກເວົ້າ ແກ້ງກ້າສຳມາດກ່າວຫຼັມມິກຖາ ທັງທ່ານກໍໄດ້ ຮັບສັອສີເສີນວ່າມີຄຸນສົມບັດຍິ່ງກວ່າ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາພຣະເຖຣີກ່ອນແລ້ວໄປຫາພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ພາຍຫລັງ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຮູ້ວ່າ “ຫຼັມມິກຖາຜູ້ສຳລະວນຢູ່ກັບກາຣອພິປາຍເຣື້ອງຮາວໃຫ້ ຜູ້ອື່ນເຂົ້າໃຈ ຍ່ອມມັກນ້ອຍ ສິນໂດດຊອບສູງ ບໍ່ເກືອກກ້ວ” ຈຶ່ງໂກດ ຂັດໃຈ ດຶງແກ່ ພຣະພັທທກາປິລານີ ອອກຈາກຫ້ອງບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດ ເຈົ້າຖຸລະນັນທາໃຫ້ທີ່ພັກແກ່ແມ່ເຈົ້າພັທທກາປິລານີແລ້ວໂກດ ຂັດໃຈ ດຶງແກ່ອອກໄປລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສຸກຂາປິດທິ ໕ ສຸກຂາປິທວິ ພັງຄ໌

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຸກຂາປິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື້ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາໃຫ້ທີ່ພັກແກ່ພັທທກາປິລານີແລ້ວ ໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ດຶງແກ່ອອກໄປ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນີວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍຈຶ່ງໃດພິກສຸນີຖຸລະນັນ ທາໃຫ້ທີ່ພັກແກ່ພັທທກາປິລານີແລ້ວໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ດຶງແກ່ອອກໄປລະພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣະທຳ ຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວ

ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບທນັ້ນຂຶ້ນ
ສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໙໕໑] ກໍພິກສຸນີໃດໃຫ້ທິພັກແກ່ພິກສຸນີແລ້ວ ໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ດຶງແກ່ອອກໄປຫລືໃຊ້ໃຫ້ດຶງແກ່
ອອກໄປ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີກຸລລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບທວິພັງຄ໌

[໙໕໒] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ແກ່ພິກສຸນີ ຄື ພິກສຸນີຮູບອື່ນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ທິພັກ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສສູ່ຫມາຍເຖິງທິພັກທີ່ມີປະຕູ

ຄຳວ່າ ໃຫ້ ຄື ໃຫ້ດ້ວຍຕົນເອງ

ຄຳວ່າ ໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ຄື ບໍ່ຊອບໃຈ ແຄ້ນໃຈ ເຈັບໃຈ

ຄຳວ່າ ດຶງແກ່ ຄວາມວ່າ ຈົບໃນຫ້ອງແລ້ວດຶງແກ່ອອກມາຫນ້າຫ້ອງ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຈົບທີ່
ຫນ້າຫ້ອງແລ້ວດຶງແກ່ອອກຂ້າງນອກ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ພິກສຸນີສຸດລາກພັນປະຕູຫລາຍປະຕູ
ດ້ວຍຄວາມພຍາຍາມຄັ້ງດຽວ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຄຳວ່າ ໃຊ້ໃຫ້ດຶງແກ່ ຄື ພິກສຸນີສັ່ງຜູ້ອື່ນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຜູ້ຮັບຄຳສັ່ງຄັ້ງດຽວແຕ່ສຸດ
ອອກໄປພື້ນຫລາຍປະຕູ ພິກສຸນີຜູ້ສັ່ງ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ບົທພາຊນີຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໙໕໓] ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ໃຫ້ທິພັກແລ້ວໂກດ ບໍ່ພໍໃຈດຶງແກ່ຫລືໃຊ້
ໃຫ້ດຶງແກ່ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ໃຫ້ທິພັກແລ້ວໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ດຶງແກ່ຫລືໃຊ້ໃຫ້ດຶງແກ່ ຕ້ອງອາບຕິ

ປາຈິຕຕິຍ໌

ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ໃຫ້ທີ່ພັກແລ້ວໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ສຸດລາກຫລືໃຊ້ໃຫ້
ດຶງແກ່ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ທຸກກະຕູະ

ຂົນ ຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຂົນບໍ່ຣິຂາຣຂອງທ່ານ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ
ດຶງແກ່ ຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ດຶງແກ່ຈາກສະຖານທີ່ບໍ່ມີປະຕູ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ
ຂົນ ຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຂົນບໍ່ຣິຂາຣຂອງທ່ານ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ
ດຶງແກ່ ຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ດຶງແກ່ອຸປສັມບັນ ຈາກທີ່ມີປະຕູຫລືບໍ່ມີປະຕູ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ
ຂົນ ຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຂົນບໍ່ຣິຂາຣຂອງທ່ານ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ
ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ
ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ
ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສຸກຂາປິດທິ ໕ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕ່ຳໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

- [໙໕໔] ໑. ພິກສຸນີດຶງແກ່ຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ດຶງແກ່ພິກສຸນີບໍ່ມີຄວາມລະອາຍ
໒. ພິກສຸນີຂນຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຂົນບໍ່ຣິຂາຣຂອງພິກສຸນີບໍ່ມີຄວາມລະອາຍນັ້ນ
໓. ພິກສຸນີດຶງແກ່ຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ດຶງແກ່ພິກສຸນີວິກລຈິຕ
໔. ພິກສຸນີຂົນ ຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນຂນບໍ່ຣິຂາຣຂອງພິກສຸນີວິກລຈິຕນັ້ນ
໕. ພິກສຸນີດຶງແກ່ຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ດຶງແກ່ພິກສຸນີຜູ້ກໍ່ຄວາມບາດຫມາງ . . . ກໍ່ກາຣຜິດຖຽງ . . .
ກໍ່ກາຣວິວາທ. . . ກໍ່ຄວາມອຶກກະທົກ . . . ກໍ່ອຸທົກຣ໌(ບັນຫາຂອງສິ່ງຂີ້)ໃນສິ່ງຂີ້
໖. ພິກສຸນີຂນຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຂົນບໍ່ຣິຂາຣຂອງພິກສຸນີຜູ້ກໍ່ຄວາມບາດຫມາງ. . . ກໍ່ກາຣຜິດຖຽງ .
. . . ກໍ່ກາຣວິວາທ . . . ກໍ່ຄວາມອຶກກະທົກ . . . ກໍ່ອຸທົກຣ໌(ບັນຫາຂອງສິ່ງຂີ້)ໃນສິ່ງຂີ້ນັ້ນ

໗. ພິກສຸນີດົງແກ່ຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ດົງແກ່ອັນຕວາສິນິຫລືສັບຸກົວິຫານິ ຜູ້ປະພຶດບໍ່ຊອບ
໘. ພິກສຸນີຂນຫລືໃຊ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້ຂົນບໍ່ວິຂາຂອງພິກສຸນີອັນຕວາສິນິຫລືສັບຸກົວິຫານິຜູ້ປະພຶດບໍ່ຊອບນັ້ນ
໙. ພິກສຸນີວິກລຈິຕ
໑໐. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສິກຂາບົດທີ ໕ ຈົບ

ພະນັກງານ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສິກຂາບົດທີ ໖ ພະບັນຍັດ

໔. ຕຸວັຕຕວັຄ

ສິກຂາບົດທີ ໖

ວ່າດ້ວຍການຢູ່ເກືອກກ້ວກັບຄຣິຫສຸຖ໌

ເຮືອງພິກສຸນິຈັນທຸກາລີ

[໙໕໕] ສຸມັຍນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫຼືກເສດຖີ ເຂດກຸງສຸວັດຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິຈັນທຸກາລີຢູ່ເກືອກກ້ວກັບຄຣຫບໍດີແດ່ ບຸຕຣຄຫບໍດີແດ່ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມໂພນທະນາວ່າ “ຈິ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຈັນທຸກາລີ ຈິ່ງຢູ່ເກືອກກ້ວກັບຄຣຫບໍດີແດ່ ບຸຕຣຄຫບໍດີແດ່ລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປ ບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພະຜູ້ມີພະພາກໃຫ້ຊົງ ຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສິກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຈັນທຸກາລີຢູ່ເກືອກກ້ວກັບຄຣຫບໍດີແດ່ ບຸຕຣຄຫບໍດີແດ່ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນີວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈິ່ງໃດພິກສຸນິຈັນທຸກາລີ ຈິ່ງຢູ່ເກືອກກ້ວກັບຄຣຫບໍດີແດ່ ບຸຕຣຄຫບໍດີແດ່ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່

ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ”
ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບີບນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໙໕໖] ກໍພິກສຸນີໃດຢູ່ເກືອກກ້ວກັບຄຫບໍດີຫລືກັບບຸຕຣຄຫບໍດີ ພິກສຸນີນັ້ນອັນ ພິກສຸນີທັງ
ຫລາຍຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ນ້ອງຍິງ ທ່ານຢຳຢູ່ເກືອກກ້ວກັບຄຫບໍດີຫລືກັບບຸຕຣຄຫບໍ
ດີ ນ້ອງຍິງຈຶ່ງແຍກກັນຢູ່ເຖິດ ສິງຂໍ້ຍ່ອມສັອເສີນກາອແຍກກັນຢູ່ຂອງນ້ອງຍິງ’ ກໍພິກສຸນີນັ້ນອັນ
ພິກສຸນີທັງຫລາຍວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຢ່າງນີ້ຍັງຢືນຢັນຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ພິກສຸນີນັ້ນອັນພິກສຸນີທັງຫລາຍຄວນ
ສວດສຸມນຸພາສຸນິຈົນຄົບ ມີ ຄັ້ງເພື່ອໃຫ້ສູລະເຮືອງນັ້ນ ຖ້າທ່ານກຳລັງຖືກສວດສຸມນຸພາສຸນິກວ່າ
ຈະຄົບ ມີ ຄັ້ງ ສູລະເຮືອງນັ້ນໄດ້ ນັ້ນເປັນກາອດີ ຖ້າບໍ່ສູລະ ຕ້ອງອາບໍຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຈັນທຸກາລີ ຈົບ

ສຶກຂາບີບວິພຸງຄ໌

[໙໕໗] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕອ້ສວ່າ ກໍ. . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ເກືອກກ້ວ ຄື ເກືອກກ້ວກັນທາງກາຍແລະວາຈາທີ່ບໍ່ສົມຄວນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຄຫບໍດີ ໄດ້ແກ່ ບຸຣຸສຸຜູ້ຄອງເຮືອນຄົນໃດຄົນນຶ່ງ

ທີ່ຊື່ວ່າ ບຸຕຣຄຫບໍດີ ໄດ້ແກ່ ບຸຕຣແລະອ້າຍນ້ອງຊາຍຄົນໃດຄົນນຶ່ງ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີນັ້ນ ໄດ້ແກ່ ພິກສຸນີຜູ້ຢູ່ເກືອກກ້ວຄົນໃດຄົນນຶ່ງ

ຄຳວ່າ ອັນພິກສຸນີທັງຫລາຍ ໄດ້ແກ່ ພິກສຸນີພວກອື່ນ

ພິກສຸນີຜູ້ໄດ້ເຫັນໄດ້ຊາບຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນພິກສຸນີຜູ້ເກືອກກ້ວວ່າ “ນ້ອງຍິງທ່ານຢຳຢູ່ເກືອກ
ກ້ວກັບຄຫບໍດີຫລືກັບບຸຕຣຄຫບໍດີ ນ້ອງຍິງຈຶ່ງແຍກກັນຢູ່ເຖິດ ສິງຂໍ້ຍ່ອມສັອເສີນກາອແຍກກັນຢູ່
ຂອງນ້ອງຍິງເທົ່ານັ້ນ” ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານແມ່ນຄັ້ງທີ ໒

ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຖ້າທ່ານສູລະໄດ້ ນັ້ນເປັນກາອດີ ຖ້າບໍ່ສູລະ ຕ້ອງອາບໍຕິ

ທຸກກະຕະ ພິກສຸນີຜູ້ຊາບເຮືອງແລ້ວບໍ່ວ່າກ່າວຕັກເຕືອນ ຕ້ອງອາບໍຕິທຸກກະຕະ ພິກສຸນີນັ້ນອັນ

ພິກສຸນີທັງຫລາຍຄວນນຳຕົວມາສູ່ທ່ານກາງສິງຂໍ້ວ່າກ່າວຕັກເຕືອນວ່າ “ນ້ອງຍິງທ່ານຢຳຢູ່ເກືອກກ້ວ

ກັບຄຫບໍດີຫລືກັບບຸຕຣຄຫບໍດີ ນ້ອງຍິງຈງແຍກກັນຢູ່ ສິງຂໍ້ຍ່ອມສັອເສີນກາຣແຍກກັນຢູ່ຂອງ
ນ້ອງຍິງເທົ່ານັ້ນ” ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານແມ່ນຄັງທີ ໒

ຄວນວ່າກ່າວຕັກເຕືອນທ່ານແມ່ນຄັງທີ ໓ ຖ້າທ່ານສູລະໄດ້ ນັ້ນເປັນກາຣດີ ຖ້າບໍ່ສູລະ ຕ້ອງອາບັຕິ
ທຸກກະຕະ ສິງຂໍ້ຄວນສູວສູນນຸພາສຸນິພິກສຸນິນັ້ນ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສຶກຂາບິດທີ ໖ ບິທພາຊນິຍ໌

ວິທີສູວສູນນຸພາສຸນິແລະກັມວາຈາສູວສູນນຸພາສຸນິ

ພິກສຸທັງຫລາຍ ສິງຂໍ້ຄວນສູວສູນນຸພາສຸນິຢ່າງນີ້ ຄື ພິກສຸນິຜູ້ສູລາດສາມາດຄວນປະກາດ
ໃຫ້ສິງຂໍ້ຊາບດ້ວຍຍັຕຕິຈຕຸຕຸກັມວາຈາວ່າ

[໐໕໗] ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສິງຂໍ້ຈົງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ພິກສຸນິຊື່ນີ້ຢູ່ເກືອກກັວກັບຄຫບໍດີແດ່ກັບບຸຕຣຄຫບໍດີແດ່
ທ່ານຍັງບໍ່ສູລະເຮືອງນັ້ນ ຖ້າສິງຂໍ້ພ້ອມກັນແລ້ວຄວນສູວສູນນຸພາສຸນິ ພິກສຸນິຊື່ນີ້ເພື່ອໃຫ້ສູລະ
ເຮືອງນັ້ນ ນີ້ເປັນຍັຕຕິແມ່ເຈົ້າ ຂໍສິງຂໍ້ຈົງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ພິກສຸນິຊື່ນີ້ຢູ່ເກືອກກັວກັບຄຫບໍດີແດ່ ກັບ
ບຸຕຣ ຄຫບໍດີແດ່ ທ່ານຍັງບໍ່ສູລະເຮືອງນັ້ນ ສິງຂໍ້ສູວສູນນຸພາສຸນິພິກສຸນິຊື່ນີ້ເພື່ອໃຫ້ສູລະເຮືອງ
ນັ້ນ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດເຫັນດ້ວຍກັບກາຣສູວສູນນຸພາສຸນິພິກສຸນິຊື່ນີ້ ເພື່ອໃຫ້ສູລະເຮືອງນັ້ນ ແມ່ເຈົ້າ
ຮູບນັ້ນຄວນນຶ່ງ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນທັກທ້ວງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຄວາມນີ້
ແມ່ນຄັງທີ ໒ ຯລຯ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຄວາມນີ້ແມ່ນຄັງທີ ໓ ຯລຯ ພິກສຸນິຊື່ນີ້ສິງຂໍ້ສູວສູນນຸພາສຸນິ
ແລ້ວເພື່ອໃຫ້ສູລະເຮືອງນັ້ນ ສິງຂໍ້ເຫັນດ້ວຍ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນ
ເປັນມະຕິຢ່າງນີ້” ຈົບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈົບກັມວາຈາ ໒ ຄັງ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ໒
ຕົວ

ຈົບກັມວາຈາຄັງສຸດທ້າຍ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ບິທພາຊນິຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໐໕໘] ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ໑ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ບໍ່ສູລະ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບໍ່ສຸລະ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບໍ່ສຸລະ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ໝາຍເຫດ :

໑ ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ໝາຍເຖິງກັມວາຈາສູ່ວດສູ່ມນຸພາສູ່ນັ້ນດັ່ງກ່າວຂ້າງຕົ້ນ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສູິກຂາປິດທິ ໖ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ຕິກທຸກກະຕະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໙໖໐] ໑. ພິກສຸນີຍັງບໍ່ຖືກສົງຂໍສູ່ວດສູ່ມນຸພາສູ່ນັ້ນ

໒. ພິກສຸນີຍອມສຸລະ

໓. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູິກຂາປິດທິ ໖ ຈິບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສູິກຂາປິດທິ ໗ ນິທານວັຕຖຸ

໔. ຕຸວັຕຕວັຄ

ສູິກຂາປິດທິ ໗

ວ່າດ້ວຍກາຣທຽວຈາຣິກໄປໃນທີ່ທີ່ຫນ້າຫວາດຣະແວງພາຍໃນຣັຖ

ເຮືອງພິກສຸນີທາລາຍຮູບ

[໙໖໑] ສຸມັຍນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີທັງຫລາຍທຽວຈາຣິກໄປບໍ່ມີກອງກວຽນເປັນເພື່ອນ ໃນທີ່ທີ່ຮູ້ກັນວ່າຫນ້າຫວາດຣະແວງ ມີພັຍຫນ້າຢ້ານພາຍໃນຣັຖ ພວກນັກເລງຂົ່ມຂືນ(ພິກສຸນີ ເຫລົ່ານັ້ນ) ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕໍາຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພິກສຸນີ ຈັ່ງທຽວຈາຣິກໄປບໍ່ມີກອງກວຽນເປັນເພື່ອນ ໃນທີ່ທີ່ຮູ້ກັນວ່າຫນ້າຫວາດຣະແວງ ມີພັຍຫນ້າຢ້ານ ພາຍໃນຣັຖລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພະຜູ້ມີພະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົທ

ລຳດັບນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີທຽວຈາຣິກໄປບໍ່ມີກອງກວຽນເປັນເພື່ອນໃນ ທີ່ທີ່ຮູ້ກັນວ່າຫນ້າຫວາດຣະແວງ ມີພັຍຫນ້າຢ້ານພາຍໃນຣັຖ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບ ວ່າ “ແມ່ນແທ້ພະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕໍາຫນົວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງ ຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈັ່ງທຽວຈາຣິກໄປບໍ່ມີກອງກວຽນເປັນເພື່ອນໃນທີ່ທີ່ຮູ້ກັນວ່າຫນ້າ ຫວາດຣະແວງ ມີພັຍຫນ້າຢ້ານພາຍໃນຣັຖລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບົທນັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພະບັນຍັດ

[໙໖໒] ກໍພິກສຸນີໃດທຽວຈາຣິກໄປບໍ່ມີກອງກວຽນເປັນເພື່ອນໃນທີ່ທີ່ຮູ້ກັນວ່າຫນ້າຫວາດຣະແວງ ມີພັຍຫນ້າຢ້ານພາຍໃນຣັຖ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີທາລາຍຮູບ ຈົບ

ພະວິນຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໗ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ສຶກຂາບົດວິພັງຄ໌

[ລຸດຝັນ] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ພາຍໃນອັຕຸ ຄື ໃນອັຕຸທີ່ຕົນອາສັຍຢູ່

ທີ່ຊື່ວ່າ ຫນ້າຫວາດຣະແວງ ຄື ໃນທົນທາງນັ້ນ ປາກົດທີ່ຢູ່ ປາກົດທີ່ກິນ ປາກົດທີ່ຂຶ້ນ ປາກົດທີ່
ນັ່ງ ປາກົດທີ່ນອນຂອງພວກໄຈຣ

ທີ່ຊື່ວ່າ ມີພັນຫນ້າຢ້ານ ຄື ໃນທົນທາງນັ້ນ ປາກົດມີມະນຸສຊົງຖືກພວກໄຈຣຂ້າ ປາກົດມີມະນຸສຊົງ
ຖືກປັ່ນ ປາກົດມີມະນຸສຊົງຖືກທຸບຕີ

ທີ່ຊື່ວ່າ ບໍ່ມີກອງກວຽນເປັນເພື່ອນ ຄື ເວັ້ນກອງກວຽນ

ຄຳວ່າ ທຽວຈາຣິກໄປ ຄື ທຽວຈາຣິກໄປໃນຫມູ່ບ້ານມີກຳຫນົດຣະຍະຊົ່ວໄກ່ບິນຕົກ ຕ້ອງອາບັຕິ
ປາຈິຕຕິຍ໌ທຸກໆບໍລິເວນຫມູ່ບ້ານ ທຽວຈາຣິກໄປໃນປ່າບໍ່ມີຫມູ່ບ້ານ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ທຸກໆ
ເຄິ່ງໄຍຊຸນ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[ລຸດຝັນ] ໑. ພິກສຸນີໄປກັບກອງກວຽນ

໒. ພິກສຸນີໄປໃນສະຖານທີ່ປອດພັນ

໓. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໔. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໗ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໗ ນິທານວັຕຖຸ

໔. ຕຸວັຕຕວັຄ

ສຶກຂາບິດທິ ກູ

ວ່າດ້ວຍກາຣທຽວຈາຣິກໄປໃນທີ່ທີ່ຫນ້າຫວາດຣະແວງພາຍນອກຣັຖ

ເຣື່ອງພິກສຸນີທາລາຍຮູບ

[໙໖໕] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກພິກສຸນີທຽວຈາຣິກໄປບໍ່ມີກອງກວງນເປັນເພື່ອນ ໃນທີ່ທີ່ຮູ້ກັນວ່າຫນ້າຫວາດຣະແວງ ມີພັຍຫນ້າຢ້ານພາຍນອກຣັຖ ພວກນັກເລງຂົ່ມຂືນ(ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນ) ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕໍາຫນົ ປະນາມ ໄພນທະນາວ່າ “ຈິ່ງໃດພວກພິກສຸນີ ຈິ່ງທຽວຈາຣິກໄປບໍ່ມີກອງກວງນເປັນເພື່ອນໃນທີ່ທີ່ຮູ້ກັນວ່າຫນ້າຫວາດຣະແວງ ມີພັຍຫນ້າຢ້ານພາຍນອກຣັຖລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນໍາເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນໍາເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລໍາດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີທຽວຈາຣິກໄປບໍ່ມີກອງກວງນເປັນເພື່ອນໃນທີ່ທີ່ຮູ້ກັນວ່າຫນ້າຫວາດຣະແວງ ມີພັຍຫນ້າຢ້ານພາຍນອກຣັຖ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕໍາຫນົວ່າ“ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈິ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈິ່ງທຽວຈາຣິກໄປບໍ່ມີກອງກວງນເປັນເພື່ອນໃນທີ່ທີ່ຮູ້ກັນວ່າຫນ້າຫວາດຣະແວງ ມີພັຍຫນ້າຢ້ານພາຍນອກຣັຖລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທໍາຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈິ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໙໖໖] ກໍພິກສຸນີໃດທຽວຈາຣິກໄປບໍ່ມີກອງກວງນເປັນເພື່ອນ ໃນທີ່ທີ່ຮູ້ກັນວ່າຫນ້າຫວາດຣະແວງ ມີພັຍຫນ້າຢ້ານ ພາຍນອກຣັຖ ຕ້ອງອາບິຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື່ອງພິກສຸນີທາລາຍຮູບ ຈົບ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສຸກຂາບິດທິ ກູ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ສຸກຂາບິດທິວິຊັງຄ໌

[ລຝັກ] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ພາຍນອກຣັຖ ຄື ໃນຣັຖຂອງຝ່າຍອື່ນນອກຈາກຣັຖທີ່ຕົນອາໄສຢູ່

ທີ່ຊື່ວ່າ ຫນ້າຫວາດຣະແວງ ຄື ໃນທົນທາງນັ້ນ ປາກົດທີ່ຢູ່ ປາກົດທີ່ກິນ ປາກົດ

ທີ່ຢືນ ປາກົດທີ່ນັ່ງ ປາກົດທີ່ນອນຂອງພວກໄຈຣ

ທີ່ຊື່ວ່າ ມີພິຍຫນ້າຢ້ານ ຄື ໃນທົນທາງນັ້ນ ປາກົດມີຄົນທັງຫລາຍຖືກພວກໄຈຣຂ້າປາກົດມີຄົນຖື

ກປັນ ປາກົດມີຄົນຖືກທຸບຕີ

ທີ່ຊື່ວ່າ ບໍ່ມີກອງກວຽນເປັນເພື່ອນ ຄື ເວັ້ນກອງກວຽນ

ຄຳວ່າ ທຽວຈາຣິກໄປ ຄື ທຽວຈາຣິກໄປໃນຫມູ່ບ້ານມີກຳຫນົດຣະຍະຊົ່ວໄກ່ບິນຕົກ ຕ້ອງອາບັຕິ

ປາຈິຕຕິຍທຸກໆບໍລິເວນຫມູ່ບ້ານ ທຽວຈາຣິກໄປໃນປ່າບໍ່ມີຫມູ່ບ້ານ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍທຸກໆ

ເຄິ່ງໄຍຊຸນ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[ລຝັກ] ໑. ພິກສຸນິໄປກັບກອງກວຽນ

໒. ພິກສຸນິໄປໃນສະຖານທີ່ປອດພິຍ ບໍ່ມີພິຍຫນ້າຢ້ານ

໓. ພິກສຸນິຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໔. ພິກສຸນິວິກົລຈິຕ

໕. ພິກສຸນິຕັນບັນຍັດ

ສຸກຂາບິດທິ ກູ ຈິບ

ພະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ລ ນິທານ ວັຕຖຸ

໔. ຕຸວັຕຕວັຄ

ສຶກຂາບິດທິ ລ

ວ່າດ້ວຍກາຣທຽວຈາຣິກໄປພາຍໃນພັນສາ

ເຣື່ອງພິກສຸນິທາລາຍຮູບ

[໐໖໖] ສຸມັຍນັ້ນ ພະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພະເອຣຸວັນ ສະຖານທີ່ໃຫ້ເຫຍື່ອ ກະແຕ ເຂຕກຸງຣາຊຄິທ໌ ຄັງນັ້ນ ພວກພິກສຸນິທາກັນທຽວຈາຣິກໄປພາຍໃນພັນສາ ຄົນທັງຫລາຍ ຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິຈັ່ງທຽວໄປພາຍໃນພັນສາ ຢຽບຍ່າຂອງຂຽວ ແລະຫຍ້າ ບຽດບຽນຊີວິຕຊຶ່ງມີອິນທຣິຍ໌ດຽວ ທຳລາຍສັຕວ໌ເລັກນ້ອຍເປັນຈຳນວນຫລາຍລະ” ພິກສຸນິທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຊາວບ້ານຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິຈັ່ງທຽວຈາຣິກໄປພາຍໃນພັນສາລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິທຽວຈາຣິກໄປພາຍໃນພັນສາ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິຈັ່ງທຽວໄປພາຍໃນພັນສາລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໐໗໐] ກໍພິກສຸນິໃດທຽວຈາຣິກໄປພາຍໃນພັນສາ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື້ອງພິກສຸນີທາລາຍຮູບ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສູິກຂາປິດທິ ລ ອນາປັຕຕິວາຣ

ສູິກຂາປິທວິພັງຄ໌

[ລຸກ໑] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ພາຍໃນພັນສາ ຄື ບໍ່ຢູ່ຕລອດພັນສາຕົ້ນ ພໍ ເດືອນ ຫລືຕລອດພັນສາຫລັງ ພໍ ເດືອນ ຄຳວ່າ ທຽວຈາຣິກາໄປ ຄື ທຽວຈາຣິກາໄປໃນຫມູ່ບ້ານມີກຳຫນົດຣະຍະຊົ່ວໄກ່ບິນຕົກ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍທຸກໆບໍຣິເວນຫມູ່ບ້ານ ທຽວຈາຣິກາໄປໃນປ່າບໍ່ມີຫມູ່ບ້ານ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍທຸກໆເຄິ່ງໂຍຊຸນ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[ລຸກ໒] ໑. ພິກສຸນີໄປດ້ວຍສັຕຕາຫາກໍຣນິຍະ໑

໒. ພິກສຸນີຖືກຣິບກວນຈຶ່ງໄປ

໓. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໔. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູິກຂາປິດທິ ລ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ “ສັຕຕາຫາກໍຣນິຍະ” ຄືທຸກະທີ່ຄວນທຳເສັດໄດ້ໃນເວລາ ກຸ ວັນ ຫມາຍເຖິງທຸກະເປັນເຫຕຸໃຫ້ພິກສຸອອກຈາກວັດໄປຄ້າງຄືນທີ່ອື່ນໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງກັບມາພາຍໃນເວລາ ກຸ ວັນ ເປັນທຸກະທີ່ພິກສຸພິກສຸນີ ສູິກຂມານາ ສາມເນຣ ສາມເນຣີ ອຸບາສູິກ ອຸບາສູິກາສົ່ງຂ່າວມານິມົນຕ໌ໄປ ເຊັ່ນໄປເພື່ອ

ພຍາບາລພິກສຸແລະພິກສຸນີເປັນຕົ້ນ(ສູ່ຫຼາຍຮອນົກ) ຫລືນາຣດາບິດາໄປເພື່ອຮຽບເພື່ອນພິກສຸ
ເປັນຕົ້ນຜູ້ກະສັ່ນຈະສຶກ ໄປເພື່ອກິຈຂອງສົງຂໍ ເຊັ່ນສ້າງວິຫານຫລືສັອມວິຫານທີ່ເປ່ເພ ໄປ
ກິຈນິມົນຕ໌ (ດູ. ວິ. ນ. ໔/໑໗໗-໒໐໒/໒໐໕-໒໒໔)

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຕວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໑໐ ນິທານ
ວັຕຖຸ**

໔. ຕຸວັຕຕວັຄ

ສຶກຂາບິດທິ ໑໐

ວ່າດ້ວຍກາຣບໍ່ຫລີກຈາຣິກໄປ

ເຮືອງພິກສຸນິທລາຍຮູບ

[ລຸກຸໂມ] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເວຣຸວັນສະຖານທີ່ໃຫ້ເຫຍື່ອ
ກະແຕ ເຂຕກຸງຣາຊຄຶທ໌ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກພິກສຸນີຢູ່ຈຳພັນສາໃນເມືອງຣາຊຄຶທ໌ນັ້ນແຫລະຕລອດຣະດູ
ຝົນ ຢູ່ໃນເມືອງຣາຊຄຶທ໌ນັ້ນຕລອດຣະດູຫນາວ ຢູ່ໃນເມືອງຣາຊຄຶທ໌ນັ້ນຕລອດຣະດູຮ້ອນ ຄົນທັງ
ຫລາຍຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ທິສທັງຫລາຍຄົງຄັບແຄບມືດມົນສຳລັບພິກສຸນີ ພິກສຸນີ
ເຫລົ່ານີ້ຈົ່ງເບິ່ງບໍ່ເຫັນທິສທາງ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຊາວບ້ານຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາ
ລຳດັບນັ້ນພິກສຸນີເຫລົ່ານີ້ຈົ່ງບອກເຮືອງນີ້ໃຫ້ພິກສຸທັງຫລາຍຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປ
ຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງສະແດງທຸ້ມນົກຖາເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຮັບສັ່ງກັບພິກສຸທັງ
ຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ເພາະເຫຕຸນັ້ນ ເຮົາຈະບັນຍັດສຶກຂາບິທແກ່ພິກສຸນິທັງຫລາຍ ໂດຍ
ອາສັຍອຳນາຈປໂຍດ ໑໐ ປະກາຣ ຄື

໑. ເພື່ອຄວາມຮັບວ່າດີແຫ່ງສົງຂໍ

໒. ລະ

໓. ເພື່ອຄວາມຕັ້ງຫມັ້ນແຫ່ງສັທທຸ້ມ

໑໐. ເພື່ອເອ້ອເພື່ອວິນັຍ

ພິກສຸທັງຫລາຍ ກໍພິກສຸນີທັງຫລາຍຄວນຍົກສູ່ກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໔. ຕຸວັຕຖວັຄ ສູ່ກຂາບິດທິ ໑໐ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ພຣະບັນຍັດ

[໒໗໔] ກໍພິກສຸນີໃດຈຳພັນສາແລ້ວ ບໍ່ຫລີກຈາຣິກໄປ ໂດຍທີ່ສຸດແມ່ນສິ້ນຣະຍະທາງ ໕-໖
ໂຍຊຸນ໌ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌໑

ເຮືອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສູ່ກຂາບິດທິພັງຄ໌

[໒໗໕] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຈຳພັນສາແລ້ວ ຄື ຢູ່ຈຳພັນສາຕົ້ນ ມີ ເດືອນ ຫລືຕລອດພັນສາຫລັງ ມີ ເດືອນ ພອທອດ
ທຸຣະວ່າ “ເຮົາຈະບໍ່ຫລີກຈາຣິກໄປໂດຍທີ່ສຸດແມ່ນສິ້ນຣະຍະທາງ ໕-໖ ໂຍຊຸນ໌” ຕ້ອງອາບັຕິ
ປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໒໗໖] ໑. ພິກສຸນີບໍ່ຈາຣິກໄປເນື້ອມີອັນຕຣາຍ

໒. ພິກສຸນີແສ້ວງຫາພິກສຸນີຜູ້ເປັນເພື່ອນບໍ່ໄດ້

໓. ພິກສຸນີເປັນໄຂ້

໔. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໕. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໖. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູ່ກຂາບິດທິ ໑໐ ຈົບ

ຕຸວັຕຕຸວັຄທິ ໔ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ພິກສຸນີອອກພັນສາແລ້ວ ຍ່າງທາງໄປໄດ້ພຽງ ໓ ໂຍຊຸນໄດ້ຮັບກັບສູ່ນັກເດີມໂດຍໃຊ້ເສັ້ນທາງ
ໃຫມ່ ນັບວ່າໄດ້ຫລີກຈາກໄປສິ້ນຣະຍະທາງ ໖ ໂຍຊຸນ (ກົງຂາ. ອ. ມົງມື)

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກສຸນີວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສູ່ກຂາບິດທິ ໑ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ

ຫມວດວ່າດ້ວຍຫໍຈິຕຣກັມ

ສູ່ກຂາບິດທິ ໑

ວ່າດ້ວຍກາຣໄປເບິ່ງໂຮງລະຄອນຫລວງ

ເຣື່ອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌

[໙໗໗] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ
ບຶກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ທີ່ພຣະອາຊອບຍານຂອງພຣະເຈົ້າປະສານທິໂກສິລ ມີກາຣສະແດງພາພ
ຈິຕຣກັມ ນະ ຫໍຈິຕຣກັມ ຄັ້ງນັ້ນ ຄົນທັງຫລາຍພາກັນໄປເບິ່ງຫໍຈິຕຣກັມ ແມ່ນພວກພິກສຸນີ
ສັພພັຄຄີຍ໌ກໍໄປເບິ່ງຫໍຈິຕຣກັມ ຄົນທັງຫລາຍຕໍາຫນີປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈິ່ງໃດພວກພິກສຸນີ
ຈິ່ງໄປເບິ່ງຫໍຈິຕຣກັມເຫມືອນຍິງຄຣີຫໍສູ່ຖູ່ຜູ້ບໍ່ວິໄໝຄກາມລະ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຊາວບ້ານ
ຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ
“ຈິ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈິ່ງໄປເບິ່ງຫໍຈິຕຣກັມລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນໍາເຣື່ອງນີ້ໄປບອກ
ພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນໍາເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຄ໌ບັນຍັດສູ່ກຂາບິທ

ລໍາດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຄ໌ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ

ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິສັພັດຄືໄປເບິ່ງຫໍຈິຕຣັກມ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍບູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວວ່າ “ບຸລ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພວກພິກສຸນິສັພັດຄືຈົ່ງໄປເບິ່ງຫໍຈິຕຣັກມລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບຸລ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສູ່ກາຣາບິທນີຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[ລຸກຸ] ກໍພິກສຸນິໃດໄປເບິ່ງໂຮງລະຄອຫລວງ ຫໍຈິຕຣັກມ ສ່ວນສາທາຣນະ ອຸທຍານຫລືສູຣະໂບກຂຣນີ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນິສັພັດຄື ຈົບ

ສູ່ກາຣາບິທນີພຸງຄ໌

[ລຸກຸລ] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບຸລ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັດສິນວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບຸລ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ໂຮງລະຄອຫລວງ ໄດ້ແກ່ ສະຖານທີ່ທີ່ເຂົາສ້າງຂຶ້ນໄວ້ ນະທີ່ໃດທີ່ນຶ່ງເພື່ອຖວາຍ

ພຣະຣາຊາຊົງກິຣາ ເພື່ອໃຫ້ຊົງສຳບາຍພຣະທັຍ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຫໍຈິຕຣັກມ ໄດ້ແກ່ ຫອທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ນະທີ່ໃດທີ່ນຶ່ງເພື່ອໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຊົມຫລິ້ນ ມ່ວນຊື່ນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ສ່ວນສາທາຣນະ ໄດ້ແກ່ ສ່ວນທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຊົມຫລິ້ນ ມ່ວນຊື່ນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ອຸທຍານ ໄດ້ແກ່ ອຸທຍານທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ນະທີ່ໃດທີ່ນຶ່ງເພື່ອໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຊົມຫລິ້ນ ມ່ວນຊື່ນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ສູຣະໂບກຂຣນີ ໄດ້ແກ່ ສະນ້ຳທີ່ຊຸດໄວ້ ນະທີ່ໃດທີ່ນຶ່ງເພື່ອໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຊົມຫລິ້ນ ມ່ວນຊື່ນ

[ລຸກຸ໐] ພິກສຸນິຢ່າງໄປເພື່ອຈະດູ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ຢືນເບິ່ງ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌໑ ພັນສາຍຕາໄປແລ້ວຫລຽວກັບມາດູອີກ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຢ່າງເພື່ອຈະໄປເບິ່ງແຕ່ລະແຫ່ງ ຕ້ອງ

ອາບັຕິບຸກກະຕະ ຂຶ້ນເບິ່ງ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ພັນສາຍຕາໄປແລ້ວຫລຽວກັບມາດູອີກ ຕ້ອງ
ອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ໝາຍເຫດ :

໑ ຂຶ້ນຢູ່ໃນທີ່ແຫ່ງດຽວ ເບິ່ງດູສະຖານທີ່ທັງ ໕ ບ່ອນມີໂຮງລະຄອນຫລວງເປັນຕົ້ນ ໂດຍບໍ່ກ້າວ
ຍ່າງໄປໃສ ຕ້ອງອາບັຕິ

ປາຈິຕຕິຍ໌ ໑ ຕົວ ຖ້າຫັນໄປເບິ່ງດູສະຖານທີ່ເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນທີ່ຕ່າງໆ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌
ຕາມຈຳນວນສະຖານ ທີ່ເບິ່ງດູ (ວິ. ອ. ໒/ລກຖ/໕໐໗)

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສຸກຂາບິດທິ ໑ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[ລກູ໑] ໑. ພິກສຸນິຢືນຢູ່ທີ່ສ່ວນສາທາຣນະເບິ່ງເຫັນ

໒. ພິກສຸນິຍ່າງໄປຍ່າງມາເບິ່ງເຫັນ

໓. ພິກສຸນິມີທຸຣະຍ່າງໄປເຫັນ

໔. ພິກສຸນິຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໕. ພິກສຸນິວິກິລຈິຕ

໖. ພິກສຸນິຕົ້ນບັນຍັດ

ສຸກຂາບິດທິ ໑ ຈິບ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສຸກຂາບິດທິ ໒ ນິທານ
ວັຕຖຸ**

໕. ຈິຕຕາຄາຣວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໒

ວ່າດ້ວຍກາຣໃຊ້ຕັ້ງຫລືແທ່ນ

ເຮືອງພິກສຸນີທລາຍຮູບ

[ລູກ໒] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫົກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີທັງທລາຍໃຊ້ຕັ້ງຍາວແດ່ ແທ່ນແດ່ ຄົນທັງທລາຍ ທຽວຈາຣິກໄປຕາມວິຫາຣເຫັນແລ້ວຈຶ່ງຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຶ່ງ ໃຊ້ຕັ້ງຍາວແດ່ ແທ່ນແດ່ ເຫມືອນຍິງຄຣິຫັສຖຸຜູ້ບໍ່ຮູ້ໂພຄກາມລະ” ພິກສຸນີທັງທລາຍໄດ້ຍິນ ຊາວບ້ານຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຶ່ງໃຊ້ຕັ້ງຍາວແດ່ ແທ່ນແດ່ລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງທລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງທລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງທລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີໃຊ້ຕັ້ງຍາວແດ່ ແທ່ນແດ່ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງທລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິ ວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງທລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຶ່ງໃຊ້ຕັ້ງແດ່ ຕັ້ງແດ່ລະ ພິກສຸທັງທລາຍ ກາຣ ກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມ ໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງທລາຍຍົກສຶກ ຂາບົດນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[ລູກ໓] ກໍພິກສຸນີໃດໃຊ້ຕັ້ງຍາວຫລືແທ່ນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີທລາຍຮູບ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໒ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ສຶກຂາບິທວິພຸງຄ໌

[໙໗໔] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້
ທີ່ຊື່ວ່າ ຕັ້ງຍາວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຫມາຍເຖິງຕັ້ງທີ່ເກີນຂນາດ
ທີ່ຊື່ວ່າ ແທ່ນ ໄດ້ແກ່ ແທ່ນທີ່ຖືກດ້ວຍຂົນສັດຕິທິນຫມາ
ຄຳວ່າ ໃຊ້ ຄື ນັ່ງຫລືນອນເທິງຕັ້ງຍາວ ຫລືເທິງແທ່ນນັ້ນ ຕ້ອງອາບິຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບິຕິ ຄື

[໙໗໕] ໑. ພິກສຸນີຕັດຕິນຕັ້ງຍາວແລ້ວຈຶ່ງໃຊ້

໒. ພິກສຸນີຮ້ອນຂົນສັດຕິຂອງແທ່ນແລ້ວຈຶ່ງໃຊ້

໓. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບິດທິ ໒ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໓ ພຣະບັນຍັດ

໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ

ສຶກຂາບິດທິ ໓

ວ່າດ້ວຍກາຣກັດ້າຍ

ເຮືອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌

[໙໗໖] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ຫຼືກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ກັດ້າຍຢູ່ ຄົນທັງຫລາຍທຽວຈາຣິກໄປ ຕາມວິຫາຣເທັນແລ້ວຈຶ່ງຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຈຶ່ງກັດ້າຍ

ເຫມືອນຍິງຄຣິຫັສຖຸຜູ້ບໍ່ຮູ້ໂພດການລະ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍືນຊາວບ້ານຕໍາຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕໍາຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກ ພິກສຸນີສັພພັດຄືຍ່ຳຈັ່ງກັດ້າຍລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນໍາເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງ ຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນໍາເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລໍາດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີສັພພັດຄືຍ່ຳກັດ້າຍແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງ ຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕໍາຫນົວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພພັດຄືຍ່ຳຈັ່ງກັດ້າຍລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທໍາຢ່າງນີ້ ບໍ່ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທໍາຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທໍາເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງ ດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[ລູກູ] ກໍພິກສຸນີໃດກັດ້າຍ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີສັພພັດຄືຍ໌ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ມ໌ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[ລູກູ] ຄໍາວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄໍາວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້ ທີ່ຊື່ວ່າ ດ້າຍ ໄດ້ແກ່ດ້າຍ ໖ ຊຸນິດ ຄື ດ້າຍເປືອກໄມ້ ດ້າຍຝ້າຍ ດ້າຍໄຫມດ້າຍຂົນສັຕວ໌ ດ້າຍ ປ່ານ ດ້າຍທີ່ໃຊ້ວັຕຖຸເຈືອກັນ

ຄຳວ່າ ກັ ຄື ກັເອງ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະໃນຂນະທີ່ກັ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ບຸກກະຂນະທີ່ມ້ວນເຂົ້າ
ມາ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[ໂລກູລ] ໑. ພິກສຸນີ ກັດ້າຍທີ່ຜູ້ອື່ນກັໄວ້

໒. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໓ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໔ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໔

ວ່າດ້ວຍກາຣຊ່ວຍທຳກາຣຂົນຂວາຍເພື່ອຄຣິຫັສຊຸຖ໌

ເຣື່ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ

[ໂລໂອ] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ
ບຶກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຳວັຕຖີ ຄັງນັ້ນ ພວກພິກສຸນີຊ່ວຍທຳກາຣຂົນຂວາຍເພື່ອຄຣິຫັສຊຸຖ໌ ບັນດາ
ພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈັ່ງຊ່ວຍທຳ
ກາຣຂົນຂວາຍເພື່ອຄຣິຫັສຊຸຖ໌ລະ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງ
ຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີຊ່ວຍທຳກາຣຂົນຂວາຍເພື່ອຄຣິຫັສຊຸຖ໌ ແມ່ນ

ແທ້ບໍ່” ພິກສຸບັງຫລາຍບຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະ
ເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວວ່າ “ບລະ ພິກສຸບັງຫລາຍ ຈຶ່ງໃດພວກພິກສຸນີຊ່ວຍທຳກາຣະຂົນຂວາຍເພື່ອຄຣິຫັສຸຖໍ
ລະ ພິກສຸບັງຫລາຍ ກາຣະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລື
ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸ
ບັງຫລາຍຍົກສີກຂາບັນນີຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[ລູດ໑] ກໍພິກສຸນີໃດຊ່ວຍທຳກາຣະຂົນຂວາຍເພື່ອຄຣິຫັສຸຖໍ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສີກຂາບັນນີ ໔ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ

ສີກຂາບັນນີວິພັງຄ໌

[ລູດ໒] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້
ທີ່ຊື່ວ່າ ຊ່ວຍທຳກາຣະຂົນຂວາຍເພື່ອຄຣິຫັສຸຖໍ ຄື ຕົ້ມເຂົ້າຕົ້ມ ທຸງພັຕຕາຫາຣຫລືທຳຂອງຄ້ຽວ ຊັກ
ຜ້ານຸ່ງຫລືຜ້າໂພກເພື່ອຄຣິຫັສຸຖໍ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[ລູດ໓] ໑. ພິກສຸນີຕົ້ມເຂົ້າປຽກ ຈັດນ້ຳປານະຖວາຍສົງຂ໌

໒. ພິກສຸນີທຸງເຂົ້າຖວາຍສົງຂ໌

໓. ພິກສຸນີທຳກາຣະບູຊາເຈດີຍ໌

໔. ພິກສຸນີຕົ້ມເຂົ້າປຽກ ທຸງພັຕຕາຫາຣຫລືທຳຂອງຄ້ຽວ ຊັກຜ້ານຸ່ງຜ້າຫົ່ມ

ຫລືຜ້າໂພກໃຫ້ໄວຍາວຈກອນຂອງຕົນ

໕. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໖. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູກຂາບົດທີ ໔ ຈົບ

ພະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນີວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສູກຂາບົດທີ ໕ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ

ສູກຂາບົດທີ ໕

ວ່າດ້ວຍກາຣບໍ່ຊ່ວຍຮຽບຮຽງບຸກຄົນ (ບັນຫາຂອງສິງຂູ້)

ເລື່ອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໙໙໔] ສຸນັຍນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ
ບຶກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຮູບນຶ່ງເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຖຸລະນັນທາກ່າວວ່າ “ແມ່
ເຈົ້າໂປຣດມາຊ່ວຍຮຽບຮຽງບຸກຄົນ (ບັນຫາຂອງສິງຂູ້)ນີ້ດ້ວຍເຖິດ” ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຮັບປາກ
ແຕ່ບໍ່ຊ່ວຍຮຽບ ບໍ່ຂົນຂວາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ວຍຮຽບ ລຳດັບນັ້ນ ພິກສຸນີນັ້ນໄດ້ບອກເລື່ອງນີ້ໃຫ້
ພິກສຸນີທັງຫລາຍຊາບບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈິ່ງ
ໃດ ແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາອັນພິກສຸນີຂໍຮ້ອງຢູ່ວ່າ ‘ແມ່ເຈົ້າໂປຣດມາຊ່ວຍຮຽບຮຽງບຸກຄົນ (ບັນຫາ
ຂອງສິງຂູ້)ນີ້ດ້ວຍເຖິດ’ ຮັບປາກແລ້ວແຕ່ບໍ່ຊ່ວຍຮຽບ ບໍ່ຂົນຂວາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ວຍຮຽບລະ” ຄັນ
ແລ້ວ ພິກສຸນີ

ເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເລື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລ
ພະຜູ້ມີພະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສິງຂູ້ບັນຍັດສູກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສິງຂູ້ເພາະເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດຢູ່ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາອັນພິກສຸນີຂໍຮ້ອງຢູ່ວ່າ ‘ແມ່ເຈົ້າ
ໂປຣດມາຊ່ວຍຮຽບຮຽງບຸກຄົນ (ບັນຫາຂອງສິງຂູ້)ນີ້ດ້ວຍເຖິດ’ ຮັບປາກແລ້ວແຕ່ບໍ່ຊ່ວຍຮຽບບໍ່ຂົນ

ຂວາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ວຍຮະງັບ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າ
ຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນິຖຸລະນັນ
ທາ ອັນ ພິກສຸນິຂໍຮ້ອງຢູ່ວ່າ ‘ແມ່ເຈົ້າໂປຣດມາຊ່ວຍຮະງັບອຫຼິກຣ໌ (ບັນຫາຂອງສົງຂໍ້) ນີ້ດ້ວຍເຖີດ’
ຮັບປາກແລ້ວແຕ່ບໍ່ຊ່ວຍຮະງັບ ບໍ່ຂົນຂວາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ວຍຮະງັບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣະກະທຳ
ຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວ
ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບທນີ້ຂຶ້ນ
ສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[ລູດ໕] ກໍພິກສຸນິໃດອັນພິກສຸນິຂໍຮ້ອງຢູ່ວ່າ ‘ແມ່ເຈົ້າໂປຣດມາຊ່ວຍຮະງັບອຫຼິກຣ໌ (ບັນຫາ
ຂອງສົງຂໍ້) ນີ້ດ້ວຍເຖີດ’ ຮັບປາກແລ້ວ ພາຍຫລັງພິກສຸນິນັ້ນຜູ້ບໍ່ມີອັນຕຣາຍ ບໍ່ຊ່ວຍຮະງັບ
ບໍ່ຂົນຂວາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ວຍຮະງັບ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບທວິພຸງຄ໌

[ລູດ໖] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້
ຄຳວ່າ ອັນພິກສຸນິ ຄື ພິກສຸນິຮູບອື່ນ
ທີ່ຊື່ວ່າ ອຫຼິກຣ໌ (ບັນຫາຂອງສົງຂໍ້) ໄດ້ແກ່ ອຫຼິກຣ໌ (ບັນຫາຂອງສົງຂໍ້) ໔ ຢ່າງ໑ ຄື (໑) ວິວາ
ທາຫຼິກຣ໌ (໒) ອນຸວາທາຫຼິກຣ໌ (໓) ອາປັຕຕາຫຼິກຣ໌ (໔) ກິຈຈາຫຼິກຣ໌
ຄຳວ່າ ແມ່ເຈົ້າໂປຣດມາຊ່ວຍຮະງັບອຫຼິກຣ໌ (ບັນຫາຂອງສົງຂໍ້) ນີ້ດ້ວຍເຖີດ ຄວາມວ່າ ເຊີນແມ່ເຈົ້າ
ໄປຊ່ວຍວິນິຈສັຍຄດີນີ້ດ້ວຍເຖີດ
ຄຳວ່າ ພາຍຫລັງພິກສຸນິນັ້ນຜູ້ບໍ່ມີອັນຕຣາຍ ຄື ເມື່ອບໍ່ມີອັນຕຣາຍ
ຄຳວ່າ ບໍ່ຊ່ວຍຮະງັບ ຄື ບໍ່ຮະງັບດ້ວຍຕົນເອງ
ຄຳວ່າ ບໍ່ຂົນຂວາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ວຍຮະງັບ ຄື ບໍ່ສັ່ງຜູ້ອື່ນ ເມື່ອທອດທູຣະວ່າ “ເຮົາຈັກບໍ່ຮະງັບ ຈັກບໍ່
ຂົນຂວາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ວຍຮະງັບ” ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ໝາຍເຫດ :

໑ ອຫຼີກຣຸ໌(ບັນຫາຂອງສິງຂຸ້) ໔ ຢ່າງ ຄື

໑. ວິວາທາຫຼີກຣຸ໌ ໄດ້ແກ່ ກາຣຖຽງກັນວ່າ ນີ້ເປັນຫຼັມວິນັຍ ນີ້ບໍ່ແມ່ນຫຼັມວິນັຍເປັນຕົ້ນ ໒. ອນຸວາທາຫຼີກຣຸ໌ ໄດ້ແກ່ ກາຣໄຈທກັນດ້ວຍສິລວິບັຕິ ອາຈາຣວິບັຕິ ທິຕຸຖິວິບັຕິ ຫລືອາຊິວວິບັຕິ ໓. ອາປັຕຕາຫຼີກຣຸ໌ ໄດ້ແກ່ ກາຣຕ້ອງອາບັຕິ ກາຣປັບອາບັຕິແລະແກ້ຕ່າງໃຫ້ພື້ນອາບັຕິ ໔. ກິຈຈາຫຼີກຣຸ໌ ໄດ້ແກ່ ກິຈທຸຣະຂອງສິງຂຸ້ ເຊັ່ນ ອປໂລກນກັມ ຍັຕຕິກັມ ຍັຕຕິທຸຕິຍກັມ ຍັຕຕິຈຕຸຕຸກັມ ມີກາຣສູວດປາຕິໂລກຂຸ້ເປັນຕົ້ນ (໑ ວິ. ປ. ກູ/໓໔໗-໒໙໑/໒໒໒-໒໒໕)

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສຸກຂາບິດທິ ໕ ອນາປັຕຕິວາຣ

ບົທພາຊນິຍ໌**ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌**

[໙໙໗] ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ບໍ່ຊ່ວຍຣະງັບ ບໍ່ຂົນຂວາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ວຍຣະງັບອຫຼີກຣຸ໌(ບັນຫາຂອງສິງຂຸ້) ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ບໍ່ຊ່ວຍຣະງັບ ບໍ່ຂົນຂວາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ວຍຣະງັບອຫຼີກຣຸ໌(ບັນຫາຂອງສິງຂຸ້) ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນອນຸປສັມບັນ ບໍ່ຊ່ວຍຣະງັບ ບໍ່ຂົນຂວາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ວຍຣະງັບອຫຼີກຣຸ໌(ບັນຫາຂອງສິງຂຸ້) ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ທຸກກະຕູະ

ພິກສຸນິບໍ່ຊ່ວຍຣະງັບ ບໍ່ຂົນຂວາຍເພື່ອກາຣຣະງັບອຫຼີກຣຸ໌(ບັນຫາຂອງສິງຂຸ້)ຂອງອນຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ອນຸປສັມບັນ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ອນຸປສັມບັນ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ອນຸປສັມບັນ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນອນຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕີ ຄື

[ລູລູ] ໑. ພິກສຸນີບໍ່ຮຽບໃນເລື່ອມີອັນຕຣາຍ

໒. ພິກສຸນີແສ້ວງຫາ(ຄຸນະຜູ້ວິນິຈັສຍອຫຼິກອນ໌(ບັນຫາຂອງສິ່ງຂໍ້))ບໍ່ໄດ້

໓. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້

໔. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໕. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໖. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູິກຂາບົດທີ ໕ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສູິກຂາບົດທີ ໖ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ

ສູິກຂາບົດທີ ໖

ວ່າດ້ວຍກາຣໃຫ້ຂອງຄັງວຂອງສັນແກ່ນັກຟ້ອນເປັນຕົ້ນ

ເລື່ອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[ລູລູ] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຣາມຂອງອນາຖບິນ
ຫຼິກເສັດຖີ ເຂດກຸງສຸາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາໃຫ້ຂອງຄັງວຂອງສັນດ້ວຍມືຕົນແກ່ພວກ
ຄຣູນັກຟ້ອນແດ່ ພວກນັກຟ້ອນແດ່ ພວກໂຕນໄມ້ຄ້ຳແດ່ ພວກມາຍາກົລແດ່ ພວກຕີກອງແດ່
ກ່າວວ່າ “ພວກທ່ານຈົ່ງກ່າວພັນນາຄຸນຂອງຂະນ້ອຍໃນທີ່ຊຸມນຸມຊົນ” ພວກຄຣູນັກຟ້ອນແດ່ ພວກ
ນັກຟ້ອນແດ່ ພວກໂຕນໄມ້ຄ້ຳແດ່ ພວກມາຍາກົລແດ່ ພວກຕີກອງແດ່ ຕ່າງພາກັນກ່າວພັນນາຄຸນ
ຂອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາໃນຊຸມນຸມຊົນວ່າ “ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາເປັນພຫູສູ່ຕ ເປັນນັກເວົ້າ ເກັ່ງກ້າ
ສຳມາດກ່າວຫຼັມມິກຖາ ພວກທ່ານຈົ່ງຖວາຍ ຈົ່ງກະທຳ(ສັກກາຣະ)ແກ່ທ່ານ” ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກ
ນ້ອຍ ເລະ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈົ່ງໃດ ແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈົ່ງໃຫ້ຂອງຄັງວ

ຂອງສັນດ້ວຍມືຕົນແກ່ຊາວບ້ານລະ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງ
ຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລລະນັນທາໃຫ້ຂອງຄັ້ງວຂອງສັນດ້ວຍມືຕົນແກ່
ຊາວບ້ານ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນີຖຸລລະນັນທາຈົ່ງໃຫ້ຂອງຄັ້ງວ
ຂອງສັນດ້ວຍມືຕົນແກ່ຊາວບ້ານລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່
ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ
ບລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໖ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໐໐] ກໍພິກສຸນີໃດໃຫ້ຂອງຄັ້ງວຫລືຂອງສັນດ້ວຍມືຕົນແກ່ຊາວບ້ານ ແກ່ປຣິພາຊິກ ຫລືແກ່
ປຣິພາຊິກາ ຕ້ອງອາປັຕຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລລະນັນທາ ຈິບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໐໐໑] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . .
ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຊາວບ້ານ ໄດ້ແກ່ ບຸຄຄົນຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ຢູ່ຄອງເຮືອນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ປຣິພາຊກ ໄດ້ແກ່ ນັກບວຊຊາຍຄົນໃດຄົນນຶ່ງຜູ້ຢູ່ໃນລັທທິປຣິພາຊກ ຍົກເວັ້ນພິກສຸແລະ

ສຳມເນຣ

ທີ່ຊື່ວ່າ ປຣິພາຊິກາ ໄດ້ແກ່ ນັກບວຊຍິງຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຜູ້ຢູ່ໃນລັບຖືປຣິພາຊິກາ ຍົກເວັ້ນພິກສຸນີ
ສຶກຂມານາ ແລະສຳມເນຣີ
ທີ່ຊື່ວ່າ ຂອງຄັງວ ໄດ້ແກ່ ເວັ້ນໄພຊນະ ໕ ນ້ຳແລະໄມ້ສີຟ້ນ ທີ່ເຫລືອຊື່ວ່າ ຂອງຄັງວ
ທີ່ຊື່ວ່າ ຂອງສັນ ໄດ້ແກ່ ໄພຊນະ ໕ ຢ່າງ ຄື ເຂົ້າສຸກ ຂົນສູດ ເຂົ້າຕູ ປາ ຊີນ
ຄຳວ່າ ໃຫ້ ຄື ໃຫ້ດ້ວຍກາຍ ດ້ວຍຂອງເນື່ອງດ້ວຍກາຍ ຫລືດ້ວຍກາຣໂຍນໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິ
ປາຈິຕຕິຍ໌ ໃຫ້ນ້ຳແລະໄມ້ສີຟ້ນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື
[໑໐໐໒] ໑. ພິກສຸນີໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນໃຫ້
໒. ພິກສຸນີບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເອງ
໓. ພິກສຸນີໃຫ້ໂດຍວາງໄວ້ໃກ້ໆ
໔. ພິກສຸນີໃຫ້ຂອງໄລ່ທາພາຍນອກ
໕. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ
໖. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາປົດທີ ໖ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປັດຖະ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສຶກຂາປົດທີ ໗ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ

ສຶກຂາປົດທີ ໗

ວ່າດ້ວຍກາຣໃຊ້ຜ້າຊັບຣະດູແລ້ວບໍ່ສູລະ

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໑໐໐໓] ສູ້ມັຍນັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ

ບິນບຶກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຖຸລະນັນນາໄຊ້ຜ້າຊັບຣະດູບໍ່ຍອມສູລະ ພິກສຸນີອື່ນທີ່ມີປະຈຳເດືອນບໍ່ມີໂອກາສໄດ້ໃຊ້ ພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນນາຈັ່ງໃຊ້ຜ້າຊັບຣະດູບໍ່ຍອມສູລະລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີ ເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລະນັນນາໄຊ້ຜ້າຊັບຣະດູບໍ່ຍອມສູລະ ແມ່ນ ແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະ ເຈົ້າຊົງຕຳຫນີວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນີຖຸລະນັນນາຈັ່ງໃຊ້ຜ້າຊັບຣະດູບໍ່ຍອມສູລະ ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລື ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໐໔] ກໍພິກສຸນີໃດໃຊ້ຜ້າຊັບຣະດູແລ້ວບໍ່ຍອມສູລະ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນນາ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສຶກຂາບິດຫີ ກຸ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ສຶກຂາບິດວິພັງຄ໌

[໑໐໐໕] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສສູວ່າ ກໍ. . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຜ້າຊັບຣະດູ ໄດ້ແກ່ ຜ້າທີ່ເຂົາຖວາຍໄວ້ໃຫ້ພິກສຸນີຜູ້ມີປະຈຳເດືອນໃຊ້
ຄຳວ່າ ບໍ່ຍອມສູລະ ຄື ໃຊ້ ໒-໓ ຄົນແລ້ວ ຊັກໃນວັນທີ ໔ ຍັງໃຊ້ອີກ ບໍ່ຍອມສູລະໃຫ້ແກ່
ພິກສຸນີ ສີກຂມານາ ຫລືສາມເນື້ອຮູບອື່ນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ບົທພາຊຸນີຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໑໐໐໖] ຜ້າທີ່ຍັງບໍ່ສູລະ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ສູລະ ໃຊ້ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌
ຜ້າທີ່ຍັງບໍ່ສູລະ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ໃຊ້ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌
ຜ້າທີ່ຍັງບໍ່ສູລະ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າສູລະແລ້ວ ໃຊ້ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ທຸກທຸກກະຕູະ

ຜ້າທີ່ສູລະແລ້ວ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ສູລະ ໃຊ້ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ
ຜ້າທີ່ສູລະແລ້ວ ພິກສຸນີສົງສັຍ ໃຊ້ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ
ຜ້າທີ່ສູລະແລ້ວ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າສູລະແລ້ວ ໃຊ້ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

- [໑໐໐໗] ໑. ພິກສຸນີໃຊ້ສູອຍແລ້ວສູລະ
໒. ພິກສຸນີໃຊ້ຜ້າທີ່ສູລະແລ້ວອີກ
໓. ພິກສຸນີໃຊ້ສູອຍໃນເມື່ອບໍ່ມີພິກສຸນີອື່ນຜູ້ມີປະຈຳເດືອນ
໔. ພິກສຸນີຖືກແຍ່ງຊິງຜ້າເອົາໄປ
໕. ພິກສຸນີຜ້າຫາຍ
໖. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ
໗. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ
໘. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສີກຂາບົດທີ ໗ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສູິກຂາບິດທິ ກູ ນິທານ ວັຕຖຸ

໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ

ສູິກຂາບິດທິ ກູ

ວ່າດ້ວຍກາຣບໍ່ສູລະທີ່ພັກ

ເຣື່ອງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ

[໒໐໐໗] ສູມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນທຶກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຳວັຕຖີ ຄັງນັ້ນ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາບໍ່ສູລະທີ່ພັກແລ້ວຫລີກຈາຣິກໄປ ຕໍ່ມາທີ່ພັກນັ້ນຖືກໄຟໄຫມ້ ພິກສຸນິທັງຫລາຍກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ພວກເຮົາຈົ່ງຊ່ວຍກັນຂົນຂອງອອກມາ” ພິກສຸນິບາງພວກກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ພວກຂະນ້ອຍບໍ່ຂົນຂອງອອກມາ ສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງສູນຫາຍໄປ ແມ່ເຈົ້າຈັກທວງພວກຂະນ້ອຍ” ເມື່ອພິກສຸນິຖຸລະນັນທາກັບມາສູ່ທີ່ພັກນັ້ນອີກ ຖາມພິກສຸນິທັງຫລາຍວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ພວກທ່ານຊ່ວຍຂົນຂອງອອກແດ່ຫລືບໍ່” ພິກສຸນິຕອບວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ພວກຂະນ້ອຍບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍຂົນ” ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຕຳຫນີ ປະນາມ ໄພນທະນາວ່າ “ຈົ່ງໃດພວກພິກສຸນິ ເມື່ອທີ່ພັກຖືກໄຟໄຫມ້ ຈົ່ງບໍ່ຊ່ວຍກັນຂົນຂອງອອກມາລະ” ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໄພນທະນາວ່າ “ຈົ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາ ບໍ່ສູລະທີ່ພັກແລ້ວຫລີກຈາຣິກໄປລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສູິກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາບໍ່ສູລະທີ່ພັກແລ້ວຫລີກຈາຣິກໄປແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນີວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນິຖຸລະນັນທາບໍ່ສູລະທີ່ພັກແລ້ວຫລີກຈາຣິກໄປລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສູິກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໐໙] ກໍ່ພິກສຸນີໃດບໍ່ສູ່ລະທີ່ພັກແລ້ວຫລີກຈາກໄປ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບົທວິພັງຄ໌

[໑໐໑໐] ຄຳວ່າ ກໍ່. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ່. . .

ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ທີ່ພັກ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ຫມາຍເຖິງທີ່ພັກທີ່ຕິດບານປະຕູ

ຄຳວ່າ ບໍ່ສູ່ລະ . . . ຫລີກຈາກໄປ ຄວາມວ່າ ບໍ່ສູ່ລະແກ່ພິກສຸນີ ສຶກຂມານາຫລີສຳມເນຣີ ເນື້ອຢ່າງພັນເຂຕທີ່ພັກມີຮົ່ວລ້ອມ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຢ່າງພັນບໍ່ຮົ່ວເວນທີ່ພັກທີ່ບໍ່ມີຮົ່ວລ້ອມ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ບົທພາຊນີຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໑໐໑໑] ທີ່ພັກທີ່ຍັງບໍ່ສູ່ລະ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ໄດ້ສູ່ລະ ຫລີກໄປ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ທີ່ພັກທີ່ຍັງບໍ່ສູ່ລະ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຫລີກໄປ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ທີ່ພັກທີ່ຍັງບໍ່ສູ່ລະ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າສູ່ລະແລ້ວ ຫລີກໄປ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັດ ສຶກຂາບົດທິ ກູ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ຕິກທຸກກະຕູະ

ພິກສຸນີບໍ່ສູ່ລະຫ້ອງພັກບໍ່ໄດ້ຕິດປະຕູ ຫລີກໄປ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ທີ່ພັກທີ່ສູ່ລະແລ້ວ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ສູ່ລະ ຫລີກໄປ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ທີ່ພັກທີ່ສູລະແລ້ວ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຫລີກໄປ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ
ທີ່ພັກທີ່ສູລະແລ້ວ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າສູລະແລ້ວ ຫລີກໄປ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໐໑໒] ໑. ພິກສຸນີສູລະແລ້ວຫລີກໄປ

໒. ພິກສຸນີຫລີກໄປເມື່ອມີອັນຕາຍ

໓. ພິກສຸນີແສ້ວງຫາ(ຜູ້ເບິ່ງແຍງແທນ)ແລ້ວບໍ່ໄດ້

໔. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້

໕. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໖. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໗. ພິກສຸນີຕົນບັນຍັດ

ສູກຂາປິດທິ ກູ ຈິບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສູກຂາປິດທິ ລ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ

ສູກຂາປິດທິ ລ

ວ່າດ້ວຍກາຣຮຽນເດັງຣະສານວິຊາ

ເຣື້ອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌

[໑໐໑໓] ສູ້ມັຍມັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ປົນຫົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຳວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຮຽນເດັງຣະສານວິຊາ໑ ຊາວບ້ານ
ຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈິ່ງໃດພິກສຸນີຈິ່ງຮຽນເດັງຣະສານວິຊາເຫມືອນຍິງຄຣີບັສຊຸຖຸຜູ້ບໍ່ຮີ
ໂພຄກາມລະ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີ
ຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈິ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຈິ່ງຮຽນ

ເດັງຣະສຳນວນວິຊາລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຮຽນ

ໝາຍເຫດ :

໑ ໃນວິນັຍປິດົກນີ້ ເດັງຣະສຳນວນວິຊາ ຄືວິຊາທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພຣະພຸດທະສາສນາ ເປັນ ວິຊາທີ່ບຽດບຽນຜູ້ອື່ນ ເຊັ່ນ (໑) ວິຊາຝຶກຊ້າງ, ຂີ່ຊ້າງ (໒) ວິຊາຝຶກມ້າ, ຂີ່ມ້າ (໓) ວິຊາກາຣຂັບ ຣຖ (໔) ວິຊາຍົງທູນ (໕) ວິຊາຟັນດາບ (໖) ຮ່າຍມນຕຣ໌ທຳຮ້າຍຜູ້ອື່ນດ້ວຍພິທີອາຖຣຣພນ໌ (໗) ຮ່າຍມນຕຣ໌ເສກຕະປູຝັງດິນຂ້າຄົນຫລືເສກເຂົ້າທ້ອງ (໘) ຮ່າຍມນຕຣ໌ທຳຜູ້ອື່ນໃຫ້ຢູ່ໃນອຳນາຈ ຫລືໃຫ້ເປັນບ້າ (໙) ຮ່າຍມນຕຣ໌ທຳຜູ້ອື່ນໃຫ້ເນື້ອເລືອດເຫືອດແຫ້ງ (໑໐) ປ່ອຍສັດວິພິສູ (ວິ. ອ. ໒/໑໐໑໕/໕໑໑, ກົງຂາ. ອ. ສິກູກູ, ສຳຣຕິຖຸຕິກາ ສິ/໑໐໑໕/໑໕໕, ກົງຂາ. ຕິກາ ໕໐໓, ປາຈິຕິຍາທິໂຍຊນາ ໑໗໓ ມ.) ສ່ວນໃນພຣະສູຕຣ ໝາຍເຖິງກາຣທຳນາຍອວຍວະ ທຳນາຍ ຕຳຫນິ ທຳນາຍໄຊຄລາງ ທຳນາຍຝັນ ທຳນາຍລັກສະນະ ທຳນາຍຫນູກັດຜ້າ ທຳພິທີບູຊາໄຟ ພິທີ ເບີກແວ່ນວຽນເທືອນ ພິທີຊັດແກລບບູຊາໄຟ ພິທີຊັດຣຳບູຊາໄຟພິທີຊັດເຂົ້າສຳຣບູຊາໄຟ ພິທີຕື່ມ ເຕີມເນີຍບູຊາໄຟ ພິທີຕື່ມເຕີມນ້ຳມັນບູຊາໄຟ ພິທີພິ່ນເຄື່ອງເຊັ່ນບູຊາໄຟ ຯລຯ (ພຣະສູຕຣຕັນຕປິດົກ ແປລ ທິ. ສີ. ລ/໒໑-໒໗/໗-໑໐)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ລ ອນາ ປັຕຕິວາຣ

ເດັງຣະສຳນວນວິຊາ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຈົ່ງຮຽນ ເດັງຣະສຳນວນວິຊາລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້

ເຫລື້ອມໃສ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວ ຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບີທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໑໔] ກໍພິກສຸນີໃດຮຽນເດັງຣະສານວິຊາ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ ຈົບ

ສຶກຂາບີທວິພັງຄ໌

[໑໐໑໕] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ເດັງຣະສານວິຊາ ຫມາຍເຖິງ ສິລປວິທຍາຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງພາຍນອກພຣະສາສນາທີ່ບໍ່ມີປໂຍດ

ຄຳວ່າ ຮຽນ ຄື ຮຽນເປັນປົກ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ທຸກໆປົກ ຮຽນເປັນອັກສຸຣ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ທຸກໆຕົວອັກສຸຣ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໐໑໖] ໑. ພິກສຸນີຮຽນວິຊາຊຽນຫນັງສື

໒. ພິກສຸນີຮຽນທ່ອງຈຳ

໓. ພິກສຸນີຮຽນພຣະປຣິຕຣເພື່ອຄຸ້ມຄອງຕນ໑

໔. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບີດທິ ລ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຄືທ່ອງມນຕ໋ປ້ອງກັນຍັກສູ້ ທ່ອງມນຕ໋ກະບໍຣິເວນກັນບໍ່ໃຫ້ງເຂົ້າມາ (ວິ. ອ. ໒/໑໐໑໖/໕໑໑)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສູ້ກຂາບົດທີ ໑໐ ພຣະ ບໍຣົມມິ

໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ

ສູ້ກຂາບົດທີ ໑໐

ວ່າດ້ວຍກາຣສູ້ອນເດັງຣະສູ້ານວິຊາ

ເຣື່ອງພິກສຸນິສັພພັຄຄີຍ໌

[໑໐໑໗] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນທົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສູ້າວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກພິກສຸນິສັພພັຄຄີຍ໌ສູ້ອນເດັງຣະສູ້ານວິຊາ ຊາວບ້ານ ຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິສັພພັຄຄີຍ໌ຈັ່ງສູ້ອນເດັງຣະສູ້ານວິຊາເຫມືອນ ຍິງຄຣິຫສູ້ຖຸຜູ້ບໍຣິໄພຄກາມລະ” ພິກສຸນິທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກກັນອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິສັພພັຄຄີຍ໌ ຈັ່ງສູ້ອນເດັງຣະສູ້ານວິຊາລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງ ຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສູ້ກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິສັພພັຄຄີຍ໌ສູ້ອນເດັງຣະສູ້ານວິຊາ ແມ່ນ ແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະ ເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິສັພພັຄຄີຍ໌ຈັ່ງສູ້ອນເດັງຣະສູ້ານວິຊາ ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລື ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈັ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສູ້ກຂາບົດນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໑໗] ກໍພິກສຸນີໃດສູນເດັງຣະສານວິຊາ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີສັພັຄຄີຍ໌ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໕. ຈິຕຕາຄາວັຄ ສຸກຂາບົດທີ ໑໐ ອນາປັຕຕິວາຣ

ສຸກຂາບົດວິພັງຄ໌

[໑໐໑໙] ຄຳວ່າ ກໍ.. . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ.. . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້ ທີ່ຊື່ວ່າ ເດັງຣະສານວິຊາ ຫມາຍເຖິງ ສິລປວິທຍາຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງນອກພຣະສາສະນາທີ່ບໍ່ມີປໂຍດ ຄຳວ່າ ສູນ ຄື ສູນເປັນປົກ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ທຸກໆປົກ ສູນເປັນອັກສຸຣ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ທຸກໆຕົວອັກສຸຣ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໐໒໐] ໑. ພິກສຸນີສູນວິຊາຂຽນຫນັງສື

໒. ພິກສຸນີສູນກາຣທ່ອງຈຳ໑

໓. ພິກສຸນີສູນພຣະປຣິຕຄເພື່ອຄຸ້ມຄອງ

໔. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຸກຂາບົດທີ ໑໐ ຈົບ

ຈິຕຕາຄາວັຄທີ ໕ ຈົບ

ຫມາຍເຫດ :

໑ ກາຣທ່ອງຈຳ ຄືສາສຸຕຣ໌ວ່າດ້ວຍກາຣຊົງຈຳ ຊຶ່ງເນື້ອປະຕິບັດຕາມທີ່ກ່າວໄວ້ ຈະຊົງຈຳຄັນພົຣ໌ໄດ້ ນາກນາຍ (ກົງຂາ. ຕືກາ ໕໐໓)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ຝ. ອາຮາມວັຄ ສຸກຂາປິດທິ ໑ ນິທານ ວັຕຖຸ

໖. ອາຮາມວັຄ

ຫນວດວ່າດ້ວຍອາຮາມ

ສຸກຂາປິດທິ ໑

ວ່າດ້ວຍກາຣເຂົ້າອາຮາມ ໂດຍບໍ່ບອກ

ເຣື້ອງພິກສຸນິທລາຍຮູບ

[໑໐໒໑] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນທົກເສດຖີ ເຂດກຸງສຳວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸທລາຍຮູບມີຈິວອນຜົນດຽວກຳລັງຕັດຍົບຈິວອນຢູ່ໃນ ອາວາສູໃກ້ຫມູ່ບ້ານ ພິກສຸນິທັງທລາຍເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມ ໂດຍບໍ່ບອກເຂົ້າໄປຫາພິກສຸເຫລົ່ານັ້ນເຖິງ ທີ່ຢູ່ ພິກສຸທັງທລາຍຈຶ່ງຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິຈຶ່ງເຂົ້າມາສູ່ອາຮາມ ໂດຍບໍ່ບອກລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງທລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຸກຂາປິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື້ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດຖູ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງທລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງທລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມໂດຍບໍ່ບອກ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງທລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົ ວ່າ “ຍລະ ພິກສຸທັງທລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິຈຶ່ງເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມໂດຍບໍ່ບອກລະ ພິກສຸທັງ ທລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຍລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິທັງທລາຍຍົ ກສຸກຂາປິທນັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

ກໍພິກສຸນີໃດເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມໂດຍບໍ່ບອກ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌
ສຶກຂາບິທນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງບັນຍັດໄວ້ແກ່ພິກສຸນີທັງຫລາຍຢ່າງນີ້

ເຮືອງພິກສຸນີທລາຍຮູບ ຈົບ

**ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ຜ. ອາຮາມວັດ ສຶກຂາບິດທິ ໑ ພຣະອນຸ
ບັນຍັດ**

ເຮືອງພິກສຸນີບໍ່ກວາດອາຮາມ

[໑໐໒໒] ສູ້ມັຍມັນ ພິກສຸເຫລົ່ານັ້ນຫລີກໄປຈາກອາວາສູ້ນັ້ນ ພິກສຸນີທັງຫລາຍຄິດວ່າ “ພຣະຄຸນເຈົ້າ
ທັງຫລາຍຈາກໄປແລ້ວ” ຈຶ່ງບໍ່ໄປອາຮາມ ເມື່ອພິກສຸເຫລົ່ານັ້ນກັບມາສູ່ອາວາສູ້ນັ້ນອີກ ພິກສຸນີທັງ
ຫລາຍຮູ້ວ່າ “ພຣະຄຸນເຈົ້າທັງຫລາຍມາແລ້ວ” ບອກແລ້ວພາກັນເຂົ້າໄປຫາພິກສຸເຫລົ່ານັ້ນຂາບ
ໄຫວ້ແລ້ວຢືນຢູ່ ນະທີ່ສົມຄວນ ພິກສຸເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ຢືນຢູ່ ນະທີ່ສົມ
ຄວນ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ນ້ອງຍິງທັງຫລາຍ ເພາະເຫຼືອໃດ ພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ກວາດອາຮາມ ບໍ່ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳ
ໃຊ້ໄວ້ລະ” ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນຕອບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງບັນຍັດສຶກຂາບິທໄວ້ວ່າ ‘ພິກສຸນີບໍ່
ຄວນເຂົ້າອາຮາມ’ ດັ່ງນັ້ນ ພວກຂະນ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ມາ” ພິກສຸເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຂາບທູລເຮືອງນັ້ນໃຫ້ພຣະຜູ້
ມີພຣະພາກຊົງຊາບ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງອນຸຍາຕວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ເຮົາອນຸຍາຕໃຫ້ບອກ
ພິກສຸນີທີ່ມີຢູ່ແລ້ວເຂົ້າອາຮາມໄດ້” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະ
ແດງ ດັ່ງນີ້

ພຣະອນຸບັນຍັດ

ອີກຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີໃດເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມໂດຍບໍ່ບອກພິກສຸທີ່ມີຢູ່ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີບໍ່ກວາດອາຮາມ ຈົບ

[໑໐໒໓] ສູ້ມັຍມັນ ພິກສຸເຫລົ່ານັ້ນຫລີກໄປຈາກອາວາສູ້ນັ້ນແລ້ວກັບມາສູ່ອາວາສູ້ນັ້ນອີກ ພິກສຸນີ
ທັງຫລາຍຄິດວ່າ “ພຣະຄຸນເຈົ້າທັງຫລາຍຈາກໄປແລ້ວ” ຈຶ່ງບໍ່ບອກ ເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມ ພວກທ່ານ

ໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງບັນຍັດສຶກຂາບິທໄວ້ວ່າ ‘ພິກສຸນີບໍ່ບອກພິກສຸທີ່ມີຢູ່
ບໍ່ຄວນເຂົ້າອາຮາມ ‘ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ບອກພິກສຸທີ່ມີຢູ່ເຂົ້າອາຮາມຕ້ອງອາບິຕິປາຈິຕຕິຍ໌ແລ້ວແລ້ວ
ຕິບ” ພິກສຸທັງຫລາຍໄດ້ຂາບທຸລເຣື້ອງນັ້ນໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງຊາບ ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີ
ພຣະພາກຊົງສະແດງທັມມິກຖາເພາະເຣື້ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ແລ້ວຮັບສັງກັບພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ ຯລະ
ແລ້ວຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ຝ. ອາຮາມວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໑ ບິທພາ
ຊນີຍ໌**

ພຣະອນຸບັນຍັດ

[໑໐໒໔] ອີກຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີໃດຮູ້ຢູ່ ເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມທີ່ມີພິກສຸໂດຍບໍ່ບອກ ຕ້ອງອາບິຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ສຶກຂາບິດທິວິພັງຄ໌

[໑໐໒໕] ຄຳວ່າ ອີກຢ່າງນຶ່ງ . . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັດສີວ່າ
ອີກຢ່າງນຶ່ງ . . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີ

ພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຮູ້ຢູ່ ຄື ພິກສຸນີຮູ້ເອງ ຄົນເຫລົ່າອື່ນບອກທ່ານ ຫລືພິກສຸເຫລົ່ານັ້ນບອກອາຮາມທີ່ຊື່ວ່າ ມີ
ພິກສຸ ຄື ສະຖານທີ່ມີພິກສຸອາສັຍຢູ່ແມ່ນທີ່ໂຄນຕົ້ນໄມ້

ຄຳວ່າ ເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມໂດຍບໍ່ບອກ ຄື ບໍ່ບອກກ່າວພິກສຸ ສາມເນື້ອ ຫລື

ຄົນວັດ ເມື່ອລ່ວງເຂດອາຮາມທີ່ມີຮົວລ້ອມ ຕ້ອງອາບິຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ເມື່ອລ່ວງສູ່ອຸປະຈາຣແຫ່ງອາຮາມ
ທີ່ມີຮົວລ້ອມ ຕ້ອງອາບິຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ບິທພາຊນີຍ໌

[໑໐໒໖] ອາຮາມທີ່ມີພິກສຸ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າມີພິກສຸ ເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມໂດຍບໍ່ບອກພິກສຸທີ່ມີຢູ່
ຕ້ອງອາບິຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອາຮາມທີ່ມີພິກສຸ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມໂດຍບໍ່ບອກພິກສຸທີ່ມີຢູ່ ຕ້ອງອາບິຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອາຮາມທີ່ມີພິກສຸ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ມີພິກສຸ ເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມໂດຍບໍ່ບອກພິກສຸທີ່ມີຢູ່ ບໍ່ຕ້ອງອາບິຕິ

ອາຮາມທີ່ບໍ່ມີພິກສຸ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າມີພິກສຸ ເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມໂດຍບໍ່ບອກພິກສຸທີ່ມີຢູ່ ຕ້ອງອາບັຕິ
ທຸກກະຕູະ

ອາຮາມທີ່ບໍ່ມີພິກສຸ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມໂດຍບໍ່ບອກພິກສຸທີ່ມີຢູ່ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ
ອາຮາມທີ່ບໍ່ມີພິກສຸ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ມີພິກສຸ ເຂົ້າໄປສູ່ອາຮາມໂດຍບໍ່ບອກພິກສຸທີ່ມີຢູ່ ບໍ່ຕ້ອງ
ອາບັຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

- [໑໐໒໗] ໑. ພິກສຸນີເຂົ້າໄປໂດຍບອກພິກສຸທີ່ມີຢູ່
໒. ພິກສຸບໍ່ມີຢູ່ ພິກສຸນີຈຶ່ງເຂົ້າໄປໂດຍບໍ່ບອກ
໓. ພິກສຸນີເຂົ້າໄປຢ່າງເບິ່ງສີ່ສະພິກສຸນີຜູ້ເຂົ້າໄປກ່ອນ
໔. ພິກສຸນີໄປ ນະ ສະຖານທີ່ມີພິກສຸນີກຳລັງປະຊຸມກັນ
໕. ພິກສຸນີຢ່າງຕາມທາງທີ່ຜ່ານໄປອາຮາມ
໖. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້
໗. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ
໘. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ
໙. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາປິດທີ ໑ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ຝ. ອາຮາມວັຄ ສຶກຂາປິດທີ ໒ ນິທານ
ວັຕຖຸ

ຝ. ອາຮາມວັຄ

ສຶກຂາປິດທີ ໒

ວ່າດ້ວຍກາຣດຳບໍລິໂພກສຸພິກສຸ

ເຮືອງພຣະກັປປິຕກະ

[໒໐໒໗] ສັມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ກູຕາຄາຣສາລາປ່າມຫາວັນ ເຂດກຸງເວສາລີ ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະກັປປິຕກະຜູ້ເປັນອຸປັຊຢາຍ໌ຂອງທ່ານພຣະອຸບາລີພັກຢູ່ໃນປ່າຊ້າ ຄາວນັ້ນ ມີພິກສຸນີຮູບນຶ່ງອາຍຸຫລາຍກວ່າພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ມໍຣະນະພາພ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຊ່ວຍກັນນຳ(ສີພ)ພິກສຸນີນັ້ນອອກໄປເຜົາ ແລ້ວກໍ່ສະຖູປໄວ້ບໍ່ໄກທີ່ພັກຂອງພຣະກັປປິຕກະ ແລ້ວສະຖູປທີ່ສະຖູປນັ້ນ ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະກັປປິຕກະຣຳຄານສູງນັ້ນ ຈຶ່ງທຳລາຍສະຖູປນັ້ນເສັ້ງແຫລກລະອຽດ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ປຶກສາກັນວ່າ “ພຣະກັປປິຕກະທຳລາຍສະຖູປແມ່ເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ມາເຖິດພວກເຮົາຈະຂ້າພຣະກັປປິຕກະນັ້ນ” ພິກສຸນີຮູບນຶ່ງບອກຄວາມນັ້ນໃຫ້ທ່ານພຣະອຸບາລີຊາບ ທ່ານພຣະອຸບາລີນຳເຮືອງນັ້ນໄປບອກທ່ານພຣະກັປປິຕກະ ທ່ານພຣະກັປປິຕກະຫນີອອກຈາກວິຫາຣໄປລີ້ຢູ່ ຄາວນັ້ນພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ເຂົ້າໄປທີ່ວິຫາຣຂອງທ່ານພຣະກັປປິຕກະຕັ້ງຢູ່ ຄັນແລ້ວຊ່ວຍກັນຂົນກ້ອນຫີນແລະກ້ອນດິນທັບວິຫາຣຂອງທ່ານ ແລ້ວຈາກໄປດ້ວຍເຂົ້າໃຈວ່າ “ພຣະກັປປິຕກະມໍຣະນະພາພແລ້ວ” ຄັນຣາຕຣີນັ້ນຜ່ານໄປ ທ່ານພຣະກັປປິຕກະຄອງອັນຕຣວາສຸກ ຖືບາຕຣແລະຈົວອນເຂົ້າໄປບິນຫຼຸບາຕໃນກຸງເວສາລີແຕ່ເຊົ້າ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ເຫັນທ່ານຍ່າງຫຼວບິນຫຼຸບາຕຢູ່ ກ່າວກັນຢ່າງນີ້ວ່າ “ພຣະກັປປິຕກະຍັງມີຊີວິຕຢູ່ ໃຜກັນນະທີ່ນຳແຜນກາຣຂອງພວກເຮົາໄປບອກ” ຄັນໄດ້ຊາບວ່າ “ພຣະຄຸນເຈົ້າອຸບາລີນຳແຜນກາຣຂອງພວກເຮົາໄປບອກ” ຈຶ່ງພາກັນດຳທ່ານພຣະອຸບາລີວ່າ “ທ່ານຜູ້ເປັນທາສູ້ຮັບໃຊ້ເນື້ອເວລາອາບນ້ຳ ຄອຍຫຼືຂີ້ໄຄລ ມີຕະກູນຕຳຄົນນີ້ ຈຶ່ງໃດຈຶ່ງນຳແຜນກາຣຂອງເຮົາໄປບອກລະ” ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຈຶ່ງດຳພຣະຄຸນເຈົ້າອຸບາລີລະ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະວິນັຍປິຕກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ຝ. ອາຣາມວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໒ ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສົງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ດຳອຸບາລີ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງ

ຫລາຍບຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈຶ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພພັນຄືຄືດຳອຸບາລີລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບຫນີ້ຂຶ້ນສະ ແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໒໙] ກໍພິກສຸນີໃດດຳຫລືບໍ່ວິພາສາພິກສຸ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮື້ອງພຣະກັບປິຕກະ ຈົບ

ສຶກຂາບຫວີພັງຄ໌

[໑໐໓໐] ຄຳວ່າ ກໍ. . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ພິກສຸ ໄດ້ແກ່ ອຸປສັມບັນ

ຄຳວ່າ ດຳ ຄື ດຳດ້ວຍອັກໂກສວັຕຖຸ ໑໐ ຢ່າງ໑ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຄຳວ່າ ບໍ່ວິພາສາ ຄື ສະແດງອາກາດທີ່ຫນ້າຢ້ານ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ໝາຍເຫດ :

໑ ອັກໂກສວັຕຖຸ ຄຳທີ່ໃຊ້ດຳ ໑໐ ຢ່າງ ໃນວິນັຍທ່ານວ່າ ໄດ້ແກ່ ໂອມສູວາທ ຄືຄຳກ່າວສຽດສີ ໑໐ ຢ່າງ (ວິ. ປ.

ກູ/໓໓໐/໒໙໗, ວິ. ອ. ໓/໓໓໐/໔໗໓, ດູ ວິນັຍປິດິກແປລ ເຫລັ້ມ ໒ ຂໍ້ ໑໕ ຫນ້າ ໒໐໒)

ສ່ວນໃນຫຼັກບົດອັນຖະກຖາ ຫມາຍເຖິງຄຳທີ່ໃຊ້ດຳ ໑໐ ຢ່າງ ຄືຄຳວ່າວ່າ (໑) ເຈົ້າເປັນໂຈຣ (໒) ເປັນຄົນພາລ (໓) ເປັນຄົນຫລົງ (໔) ເປັນອູຖຸ (໕) ເປັນໂຄ (໖) ເປັນລາ (໗) ເປັນສັດວໍນະວິກ (໘) ເປັນສັດວໍເດັງຣະສານ (໙) ເປັນຄົນບໍ່ມີສຸຄຕິ (໑໐) ເປັນຄົນຫວັງໄດ້ສະເພາະທຸຄຕິ (ຊຸ. ຫຼ. ອ. ໒/໑໕/໔໖)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ຝ. ອາຮາມວັຄ ສຸກຂາບົດທີ ໒ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ

ບິທພາຊນີຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໑໐໓໑] ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ດ່າຫລີບໍຣິພາສຸ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌
ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນິບໍແນ່ໃຈ ດ່າຫລີບໍຣິພາສຸ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌
ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ດ່າຫລີບໍຣິພາສຸ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ທຸກກະຕູະ

ພິກສຸນິດ່າຫລີບໍຣິພາສຸອຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ
ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ດ່າຫລີບໍຣິພາສຸ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ
ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນິບໍແນ່ໃຈ ດ່າຫລີບໍຣິພາສຸ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ
ອຸປສັມບັນ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນອຸປສັມບັນ ດ່າຫລີບໍຣິພາສຸ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕ໌ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄີ

[໑໐໓໒] ໑. ພິກສຸນິມຸ່ງອັນຖະ

໒. ພິກສຸນິມຸ່ງຫຼັມ

໓. ພິກສຸນິມຸ່ງສັງສອນ

໔. ພິກສຸນິວິກົລຈິຕ

໕. ພິກສຸນິຕັນບັນຍັດ

ສຸກຂາບົດທີ ໒ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ຝ. ອາຮາມວັຄ ສຸກຂາບົດທີ ໓ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໖. ອາຮາມວັດ

ສຶກຂາບິດທິ ມ

ວ່າດ້ວຍກາຣບໍຣິພາສຸຄນະ

ເຮືອງພິກສຸນິຈັນທຸກາລີ

[໑໐໓໓] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນທຸກເສດຖີ ເຂດກຸງສຸກວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິຈັນທຸກາລີຊອບກໍ່ຄວາມບາດຫມາງ ກໍ່ກາຣຜິດ ຖຽງ ກໍ່ກາຣວິວາທ ກໍ່ເຮືອງນອງນັ້ນ ກໍ່ອຸທິກອນ໌(ບັນຫາຂອງສິງຂຸ້)ໃນສິງຂຸ້ ເມື່ອສິງຂຸ້ທຳກັນ ແກ່ຈັນທຸກາລີນັ້ນ ພິກສຸນິທຸລະນັນທາກໍ່ຄັດຄ້ານ ຕໍ່ມາ ພິກສຸນິທຸລະນັນທາຢ່າງທາງໄປຍັງຫມູ່ ບ້ານດ້ວຍທຸຣະບາງຢ່າງ ພິກສຸນິສິງຂຸ້ພໍຮູ້ວ່າ “ພິກສຸນິທຸລະນັນທາຈາກໄປແລ້ວ” ຈຶ່ງລົງອຸກ ເປຂນີຍກັນແກ່ພິກສຸນິຈັນທຸກາລີເພາະບໍ່ເຫັນອາບັຕີ ຄັນພິກສຸນິທຸລະນັນທາທຳທຸຣະນັ້ນໃນຫມູ່ ບ້ານເສັດແລ້ວກັບມາຍັງກຸງສຸກວັຕຖີ ເມື່ອພິກສຸນິທຸລະນັນທາກຳລັງມາ ພິກສຸນິຈັນທຸກາລີບໍ່ປູ ອາສູນະ ບໍ່ຕັ້ງນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງຮອງຕີນ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນ ບໍ່ລຸກຮັບບາຕຣແລະຈິວອນ ບໍ່ເອົານ້ຳດື່ມ ຕ້ອນຮັບ ພິກສຸນິທຸລະນັນທາໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນິຈັນທຸກາລີນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ເມື່ອເຮົາກຳລັງມາ ຈຶ່ງໃດ ທ່ານບໍ່ປູອາສູນະ ບໍ່ຕັ້ງນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງຮອງຕີນ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນ ບໍ່ລຸກຮັບບາຕຣແລະຈິວອນ ບໍ່ ເອົານ້ຳດື່ມຕ້ອນຮັບລະ” ພິກສຸນິຈັນທຸກາລີຕອບວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຄົນບໍ່ມີທີ່ເພິ່ງກໍ່ເປັນຢ່າງນີ້ແຫລະ” ພິກສຸນິທຸລະນັນທາຖາມວ່າ “ເພາະເຫຼົ່າໃດທ່ານຈຶ່ງບໍ່ມີທີ່ເພິ່ງ” ພິກສຸນິຈັນທຸກາລີຕອບວ່າ “ແມ່ ເຈົ້າ ພິກສຸນິເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ຂະນ້ອຍບໍ່ມີທີ່ເພິ່ງ ບໍ່ມີຊື່ສຽງ ບໍ່ມີໃຜຄອຍກ່າວປົກປ້ອງ ຈຶ່ງລົ ງອຸກເຂປນີຍກັນເພາະບໍ່ເຫັນອາບັຕີ” ພິກສຸນິທຸລະນັນທາຈຶ່ງຂຶ້ນຄຽດບໍຣິພາສຸຄນະວ່າ “ພິກສຸນິ ພວກນີ້ໄ້ງ່າວ ພິກສຸນິພວກນີ້ບໍ່ສຸລາດ ພິກສຸນິພວກນີ້ບໍ່ຮູ້ຈັກກັນ ໂທສຸຂອງກັນ ກັນວິບັຕີ ຫລືກັນສົມບັດ” ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກກັອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດແມ່ ເຈົ້າທຸລະນັນທາຈຶ່ງຂຶ້ນຄຽດບໍຣິພາສຸຄນະລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສິງຂຸ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສິງຂຸ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຼົ່າ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ

ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາເຄືອງຄຽດ ບໍ່ວິພາສັດນະ ແມ່ນ ແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍບຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະ ເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວວ່າ “ຢລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຈົ່ງຂົງຄຽດບໍ່ວິພາສັດນະ ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາອກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດ ໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຢລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິ ທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບທັນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໓໔] ກໍພິກສຸນິໃດຂົງຄຽດ ບໍ່ວິພາສັດນະ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນິຈັນທຸກາລີ ຈົບ

ສຶກຂາບທວິພຸງຄ໌

[໑໐໓໕] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຢລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຢລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຂົງຄຽດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ຫມາຍເຖິງຄວາມໂກດ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຄນະ ຕັ້ງສູ່ຫມາຍເຖິງພິກສຸນິສົງຂ໌

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກສຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ຝ. ອາຮາມວັດ ສຶກຂາບທວີ ມ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ຄຳວ່າ ບໍ່ວິພາສັ ຄື ບໍ່ວິພາສັວ່າ “ພິກສຸນິພວກນີ້ໄຮ່ງ່າວ ພິກສຸນິພວກນີ້ບໍ່ສຸລາດ ພິກສຸນິພວກນີ້ບໍ່ຮູ້ ຈັກກັມ ໂທສຸຂອງກັມ ກັມວິບັຕິ ຫລືກັມສົມບັຕ” ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ບໍ່ວິພາສັພິກສຸນິຫລາຍ ຮູບ ພິກສຸນິຮູບດຽວ ຫລືອນຸປສັມບັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໐໓໖] ໑. ພິກສຸນີມຸ່ງອັນຖະ

໒. ພິກສຸນີມຸ່ງບັນ

໓. ພິກສຸນີມຸ່ງສັງສອນ

໔. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໓ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ຝ. ອາຮາມວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໔ ນິທານ
ວັຕຖຸ

ຝ. ອາຮາມວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໔

ວ່າດ້ວຍກາສັ້ນຂອງຄັງວຂອງສັ້ນເມື່ອທ້າມພັຕຕາຫາຣແລ້ວ

ເຮືອງພິກສຸນີສັ້ນຫລາຍທີ່ໃນມັດຽວກັນ

[໑໐໓໗] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນບຶກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັງນັ້ນ ພຣາມນັ້ນຄົນນຶ່ງນິມົນຕ໌ພິກສຸນີທັງຫລາຍໃຫ້ສັ້ນ ພວກ
ພິກສຸນີສັ້ນແລ້ວ ທ້າມພັຕຕາຫາຣແລ້ວ ພາກັນໄປຕະກູນຍາຕພິກສຸນີບາງພວກຍັງສັ້ນອີກ ບາງ
ພວກນຳບິນຫຼາຍກັບໄປ ຄັງນັ້ນ ພຣາມນັ້ນໄດ້ກ່າວກັບເພື່ອນບ້ານດັ່ງນີ້ວ່າ “ນາຍທັງຫລາຍ
ເຮົາລ້ຽງພິກສຸນີໃຫ້ອື່ນຫນ້າແລ້ວ ເຊີນມາເຖີດ ເຮົາຈັກລ້ຽງພວກທ່ານໃຫ້ອື່ນຫນ້າແດ່” ເພື່ອນ
ບ້ານຜູ້ຄຸ້ນເຄີຍເຫລົ່ານັ້ນກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ນາຍທ່ານຈະລ້ຽງພວກເຮົາໃຫ້ອື່ນໄດ້ຢ່າງໃດ ແມ່ນພວກ
ພິກສຸນີທີ່ທ່ານນິມົນຕ໌ແລ້ວກໍຍັງຕ້ອງໄປທີ່ເຮືອນພວກເຮົາ ບາງພວກຍັງສັ້ນອີກ ບາງພວກກໍນຳ
ບິນຫຼາຍກັບໄປ” ພຣາມນັ້ນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈິ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັ້ນທີ່ເຮືອນເຮົາ
ແລ້ວຍັງໄປສັ້ນທີ່ອື່ນອີກລະ ເຮົາບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຖວາຍໃຫ້ແກ່ຄວາມຕ້ອງກາຣຫລີ” ພິກສຸນີທັງ
ຫລາຍໄດ້ຍິນພຣາມນັ້ນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕໍາຫນີ
ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈິ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັ້ນແລ້ວ ທ້າມພັຕຕາຫາຣແລ້ວຍັງສັ້ນໃນທີ່ອື່ນອີກ”

ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າພວກພິກສຸນີສັນແລ້ວ ຫ້າມພັດຕາຫາຣແລ້ວຍັງສັນໃນທີ່ອື່ນອີກ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັນແລ້ວຫ້າມພັດຕາຫາຣແລ້ວຍັງສັນໃນທີ່ອື່ນອີກລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໓໗] ກໍພິກສຸນີໃດໄດ້ຮັບນິມົນຕ໌ແລ້ວ ບອກຫ້າມພັດຕາຫາຣແລ້ວ ຄ້ຽວຂອງຄ້ຽວ ຫລືສັນຂອງສັນ ຕ້ອງອາບຕີປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີສັນຫລາຍທີ່ໃນສັດຽວກັນ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພຸງຄ໌

[໑໐໓໙] ຄຳວ່າ ກໍ . . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ . . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະຫຼິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ໄດ້ຮັບນິມົນຕ໌ແລ້ວ ຄື ໄດ້ຮັບນິມົນຕ໌ດ້ວຍໄພຊນະ ໕ ຊນິດ ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ

ລັກສະນະກາຣບອກຫ້າມພັດຕາຫາຣ

ທີ່ຊື່ວ່າ ບອກຫ້າມພັດຕາຫາຣແລ້ວ ຄື (໑) ພິກສຸນີກຳລັງສັນ (໒) ຫາຍົກນຳໄພຊນະມາຖວາຍ

(໓) ຫາຍົກຢູ່ໃນທັຕຖບາສັມມອນຖວາຍ (໔) ພິກສຸນີບອກຫ້າມ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຂອງຄ້ຽວ ຄື ຍົກເວັ້ນໄພຊນະ ໕ ເຂົ້າປຽກ ຍາມກາລິກ ສັຕຕາຫາກາລິກແລະຍາວຊີວິກ໑

ນອກນັ້ນຊື່ວ່າຂອງຄັງວ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຂອງສັນ ໄດ້ແກ່ ໄພຊນະ ໕ ຢ່າງ ຄື ເຂົ້າສຸກ ຂົນມສູດ ເຂົ້າຕູ ປາ ຊື່ນ

ໝາຍເຫດ :

໑ ດູ ໝາຍເຫດພຣະວິນັຍປິດິກແປລ ເຫລັ້ມ ໒ ຂໍ້ ໒໓໖ ຫນ້າ ໓໖໖

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັມມ໌] ຝ. ອາຮາມວັດ ສູິກຂາບົດທີ ໔ ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຮັບປະເຄນດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະຄັງວ ຈະສັນ” ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ ສັນ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍທຸກກະຕູະຄຳກິນ

ປົກພາຊນິຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໑໐໔໐] ໄດ້ຮັບນິມົນຕ໌ແລ້ວ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າໄດ້ຮັບນິມົນຕ໌ແລ້ວ ຄັງວຂອງຄັງວຫລືສັນຂອງສັນ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ໄດ້ຮັບນິມົນຕ໌ແລ້ວ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ຄັງວຂອງຄັງວ ຫລືສັນຂອງສັນ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ໄດ້ຮັບນິມົນຕ໌ແລ້ວ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບນິມົນຕ໌ ຄັງວຂອງຄັງວ ຫລືສັນຂອງສັນ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ທຸກທຸກກະຕູະ

ພິກສຸນິຮັບປະເຄນຍາມກາລິກ ສັຕຕາທາກາລິກ ຍາວອຸວິກ ເພື່ອເປັນອາຫານ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ ສັນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະທຸກກະຕູະຄຳກິນ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕ່ຳໄປນັບຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໑໐໔໑] ໑. ພິກສຸນິທີ່ທາຍົກບໍ່ໄດ້ນິມົນຕ໌

໒. ພິກສຸນິຍັງບໍ່ທຳມພັຕຕາຫາຣ

໓. ພິກສຸນີດົມເຂົ້າປຽກ

໔. ພິກສຸນີບອກເຈົ້າຂອງແລ້ວສັ້ນ

໕. ພິກສຸນີສັນຂອງທີ່ເປັນຢາວກາລິກ ສັຕຕາຫາກາລິກແລະຍາວຊີວິກເນື້ອນີ

ເຫຕຸຜົລຈຳເປັນ

໖. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໗. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູກຂາບົດທີ ໔ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນີວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ຝ. ອາຮາມວັຄ ສູກຂາບົດທີ ໕ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໖. ອາຮາມວັຄ

ສູກຂາບົດທີ ໕

ວ່າດ້ວຍຄວາມຫວງຕະກູນ

ເຮືອງພິກສຸນີຫວງຕະກູນ

[໑໐໔໒] ສູ້ມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນທົກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຮູບນຶ່ງທຽວບິນທຸບາຕໃນທາງຮ່ອມແຫ່ງນຶ່ງໃນກຸງ
ສາວັຕຖີ ເຂົ້າໄປທີ່ຕະກູນແຫ່ງນຶ່ງ ນັ່ງເບິ່ງອາສຸນະທີ່ເຂົາປູໄວ້ ຄັນຄົນທັງຫລາຍນິມົນຕ໌ທ່ານໃຫ້
ສັນແລ້ວກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ນພິກສຸນີອື່ນໆກໍນິມົນຕ໌ມາເຖິດຂະນ້ອຍ” ຂນະນັ້ນ ພິກສຸນີນັ້ນຄິດວ່າ
ເຮັດຢ່າງໃດ ພິກສຸນີອື່ນໆຈຶ່ງຈະບໍ່ມາ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີທັງຫລາຍບອກວ່າ “ໃນທີ່ຜຸ້ນສຸ້ນກດຸ
ໂຄດ ສະຖານທີ່ນັ້ນ ພວກທ່ານຢ່າໄປທີ່ນັ້ນເລີຍ” ພິກສຸນີແມ່ນອີກຮູບນຶ່ງໄດ້ໄປບິນທຸບາຕ
ທີ່ທາງຮ່ອມນັ້ນ ເຂົ້າໄປທີ່ຕະກູນນັ້ນຕັ້ງຢູ່ຄັນແລ້ວນັ່ງເບິ່ງອາສຸນະທີ່ເຂົາປູໄວ້ ລຳດັບນັ້ນ ຄົນທັງ
ຫລາຍນິມົນຕ໌ໃຫ້ພິກສຸນີນັ້ນສັນແລ້ວໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ເປັນຫຍັງພິກສຸນີທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່
ມາ” ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີນັ້ນບອກເຮືອງນັ້ນໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຊາບ ຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງຕຳຫນິ ປະນາມ
ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດພິກສຸນີຈຶ່ງຫວງຕະກູນລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປ
ບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິທວງຕະກູນ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍບຸລຮັບ ວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງ ຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນິຈົ່ງຫວງຕະກູນລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບົທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ຝ. ອາຮາມວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໕ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໔໓] ກໍພິກສຸນິໃດຫວງຕະກູນ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື່ອງພິກສຸນິຫວງຕະກູນ ຈົບ

ສຶກຂາບົດວິພັງຄ໌

[໑໐໔໔] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັດສີວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຕະກູນ ຫມາຍເຖິງຕະກູນ ໔ ໄດ້ແກ່ ຕະກູນກສັຕຣິຍ໌ ຕະກູນພຣາມນ໌ ຕະກູນແພສຍ໌ ຕະກູນສູບາຣ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຫວງ ຄື ພິກສຸນິກ່າວໂບສຸຂອງຕະກູນໃນສຳນັກພິກສຸນິທັງຫລາຍດ້ວຍປະສົງຄ໌ວ່າ

“ເຮັດຢ່າງໃດ ພິກສຸນິທັງຫລາຍຈົ່ງຈະບໍ່ມາ” ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຫລືກ່າວໂບສຸພິກສຸນິໃນ ສຳນັກຕະກູນ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໑໐໔໕] ໑. ພິກສຸນີບໍ່ໄດ້ຫວງຕະກູນແຕ່ບອກສະເພາະໂທສຸທິນີຢູ່

໒. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູກຂາບິດທິ ໕ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ຝ. ອາຮາມວັຄ ສູກຂາບິດທິ ໖ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໖. ອາຮາມວັຄ

ສູກຂາບິດທິ ໖

ວ່າດ້ວຍກາຣຢູ່ຈຳພັນສາໃນອາວາສຸທິບໍ່ມີພິກສຸ

ເຣື້ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ

[໑໐໔໖] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນທົກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຫລາຍຮູບບອກພັນສາແລ້ວໃນອາວາສຸທິກັບຫມູ່
ບ້ານ ພາກັນໄປກຸງສາວັຕຖີ ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງ
ຫລາຍຈຳພັນສາທີ່ໃດ ໂອວາທສັມນິທິທິຜົລດິລະຫລີ” ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນຕອບວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ໃນ
ອາວາສຸທິພວກເຮົາຈຳພັນສາບໍ່ມີພິກສຸເລີຍ ໂອວາທຈັກສັມນິທິທິຜົລດິຈາກທີ່ໃດກັນ” ບັນດາ
ພິກສຸນີຜູ້ກັກກັອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດ ພວກພິກສຸນີຈັ່ງຈຳພັນສາ
ໃນອາວາສຸທິບໍ່ມີພິກສຸລະ”໑ ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້
ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປຂາບທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສູກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື້ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີຈຳພັນສາໃນອາວາສຸທິບໍ່ມີພິກສຸ ແມ່ນແທ້ບໍ່”
ພິກສຸທັງຫລາຍທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິ
ວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈັ່ງຈຳພັນສາໃນອາວາສຸທິບໍ່ມີພິກສຸລະ ພິກສຸທັງ

ຫລາຍ ກາຣະກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກະຊາບິທານີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ໝາຍເຫດ :

໑ “ອາວາສຸທິບໍລິພິກສຸ” ຫມາຍເຖິງສຳນັກພິກສຸນີທີ່ບໍລິພິກສຸຜູ້ຈະໃຫ້ໂອວາທູ່ພາຍໃນຣະຍະ ໑ ໂຍຊຸນ ຫລືເສັ້ນທາງທີ່ຈະໄປຍັງສຳນັກພິກສຸນີນັ້ນ ບໍ່ປອດພຍ ບໍ່ສະດວກ ພິກສຸບໍ່ສາມາດຍ່າງທາງໄປໃຫ້ໂອວາທໄດ້ (ວິ. ອ. ໒/໑໔໙/໓໒໑, ກົງຂາ. ອ. ໓໙໑) ບໍ່ໄດ້ຫມາຍເຖິງອາວາສຸດຽວກັນກັບພິກສຸ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ຝ. ອາຮາມວັຄ ສູ່ກະຊາບິດທິ ຝ ອນາປັຕຕິວາຣ

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໔໗] ກໍພິກສຸນີໃດຈຳພັນສາໃນອາວາສຸທິບໍລິພິກສຸ ຕ້ອງອາປັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື້ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສູ່ກະຊາບິທວິພັງຄ໌

[໑໐໔໘] ຄຳວ່າ ກໍ . . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ . . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ອາວາສຸທິບໍລິພິກສຸ ໄດ້ແກ່ ອາວາສຸທິພິກສຸນີບໍ່ສາມາດໄປຮັບໂອວາທຫລືທັມອັນເປັນເຫຕູຢູ່ຮ່ວມກັນໄດ້໑ ພິກສຸນີຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະຈຳພັນສາ” ແລ້ວຈັດແຈງເສນາສູນະ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ໄວ້ກວາດບໍລິເວນະ ຕ້ອງອາປັຕິທຸກກະຕະ ພໍອຸນຊຶ້ນ ຕ້ອງອາປັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາປັຕິ ຄື

[໑໐໔໙] ໑. ພິກສຸນີຈຳພັນສາໃນອາວາສູ່ທີ່ພິກສຸຢູ່ຈຳພັນສາ ຫລືກໄປ ສູ່ກໍມະນະພາບຫລືໄປ ເຂົ້າຮິດເດັງອະຖິຍ໌

໒. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຢູ່ຂັດຂ້ອງ

໓. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູ່ກຂາບິດທິ ໖ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ “ໄອວາທ” ຫມາຍເຖິງຄຣຸທັນ ກູ “ທັນອັນເປັນເຫຕຸຢູ່ຮ່ວມກັນ” ຫມາຍເຖິງກາຣສູ່ອບຖາມ ອຸໂບສູ່ຖແລະປວາຣນາ (ວິ. ອ. ໒/໑໐໔໗/໕໑໓, ດູ ຂໍ້ ໑໐໕໖ ຫນ້າ ໒໗໔)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໖. ອາຮາມວັຄ ສູ່ກຂາບິດທິ ໗ ນິທານ ວັຕຖຸ

໖. ອາຮາມວັຄ

ສູ່ກຂາບິດທິ ໗

ວ່າດ້ວຍກາຣບໍ່ປວາຣນາໃນສິ່ງຂໍ້ ໒ ຝ່າຍ

ເຄື່ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ

[໑໐໕໐] ສູ່ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນທົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຫລາຍຮູບອອກພັນສາໃນອາວາສູ່ໃກ້ຫມູ່ບ້ານແລ້ວ ພາກັນໄປກຸງສາວັຕຖີ ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍຈຳ ພັນສາທີ່ໃດ ໄດ້ປວາຣນາຕໍ່ພິກສຸສິ່ງຂໍ້ແລ້ວຫລື” ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນຕອບວ່າ “ພວກເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ ປວາຣນາຕໍ່ພິກສຸສິ່ງຂໍ້ເລີຍ ຂະນ້ອຍ” ພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາ ວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຳພັນສາແລ້ວບໍ່ປວາຣນາຕໍ່ພິກສຸສິ່ງຂໍ້ລະ”໑ ຄັນແລ້ວ ພິກ ສຸນີເຫລົ່ານັ້ນ

ໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີຈຳພັນສາແລ້ວບໍ່ປວາຣນາຕໍ່ພິກສຸສົງຂໍ້ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຳພັນສາແລ້ວຈົ່ງບໍ່ປວາຣນາຕໍ່ພິກສຸສົງຂໍ້ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍບລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ໝາຍເຫດ :

໑ ວິທີກາຣປວາຣນາຕໍ່ພິກສຸສົງຂໍ້ໂດຍຫຍໍ້ ຄືຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ປວາຣນາຕໍ່ກັນແລະກັນແລ້ວ ແຕ່ງຕັ້ງພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ ດ້ວຍຍັດຕິທຸຕິຍກັມໃຫ້ເປັນຜູ້ໄປປວາຣນາໃນສຳນັກພິກສຸສົງຂໍ້ແທນພິກສຸນີສົງຂໍ້ (ວິ. ຈູ. ໗/໔໒໗/໒໖໑, ກົງຂາ. ອ. ລັດ໒-ລັດ໓)

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ຝ. ອາຮາມວັດ ສຶກຂາບິດທິ ກຸ ອນາປັຕຕິວາຣ

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໕໑] ກໍພິກສຸນີໃດຈຳພັນສາແລ້ວ ບໍ່ປວາຣນາໃນສົງຂໍ້ ໒ ຝ່າຍດ້ວຍຖານະ ມີ ຄື ດ້ວຍໄດ້ເຫັນ ດ້ວຍໄດ້ຍິນ ຫລືດ້ວຍອະແວງສົງສັຍ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີທາລາຍຮູບ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໐໕໒] ຄຳວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຳໜິວ່າ ກໍ. . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄໍ້າ
ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້
ທີ່ຊື່ວ່າ ຈຳພັນສາແລ້ວ ຄື ຢູ່ຈຳພັນສາຕົ້ນ ມີ ເດືອນ ຫລືພັນສາຫລັງ ມີ ເດືອນ
ພິກສຸນີພອບອດທຸກວ່າ “ ເຮົາຈະບໍ່ປວາຣນາໃນສົງຂໍ້ ໒ ຝ່າຍດ້ວຍຖານະ ມີ ຄື ດ້ວຍໄດ້ເຫັນ
ດ້ວຍໄດ້ຍິນ ຫລືດ້ວຍອະແວງສົງສັຍ” ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໑໐໕໓] ໑. ພິກສຸນີບໍ່ປວາຣນາໃນເລື່ອມີອັນຕຣາຍ

໒. ພິກສຸນີແສ້ວງຫາແລ້ວແຕ່ບໍ່ໄດ້໑

໓. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້

໔. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໕. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໖. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສິກຂາປິດທິ ກູ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ບໍ່ໄດ້ພິກສຸນີ (ວິ. ອ. ໒/໑໐໕໓/໕໑໔)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໖. ອາຮາມວັຄ ສິກຂາປິດທິ ກູ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໖. ອາຮາມວັຄ

ສິກຂາປິດທິ ກູ

ວ່າດ້ວຍກາຣບໍ່ໄປຮັບໄອວາທເປັນຕົ້ນ

ເຮືອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌

[໑໐໕໔] ສຸມັຍມັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ນິໂຄຣທູາຣາມເຂຕກຸງກບິລພັສຸດ໌ ແຄວ້ນສັກກະ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ໄປສຳນັກພິກສຸນີແລ້ວກ່າວສອນພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ກ່າວກັບພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ດັ່ງນີ້ວ່າ “ນາເຖີດ ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ພວກເຮົາຈະໄປຮັບໂອວາທ” ພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ກ່າວວ່າ “ພວກເຮົາຈະໄປຮັບໂອວາທເປັນຫຍັງກັນ ພຣະຄຸນເຈົ້າສັພພັຄຄີຍ໌ນາໃຫ້ໂອວາທພວກເຮົາເຖີງທີ່ນີ້ແລ້ວ” ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຈຶ່ງບໍ່ໄປຮັບໂອວາທລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ບໍ່ໄປຮັບໂອວາທ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ບໍ່ໄປຮັບໂອວາທລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍ ຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໕໕] ກໍພິກສຸນີໃດບໍ່ໄປຮັບໂອວາທ ຫລືຫຼົ້ມເປັນເຫຕຸຢູ່ຮ່ວມກັນ ຕ້ອງອາບິຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໐໕໖] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕອສູ່ວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້ ທີ່ຊື່ວ່າ ໂອວາທ ໄດ້ແກ່ ຄຣຸຫຼົ້ມ ກູ ປະກາຣ໑

ທີ່ຊື່ວ່າ ຫຼັມເປັນເຫຕູຢູ່ຮ່ວມກັນ ໄດ້ແກ່ ກັນທີ່ທຳຮ່ວມກັນ ອຸບາເບສູ່ທີ່ສູດຮ່ວມກັນ ຄວາມມີ
ສຶກຂາສູ່ເນີກັນ

ພິກສຸນີພອບອດທູຣະວ່າ “ເຮົາຈະບໍ່ໄປຮັບໂອວາທຫລືຫຼັມເປັນເຫຕູຢູ່ຮ່ວມກັນ” ຕ້ອງອາບັຕິ
ປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໑໐໕໗] ໑. ພິກສຸນີບໍ່ໄປຮັບໂອວາທໃນເມື່ອມີອັນຕຣາຍ

໒. ພິກສຸນີແສ້ວງຫາແລ້ວແຕ່ບໍ່ໄດ້ພິກສຸນີເປັນເພື່ອນ

໓. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້

໔. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕູຂັດຂ້ອງ

໕. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໖. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໗ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຄຣຸຫຼັມ ໗ ປະກາຣນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຂນະທີ່ປະທັບຢູ່ ນະ ກູດາຄາຣສາລາ ປ່າມຫາ
ວັນ ໄດ້ປະທານແກ່ພຣະນາງມຫາປຊາບໍດີໂຄຕມີ ຜູ້ຍ່າງທາງໄກຈາກກຸງບິລັສຊັດເພື່ອທູລບວຊ
ເປັນພິກສຸນີໃນພຣະພຸດທະສາສນາ ນັບເປັນພິກສຸນີຮູບທຳອິດ ແລະເປັນກາຣປະທານຄຣຸຫຼັມຄັ້ງທຳ
ອິດ (ເບິ່ງ ວິນັຍປິດົກແປ ເຫລັ້ມ ໒ ຂໍ້ ໑໔໙ ຫນ້າ ໓໒໒-໓໒໓, ວິ. ຈູ. ໗/໔໐໓/໒໓໓-
໒໓໔)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກສຸນີວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໖. ອາຮາມວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໙ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໖. ອາຮາມວັຄ

ສຶກຂາບິດທິ ລ

ວ່າດ້ວຍກາຣບໍ່ຖາມອຸໂບສົຖເປັນຕົ້ນ

ເຣື້ອງພິກສຸນີບໍ່ຖາມອຸໂບສົຖ ບໍ່ຂໍໄອວາທ

[໑໐໕໗] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນທິກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີບໍ່ຖາມອຸໂບສົຖແດ່ ບໍ່ຂໍໄອວາທແດ່ ພິກສຸທັງ ຫລາຍຈຶ່ງຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຶ່ງບໍ່ຖາມອຸໂບສົຖແດ່ ບໍ່ຂໍໄອວາທ ແດ່ລະ”

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລໍາດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື້ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີບໍ່ຖາມອຸໂບສົຖແດ່ ບໍ່ຂໍໄອວາທແດ່ ແມ່ນ ແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະ ເຈົ້າຊົງຕໍາຫນີວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີບໍ່ຖາມອຸໂບສົຖແດ່ ບໍ່ຂໍໄອວາທແດ່ ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣະທໍາຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລື ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໕໙] ກໍພິກສຸນີຄວນຫວັງຫຼັມ ໒ ຢ່າງຈາກພິກສຸສົງຂໍ້ທຸກເຄິ່ງເດືອນ ຄືກາຣຖາມອຸໂບສົຖ ໑ ກາຣເຂົ້າໄປຂໍໄອວາທ ໑ ຜູ້ຝ່າຝົນຫຼັມ ໒ ຢ່າງນັ້ນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື້ອງພິກສຸນີບໍ່ຖາມອຸໂບສົຖ ບໍ່ຂໍໄອວາທ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໖. ອາຮາມວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ລ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໐໖໐] ຄໍາວ່າ ທຸກເຄິ່ງເດືອນ ຄື ທຸກວັນອຸໂບສົຖ

ທີ່ຊື່ວ່າ ອຸໂບສົງ ໒໒ ແກ່ ອຸໂບສົງ ໒ ຢ່າງ ຄື ອຸໂບສົງວັນ ໑໔ ຄ່າ ແລະ ອຸໂບສົງວັນ ໑໕ ຄ່າ
ທີ່ຊື່ວ່າ ໂອວາທ ໒໒ ແກ່ ຄຣຸກັນ ກູ ຢ່າງ໑
ພິກສຸນິທອດທູຣະວ່າ “ເຮົາຈະບໍ່ຖາມອຸໂບສົງແດ່ ຈະບໍ່ຂໍໂອວາທແດ່” ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕ໌ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

- [໑໐໖໑] ໑. ພິກສຸນິບໍ່ຖາມອຸໂບສົງແລະບໍ່ຂໍໂອວາທໃນເມື່ອມີອັນຕຣາຍ
໒. ພິກສຸນິແສ້ວງຫາແລ້ວແຕ່ບໍ່ໄດ້ພິກສຸນິເປັນເພື່ອນ
໓. ພິກສຸນິຜູ້ເປັນໄຂ້
໔. ພິກສຸນິຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ
໕. ພິກສຸນິວິກົລຈິຕ
໖. ພິກສຸນິຕົນບັນຍັດ

ສູກຂາປິດທິ ລ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ດູ ວິນັຍປິດົກແປລ ເຫລັ້ມ ໒ ຂໍ້ ໑໔໐ ຫນ້າ ໓໒໒-໓໒໓, ວິ. ຈູ. ໗/໔໐໓/໔໓໓-໔໓໕

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໖. ອາຮາມວັຄ ສູກຂາປິດທິ ໑໐ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໖. ອາຮາມວັຄ

ສູກຂາປິດທິ ໑໐

ວ່າດ້ວຍກາຣໃຫ້ບັງຝີໃນຮົ່ມຜ້າ

ເຄື່ອງພິກສຸນິຮູບນຶ່ງ

[໑໐໖໒] ສູ້ມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນທົກເສດຖີ ເຂດກຸງສຸວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິຮູບນຶ່ງໃຫ້ບັງຝີທີ່ເກີດໃນຮົ່ມຜ້າຢູ່ກັນສອງຕໍ່ສອງ

ກັບຊາຍ ລຳດັບນັ້ນ ຊາຍນັ້ນພາຍາມຈະຂົ່ມຂືນພິກສຸນີນັ້ນ ທ່ານໄດ້ສົ່ງສຽງຮ້ອງຂຶ້ນ ພິກສຸນີທັງ
ຫລາຍແລ່ນເຂົ້າໄປໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານສົ່ງສຽງຮ້ອງເປັນຫຍັງ” ທ່ານ
ຈຶ່ງບອກເຮືອງນັ້ນໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຊາບ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະ
ນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດ ພິກສຸນີຈຶ່ງໃຊ້ຊາຍໃຫ້ບົ່ງຝີທີ່ເກີດໃນຮົ່ມຜ້າຢູ່ກັນສອງຕໍ່ສອງກັບ
ຊາຍລະ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸ
ໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີໃຊ້ບຸຣຸສໃຫ້ບົ່ງຝີທີ່ເກີດໃນຮົ່ມຜ້າຢູ່ກັນສອງຕໍ່
ສອງກັບບຸຣຸສ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ຈົງພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດ ພິກສຸນີຈຶ່ງໃຊ້ບຸຣຸສໃຫ້ບົ່ງຝີທີ່ເກີດ
ໃນຮົ່ມຜ້າຢູ່ກັນສອງຕໍ່ສອງກັບບຸຣຸສລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່
ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້
ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງ ດັ່ງນີ້

**ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ໖. ອາຮາມວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໑໐ ສຶກຂາບິ
ທວິພັງຄ໌**

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໖໓] ກໍພິກສຸນີໃດບໍ່ບອກສົງຂໍ້ຫລືຄນະ ໃຊ້ໃຫ້ບົ່ງ ໃຫ້ຜ່າ ໃຫ້ຊະລ້າງໃຫ້ຫາ ໃຫ້ຜັນ ຫລື
ໃຫ້ແກະຝີຫລືບາດແຜທີ່ເກີດໃນຮົ່ມຜ້າຢູ່ກັນສອງຕໍ່ສອງກັບຊາຍ ຕ້ອງອາບຜີປາຈິຕຕິຍ໌໑

ເຮືອງພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໐໖໔] ຄຳວ່າ ກໍ . . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕອບສະຫວີວ່າ ກໍ . . .
ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄໍ້
ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້
ທີ່ຊື່ວ່າ ໃນຮົ່ມຜ້າ ໄດ້ແກ່ ບໍ່ຣິເວນໃຕ້ສູ້ຍາຍບິລົງມາ ເຫນືອເຂົ້າຂຶ້ນໄປ
ຄຳວ່າ ທີ່ເກີດ ຄື ທີ່ເກີດໃນບໍ່ຣິເວນນັ້ນ
ທີ່ຊື່ວ່າ ຝີ ໄດ້ແກ່ ຝີຊຸນິດໃດຊຸນິດນຶ່ງ
ທີ່ຊື່ວ່າ ບາດແຜ ໄດ້ແກ່ ແຜຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງ
ຄຳວ່າ ບໍ່ບອກ ຄື ບໍ່ແຈ້ງໃຫ້ຊາບ
ທີ່ຊື່ວ່າ ສົງຂໍ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຫມາຍເຖິງພິກສຸນີສົງຂໍ້
ທີ່ຊື່ວ່າ ຄນະ ຕຣັສຫມາຍເຖິງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ພິກສຸນີບໍ່ບອກສົງຂໍ້ຫລືຄນະ ໃຊ້ໃຫ້ບົ່ງ ໃຫ້ຜ່າ ໃຫ້ຊະລ້າງ ໃຫ້ທາ ໃຫ້ພັນ ໃຫ້ແກະ ຊາຍ
ນັ້ນທຳຫມົດທຸກຢ່າງຕາມທີ່ໃຊ້ພິກສຸນີນັ້ນຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ຝ ຕົວ ໃນຄນະທີ່ໃຊ້ ເມື່ອຊາຍ
ນັ້ນທຳເສັດ ພິກສຸນີຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຝ ຕົວ ຫລືແມ່ນຈະໃຊ້ໃຫ້ເຂົາທຳຕາມທີ່ເຫັນສົມຄວນ
ເມື່ອເຂົາທຳເສັດທຸກຢ່າງ ກໍຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ຝ ຕົວ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຝ ຕົວເຊັ່ນກັນ
ແຕ່ຖ້າໃຊ້ໃຫ້ທຳພຽງຢ່າງດຽວ ແມ່ນຊາຍນັ້ນຈະເຮັດຫມົດທຸກຢ່າງ ກໍຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ແລະ
ປາຈິຕຕິຍ໌ພຽງ ໑ ຕົວ (ກົງຂາ. ອ. ນິດ໕)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ຝ. ອາຮາມວັຄ ສຸກຂາບິດທິ ໑໐ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຊາຍ ໄດ້ແກ່ ມະນຸສຊົນຜູ້ຊາຍ ບໍ່ແມ່ນຍັກສ໌ ບໍ່ແມ່ນເຜດ ບໍ່ແມ່ນສັດວໍເດັງຣະສານຕົວຜູ້
ແຕ່ເປັນມະນຸສຊົນຜູ້ຊາຍທີ່ຮູ້ດຽງສູ່ ສຳນາດທີ່ຈະເຮັດນິດິມິຮ້າຍໄດ້
ຄຳວ່າ ດ້ວຍກັນ ຄື ໂດຍຄວາມເປັນອັນດຽວກັນ
ຄຳວ່າ ສອງຕໍ່ສອງ ຄື ບຸຣຸສແລະພິກສຸນີ

[໑໐໖໕] ພິກສຸນີສັ່ງວ່າ “ຈົ່ງບົ່ງ” ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ເມື່ອບົ່ງເສັດ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌
ພິກສຸນີສັ່ງວ່າ “ຈົ່ງຜ່າ” ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ເມື່ອຜ່າເສັດ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ພິກສຸນີສັ່ງວ່າ “ຈິ່ງຊະລ້າງ” ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຫຼະ ເມື່ອຊະລ້າງເສັດ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌
 ພິກສຸນີສັ່ງວ່າ “ຈິ່ງທາ” ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຫຼະ ເມື່ອທາເສັດ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌
 ພິກສຸນີສັ່ງວ່າ “ຈິ່ງພັນ” ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຫຼະ ເມື່ອພັນເສັດ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌
 ພິກສຸນີສັ່ງວ່າ “ຈິ່ງແກະ” ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຫຼະ ເມື່ອແກະເສັດ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໐໖໖]

໑. ພິກສຸນີບອກສົງຂໍຫລືຄຸນະແລ້ວຈິ່ງໃຫ້ບັງ ໃຫ້ຜ່າ ໃຫ້ຊະລ້າງ ໃຫ້ທາໃຫ້ພັນຫລືໃຫ້ແກະ
໒. ພິກສຸນີມີສະຕິຜູ້ຮູ້ດຽງສຳຢູ່ເປັນເພື່ອນ
໓. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ
໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສິກຂາປິດທີ ໑໐ ຈົບ

ອາຮາມວັດທີ ໖ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນີວັຄ ສິກຂາປິດທີ ໑ ນິທານ
 ວັຕຖຸ

ກຸ. ຄັພພິນີວັຄ

ທານວດວ່າດ້ວຍສະຕິນິຄັນພ໌

ສິກຂາປິດທີ ໑

ວ່າດ້ວຍກາຣບວຊຸໃຫ້ສະຕິນິຄັນພ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ

[໑໐໖໗] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
 ບິນທົກເສັດຖື ເຂຕກຸງສຳວັຕຖື ຄັງນັ້ນ ພິກສຸນີທັງຫລາຍບວຊຸໃຫ້ສະຕິນິຄັນພ໌ທ່ານທຽວ
 ບິນທຸບາຕ ຄົນທັງຫລາຍກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍຈິ່ງຖວາຍພິກສຸາທາຣແກ່ແມ່ເຈົ້າ ແມ່ເຈົ້າ

ນິຄັນພໍ້ແກ່” ແລ້ວຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈັ່ງບວຊໃຫ້ສະຕຣີນິຄັນພໍ້
ລະ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຊາວບ້ານຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ
ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈັ່ງບວຊໃຫ້ສະຕຣີນິຄັນພໍ້ລະ” ຄັນແລ້ວ
ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບ
ທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີບວຊໃຫ້ສະຕຣີນິຄັນພໍ້ແນ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸ
ທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແນ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ
“ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈັ່ງບວຊໃຫ້ສະຕຣີນິຄັນພໍ້ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣ
ກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມ
ໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈັ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກ
ສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນິວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໑ ບິທພາ
ຊນິຍ໌**

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໖໗] ກໍພິກສຸນີໃດບວຊໃຫ້ສະຕຣີນິຄັນພໍ້ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໐໖໙] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຳສູ່ວ່າ ກໍ. . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ສະຕຣີນິຄັນພໍ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຳສູ່ຫມາຍເຖິງຍິງທີ່ມີສີຕົວມາຖືປຸຕິສູນທິ

ຄຳວ່າ ບວຊໃຫ້ ຄື ອຸປສັມບິທໃຫ້

ພິກສຸນີຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະບວຊໃຫ້” ແລ້ວແສ້ວງຫາຄນະ ອາຈາຣຍ໌ ບາຕຣຫລີຈິວອນຫລີສົມມຸດ
ສີມາ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ (ສວດ)ຈົບຍັດຕິ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ຈົບກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງ
ອາບຕິບຸກກະຕະ ໒ ຕົວ ຈົບກັມວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພິກສຸນີຜູ້ເປັນອຸປະຊຳຍ໌ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌
ຄນະແລະອາຈາຣຍ໌ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ປົກພາຊນີຍ໌

[໑໐໗໐] ສະຕຣີມິຄັນພ໌ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າມິຄັນພ໌ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌
ສະຕຣີມິຄັນພ໌ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ
ສະຕຣີມິຄັນພ໌ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ມິຄັນພ໌ ບວຊໃຫ້ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ
ສະຕຣີມິຄັນພ໌ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າມິຄັນພ໌ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ
ສະຕຣີມິຄັນພ໌ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ
ສະຕຣີມິຄັນພ໌ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ມິຄັນພ໌ ບວຊໃຫ້ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນີວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໑ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໐໗໑] ໑. ສະຕຣີມິຄັນພ໌ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ມິຄັນພ໌ ຈຶ່ງບວຊໃຫ້

໒. ສະຕຣີມິຄັນພ໌ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ມິຄັນພ໌ ຈຶ່ງບວຊໃຫ້

໓. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບິດທິ ໑ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນີວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໒ ນິທານ
ວັຕຖຸ

໗. ຄັພພິນິວັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໒

ວ່າດ້ວຍກາຣບວຊໃຫ້ສະຕຣີນິລູກຍັງດື່ມນົມ

ເຣື່ອງພິກສຸນີທລາຍຮູບບວຊໃຫ້ສະຕຣີນິລູກຍັງດື່ມນົມ

[໑໐໗໒] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນທິກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີທັງທລາຍບວຊໃຫ້ສະຕຣີນິລູກຍັງດື່ມນົມ ທ່ານ ທຽວບິນທຸບາຕ ຄົນທັງທລາຍກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງທລາຍຈົ່ງຖວາຍພິກສາທາຣແກ່ແມ່ເຈົ້າ ແມ່ເຈົ້າມີລູກ” ແລ້ວຕໍາຫນີວ່າ “ຈົ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈົ່ງບວຊໃຫ້ສະຕຣີນິລູກຍັງດື່ມນົມລະ” ພິກສຸນີ ທັງທລາຍໄດ້ຍິນຊາວບ້ານຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນ ຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈົ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈົ່ງບວຊໃຫ້ສະຕຣີນິລູກຍັງດື່ມນົມລະ” ຄັນ ແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງທລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງທລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງທລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີບວຊໃຫ້ສະຕຣີນິລູກຍັງດື່ມນົມ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງທລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕໍາຫນີ ວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງທລາຍ ຈົ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈົ່ງບວຊໃຫ້ສະຕຣີນິລູກຍັງດື່ມນົມລະ ພິກສຸທັງ ທລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງທລາຍຍົກສຶກຂາບົດນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໗໓] ກໍພິກສຸນີໃດບວຊໃຫ້ສະຕຣີນິລູກຍັງດື່ມນົມ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື່ອງພິກສຸນີທລາຍຮູບໃຫ້ສະຕຣີນິລູກຍັງດື່ມນົມບວຊ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໐໗໔] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ສະຕຣີນິລູກຍັງດື່ມນົມ ໄດ້ແກ່ ສະຕຣີນິທີ່ເປັນມາຣດາ ຫລືເປັນແມ່ນົມ

ຄຳວ່າ ບວຊຸໃຫ້ ຄື ອຸປະສັມບິທວິ

ພິກສຸນີຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະບວຊຸໃຫ້” ແລ້ວແສ້ວງຫາຄນະ ອາຈາຣຍ໌ ບາຕຣຫລືຈິວອນຫລືສົມມຸດ ສົມມາ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ (ສັວດ)ຈິບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈິບກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງ ອາບັຕິທຸກກະຕະ ໒ ຕົວ ຈິບກັມວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພິກສຸນີຜູ້ເປັນອຸປະຊຸຢາຍ໌ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຄນະແລະອາຈາຣຍ໌ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ບິທພາຊນິຍ໌

[໑໐໗໕] ສະຕຣີນິລູກຍັງດື່ມນົມ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າມີລູກຍັງດື່ມນົມ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ສະຕຣີນິລູກຍັງດື່ມນົມ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ສະຕຣີນິລູກຍັງດື່ມນົມ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ມີລູກຍັງດື່ມນົມ ບວຊຸໃຫ້ ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ

ສະຕຣີນິບໍ່ມີລູກຍັງດື່ມນົມ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າມີລູກຍັງດື່ມນົມ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ສະຕຣີນິບໍ່ມີລູກຍັງດື່ມນົມ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ສະຕຣີນິບໍ່ມີລູກຍັງດື່ມນົມ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ມີລູກຍັງດື່ມນົມ ບວຊຸໃຫ້ ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັມທ໌] ກ. ຄັພພິນິວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ມ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໑໐໗໖] ໑. ສະຕຣີນິລູກຍັງດື່ມນົມ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ມີລູກຍັງດື່ມນົມ ຈຶ່ງບວຊຸໃຫ້

໒. ສະຕຣີນິບໍ່ມີລູກຍັງດື່ມນົມ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ມີລູກຍັງດື່ມນົມ ຈຶ່ງບວຊຸໃຫ້

໓. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສີກຂາບົດທີ ໒ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກສຸນີວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນີວັຄ ສີກຂາບົດທີ ໓ ນິທານ
ວັຕຖຸ

ກຸ. ຄັພພິນີວັຄ

ສີກຂາບົດທີ ໓

ວ່າດ້ວຍກາຣບວຊໃຫ້ສີກຂມານາຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາສີກຂ ຝ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີ

ເຣື່ອງພິກສຸນີທລາຍຮູບ

[໑໐໗໗] ສັມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນທົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີທັງທລາຍບວຊໃຫ້ສີກຂມານາຜູ້ບໍ່ໄດ້ສຶກສາສີກຂ
ໃນທັມ ຝ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີ ສີກຂມານາຜູ້ບວຊເປັນພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໂງ່ງາວ ບໍ່ສຸລາດ ບໍ່ຮູ້ສິ່ງທີ່
ຄວນຫລືບໍ່ຄວນ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດ
ພວກພິກສຸນີຈັ່ງບວຊໃຫ້ສີກຂມານາຜູ້ບໍ່ໄດ້ສຶກສາສີກຂໃນທັມ ຝ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີລະ” ຄັນແລ້ວ
ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນໍາເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງທລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນໍາເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບ
ທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຄ໌ບັນຍັດສີກຂາບົດ

ລໍາດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຄ໌ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງທລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງທລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີບວຊໃຫ້ສີກຂມານາຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາສີກຂ
ໃນທັມ ຝ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງທລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າ
ຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕໍາຫນີວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງທລາຍຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈັ່ງ
ບວຊໃຫ້ສີກຂມານາຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາສີກຂໃນທັມ ຝ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີລະ ພິກສຸທັງທລາຍ ກາຣ

ກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ຄັນຊົງຕຳຫນິແລ້ວ ຊົງ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຫມາຍເຖິງອນຸປສັມບັນຫລືສາມເນື້ອຜູ້ໃຄ່ສຶກສາ ແຕ່ຍັງບໍ່ມີພິກສຸນິໃດໃຫ້ສຶກຂາຫລືມີສຶກຂາ ເສັຽໄປ ທີ່ໄດ້ຊື່ວ່າສຶກຂມານາ ເພາະສຶກສາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ້ ຫລືທຸ້ມກ່າວຄືສຶກຂາເຫລົ່ານັ້ນ (ກົງຂາ. ອ. ມໍລກຸ)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນິວັຄ ສຶກຂາປິດທິ ມໍ ນິທານ ວັຕຖຸ

ສະແດງທຸ້ມມິກຖາ ແລ້ວຮັບສັ່ງກັບພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ເຮົາອນຸຍາດໃຫ້ພິກສຸນິ ສົງຂໍໃຫ້ສຶກຂາສົມມຸດ໑ໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ້ ເປັນເວລາ ໒ ປີແກ່ສຶກຂມານາພິກສຸທັງຫລາຍ ສົງຂໍຄວນ ໃຫ້ສຶກຂາສົມມຸດຢ່າງນີ້

ວິທີຂໍສຶກຂາສົມມຸດແລະກັມວາຈາໃຫ້ສຶກຂາສົມມຸດ

ສຶກຂມານານັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາສົງຂໍ ທີ່ມອຸຕຕາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕົນພິກສຸນິທັງຫລາຍ ແລ້ວນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂະນ້ອຍຊື່ນີ້ເປັນສຶກຂມານາຂອງແມ່ເຈົ້າຊື່ນີ້ ຂໍ ສຶກຂາສົມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍເປັນເວລາ ໒ ປີຕໍ່ສົງຂໍ” ຄວນຂໍແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຄວນຂໍແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ພິກສຸນິຜູ້ສຸລາດສາມາດຄວນປະກາດໃຫ້ສົງຂໍຊາບ ດ້ວຍຍັຕຕິທຸຕິຍກັມວາຈາວ່າ

[໑໐໗໗] ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ສຶກຂມານາຊື່ນີ້ຂອງແມ່ເຈົ້າຊື່ນີ້ຂໍສຶກຂາສົມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍເປັນເວລາ ໒ ປີຕໍ່ສົງຂໍ ຖ້າສົງຂໍພ້ອມກັນແລ້ວກໍຄວນໃຫ້ສຶກຂາສົມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍເປັນເວລາ ໒ ປີແກ່ສຶກຂມານາຊື່ນີ້ ນີ້ເປັນຍັຕຕິ ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ສຶກຂມານາຊື່ນີ້ ຂອງແມ່ເຈົ້າຊື່ນີ້ ຂໍສຶກຂາສົມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍເປັນເວລາ ໒ ປີຕໍ່ສົງຂໍ ສົງຂໍໃຫ້ສຶກຂາສົມມຸດ ໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ ເປັນເວລາ ໒ ປີແກ່ສຶກຂມານາຊື່ນີ້ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດເຫັນດ້ວຍກັບກາອໃຫ້ສຶກຂາສົມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍເປັນເວລາ ໒ ປີແກ່ສຶກຂມານາຊື່ນີ້ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນນຶ່ງ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດບໍ່ ເຫັນດ້ວຍ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນທັກທ້ວງ ສຶກຂາສົມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍເປັນເວລາ ໒ ປີ ສົງຂໍ

ໃຫ້ແກ່ສຶກຂມານາຊີ້ນີ້ແລ້ວ ສົງຂໍ້ເຫັນດ້ວຍ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນນະ
ຕິຢ່າງນີ້

[໑໐໗໙] ຄວນບອກສຶກຂມານາຜູ້ນັ້ນວ່າ “ທ່ານຈຶ່ງກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ

໑. ຂະນ້ອຍຂໍສູນາທານງົດເວັ້ນຈາກກາຣຂ້າສັຕວ໌ ໂດຍບໍ່ລ່ວງລະເມີດຕລອດ ໒ ປີ

໒. ຂະນ້ອຍຂໍສູນາທານງົດເວັ້ນຈາກກາຣຖືເອົາຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ ໂດຍບໍ່ລ່ວງລະເມີດຕລອດ
໒ ປີ

ໝາຍເຫດ :

໑ ສຶກຂາສົມມຸດ ຄືຂັອຕິກລົງ ຍິນຍອມຮ່ວມກັນທີ່ຈະໃຫ້ສຶກຂມານານັ້ນສຶກສາໃນທຸ້ມ ໖
ຂໍ້ເປັນເວລາ ໒ ປີ

໓. ຂະນ້ອຍຂໍສູນາທານງົດເວັ້ນຈາກພຣິຕິກັມອັນບໍ່ແມ່ນພຣິມຈັນຍ໌໑ ໂດຍບໍ່ລ່ວງລະເມີດຕລອດ ໒
ປີ

໔. ຂະນ້ອຍຂໍສູນາທານງົດເວັ້ນຈາກກາຣເວົ້າເທັຈ ໂດຍບໍ່ລ່ວງລະເມີດຕລອດ ໒ ປີ

໕. ຂະນ້ອຍຂໍສູນາທານງົດເວັ້ນຈາກນ້ຳເມົາຄືສຸຣາແລະເມຣັຍອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມປະມາດ
ໂດຍບໍ່ລ່ວງລະເມີດຕລອດ ໒ ປີ

໖. ຂະນ້ອຍຂໍສູນາທານງົດເວັ້ນຈາກກາຣບໍຣິໄພຄອາຫາຣໃນເວລາວິກາລ ໂດຍບໍ່ລ່ວງລະເມີດ
ຕລອດ ໒ ປີ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຄັນຊົງຕຳຫນົງສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໂດຍປະກາຣຕ່າງໆ ແລ້ວຕັ້ງສູ່ໂທສູ່ແຫ່ງຄວາມ
ເປັນຜູ້ລ້ຽງຍາກ ຯລຯ ແລ້ວຮັບສົ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໘໐] ກໍພິກສຸນີໃດບວຊາໃຫ້ສຶກຂມານາຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ ຕລອດ ໒ ປີ
ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື້ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໐໗໑] ຄຳວ່າ ກໍ . . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ . . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ຕລອດ ໒ ປີ ຄື ສິ້ນ ໒ ປີ

ຫມາຍເຫດ :

໑ ພຣິຕິກັມອັນບໍ່ແມ່ນພຣິມຈັນຍ໌ ຫມາຍເຖິງກາຣເສພເມຖຸນກັມ (ກາຣຮ່ວມສັງວາສຸ) (ຊ. ຊ. ອ. ໑໗)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນີວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ມ໌ ປິທພາ ຊຸນິຍ໌

ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາ ຄື ພິກສຸນີສົງຂຶ້ນຍັງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ສຶກຂາ ຫລືໃຫ້ແລ້ວແຕ່ທ່ານທຳຂາດ ຄຳວ່າ ບວຊຸໃຫ້ ຄື ອຸປສົມປິທໃຫ້

ພິກສຸນີຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະບວຊຸໃຫ້” ແລ້ວແສ້ວງຫາຄຸນະ ອາຈາຣຍ໌ ບາຕຣ ຫລືຈົວອນຫລືສົມມຸດ ສີມາ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈົບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈົບກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບັຕິ ທຸກກະຕະ ໒ ຕົວ ຈົບກັມວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພິກສຸນີຜູ້ເປັນອຸປັຊຢາຍ໌ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຄຸນະ ແລະອາຈາຣຍ໌ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ປິທພາຊຸນິຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໑໐໗໒] ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ໑ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບັຕິ ປາຈິຕຕິຍ໌

ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຕິກທຸກກະຕະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ບວຊາໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິກທຸກກະຕະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊາໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິກທຸກກະຕະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບວຊາໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິກທຸກກະຕະ

ໝາຍເຫດ :

໑ ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ໝາຍເຖິງກັມວາຈາສູວດໃຫ້ສຶກຂາສົມບັດດັ່ງກ່າວຂ້າງຕົ້ນ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນິວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໓ ອນາປັຕຕິວາຣ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄີ

[໑໐໗໓] ໑. ພິກສຸນີບວຊາໃຫ້ສຶກຂະມານາຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ້ ຕລອດ ໒ ປີ

໒. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໓ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນິວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໔ ນິທານວັຕຖຸ

ກຸ. ຄັພພິນິວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໔

ວ່າດ້ວຍກາຣບວຊາໃຫ້ສຶກຂະມານາທີ່ສົງຂໍ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ

ເຄື່ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ

[໑໐໗໔] ສົມຍັນນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ

ບິນບົກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີທັງຫລາຍບວຊໃຫ້ສຶກຂຽນນາຜູ້ສຶກສາສຶກຂາ
ໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີ ແຕ່ສິ່ງຂໍ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ ພິກສຸນີທັງຫລາຍກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ສຶກຂຽນນາ
ທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງມານີ້ ຈົ່ງຮູ້ສິ່ງນີ້ ປະເດນສິ່ງນີ້ ນຳສິ່ງນີ້ມາສັນຕ້ອງກາຣສິ່ງນີ້ ຈົ່ງທຳສິ່ງນີ້
ໃຫ້ເປັນກັບປີຍະ” ສຶກຂຽນນາເຫລົ່ານັ້ນຕອບວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ພວກຂະນ້ອຍບໍ່ແມ່ນສຶກຂຽນນາ
ພວກຂະນ້ອຍເປັນພິກສຸນີ” ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ນັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ
“ຈົ່ງໃດ ພວກພິກສຸນີຈົ່ງບວຊໃຫ້ສຶກຂຽນນາຜູ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີ ແຕ່ສິ່ງຂໍ້
ຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ
ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສິ່ງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີທັງຫລາຍບວຊໃຫ້ສຶກຂຽນນາຜູ້ສຶກສາສຶກຂາ
ໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີແຕ່ສິ່ງຂໍ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ
“ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ
ຈົ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈົ່ງບວຊໃຫ້ສຶກຂຽນນາຜູ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີແຕ່ສິ່ງຂໍ້ຍັງບໍ່
ໄດ້ສົມມຸດລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ທຳຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່
ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ຄັນຊົງຕຳຫນິແລ້ວ
ຊົງສະແດງທຸ້ມມິກຖາ ແລ້ວຮັບສັ່ງກັບພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ເຮົາອນຸຍາຕໃຫ້
ພິກສຸນີສິ່ງຂໍ້ໃຫ້ອຸຕຖານສົມມຸດແກ່ສຶກຂຽນນາຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີແລ້ວ
ພິກສຸທັງຫລາຍ ສິ່ງຂໍ້ຄວນໃຫ້ອຸຕຖານສົມມຸດ ຢ່າງນີ້

ວິທີຂໍອຸຕຖານສົມມຸດແລະກັມວາຈາໃຫ້ອຸຕຖານສົມມຸດ

ສຶກຂຽນນາຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີແລ້ວນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາສິ່ງຂໍ້ຫ່ນອຸຕຖ
ຣາສິ່ງຄືບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕົນພິກສຸນີທັງຫລາຍ ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມິກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂະ
ນ້ອຍຊື່ນີ້ເປັນສຶກຂຽນນາຂອງແມ່ເຈົ້າຊື່ນີ້ ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີແລ້ວ ຂອອຸ
ຖານສົມມຸດຕໍ່ສິ່ງຂໍ້” ຄວນຂໍແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຄວນຂໍແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ພິກສຸນີຜູ້ສຸລາດສາມາດຄວນປະ
ກາດໃຫ້ສິ່ງຂໍ້ຊາບດ້ວຍຍັຕຕິທຸຕິຍກັມວາຈາວ່າ

[໑໐໗໕] “ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍຈົງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ສຶກຂມານາຊີນີ້ຂອງແມ່ເຈົ້າຊີນີ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍຕລອດ ໒ ປີແລ້ວ ຂອຈຸຕຖານສົມມຸດຕໍ່ສົງຂໍ ຖ້າສົງຂໍພ້ອມກັນແລ້ວກໍຄວນໃຫ້ຈຸຕຖານສົມມຸດແກ່ສຶກຂມານາຊີນີ້ຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍຕລອດ ໒ ປີແລ້ວ ນີ້ເປັນຍັຕຕິ ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍຈົງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ສຶກຂມານາຊີນີ້ຂອງແມ່ເຈົ້າຊີນີ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍຕລອດ ໒ ປີແລ້ວ ຂອຈຸຕຖານສົມມຸດຕໍ່ສົງຂໍ ສົງຂໍໃຫ້ຈຸຕຖານສົມມຸດແກ່ສຶກຂມານາຊີນີ້ຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍຕລອດ ໒ ປີແລ້ວ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດເຫັນດ້ວຍກັບກາຣໃຫ້ຈຸຕຖານສົມມຸດແກ່ສຶກຂມານາຊີນີ້ຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍຕລອດ ໒ ປີ ແລ້ວ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນນຶ່ງ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນທັກທ້ອງ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຈຸຕຖານສົມມຸດ ແປວ່າ ສົມມຸດກາຣບວຊ ຫມາຍເຖິງກາຣຮັບຮອງໃຫ້ບວຊໄດ້ ກັນຊນິດນີ້ ພິກສຸນີສົງຂໍຈະໃຫ້ແກ່ສຶກຂມານາຊີນີ້ສຶກສາປະພຶດຕາມທຸ້ມ ໖ ຂໍ ຄົບ ໒ ປີ ຈຸຕຖານສົມມຸດຖືເປັນປະກາດນິຍົມຮັບຮອງໃຫ້ບວຊເປັນພິກສຸນີໄດ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິທັຍ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກ. ຄັພພິນີວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໔ ສຶກຂາບິທວິທັຍ໌

ຈຸຕຖານສົມມຸດສົງຂໍໃຫ້ແລ້ວແກ່ສຶກຂມານາຊີນີ້ຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ ຕລອດ ໒ ປີແລ້ວ ສົງຂໍເຫັນດ້ວຍ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິຢ່າງນີ້” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຄັນຊົງຕຳຫນິພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໂດຍປະກາດຕ່າງໆແລ້ວຕຣັສໂທສແຫ່ງຄວາມເປັນຜູ້ລ້ຽງຍາກ ຯລຯ” ແລ້ວຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໗໖] ກໍພິກສຸນີໃດບວຊໃຫ້ສຶກຂມານາຊີນີ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ ຕລອດ ໒ ປີ ແລ້ວ ແຕ່ສົງຂໍຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື້ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໐໗໗] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ຕລອດ ໒ ປີ ຄື ສີ້ນ ໒ ປີ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ສຶກສາສຶກຂາ ຄື ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນຫຼັມ ໖ ຂໍ້ແລ້ວ

ທີ່ຊື່ວ່າ ແຕ່ສົງຂໍ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ ຄື ແຕ່ສົງຂໍ້ຍັງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ອຸຕຖານສົມມຸດດ້ວຍຍັຕຕິບຸຕິຍກັມ

ຄຳວ່າ ບວຊຸໃຫ້ ຄື ອຸປະສົມປິທໃຫ້ພິກສຸນີຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະບວຊຸໃຫ້” ແລ້ວແສ້ວງຫາຄຸນະ

ອາຈາຣຍ໌ ບາຕຣຫລີຈິວອນຫລີສົມມຸດສີມາ ຕ້ອງອາບັຕິບຸກກະຕະ ຈິບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບັຕິບຸກກະຕະ

ຈິບກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບັຕິບຸກກະຕະ ໒ ຕົວ ຈິບກັມວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພິກສຸນີຜູ້ເປັນ

ອຸປັຊຢາຍ໌ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຄຸນະແລະອາຈາຣຍ໌ ຕ້ອງອາບັຕິບຸກກະຕະ

**ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັມທ໌] ກຸ. ຄັພພິນິວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໔ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ປິທພາຊນິຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໑໐໗໘] ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ໑ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ບວຊຸໃຫ້ຕ້ອງອາບັຕິ
ປາຈິຕຕິຍ໌

ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຕິກບຸກກະຕະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບັຕິບຸກກະຕະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບັຕິບຸກກະຕະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບັຕິບຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕີ ຄື

[໑໐໗໙] ໑. ພິກສຸນີບວຊຸໃຫ້ສີກຂມານາຜູ້ໄດ້ສີກສາສີກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ້ ຕລອດ ໒ ປີ ທີ່ສົງຂໍສີ
ມມຸດແລ້ວ

໒. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສີກຂາປິດທິ ໔ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ກັນທຳຖືກຕ້ອງ ໝາຍເຖິງກັນວາຈາໃຫ້ອຸຕຖານສົມມຸດ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກສຸນີວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກ. ຄັພພິນີວັຄ ສີກຂາປິດທິ ໕ ນິທານ
ວັຕຖຸ**

ກ. ຄັພພິນີວັຄ

ສີກຂາປິດທິ ໕

ວ່າດ້ວຍກາຣບວຊຸໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ໑໒ ປີ

ເຄື່ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ

[໑໐໙໐] ສັມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນຫົກເສັດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີທັງຫລາຍບວຊຸໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ
໑໒ ປີ ຍິງທີ່ບວຊຸເປັນພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ອົດທົນ ບໍ່ອົດກັນຕໍ່ຄວາມເຢັນ ຄວາມຮ້ອນ ຄວາມຫົວ
ຄວາມຫົວ ສັມຜັສຊາກເຫລືອບ ຍຸງ ລົມ ແດດ ສັຕວ໌ເລືອຄານ ຄຳກ່າວຮ້າຍ ຄຳທີ່ຟັງແລ້ວບໍ່ດີ
ຄວາມຮູ້ສຶກທາງກາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນທຸກຂໍ້ແສ້ນສາຫັສ ຮຸນແຮງ ເຜັດຮ້ອນ ທີ່ບໍ່ນ່າຍິນດີ ບໍ່ຫນ້າພໍ
ໃຈເກືອບຈະລ້າງຜານຊີວິດບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນ ທະນາວ່າ
“ຈັ່ງໃດ ພວກພິກສຸນີຈັ່ງບວຊຸໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ໑໒ ປີລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີ

ເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລ ພຣະຜູ້ພິພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ພິພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິບວຊໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຕ່ຳກວ່າ ໑໒ ປີ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ພິພາກ ພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຍິງທີ່ຈະໄດ້ຮັບກາຣບວຊເປັນພິກສຸນີ້ນ ນອກຈາກຈະຕ້ອງຜ່ານກາຣບວນກາຣຕ່າງໆຕາມຂັ້ນ ຕອນແລ້ວ ຍັງຕ້ອງມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີ ແຕ່ໃນກໍລະນີນີ້ ເປັນຂໍ້ຍົກເວັ້ນສຳລັບຍິງທີ່ມີຄອບຄົວ ແລ້ວຫລືເຄີຍຜ່ານກາຣແຕ່ງງານມີຄອບຄົວມາແລ້ວ ແມ່ນທ່ານຈະມີອາຍຸພຽງ ໑໒ ປີ ຖ້າຜ່ານ ກາຣສຶກສາສຶກຂາໃນໄຫມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີ ແລະສົງຂໍ້ໃຫ້ກາຣສົມມຸດຄືຮັບຮອງແລ້ວ ກໍສາມາດ ບວຊເປັນພິກສຸນີ້ໄດ້ (ກົງຂາ. ອ. ມົລກູ-໔໐໐)

ພະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນີວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໕ ສຶກຂາບິ ທວິພັງຄ໌

ພວກພິກສຸນີ້ຈົ່ງບວຊໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຕ່ຳກວ່າ ໑໒ ປີລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ເພາະວ່າຍິງ ອາຍຸຕ່ຳກວ່າ ໑໒ ປີ ຍັງບໍ່ອົດທົນ ບໍ່ອົດກັນຕໍ່ຄວາມເຢັນ ຄວາມຮ້ອນຄວາມຫົວ ຄວາມຫົວ ສັມຜັສຈາກເຫລືອບ ຍຸງ ລົມ ແດດ ສັຕວ໌ເລືອຄານ ຄຳກ່າວຮ້າຍ ຄຳທີ່ຟັງແລ້ວບໍ່ດີ ຄວາມຮູ້ສຶກ ທາງກາຍ ທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນທຸກຂໍ້ ແສນສາຫັສ ຮຸນແຮງເຜັດຮ້ອນ ທີ່ບໍ່ນຳຍິນດີ ບໍ່ຫນ້າພໍໃຈ ເກືອບຈະລ້າງຜານຊີວິຕ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວ ຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີ້ທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໙໑] ກໍ່ພິກສຸນີໃດບວຊໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ໑໒ ປີ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໐໙໒] ຄຳວ່າ ກໍ່ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕອ້ສູ່ວ່າ ກໍ່ . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ໑໒ ປີ ຄື ອາຍຸບໍ່ເຖິງ ໑໒ ປີ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕອ້ສູ່ຫມາຍເຖິງຍິງທີ່ເຄີຍຢູ່ຮ່ວມກັບຊາຍ

ຄຳວ່າ ບວຊໃຫ້ ຄື ອຸປະສັມບິທວິ

ພິກສຸນີຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະບວຊໃຫ້” ແລ້ວແສ້ວງຫາຄນະ ອາຈາຣ໌ຍ໌ ບາຕຣຫລີຈິວອນຫລີສົມມຸດ ສົມມາ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ຈົບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ຈົບກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບຕິ ທຸກກະຕູະ ໒ ຕົວ ຈົບກັມວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພິກສຸນີຜູ້ເປັນອຸປະຊຸຢາຍ໌ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຄນະ ແລະອາຈາຣ໌ຍ໌ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກ. ຄັພພິນິວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໕ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ບິທພາຊນິຍ໌

[໑໐໙໓] ຍິງອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ໑໒ ປີ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ໑໒ ປີ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິ ປາຈິຕຕິຍ໌

ຍິງອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ໑໒ ປີ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ຍິງອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ໑໒ ປີ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຄົບ ບວຊໃຫ້ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ຍິງອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ໑໒ ປີ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ຍິງອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ຍິງມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ໑໒ ປີ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຄົບ ບວຊໃຫ້ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕີ ຄື

[໑໐໙໔] ໑. ຍິງມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ໑໒ ປີ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າອາຍຸຄົບ ຈຶ່ງບວດໃຫ້

໒. ຍິງມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າອາຍຸຄົບ ຈຶ່ງບວດໃຫ້

໓. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໕ ຈົບ

ພະນັກງານປະສານ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນີວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໖ ນິທານ
ວັຕຖຸ

ກຸ. ຄັພພິນີວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໖

ວ່າດ້ວຍການບວດໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ ແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາ

ເລື່ອງພິກສຸນີທາລາຍຮູບ

[໑໐໙໕] ສູ້ມຍນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພະເຈດຕະວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນທຶກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີທັງທາລາຍບວດໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒
ປີ ຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂັດລອດ ໒ ປີ ຍິງທີ່ບວດເປັນພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄ້ງ່າວ ບໍ່
ສຸລາດ ບໍ່ຮູ້ສິ່ງທີ່ຄວນຫລີບຄວນບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕໍາຫນົ ປະນາມ ໂພນ
ທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຶ່ງບວດໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາ
ໃນທຸ້ມ ໖ ຂັດລອດ ໒ ປີລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເລື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງ
ທາລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທຸລພະຜູ້ມີພະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງທາລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງທາລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີບວດໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ

ຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ້ຕອດ ໒ ປີ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍບຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນ
ແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດ
ພວກພິກສຸນີຈົ່ງບວຊຸໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ
ຕອດ ໒ ປີລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້
ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ຄັນຊົງ
ຕຳຫນິແລ້ວ ຊົງສະແດງທຸ້ມມິກຖາ ແລ້ວຮັບສັ່ງກັບພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ເຮົາອນ
ຍາຕໃຫ້ພິກສຸນີສົງຂໍໃຫ້ສຶກຂາສົມມຸດ ໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍເປັນເວລາ ໒ ປີແກ່ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ
໑໒ ປີ ພິກສຸທັງຫລາຍ ສົງຂໍຄວນໃຫ້ສຶກຂາສົມມຸດຢ່າງນີ້

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນິວັຄ ສຶກຂາປິດທິ ໖ ນິທານ
ວັຕຖຸ**

ວິທີຂໍສຶກຂາສົມມຸດແລະກັນວາຈາໃຫ້ສຶກຂາສົມມຸດ

ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາສົງຂໍ ຫ້າມອຸຕຕຣາສົງຄ໌ບ່ຽງບ່າຂ້າງນຶ່ງ ຂາບ
ຕີນພິກສຸນີທັງຫລາຍແລ້ວນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະມົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂະນ້ອຍຊື່ນີ້ ເປັນຍິງທີ່ມີ
ຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ ຂອງແມ່ເຈົ້າຊື່ນີ້ ຂໍສຶກຂາສົມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ ເປັນເວລາ ໒ ປີ
ຕໍ່ສົງຂໍ” ຄວນຂໍແມ່ນຄັງທິ ໒ ຄວນຂໍແມ່ນຄັງທິ ໓ ພິກສຸນີຜູ້ສຸລາດສາມາດຄວນປະກາດໃຫ້ສົງຂໍ
ຊາບດ້ວຍຍັຕຕິທຸຕິຍກັນວາຈາວ່າ

[໑໐໙໖] “ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຍິງຊື່ນີ້ເປັນຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ ຂອງ
ແມ່ເຈົ້າຊື່ນີ້ ຂໍສຶກຂາສົມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ ເປັນເວລາ ໒ ປີ ຕໍ່ສົງຂໍ ຖ້າສົງຂໍພ້ອມກັນແລ້ວຄວນ
ໃຫ້ສຶກຂາສົມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ ເປັນເວລາ ໒ ປີ ແກ່ຍິງຊື່ນີ້ເປັນຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒
ປີ ນີ້ເປັນຍັຕຕິ ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຍິງຊື່ນີ້ເປັນຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒
ປີ ຂອງແມ່ເຈົ້າຊື່ນີ້ ຂໍສຶກຂາສົມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ ເປັນເວລາ ໒ ປີ ຕໍ່ສົງຂໍ ສົງຂໍໃຫ້ສຶກຂາສົ
ມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ ເປັນເວລາ ໒ ປີແກ່ຍິງຊື່ນີ້ເປັນຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ ແມ່ເຈົ້າຮູບ
ໃດເຫັນດ້ວຍກັບກາຣໃຫ້ສຶກຂາສົມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍເປັນເວລາ ໒ ປີແກ່ຍິງຊື່ນີ້ເປັນຍິງທີ່ມີຄອບ
ຄົວ ມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນນຶ່ງ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນ

ທັກທ້ວງສຶກຂາສົມມຸດໃນທັມ ໖ ຂໍ້ ເປັນເວລາ ໒ ປີ ສົງຂໍໃຫ້ແລ້ວແກ່ຍິງຊື່ນີ້ເປັນຍິງທີ່ມີ
ຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ ສົງຂໍເຫັນດ້ວຍ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງມັນເປັນນະ
ຕິຢ່າງນີ້” ພິກສຸນີຜູ້ສຸລາດສາມາດຄວນບອກຍິງທີ່ມີຄອບຄົວ ມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີນັ້ນວ່າ “ທ່ານຈຶ່ງ
ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ

໑. ຂະນ້ອຍ ງົດເວັ້ນຈາກກາຣຂ້າສູ້ຕົວ ໂດຍບໍ່ລ່ວງລະເມີດຕລອດ ໒ ປີ

໑໒.

໖. ຂະນ້ອຍຂໍສຸມາທານງົດເວັ້ນຈາກກາຣບໍ່ຮີໄພຄອາຫາຣໃນເວລາວິກາລ ໂດຍບໍ່ລ່ວງລະເມີດ
ຕລອດ ໒ ປີ”

**ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນີວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໖ ສຶກຂາບິ
ທວິພັງຄ໌**

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຄັນຊົງຕໍາຫນົງພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໂດຍປະກາຣຕ່າງໆແລ້ວຕຣັສໂທສຸແຫ່ງຄວາມເປັນ
ຜູ້ລ້ຽງຍາກ ຯລຯ ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໐໐໗] ກໍພິກສຸນີໃດບວຊາໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທັມ ໖
ຂໍຕລອດ ໒ ປີ ຕ້ອງອາບິຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື້ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໐໐໗] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . .ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ ຄື ມີອາຍຸເຖິງ ໑໒ ປີ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຫມາຍເຖິງຍິງທີ່ເຄີຍຢູ່ຮ່ວມກັບຊາຍ

ຄຳວ່າ ຕລອດ ໒ ປີ ຄື ສິ້ນ ໒ ປີ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາ ຄື ພິກສຸນີສົງຂໍຍັງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ສຶກຂາ ຫລືໃຫ້ແລ້ວແຕ່ທ່ານທ່າຂາດ
ຄຳວ່າ ບວຊຸໃຫ້ ຄື ອຸປສັມປິທໃຫ້
ພິກສຸນີຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະບວຊຸໃຫ້” ແລ້ວແສ້ວງທາຄນະ ອາຈາຣຍ໌ ບາຕຣຫລືຈິວອນຫລືສົມມຸດ
ສົມມາ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈົບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈົບກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບັຕິ
ທຸກກະຕະ ໒ ຕົວ ຈົບກັມວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພິກສຸນີຜູ້ເປັນອຸປັຊຢາຍ໌ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຄນະ
ແລະອາຈາຣຍ໌ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກ. ຄັພພິນີວັຄ ສຶກຂາປິດທິ ໖ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ບິທພາຊນີຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໑໐໙໙] ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ບວຊຸໃຫ້ຕ້ອງອາບັຕິ
ປາຈິຕຕິຍ໌

ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຕິກທຸກກະຕະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໑໑໐໐] ໑. ພິກສຸນີບວຊຸໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີຜູ້ໄດ້ສຶກສາ

ສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີແລ້ວ

໒. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໖ ຈົບ

ພະຈັນຍະປິດຸກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນິວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໗ ນິທານ
ວັຕຖຸ

ກຸ. ຄັພພິນິວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໗

ວ່າດ້ວຍກາອບວຊຸໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວຊຶ່ງຂໍຢັ້ງຢືນບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ

ເຮືອງພິກສຸນິທລາຍຮູບ

[໑໑໐໑] ສຸມັຍນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພະເຈດຕະວັນ ອາຮາມຂອງອານາຖ
ບິນທິກເສດຖີ ເຂດກຸງສຸກວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິທລາຍຮູບວຊຸໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ ຜູ້
ສຶກສາສຶກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍຕອດ ໒ ປີ ແຕ່ສິ່ງຂໍຢັ້ງຢືນບໍ່ໄດ້ສົມມຸດພິກສຸນິທລາຍຮູບກ່າວວ່າ
“ສຶກຂາມາທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງມານີ້ ຈົ່ງຮູ້ສິ່ງນີ້ ປະເຄນສິ່ງນີ້ນຳສິ່ງນີ້ມາ ສັນຕ້ອງກາອະສິ່ງນີ້
ຈົ່ງທຳສິ່ງນີ້ໃຫ້ເປັນກັບປີຍະ” ສຶກຂາມາທາງເຫລົ່ານັ້ນຕອບວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ພວກຂະນ້ອຍບໍ່ແມ່ນສຶກຂາມາ
ນາ ພວກຂະນ້ອຍເປັນພິກສຸນິ” ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາ
ວ່າ “ຈັ່ງໃດ ພວກພິກສຸນິທລາຍຮູບວຊຸໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີຜູ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທັມ ໖
ຂໍຕອດ ໒ ປີແຕ່ສິ່ງຂໍຢັ້ງຢືນບໍ່ໄດ້ສົມມຸດລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິທລາຍຮູບເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກ
ພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພະຜູ້ມີພະພາກໃຫ້ຊິງຊາບ

ຊິງປະຊຸມສິ່ງຂໍບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກຮັບສິ່ງໃຫ້ປະຊຸມສິ່ງຂໍເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊິງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິທລາຍຮູບວຊຸໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວ ມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ
ຜູ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍຕອດ ໒ ປີແຕ່ສິ່ງຂໍຢັ້ງຢືນບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍ
ທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພະພາກພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະເຈົ້າຊິງຕຳຫນິວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸ
ທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິຈົ່ງບວຊຸໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີຜູ້ສຶກສາສຶກຂາ
ໃນທັມ ໖ ຂໍ ຕອດ໒ ປີແຕ່ສິ່ງຂໍຢັ້ງຢືນບໍ່ໄດ້ສົມມຸດລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາອະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້

ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ຄັນຊົງຕຳຫນິແລ້ວ ຊົງສະແດງທຸ່ມນິກາຖາແລ້ວຮັບສັງກັບພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ເຮົາອນຸຍາດໃຫ້ພິກສຸນິສົງຂໍໃຫ້ອຸຕຖານສົມມຸດແກ່ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸ ໑໒ ປີຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ່ມ ໖ ຂໍ້ ຕລອດ ໒ ປີແລ້ວພິກສຸທັງຫລາຍ ສົງຂໍຄວນໃຫ້ອຸຕຖານສົມມຸດຢ່າງນີ້

ວິທີຂໍສຶກສາສົມມຸດແລະກັນວາຈາໃຫ້ອຸຕຖານສົມມຸດ

ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີຜູ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ່ມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີ ແລ້ວນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາສົງຂໍ ທົ່ມອຸຕຖານສົງຄ໌ບ່າງປາກຂ້າງນຶ່ງ ຂາບຕົນພິກສຸນິທັງຫລາຍນັ່ງຄູ່ເຂົ້າປະນົມມື ກ່າວວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂະນ້ອຍຊື່ນີ້ເປັນຍິງທີ່ມີຄອບຄົວຂອງແມ່ເຈົ້າຊື່ນີ້ ມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ່ມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີແລ້ວ ຂໍອຸຕຖານສົມມຸດຕໍ່ສົງຂໍ” ຄວນຂໍແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຄວນຂໍ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ພິກສຸນິຜູ້ສຸລາດສາມາດຄວນປະກາດໃຫ້ສົງຂໍຊາບດ້ວຍຍັຕຕິທິຍກັນວາຈາວ່າ

[໑໑໐໒] “ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຍິງຊື່ນີ້ເປັນຍິງທີ່ມີຄອບຄົວຂອງແມ່ເຈົ້າຊື່ນີ້ ມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ່ມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີແລ້ວ ຂໍອຸຕຖານສົມມຸດຕໍ່ສົງຂໍ ຖ້າສົງຂໍພ້ອມກັນແລ້ວຄວນໃຫ້ອຸຕຖານສົມມຸດແກ່ຍິງຊື່ນີ້ເປັນຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ່ມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີແລ້ວນີ້ເປັນຍັຕຕິ ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຍິງຊື່ນີ້ເປັນຍິງທີ່ມີຄອບຄົວຂອງແມ່ເຈົ້າຊື່ນີ້ມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ່ມ ໖ ຂໍຕລອດ ໒ ປີແລ້ວ ຂໍອຸຕຖານສົມມຸດຕໍ່ສົງຂໍ ສົງຂໍໃຫ້ອຸຕຖານສົມມຸດແກ່ຍິງຊື່ນີ້ເປັນຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ ຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ່ມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີແລ້ວ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດເຫັນດ້ວຍກັບກາຣໃຫ້ອຸຕຖານສົມມຸດແກ່ຍິງຊື່ນີ້ເປັນຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ່ມ ໖ ຂໍຕລອດ ໒ ປີ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນນຶ່ງ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນທັກທ້ວງ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິທັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນິວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ກຸ ສຶກຂາບິທວິທັງຄ໌

ອຸຕຖານສົມມຸດສິງຂໍໃຫ້ແກ່ຍິງຊື່ນີ້ເປັນຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ
 ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີ ສິງຂໍເຫັນດ້ວຍ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນນະຕິຢ່າງນີ້”
 ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຄັນຊົງຕຳຫນົງພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໂດຍປະກາດຕ່າງໆແລ້ວຕຣັສໂທສແຫ່ງຄວາມເປັນ
 ຜູ້ລ້ຽງຍາກ ຯລຯ ແລ້ວຮັບສິງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໐໓] ກໍພິກສຸນີໃດບວຊໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີຜູ້ໄດ້ສຶກສາ ສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ
 ຕລອດ ໒ ປີແຕ່ສິງຂໍຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ ຕ້ອງອາບິຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເລື່ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໑໐໔] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ . . ໃດ
 ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
 ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້
 ທີ່ຊື່ວ່າ ມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ ຄື ມີອາຍຸເຖິງ ໑໒ ປີແລ້ວ
 ທີ່ຊື່ວ່າ ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຫມາຍເຖິງຍິງທີ່ເຄີຍຢູ່ຮ່ວມກັບຊາຍ
 ຄຳວ່າ ຕລອດ ໒ ປີ ຄື ສິ້ນ ໒ ປີ
 ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ສຶກສາສຶກຂາ ຄື ໄດ້ສຶກສາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍແລ້ວ
 ທີ່ຊື່ວ່າ ຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ ຄື ສິງຂໍຍັງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ກາຣຮັບຮອງກາຣບວຊດ້ວຍຍັຕຕິທຸຕິຍກັມ
 ຄຳວ່າ ບວຊໃຫ້ ຄື ອຸປສົມບິທໃຫ້

**ພຣະວິນັຍປິຕິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັມໜ້] ກຸ. ຄັພພິນີວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ກຸ ອນາປັຕຕິ
 ວາຣ**

ພິກສຸນີຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະບວຊໃຫ້” ແລ້ວແສ້ວງຫາຄນະ ອາຈາຣຍ໌ ບາຕຣຫລືຈົວອນຫລືສົມມຸດ
 ສົມມາ ຕ້ອງອາບິຕິທຸກກະຕະ ຈົບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບິຕິທຸກກະຕະ ຈົບກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບິຕິ

ທຸກກະຕູະ ໒ ຕົວ ຈົບກັນວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພິກສຸນີຜູ້ເປັນອຸປັຊຢາຍ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຄນະ ແລະອາຈາຣ໌ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ບົທພາຊນີຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໑໑໐໕] ກັນທິທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັນທິທຳຖືກຕ້ອງ ບວຊຸໃຫ້ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ກັນທິທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ກັນທິທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັນທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຕິກທຸກກະຕູະ

ກັນທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັນທິທຳຖືກຕ້ອງ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ກັນທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ ກັນທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັນທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບວຊຸໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໑໐໖] ໑. ພິກສຸນີບວຊຸໃຫ້ຍິງທີ່ມີຄອບຄົວ ມີອາຍຸຄົບ ໑໒ ປີ ຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທັມ ໖ ຂັ້ນຕອນ ໒ ປີແລະສົງຂໍສົມມຸດແລ້ວ

໒. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາປົດທິ ກຸ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນີວັຄ ສຶກຂາປົດທິ ກຸ ພຣະບັນຍັດ

ກຸ. ຄັພພິນີວັຄ

ສຶກຂາປົດທິ ກຸ

ວ່າດ້ວຍກາຣບໍ່ອນເຄາະສູ່ຫຼັກຊີວິນິຕລອດ ໒ ປີ

ເຣື້ອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໑໑໐໗] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນບົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຸາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາບວຊາໃຫ້ສູ້ຫຊີວິນີແລ້ວບໍ່ອນຸເຄາະ ທັງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນອນຸເຄາະຕລອດ ໒ ປີ ສູ້ຫຊີວິນີຜູ້ບວຊາເປັນພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນເປັນຄົນໄງ່ງ່າວ ບໍ່ສຸລາດ ບໍ່ຮູ້ຈັກສິ່ງຄວາມບໍ່ຄວາມບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນ ທະນາວ່າ “ຈິ່ງໃດ ແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາບວຊາໃຫ້ສູ້ຫຊີວິນີແລ້ວບໍ່ອນຸເຄາະ ທັງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ອນຸເຄາະຕລອດ ໒ ປີລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື້ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາບວຊາໃຫ້ສູ້ຫຊີວິນີແລ້ວບໍ່ອນຸເຄາະ ທັງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນອນຸເຄາະຕລອດ ໒ ປີ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈິ່ງໃດພິກສຸນີຖຸລະນັນທາບວຊາໃຫ້ສູ້ຫຊີວິນີແລ້ວບໍ່ອນຸເຄາະ ທັງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນອນຸເຄາະຕລອດ ໒ ປີລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາອກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ທຳຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈິ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໐໘] ກໍພິກສຸນີໃດບວຊາໃຫ້ສູ້ຫຊີວິນີແລ້ວບໍ່ອນຸເຄາະ ບໍ່ໃຫ້ອນຸເຄາະຕລອດ ໒ ປີ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື້ອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ຈົບ

{ທີ່ນາ : ໂປຣແກຣມພຣະໄຕຣປິດົກ ສະບັບມຫາຈຸຣາລົງກອນຣາຊວິທຍາລັຍ ເຫລັ້ມ : ໓ ຫນ້າ : ໓໑໖ }

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນີວັຄ ສຸກຂາບິດທິ ກູ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ສຸກຂາບິດທິວິຊັງຄ໌

[໑໑໐໙] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້
ທີ່ຊື່ວ່າ ສຸທາຊິວິນີ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສຸທາມາຍເຖິງສຸທາທິວິຫາຣິນີ
ຄຳວ່າ ບວຊຸໃຫ້ ຄື ອຸປສັມປິທໃຫ້
ຄຳວ່າ ຕລອດ ໒ ປີ ຄື ສັ້ນ ໒ ປີ
ຄຳວ່າ ບໍ່ອນຸເຄາະ ຄື ບໍ່ອນຸເຄາະເອງດ້ວຍອຸທາເທສຸ ປຣິປຸຈສາ ໄອວາທອນສາສຸນິ
ຄຳວ່າ ບໍ່ໃຫ້ອນຸເຄາະ ຄື ບໍ່ສັງພິກສຸນິອື່ນພໍທອດທຸກວ່າ “ຈະບໍ່ອນຸເຄາະ ຈະບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນອນຸເຄາະ
ຕລອດ ໒ ປີ” ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕ່າໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໑໑໑໐] ໑. ພິກສຸນິຜູ້ບໍ່ອນຸຄຣາະທ໌ໃນເມື່ອມີອັນຕຣາຍ

໒. ພິກສຸນິແສວງຫາແລ້ວແຕ່ບໍ່ໄດ້໑

໓. ພິກສຸນິຜູ້ເປັນໄຂ້

໔. ພິກສຸນິຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໕. ພິກສຸນິວິກິລຈິຕ

໖. ພິກສຸນິຕົ້ນບັນຍັດ

ສຸກຂາບິດທິ ກູ ຈິບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ບໍ່ໄດ້ພິກສຸນິຮູບອື່ນ (ວິ. ອ. ໒/໑໑໑໐/໕໑໗)

ພະແນກປະສານສານ ພິກຂຸນິວິພັກ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທຸ] ກຸ. ຄັພພິນິວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ລ ນິທານ
ວັຕຖຸ

ກຸ. ຄັພພິນິວັຄ

ສຶກຂາບິດທິ ລ

ວ່າດ້ວຍການບໍ່ຕິດຕາມປວັຕຕິນິຕລອດ ໒ ປີ

ເລື່ອງພິກສຸນິທາລາຍຮູບ

[໑໑໑໑] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນທຶກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຳວັຕຖີ ຄັງນັ້ນ ພິກສຸນິທາລາຍບໍ່ຕິດຕາມປວັຕຕິນິຕຜູ້ບວຊໃຫ້ຕລອດ
໒ ປີ ພວກທ່ານເປັນຄົນໄຮ່ງ່າວ ບໍ່ສຸລາດ ບໍ່ຮູ້ຈັກສິ່ງຄວນຫລືບໍ່ຄວນ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ
ຍລະ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດ ພວກພິກສຸນິຈັ່ງບໍ່ຕິດຕາມປວັຕຕິນິຕຜູ້ບວຊ
ໃຫ້ຕລອດ ໒ ປີລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເລື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ
ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພະຜູ້ມີພະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຄ໌ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຄ໌ເພາະເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິບໍ່ຕິດຕາມປວັຕຕິນິຕຜູ້ບວຊໃຫ້ຕລອດ ໒ ປີ
ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະ
ເຈົ້າຊົງຕຳຫນີວ່າ “ຍລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິບໍ່ຕິດຕາມປວັຕຕິນິຕຜູ້ບວຊໃຫ້ຕລອດ
໒ ປີລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ການກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ທຳຄົນທັຍງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລື
ເຮັດໃຫ້ຄົນທັຍງເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍຍລະ” ແລ້ວຈັ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້
ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ໝາຍເຫດ :

໑ ຄຳວ່າ “ບໍ່ຕິດຕາມ” ໝາຍເຖິງບໍ່ອຸປັຕຖາກດ້ວຍຈຸນະ ດິນຫນຽວ ໄມ້ຊຳຮະແຂ້ວ ນ້ຳລ້າງ
ຫນ້າ “ປວັຕຕິນິ” ໝາຍເຖິງພິກສຸນິຜູ້ເປັນອຸປະຢາຍ (ກົງຂາ. ອ. ພິດກູ)

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນີວັຄ ສຸກຂາບິດທິ ລ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໑໒] ກໍພິກສຸນິໃດບໍ່ຕິດຕາມປວັຕຕິນີຜູ້ບວຊຸໃຫ້ຕລອດ ໒ ປີ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນິຫລາຍຮູບ ຈິບ

ສຸກຂາບິດທິພັງຄ໌

[໑໑໑໓] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະຫຼິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ຜູ້ບວຊຸໃຫ້ ຄື ຜູ້ອຸປະສົມປິທໃຫ້

ທີ່ຮຽກວ່າ ປວັຕຕິນີ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ຫມາຍເຖິງພິກສຸນິທີ່ເປັນອຸປະຊຳຢາຍ໌

ຄຳວ່າ ຕລອດ ໒ ປີ ຄື ສິ້ນ ໒ ປີ

ຄຳວ່າ ບໍ່ຕິດຕາມ ຄື ບໍ່ອຸປະຊຳກເອງ

ພໍທອດທູຣະວ່າ “ຈະບໍ່ຕິດຕາມໄປຕລອດ ໒ ປີ” ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໑໑໑໔] ໑. ພິກສຸນິບໍ່ຕິດຕາມອຸປະຊຳຢາຍ໌ເປັນຄົນໄງ່ເຂົາຫລືມີຄວາມລະອາຍ

໒. ພິກສຸນິຜູ້ເປັນໄຂ້

໓. ພິກສຸນິຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໔. ພິກສຸນິວິກົລຈິຕ

໕. ພິກສຸນິຕົ້ນບັນຍັດ

ສຸກຂາບິດທິ ລ ຈິບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນີວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໑໐ ນິທານ ວັຕຖຸ

ກຸ. ຄັພພິນີວັຄ

ສຶກຂາບິດທິ ໑໐

ວ່າດ້ວຍກາຣບໍ່ພາສຸຫຊິວິນິຫລິກໄປ

ເຮືອງພິກສຸນິຖຸລລະນັນທາ

[໑໑໑໕] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນບຸກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຸວັຕຖີ ຄັງນັ້ນ ພິກສຸນິຖຸລລະນັນທາບວຊໃຫ້ສຸຫຊິວິນິ ແລ້ວບໍ່ພາຫລິກໄປ ທັງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນພາຫລິກໄປ ສູ້ມີຈິງຈັບ(ສຸຫຊິວິນິນັ້ນ) ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນ ຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັງໃດ ແມ່ເຈົ້າຖຸລລະນັນທາບວຊໃຫ້ສຸຫຊິວິນິແລ້ວບໍ່ພາຫລິກໄປ ທັງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນພາຫລິກໄປລະ ສູ້ມີຈິງຈັບ(ສຸຫຊິວິນິ) ຖ້າພິກສຸນິນັ້ນຄວນຫລິກໄປ ສູ້ມີກໍຈັບ ທ່ານບໍ່ໄດ້” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຖຸລລະນັນທາບວຊໃຫ້ສຸຫຊິວິນິແລ້ວບໍ່ພາຫລິກໄປ ທັງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນພາຫລິກໄປ ສູ້ມີໄດ້ຈັບ(ສຸຫຊິວິນິນັ້ນ) ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ“ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັງໃດພິກສຸນິຖຸລລະນັນທາບວຊໃຫ້ສຸຫຊິວິນິແລ້ວບໍ່ພາຫລິກໄປ ທັງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນພາຫລິກໄປ ຈນສູ້ມີຈັບໄດ້ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ທຳຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈິງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໑໖] ກໍພິກສຸນີໃດບວຊໃຫ້ສູບາຊີວິນີແລ້ວບໍ່ພາຫລີກໄປ ບໍ່ໃຫ້ພາຫລີກໄປໂດຍທີ່ສຸດແມ່ນ ສິນຣະຍະທາງ ໕-໖ ໂຍຊຸນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກຸ. ຄັພພິນິວັຄ ສຸກຂາປິດທິ ໑໐ ອນາປັຕຕິ ວາຣ

ສຸກຂາປິດທິວິພັງຄ໌

[໑໑໑໗] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສສູ່ວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ສູບາຊີວິນີ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສສູບາມາຍເຖິງສູບາທິວິຫາຣິນີ

ຄຳວ່າ ບວຊໃຫ້ ຄື ອຸປສົມບັທໃຫ້

ຄຳວ່າ ບໍ່ພາຫລີກໄປ ຄື ຕົນເອງບໍ່ພາຫລີກໄປ

ຄຳວ່າ ບໍ່ໃຫ້ພາຫລີກໄປ ຄື ບໍ່ສົ່ງຜູ້ອື່ນ

ພໍທອດທູຣະວ່າ “ຈະບໍ່ພາຫລີກໄປ ທັງຈະບໍ່ໃຫ້ພາຫລີກໄປແມ່ນສິນຣະຍະທາງ ໕-໖ ໂຍຊຸນ” ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໑໑໘] ໑. ພິກສຸນີບໍ່ຫລີກໄປໃນເມື່ອມີອັນຕາຍ

໒. ພິກສຸນີແສ້ວງຫາແລ້ວແຕ່ບໍ່ໄດ້ພິກສຸນີເປັນເພື່ອນ

໓. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໔. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໑໐ ຈົບ

ຄັບພິນີວັດທີ ໗ ຈົບ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໑ ນິທານ
ວັຕຖຸ**

ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ

ຫມວດວ່າດ້ວຍກຸມາຣິ

ສຶກຂາບົດທີ ໑

ວ່າດ້ວຍກາຣບວຊໃຫ້ກຸມາຣິອາຍຸຕ່າກວ່າ ໒໐ ປີ

ເຣື່ອງພິກສຸນີທລາຍຮູບ

[໑໑໑໙] ສັມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນທົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີທັງຫລາຍບວຊໃຫ້ກຸມາຣິອາຍຸຕ່າກວ່າ ໒໐ ປີ
ກຸມາຣິທີ່ບວຊເປັນພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ອົດທົນ ບໍ່ອົດກັນຕໍ່ຄວາມເຢັນ ຄວາມຮ້ອນ ຄວາມຫົວ
ຄວາມຫົວ ສັມຜັສຊາກເຫລືອບ ຍຸງ ລົມ ແດດ ສັຕວ໌ເລືອຄານ ຄຳກ່າວຮ້າຍ ຄຳທີ່ຟັງແລ້ວບໍ່ດີ
ຄວາມຮູ້ສຶກທາງກາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນທຸກຂໍ້ແສນສາທັສ ຮຸນແຮງ ເຜັດຮ້ອນ ທີ່ບໍ່ນ່າຍິນດີ ບໍ່ຫນ້າພໍ
ໃຈ ເກືອບຈະລ້າງຜານຊີວິຕບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ
“ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີບວຊໃຫ້ກຸມາຣິອາຍຸຕ່າກວ່າ ໒໐ ປີລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳ
ເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ
ໃຫ້ ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີບວຊໃຫ້ກຸມາຣິອາຍຸຕ່າກວ່າ ໒໐ ປີ ແມ່ນ
ແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະ
ເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນີຈັ່ງບວຊໃຫ້ກຸມາຣິອາຍຸຕ່າກວ່າ ໒໐ ປີລະ

ເພາະກຸມາຣີອາຍຸຕ່ຳກວ່າ ໒໐ ປີຍັງບໍ່ອົດທົນ ບໍ່ອົດກັນຕໍ່ຄວາມເຢັນ ຄວາມຮ້ອນ ຄວາມຫົວ
ຄວາມຫົວ ສັ້ນຜັສຈາກເຫລືອບ ຍຸງ ລົມ ແດດ ສັຕວ໌ເລືອຄານ ຄຳກ່າວຮ້າຍ ຄຳທີ່ຟັງແລ້ວບໍ່ດີ
ຄວາມຮູ້ສຶກທາງກາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣີພູຕວັຄ ສຸກຂາບິດທິ ໑ ສຸກຂາບິ
ທວິພັງຄ໌**

ເປັນທຸກຂ໌ ແສ້ນສາທັສ ຮຸນແຮງ ເຜັດຮ້ອນ ທີ່ບໍ່ນ່າຍົນດີ ບໍ່ຫນ້າພໍໃຈ ເກືອບຈະລ້າງຜານຊີວິຕ
ສ່ວນຍິງສາວທີ່ມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີຍ່ອມອົດທົນຕໍ່ຄວາມເຢັນ ຄວາມຮ້ອນ ຯລຯ ເກືອບຈະ
ລ້າງຜານຊີວິຕ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້
ເຫລື້ອມໃສ່ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງ
ຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸທັງຫລາຍ ຍົກສຸກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໒໐] ກໍພິກສຸນິໄດບວຊໃຫ້ກຸມາຣີມີອາຍຸຕ່ຳກວ່າ ໒໐ ປີ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື້ອງພິກສຸນິຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສຸກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໑໒໑] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສສູ່ວ່າ ກໍ . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິປາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ມີອາຍຸຕ່ຳກວ່າ ໒໐ ປີ ຄື ມີອາຍຸຍັງບໍ່ເຖິງ ໒໐ ປີ

ທີ່ຊື່ວ່າ ກຸມາຣີ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສສູ່ຫມາຍເຖິງສາມເນື້ອ

ຄຳວ່າ ບວຊໃຫ້ ຄື ອຸປສັມບິທໃຫ້

ພິກສຸນິຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະບວຊໃຫ້” ແລ້ວແສ້ວງຫາຄນະ ອາຈາຣຍ໌ ບາຕຣຫລືຈິວອນຫລືສົມມຸດ

ສົມມາ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຈົບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ ຈົບກັນວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບຕິ

ທຸກກະຕະ ໒ ຕົວ ຈົບກັນວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພິກສຸນິຜູ້ເປັນອຸປັຊຢາຍ໌ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຄນະ

ແລະອາຈານຍ໌ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິຊຽຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສູິກຂາປິດທິ ໑ ອນາ ປັຕຕິວາຣ

ບິທພາຊນິຍ໌

[໑໑໔໔] ກຸມາຣິອາຍຸຕຳກວ່າ ໔໐ ປີ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າອາຍຸຕຳ ໔໐ ປີ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິ ປາຈິຕຕິຍ໌

ກຸມາຣິອາຍຸຕຳກວ່າ ໔໐ ປີ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ກຸມາຣິອາຍຸຕຳກວ່າ ໔໐ ປີ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າຄົບ ບວຊໃຫ້ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ກຸມາຣິອາຍຸຄົບ ໔໐ ປີ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າອາຍຸຕຳກວ່າ ໔໐ ປີ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ກຸມາຣິອາຍຸຄົບ ໔໐ ປີ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ກຸມາຣິອາຍຸຄົບ ໔໐ ປີ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າອາຍຸຄົບ ໔໐ ປີ ບວຊໃຫ້ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໑໔໖] ໑. ກຸມາຣິອາຍຸຕຳກວ່າ ໔໐ ປີ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າອາຍຸຄົບ ໔໐ ປີ ຈຶ່ງບວຊໃຫ້

໒. ກຸມາຣິອາຍຸຄົບ ໔໐ ປີ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າອາຍຸຄົບ ໔໐ ປີ ຈຶ່ງບວຊໃຫ້

໓. ພິກສຸນິວິກົລຈິຕ

໔. ພິກສຸນິຕັນບັນຍັດ

ສູິກຂາປິດທິ ໑ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິຊຽຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສູິກຂາປິດທິ ໒ ນິທານ ວັຕຖຸ

ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໒

ວ່າດ້ວຍກາຣບວຊໃຫ້ກຸມາຣີທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາໃນທຸ້ມ ໖ ຂ້

ເຮືອງພິກສຸນີທລາຍຮູບ

[໑໑໒໔] ສັມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນທົກເສດຖີ ເຂດກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີທັງທລາຍບວຊໃຫ້ກຸມາຣີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີແຕ່ ຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂ້ຕລອດ ໒ ປີ ພວກທ່ານໂງ່ງາວບໍ່ສຸລາດ ບໍ່ຮູ້ສິ່ງທີ່ຄວອຫລີບ ຄວອ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈິ່ງໃດ ພວກພິກສຸນີ ຈິ່ງບວຊໃຫ້ກຸມາຣີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂ້ ຕລອດ ໒ ປີລະ” ຄັນ ແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງທລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ ໄປຂາບທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງທລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງທລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີບວຊໃຫ້ກຸມາຣີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂ້ຕລອດ ໒ ປີ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງທລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະ ພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນີວ່າ “ຍລະ ພິກສຸທັງທລາຍ ຈິ່ງໃດພວກ ພິກສຸນີຈິ່ງບວຊໃຫ້ກຸມາຣີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂ້ຕລອດ ໒ ປີລະ ພິກສຸທັງທລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ທຳ ໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດ ໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ຄັນຕຳຫນີແລ້ວ ຊົງສະ ແດງທຸ້ມມິກຖາ ແລ້ວຮັບສັ່ງກັບພິກສຸທັງທລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງທລາຍ ເຮົາອນຸຍາຕໃຫ້ພິກສຸນີສົງຂໍ້ ໃຫ້ສຶກຂາສົມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂ້ ເປັນເວລາ ໒ ປີແກ່ກຸມາຣີອາຍຸ ໑໗ ປີ ພິກສຸທັງທລາຍ ພິກສຸນີຄວນໃຫ້ສຶກຂາສົມມຸດຢ່າງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣີພູຕວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໒ ນິທານ ວັຕຖຸ

ວິທີຂໍສຶກຂາສົມມຸດແລະກັນວາຈາໃຫ້ສຶກຂາສົມມຸດ

ກຸມາຣີອາຍຸ ໑໗ ປີນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາສົງຂໍ ທົ່ມອຸຕຕອາສົງຄໍ່າບ່າງໜຶ່ງ ຂາບຕົນພິກສຸນີທັງ ຫລາຍແລ້ວນັ້ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມີ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂະນ້ອຍຊື່ນີ້ເປັນກຸມາຣີຂອງແມ່ເຈົ້າຊື່ນີ້ມີ ອາຍຸ ໑໗ ປີຂໍສຶກຂາສົມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍເປັນເວລາ ໒ ປີ ຕໍ່ສົງຂໍ”

ຄວນຂໍແມ່ນຄັງຫີ ໒ ຄວນຂໍແມ່ຄັງຫີ ໓ ພິກສຸນີຜູ້ສຸລາດສາມາດຄວນປະກາດໃຫ້ສົງຂໍຊາບ ດ້ວຍຍັຕຕິທຸຕິຍກັນວາຈາວ່າ

[໑໑໒໕] “ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ກຸມາຣີຊື່ນີ້ຂອງແມ່ເຈົ້າຊື່ນີ້ມີອາຍຸ ໑໗ ປີຂໍສຶກຂາສົມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍເປັນເວລາ ໒ ປີຕໍ່ສົງຂໍ ຖ້າສົງຂໍພ້ອມແລ້ວຄວນໃຫ້ສຶກຂາສົມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍເປັນເວລາ ໒ ປີແກ່ຍິງສາວຜູ້ມີອາຍຸ ໑໗ ປີ ນີ້ເປັນຍັຕຕິ ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ກຸມາຣີນີ້ຊື່ນີ້ຂອງແມ່ເຈົ້າຊື່ນີ້ມີອາຍຸ ໑໗ ປີຂໍສຶກຂາສົມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍເປັນເວລາ ໒ ປີຕໍ່ສົງຂໍ ສົງຂໍໃຫ້ສຶກຂາສົມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍເປັນເວລາ ໒ ປີແກ່ກຸມາຣີຊື່ນີ້ມີອາຍຸ ໑໗ ປີ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດ ເຫັນດ້ວຍກັບກາຣໃຫ້ສຶກຂາສົມມຸດໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍເປັນເວລາ ໒ ປີແກ່ກຸມາຣີຊື່ນີ້ມີອາຍຸ ໑໗ ປີ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນນຶ່ງ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນຫັກຫ້ວງສຶກຂາສົມມຸດ ໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍເປັນເວລາ ໒ ປີ ສົງຂໍໃຫ້ແລ້ວແກ່ກຸມາຣີຊື່ນີ້ມີອາຍຸ ໑໗ ປີ ສົງຂໍເຫັນດ້ວຍ ເພາະ ສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນນະຕິຢ່າງນີ້” ຄວນບອກກຸມາຣີມີອາຍຸ ໑໗ ປີນັ້ນວ່າ “ທ່ານຈົ່ງ ກ່າວ ຢ່າງນີ້ວ່າ

໑. ຂະນ້ອຍຂໍສຸມາທານງົດເວັ້ນຈາກກາຣຂ້າສັຕທ໌ ໂດຍບໍ່ລ່ວງລະເມີດຕລອດ ໒ ປີ

໒. ຂະນ້ອຍຂໍສຸມາທານງົດເວັ້ນຈາກກາຣຖືເອົາຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ ໂດຍບໍ່ລ່ວງລະເມີດຕລອດ ໒ ປີ

໓. ຂະນ້ອຍຂໍສຸມາທານງົດເວັ້ນຈາກພຣິຕິກັນອັນບໍ່ແມ່ນພຣິມຈັນຍ໌ ໂດຍບໍ່ລ່ວງລະເມີດຕລອດ ໒ ປີ

໔. ຂະນ້ອຍຂໍສຸມາທານງົດເວັ້ນຈາກກາຣເວົ້າເທົ່ຈ ໂດຍບໍ່ລ່ວງລະເມີດຕລອດ ໒ ປີ

໕. ຂະນ້ອຍຂໍສຸມາທານງົດເວັ້ນຈາກນ້ຳເມົາຄືສຸຣາແລະເມຣັຍອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມປມາດ ໂດຍບໍ່ລ່ວງລະເມີດຕລອດ ໒ ປີ

໖. ຂະນ້ອຍຂໍສຸມາທານງົດເວັ້ນຈາກກາຣບໍ່ຮູ້ໄຟຄອາຫາຣໃນເວລາວິກາລ ໂດຍບໍ່ລ່ວງລະເມີດຕລອດ ໒ ປີ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຄັນຊົງຕຳຫນົງພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໂດຍປະກາດຕ່າງໆແລ້ວຕັ້ງໂທສຸແຫ່ງຄວາມເປັນ ຜູ້ລ້ຽງຍາກ ຯລຯ ແລ້ວຮັບສິ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບິທນີຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໒໖] ກໍພິກສຸນີໃດບວຊໃຫ້ກຸມາຣີຜູ້ມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື່ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສຶກຂາບິທນີພຸງຄ໌

[໑໑໒໗] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີ ຄື ມີອາຍຸເຖິງ ໒໐ ປີ

ທີ່ຊື່ວ່າ ກຸມາຣີ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ຫມາຍເຖິງສາມເນື້ອ

ຄຳວ່າ ຕລອດ ໒ ປີ ຄື ສິ້ນ ໒ ປີ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາ ຄື ພິກສຸນີສົງຂໍຍັງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ສຶກຂາ ຫລືໃຫ້ແລ້ວແຕ່ທ່ານທ່າ

ຂາດຄຳວ່າ ບວຊໃຫ້ ຄື ອຸປະສັມປົກໃຫ້ພິກສຸນີຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະບວຊໃຫ້” ແລ້ວແສ້ວງຫາຄນະ

ອາຈາຣຍ໌ ບາຕຣຫລືຈົວອນຫລືສົມມຸດສົມມາ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ຈົບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ຈົບກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ໒ ຕົວ ຈົບກັມວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພິກສຸນີຜູ້ເປັນ

ອຸປັຊຢາຍ໌ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຄນະແລະອາຈາຣຍ໌ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ບິທພາຊນີຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໑໑໒໘] ກັນທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັນທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ບວຊໃຫ້ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ກັນທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ກັນທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັນທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຕິກທຸກກະຕູະ

ກັນທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັນທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບວຊາໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ກັນທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊາໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ກັນທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັນທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບວຊາໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໑໒໙] ໑. ພິກສຸນີບວຊາໃຫ້ກຸມາຣີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີຜູ້ສຶກສາທັມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີ

໒. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໒ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣີພູຕວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໓ ນິທານ
ວັຕຖຸ

ກູ. ກຸມາຣີພູຕວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໓

ວ່າດ້ວຍກາຣບວຊາໃຫ້ກຸມາຣີທີ່ສົງຂໍຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ

ເຣື່ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ

[໑໑໓໐] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນທົກເສດຖີ ເຂດກຸງສຸກວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີທັງຫລາຍບວຊາໃຫ້ກຸມາຣີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີຜູ້ໄດ້
ສຶກສາສຶກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີແຕ່ສົງຂໍຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດພິກສຸນີທັງຫລາຍກ່າວວ່າ

“ສຶກຂມານາທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງມານີ້ ຈົ່ງຮູ້ສິ່ງນີ້ ປະເຄນສິ່ງນີ້ ນຳສິ່ງນີ້ມາ ສັນຕ້ອງກາຣສິ່ງນີ້
ຈົ່ງທຳສິ່ງນີ້ໃຫ້ເປັນກັບປີຍະ” ກຸມາຣີເຫລົ່ານັ້ນກ່າວວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ພວກຂະນ້ອຍບໍ່ແມ່ນສຶກຂມານາ
ພວກຂະນ້ອຍເປັນພິກສຸນີ” ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ
“ຈົ່ງໃດ ພວກພິກສຸນີຈົ່ງບວຊາໃຫ້ກຸມາຣີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ

໒ ປີແຕ່ສົງຂໍ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງ ຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສິກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີບວຊໃຫ້ກຸມາຣີມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີ ຜູ້ໄດ້ ສຶກສາສິກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີແຕ່ສົງຂໍ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລ ຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງ ຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນີຈົ່ງບວຊໃຫ້ກຸມາຣີມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີຜູ້ໄດ້ສຶກສາສິກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີແຕ່ສົງຂໍ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດລະ ພິກສຸທັງຫລາຍກາຣະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ ເຫລື່ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື່ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື່ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື່ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ຄັນຕຳຫນິດແລ້ວ ຊົງສະແດງທັມມິກຖາ ແລ້ວຮັບສັງກັບພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງ ຫລາຍເຮົາອນຸຍາດໃຫ້ພິກສຸນີສົງຂໍ້ໃຫ້ອຸຕຖານສົມມຸດແກ່ ກຸມາຣີມີອາຍຸ ໒໐ ປີຜູ້ໄດ້ສຶກສາສິກຂາ ໃນທັມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີ ພິກສຸທັງຫລາຍ ສົງຂໍ້ຄວນໃຫ້ອຸຕຖານສົມມຸດຢ່າງນີ້

ວິທີໃຫ້ອຸຕຖານສົມມຸດແລະກັນວາຈາໃຫ້ອຸຕຖານສົມມຸດ

ກຸມາຣີມີອາຍຸ ໒໐ ປີຜູ້ໄດ້ສຶກສາສິກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີແລ້ວນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາສົງຂໍ້ ຫ້າມອຸຕຖານສົງຄໍ່າຢ່າງນຶ່ງ ຂາບຕົນພິກສຸນີທັງຫລາຍແລ້ວນຶ່ງກະໂຫຍ່ງ ປະນົມມື ກ່າວຢ່າງ ນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂະນ້ອຍຊື່ນີ້ເປັນກຸມາຣີຂອງແມ່ເຈົ້າຊື່ນີ້ ມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີ ໄດ້ສຶກສາໃນທັມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີແລ້ວ ຂໍອຸຕຖານສົມມຸດຕໍ່ສົງຂໍ້” ຄວນຂໍແມ່ນຄັງຫີ ໒ ຄວນຂໍແມ່ນຄັງຫີ ໓ ພິກສຸນີຜູ້ສູ້ລາດສາມາດຄວນປະກາດໃຫ້ສົງຂໍ້ຊາບດ້ວຍຍັຕຕິທຸຕິຍກັນວາຈາວ່າ

[໑໑໓໑] “ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍ້ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ກຸມາຣີຊື່ນີ້ຂອງແມ່ເຈົ້າຊື່ນີ້ມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີໄດ້ສຶກສາ ສິກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີ ຂໍອຸຕຖານສົມມຸດຕໍ່ສົງຂໍ້ ຖ້າສົງຂໍ້ພ້ອມແລ້ວ ຄວນໃຫ້ອຸຕຖານ ສົມມຸດແກ່ກຸມາຣີຊື່ນີ້ຜູ້ມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີຜູ້ໄດ້ສຶກສາສິກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີ ນີ້ເປັນຍັຕຕິ ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍ້ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ກຸມາຣີຊື່ນີ້ຂອງແມ່ເຈົ້າຊື່ນີ້ມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີ ໄດ້ສຶກສາສິກຂາ ໃນທັມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີແລ້ວ ຂໍອຸຕຖານສົມມຸດຕໍ່ສົງຂໍ້ ສົງຂໍ້ໃຫ້ອຸຕຖານສົມມຸດແກ່ກຸມາຣີຊື່ນີ້ ຜູ້ມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີຜູ້ໄດ້ສຶກສາສິກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີແລ້ວ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດເຫັນດ້ວຍກັບ

ກາຣໃຫ້ອຸຕຖານສົມມຸດແກ່ກຸມາຣີຊື່ນີ້ຜູ້ມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີ ຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີ ແລ້ວ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນນຶ່ງ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນທັກທ້ວງອຸຕຖານສົມມຸດສົງຂໍໃຫ້ແລ້ວແກ່ກຸມາຣີຊື່ນີ້ມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີ ຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີ ແລ້ວ ສົງຂໍເຫັນດ້ວຍ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິຢ່າງນີ້”

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣີພູຕວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໓ ນິທານວັຕຖຸ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຄັນຊົງຕຳຫນິພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນ ໂດຍປະກາດຕ່າງໆ ແລ້ວຕຣັສໂທສູ່ແຫ່ງຄວາມເປັນ ຜູ້ລ້ຽງຍາກ ຯລຯ ແລ້ວຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບົດນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໓໒] ກໍພິກສຸນິໃດບວຊໃຫ້ກຸມາຣີມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີ ຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີ ແລ້ວແຕ່ສົງຂໍຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນິຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສຶກຂາບົດວິພັງຄ໌

[໑໑໓໓] ຄຳວ່າ ກໍ . . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ . . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີ ຄື ມີອາຍຸເຖິງ ໒໐ ປີ

ທີ່ຊື່ວ່າ ກຸມາຣີ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຫມາຍເຖິງສາມເນື້ອ

ຄຳວ່າ ຕລອດ ໒ ປີ ຄື ສິ້ນ ໒ ປີ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາ ຄື ຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍ້ແລ້ວ

ທີ່ຊື່ວ່າ ສົງຂໍຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ ຄື ສົງຂໍຍັງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ອຸຕຖານສົມມຸດດ້ວຍຍັຕຕິທຸຕິຍກັນ

ຄຳວ່າ ບວຊໃຫ້ ຄື ອຸປສົມບົດໃຫ້

ພິກສຸນີຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະບວຊໃຫ້” ແລ້ວແສ້ວງບາຄນະ ອາຈາຣຍ໌ ບາຕຣຫລີຈິວອນຫລີສົມມຸດ
ສີມາ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ຈົບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ຈົບກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບຕິ
ບຸກກະຕະ ໒ ຕົວ ຈົບກັມວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພິກສຸນີຜູ້ເປັນອຸປະຊຳຍ໌ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຄນະ
ແລະອາຈາຣຍ໌ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ມ໌ ອນາ
ປັຕຕິວາຣ**

ບິທພາຊນິຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໑໑໓໔] ກັມທິທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທິທຳຖືກຕ້ອງ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິ
ປາຈິຕຕິຍ໌

ກັມທິທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ກັມທິທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຕິກບຸກກະຕະ

ກັມທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທິທຳຖືກຕ້ອງ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ກັມທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ກັມທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັມທິທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໑໓໕] ໑. ພິກສຸນີບວຊໃຫ້ກຸມາຣິອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີ ຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍ້ ຕລອດ ໒
ປີທີ່ສົງຂໍສົມມຸດແລ້ວ

໒. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູ່ກຂາບທີ ໓ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສູ່ກຂາບດທີ ໔ ນິທານ ວັຕຖຸ

ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ

ສູ່ກຂາບດທີ ໔

ວ່າດ້ວຍພິກສຸນິມິພັນສາຕ່າກວ່າ ໑໒ ເປັນປວັຕຕິນິ

ເຣື່ອງພິກສຸນິທລາຍຮູບ

[໑໑໓໖] ສູ່ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນທຶກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິທັງຫລາຍມີພັນສາຕ່າກວ່າ໑໒໑ ບວຊາໃຫ້ກຸລທິດາ ພວກທ່ານເປັນຜູ້ຈັງງ່າວ ບໍ່ສຸລາດ ບໍ່ຮູ້ສິ່ງທີ່ຄວນຫລືບໍ່ຄວນ ແມ່ນພວກສັທທິວິຫາຣິນິກໍເປັນຜູ້ ຈັງງ່າວ ບໍ່ສຸລາດ ບໍ່ຮູ້ສິ່ງທີ່ຄວນຫລືບໍ່ຄວນບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕ່າຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັງໃດ ພວກພິກສຸນິມິພັນສາຕ່າກວ່າ ໑໒ ຈັງບວຊາໃຫ້ກຸລທິດາລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບ ທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສູ່ກຂາບດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິມິພັນສາຕ່າກວ່າ ໑໒ ບວຊາໃຫ້ກຸລທິດາ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະ ເຈົ້າຊົງຕ່າຫນີວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັງໃດພວກພິກສຸນິມິພັນສາຕ່າກວ່າ ໑໒ ຈັງບວຊາໃຫ້ ກຸລທິດາລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມ ໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈັງຮັບສັງ ໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບດນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ໝາຍເຫດ :

໑ ມີພັນສາຕຳກວ່າ ໑໒ ຫມາຍເຖິງບວຊເປັນພິກສຸນີຍັງບໍ່ຄົບ ໑໒ ພັນສາ (ກົງຂາ. ອ. ໔໐໐)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສຸກຂາບິດທິ ໔ ອນາ ປັຕຕິວາຣ

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໓໗] ກໍພິກສຸນີໃດມີພັນສາຕຳກວ່າ ໑໒ ບວຊໃຫ້ກຸລຫຼົດາ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື້ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສຸກຂາບິດທິພັງຄ໌

[໑໑໓໗] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັດສີວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມໝາຍນີ້ທີ່ຊື່ວ່າ ມີພັນສາຕຳກວ່າ ໑໒ ຄື ພັນສາຍັງບໍ່ເຖິງ ໑໒

ຄຳວ່າ ບວຊໃຫ້ກຸລຫຼົດາ ຄື ອຸປສັມປິທໃຫ້ກຸລຫຼົດາ

ພິກສຸນີຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະບວຊໃຫ້” ແລ້ວແສ້ວງຫາຄນະ ອາຈາຣຍ໌ ບາຕຣຫລີຈິວອນຫລີສັມມຸດ ສີມາ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈົບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈົບກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບັຕິ ທຸກກະຕະ ໒ ຕົວ ຈົບກັມວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພິກສຸນີຜູ້ເປັນອຸປັຊຢາຍ໌ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຄນະ ແລະອາຈາຣຍ໌ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໑໑໓໙] ໑. ພິກສຸນີມີພັນສາຄົບ ໑໒ ບວຊໃຫ້ກຸລຫຼົດາ

໒. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຸກຂາບິດທິ ໔ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໕ ນິທານ ວັຕຖຸ

ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໕

ວ່າດ້ວຍພິກສຸນິມິພັນສາຄົບ ໑໒ ເປັນປວັຕຕິນີແຕ່ສົງຂໍ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ

ເຮືອງພິກສຸນິທາລາຍຮູບ

[໑໑໔໐] ສົມມັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນທຶກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິທັງຫລາຍມີພັນສາຄົບ ໑໒ ແລ້ວແຕ່ສົງຂໍ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດບວຊາໃຫ້ກຸລບູດາ ພວກທ່ານເປັນຜູ້ໄງ່ງາວ ບໍ່ສຸລາດ ບໍ່ຮູ້ສິ່ງທີ່ຄວນຫລີບຄວນ ແມ່ນ ສັທທິວິທານິກໍເປັນຜູ້ໄງ່ງາວ ບໍ່ສຸລາດ ບໍ່ຮູ້ສິ່ງທີ່ຄວນຫລີບຄວນ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕໍາຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິມິພັນສາຄົບ ໑໒ ແລ້ວແຕ່ສົງຂໍ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດຈົ່ງບວຊາໃຫ້ກຸລບູດາລະ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນໍາເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງ ຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນໍາເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລໍາດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິມິພັນສາຄົບ ໑໒ ແລ້ວແຕ່ສົງຂໍ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດບວຊາໃຫ້ກຸລບູດາ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ຈົ່ງພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະ ຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕໍາຫນົວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນິມິພັນສາຄົບ ໑໒ ແຕ່ສົງຂໍ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ ຈົ່ງບວຊາໃຫ້ກຸລບູດາລະ ພິກສຸທັງຫລາຍກາຣກະທໍາຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ຄັນຊົງຕໍາຫນົວ່າແລ້ວໄດ້ຊົງສະແດງທຸ້ມນິກາຖາແລ້ວຮັບສັ່ງກັບພິກສຸທັງ ຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ເຮົາອນຸຍາຕອຸຕຖາປນສົມມຸດ໑ແກ່ພິກສຸນິຜູ້ມີພັນສາຄົບ ໑໒ ແລ້ວ ພິກສຸທັງຫລາຍ ສົງຂໍ້ຄວນໃຫ້ອຸຕຖາປນສົມມຸດຢ່າງນີ້

ໝາຍເຫດ :

໑ “ອຸຕຖາປນສົມມຸດ” ແປວ່າ ສົມມຸດໃຫ້ເປັນຜູ້ບວຊໃຫ້ກຸລບູດາ ຄືກາຣແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ທຳຫນ້າທີ່ເປັນອຸປະຊາຢາຍ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສຸກຂາບິດທິ ໕ ນິທານວັຕຖຸ

ວິທີຂໍອຸຕຖາປນສົມມຸດແລະກັມວາຈາໃຫ້ອຸຕຖາປນສົມມຸດ

ພິກສຸນິຜູ້ມີພັນສາຄົບ ໑໒ ນັ້ນຄວນເຂົ້າໄປຫາສົງຂໍ ທີ່ມອຸຕຖາປນສົມມຸດບ່າງຢ່າງໜຶ່ງ ຂາບຕົນພິກສຸນິຜູ້ແກ່ພັນສາແລ້ວນັ່ງຄູ່ເຂົ້າ ປະນົມມື ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂະນ້ອຍມີຊື່ນີ້ມີພັນສາຄົບ ໑໒ ແລ້ວ ຂອອຸຕຖາປນສົມມຸດຕໍ່ສົງຂໍ” ຄວນຂໍແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຄວນຂໍແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ພິກສຸນິນັ້ນສົງຂໍຄວນກຳຫນົດໄດ້ວ່າ “ພິກສຸນິນີ້ເປັນຄົນສຸລາດ ມີຄວາມລະອາຍ” ຖ້າທ່ານເຂລາ ບໍ່ມີຄວາມລະອາຍ ກໍບໍ່ຄວນໃຫ້ອຸຕຖາປນສົມມຸດ ຖ້າທ່ານເຂລາແຕ່ມີຄວາມລະອາຍກໍບໍ່ຄວນໃຫ້ ຖ້າເປັນຄົນສຸລາດແຕ່ບໍ່ມີຄວາມລະອາຍກໍບໍ່ຄວນໃຫ້ ແຕ່ຖ້າເປັນທັງຄົນສຸລາດແລະມີຄວາມລະອາຍຈຶ່ງຄວນໃຫ້

ພິກສຸທັງຫລາຍ ສົງຂໍຄວນໃຫ້ອຸຕຖາປນສົມມຸດຢ່າງນີ້ພິກສຸນິຜູ້ສຸລາດສາມາດຄວນປະກາດໃຫ້ສົງຂໍຊາບດ້ວຍຍັຕຕິບຸຕິຍກັມວາຈາວ່າ

[໑໑໔໑] “ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ພິກສຸນິນີ້ມີພັນສາຄົບ ໑໒ ແລ້ວຂໍອຸຕຖາປນສົມມຸດຕໍ່ສົງຂໍ ຖ້າສົງຂໍພ້ອມແລ້ວຄວນໃຫ້ອຸຕຖາປນສົມມຸດແກ່ພິກສຸນິຜູ້ນີ້ມີພັນສາຄົບ ໑໒ ແລ້ວ ນີ້ເປັນຍັຕຕິ ແມ່ເຈົ້າ ຂໍສົງຂໍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ພິກສຸນິນີ້ມີພັນສາຄົບ ໑໒ ແລ້ວຂອອຸຕຖາປນສົມມຸດຕໍ່ສົງຂໍ ສົງຂໍໃຫ້ອຸຕຖາປນສົມມຸດແກ່ພິກສຸນິຜູ້ນີ້ມີພັນສາຄົບ ໑໒ ແລ້ວ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດເຫັນດ້ວຍກັບກາຣໃຫ້ອຸຕຖາປນສົມມຸດແກ່ພິກສຸນິຜູ້ນີ້ມີພັນສາຄົບ ໑໒ ແລ້ວ ແມ່ເຈົ້າ ຮູບນັ້ນຄວນໜຶ່ງ ແມ່ເຈົ້າຮູບໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ແມ່ເຈົ້າຮູບນັ້ນຄວນທັງທ້ອງອຸຕຖາປນສົມມຸດສົງຂໍໃຫ້ແລ້ວແກ່ພິກສຸນິຜູ້ນີ້ມີພັນສາຄົບ ໑໒ ແລ້ວ ສົງຂໍເຫັນດ້ວຍ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມໜຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິຢ່າງນີ້” ຄັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງຕຳຫນົນພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໂດຍປະກາດຕ່າງໆແລ້ວຈຶ່ງ

ຮັບສິ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສູ່ກຂາບິດທິ ໕ ບິທພາຊຸນິຍ໌

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໔໒] ກໍພິກສຸນີໃດມີພັນສາຄົບ ໑໒ ແລ້ວແຕ່ສິ່ງຂີ້ຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ ບວຊຸໃຫ້ກຸລບູດາ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສູ່ກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໑໔໓] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ມີພັນສາຄົບ ໑໒ ແລ້ວ ຄື ມີພັນສາເຖິງ ໑໒

ທີ່ຊື່ວ່າ ຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ ຄື ສິ່ງຂີ້ຍັງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ອຸຕຖາປນສົມມຸດດ້ວຍຍັຕຕິທຸຕິຍກັນມວາຈາ

ຄຳວ່າ ບວຊຸໃຫ້ກຸລບູດາ ຄື ອຸປສົມບິທໃຫ້ກຸລບູດາ

ພິກສຸນີຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະບວຊຸໃຫ້” ແລ້ວແສ້ວງຫາຄນະ ອາຈາຣຍ໌ ບາຕຣຫລີຈິວອນຫລີສົມມຸດ

ສີມາ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈົບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈົບກັນມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບັຕິ

ທຸກກະຕະ ໒ ຕົວ ຈົບກັນມວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພິກສຸນີຜູ້ເປັນອຸປຸຊຢາຍ໌ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຄນະ

ແລະອາຈາຣຍ໌ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ບິທພາຊຸນິຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໑໑໔໔] ກັນທິທຳຖືກຕ້ອງ໑ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນກັນທິທຳຖືກຕ້ອງ ບວຊຸໃຫ້ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ໝາຍເຫດ :

໑ ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ໝາຍເຖິງກັມວາຈາໃຫ້ອຸຕຖາປນສົມມຸດ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສຸກຂາປິດທິ ໖ ອນາປັຕຕິວາຣ

ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຕິກທຸກກະຕູະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳຖືກຕ້ອງ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນກັມທີ່ທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໑໔໕] ໑. ພິກສຸນິມີພັນສາຄົບ ໑໒ ແລ້ວ ແລະສົງຂໍສົມມຸດແລ້ວ ຈຶ່ງບວຊໃຫ້ກຸລບູດາ

໒. ພິກສຸນິວິກົລຈິຕ

໓. ພິກສຸນິຕັ້ນບັນຍັດ

ສຸກຂາປິດທິ ໕ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສຸກຂາປິດທິ ໖ ນິທານວັຕຖຸ

ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ

ສຸກຂາປິດທິ ໖

ວ່າດ້ວຍກາຣຈົມວ່າພາຍຫລັງ

ເຮືອງພິກສຸນິຈັນທຸກາລີ

[໑໑໔໖] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນທິກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຸາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິຈັນທຸກາລີເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນິສົງຂໍ ຂໍ ວຸຕຖາປນສີມມຸດ ລຳດັບນັ້ນ ພິກສຸນິສົງຂໍກຳຫນົດພິຈາຣນາທ່ານໃນຂະນະນັ້ນແລ້ວບໍ່ຍອມໃຫ້ວຸຕຖາປນສີມມຸດ ດ້ວຍກ່າວວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານຢ່າບວຊໃຫ້ກຸລທິດາເລີຍ” ພິກສຸນິຈັນທຸກາລີກໍຮັບຄຳຂອງສົງຂໍ ຄັນຕໍ່ມາ ພິກສຸນິສົງຂໍໃຫ້ວຸຕຖາປນສີມມຸດແກ່ພິກສຸນິເຫລົ່າອື່ນ ພິກສຸນິຈັນທຸກາລີຈຶ່ງຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຂະນ້ອຍເທົ່ານັ້ນເປັນຄົນໂງ່ເຂົາ ຂະນ້ອຍເທົ່ານັ້ນບໍ່ມີຄວາມລະອາຍ ທີ່ເຮັດໃຫ້ສົງຂໍໃຫ້ວຸຕຖາປນສີມມຸດແກ່ພິກສຸນິເຫລົ່າອື່ນ ບໍ່ໃຫ້ແກ່ຂະນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ” ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈິ່ງໃດ ແມ່ເຈົ້າຈັນທຸກາລີອັນສົງຂໍກ່າວຢູ່ວ່າ ‘ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານຢ່າບວຊໃຫ້ກຸລທິດາເລີຍ’ ຮັບຄຳແລ້ວ ພາຍຫລັງກັບຈົ່ມວ່າລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຈັນທຸກາລີອັນສົງຂໍ ກ່າວຢູ່ວ່າ ‘ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານຢ່າບວຊໃຫ້ກຸລທິດາເລີຍ’ ຮັບຄຳແລ້ວ ພາຍຫລັງກັບຈົ່ມວ່າ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈິ່ງໃດພິກສຸນິຈັນທຸກາລີອັນສົງຂໍກ່າວຢູ່ວ່າ ‘ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານຢ່າບວຊໃຫ້ກຸລທິດາເລີຍ’ ຮັບຄຳແລ້ວ ພາຍຫລັງກັບຈົ່ມວ່າລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣະກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໔໗] ກໍພິກສຸນິໃດອັນສົງຂໍກ່າວຢູ່ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານຢ່າບວຊໃຫ້ກຸລທິດາເລີຍ” ຮັບຄຳແລ້ວ ພາຍຫລັງກັບຈົ່ມວ່າ ຕ້ອງອາບິຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນິຈັນທຸກາລີ ຈົບ

ສຶກຂາບົທວິພຸງຄ໌

[໑໑໔໗] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານຢ່າບວຊໃຫ້ກຸລບູດາເລີຍ ຄວາມວ່າ ແມ່ເຈົ້າ ທ່ານຢ່າໃຫ້ກຸລບູດາ ອຸປສົມ ບົທເລີຍ ທ່ານຮັບຄຳແລ້ວ ພາຍຫລັງກັບຈົມວ່າ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາອ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໑໔໙] ໑. ພິກສຸນີຜູ້ຈົມວ່າພິກສຸນີສົງຂໍທີ່ມັກກະທຳໄປດ້ວຍຄວາມຊອບ ດ້ວຍຄວາມຊັງ ດ້ວຍຄວາມຫລົງ ດ້ວຍຄວາມຢ້ານ

໒. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໖ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣີພູຕວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໗ ນິທານ ວັຕຖຸ

ກູ. ກຸມາຣີພູຕວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໗

ວ່າດ້ວຍກາຣບອກສຶກຂມານາໃຫ້ຖວາຍຈິວອນແລ້ວບໍ່ບວຊໃຫ້

ເຣື້ອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໑໑໕໐] ສັມຍນັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນທົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຳວັຕຖີ ຄັງນັນ ສຶກຂມານາຮູບນຶ່ງເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ຂອ ອຸປສົມບົທພິກສຸນີຖຸລະນັນທາກ່າວກັບສຶກຂມານານັ້ນວ່າ “ແມ່ຄຸນ ຖ້າທ່ານຈັກໃຫ້ຈິວອນແກ່ເຮົາ ເພື່ອເປັນຢ່າງນີ້ ເຮົາກໍຈະບວຊໃຫ້ທ່ານ” ແລ້ວບໍ່ບວຊໃຫ້ ບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ໃຫ້ບວຊໃຫ້ ລຳດັບ

ນັ້ນ ສູນິກຂຸນນານັ້ນຈຶ່ງບອກເຮືອງນັ້ນໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຊາບ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດ ແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈຶ່ງກ່າວກັບສູນິກຂຸນນາວ່າ “ແມ່ຄຸນ ຖ້າທ່ານຈັກໃຫ້ຈິວອນແກ່ເຮົາ ເມື່ອເປັນຢ່າງນີ້ ເຮົາກໍຈະບວຊໃຫ້ທ່ານ’ ແລ້ວບໍ່ບວຊໃຫ້ ບໍ່ຂົນຂວາຍເພື່ອບວຊໃຫ້ລະ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍ ໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສູນິກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາກ່າວກັບສູນິກຂຸນນາວ່າ ‘ແມ່ຄຸນ ຖ້າ ທ່ານຈັກໃຫ້ຈິວອນແກ່ເຮົາ ເມື່ອເປັນຢ່າງນີ້ ເຮົາກໍຈະບວຊໃຫ້ທ່ານ’ ແລ້ວບໍ່ບວຊໃຫ້ ບໍ່ຂົນຂວາຍ ໃຊ້ໃຫ້ບວຊໃຫ້ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ຈົງພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີ ພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຈຶ່ງກ່າວກັບ ສູນິກຂຸນນາວ່າ ‘ຖ້າທ່ານຈັກໃຫ້ຈິວອນແກ່ເຮົາ ເມື່ອເປັນຢ່າງນີ້ເຮົາກໍຈະບວຊໃຫ້ທ່ານ’ ແລ້ວບໍ່ ບວຊໃຫ້ ບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ໃຫ້ບວຊໃຫ້ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣະກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູນິກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນ ສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໕໑] ກໍພິກສຸນີໃດກ່າວກັບສູນິກຂຸນນາວ່າ “ແມ່ຄຸນ ຖ້າທ່ານຈັກໃຫ້ຈິວອນແກ່ເຮົາ ເມື່ອ ເປັນຢ່າງນີ້ ເຮົາກໍຈະບວຊໃຫ້ທ່ານ” ພາຍຫລັງພິກສຸນີນັ້ນຜູ້ບໍ່ມີອັນຕາຍບໍ່ບວຊໃຫ້ ບໍ່ຂົນຂວາຍ ໃຊ້ໃຫ້ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສູນິກຂາບິທວິພຸງຄ໌

[໑໑໕໒] ຄຳວ່າ ກໍ . . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕອບສູ່ວ່າ ກໍ . . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ສີກຂນານາ ໄດ້ແກ່ ຜູ້ໄດ້ສຶກສາສີກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍ້ຕອດ ໒ ປີແລ້ວ
 ຄຳວ່າ ແມ່ຄຸນ ຖ້າທ່ານຈັກໃຫ້ຈິວອນແກ່ເຮົາ ເມື່ອເປັນຢ່າງນີ້ ເຮົາກໍຈະບວຊໃຫ້ທ່ານ
 ຄວາມວ່າ ເມື່ອເປັນຢ່າງນີ້ ເຮົາຈະອຸປະສົມປົກໃຫ້ທ່ານ
 ຄຳວ່າ ພາຍຫລັງພິກສຸນີນັ້ນຜູ້ບໍ່ມີອັນຕາຍ ຄື ເມື່ອອັນຕາຍບໍ່ມີ
 ຄຳວ່າ ບໍ່ບວຊໃຫ້ ຄື ບໍ່ບວຊໃຫ້ດ້ວຍຕົນເອງ
 ຄຳວ່າ ບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ໃຫ້ບວຊໃຫ້ ຄື ບໍ່ສົ່ງພິກສຸນີຮູບອື່ນ ພໍທອດທູດວ່າ “ຈະບໍ່ບວຊໃຫ້ ບໍ່ຂົນ
 ຂວາຍໃຊ້ໃຫ້ບວຊໃຫ້” ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິທັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສີກຂາບົດທີ ໗ ອນາ
 ປັຕຕິວາຣ**

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໑໕໓] ໑. ພິກສຸນີບໍ່ບວຊໃຫ້ໃນເມື່ອມີອັນຕາຍ

໒. ພິກສຸນີແສ້ວງຫາແລ້ວແຕ່ບໍ່ໄດ້໑

໓. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້

໔. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໕. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໖. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສີກຂາບົດທີ ໗ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຫມາຍເຖິງບໍ່ໄດ້ພິກສຸນີຜູ້ເປັນອຸປະຊຳຢຳຮູບອື່ນ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິທັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສີກຂາບົດທີ ໗ ນິທານ
 ວັຕຖຸ**

໗. ກຸມາຣິພູຕວັດ

ສຶກຂາບິດທິ ກູ

ວ່າດ້ວຍກາຣບອກສຶກຂມານາໃຫ້ຕິດຕາມຕລອດ ໒ ປີແລ້ວບໍ່ບວຊໃຫ້

ເຣື່ອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໑໑໕໔] ສຸມັຍນັ້ນ ພະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນບູຣິເສດຖີ ເຂດກຸງສຸກວັຕຖີ ຄັງນັ້ນ ສຶກຂມານາຮູບນຶ່ງເຂົ້າໄປຫາພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ຂໍອຸປະສິ ມບົທພິກສຸນີຖຸລະນັນທາໄດ້ກ່າວກັບສຶກຂມານານັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ຄຸນ ຖ້າທ່ານຈັກຕິດຕາມສັນ ຕລອດ ໒ ປີ ເມື່ອເປັນຢ່າງນີ້ ສັນຈະບວຊໃຫ້ທ່ານ” ແລ້ວບໍ່ບວຊໃຫ້ ບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ໃຫ້ບວຊ ໃຫ້ ລຳດັບນັ້ນ ສຶກຂມານານັ້ນບອກເຣື່ອງນັ້ນໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຊາບບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດ ແມ່ເຈົ້າຖຸລ ນັນທາເວົ້າກັບສຶກຂມານາແລ້ວ ວ່າ ‘ແມ່ຄຸນ ຖ້າທ່ານຈັກຕິດຕາມສັນຕລອດ ໒ ປີ ເມື່ອເປັນຢ່າງນີ້ ສັນຈະບວຊໃຫ້ທ່ານ’ ບໍ່ບວຊ ໃຫ້ ທັງບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ໃຫ້ບວຊໃຫ້” ຄັນແລ້ວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງ ຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາເວົ້າກັບສຶກຂມານາແລ້ວວ່າ ‘ແມ່ຄຸນ ຖ້າທ່ານຈັກຕິດຕາມສັນຕລອດ ໒ ປີ ເມື່ອເປັນຢ່າງນັ້ນ ເຮົາຈະບວຊໃຫ້ທ່ານ’ ແລ້ວບໍ່ບວຊໃຫ້ ທັງບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ໃຫ້ບວຊໃຫ້ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພວກພິກສຸທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຂ້າ” ພະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນີຖຸລະນັນ ທາກ່າວກັບສຶກຂມານາແລ້ວວ່າ ‘ແມ່ຄຸນ ຖ້າທ່ານຈັກຕິດຕາມເຮົາຕລອດ ໒ ປີ ເມື່ອເປັນຢ່າງນັ້ນ ເຮົາຈະບວຊໃຫ້ທ່ານ’ ແລ້ວບໍ່ບວຊໃຫ້ທັງບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ໃຫ້ບວຊໃຫ້ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣ ກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມ ໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກ ຂາບິທນັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໕໕] ກໍພິກສຸນີໃດກ່າວກັບສູນິກຂມານາວ່າ ‘ແມ່ຄຸນ ຖ້າທ່ານຈັກຕິດຕາມເຮົາຕລອດ ໒ ປີ ເມື່ອເປັນຢ່າງນັ້ນ ເຮົາກໍຈະບວຊໃຫ້ທ່ານ’ ພາຍຫລັງພິກສຸນີນັ້ນຜູ້ບໍ່ມີອັນຕຣາຍບໍ່ບວຊໃຫ້ ບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ໃຫ້ບວຊໃຫ້ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສູນິກຂາບິທວິພຸງຄ໌

[໑໑໕໖] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສສູ່ວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະຫຼິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ສູນິກຂມານາ ໄດ້ແກ່ ສາມເນື້ອຜູ້ໄດ້ສຶກສາສູນິກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍຕລອດ ໒ ປີ

ຄຳວ່າ ແມ່ຄຸນ ຖ້າທ່ານຈັກຕິດຕາມເຮົາຕລອດ ໒ ປີ ຄວາມວ່າ ທ່ານຈັກອຸປັຕຖາກເຮົາຕລອດ ໒ ປີ

ຄຳວ່າ ເມື່ອເປັນຢ່າງນີ້ ເຮົາກໍຈະບວຊໃຫ້ທ່ານ ຄວາມວ່າ ເມື່ອເປັນຢ່າງນີ້ ເຮົາຈະອຸປະສົມບິທໃຫ້ທ່ານ

ຄຳວ່າ ພາຍຫລັງພິກສຸນີນັ້ນຜູ້ບໍ່ມີອັນຕຣາຍ ຄື ເມື່ອອັນຕຣາຍບໍ່ມີ

ຄຳວ່າ ບໍ່ບວຊໃຫ້ ຄື ບໍ່ບວຊໃຫ້ດ້ວຍຕົນເອງ

ຄຳວ່າ ບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ໃຫ້ບວຊໃຫ້ ຄື ບໍ່ສັງພິກສຸນີຮູບອື່ນ

ພໍທອດທູຣະວ່າ “ຈະບໍ່ບວຊໃຫ້ ຈະບໍ່ຂົນຂວາຍໃຊ້ໃຫ້ບວຊໃຫ້” ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສູນິກຂາບິດທິ ກູ ອນາປັຕຕິວາຣ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໑໑໕໗] ໑. ພິກສຸນີຜູ້ບໍ່ບວຊໃຫ້ໃນເມື່ອມີອັນຕຣາຍ

໒. ພິກສຸນີແສ້ວງຫາແລ້ວແຕ່ບໍ່ໄດ້

໓. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້

໔. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໕. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໖. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໗ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣີພູຕວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໙ ນິທານ
ວັຕຖຸ

ກູ. ກຸມາຣີພູຕວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໙

ວ່າດ້ວຍກາຣບວຊໃຫ້ສຶກຂໍມານາຜູ້ເກືອກກ້ວກັບຊາຍ

ເຣື່ອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໑໑໕໗] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນຫົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຸວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາບວຊໃຫ້ສຶກຂໍມານາຊື່ຈັນທຸກາລີຜູ້
ເກືອກກ້ວກັບຊາຍ ເກືອກກ້ວກັບເດັກ ໂຫດຮ້າຍ ຜູ້ທຳຊາຍໃຫ້ຮະທົມໂສກ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກ
ນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດ ແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈັ່ງບວຊໃຫ້
ສຶກຂໍມານາຊື່ຈັນທຸກາລີຜູ້ເກືອກກ້ວກັບຊາຍ ເກືອກກ້ວກັບເດັກໂຫດຮ້າຍ ຜູ້ທຳຊາຍໃຫ້ຮະທົມ
ໂສກລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸ
ໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາບວຊໃຫ້ສຶກຂໍມານາຊື່ຈັນທຸກາລີຜູ້
ເກືອກກ້ວກັບຊາຍ ເກືອກກ້ວກັບເດັກ ໂຫດຮ້າຍ ຜູ້ທຳຊາຍໃຫ້ຮະທົມໂສກແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸ
ທັງຫລາຍທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນີວ່າ

“ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈຶ່ງໃດພິກສຸນິຖຸລະນັນທາຈຶ່ງບວຊໃຫ້ສຶກຂະນານາຊີຈັນທາກາລີຜູ້ເກືອກກ້ວ
ກັບຊາຍ ເກືອກກ້ວກັບເດັກ ໂຫດຮ້າຍ ຜູ້ທຳຊາຍໃຫ້ຣະທົມໂສກລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳ
ຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວ
ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບົດນີ້ຂຶ້ນ
ສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໕໙] ກໍພິກສຸນິໃດບວຊໃຫ້ສຶກຂະນານາຜູ້ເກືອກກ້ວກັບຊາຍ ເກືອກກ້ວກັບເດັກ ໂຫດຮ້າຍ
ຜູ້ທຳຊາຍໃຫ້ຣະທົມໂສກ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ ຈົບ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໙ ອນາ
ປັຕຕິວາຣ**

ສຶກຂາບົດວິພັງຄ໌

[໑໑໖໐] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສສູ່ວ່າ ກໍ . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິປາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຊາຍ ໄດ້ແກ່ ຊາຍຜູ້ມີອາຍຸເຖິງ ໒໐ ປີ

ທີ່ຊື່ວ່າ ເດັກ ໄດ້ແກ່ ຊາຍຜູ້ມີອາຍຸບໍ່ເຖິງ ໒໐ ປີ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ເກືອກກ້ວ ຄື ເກືອກກ້ວດ້ວຍກິຣິຍາທາງກາຍແລະວາຈາທີ່ບໍ່ເຫມາະສົມ

ທີ່ຊື່ວ່າ ໂຫດຮ້າຍ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຫມາຍເຖິງຜູ້ມັກໂກດ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ທຳຊາຍໃຫ້ຣະທົມໂສກ ຄື ຜູ້ກໍ່ອຸບຸກຂ໌ ຄື ນຳຄວາມໂສກໃຫ້ແກ່ຊາຍອື່ນ

ທີ່ຊື່ວ່າ ສຶກຂະນານາ ໄດ້ແກ່ ສາມເນື້ອຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂັດລອດ ໒ ປີ

ຄຳວ່າ ບວຊໃຫ້ ຄື ອຸປະສັມປິທໃຫ້

ພິກສຸນິຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະບວຊໃຫ້” ແລ້ວແສ້ວງທາຄນະ ອາຈາຣຍ໌ ບາຕຣຫລືຈິວອນຫລື ສົມມຸດ
ສົມມາ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈົບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈົບກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບັຕິ

ທຸກກະຕູະ ໒ ຕົວ ຈົບກັນວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພິກສຸນີຜູ້ເປັນອຸປະຊາຢາຍ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຄນະ ແລະອາຈາຈາຣຍ໌ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໑໖໑] ໑. ພິກສຸນີບໍ່ຮູ້ຈັ່ງບວຊໃຫ້

໒. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບິດທິ ໙ ຈົບ

ພະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໑໐ ນິທານ ວັຕຖຸ

ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ

ສຶກຂາບິດທິ ໑໐

ວ່າດ້ວຍກາຣບວຊໃຫ້ສຶກຂມານາທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບອນຸຍາຕ

ເຣື່ອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໑໑໖໒] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນຫົກເສັດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາບວຊໃຫ້ສຶກຂມານາຜູ້ທີ່ມາຮດາບິດາ ແດ່ ສາມີແດ່ຍັງບໍ່ໄດ້ອນຸຍາຕ ຕໍ່ມາ ມາຮດາບິດາແດ່ສາມີແດ່ຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງ ໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈັ່ງບວຊໃຫ້ສຶກຂມານາທີ່ພວກເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ອນຸຍາຕລະ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍ ໄດ້ຍິນຄົນເຫລົ່ານີ້ຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕໍາຫນີ ປະ ນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດແມ່ເຈົ້າຖຸລະນັນທາຈັ່ງບວຊໃຫ້ສຶກຂມານາທີ່ມາຮດາບິດາແດ່ ສາມີ ແດ່ຍັງບໍ່ໄດ້ອນຸຍາຕລະ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພະຜູ້ມີພະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິຖຸລະນັນທາບວຊໃຫ້ສຶກຂະນານາທີ່ມາຣດາບິດາ ແດ່ ສາມີແດ່ຍັງບໍ່ໄດ້ອນຸຍາຕ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸນິຖຸລະນັນ ທາຈົ່ງບວຊໃຫ້ສຶກຂະນານາທີ່ມາຣດາບິດາແດ່ ສາມີແດ່ຍັງບໍ່ໄດ້ອນຸຍາຕລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣ ກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໑໐ ອນາ ປັຕຕິວາຣ

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໖໓] ກໍພິກສຸນິໃດບວຊໃຫ້ສຶກຂະນານາທີ່ມາຣດາບິດາຫລືສາມີຍັງບໍ່ໄດ້ອນຸຍາຕ ຕ້ອງອາບັຕິ ປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນິຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໑໖໔] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ມາຣດາບິດາ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຫມາຍເຖິງຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດ

ທີ່ຊື່ວ່າ ສາມີ ໄດ້ແກ່ ຜູ້ທີ່ຄອບຄອງຍິງ

ຄຳວ່າ ຍັງບໍ່ໄດ້ອນຸຍາຕ ຄື ຍັງບໍ່ໄດ້ບອກລາ

ທີ່ຊື່ວ່າ ສຶກຂະນານາ ໄດ້ແກ່ ສາມເນື້ອຜູ້ໄດ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີ

ຄຳວ່າ ບວຊໃຫ້ ຄື ອຸປະສັມປິທໃຫ້

ພິກສຸນິຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະບວຊໃຫ້” ແລ້ວແສ້ວງຫາຄນະ ອາຈາຣຍ໌ ບາຕຣຫລືຈົວອນຫລືສົມມຸດ

ສີມາ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ຈົບຍັດຕິ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ ຈົບກັນວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບຕິ
ບຸກກະຕະ ໒ ຕົວ ຈົບກັນວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພິກສຸນີຜູ້ເປັນອຸປະຊາຢາຍ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຄນະ
ແລະອາຈາຣ໌ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໑໖໕] ໑. ພິກສຸນີບໍ່ຮູ້ຈັງບວຊໃຫ້

໒. ພິກສຸນີຂ້ອນຍາຕກ່ອນຄ່ອຍບວຊໃຫ້

໓. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສີກຂາບົດທີ ໑໐ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສີກຂາບົດທີ ໑໑ ນິທານ
ວັຕຖຸ

ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ

ສີກຂາບົດທີ ໑໑

ວ່າດ້ວຍກາຣບວຊໃຫ້ສີກຂມານາດ້ວຍກາຣໃຫ້ປາຣິວາສີກສັນທະ

ເຣື່ອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ

[໑໑໖໖] ສັມຍນັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເວຣຸວັນ ສະຖານທີ່ໃຫ້ເຫຍື່ອ
ກະແຕ ເຂດກຸງຣາຊຄຶທ໌ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທານິມົນຕ໌ພິກສຸເຖຣະທັງຫລາຍໃຫ້ປະຊຸມກັນ
ດ້ວຍກ່າວວ່າ “ຂະນ້ອຍຈັກບວຊໃຫ້ສີກຂມານາ” ຄັນເຫັນຂອງຄັ້ງວຂອງເຮົາຈຳນວນຫລາຍ ຈຶ່ງ
ນິມົນຕ໌ພຣະເຖຣະທັງຫລາຍໃຫ້ກັບໄປດ້ວຍກ່າວວ່າ “ພຣະຄຸນເຈົ້າ ຂະນ້ອຍຈະຍັງບໍ່ບວຊສີກຂມາ
ນາ” ແລ້ວນິມົນຕ໌ພຣະເທວທັຕ ພຣະໂກກາລິກະ ພຣະກຕ໌ໄມຣກຕິສຸສະ ພຣະຂັນທຸເທວິບຸຕອ
ແລະພຣະສຸມທຸທັຕຕະໃຫ້ປະຊຸມກັນບວຊໃຫ້ສີກຂມານາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນ
ຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາຈຶ່ງບວຊໃຫ້ສີກຂມານາດ້ວຍກາຣໃຫ້

ປາຣີວາສຶກສັນທະລະ໑” ຄັນແລ້ວພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນີຖຸລະນັນທາບວຊໃຫ້ສຶກຂນານາດ້ວຍກາຣໃຫ້ປາຣີວາສຶກສັນທະ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພິກສຸຖຸລະນັນທາຈົ່ງບວຊໃຫ້ສຶກຂນານາດ້ວຍປາຣີວາສຶກສັນທະລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ໝາຍເຫດ :

໑ “ດ້ວຍກາຣໃຫ້ປາຣີວາສຶກສັນທະ” ດ້ວຍໃຫ້ຄວາມເຫັນຊອບຂອງພິກສຸຄ້າງ ໝາຍເຖິງພິກສຸນີເປັນເຈົ້າກໍເຈົ້າກາຣໃຫ້ພິກສຸສູລະສັນທະ ໂດຍຍິນຍອມແດ່ ບໍ່ຍິນຍອມແດ່ ແລ້ວນິມົນຕ໌ພິກສຸກຸ່ມອື່ນມາທຳກັນນັ້ນໃຫມ່

ພຣະວິນັຍປິຕິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣີພູຕວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໑໑ ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໖໗] ກໍພິກສຸນີໃດບວຊໃຫ້ສຶກຂນານາດ້ວຍກາຣໃຫ້ປາຣີວາສຶກສັນທະ໑ ຕ້ອງອາບິຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຖຸລະນັນທາ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໑໖໗] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະຫຼິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌

ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ດ້ວຍກາຣໃຫ້ປາຣິວາສິກສັນທະ ຄື ເມື່ອທີ່ປະຊຸມເລີກໄປແລ້ວ໒

ທີ່ຊື່ວ່າ ສິກຂມານາ ໄດ້ແກ່ ສາມເນຣີຜູ້ໄດ້ສິກສາສິກຂາໃນທຸ້ມ ໖ ຂໍ້ ຕລອດ ໒ ປີ

ຄຳວ່າ ບວຊໃຫ້ ຄື ອຸປະສັມປິທໃຫ້

ພິກສຸນີຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະບວຊໃຫ້” ແລ້ວແສ້ວງທາຄນະ ອາຈາຣຍ໌ ບາຕຣທລີຈິວອນທລີສົມມຸດ

ສີມາ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈິບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈິບກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບັຕິ

ທຸກກະຕະ ໒ ຕົວ ຈິບກັມວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພິກສຸນີຜູ້ເປັນອຸປະຊຳຍ໌ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຄນະ

ແລະອາຈາຣຍ໌ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ໝາຍເຫດ :

໑ ກາຣໃຫ້ປາຣິວາສິກສັນທະ ໃຫ້ສັນທະຄ້າງ ຄືພິກສຸທັງຫລາຍປະຊຸມກັນທຳສັງຂກັມແຕ່ລັມເລີກ

ສລະສັນທະ ເສັ້ງເພາະເຫຕຸບາງຢ່າງ ຖ້າຈະເຮັດສັງຂກັມນັ້ນໃຫມ່ ຕ້ອງນຳສັນທປາຣິສຸທບຸກຂອງ

ພິກສຸຜູ້ຄວອໃຫ້ສັນທປາຣິສຸທບຸກຂອງ ຈຶ່ງຄວອທຳສັງຂກັມນັ້ນ ຖ້າພິກສຸທັງຫລາຍລັມເລີກສລະ

ສັນທະໃນສັງຂກັມແລ້ວພິກສຸນີຈັດກາຣໃຫ້ທຳສັງຂກັມນັ້ນໃຫມ່ ໂດຍບໍ່ນຳສັນທປາຣິສຸທບຸກຂອງ ຊື່

ວ່າໃຫ້ທຳໄປດ້ວຍກາຣໃຫ້ປາຣິວາສິກສັນທະ (ກົງຂາ. ອ. ໔໐໓-໔໐໔)

໒ ເມື່ອສຸມາຊິກທີ່ປະຊຸມສລະສັນທະລັມເລີກ ຫລືລຸກຂຶ້ນດ້ວຍພຽງແຕ່ສລະສັນທະດ້ວຍກາຍຫລືວາ

ຈາ ຊື່ວ່າໃຫ້ປາຣິວາສິກສັນທະ (ວິ. ອ. ໒/໑໑໖໗/໕໒໒)

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສິກຂາບົດທີ ໑໑ ອນາ
ປັຕຕິວາຣ**

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໑໑໖໖] ໑. ພິກສຸນີຜູ້ບວຊໃຫ້ເມື່ອບໍ່ຮູ້ສັດຍັງບໍ່ເລີກ໑

໒. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູ່ກຂາບົດທີ ໑໑ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຫມາຍເຖິງຍັງບໍ່ສູ່ລະສັນທະ ຍັງບໍ່ເລີກປະຊຸມ (ວິ. ອ. ໒/໑໑໖໙/໕໒໒)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສູ່ກຂາບົດທີ ໑໒ ນິທານ
ວັຕຖຸ

ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ

ສູ່ກຂາບົດທີ ໑໒

ວ່າດ້ວຍກາຣບວຊໃຫ້ສູ່ກຂມານາທຸກງປີ

ເຣື່ອງພິກສຸນິທລາຍຮູບ

[໑໑໗໐] ສັມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນທົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິທັງຫລາຍບວຊໃຫ້ສູ່ກຂມານາທຸກງປີ ທີ່ຢູ່ຈິ່ງບໍ່
ພຽງພໍ ຄົນທັງຫລາຍຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈິ່ງໃດ ພວກພິກສຸນິບວຊໃຫ້ສູ່ກຂມານາ
ທຸກງປີ (ເຮັດໃຫ້)ທີ່ຢູ່ບໍ່ພຽງພອລະ” ພິກສຸນິທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນ
ທະນາ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈິ່ງໃດພວກພິກສຸນິ
ບວຊໃຫ້ສູ່ກຂມານາທຸກງປີລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງ
ຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສູ່ກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິບວຊໃຫ້ສູ່ກຂມານາທຸກງປີ ແມ່ນແທ້ບໍ່”
ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕໍາຫນີ
ວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈິ່ງໃດພວກພິກສຸນິບວຊໃຫ້ສູ່ກຂມານາທຸກງປີລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ
ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມ

ໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໗໑] ກໍພິກສຸນີໃດບວຊໃຫ້ສຶກຂຽນາທຸກໆປີ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັໝ໌] ກູ. ກຸມາຣີພູຕວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໑໒ ອນາປັຕຕິວາຣ

ສຶກຂາບິດທິວິພັງຄ໌

[໑໑໗໒] ຄຳວ່າ ກໍ . . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕອ້ສູ່ວ່າ ກໍ . . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ທຸກໆປີ ຄື ໃນທຸກໆປີ

ຄຳວ່າ ບວຊໃຫ້ ຄື ອຸປະສັມບິທໃຫ້

ພິກສຸນີຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະບວຊໃຫ້” ແລ້ວແສ້ວງຫາຄຸນະ ອາຈາຣ໌ ບາຕຣຫລີຈິວອນຫລີສົມມຸດ

ສີມາ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຈົບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈົບກັມວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບັຕິ

ທຸກກະຕະ ໒ ຕົວ ຈົບກັມວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພິກສຸນີຜູ້ເປັນອຸປະຊຽຍ໌ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຄຸນະ

ແລະອາຈາຣ໌ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໑໑໗໓] ໑. ພິກສຸນີບວຊໃຫ້ເວັ້ນຣະຍະ ໑ ປີ

໒. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົນບັນຍັດ

ສູ່ກຂາບົດທີ ໑໒ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ ສູ່ກຂາບົດທີ ໑໓ ນິທານ
ວັຕຖຸ

ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັຄ

ສູ່ກຂາບົດທີ ໑໓

ວ່າດ້ວຍກາຣບວຊໃຫ້ສູ່ກຂມານາປິລະ ໒ ຮູບ

ເຣື່ອງພິກສຸນິທລາຍຮູບ

[໑໑໗໔] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນທົກເສດຖີ ເຂດກຸງສຸຂາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິທັງຫລາຍບວຊໃຫ້ສູ່ກຂມານາປິລະ ໒ ຮູບ໑
(ເຮັດໃຫ້)ທີ່ຢູ່ບໍ່ພຽງພອເຫມືອນດັ່ງທີ່ເປັນມານັ້ນແຫລະ ຄົນທັງຫລາຍກໍຕໍາຫນົ ປະນາມ ໂພນທະ
ນາ ຢ່າງນັ້ນແຫລະວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິບວຊໃຫ້ສູ່ກຂມານາປິລະ ໒ ຮູບລະ” ພິກສຸນິທັງຫລາຍ
ໄດ້ຍືນຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕໍາຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕໍາຫນົ ປະ
ນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິບວຊໃຫ້ສູ່ກຂມານາປິລະ ໒ ຮູບລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິ
ເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນໍາເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນໍາເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສູ່ກຂາບົດ

ລໍາດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິບວຊໃຫ້ສູ່ກຂມານາປິລະ ໒ ຮູບ ແມ່ນ
ແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະ
ເຈົ້າຊົງຕໍາຫນົວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິບວຊໃຫ້ສູ່ກຂມານາປິລະ ໒ ຮູບລະ
ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທໍາຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດ
ໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິ
ທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບົດນັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ໝາຍເຫດ :

໑ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນບວຊໃຫ້ສູນິກຂມານາ ເວັ້ນຣະຍະ ໑ ປີ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັນກາຣລ່ວງລະເມີດ
ສູນິກຂາບົດທີ ໑໒ ບ່ອນວັດນີ້ ແຕ່ບວຊໃຫ້ຄາວລະ ໒ ຮູບ ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຊົງບັນຍັດສູນິກຂາບົດ
ທີ ໑໓ ນີ້ຂຶ້ນມາອີກ (ວິ. ອ. ໒/໑໑໗໕/໕໒໒)

**ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ກູ. ກຸມາຣິພູຕວັດ ສູນິກຂາບົດທີ ໑໓ ອນາ
ປັຕຕິວາຣ**

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໗໕] ກໍພິກສຸນີໃດບວຊໃຫ້ສູນິກຂມານາ ໒ ຮູບ ໃນ ໑ ປີ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌
ເຣື່ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສູນິກຂາບົດວິພັງຄ໌

[໑໑໗໖] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມໝາຍນີ້

ຄຳວ່າ ໃນ ໑ ປີ ຄື ໃນປີດຽວກັນ

ຄຳວ່າ ບວຊໃຫ້ສູນິກຂມານາ ໒ ຮູບ ຄື ອຸປສັມປິທໃຫ້ສູນິກຂມານາ ໒ ຮູບ

ພິກສຸນີຕັ້ງໃຈວ່າ “ຈະບວຊໃຫ້ສູນິກຂມານາ ໒ ຮູບ” ແລ້ວແສ້ວງຫາຄຸນະ ອາຈາຣຍ໌

ບາຕຣຫລີຈົວອນ ຫລີສູນິມຸດສູນິມາ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈົບຍັຕຕິ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ຈົບກັມ
ວາຈາ ໒ ຄັ້ງ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ ໒ ຕົວ ຈົບກັມວາຈາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພິກສຸນີຜູ້ເປັນອຸປັຊຢາຍ໌
ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌ ຄຸນະແລະອາຈາຣຍ໌ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໑໑໗໗] ໑. ພິກສຸນີເວັ້ນຣະຍະ ໑ ປີ ບວຊໃຫ້ສູນິກຂມານາຮູບດຽວ

໒. ພິກສຸນິວິກົລຈິຕ

໓. ພິກສຸນິຕັ້ນບັນຍັດ

ສຸກຂາປິດທິ ໑໓ ຈົບ

ກຸມາຣິພູຕວັດທິ ໗ ຈົບ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສຸກຂາປິດທິ ໑
ນິທານວັຕຖຸ**

ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ

ຫນວດວ່າດ້ວຍຣົມແລະເກີບ

ສຸກຂາປິດທິ ໑

ວ່າດ້ວຍພິກສຸນິຜູ້ບໍ່ເປັນໄຂ້ກັງຄັນຣົມແລະໃສ່ເກີບ

ເຣື່ອງພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌

[໑໑໗໗] ສັມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນທົກເສດຖີ ເຂດກຸງສຸ້າວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌ກັງຄັນຣົມແລະໃສ່ເກີບ ຄົນທັງ
ຫລາຍຕໍາຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິຈັ່ງກັງຄັນຣົມແລະໃສ່ເກີບເຫມືອນຍິງຄຣີ
ຫັສຖຸຜູ້ບໍ່ໂພຄກາມລະ” ພິກສຸນິທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕໍາຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນ
ດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕໍາຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌
ຈັ່ງກັງຄັນຣົມແລະໃສ່ເກີບລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍ
ໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຸກຂາປິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌ກັງຄັນຣົມແລະໃສ່ເກີບ ແມ່ນແທ້ບໍ່”
ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕໍາຫນົ
ວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌ຈັ່ງກັງຄັນຣົມແລະໃສ່ເກີບລະ ພິກສຸທັງ

ຫລາຍ ກາຣະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່
ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົ
ກສິກຂາປິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

ກໍພິກສຸນີໃດກັງຄັນຮົ່ມແລະໃສ່ເກີບ ຕ້ອງອາບຕີປາຈິຕຕິຍ໌
ສິກຂາປິທນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງບັນຍັດໄວ້ແກ່ພິກສຸນີທັງຫລາຍຢ່າງນີ້

ເຮືອງພິກສຸນີສັພັຄຄີຍ໌ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສິກຂາປິດທິ ໑
ສິກຂາປິທວິພັງຄ໌

ເຮືອງພິກສຸນີເປັນໄຂ້

[໑໑໗໙] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພິກສຸນີຮູບນຶ່ງເປັນໄຂ້ ຂາດຮົ່ມແລະເກີບແລ້ວ ທ່ານຈະບໍ່ມີຄວາມຜາສຸກ
ພວກພິກສຸຈຶ່ງຂາບທູລເຮືອງນັ້ນໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງຊາບ ຯລຯ

ຊົງອນຸຍາຕຣົມແລະເກີບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງອນຸຍາຕວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ເຮົາອນຸຍາຕກັງຄັນຮົ່ມແລະໃສ່ເກີບແກ່ພິກສຸນີຜູ້
ເປັນໄຂ້” ແລ້ວຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສິກຂາປິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະອນຸບັນຍັດ

[໑໑໘໐] ອີກຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີໃດຜູ້ບໍ່ເປັນໄຂ້ ກັງຄັນຮົ່ມແລະໃສ່ເກີບ ຕ້ອງອາບຕີປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີເປັນໄຂ້ ຈົບ

ສິກຂາປິທວິພັງຄ໌

[໑໑໘໑] ຄຳວ່າ ອີກຢ່າງນຶ່ງ . . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕອບສູ່ວ່າ
ກໍ . . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌

ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້
 ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ບໍ່ເປັນໄຂ້ ຄື ຜູ້ທີ່ຂາດຮ່ມແລະເກີບກໍຍັງມີຄວາມຜາສຸກ
 ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ເປັນໄຂ້ ຄື ຜູ້ຂາດຮ່ມແລະເກີບຍ່ອມບໍ່ມີຄວາມຜາສຸກ
 ທີ່ຊື່ວ່າ ຮິ່ມ ໄດ້ແກ່ຮິ່ມ ໓ ຊນິດ ຄື (໑) ຮິ່ມຂາວ (໒) ຮິ່ມລຳແພນ (໓) ຮິ່ມໃບໄມ້ທີ່ຍິບ
 ເປັນວົງກົມ ຍິບເຂົ້າກັບຊີ້
 ຄຳວ່າ ກັນ . . . ສ່ວນໃສ່ ຄື ພິກສຸນີກັນສ່ວນໃສ່ແມ່ນຄັງດຽວ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິທັຍ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ວ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສຸກຂາບິດທິ ໑ ອນາ
 ປັຕຕິວາຣ**

ບົທພາຊນິຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໑໑໗໒] ບໍ່ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ເປັນໄຂ້ ກັງຄັນຮິ່ມແລະໃສ່ເກີບ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌
 ບໍ່ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ກັງຄັນຮິ່ມແລະໃສ່ເກີບ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌
 ບໍ່ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນໄຂ້ ກັງຄັນຮິ່ມແລະໃສ່ເກີບ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ທຸກກະຕະ

ພິກສຸນີກັງຄັນຮິ່ມ ແຕ່ບໍ່ໃສ່ເກີບ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ
 ພິກສຸນີໃສ່ເກີບ ແຕ່ບໍ່ກັງຄັນຮິ່ມ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ
 ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ເປັນໄຂ້ ກັງຄັນຮິ່ມແລະໃສ່ເກີບ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ
 ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ກັງຄັນຮິ່ມແລະໃສ່ເກີບ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ
 ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນໄຂ້ ກັງຄັນຮິ່ມແລະໃສ່ເກີບ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕ່ຳໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໑໗໓] ໑. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້

໒. ພິກສຸນີໃຊ້ຮ່ມຢູ່ໃນອາຮາມຫລືອຸປາຈາຣແຫ່ງອາຮາມ

໓. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໔. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໕. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູກຂາປິດທີ ໑ ຈົບ

ພະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສູກຂາປິດທີ ໒ ນິທານວັຕຖຸ

ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ

ສູກຂາປິດທີ ໒

ວ່າດ້ວຍກາຣຢ່າງທາງດ້ວຍຍານພາຫນະ

ເຣື່ອງພິກສຸນີສັພັຄຄີຍ໌

[໑໑໗໔] ສຸມັຍນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນບຸກເສດຖີ ເຂດກຸງສຸກວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກພິກສຸນີສັພັຄຄີຍ໌ໂດຍສູາຣຍານໄປ ຄົນທັງຫລາຍ ຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພັຄຄີຍ໌ຈັ່ງໂດຍສູາຣຍານໄປເຫມືອນ ຍິງຄຣີທັສຖຸຜູ້ບໍ່ວິໄໝຄາມລະ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພັຄຄີຍ໌ຈັ່ງໂດຍສູາຣຍານໄປລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍ ໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພະຜູ້ມີພະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍບັນຍັດສູກຂາປິດ

ລຳດັບນັ້ນ ພະຜູ້ມີພະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີສັພັຄຄີຍ໌ໂດຍສູາຣຍານໄປ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພະຜູ້ມີພະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົ ວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພັຄຄີຍ໌ຈັ່ງໂດຍສູາຣຍານໄປລະ ພິກສຸທັງ ຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່

ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສິ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບີບຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ດ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສູ່ກຂາບີດທິ ໒ ສູ່ກຂາບີທວິພັງຄ໌

ພຣະບັນຍັດ

ກໍພິກສຸນີໃດໂດຍສູ້າຣຍານໄປ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌
ສູ່ກຂາບີທນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງບັນຍັດໄວ້ແກ່ພິກສຸນີທັງຫລາຍຢ່າງນີ້

ເຮືອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ ຈົບ

ເຮືອງພິກສຸນີເປັນໄຂ້

[໑໑໗໕] ສັມຍນັ້ນ ພິກສຸນີຮູບນຶ່ງເປັນໄຂ້ ບໍ່ສູ້າມາດຈະຢ່າງຕົນໄປໄດ້ ພວກພິກສຸຈຶ່ງຂາບທູລ
ເຮືອງນັ້ນໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງຊາບ ຯລຯ

ຊົງອນຸຍາຕຍານພາຫນະ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງອນຸຍາຕວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ເຮົາອນຸຍາຕຍານແກ່ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້” ແລ້ວ
ຈຶ່ງຮັບສິ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບີບຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະອນຸບັນຍັດ

[໑໑໗໖] ອີກຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີໃດຜູ້ບໍ່ເປັນໄຂ້ ໂດຍສູ້າຣຍານໄປ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີເປັນໄຂ້ ຈົບ

ສູ່ກຂາບີທວິພັງຄ໌

[໑໑໗໗] ຄຳວ່າ ອີກຢ່າງນຶ່ງ . . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທ່ານພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ
ກໍ . . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທ່ານພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌

ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້
 ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ບໍ່ເປັນໄຂ້ ຄື ຜູ້ສາມາດຍ່າງຕົນໄປໄດ້
 ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ເປັນໄຂ້ ຄື ຜູ້ບໍ່ສາມາດຍ່າງຕົນໄປໄດ້
 ທີ່ຊື່ວ່າ ຍານ ໄດ້ແກ່ ວອ ອຖ ກວຽນ ຄານຫາມ ແຄຣ່ ເປລຫາມ
 ຄຳວ່າ ໂດຍສາຣ. . . ໄປ ຄື ໄປດ້ວຍຍານແມ່ນຄັ້ງດຽວ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສຶກຂາປິດທິ ໒ ອນາ
 ປັຕຕິວາຣ**

ບິທພາຊນິຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໑໑໗໘] ບໍ່ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ເປັນໄຂ້ ໂດຍສາຣຍານໄປ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌
 ບໍ່ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ໂດຍສາຣຍານໄປ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌
 ບໍ່ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນໄຂ້ ໂດຍສາຣຍານໄປ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ທຸກທຸກກະຕະ

ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ເປັນໄຂ້ ໂດຍສາຣຍານໄປ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ
 ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ໂດຍສາຣຍານໄປ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ
 ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນໄຂ້ ໂດຍສາຣຍານໄປ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໑໗໙] ໑. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້

໒. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໓. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົນບັນຍັດ

ສູ່ກຂາບົດທີ ໒ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສູ່ກຂາບົດທີ ໓
ນິທານວັຕຖຸ

ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ

ສູ່ກຂາບົດທີ ໓

ວ່າດ້ວຍກາຣໃຊ້ເຄື່ອງປະດັບແອວ

ເຄື່ອງພິກສຸນິຮູບນຶ່ງ

[໑໑໙໐] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນທົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຸຂາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິຮູບນຶ່ງເປັນພິກສຸນິປະຈຳຕະກູນຂອງຍິງຄົນນຶ່ງ
ສຸມັຍນັ້ນ ຍິງນັ້ນໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນິນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທ່ານໂປຣດນຳເຄື່ອງປະດັບແອວນີ້ໄປໃຫ້
ຍິງຊື່ຟຸນ” ລຳດັບນັ້ນ ພິກສຸນິນັ້ນຄິດວ່າ “ຖ້າເຮົາຈະໃສ່ບາຕອຍ່າງໄປ ເຮົາຕ້ອງເສັ້ງຫາຍແນ່”
ຈຶ່ງສວມໃສ່ເຄື່ອງປະດັບຍ່າງໄປ ເມື່ອດ້າຍຂາດເຄື່ອງປະດັບແອວຕົກເຮັ່ງໂຮຍລົງເທິງຖົນົນ ຄົນ
ທັງຫລາຍຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິຈຶ່ງໃຊ້ເຄື່ອງປະດັບແອວເຫມືອນ
ຍິງຄຣີຫັສຖຸຜູ້ບໍ່ຮູ້ໂພດການລະ” ພິກສຸນິທັງຫລາຍໄດ້ຍົນຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາ
ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພິກສຸນິຈຶ່ງໃຊ້ເຄື່ອງ
ປະດັບແອວລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຄື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ
ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຄື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສູ່ກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຄື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິໃຊ້ເຄື່ອງປະດັບແອວແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງ
ຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວ່າ “ຯລຯ
ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພິກສຸນິຈຶ່ງໃຊ້ເຄື່ອງປະດັບແອວລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້
ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບົດນີ້ຂຶ້ນສະ

ແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສູິກຂາປິດທິ ໓ ອນາປັຕຕິວາຣ

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໙໑] ກໍພິກສຸນິໃດໃຊ້ເຄື່ອງປະດັບແອວ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຄື່ອງພິກສຸນິຮູບນຶ່ງ ຈົບ

ສູິກຂາປິທວິຊັງຄ໌

[໑໑໙໒] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າຊື່ວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້ ທີ່ຊື່ວ່າ ເຄື່ອງປະດັບແອວ ໄດ້ແກ່ ເຄື່ອງປະດັບທີ່ສົ່ງມາໃສ່ແອວຂຸນິດໃດຂຸນິດນຶ່ງ ຄຳວ່າ ໃຊ້ ຄື ພິກສຸນິໃຊ້ແມ່ນຄັ້ງດຽວ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໑໙໓] ໑. ພິກສຸນິໃຊ້ສູ້າຍຣັດແອວເພາະມີເຫຕຸຜົລຄືອາພາທຸ

໒. ພິກສຸນິວິກົລຈິຕ

໓. ພິກສຸນິຕົ້ນບັນຍັດ

ສູິກຂາປິດທິ ໓ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສູິກຂາປິດທິ ໔ ນິທານວັຕຖຸ

ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໔

ວ່າດ້ວຍກາຣໃຊ້ເຄື່ອງປະດັບຂອງສະຕິ

ເຮືອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌

[໑໑໙໔] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນທົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ໃຊ້ເຄື່ອງປະດັບຂອງຍິງ ຄົນທັງ ຫລາຍຕໍາຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈັ່ງໃຊ້ເຄື່ອງປະດັບຂອງສະຕິເຫມືອນ ຍິງຄຣິຫັສຖຸຜູ້ບໍ່ວິໄໝຄາມລະ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕໍາຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕໍາຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈັ່ງໃຊ້ ເຄື່ອງປະດັບຂອງສະຕິລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍ ໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບສວນພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ໃຊ້ເຄື່ອງປະດັບຂອງສະຕິ ແມ່ນ ແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະ ເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຈັ່ງໃຊ້ເຄື່ອງປະດັບຂອງ ສະຕິລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈັ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບົດນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໙໕] ກໍພິກສຸນີໃດໃຊ້ເຄື່ອງປະດັບຂອງສະຕິ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໔ ອນາ ປັຕຕິວາຣ

ສຶກຂາບິທວິພຸງຄ໌

[໑໑໙໖] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້ ທີ່ຊື່ວ່າ ເຄື່ອງປະດັບຂອງສະຕຣີ ໄດ້ແກ່ ເຄື່ອງປະດັບສີສະ ເຄື່ອງປະດັບລຳຄ໌ ເຄື່ອງປະດັບມື ເຄື່ອງປະດັບຕີນ ເຄື່ອງປະດັບແອວ ຄຳວ່າ ໃຊ້ ຄື ພິກສຸນີໃຊ້ແມ່ນຄັງດຽວ ຕ້ອງອາບິຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບິຕິ ຄື

[໑໑໙໗] ໑. ພິກສຸນີໃຊ້ເຄື່ອງປະດັບຂອງສະຕຣີເພາະມີເຫຕຸຜົລຄືອາພາຫຼ

໒. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບິດທິ ໔ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ໕
ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ

ສຶກຂາບິດທິ ໕

ວ່າດ້ວຍກາຣໃຊ້ຂອງຫອມເຄື່ອງຍ້ອມຜົວ

ເຄື່ອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌

[໑໑໙໘] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນທຶກເສັດຖີ ເຂຕກຸງສຸ່ວາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ສົງສູນານດ້ວຍຂອງຫອມແລະເຄື່ອງຍ້ອມຜົວ ຄົນທັງຫລາຍຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີທັງຫລາຍຈົ່ງສົງສູນານດ້ວຍຂອງຫອມແລະເຄື່ອງຍ້ອມຜົວເຫມືອນຍິງຄຣີຫັສຸຖ໌ຜູ້ບໍ່ຮູ້ໄພຄກາມລະ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍືນຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນ

ຕໍາຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຈັ່ງໄດ້ສົງສູນານດ້ວຍຂອງຫອມ ແລະເຄື່ອງຍ້ອມຜົວລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນໍາເຮື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນໍາເຮື່ອງນີ້ໄປຂາບທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍບັນຍັດສິກຂາບິທ

ລໍາດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍເພາະເຮື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຼືອ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ສົງສູນານດ້ວຍຂອງຫອມແລະ ເຄື່ອງຍ້ອມຜົວ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທຸລຮັບວ່າ “ຈົງພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕໍາຫນົວ່າ “ບລະ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຈັ່ງສົງສູນານດ້ວຍຂອງຫອມ ແລະເຄື່ອງຍ້ອມຜົວລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈັ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສິກຂາບິທນັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິຕົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສິກຂາບິດທິ ໕ ອນາ ປັຕຕິວາຣ

ພຣະບັນຍັດ

[໑໑໙໙] ກໍພິກສຸນີໃດສົງສູນານດ້ວຍຂອງຫອມແລະເຄື່ອງຍ້ອມຜົວ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮື່ອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ ຈົບ

ສິກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໒໐໐] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຳໜິວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຂອງຫອມ ໄດ້ແກ່ ຂອງທີ່ມີກິນຫອມຊນິດໃດຊນິດນຶ່ງ

ທີ່ຊື່ວ່າ ເຄື່ອງຍ້ອມຜົວ ໄດ້ແກ່ ເຄື່ອງຍ້ອມຜົວຊນິດໃດຊນິດນຶ່ງ

ຄຳວ່າ ສົງສູນານ ຄື ພິກສຸນີສົງສູນານ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະໃນຂນະທີ່ສົງສູນານສຸວົງສຸດິນເສັດ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໑໒໐໑] ໑. ພິກສຸນີສູງສຸດົນເພາະມີເຫຕຸຜົລຄືອາພາບ

໒. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໓. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາບົດທີ ໕ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໖
ນິທານວັຕຖຸ

ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ

ສຶກຂາບົດທີ ໖

ວ່າດ້ວຍກາຣໃຊ້ຜົງແປ້ງທີ່ອົບກິ່ນ

ເຣື່ອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌

[໑໒໐໒] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນທົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ສົງສູນານ ດ້ວຍແປ້ງທີ່ອົບກິ່ນ
ຄົນທັງຫລາຍຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈົ່ງສົງສູນານດ້ວຍແປ້ງທີ່ອົບ
ກິ່ນ ເຫມືອນຍິງຄຣິຫັສຖຸຜູ້ບໍ່ຮູ້ໂພຄກາມລະ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕໍາຫນີ ປະ
ນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດ
ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຈົ່ງສົງສູນານດ້ວຍແປ້ງທີ່ອົບກິ່ນລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳ
ເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ
ໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ສົງສູນານດ້ວຍແປ້ງທີ່ອົບກິ່ນ

ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸບັງຫລາຍບຸລຮັບວ່າ ຈົ່ງພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງ
ຕຳຫນົວວ່າ “ບລະ ພິກສຸບັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພວກພິກສຸນິສັພພັຄຄີຍ໌ຈົ່ງສົງສູນານດ້ວຍແປ້ງທີ່ອົບກິນ
ລະ ພິກສຸບັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລື
ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັງໃຫ້
ພິກສຸນິບັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບິທນີຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໒໐໓] ກໍພິກສຸນິໃດສົງສູນານດ້ວຍແປ້ງອົບກິນ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນິສັພພັຄຄີຍ໌ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສູ່ກຂາບິດທິ ໖ ອນາ
ປັຕຕິວາຣ

ສູ່ກຂາບິດທິວິພັງຄ໌

[໑໒໐໔] ຄຳວ່າ ກໍ . . . ໃດ ຄວາມວ່າ ຜູ້ໃດ ຄື ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ຕຣັສ
ວ່າ ກໍ . . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະຫຼິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ອົບກິນ ໄດ້ແກ່ ອບດ້ວຍກິນຫອມຊຸນິດໃດຊຸນິດນຶ່ງ

ທີ່ຊື່ວ່າ ແປ້ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຫມາຍເຖິງແປ້ງງາ

ຄຳວ່າ ສົງສູນານ ຄື ພິກສຸນິສົງສູນານ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະໃນຂນະທີ່ສົງສູນານສຸວົງສຸດົນເສັດ
ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໑໒໐໕] ໑. ພິກສຸນິສຸວົງສຸດົນເພາະມີເຫຕຸຜົລຄືອາພາທຸ

໒. ພິກສຸນິສົງສູນານດ້ວຍແປ້ງທີ່ໃຊ້ຕາມປົກຕິ

໓. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູກຂາບົດທີ ໖ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນີວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສູກຂາບົດທີ ໗
ນິທານວັຕຖຸ

ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ

ສູກຂາບົດທີ ໗

ວ່າດ້ວຍກາຣໃຫ້ບິບນວດ

ເຣື່ອງພິກສຸນີທາລາຍຮູບ

[໒໒໐໖] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນຫຼີກເສດຖີ ເຂດກຸງສຸວັດຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີທັງຫລາຍໃຊ້ພິກສຸນີໃຫ້ບິບແດ່ ໃຫ້ນວດແດ່ ຄົນ
ທັງຫລາຍທຽວຈາຣິກໄປຕາມວິທາຣເຫັນແລ້ວຕໍາຫນີ ປະນາມໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີ
ຈັ່ງໃຊ້ພິກສຸນີໃຫ້ບິບແດ່ ໃຫ້ນວດແດ່ ເຫມືອນຍິງຄຣິຫສຸຖຸຜູ້ບໍ່ຮູ້ໂພຄກາມລະ” ພິກສຸນີທັງ
ຫລາຍໄດ້ຍິນຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນ
ຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈັ່ງໃຊ້ພິກສຸນີໃຫ້ບິບແດ່ ໃຫ້ນວດແດ່ລະ”
ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງ
ນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສູກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດຖູ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີໃຊ້ພິກສຸນີໃຫ້ບິບແດ່ໃຫ້ນວດແດ່ ແມ່ນ
ແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພິກສຸທັງຫລາຍຈັ່ງໃດພວກ
ພິກສຸນີຈັ່ງໃຊ້ພິກສຸນີໃຫ້ບິບແດ່ ໃຫ້ນວດແດ່ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດ

ໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບທັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໒໐໗] ກໍພິກສຸນີໃດໃຊ້ພິກສຸນີໃຫ້ບິບຫລືໃຫ້ນວດ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສູ່ກຂາບິດທິ ກຸ ອນາ ປັຕຕິວາຣ

ສູ່ກຂາບິດທິພັງຄ໌

[໑໒໐໗] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະນຸບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ຄຳວ່າ ໃຊ້ພິກສຸນີ ໄດ້ແກ່ ໃຊ້ພິກສຸນີຮູບອື່ນ

ຄຳວ່າ ໃຫ້ບິບ ຄື ພິກສຸນີໃຊ້ໃຫ້ບິບ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຄຳວ່າ ຫລືໃຫ້ນວດ ຄື ໃຊ້ໃຫ້ນວດ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕ່ຳໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໒໐໙] ໑. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້

໒. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໓. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສູ່ກຂາບິດທິ ກຸ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສຶກຂາປິດທິ ກູ-ລ-໑໐ ນິທານວັຕຖຸ

ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ

ສຶກຂາປິດທິ ກູ-ລ-໑໐໑

ວ່າດ້ວຍກາຣໃຊ້(ສຶກຂມານາຍລະສູາມເນຣີ ຯລະ)ຄຣີຫັສຸຖ໌ໃຫ້ບິບນວດ

ເຣື່ອງພິກສຸນິທາລາຍຮູບ

[໑໒໑໐] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນທຶກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຸາວັຕຖີ ຄັງນັ້ນ ພິກສຸນິທັງຫລາຍ(ໃຊ້ສຶກຂມານາໃຫ້ບິບແດ່ ໃຫ້ນວດແດ່ ຯລະ ໃຊ້ສູາມເນຣີໃຫ້ບິບແດ່ ໃຫ້ນວດແດ່ ຯລະ) ໃຊ້ຍິງຄຣີຫັສຸຖ໌ໃຫ້ບິບແດ່ ໃຫ້ນວດແດ່ ຄົນທັງຫລາຍທຽວຈາຣິກໄປຕາມວິທາຣເຫັນຈິ່ງຕຳຫນິປະນາມໂພນທະນາວ່າ “ຈິ່ງໃດພວກພິກສຸນິຈິ່ງໃຊ້ຍິງຄຣີຫັສຸຖ໌ໃຫ້ບິບແດ່ ໃຫ້ນວດແດ່ເຫມືອນຍິງຄຣີຫັສຸຖ໌ຜູ້ບໍ່ຮູ້ໂພຄກາມລະ” ພິກສຸນິທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄົນພວກນັ້ນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈິ່ງໃດພວກພິກສຸນິຈິ່ງໃຊ້ຍິງຄຣີຫັສຸຖ໌ ໃຫ້ບິບແດ່ ໃຫ້ນວດແດ່ລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາປິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິໃຊ້ຍິງຄຣີຫັສຸຖ໌ໃຫ້ບິບແດ່ ໃຫ້ນວດແດ່ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈິ່ງໃດພວກພິກສຸນິຈິ່ງໃຊ້ຍິງຄຣີຫັສຸຖ໌ໃຫ້ບິບແດ່ ໃຫ້ນວດແດ່ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍຯລະ” ແລ້ວຈິ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາປິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ໝາຍເຫດ :

໑ ສຶກຂາບິດທິ ກູ-ລ ຄວນຊາບວ່າລະໄວ້ ທີ່ປາກົດຢູ່ນີ້ ເປັນຂໍ້ຄວາມຂອງສຶກຂາບິດທິ ໑໐
ສຶກຂາບິດທິ ກູ ວ່າດ້ວຍກາຣໃຊ້ສຶກຂມານາ ສຶກຂາບິດທິ ລ ວ່າດ້ວຍກາຣໃຊ້ສາມເນຣີ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ກູ-ລ-
໑໐ ອນາປັຕຕິວາຣ**

ພຣະບັນຍັດ

[໑໒໑໑] ກໍພິກສຸນິໄດ(ໃຊ້ສຶກຂມານາ ຯລະ ໃຊ້ສາມເນຣີຯລະ) ໃຊ້ຍິງຄຣິຫັສຸຖ໌ໃຫ້ບິບຫລືໃຫ້
ນວດ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື້ອງພິກສຸນິຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໒໑໒] ຄຳວ່າ ກໍ. . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຊວ່າ ກໍ. . . ໃດ
ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະຫຼິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌
ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ສຶກຂມານາ ໄດ້ແກ່ສະຕຣີຜູ້ສຶກສາສຶກຂາໃນທັມ ໖ ຂໍ້ຕລອດ ໒ ປີ

ຊື່ວ່າ ສາມເນຣີ ໄດ້ແກ່ ສະຕຣີຜູ້ຮັກສາສຶກຂາບິທ ໑໐ ຂໍ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຍິງຄຣິຫັສຸຖ໌ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສຫມາຍເຖິງສະຕຣີຜູ້ຄອງເຮືອນ

ຄຳວ່າ ໃຫ້ບິບ ຄື ພິກສຸນິໃຊ້ໃຫ້ບິບ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຄຳວ່າ ຫລືໃຫ້ນວດ ຄື ໃຊ້ໃຫ້ນວດ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໑໒໑໓] ໑. ພິກສຸນິໃຊ້ໃຫ້ບິບຫລືນວດເພາະອາພາຫຼເປັນເຫຕຸ

໒. ພິກສຸນິຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ

໓. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາປິດທິ ໗-໙-໑໐ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນີວິຊັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສຶກຂາປິດທິ ໑໑ ນິທານວັຕຖຸ

ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ

ສຶກຂາປິດທິ ໑໑

ວ່າດ້ວຍກາຣນັ່ງເບີງອາສຸນະໂດຍບໍ່ຂໍໂອກາສູ່ກ່ອນ

ເຣື້ອງພິກສຸນີທາລາຍຮູບ

[໑໒໒໔] ສຸມັຍມັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນທົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຸາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີທັງທາລາຍບໍ່ບອກກ່ອນນັ່ງເບີງອາສຸນະຂ້າງຫນ້າ ພິກສຸ໑ ພິກສຸທັງທາລາຍຈຶ່ງຕໍາຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີບໍ່ບອກກ່ອນ ນັ່ງເບີງອາສຸນະຂ້າງຫນ້າພິກສຸລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນໍາເຣື້ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງ ທາລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນໍາເຣື້ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາປິທ

ລໍາດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື້ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງທາລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງທາລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີບໍ່ບອກກ່ອນນັ່ງເບີງອາສຸນະຂ້າງຫນ້າພິກສຸ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງທາລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະ ເຈົ້າ ຊົງຕໍາຫນີວ່າ “ຍລະ ພິກສຸທັງທາລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີບໍ່ບອກກ່ອນນັ່ງເບີງອາສຸນະ ຂ້າງຫນ້າພິກສຸລະ ພິກສຸທັງທາລາຍ ກາຣກະທໍາຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ທໍາຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມ ໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍຍລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງ ໃຫ້ພິກສຸນີທັງທາລາຍຍົກສຶກຂາປິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ໝາຍເຫດ :

໑ ຄຳວ່າ “ຂ້າງຫນ້າພິກສຸ” ບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງສະເພາະຕົງຫນ້າພິກສຸເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ໝາຍຮວມ ເຖິງບໍຣິເວນໃກ້ໆພິກສຸ ບໍຣິເວນໂດຍຮອບໃກ້ກັບພິກສຸ (ກົງຂາ. ອ. ໔໐໗)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສຸກຂາບິດທິ ໑໑ ບົທ ພາຊຸນິຍ໌

ພຣະບັນຍັດ

[໑໒໒໕] ກໍພິກສຸນິໃດບໍ່ບອກກ່ອນນັ່ງເທິງອາສູນະຂ້າງຫນ້າພິກສຸ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຣື້ອງພິກສຸນິຫລາຍຮູບ ຈົບ

ສຸກຂາບິດທິວິພັງຄ໌

[໑໒໒໖] ຄຳວ່າ ກໍ. . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ. . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມໝາຍນີ້

ຄຳວ່າ ຂ້າງຫນ້າພິກສຸ ຄື ຂ້າງຫນ້າອຸປະສັມບັນ

ຄຳວ່າ ບໍ່ບອກກ່ອນ ຄື ບໍ່ຂໍໂອກາສູ່ກ່ອນ

ຄຳວ່າ ນັ່ງເທິງອາສູນະ ຄື ພິກສຸນິນັ່ງໂດຍທີ່ສຸດແມ່ນບົນພື້ນດິນ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ບົທພາຊຸນິຍ໌**ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌**

[໑໒໒໗] ຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ນັ່ງເທິງອາສູນະ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ນັ່ງເທິງອາສູນະ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າບອກແລ້ວ ນັ່ງເທິງອາສູນະ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ທຸກກະຕູະ

ບອກແລ້ວ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ນັ່ງເທິງອາສູນະ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕູະ

ບອກແລ້ວ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ນັ່ງເທິງອາສຸນະ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະ
 ບອກແລ້ວ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບອກແລ້ວ ນັ່ງເທິງອາສຸນະ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

[໑໒໑໗] ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

໑. ພິກສຸນີບອກກ່ອນຈຶ່ງນັ່ງເທິງອາສຸນະ
໒. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້
໓. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ
໔. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ
໕. ພິກສຸນີຕົນບັນຍັດ

ສຶກຂາປິດທີ ໑໑ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສຶກຂາປິດທີ ໑໒
 ນິທານວັຕຖຸ

ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ

ສຶກຂາປິດທີ ໑໒

ວ່າດ້ວຍກາຣຖານບັນຫາກະພິກສຸໄດຍບໍ່ໄດ້ຂໍໂອກາສ

ເຣື່ອງພິກສຸນີຫລາຍຮູບ

[໑໒໑໙] ສູ້ມຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
 ບິນບຸກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຸວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນີທັງຫລາຍຖານບັນຫາພິກສຸທີ່ຕົນຍັງບໍ່ໄດ້ຂໍໂອກາສ
 ພິກສຸທັງຫລາຍຈຶ່ງຕຳຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຶ່ງຖານບັນຫາພິກສຸທີ່ຕົນ
 ຍັງບໍ່ໄດ້ຂໍໂອກາສລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ
 ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິຖາມບັນຫາພິກສຸທີ່ຕົນຍັງບໍ່ໄດ້ຂໍໂອກາສ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທຸລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະ ເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈົ່ງໃດພວກພິກສຸນິ ຈົ່ງຖາມບັນຫາພິກສຸທີ່ຕົນຍັງບໍ່ໄດ້ຂໍ ໂອກາສລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣະກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມ ໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຈົ່ງຮັບສັງ ໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບົທນັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໒໒໐] ກໍພິກສຸນິໃດຖາມບັນຫາພິກສຸທີ່ຕົນຍັງບໍ່ໄດ້ຂໍໂອກາສ໑ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ ເຮືອງພິກສຸນິຫລາຍຮູບ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຄຳວ່າ “ຍັງບໍ່ໄດ້ຂໍໂອກາສ” ໝາຍເຖິງຍັງບໍ່ຮະບຸເຮືອງທີ່ຈະຖາມ ເພາະສະນັ້ນ ຂໍໂອກາສທີ່ຈະ ຖາມບັນຫາໃນພຣະສູຕຣແລ້ວໄປຖາມພຣະວິນັຍຫລືພຣະອຸພິທັມ ຫລືຂໍໂອກາສໃນພຣະວິນັຍແລ້ວ ຖາມພຣະສູຕຣຫລືພຣະອຸພິທັມ ຫລືຂໍໂອກາສໃນພຣະອຸພິທັມແລ້ວຖາມພຣະສູຕຣຫລືພຣະວິນັຍ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ (ກົງຂາ. ອ. ໔໐໗)

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໑໒ ບົທ ພາຊນິຍ໌

ສຶກຂາບົດວິພັງຄ໌

[໑໒໒໑] ຄຳວ່າ ກໍ. . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕຣັສວ່າ ກໍ. . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ບລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມໝາຍນີ້

ຄຳວ່າ ທີ່ຕົນຍັງບໍ່ໄດ້ຂໍໂອກາສ ຄື ຕົນຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ

ຄຳວ່າ ພິກສຸ ໄດ້ແກ່ ອຸປສັມບັນ

ຄຳວ່າ ຖາມບັນຫາ ຄື ພິກສຸນິຂໍໂອກາສໃນພຣະສູຕຣແຕ່ຖາມພຣະວິນັຍຫລືພຣະອຸພິທັມ ຕ້ອງ

ອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຂໍໂອກາສໃນພະວິນັຍ ແຕ່ຖາມພະສູຕຣທລີພະອະພິບູນ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຂໍໂອກາສໃນພະອະພິບູນ ແຕ່ຖາມພະສູຕຣທລີພະວິນັຍ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ບົທພາຊນີຍ໌

ຕິກປາຈິຕຕິຍ໌

[໑໒໒໒] ຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ຖາມບັນຫາ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຖາມບັນຫາ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບອກແລ້ວ ຖາມບັນຫາ ຕ້ອງອາບັຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ທຸກທຸກກະຕູະ

ບອກແລ້ວ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າຍັງບໍ່ໄດ້ບອກ ຖາມບັນຫາ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ບອກແລ້ວ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ຖາມບັນຫາ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕູະ

ບອກແລ້ວ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບອກແລ້ວ ຖາມບັນຫາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ

**ພະວິນັຍປິດົກ ພິກຊນີວິພຸງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສຶກຂາປິດທິ ໑໒ ອນາ
ປັຕຕິວາຣ**

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໑໒໒໓] ໑. ພິກສຸນີຂໍໂອກາສແລ້ວຈຶ່ງຖາມ

໒. ພິກສຸນີຂໍໂອກາສໂດຍບໍ່ໄດ້ເຈາະຈົງແລ້ວຈຶ່ງຖາມໃນປິດົກໃດປິດົກໜຶ່ງ

໓. ພິກສຸນີວິກິລຈິຕ

໔. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຶກຂາປິດທິ ໑໒ ຈົບ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສຶກຂາບິດທິ ຈມ
ນິທານວັຕຖຸ**

ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ

ສຶກຂາບິດທິ ຈມ

ວ່າດ້ວຍກາຣເຂົ້າຫມູ່ບ້ານໄດຍບໍ່ມີຜ້າຮັດຖັນ

ເຣື່ອງພິກສຸນິຮູບນຶ່ງ

[໑໒໒໔] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນທົກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ສຸມັຍນັ້ນ ພິກສຸນິຮູບນຶ່ງບໍ່ມີຜ້າຮັດຖັນເຂົ້າໄປບິນທບາຕໃນ
ຫມູ່ບ້ານ ຂນະທີ່ທ່ານຢ່າງຢູ່ເທິງຖົນນລົມບ້າຫມູ່ພັດເປີດສັງຂາຕິເວົກຂຶ້ນ ຄົນທັງຫລາຍສັງສຽງວ່າ
“ຖັນແລະທ້ອງຂອງແມ່ເຈົ້າສວຍຈົງ” ພິກສຸນິນັ້ນຖືກຄົນທັງຫລາຍເຍາະເຍີ້ຍຈຶ່ງເກັ້ເຂີນ ຄັນທ່ານ
ໄປເຖິງທີ່ຢູ່ຈຶ່ງບອກເຣື່ອງນັ້ນໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຊາບ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນ
ຕໍາຫນົ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈຶ່ງໃດພິກສຸນິບໍ່ມີຜ້າຮັດຖັນຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫມູ່ບ້ານລະ” ຄັນແລ້ວ
ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບ
ທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕູ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພິກສຸນິບໍ່ມີຜ້າຮັດຖັນເຂົ້າໄປຫມູ່ບ້ານ ແມ່ນແທ້ບໍ່”
ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ຊົງ
ຕໍາຫນົວວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈຶ່ງໃດພິກສຸນິບໍ່ມີຜ້າຮັດຖັນຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫມູ່ບ້ານລະ ພິກສຸທັງ
ຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່
ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົ
ກສຶກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

[໑໒໒໕] ກໍພິກສຸນິໃດບໍ່ມີຜ້າຮັດຖັນເຂົ້າຫມູ່ບ້ານ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ເຮືອງພິກສຸນີຮູບນຶ່ງ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ລ. ສັຕຕຸປາຫນວັຄ ສຸກຂາປິດທິ ຈຸນ ອນາ ປັຕຕິວາຣ

ສຸກຂາປິດທິວິພັງຄ໌

[໑໒໒໖] ຄຳວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ກໍ . . ໃດ ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້
ຄຳວ່າ ບໍ່ມີຜ້າຮັດຖັນ ຄື ເວັ້ນຜ້າຮັດຖັນ
ທີ່ຊື່ວ່າ ຜ້າຮັດຖັນ ໄດ້ແກ່ ຜ້າທີ່ໃຊ້ປົກປິດອວຍະໃຕ້ຮາກຂວັນລົງມາເຖິງສຳຍາບີ
ຄຳວ່າ ເຂົ້າຫມູ່ບ້ານ ຄື ສຳລັບຫມູ່ບ້ານທີ່ມີຮົວລ້ອມ ຍ່າງເລີຍເຂດຮົວລ້ອມ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌
ສຳລັບຫມູ່ບ້ານທີ່ບໍ່ມີຮົວລ້ອມ ກ້າວພື້ນອຸປາຈາຣໄປ ຕ້ອງອາບຕິປາຈິຕຕິຍ໌

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໑໒໒໗] ໑. ພິກສຸນີຖືກຊົງຈົວອນໄປ

໒. ພິກສຸນີຈົວອນຫາຍ

໓. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້

໔. ພິກສຸນີຜູ້ຫລົງລືມ

໕. ພິກສຸນີບໍ່ຮູ້ຕົວ

໖. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໗. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ສຸກຂາປິດທິ ຈຸນ ຈົບ

ສັຕຕຸປາຫນວັຄທິ ລ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໔. ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌] ປິທສຸຣຸປ

ປິທສຸຣຸປ

ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຫຼັມຄືປາຈິຕຕິຍ໌ ໑໖໖ ສີກຂາບິທ໌ ໑ ຂ້າພະເຈົ້າຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໃນຫຼັມຄືປາຈິຕຕິຍ໌ ໑໖໖ ສີກຂາບິທນັ້ນວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ບໍ່ອິສຸດທ໌ແລ້ວຫລື” ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມເປັນຄັ້ງທີ ໒ ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ອິສຸດທ໌ແລ້ວຫລື” ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມເປັນຄັ້ງທີ ໓ ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ອິສຸດທ໌ແລ້ວຫລື” ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ອິສຸດທ໌ແລ້ວໃນຫຼັມຄືປາຈິຕຕິຍ໌ທັງ ໑໖໖ ສີກຂາບິທເຫລົ່ານີ້ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງມັນເປັນພະຕິຢ່າງນີ້

ຊຸທທກສີກຂາບິທ ຈົບບໍ່ອິບູຣ໌

ປາຈິຕຕິຍກັນທ໌ໃນພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ມຸສາວັຄ ໑໐ ສີກຂາບິທ ມີເນື້ອຄວາມເຫມືອນກັບມຸສາວາທວັຄຂອງພິກສຸສິງຂໍ້
 ພູຕຄາມວັຄ ໑໐ ສີກຂາບິທ ມີເນື້ອຄວາມເຫມືອນກັບພູຕຄາມວັຄຂອງພິກສຸສິງຂໍ້
 ໄພຊຸນວັຄ ໑໐ ສີກຂາບິທ ສີກຂາບິດທີ ໑-໖ ມີເນື້ອຄວາມເຫມືອນກັບສີກຂາບິດທີ
 ໑,໒,໔,໗,໘,໑໐ ບ່ອນໄພຊຸນວັຄຂອງພິກສຸສິງຂໍ້ ສີກຂາບິດທີ ໗-໑໐ ມີເນື້ອຄວາມເຫມືອນກັບ
 ສີກຂາບິດທີ ໒-໕ ບ່ອນອເຈລກວັຄຂອງພິກສຸສິງຂໍ້
 ຈາຣິຕວັຄ ໑໐ ສີກຂາບິທ ສີກຂາບິດທີ ໑-໕ ມີເນື້ອຄວາມເຫມືອນກັບສີກຂາບິດທີ ໖-໑໐ ບ່ອນ
 ອເຈລກວັຄຂອງພິກສຸສິງຂໍ້ ສີກຂາບິດທີ ໖-໑໐ ມີເນື້ອຄວາມເຫມືອນກັບສີກຂາບິດທີ ໑-໕
 ແຫ່ງສຸຣາປານວັຄຂອງພິກສຸ
 ໄຊຕິວັຄ ໑໐ ສີກຂາບິທ ສີກຂາບິດທີ ໑-໕ ມີເນື້ອຄວາມເຫມືອນກັບສີກຂາບິດທີ ໖-໑໐ ບ່ອນ
 ສຸຣາປານວັຄຂອງພິກສຸສິງຂໍ້ ສີກຂາບິດທີ ໖-໑໐ ມີເນື້ອຄວາມເຫມືອນກັບສີກຂາບິດທີ
 ໑,໒,໓,໖,໗ ແຫ່ງສັປປານກວັຄຂອງພິກສຸສິງຂໍ້
 ທິຕຖິວັຄ ໑໐ ສີກຂາບິທ ສີກຂາບິດທີ ໑-໒ ມີເນື້ອຄວາມເຫມືອນກັບສີກຂາບິດທີ ໓-໑໐
 ບ່ອນສັປປານກວັຄຂອງພິກສຸສິງຂໍ້ ສີກຂາບິດທີ ໓-໑໐ ມີເນື້ອຄວາມເຫມືອນກັບສີກຂາບິດທີ

໑-໗ ບ່ອນສູທຸນຣ໌ໜີກວັດຂອງພິກສຸສິງຂໍ້ໜຶ່ງໜີກວັດ ໑໐ ສູກຂາບິທ ສູກຂາບິດທິ ໑-໔ ມີ
ເນື້ອຄວາມເຫມືອນກັບສູກຂາບິດທິ ໙-໑໒ ບ່ອນສູທຸນຣ໌ໜີກວັດຂອງພິກສຸສິງຂໍ້ ສູກຂາບິດທິ
໕-໑໐ ມີເນື້ອຄວາມເຫມືອນກັບສູກຂາບິດທິ ໒,໔,໕,໖,໗,໑໐ ບ່ອນຣຕນວັດຂອງພິກສຸສິງຂໍ້

**ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໕. ປາຕິເທສຸນິຍກັນທ໌] ປາຕິເທສຸນິຍສູກຂາບິດທິ ໑ ນິທານ
ວັຕຖຸ**

໕. ປາຕິເທສຸນິຍກັນທ໌

ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຫຼັກຄືປາຕິເທສຸນິຍະ ກູ ສູກຂາບິທເຫລົ່ານີ້ມາເຖິງວາຣະທີ່ຈະຍົກຂຶ້ນສະແດງ
ເປັນຂັ້ງຕາມລຳດັບ

ປາຕິເທສຸນິຍສູກຂາບິດທິ ໑

ວ່າດ້ວຍກາຣອອກປາກຂໍເນີຍໃສ່

ເຣື່ອງພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌

[໑໒໒໗] ສຸມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ
ບິນທຸກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຳວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌ອອກປາກຂໍເນີຍໃສ່ມາສັນ ຄົນທັງ
ຫລາຍຈຶ່ງຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌ອອກປາກຂໍເນີຍໃສ່ມາສັນ ໃຜ
ລະຈະບໍ່ຊອບໃຈອາຫາຣທີ່ປຸງດີພ້ອມ ໃຜລະຈະບໍ່ຊອບຂອງແຊບ” ພິກສຸນິທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄົນ
ພວກນັ້ນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ
ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌ຈຶ່ງອອກປາກຂໍເນີຍໃສ່ມາສັນລະ” ຄັນແລ້ວ
ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບ
ທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສິງຂໍ້ບັນຍັດສູກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສິ່ງໃຫ້ປະຊຸມສິງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດຢູ່ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ
ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌ອອກປາກຂໍເນີຍໃສ່ມາສັນ ແມ່ນ
ແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະ

ເຈົ້າຊົງຕຳຫນົວວ່າ “ບລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ຈຶ່ງອອກປາກຂໍເນີຍໃສ່ມາສັນລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື້ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ບລະ” ແລ້ວຮັບສິ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບິຫນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໕. ປາຕິເທສຸນີຍກັນທ໌] ປາຕິເທສຸນີຍສິກຂາບິດທິ ໑ ພຣະອນຸບັນຍັດ

ພຣະບັນຍັດ

ກໍພິກສຸນີໃດອອກປາກຂໍເນີຍໃສ່ມາສັນ ພິກສຸນີນັ້ນຄວນສະແດງຄືນວ່າ “ແມ່ເຈົ້າຂະນ້ອຍຕ້ອງທັມຄືປາຕິເທສຸນີຍະເປັນທັມທີ່ນຳຕິຕຽນ ບໍ່ເປັນສັບປາຍະ ຂະນ້ອຍຂໍສະແດງຄືນທັມນັ້ນ” ສິກຂາບິຫນີ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງບັນຍັດໄວ້ແກ່ພິກສຸນີທັງຫລາຍຢ່າງນີ້

ເຮືອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ ຈົບ

ເຮືອງພິກສຸນີເປັນໄຂ້

[໑໒໒໔] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພິກສຸນີທັງຫລາຍເປັນໄຂ້ ພວກພິກສຸນີຜູ້ຖາມອາກາຣໄຂ້ໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນີເຫລົ່ານັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ພວກທ່ານຍັງສະບາຍດີຫລື ຍັງພໍເປັນຢູ່ໄດ້ຫລື” ພວກພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້ກ່າວວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ເນື້ອກ່ອນພວກຂະນ້ອຍອອກປາກຂໍເນີຍໃສ່ມາສັນໄດ້ ເພາະເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກຂະນ້ອຍຈຶ່ງມີຄວາມຜາສຸກ ແຕ່ບັດນີ້ພວກຂະນ້ອຍຢ້າເກງຢູ່ວ່າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງທ້າມ ຈຶ່ງບໍ່ກ້າອອກປາກຂໍ ເພາະເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມຜາສຸກ” ພິກສຸທັງຫລາຍໄດ້ຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ ບລະ

ຊົງອນຸຍາຕເນີຍໃສ່

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງອນຸຍາຕວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ເຮົາອນຸຍາຕໃຫ້ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້ອອກປາກຂໍເນີຍໃສ່ມາສັນໄດ້” ແລ້ວຮັບສິ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບິຫນີ້ຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະອນຸບັນຍັດ

[໑໒໒໐] ອີກຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນີໃດຜູ້ບໍ່ເປັນໄຂ້ອອກປາກຂໍເນີຍໃສ່ມາສັນ ພິກສຸນີນັ້ນຄວນສະແດງ

ຄືນວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂະນ້ອຍຕ້ອງຫຼັມຄືປາຕິເທສູນິຍະ ເປັນຫຼັມທີ່ນ່າຕິຕຽນບໍ່ເປັນສັປປາຍະ ຂະນ້ອຍ ຂອສະແດງຄືນຫຼັມນັ້ນ”

ເຮືອງພິກສຸນີເປັນໄຂ້ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໕. ປາຕິເທສູນິຍກັນທ໌] ປາຕິເທສູນິຍສຶກຂາບົດທີ ໑ ບົທພາ ຊຸນິຍ໌

ສຶກຂາບົທວິພັງຄ໌

[໑໒໓໑] ຄຳວ່າ ອີກຢ່າງນຶ່ງ . . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັດສີວ່າ ອີກຢ່າງນຶ່ງ . . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນີ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນີ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລະ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນີ ໃນຄວາມຫມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ບໍ່ເປັນໄຂ້ ຄື ຜູ້ຂາດເນີຍໃສ່ກໍຍັງມີຄວາມຜາສຸກ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ເປັນໄຂ້ ຄື ຜູ້ຂາດເນີຍໃສ່ຍ່ອມບໍ່ມີຄວາມຜາສຸກ

ທີ່ຊື່ວ່າ ເນີຍໃສ່ ໄດ້ແກ່ ເນີຍໃສ່ທີ່ເກີດຈາກໄຄ ເນີຍໃສ່ຈາກແພະ ເນີຍໃສ່ຈາກກະບືຫລືເນີຍໃສ່ ຂອງສັດວໍທີ່ມີຊີ້ນເປັນກັປປິຍະ

ພິກສຸນີບໍ່ເປັນໄຂ້ ຂໍເພື່ອປໂຍດຕົນ ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະໃນຂນະທີ່ຂໍ ຮັບປະເຄນມາດ້ວຍຕັ້ງໃຈ ວ່າ “ຈະສັນ” ຕ້ອງອາບຕິບຸກກະຕະເພາະໄດ້ມາ ທ່ານສັນ ຕ້ອງອາບຕິປາຕິເທສູນິຍະ ທຸກໆຄຳກິນ

ບົທພາຊຸນິຍ໌

ຕິກປາຕິເທສູນິຍະ

[໑໒໓໒] ບໍ່ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ເປັນໄຂ້ ອອກປາກຂໍເນີຍໃສ່ມາສັນ ຕ້ອງອາບຕິປາຕິເທສູນິຍະ

ບໍ່ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ອອກປາກຂໍເນີຍໃສ່ມາສັນ ຕ້ອງອາບຕິປາຕິເທສູນິຍະ

ບໍ່ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນໄຂ້ ອອກປາກຂໍເນີຍໃສ່ມາສັນ ຕ້ອງອາບຕິປາຕິເທສູນິຍະ

ທຸກທຸກກະຕະ

ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ເປັນໄຂ້ ອອກປາກຂໍເນີຍໃສ່ມາສັນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ອອກປາກຂໍເນີຍໃສ່ມາສັນ ຕ້ອງອາບັຕິທຸກກະຕະ

ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນໄຂ້ ອອກປາກຂໍເນີຍໃສ່ມາສັນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໕. ປາຕິເທສູນິຍກັນທ໌] ປາຕິເທສູນິຍສຶກຂາບິດທິ ໑ ອນາປັຕຕິ
ວາຣ**

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕ່ຳໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາບັຕິ ຄື

[໑໒໓໓] ໑. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້

໒. ພິກສຸນີເປັນໄຂ້ ອອກປາກຂໍມາ ຫາຍແລ້ວສັນ

໓. ພິກສຸນີສັນເນີຍໃສ່ທີ່ເຫລືອເດນຂອງພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້

໔. ພິກສຸນີສັນເນີຍໃສ່ຂອງຍາຕ

໕. ພິກສຸນີສັນເນີຍໃສ່ຂອງຄົນທີ່ປວາຣນາໄວ້

໖. ພິກສຸນີອອກປາກຂໍເພື່ອຜູ້ອື່ນ

໗. ພິກສຸນີຈ່າຍມາດ້ວຍຊັພຍ໌ຂອງຕົນ

໘. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໙. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ປາຕິເທສູນິຍສຶກຂາບິດທິ ໑ ຈົບ

**ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໕. ປາຕິເທສູນິຍກັນທ໌] ໒-໗. ທຸຕິຍາທິປາຕິເທສູນິຍສຶກຂາບິທ
ນິທານວັຕຖຸ**

ປາຕິເທສູນິຍສຶກຂາບິດທິ ໒-໗໑

ວ່າດ້ວຍກາຣອອກປາກຂໍນ້ຳມັນເປັນຕົ້ນ

ເຮືອງພິກສຸນີສັພັຄຄີຍ໌

[໑໒໓໔] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນບຸກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຸາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກພິກສຸນີສັພັຄຄີຍ໌(ອອກປາກຂໍນ້ຳມັນມາສັນ ຯລະ ອອກປາກຂໍນ້ຳເຜິ້ງມາສັນ ຯລະ ອອກປາກຂໍນ້ຳອ້ອຍມາສັນ ຯລະ ອອກປາກຂໍປາມາສັນ ຯລະ ອອກປາກຂໍຊີນມາສັນ ຯລະ ອອກປາກຂໍນົມສູດມາສັນຯລະ) ອອກປາກຂໍນົມສົ້ມມາສັນ ຄົນທັງ ຫລາຍຈຶ່ງຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີຈຶ່ງອອກປາກຂໍນົມສົ້ມມາສັນລະ ໃຜ ລະຈະບໍ່ຊອບໃຈອາຫານທີ່ປຸງດີພ້ອມ ໃຜລະຈະບໍ່ຊອບໃຈຂອງທີ່ແຊບ” ພິກສຸນີທັງຫລາຍໄດ້ຍິນ ຄົນພວກນັ້ນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນີຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລະ ພາກັນຕຳຫນິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພັຄຄີຍ໌ຈຶ່ງອອກປາກຂໍນົມສົ້ມມາສັນລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນີ ເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປບອກພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ໄປຂາບທູລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສິກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຮືອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນີສັພັຄຄີຍ໌ອອກປາກຂໍນົມສົ້ມມາສັນ ແມ່ນ ແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະ ເຈົ້າຊົງຕຳຫນິວ່າ “ຯລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນີສັພັຄຄີຍ໌ຈຶ່ງຂໍນົມສົ້ມມາສັນລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລື່ອມໃສ່ໃຫ້ເຫລື່ອມໃສ່ ຫລືເຮັດ ໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລື່ອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລື່ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລະ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນີທັງ ຫລາຍຍົກສິກຂາບິທນັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ໝາຍເຫດ :

໑ ສິກຂາບິດທີ ໒ ວ່າດ້ວຍກາຣອອກປາກຂໍນ້ຳມັນ ສິກຂາບິດທີ ໓ ວ່າດ້ວຍກາຣອອກປາກຂໍນ້ຳ ເຜິ້ງ ສິກຂາບິດທີ ໔ ວ່າດ້ວຍກາຣອອກປາກຂໍນ້ຳອ້ອຍ ສິກຂາບິດທີ ໕ ວ່າດ້ວຍກາຣອອກປາກຂໍ ປາ ສິກຂາບິດທີ ໖ ວ່າດ້ວຍກາຣອອກປາກຂໍຊີນ ສິກຂາບິດທີ ໗ ວ່າດ້ວຍກາຣອອກປາກຂໍນົມສູດ ຄວນຊາບວ່າລະຂໍຄວາມເຕັມໄວ້ ທີ່ປາກົດຢູ່ນີ້ ເປັນຂໍຄວາມຂອງສິກຂາບິດທີ ໗

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໕. ປາຕິເທສຸນີຍກັນທ໌] ປາຕິເທສຸນີຍສຶກຂາບິດທິ ໒-໗ ພຣະອນຸບັນຍັດ

ພຣະບັນຍັດ

ກໍພິກສຸນິໃດອອກປາກຂໍນົມສັມມາສັນ ພິກສຸນິນັ້ນຄວນສະແດງຄືນວ່າ “ແມ່ເຈົ້າຂະນ້ອຍຕ້ອງຫຼົ້ມຄືປາຕິເທສຸນີຍະ ເປັນຫຼັມທີ່ນ່າຕິຕຽນ ບໍ່ເປັນສັປປາຍະ ຂະນ້ອຍຂໍສະແດງຄືນຫຼັມນັ້ນ” ສຶກຂາບິດທິພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງບັນຍັດໄວ້ແກ່ພິກສຸນິທັງຫລາຍຢ່າງນີ້

ເຮືອງພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌ ຈົບ

ເຮືອງພິກສຸນິເປັນໄຂ້

[໑໒໓໕] ສູ້ມຍນັ້ນ ພິກສຸທັງຫລາຍເປັນໄຂ້ ພິກສຸນິຜູ້ຖາມອາກາຣໄຂ້ໄດ້ກ່າວກັບພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ພວກທ່ານຍັງສະບາຍດີຫລື ຍັງພໍເປັນຢູ່ໄດ້ຫລື” ພິກສຸນິຜູ້ເປັນໄຂ້ກ່າວວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ເມື່ອກ່ອນພວກຂະນ້ອຍອອກປາກຂໍນົມສັມມາສັນໄດ້ ເພາະເຫຼົ່ານັ້ນພວກຂະນ້ອຍຈຶ່ງມີຄວາມຜາສຸກ ແຕ່ບັດນີ້ພວກຂະນ້ອຍຢ້ານເກງຢູ່ວ່າ ‘ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງຫ້າມ’ ຈຶ່ງບໍ່ກ້າອອກປາກຂໍເພາະເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມຜາສຸກ” ພວກພິກສຸໄດ້ຂາບທູລເຮືອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງຊາບ ຯລຯ

ຊົງອນຸຍາຕນົມສັມ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງອນຸຍາຕວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ເຮົາອນຸຍາຕໃຫ້ພິກສຸນິເປັນໄຂ້ອອກປາກຂໍນົມສັມມາສັນໄດ້” ແລ້ວຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສຶກຂາບິດທິຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະອນຸບັນຍັດ

[໑໒໓໖] ອີກຢ່າງນຶ່ງ ພິກສຸນິໃດຜູ້ບໍ່ເປັນໄຂ້ອອກປາກຂໍ (ນ້ຳມັນ ຯລຯ ນ້ຳເຜິ້ງ ຯລຯ ນ້ຳອ້ອຍ ຯລຯ ປາ ຯລຯ ຊີ້ນ ຯລຯ ນົມສົດ ຯລຯ) ນົມສັມມາສັນ ພິກສຸນິນັ້ນຄວນສະແດງຄືນວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ຂະນ້ອຍຕ້ອງຫຼົ້ມຄືປາຕິເທສຸນີຍະ ເປັນຫຼັມທີ່ນ່າຕິຕຽນ ບໍ່ເປັນສັປປາຍະ ຂະນ້ອຍຂໍສະແດງຄືນຫຼັມນັ້ນ”

ເຮືອງພິກສຸນິເປັນໄຂ້ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໕. ປາຕິເທສູນິຍກັນທ໌] ປາຕິເທສູນິຍສຶກຂາບິດທິ ໒-ກູ ບິທພາ ຊຸນິຍ໌

ສຶກຂາບິທວິພັງຄ໌

[໑໒໒໓] ຄຳວ່າ ອີກຢ່າງນຶ່ງ . . . ໃດ ຄື ຜູ້ໃດ ຜູ້ເຊັ່ນໃດ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ວ່າ ອີກຢ່າງນຶ່ງ . . . ໃດ

ຄຳວ່າ ພິກສຸນິ ມີອະທິບາຍວ່າ ຊື່ວ່າພິກສຸນິ ເພາະເປັນຜູ້ຂໍ ຯລຯ ນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງປະສົງຄ໌ ເອົາວ່າ ພິກສຸນິ ໃນຄວາມທາມາຍນີ້

ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ບໍ່ເປັນໄຂ້ ຄື ຜູ້ຂາດນົມສັ້ນກໍຍັງມີຄວາມຜາສຸກ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຜູ້ເປັນໄຂ້ ຄື ຜູ້ຂາດນົມສັ້ນຍ່ອມບໍ່ມີຄວາມຜາສຸກ

ທີ່ຊື່ວ່າ ນ້ຳມັນ ໄດ້ແກ່ ນ້ຳມັນທີ່ສູ້ກັດຈາກເມັດງາ ນ້ຳມັນຈາກເມັດຜັກກາດ

ນ້ຳມັນຈາກຜົນທາມາກຊາງ ນ້ຳມັນຈາກເມັດລະຫຸ່ງ ນ້ຳມັນຈາກແປວສູ້ຕົວ

ທີ່ຊື່ວ່າ ນ້ຳເຜິ້ງ ໄດ້ແກ່ ນ້ຳຣິສູທວານທີ່ເຜິ້ງທຳ

ທີ່ຊື່ວ່າ ນ້ຳອ້ອຍ ໄດ້ແກ່ ນ້ຳຣິສູທວານທີ່ເກີດຈາກອ້ອຍ

ທີ່ຊື່ວ່າ ປາ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັ້ງສູ່ທາມາຍເຖິງສູ້ຕົວທີ່ເກີດໃນນ້ຳ

ທີ່ຊື່ວ່າ ຊື້ນ ໄດ້ແກ່ ຊື້ນຂອງສູ້ຕົວທີ່ມີມັງສູ້ເປັນກັບປີຍະ

ທີ່ຊື່ວ່າ ນົມສູດ ໄດ້ແກ່ ນ້ຳນົມໂຄ ນ້ຳນົມແຜະ ນ້ຳນົມກະບື ຫລືນ້ຳນົມສູ້ຕົວທີ່ມີມັງສູ້ເປັນກັບປີຍະ

ທີ່ຊື່ວ່າ ນົມສັ້ນ ໄດ້ແກ່ ນົມສັ້ນຂອງສູ້ຕົວມີໂຄເປັນຕົ້ນເຫລົ່ານັ້ນແຫລະ

ພິກສຸນິບໍ່ເປັນໄຂ້ ຂໍມາເພື່ອຕົນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະໃນຂນະທີ່ຂໍ ຮັບປະເຄນໄວ້ດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ

“ຈັກສັນ” ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະເພາະໄດ້ມາ ທ່ານສັນຕ້ອງອາບຕິປາຕິເທສູນິຍະ ທຸກໆຄຳກິນ

ບິທພາຊຸນິຍ໌

ຕິກປາຕິເທສູນິຍະ

[໑໒໒໓] ບໍ່ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າບໍ່ເປັນໄຂ້ ອອກປາກຂໍນົມສັ້ນມາສັນ ຕ້ອງອາບຕິປາຕິເທສູນິຍະ

ບໍ່ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນິບໍ່ແນ່ໃຈ ອອກປາກຂໍນົມສັ້ນມາສັນ ຕ້ອງອາບຕິປາຕິເທສູນິຍະ

ບໍ່ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນິສຳຄັນວ່າເປັນໄຂ້ ອອກປາກຂໍນົມສັ້ນມາສັນ ຕ້ອງອາບຕິປາຕິເທສູນິຍະ

ທຸກທຸກກະຕະ

ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າບໍ່ເປັນໄຂ້ ອອກປາກຂໍນົມສົ້ມມາສັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີບໍ່ແນ່ໃຈ ອອກປາກຂໍນົມສົ້ມມາສັນ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕະ

ເປັນໄຂ້ ພິກສຸນີສຳຄັນວ່າເປັນໄຂ້ ອອກປາກຂໍນົມສົ້ມມາສັນ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕໍ່ໄປນີ້ ບໍ່ຕ້ອງອາບຕິ ຄື

[໒໒໓໐] ໑. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້

໒. ພິກສຸນີຂໍໄດ້ມາເລື່ອຕອນເປັນໄຂ້ ສັນເລື່ອບໍ່ເປັນໄຂ້

໓. ພິກສຸນີສັນນົມສົ້ມທີ່ເຫລືອເດນຂອງພິກສຸນີໄຂ້

໔. ພິກສຸນີສັນນົມສົ້ມຂອງຍາຕ

໕. ພິກສຸນີສັນນົມສົ້ມຂອງຄົນທີ່ປວາຣນາໄວ້

໖. ພິກສຸນີອອກປາກຂໍເພື່ອຜູ້ອື່ນ

໗. ພິກສຸນີຈ່າຍມາດ້ວຍຊັພຍ໌ຂອງຕົນ

໘. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ

໙. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ

ປາຕິເທສຸນີຍສຶກຂາບົດທີ່ ກູ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໕. ປາຕິເທສຸນີຍກັນທ໌] ບິທສຸຣຸບ**ບິທສຸຣຸບ**

ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຫຼັມຄືປາຕິເທສຸນີຍະ ກູ ສຶກຂາບົດ ຂ້າພະເຈົ້າຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍ
ຖາມແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໃນຫຼັມຄືປາຕິເທສຸນີຍະ ກູ ສຶກຂາບົດເຫລົ່ານັ້ນວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ບໍ່
ສຸດທ້າຍແລ້ວຫລື” ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມເປັນຄັ້ງທີ ໒ ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ສຸດທ້າຍແລ້ວຫລື” ຂ້າ
ພະເຈົ້າຂໍຖາມເປັນຄັ້ງທີ ໓ ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ສຸດທ້າຍແລ້ວຫລື” ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ສຸດທ້າຍ
ແລ້ວໃນຫຼັມຄືປາຕິເທສຸນີຍະທັງ ກູ ສຶກຂາບົດເຫລົ່ານີ້ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງ
ນັ້ນເປັນມະຕິຢ່າງນີ້

ປາຕິເທສູນິຍກັນທ໌ໃນພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໖. ເສຊິຍກັນທ໌] ໑. ປຣິມັນທຸລວັຄ ສຶກຂາບົດທີ ໑ ນິທານ ວັຕຖຸ

໖. ເສຊິຍກັນທ໌

ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ທຸ່ມຄືເສຊິຍະເຫລົ່ານີ້ມາເຖິງວາຣະທີ່ຈະຍົກຂຶ້ນສະແດງເປັນຂັ້ງ ຕາມລຳດັບ

໑. ປຣິມັນທຸລວັຄ

ຫມວດວ່າດ້ວຍກາຣນຸ່ງຫົ່ມຮຽບຮ້ອຍ

ສຶກຂາບົດທີ ໑

ເຣື່ອງພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌

[໑໔໔໐] ສູ້ມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖ ບິນທຸກເສດຖີ ເຂຕກຸງສຸວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌ຄອງອັນຕຣວາສຸກຍ້ອຍຂ້າງຫນ້າ ແດ່ ຂ້າງຫລັງແດ່ ພວກຊາວບ້ານພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິທັງ ຫລາຍຈັ່ງຄອງອັນຕຣວາສຸກຍ້ອຍຂ້າງຫນ້າແດ່ ຂ້າງຫລັງແດ່ເຫມືອນຍິງຄຣິຫັສຖຸຜູ້ບໍ່ຮູ້ໂພຄກາມ ລະ” ພິກສຸນິທັງຫລາຍໄດ້ຍິນພວກຊາວບ້ານຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌ຈັ່ງຄອງອັນຕຣວາສຸກ ຍ້ອຍຂ້າງຫນ້າແດ່ ຍ້ອຍຂ້າງຫລັງແດ່ລະ” ຄັນແລ້ວ ພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປບອກ ພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸໄດ້ນຳເຣື່ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສຶກຂາບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫຕຸ ຊົງສອບຖາມພິກສຸ ທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌ຄອງອັນຕຣວາສຸກຍ້ອຍຂ້າງຫນ້າ ແດ່ ຂ້າງຫລັງແດ່ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ຈັ່ງພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີ ພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນີວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌ຈັ່ງຄອງ ອັນຕຣວາສຸກຍ້ອຍຂ້າງຫນ້າແດ່ ຂ້າງຫລັງແດ່ລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດ

ໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັງໃຫ້ພິກສຸນີທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບທັ້ນຂຶ້ນສະແດງດັ່ງນີ້

ພຣະບັນຍັດ

ຄວນທຳຄວາມສຳນຶກວ່າ ເຮົາຈັກຄອງອັນຕຣວາສຸກໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍ

ເຮືອງພິກສຸນີສັພພັຄຄີຍ໌ ຈົບ

ສຶກຂາບທວິພັງຄ໌

ພິກສຸນີຄວນຄອງອັນຕຣວາສຸກໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍ ຄືນຸ່ງປິດບໍ່ຣິເວນສູ້າຍປີ ບໍ່ຣິເວນເຂົ້າ
ພິກສຸນີໃດບໍ່ເອື້ອເຟື້ອ ຄອງອັນຕຣວາສຸກຍ້ອຍຂ້າງຫນ້າຫລືຂ້າງຫລັງ ຕ້ອງອາບຕິທຸກກະຕຸະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນີຕ່ຳໄປນັ້ນຕ້ອງອາບຕິ ຄື

໑. ພິກສຸນີບໍ່ຈົງໃຈ
 ໒. ພິກສຸນີບໍ່ມີສຸຕິ
 ໓. ພິກສຸນີຜູ້ບໍ່ຮູ້
 ໔. ພິກສຸນີຜູ້ເປັນໄຂ້
 ໕. ພິກສຸນີຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ
 ໖. ພິກສຸນີວິກົລຈິຕ
 ໗. ພິກສຸນີຕົ້ນບັນຍັດ
- ເປັນຂໍຄວາມທຳຫຍັ້ໄວ້໑

ໝາຍເຫດ :

- ໑ ເສຊິຍສຶກຂາບທວິພັງຄ໌ເປັນສຳຫຼາຣະນະບັນຍັດ ຄືສຶກຂາບທວິພັງຄ໌ທີ່ຍັງບັນຍັດທົ່ວໄປທັງແກ່ພິກສຸ ແລະພິກສຸນີ ຄວນຊາບໂດຍນັຍທີ່ສະແດງໄວ້ໃນພິກຂຸວິພັງຄ໌ ພຣະໂຕຣປິດົກເຫລັ້ມ ໒ ທ່ານລະຂໍ ຄວາມວັຄເຫລົ່ານີ້ ຄື (໒) ອຸຊຸຊັຄຂຶກວັຄ (໓) ຂັມພກຕວັຄ (໔) ສຶກກັຈຈວັຄ (໕) ກພຣຸວັຄ (໖) ສຸຣຸສຸຣຸວັຄ ຄວນຊາບວ່າ ໃນເສຊິຍກັນທັງທັງຂອງພິກສຸສຶງຂໍ້ແລະພິກສຸນີສຶງຂໍ້ ມີຈຳນວນວັຄ

ແລະສູ່ກຂາບິທເທົ້າກັນ (ດູ ວິນັຍປິດິກແປລ ໒/໕໗໖-໖໕໔/໖໔໙-໗໓໙)

ພຣະວິນັຍປິດິກ ພິກຂຸນິວິຊັງຄ໌ [໖. ເສຊິຍກັນທ໌] ກຸ. ປາທຸກາວັຄ ສູ່ກຂາບິດທິ ໑ ນິທານວັຕຖຸ

ກຸ. ປາທຸກາວັຄ

ຫມວດວ່າດ້ວຍເກີບ

ສູ່ກຂາບິດທິ ໑

ເຣື້ອງພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌

[໑໒໔໑] ສຸມັຍນັ້ນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ນະ ພຣະເຊຕວັນ ອາຮາມຂອງອນາຖບິນ ບຶກເສດຖີ ເຂຕກຸງສາວັຕຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌ຖ່າຍອຸຈຈາຣະແດ່ ປັສສາວະແດ່ ບ້ວນນ້ຳລາຍແດ່ ລົງໃນນ້ຳ ພວກຊາວບ້ານຈຶ່ງຕຳຫນີ ປະນາມໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພິກສຸນິທັງຫລາຍ ຈຶ່ງຖ່າຍອຸຈຈາຣະແດ່ ປັສສາວະແດ່ ບ້ວນນ້ຳລາຍແດ່ລົງໃນນ້ຳເຫມືອນຍິງຄຣີທັສຸຖຸຜູ້ບໍ່ຮູ້ໂພຄກາມລະ” ພິກສຸນິທັງຫລາຍໄດ້ຍິນພວກຊາວບ້ານຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກສຸນິຜູ້ມັກນ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳຫນີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌ຈຶ່ງຖ່າຍອຸຈຈາຣະແດ່ ປັສສາວະແດ່ ບ້ວນນ້ຳລາຍແດ່ ລົງໃນນ້ຳລະ” ຄັນແລ້ວພິກສຸນິເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເຣື້ອງນີ້ໄປບອກໃຫ້ພິກສຸທັງຫລາຍໃຫ້ຊາບ ພວກພິກສຸຈຶ່ງນຳເຣື້ອງນີ້ໄປຂາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງຂໍ້ບັນຍັດສູ່ກຂາບິທ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຂໍ້ເພາະເຣື້ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດຖູ ຊົງສອບຖາມພິກສຸທັງຫລາຍວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ຊາບວ່າ ພວກພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌ຖ່າຍອຸຈຈາຣະແດ່ ປັສສາວະແດ່ ບ້ວນນ້ຳລາຍແດ່ລົງໃນນ້ຳ ແມ່ນແທ້ບໍ່” ພິກສຸທັງຫລາຍທູລຮັບວ່າ “ແມ່ນແທ້ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳຫນີວ່າ “ຯລຯ ພິກສຸທັງຫລາຍຈັ່ງໃດພວກພິກສຸນິສັພັຄຄີຍ໌ຈຶ່ງຖ່າຍອຸຈຈາຣະແດ່ ປັສສາວະແດ່ ບ້ວນນ້ຳລາຍແດ່ ລົງໃນນ້ຳລະ ພິກສຸທັງຫລາຍ ກາຣກະທຳຢ່າງນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫລືອມໃສ່ໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ ຫລືເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫລືອມໃສ່ຢູ່ຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ແລ້ວຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສູ່ກຂາບິທນີ້ຂຶ້ນສູ່ແດງດັ່ງນີ້

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພັງຄ໌ [໖. ເສຊິຍກັນທ໌] ກຸ. ປາທຸກາວັຄ ສູິກຂາບິດທິ ໑ ອນາປັຕຕິວາຣ

ພຣະບັນຍັດ

ຄວນທຳຄວາມສຳນຶກວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຖ່າຍອຸຈຈາຣະ ປັສສຸສາວະ ຫລືບ້ວນນ້ຳລາຍລົງໃນນ້ຳ
ສູິກຂາບິດທິພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງບັນຍັດໄວ້ແກ່ພິກສຸນິທັງຫລາຍຢ່າງນີ້

ເຣື່ອງພິກສຸນິສັພພັຄຄີຍ໌ ຈົບ

ເຣື່ອງພິກສຸນິເປັນໄຂ້

ສຸມັຍນັ້ນ ພິກສຸນິທັງຫລາຍຜູ້ເປັນໄຂ້ ຢ່າເກງຢູ່ທີ່ຈະຖ່າຍອຸຈຈາຣະແດ່ ປັສສຸສາວະແດ່ ບ້ວນນ້ຳລາຍ
ແດ່ ລົງໃນນ້ຳ ພວກພິກສຸໄດ້ຂາບທູລເຣື່ອງນັ້ນໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງຊາບ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຊົງ
ນຸຍາຕວ່າ “ພິກສຸທັງຫລາຍ ເຮົານຸຍາຕໃຫ້ພິກສຸນິຜູ້ເປັນໄຂ້ຖ່າຍອຸຈຈາຣະແດ່ ປັສສຸສາວະແດ່
ບ້ວນນ້ຳລາຍແດ່ ລົງໃນນ້ຳໄດ້” ແລ້ວຮັບສັ່ງໃຫ້ພິກສຸນິທັງຫລາຍຍົກສູິກຂາບິດທິຂຶ້ນສະແດງດັ່ງ
ນີ້

ພຣະອນຸບັນຍັດ

ຄວນທຳຄວາມສຳນຶກວ່າ ເຮົາບໍ່ເປັນໄຂ້ ຈັກບໍ່ຖ່າຍອຸຈຈາຣະ ປັສສຸສາວະຫລືບ້ວນນ້ຳລາຍລົງໃນນ້ຳ

ເຣື່ອງພິກສຸນິເປັນໄຂ້ ຈົບ

ສູິກຂາບິດທິວິພັງຄ໌

ພິກສຸນິບໍ່ເປັນໄຂ້ ບໍ່ຄວນຖ່າຍອຸຈຈາຣະ ປັສສຸສາວະ ຫລືບ້ວນນ້ຳລາຍລົງໃນນ້ຳ
ພິກສຸນິໃດບໍ່ເອື້ອເຟື້ອ ບໍ່ເປັນໄຂ້ ຖ່າຍອຸຈຈາຣະ ປັສສຸສາວະ ຫລືບ້ວນນ້ຳລາຍ ລົງໃນນ້ຳ ຕ້ອງ
ອາປັຕິທຸກກະຕະ

ອນາປັຕຕິວາຣ

ພິກສຸນິຕໍ່ໄປນີ້ບໍ່ຕ້ອງອາປັຕິ ຄື

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໖. ເສຊິຍກັນທ໌] ບິທສຸຣຸປ

໑. ພິກສຸນິບໍ່ຈົງໃຈ
໒. ພິກສຸນິບໍ່ມີສຸຕິ
໓. ພິກສຸນິຜູ້ບໍ່ຮູ້
໔. ພິກສຸນິຜູ້ເປັນໄຂ້
໕. ພິກສຸນິຖ່າຍເທິງບົກແລ້ວໄຫລລົງນ້ຳ
໖. ພິກສຸນິຜູ້ມີເຫຕຸຂັດຂ້ອງ
໗. ພິກສຸນິວິກົລຈິຕ
໘. ພິກສຸນິມີຈິຕປັ່ນປ່ວງ
໙. ພິກສຸນິກະວົນກະວາຍເພາະເວທນາ
໑໐. ພິກສຸນິຕົ້ນບັນຍັດ

ສິກຂາປິດທິ ໑໕ ຈົບ

ປາທຸກາວັດທິ ໗ ຈົບ

ບິທສຸຣຸປ

ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຫຼັມຄືເສຊິຍທັງຫລາຍຂ້າພະເຈົ້າຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ໃນຫຼັມຄືເສຊິຍະເຫລົ່ານັ້ນວ່າ “ແມ່ເຈົ້າ ທັງຫລາຍບໍ່ອີສຸດທັ້ແລ້ວຫລື” ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມເປັນຄັ້ງທີ ໒ ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ອີສຸດທັ້ແລ້ວຫລື” ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມເປັນຄັ້ງທີ ໓ ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ອີສຸດທັ້ແລ້ວຫລື” ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ອີສຸດທັ້ແລ້ວໃນຫຼັມຄືເສຊິຍະເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນໄວ້ເປັນມະຕິຢ່າງນີ້

ເສຊິຍກັນທ໌ ຈົບ

ພຣະວິນັຍປິດົກ ພິກຂຸນິວິພຸງຄ໌ [໗. ອຫຼີກຣນສຸມຖະ] ບິທສຸຣຸປ

໗. ອຫຼີກອນສູນຖະ

ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຫຼັມຄືອຫຼີກອນສູນຖະ ກຸ ເຫລົ່ານີ້ມາເຖິງວາຣະທີ່ຈະຍົກຂຶ້ນສະແດງເປັນຂັ້ງຕາມລຳດັບ

[໒໔໔໔] ເພື່ອຣະງັບອຫຼີກອນ (ບັນຫາຂອງສົງຂໍ້) ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ (໑) ຄວນໃຫ້ສັມມຸຂາວິນັຍ (໒) ຄວນໃຫ້ສຸຕິວິນັຍ (໓) ຄວນໃຫ້ອນຸຣູຫວິນັຍ (໔) ຄວນໃຫ້ປະຕິຍານຕກອນະ (໕) ຄວນໃຫ້ເຍພຸຍຍສິກາ (໖) ຄວນໃຫ້ຕັສສຸປາປິຍສິກາ (໗) ຄວນໃຫ້ຕິນວັຕຖາຣກວິນັຍ໑

ບິທສຸຣຸບ

ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຫຼັມຄືອຫຼີກອນສູນຖະ ກຸ ຢ່າງ ຂ້າພະເຈົ້າຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໃນຫຼັມຄືອຫຼີກອນສູນຖະເຫລົ່ານີ້ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ອິສຸດທັດແລ້ວຫລື” ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມເປັນຄັ້ງທີ ໒ ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ອິສຸດທັດແລ້ວຫລື” ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມເປັນຄັ້ງທີ ໓ ວ່າ “ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ອິສຸດທັດແລ້ວຫລື” ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ອິສຸດທັດແລ້ວໃນຫຼັມຄືອຫຼີກອນສູນຖະ ກຸ ເຫລົ່ານີ້ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິຢ່າງນີ້

ອຫຼີກອນສະມະນະ ຈິບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ສັມມຸຂາວິນັຍ ວິທີຕັດສິນໃນທີ່ພ້ອມຫນ້າສົງຂໍ້ ພ້ອມຫນ້າບຸຄຄົລ ພ້ອມຫນ້າວັຕຖຸ ແລະພ້ອມຫນ້າຫຼັມ ສຸຕິວິນັຍ ວິທີຕັດສິນໂດຍປະກາດສົມມຸດໃຫ້ວ່າເປັນພຣະອຣິຍະຜູ້ມີສຸຕິສົມບູນ ອນຸຣູຫວິນັຍ ວິທີຕັດສິນໂດຍຍກປໂຍດໃຫ້ ວ່າຕ້ອງອາບຕິໃນຂະນະເປັນບ້າ ປະຕິຍານຕກອນະ ວິທີຕັດສິນຕາມຄຳຮັບຂອງຈຳເລີຍ ເຍພຸຍຍສິກາ ວິທີຕັດສິນຕາມສຽງຂ້າງມາກ ຕັສສຸປາປິຍສິກາ ວິທີຕັດສິນໂດຍກາຣລົງໄທສຸແກ່ຜູ້ທຳຜິດ ຕິນວັຕຖາຣກະ ວິທີຕັດສິນໂດຍກາຣປຣະນີປຣະນອມ ອຫຼີກອນ (ບັນຫາຂອງສົງຂໍ້) ໔ ປະກາຣະຣະງັບດ້ວຍອຫຼີກອນສະມະນະແຕ່ລະຢ່າງ ຄື ວິວາທາຫຼີກອນ ຣະງັບດ້ວຍສັມມຸຂາວິນັຍແລະເຍພຸຍຍສິກາ ອນຸວາທາຫຼີກອນ ຣະງັບດ້ວຍສັມມຸຂາວິນັຍແລະເຍພຸຍຍສິກາ ອາປັຕຕາຫຼີກອນ ຣະງັບດ້ວຍສັມມຸຂາວິນັຍປະຕິຍານຕກອນະ ແລະຕິນວັຕຖາຣກະ ກິຈຈາຫຼີກອນ ຣະງັບດ້ວຍສັມມຸຂາວິນັຍ (ກົງຂາ. ອ. ໓໓໗-໓໓໙ ດູ ອົງ. ທຸກ. ໒໐/໒໐໒-໒໐໓/໒໒໓)

ຄຳນິຄົມ

ຄຳນິຄົມ

ແມ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ນິທານ ຂ້າພະເຈົ້າຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ຄື
 ທັມ ຄື ປາຣາຊິກ ກູ ສຶກຂາບິທ ຂ້າພະເຈົ້າຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ
 ທັມ ຄື ສັງຂາທິເສສ ໑໗ ສຶກຂາບິທ ຂ້າພະເຈົ້າຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ
 ທັມ ຄື ນິສຸສັຄຄິຍປາຈິຕຕິຍ໌ ໓໐ ສຶກຂາບິທ ຂ້າພະເຈົ້າຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ
 ທັມ ຄື ປາຈິຕຕິຍ໌ ໑໖໖ ສຶກຂາບິທ ຂ້າພະເຈົ້າຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ
 ທັມ ຄື ປາຕິເບສຸນິຍະ ກູ ສຶກຂາບິທ ຂ້າພະເຈົ້າຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ
 ທັມ ຄື ເສຊິຍະທັງຫລາຍ ຂ້າພະເຈົ້າຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ
 ທັມ ຄື ອຫຼົກຣນສຸມຖະ ກູ ຂ້າພະເຈົ້າຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ
 ສຶກຂາບິທຂອງພຣະຜູ້ພິພາກນັ້ນມີເທົ່ານັ້ນໃນສູຕຣ໌ ໑ ນັບເນື່ອງໃນພຣະສູຕຣ໌ ມາສູ່ວາຣະທີ່
 ຈະຄວນຍົກຂຶ້ນສະແດງເປັນຂັ້ງຕາມລຳດັບທຸກເຄິ່ງເດືອນ ພວກເຮົາທັງຫມົດຄວນພ້ອມພຽງກັນ
 ຮ່ວມໃຈກັນ ບໍ່ວິວາທກັນ ສຶກສາໃນພຣະສູຕຣ໌ນັ້ນເທອຢູ່

ພິກສຸນິວິຊັງຄ໌ ຈົບ

ໝາຍເຫດ :

໑ ຄຳວ່າ “ພຣະສູຕຣ໌” ຫມາຍເຖິງພຣະປາຕິໄລມະກຂໍ້ນັ້ນເອງ (ດູ ວິ. ອ. ໑/໔໕/໒໔໗-໒໕໐)

ພຣະໄຕຣປິດົກເຫລັ້ມທີ ໐໓ ວິນັຍປິດົກທີ ໐໓ ພິກສຸນິວິຊັງຄ໌ ຈົບ